BREVIARIUM CAMERACENSE

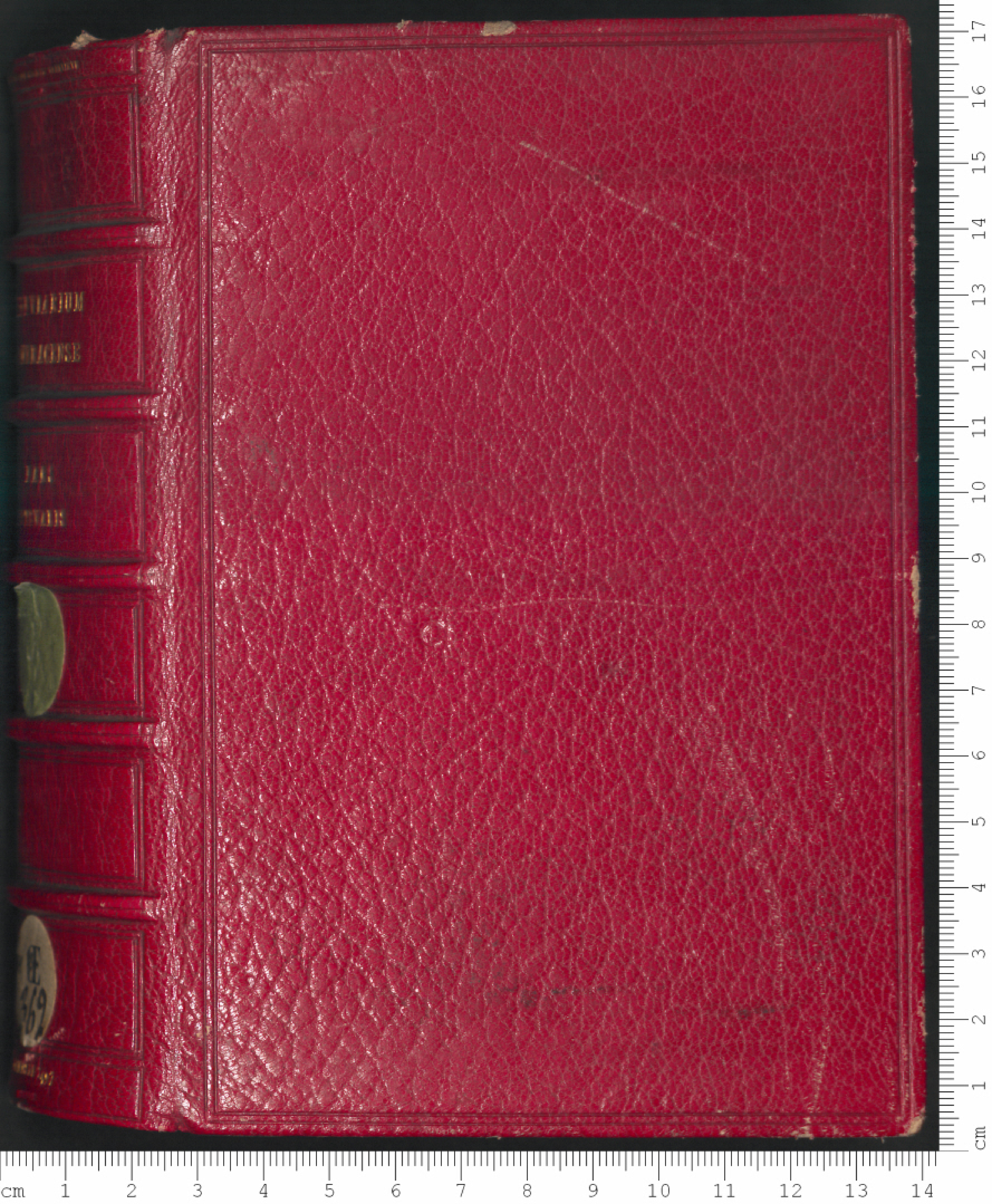
PARS ÆSTIVALIS

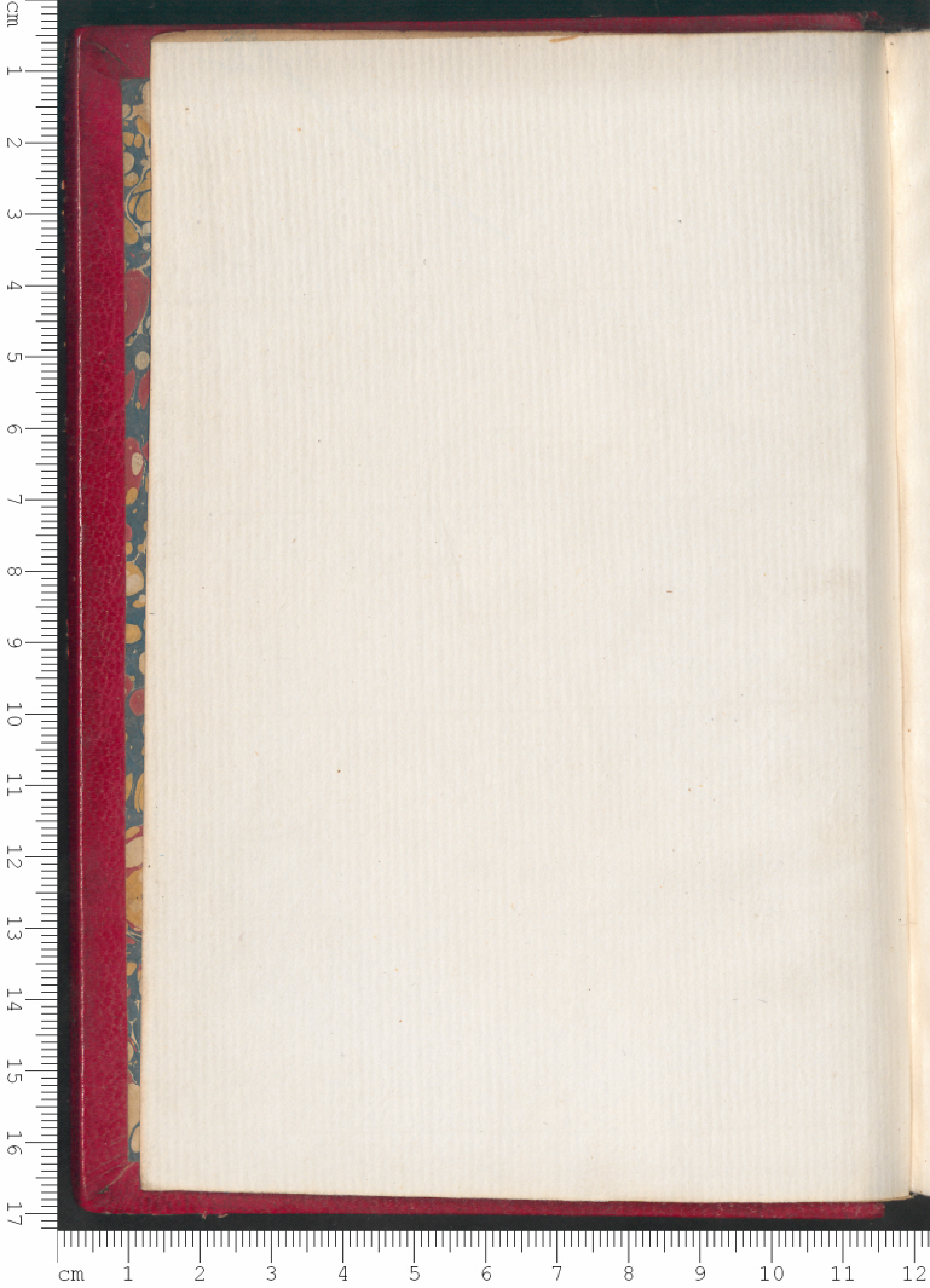
PARISII 1497

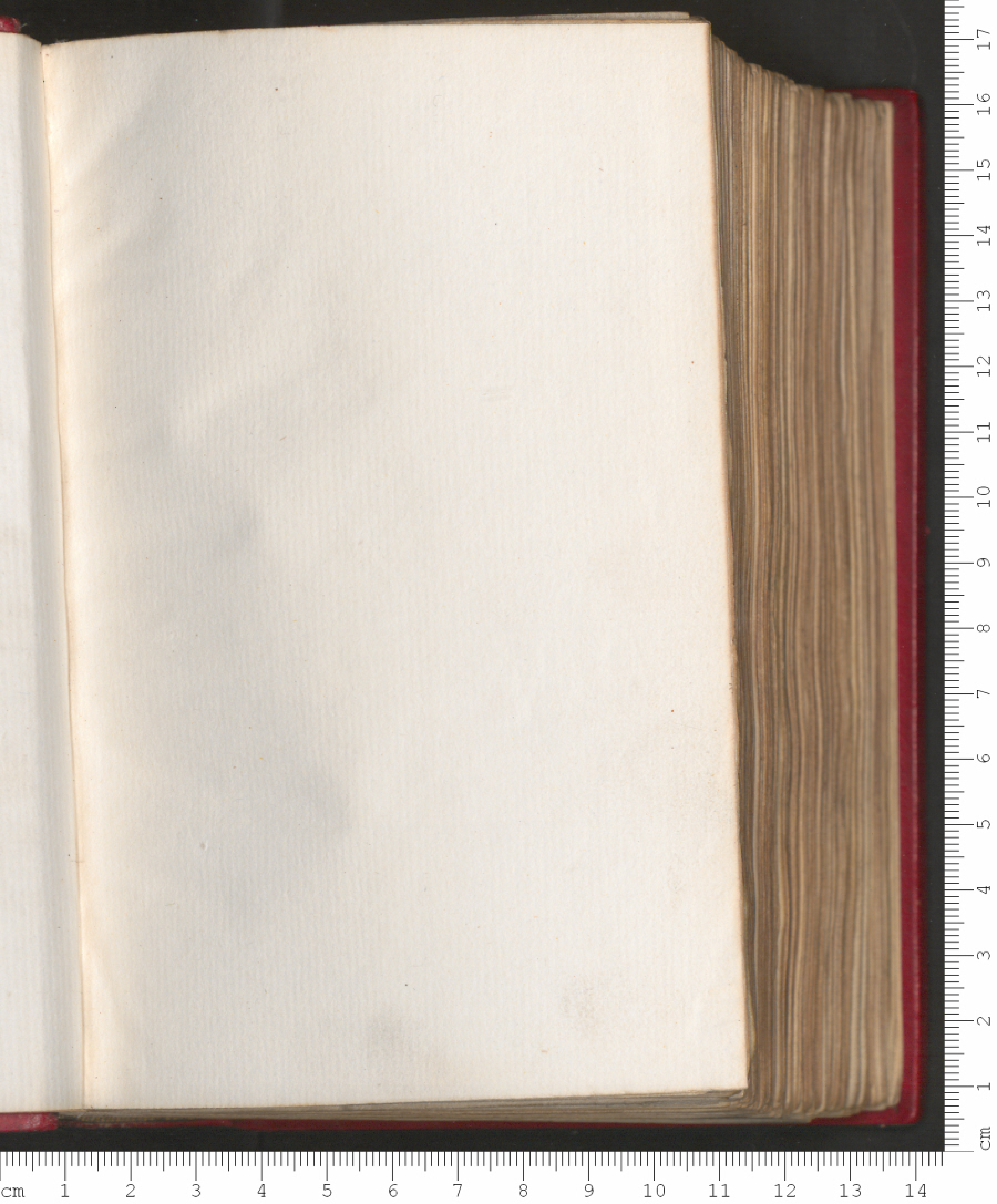

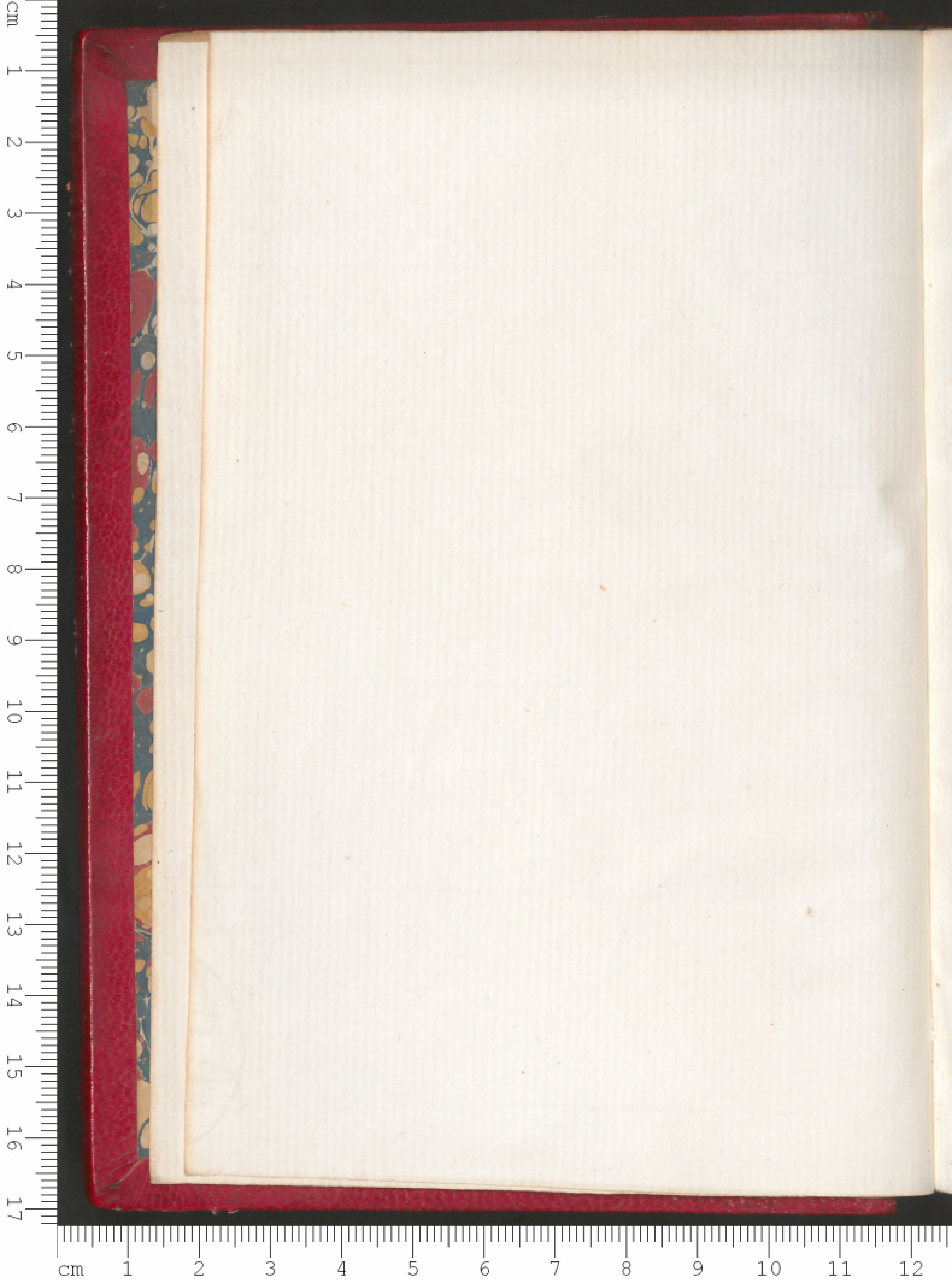

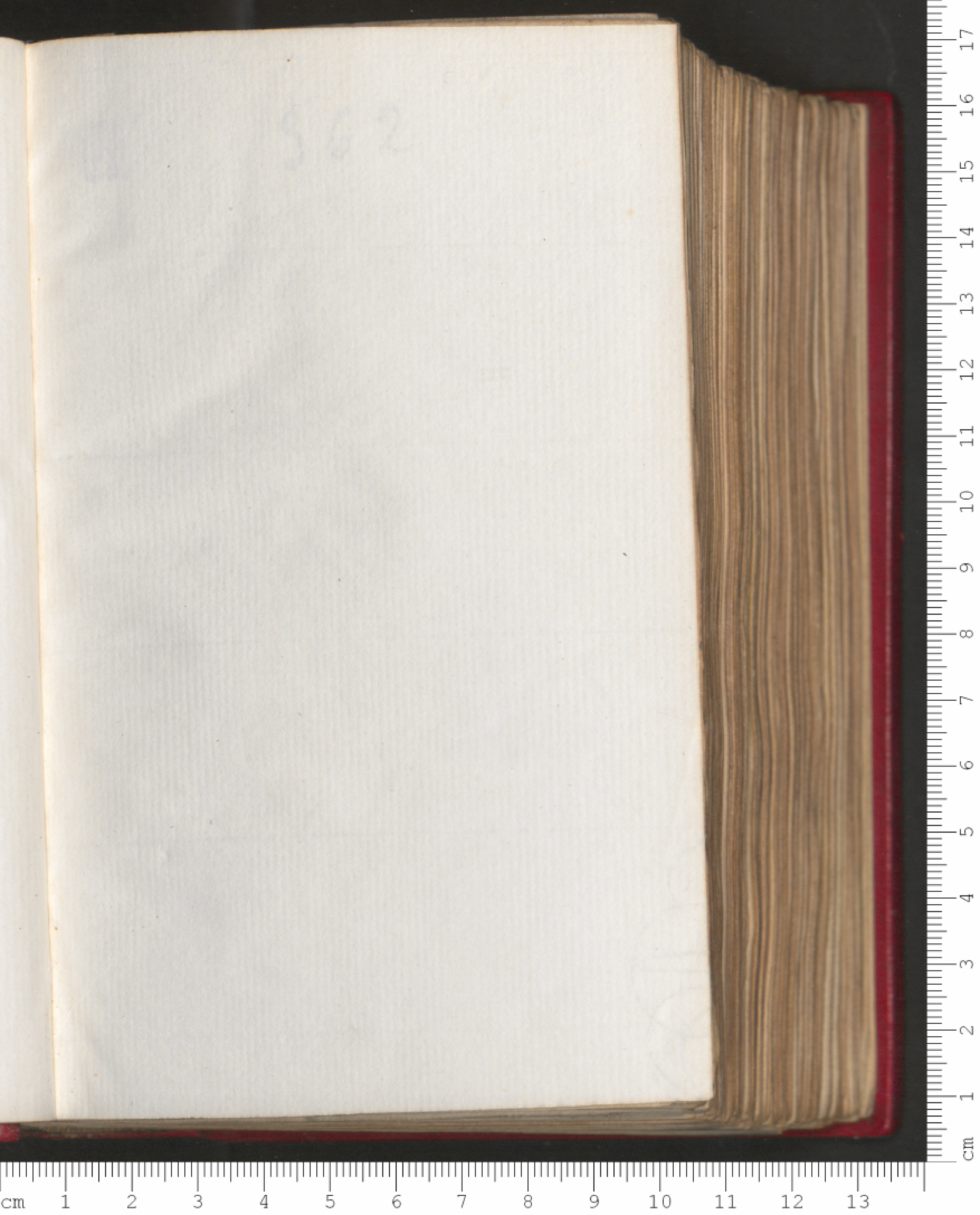

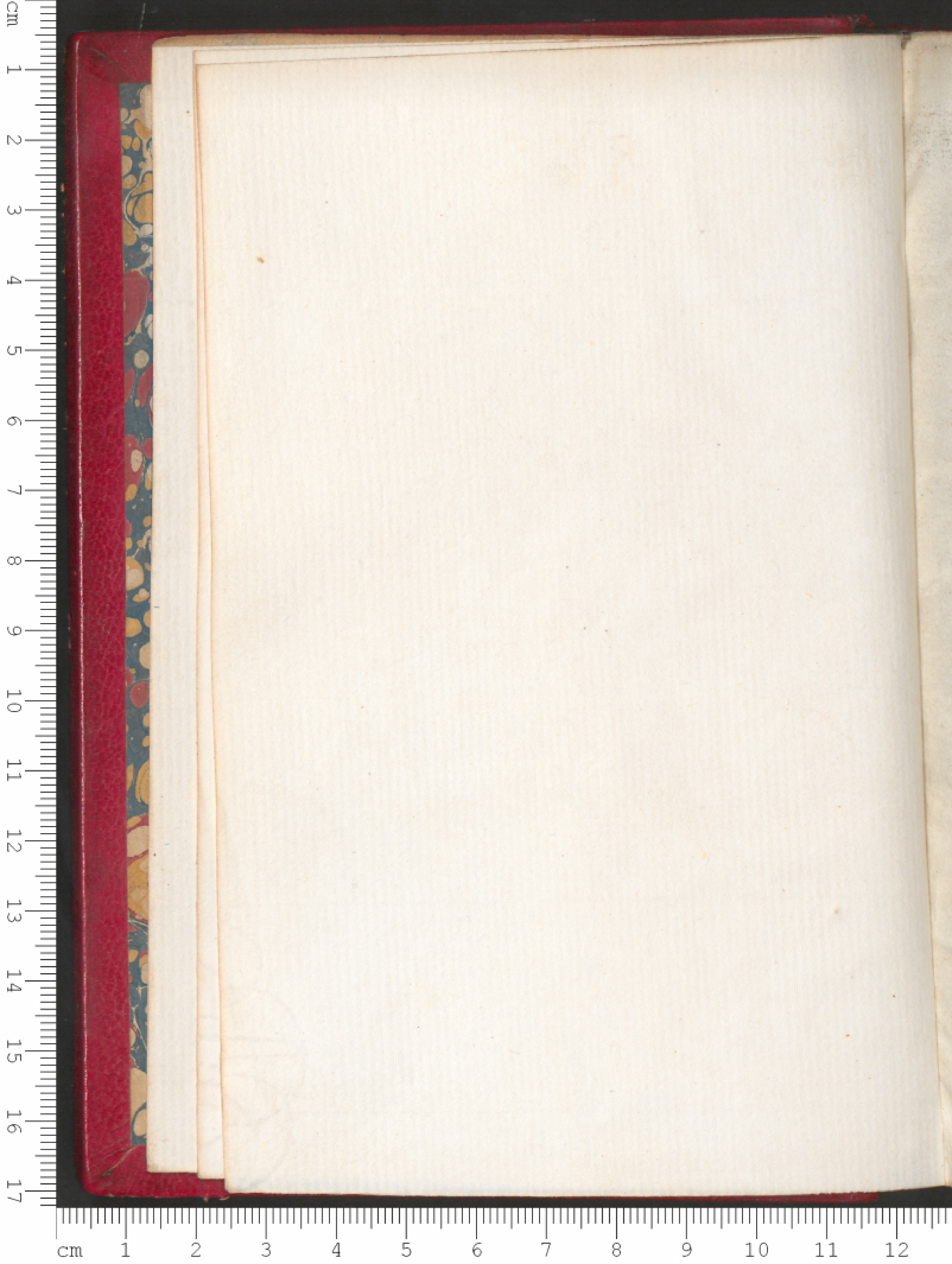

Au Prevost de l'eglise
Metrop^{ne} de Cabrai

Au Sr du Fay

A. A. Parmoij

1

Poto

KL Januarius habet dies xxxi. luna xxx. nox habet horas. xvi. dies viii.

iii	A			Circũcisio domini	✠
	b	iiii	N	Octa. scti stephani iii. lc. Si dñic. ix. lc.	
xi	c	iii	N	Oct. scti iohãnis iii. lec. Si dñica. ix. lc.	
	d	ii	N	Oct. innocẽtiũ. iii. lec. Si dñica. ix. lect.	
xix	e	Nonas		Vigilia. iii. lec.	
viii	f	viii	Id	Epyphania domini	
	g	vii	Id		
xvi	A	vi	Id		
v	b	v	Id		
	c	iiii	Id		
xiii	d	iii	Id		
ii	e	ii	Id	Hylarii epi & cõfesso.	✠
	f	Idus		Oct. epy. vi. lec. Remigii epi cõ. iii. lect.	
x	g	xix	kl	Felicis in pincis ↄfes. iii. lect.	
	A	xviii	kl	Inuẽtio s. firmi epi & mar. ✠ Bolti ↄf. cõ	
xviii	b	xvii	kl	Fursei epi ↄf. ✠ Marcelli pa. mr. iii. lec.	
vii	c	xvi	kl	Anthonii ↄf. ✠ Sulpicii & al. mr. cõ.	
	d	xv	kl	Prisce vginis & mar. iii. R. ia cũ missa.	
xv	e	xiiii	kl	Marii & marthe mar. iii. lec.	
iiii	f	xiii	kl	Fabiani & sebastiani mar.	✠
	g	xii	kl	Agnetis virgis & mar.	✠
xii	A	xi	kl	Vincentii mar.	✠
i	b	x	kl	Emerẽtiane & macharii mar. iii. lect.	
	c	ix	kl	Auberti epi & cõfesso.	✠
ix	d	viii	kl	Cõuersio pauli ✠ Preiecti mar.	
	e	vii	kl	Policarpi epi et martyris. iii. lect.	
xvii	f	vi	kl	Ioãnis crisostomi epi & ↄfes.	✠
vi	g	v	kl	Agnetis secũdo. iii. lect.	
	A	iiii	kl	Valerii epi & cõfes. iii. R. cũ noctur.	
xiiii	b	iii	kl	Aldegũdis virginis.	✠
iii	c	ii	kl	Tirsi saturnini victoris cũ al. marty. iii. R. cum noctur.	

Februarius habet dies. xxviij. luna. xxix.
Nox habet horas. xiiij. dies. x.

	d			Ignacij epi et mr. iij. l. Brigide vgis. cõ.
xi	e	iiij	no	Purificatio btẽ marie virgis.
xix	f	iij	no	Vualdetrudis vg. vi. l. Blasij e. mr. iij. l.
xviij	g	ij	no	Liefardi epi et marty. iij. lect.
	A	Nonas		Agathe virginis et marty.
xvi	b	viij	id	Vedasti epi et cõfesso.
v	c	vij	id	Amandi epi et confesso. iij. lec.
	d	vi	id	
xiij	e	v	id	
ij	f	iiij	id	Scolastice v. Sother et zoth. ac. mr. iij. l.
	g	iij	id	
x	A	ij	id	Trãslatio beate barbare. iij. lec.
	b	Idus		
xviij	c	xvi	kl	Valentini marty. Itẽ val. vitalis et alior [mar. iij. lec.
vij	d	xv	kl	
	e	xiiij	kl	Juliane virginis et marty. iij. lec.
xv	f	xiij	kl	
iiij	g	xij	kl	
	A	xi	kl	
xij	b	x	kl	
i	c	ix	kl	
	d	viij	kl	Cathedra sancti petri
ix	e	vij	kl	
	f	vi	kl	Matthie apostoli.
xvij	g	v	kl	
vi	A	iiij	kl	
	b	iij	kl	
xiiij	c	ij	kl	

Cũ fit bissextus f littera bis numeretur.
Posteriore die celebrent festa matthie.

devite supflua demo

KL Marcius habet dies xxxi. luna xxx.
Nox habet horas. xij. dies. xij.

iij	d			Albini epi et confesso. iij. lec.	
	e	vi	N		
xi	f	v	N		
	g	iiij	N		
xix	A	iij	N		
viij	b	ij	N		
	c	Nonas		Perpetue et felicita. mr. iij. lc. cū missa	
xvi	d	viij	id		
v	e	vij	id		
	f	vi	id		
xiij	g	v	id		
ij	A	iiij	id	Gregorij pape et cōfesso. ✠	
	b	iij	id		
x	c	ij	id		
	d	Idus			
xviij	e	xvii	kl		
vij	f	xvi	kl	Gertrudis virgīs ✠	
	g	xv	kl		
xv	A	xiiij	kl		
iiii	b	xiii	kl		
	c	xii	kl	Bñdicti abba. cf. ix. lect. Equinoctiū.	xvi
xii	d	xi	kl		v.
i	e	x	kl		
	f	ix	kl		xiij.
ix	g	viii	kl	Annūciatio dñica. ✠	ij.
	A	vii	kl		
xvii	b	vi	kl		x.
vi	c	v	kl		
	d	iiii	kl		xviii
xiiii	e	iii	kl		vii.
iii	f	ii	kl		

Nota ad inueniēdū pasca anni currētis: q̄re numerū nigrū in mēse marcii aut aprilis Et vbicū numerū aureū nigrū anni currētis inueneris seq̄ns dies dñicus erit pascha.

Do germen gratū

B L Aprilis habet dies. xxx. luna. xxviij.
Nox habet horas. x. dies. xiiij.

	g				xv
xi	A	iiij	no		iiij
	b	iij	no		
xix	c	ij	no	Ambrosij epi ꝛ ꝯfesso. ✠	xij
viij	d	Nonas			i
xvi	e	viij	id		
v	f	vij	id		ix
	g	vi	id		
xiij	A	v	id		xvij
ij	b	iiij	id		vi
	c	iij	id		
x	d	ij	id		xiiij
	e	Idus			iij
xviij	f	xviij	kl	Tyburcij ꝛ valerij marty. iij. lec.	
vij	g	xvij	kl		xi
	A	xvi	kl		
xv	b	xv	kl		xix
iiij	c	xiiij	kl	Ursmari epi ꝛ ꝯfes. iij. ℟. cū noc.	viij
	d	xiij	kl		
xij	e	xij	kl		
i	f	xi	kl		
	g	x	kl		
ix	A	ix	kl	Georgij martyris. iij. lec.	
	b	viij	kl		
xvij	c	vij	kl	Marci euangeliste.	✠
vi	d	vi	kl	Cleti pape ꝛ martyris. iij. ℟. cum missa.	
	e	v	kl	Anthimi epi ꝛ mart. iij. ℟. cū nocturno	
xiiij	f	iiij	kl	Vitalis martyris. iij. lec.	
iij	g	iij	kl	Petri marty. de ordine p̄dicatoꝝ. ix. lec	
	A	ij	kl		

KL Maius habet dies xxxi. luna xxx.
nox habet horas viii. dies xvi.

xi	b			Philippi et iacobi apl'orum. ✠
	c	vi	N	Eleuatio scte elizabeth
xix	d	v	N	Inuētio scē crucis vi. lc. ✠ iii. mem. d scis
viii	e	iiii	N	
	f	iii	N	
xvi	g	ii	N	Johānis añ portā latinam ✠
v	A	Nonas		
	b	viii	id	Apparitio scti michaelis ✠
xiii	c	vii	id	Translatio scti nicolay ✠
ii	d	vi	id	Gordiani et epymachi mar. iii. lect.
	e	v	id	Gegulphi mar. iii. lec. Mayoli et mamerti cōfesso cōmemo.
x	f	iiii	id	Nerei et achilei et pācracii mar. iii. lectio.
	g	iii	id	Seruacii epi et ꝯfes. iii. lect.
xviii	A	ii	id	
vii	b	Idus		
	c	xvii	kl	
xv	d	xvi	kl	
iiii	e	xv	kl	
	f	xiiii	kl	
xii	g	xiii	kl	
i	A	xii	kl	
	b	xi	kl	
ix	c	x	kl	
	d	ix	kl	
xvii	e	viii	25 kl	Urbani pape et mar. iii. R. cū missa. trāslatio s. frācisci
vi	f	vii	kl	
	g	vi	kl	
xiiii	A	v	kl	
iii	b	iiii	kl	
	c	iii	kl	
xi	d	ii	kl	

mihi pratū.

KL Junius habet dies xxx. luna xxix.
Nox habet horas. vi. dies. xviij.

	e			
xix	f	iiii	no	Marcellini ⁊ petri mar. iii. lec.
viii	g	iii	no	
xvi	A	ii	no	
v	b	Nonas		
	c	viii	id	
xiii	d	vii	id	
ii	e	vi	id	Medardi ⁊ gildardi epoꝝ confes. iii. lec.
	f	v	id	Primi ⁊ feliciani mar. iii. lec.
x	g	iiii	id	
	A	iii	id	Barnabe apostoli ✠
xviii	b	ij	id	Nazarii ⁊ celsi mar.. iii. lec.
vii	c	Idus		
	d	xviii	kl	Ruffi ⁊ valerii mar. iii. ℟. cū nocturno.
xv	e	xvii	kl	Lādelini ab. ix. l. Viti mod ⁊ cres. mrꝝ. cō
iiii	f	xvi	kl	Cirici ⁊ iulite mar. iii. ℟. cum nocturno.
	g	xv	kl	
xij	A	xiiij	kl	Marci ⁊ marcelliani marty. iii. lec.
i	b	xiij	kl	Geruasii ⁊ prothasii marty. iii. lec.
	c	xij	kl	Solstitium.
ix	d	xi	kl	
	e	x	kl	
xvij	f	ix	kl	Vigilia. iii. lec. cū noctur.
vi	g	viij	kl	Natiuitas scti iohānis baptiste. ✠
	A	vij	kl	Eligii epi ⁊ ꝯf. vi. l. ✠ Vindiciani. iii. l.
xiiij	b	vi	kl	Johānis ⁊ pauli mar. iii. lec. Saluii epi
iij	c	v	kl	[marty. cōmemo
	d	iiij	kl	Leonis pape. cōme. Vigilia. iii. lec
xi	e	iij	kl	Petri ⁊ pauli apostolorum. ✠
	f	ij	kl	Cōmemoratio sancti pauli. ✠

Spicas declino

KL Julius habet dies.xxxi.luna.xxx
Nox habet horas.viij.dies.xvi.

xix	g			Octa.scti iohãnis baptiste.iij.lect.	✠
viij	A	vi	no	Visitatio beate marie.	✠
	b	v	no	Translatio scti thome apostoli	
xvi	c	iiij	no	Translatio sancti martini.iij.lec.	
v	d	iij	no	X. Post tho.p̃ma dei lux dedicatio tẽpli.	
	e	ij	no	Octaue apostolorum.iij.lec.	
xiij	f	Nonas			
ij	g	viij	id	Marcialis apl̃i. ✠ Kiliani mar.cõme.	
	A	vij	id		
x	b	vi	id	Septem fratrum.iij.lec.	
	c	v	id	Translatio benedicti abbatis.iij.lect.	
xviij	d	iiij	id	Margarete virgis marty.iij.lec.	✠
vij	e	iij	id	Henrici confessoris.	
	f	ij	id	Vincentij confessoris.ix.lec.	
xv	g	Idus		Diuisio aploꝝ vi.lec. Relatio vedasti epi [iij.lec.	✠
iiij	A	xvij	kl		
	b	xvi	kl		
xij	c	xv	kl	Arnulphi epi marty.iij.lec.	✠
i	d	xiiij	kl	Anne matris marie	
	e	xiij	kl	Vulmari abbatis.iij.℟.cũ noctur.	✠
ix	f	xij	kl	Praxedis virginis.	
	g	xi	kl	Marie magda. ✠ Vuãdregesili ꝯ.	
xvij	A	x	kl	Appolinaris epi mar.iij.lec.	
vi	b	ix	kl	Cristine virgis.iij.l. Vigilia.iij.lec.	✠
	c	viij	kl	Jacobi apostoli.	
xiiij	d	vij	kl	Oct.scẽ ãne.vi.l. ✠ Xp̃ofori mar.iij.l.	✠
iij	e	vi	kl	Transfiguratio dñi.	
	f	v	kl	Panthaleonis mar.iij.lec.	
xi	g	iiij	kl	Oct.magda.iij.l. Simplicij fau.ꝛ alioꝝ [mar.cõme.	
xix	A	iij	kl	Abdon ꝛ sẽnes mar.iij.l.	✠
	b	ij	kl	Hermani epi ꝛ confes.	

messes meto

KL Augustus habet dies xxxi. luna xxix
nox habet horas x. dies xiiii.

viii	c			Advincula sci petri vi. l. Machabeoꝝ iii. l. ✠
xvi	d	iiii	N	Stephani pape ⁊ mar. iii. lect.
v	e	iii	N	Invētio sci stephāi pthomar. ⁊ alioꝝ. ✠
	f	ii	N	Justini presbiteri. iii. ℟. cum noct.
xiii	g	Nonas		Cassiani epi ⁊ ɔfes. iii. lec.
ii	A	viii	id	Sixti epi ⁊ mar. ⁊ alioꝝ mar. iii. lec.
	b	vii.	id	Donati epi ⁊ mar. iii. lect.
x	c	vi	id	Ciriaci ⁊ alioꝝ mar. iii. lectio.
	d	v	id	Romani mar. iii. ℟. cū noc. Vigl. iii. l.
xviii	e	iiii	id	Laurētii marty. ✠
vii	f	iii	id	Gaugerici epi ⁊ ɔf. ✠ Tiburtii mart. cō.
	g	ii	id	
xv	A	Idus		Ypoliti socioꝝ qȝ ei⁹ mar. iii. lec.
iiii	b	xix	kl	Eusebii ɔfes. cō. Vigilia. iii. lec.
	c	xviii	kl	Assumptio btē marie virgīs ✠
xii	d	xvii	kl	
i	e	xvi	kl	Octa. scti laurētii mar. cōme.
	f	xv	kl	Octa. sci gaugerici cō. Agapiti mar. cō
ix	g	xiiii	kl	
	A	xiii	kl	
xvii	b	xii	kl	℟. Luce dei quarta marie collige festa.
vi	c	xi	kl	Octa. beate marie ix. lec. Tymothei ⁊ simpho. mar. iii. lect.
	d	x	kl	Thimotei ⁊ appo. mar. iii. ℟. cū noc. Vigilia.
xiiii	e	ix	kl	Bartholomei apli ✠ Audoeni epi ɔf. cō.
iii	f	viii	kl	Hunegundis virgīs. iii. ℟. cū noct.
	g	vii	kl	Hyrenei ⁊ habūdi mart. iii. lectio.
xi	A	vi	kl	Hermetis ⁊ ruffi mart. iii. lect.
xix	b	v	kl	Augustini epi ⁊ cōfesso. ✠
	c	iiii	kl	Decollatio sci iohis bap ✠ Sabie vir. cō.
viii	d	iii	kl	Felicis ⁊ adaucti mart. iii. lect.
	e	ii	kl	Paulini epi ⁊ ɔfes. iii. ℟. cū noctur.

KL September habet dies.xxx.luna.xxix
Nox habet horas.xij.dies.xij.

xvi	f			Egidij abbatis. ✠ Prisci mart.cōme.
v	g	iiij	no	
	A	iij	no	Remacli epi cōfes.iij.lec.
xiij	b	ij	no	
ij	c	Nonas		Bertini abbatis.iij.℟.cū noctur.
	d	viij	id	Huberti epi cōfes.ix.lect.
x	e	vij	id	Euurcij epi cōfes.iij.℟.cū noctur.
	f	vi	id	Natiuitas btē marie vginis.
xviij	g	v	id	Audomari epi ⁊ cōf.cō. Gorgonij mar.cō
vij	A	iiij	id	Adriani martyris
	b	iij	id	Prothi ⁊ iacincti marty.cōmemo.
xv	c	ij	id	
iiij	d	Idus		
	e	xviij	kl	Exaltatio s.cruc.vi.l. ✠ Cornelij ⁊ cypriani martyrū.iij.lec.
xij	f	xvij	kl	Oct.s.marie.vi.lec. ✠ Archadri abbatis.iij.lec. Nichomedis mar.cōmemo.
i	g	xvi	kl	Eufemie virg.lucie ⁊ gemiani mar.iij.l.
	A	xv	kl	Lamberti epi mar.ix.lec.
ix	b	xiiij	kl	Ferreoli mar.iij.℟.cū noctur.
	c	xiij	kl	
xvij	d	xij	kl	Vigilia.iij.lec.cū noctur. Equnoctiū
vi	e	xi	kl	Matthei apli euāge.
	f	x	kl	Mauricij exuperij ⁊ alioꝝ mar.iii.lect.
xiiii	g	ix	kl	Tecle virginis.iii.lec.
iii	A	viii	kl	Eleuatio sancti gaugerici.
	b	vii	kl	Firmini epi marty.
xi	c	vi	kl	
xix	d	v	kl	Cosme ⁊ damiani mar.
	e	iiii	kl	
viii	f	iii	kl	Michaelis archangeli.
	g	ii	kl	Hieronymi pbri cōfes.

Semē humi iacto

KL October habet dies xxxi. luna xxix.
Nox habet horas xiiij. dies. x.

xvi	A			Remigij vedasti germani bauonis et alioꝝ epoꝝ cōfessoꝝ. ix lec.
v	b	vi	N	Leodegarij epī mꝛ. iij. lect.
xiij	c	v	N	Euoldoꝝ pbřoꝝ ꝛ mar. iij. ℟. cum noct.
ij	d	iiij	N	Francisci ꝯfesso. ✠
	e	iij	N	
x	f	ij	N	Fidis virgīs ꝛ mar. iij. lect.
	g	Nonas		Marci pape. Marcelli ꝛ apulei marty. iij. ℟. cum missa.
xviij	A	viij	id	Ragēfredis virgis. ✠
vij	b	vij	id	Dyonisij rustici ꝛ eleutherij mar. ✠
	c	vi	id	Gisleni epī ꝛ ꝯf. ✠ Gereōis ꝛ alioꝝ mꝛ. cō
xv	d	v	id	Uenācij abbis ꝛ cōfes. iij. ℟. cum noct.
iiij	e	iiij	id	
	f	iij	id	Donatiani archiepī ✠
xij	g	ij	id	Calixti pape ꝛ mar. iij. lec.
i	A			Basoli ꝯfes. iij. ℟. cū noctur.
	b	xvij	kl	Luciani mar. iij. ℟. cū noctur.
ix	c	xvi	kl	
	d	xv	kl	Luce euāgeliste ✠
xvij	e	xiiij	kl	Amati epī cōfes. ✠
vi	f	xiij	kl	Caprasij mar. iij. lect.
	g	xij	kl	Undecī miliū virginū ✠
xiiij	A	xi	kl	
iij	b	x	kl	Seuerini epī cōfes. iij. lec.
	c	ix	kl	
xi	d	viii	kl	Crispini ꝛ crispiniani mar. iij. lecti.
xix	e	vij	kl	Amandi epī ꝛ ꝯfes. iij lec.
	f	vi	kl	Desiderij epī ꝛ ꝯf. iii. ℟. cū no Uig. iij. l.
viij	g	v	kl	Simōis ꝛ iude aploꝝ ✠
	A	iiij	kl	
xvi	b	iij	kl	
v	c	ij	kl	Quitini mꝛ. ✠ Folliāi e. mꝛ. cō. Uigil.

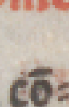
KL Nouember habet dies. xxx. luna. xxix
Nox habet horas. xvi. dies. viij.

	d			Festiuitas oĩm sanctorũ.	✠
xiii	e	iiii	no	Cõmemoratio aĩmar.	✠
ij	f	iii	no	Eustachij sociorũqꝫ ei⁹ mart: iii.lec. Huberti epi cõfes. cõme.	
	g	ij	no		
x	A	Nonas			
	b	viii	id	Auinoci abbatis. cõmemo.	
xviii	c	vii	id	Uuillebrordi epi cõfes. cõme.	
vii	d	vi	id	Oc. oĩz scõꝝ. vi.l. Quattuor coronatoꝝ mar. iii.lc.	
	e	v	id	Theodori mar. iii.lec.	
xv	f	iiii	id	Martini pape cõfes. iii.℟.cũ mĩna	
iiii	g	iii	id	Martini epi ꝯfes. ✠ Mẽne mart. cõme	
	A	ii	id		
xii	b	Idus		Maxellẽdis vg. mar. vi.l. Brictij epi cõfes. iii.lec.	F
i	c	xviii	kl		
	d	xvii	kl		
ix	e	xvi	kl		
	f	xv	kl	Aniani epi cõfes. iii.lec.	
xvii	g	xiiii	kl	Oct. sancti martini: iii.lec.	
vi	A	xiii	kl	Sancte elizabeth cõtinẽtis	✠
	b	xii	kl		
xiiii	c	xi	kl		
iii	d	x	kl	Cecilie virginis mar.	✠
	e	ix	kl	Clemẽtis pp̃ ꝛ mar. vi.l. ✠ Felicitatis. mar.	
xi	f	viii	kl	Griso. mꝛ. iii.l. iii.l. Sarii ꝛ trudõis. cõ	
xix	g	vii	kl	Katherine virginis ꝛ martyris.	✠
	A	vi	kl	Lini pape ꝛ mar. iii.℟.cũ missa.	
viii	b	v	kl	Uitalis ꝛ agricole mar. iii.℟.cũ noctur	
	c	iiii	kl		
xvi	d	iii	kl	Saturnini epi ꝛ mar. Itẽ saturni crisañ ꝛ darie mar. iii.℟. Uigilia. iii.lec.cũ no.	
v	e	ii	kl	Andree apostoli.	✠

Andree festo vicinioꝛ ordine quo vis.
Aduentũ dñi prima colit feria.

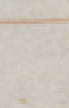

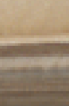

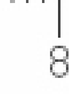

Mihi macto

KL December habet dies xxxi. luna xxix.
nox habet horas xviij. dies vi.

	f			Eligij epi & cōfessio.	✠
xiij	g	iiij	N		
ij	A	iij	N		
x	b	ij	N	Barbare virgis & mar.	✠
	c	Nonas			
xviij	d	viij	id	Nicolai epi & cōfesso.	✠
vii	e	vii	id	Oct. scti andree apli. iii. lec.	
	f	vi	id	Cōceptio btē marie virginis	✠
xv	g	v	id		
iiii	A	iiii	id		
	b	iii	id	Damasi pape & cōfes. ix. Senciani fusciani victorici mar. cō.	
xii	c	ii	id		
i	d		id	Auberti epi ɔf. ix. l. Lucie v. & mr. iii. l.	✠
	e	xix	kl	Nicasii epi & mar. sociorumq3 ei9.	
ix	f	xviii	kl		
	g	xvii	kl	O sapientia	
xvii	A	xvi	kl		
vi	b	xv	kl		
	c	xiiii	kl		
xiiii	d	xiii	kl		
iii	e	xii	kl	Thome apli. ✠ Solsticiū	
	f	xi	kl		
xi	g	x	kl		
xix	A	ix	kl	Vigilia. iii. lect.	
	b	viii	kl	Natiuitas dñi nr̄i iesu xp̄i.	✠
viii	c	vii	kl	Stephani prhomartyris	✠
	d	vi	kl	Johānis euāgeliste	✠
xvi	e	v	kl	Sctōꝝ innocētiū	✠
v	f	iiii	kl	Scti thome cantuarieñ. mar.	
	g	iii	kl	Dñica dñ mediū silētiū. ix. lect.	
xiii	A	ii	kl	Siluestri pape et ɔfes. ix. lect.	

Incipit tps estiuale. Ex p: mo. Sabbato in vigilia sancti pasche. Ad vs. sine. Deus in adiutoriu. an. Alla alla alla. ps. Laudate dnm oes getes Ad mgt. semel vicenda. a. Ue spe aut sabbati q lucescit in pma sabbati veit maria magdalena et altera maria vide sepulchru. Alla. Collecta.

Spiritu3 nobis dne tue caritat infunde vt quos sacramet paschalib satiasti tua facias pietate cocordes Per do. in vnita. eiusd. Benedicam dno. Ad cople. dicit. Couerte nos. De in adiuto. ps. Cu inuocare. Hymn. Te lucis. ca. Tu in nobis. rn. In manus tuas. v. Redemisti. ca. Custodi. ps. Nuc dimittis. ab quib finit sequit. Alla. v. Cofite mi dno qm bon qm in sclm mia ei. Dns vobiscu. Colla.

Deus q hac sacratissima nocte gra dnice resurrectiois illustras: serua i noua familie tue pgenie adoptionis spm que dedisti: vt corpore parit et mete renouati: pura tibi sp exhibeam seruitute. p do. in vnita. eiusd. etc.

In vie ad mat. Inuit. Alleluya. Xps resurrexit a mortuis. Uenite adorem alla. ps Uenite. In noc. an. Ego su q su et osiliu meu no est cu ipis sed i lege dni volutas mea e alla. ps. Btus vir. a. Postulaui patre meu alla dedit mihi gentes alla in hereditate alla. ps. Quare fre. an. Ego dormiui et sonu cepi et resurrexi qm dns suscepit me alla. ps Dne quid mlt. v. Resurrexit dns. Sicut dixit vobis alla. Scdm marcu. Reqre bndictioes post letaniam.

In illo tpe. Maria magdalene et maria iacobi et salome abeutes emerut aromata: vt venientes vngeret iesu. Et valde mane vna sabbatorum veniut ad monumetum orto iam sole. Et reliq. Omelia beati gregorii pape.

Audist fratres carissimi q sancte mulieres que dnm fuerant secute: cu aromatibus ad monumetu venerut: etenim que viuente dilexerat: etiam mortuo studio humanitatis obsequut. Sed res gesta aliquid i scta ecclesia significat gerendu. Sic qppe necesse est vt audiam que facta sut: q tinus cogitemus etiam que nobis sut ex eo imitatione facienda. Et nos ergo in eum q mortu est credetes: si odore virtutu referti cu opinioe bono operu dnm qrimus: ad monumetu pfecto illi cu aromatib venimus. Tu autem. Rn. Angelus dni descedit de celo et accedes reuoluit lapide et sedit super eu et dixit mulierib nolite timere scio eni q crucifixu qritis. Iam

2

surrexit venite et videte locuz vbi positus erat dñs allã. ℣. Angelus dñi locut⁹ est mulieribus dicens quẽ queritis an iesũ queritis. Iam. Lect. ii.

Ille aũt mulieres angelos vidẽt: que cũ aromatibus venerũt: quia videlicet ille mentes: supernos ciues aspiciũt: que cũ virtutũ odoribus ad deũ per sancta desideria proficiscũtur. Notandum vero nobis est quidnaz sit: quod in dextris sedere angelus cernitur. Quid nanq; per sinistrã nisi vita presens: quid vero per dexterã nisi perpetua vita signatur? Vñ scriptuz est. Leua eius sub capite meo: et dextera ei⁹ amplexabitur me. Tu aũt. ℟. Angelus dñi locutus est mulieribus dicẽs quẽ queritis an iesũ queritis iam surrexit. Venite et videte allã allã. ℣. Iesũ queritis nazarenum crucifixum surrexit non est hic. Ve nite. L. iii.

Quia igitur redẽptor noster iam presentis vite corruptiõem transierat: recte angelus qui nũciare perennẽ eius vitã venerat in dextera sedebat. Qui stola cãdida coopertus apparuit: quia festiuitatis nr̃e gaudia nũciauit candor etenim vestis: splendorem nostre denũciat solẽnitatis. Nr̃e dicamus an sue? Sed vt fateamur verius et sue dicam⁹ et nostre. Illa quippe redẽptoris nostri resurrectio: et nr̃a festiuitas fuit: quia nos ad imortalitatẽ reduxit: et ãgelorum festiuitas extitit: quia nos reuocando ad celestia: eorum numerũ impleuit Tu aũt. ℟. Dũ trãsisset sabbatũ maria magdalẽe et maria iacobi et salome emerunt aromata. Vt veniẽtes vngerẽt iesũ allã allã. ℣. Et valde mane vna sabbatorum veniunt ad monumẽtũ orto iam sole Vt ve. Glia. Dũ trãsisset. Te deũ. Ante lau. ℣⁹. Surrexit dñs vere. Et apparuit simõi alleluya. In laudibus. an.

Angelus aũt dñi descendit de celo et accedẽs reuoluit lapidẽ et sedebat sup eum allã allã. ℣. Dñs regñ. cũ aliis sol. an. Et ecce terremot⁹ factus est magnus angelus aũt domini descẽdit de celo allã. an. Erat aũt aspect⁹ ei⁹ sicut fulgur vestimẽta ei⁹ sicut nix allã. allã. an. Pre timore aũt ei⁹ exterriti sũt custodes et facti sũt velut mortui allã. an. Respondẽs autẽ angelus dixit mulierib⁹ nolite timere scio eni q; iesũ queritis allã. Sta tim sequit̃ ante. Bñ⁹. an. Et valde mane vna sabbatoruz veniũt ad monumentũ orto iaz sole allã. Cãticũ bñdict⁹

Deus qui hodi [Collca.
erna die per vnigenitũ
tuũ eternitatis nobis aditũ
deuicta morte reserasti: vo-
ta nostra que preueniẽdo as-
piras: etiam adiuuando pro
sequere. Per eũdẽ. Benedi
cam⁹ dño allã. Deo gratias
allã. Ad primam ⁊ alias ho-
ras statim post. Deus in ad-
iutoriũ. Deus in noĩe. Confi
temĩ. alij soliti. ⁊ in fine allã
semel. R. Hec dies quam fe-
cit dñs exultem⁹ ⁊ letemur ĩ
ea. V. Confitemini dño quo-
niam bon⁹ qm̃ in seculũ mĩa
eius. Collcta vrs. Preciosa.
Ad iij. vi. ⁊ ix. p⁹ p̃os vt ad
p̃mã. Ad scd̃as vs̃. fine. De-
us in adiuto. incipit. R. Di-
cant nunc iudei quomõ mili
tes custodiẽtes sepulchrum
pdiderũt regem ad lapidis
positionẽ quare nõ seruabãt
petram iusticie aut sepultuz
reddant aut resurgentẽ ado
rent nobiscũ dicẽtes. V. Xp̃s
resurgẽs ex mortuis iam nõ
moritur mors illi vltra nõ do
mĩabit. q̃d eni viuit viuit deo
allã allã. Sequit. Kyrieley.
iij. Xpeleyson. iij. Kyrieley.
iij. an. Allã. iiij. ps. Dixit do-
minus. Cõfitebor. Btũs vir
qui timet dñm. Hy. Hec dies
V. Cõfitemi. vrs. nec iterat.
Hec dies. Alleluya. V⁹. Pa
scha nostr immolat⁹ est xp̃s
V. Epulemur in azimis since
ritatis et veritatis. nec repe
titur alleluya. Ad mãr. nec
dicitur ante an. Et respicien
tes viderũt reuolutũ lapidez
erat q̃ppe magnus valde al-
leluya. Dñs vobiscũ. Collcã
Concede quesum⁹ omp̃s
deus: vt qui resurrectio
nis dominice solẽnia colim⁹
ereptionis nostre suscipe leti
ciam mereamur. Per eund̃
Benedicamus. cuz allã. Ad
fontes. an. Alleluya. iiij. ps
Laudate pueri do. Allã. V⁹.
Laudate pueri dñi z laudate
nomẽ dñi. V⁹. Sit nomẽ dñi
benedictũ ex hoc nunc ⁊ vsq;
in seculũ. Nec repetetur allã
Ad mãr. an. Jesum quẽ que
ritis nõ est hic sed surrexit re
cordami qualiter locutus sit
vobis dum adhuc in galilea
esset allã. Orem⁹. tm̃. Collcã.
Presta q̃s omp̃s de⁹: vt
qui gratiã dñice resurre
ctionis agnouim⁹: ipi p amo
rem spiritus a morte anime
resurgam⁹. Per eũdẽ xp̃m.
Añ crucẽ. an. Allã. iiij. ps
In exitu. ⁊ in fine. i. V. Allã
i. In fine. ij. V. All. ij. In fine
iij. V. Allã. iij. In fine. iiij. V.
Allã. i. Et sic procedendo vs-
q; finem p̃i. hac die tantum.
Allã. V⁹. Angelus dñi descẽ
dit de celo et accedens reuol
uit lapidẽ ⁊ sedebat sup eũ. V

Respōdens aūt angelus dixit mulieribus quē q̄ritis ille aūt dixerūt iesū nazarenū. Allā. Sp repetit Allā. āte crucē. Ad mḡt an. Uenite et videte locū vbi posit⁹ erat dominus allā. Ore⁹ tm̄. Collcā

Concede q̄s oēs deus vt q resurrectiōis dn̄ice solēnia colimus: i nouitate tui spūs a morte aīme resurgamus. Per eūdē. in vnit. ei⁹ d Nota q̄ si in hac ebd. fes. ix lec. acciderit trāsfert ad ebdomadā seq̄ntē. Si vō acciderit fes. iij. lec. nihil fiet nisi mēo. tm̄ aū vltimū. Bn̄dicamus. cū allā. Ad cōpleto. dictis p̄is solitis et nūc dimittis Sequit Allā. Sp. Hec dies. ℣. Cōfitemi dn̄o qm̄ bonus. Collā de matuti. Et sic dicit cōpleto. p ebd. cū collecta de mat. cuiuslibet diei. ¶ Fer. ij. et aliis fer. ebd. paschalis. Ad matut. Inuit. Surrexit dn̄s vere. Allā. ps. Uenite. In noc. ā. Allā. semel. Eadē fer. ū. p̄i. Cū inuocarē. Uerba. Dn̄e ne in furore. ℣. Resurrexit dn̄s. Sicut dixit vobis allā. Scd̄m lucā.

In illo tpe. Duo ex discipulis iesu ibāt in castellū qd erat in spacio stadiorū sexaginta ab hirlm noīe emaus Et ipsi loq̄bant adinuicē de his oībus q̄ acciderāt. Et re

Omelia btī gregorii pape

Ecce audistis fratres carissimi q duob⁹ discipulis ābulantibus in via: nō q̄dē credētib⁹: sed tn̄ de se loquētibus dn̄s apparuit: sed eis speciē quā recognoscerēt nō ondit Hoc ergo egit foris dn̄s ī oculis corporis: qd apd illos agebat itus in oculis mētis Ipi nāq apud semetipsos intus et dubitabāt et amabant eis aūt dn̄s foris et presens aderat: et q̄s esset nō ostendebat. Tu. ℟. Maria magdalene et altera maria ibant diluculo ad monumētū. Jesuz quē q̄ritis nō est hic surrexit sicut locutus est p̄cedet vos ī galileā ibi eū videbit allā alleluya. ℣. Et valde mane vna sabbatoꝝ veniunt ad monumentū orto iā sole et introeūtes viderūt iuuenē sedētē in dextris q̄ dixit eis. Je ℟. ij.

Dē se ergo loq̄ntib⁹ dn̄s p̄sentiaz suā exhibuit: sed de se dubitātib⁹ cognitionis sue spēm abscōdit. Uerba quidē ꝯtulit: duriciā intellectus increpauit. Scripture sancte misteria que de ipo erant aperuit: et tn̄ q adhuc eoꝝ cordib⁹ peregrin⁹ erat a fide: ire se lōgius finxit. Fingere nāq cōponere dicim⁹: vnde et cōpositores luti figulos vocam⁹. Nihil ergo sim-

plex veritas per duplicitatē
fecit: sed talē se eis exhibuit
in corpore: qualis apud illos
erat in mēte. ℟. Tulerūt do
minū meū ⁊ nescio vbi posu-
erūt eū ait ei angelus. Noli
flere maria surrexit sicut di-
xit pcedet vos in galileā ibi
eū videbitis allā allā. ℣. Dum
ergo fleret inclinauit se ⁊ p-
spexit in monumētū et vidit
duos angelos in albis sedē-
tes q dicūt ei. Noli fle. L. iij

Probādi aūt erāt si hi q
eū: ⁊ si necdū vt deū di-
ligerent: saltē vt peregrinū
amare potuissent. Sed q2 eē
extranei a caritate nō pote-
rāt hi cū qb9 veritas gradie-
batur: eū ad hospitiū quasi
peregrinū vocāt. Cur aūt di
cimus vocāt: cū illic scriptuz
sit: ⁊ coegerūt eū? Ex quo ni
mirū exēplo colligit q2 pere
grini ad hospitiū nō solū inui
tandi sūt: sed etiā trahendi.
Mēsā ponūt: cibos offerunt
et deū quē in scripture sacre
expositiōe nō cognouerant:
in panis fractiōe cognoscūt
Ecce dñs nō est cognit9 duz
loqret: ⁊ dignat9 ē cognosci
dū pascit. Hospitalitatē er-
go fratres carissimi diligite
opa caritatis amate. Tu. ℟.
Cōgratulamini mihi omes
q diligitis dñm q2 quē que-
rebā apparuit michi. Et dū
flerem ad monumentū vidi
dñm meū allā. ℣. Recedēti-
bus discipulis non recedebā
sed amoris eius igne succensa
ardebā desiderio. Et dū. nec
repetit post Gloria. Te deū
Ante laud. ℣. Cognouerūt
dñm. In fractiōe panis allā
Dicēdus hoc loco tā de tēpe
q de aplis vsq ascē. dñi. In
lau. sola ā Angelus aūt dñi
pma de lau. diei scti pasche.
pi soliti. Ad bñ9. ā. Qui sūt
hi sermōes quos cfertis adin
uicē ambulātes ⁊ estis tristes
allā respōdēs vnus cui nomē
cleophas dixit ei tu solus pe
grinus es in hirlm ⁊ non co
gnouisti q facta sūt i illa his
dieb9 allā qb9 ille dixit q ⁊ di
xerūt de iesu nazareno q fu-
it vir pphera potēs in ope et
sermōe corā deo et omi pplo
allā. Dñs vo. Ore9. Collctā.

Deus qui solēnitate pas
chali mūdo remedia cō
tulisti pplm tuū qsum9 cele-
sti dono psequere: vt ⁊ pfectaz
libertatē cōseq mereat ⁊ ad
vitā pficiat sēpiternā. p do.
Ad ho. vts cū dicta col. Ad
vs ℟. Dicāt nūc iu. ℣. Xpus
resur. ⁊ Kyriel. vts. ā. Allā
iiij. pi. Dixit dñs. Cōfitebor
Beatus vir. Hy. Hec dies. ℣.
Dicat nūc israel qm bonus
qm in sclm mia ei9. Allā. ℣.
Nōne cor nrm ardēs erat i

nobis de iesu dũ nobis loq̃re
tur ĩ via. Ad mgt. ã. Et coe-
gerũt illũ dicẽtes mane no-
biscũ dñe qm̃ aduesperascit
Allã. Dñs vobiscũ. Collecta

Concede q̃s oĩps de⁹ vt q̃
pctõꝝ nroꝝ põdere pre
mim̃: a cũct̃ malis iminẽti-
bus ꝑ hec paschalia festa li-
berem̃. ꝑ do. Bñdicam⁹. cũ
allã. Ad fõtes ã. Allã. iiij. p̃.
Laudate pu. Allã. ℣. Redẽ
ptionẽ misit dñs populo suo
Ad mg̃. ã. Et itrauit cũ illis
⁊ factũ est dũ recũberet cuz
eis accepit panẽ bñdixit ac
fregit ac porrigebat ill' allã
Con [Ore⁹ tm̃. Collecta
cede q̃s oĩps de⁹ vt festa
paschalia q̃ venerãdo colim⁹
etiã viuẽdo teneam⁹. ꝑ xp̃m
Ad crucẽ. ã. Allã. iiij. p̃. In
exitu. Allã. ℣. In die resur-
rectõis mee dicit dñs p̃cedã
vos in galileã. Sup mg̃. an
Nõne cor nr̃m ardẽs erat in
nobis de iesu dũ loq̃ret nob
ĩ via allã. Ore⁹. tm̃. Collectã.

Deus q̃ ppl'm tuũ de ho
stis callidi ꝟuitute libe
rasti: p̃ces ei⁹ misericorditer
respice ⁊ aduersantes ei tua
ꝟtute ꝓsterne. ꝑ d̃. Cõpl'. vts
¶ Fer. iiij. Ad mat. Inuit. ⁊
in no. ã. vts. ĩ fer. ij. pi. Dñe
de⁹ me⁹ ĩ te spe. Dñe dñs nr̃
In dño ꝯ. ℣. Surrexit dñs ṽe
Et appãuit simõi allã. S. luc.

In illo tp̃e. Stetit iesus
ĩ medio discipuloꝝ suoꝝ
⁊ dixit eis Pax vob. Ego sũ
nolite timẽ. Et re. Ome. ve.
Gloriã sue resur [bede pbri
rectiõis dñs ⁊ redemptor nr̃
paulatĩ ⁊ ꝑ icremẽta tp̃is di
scipulis ostẽdit: q2 nimiꝝ tã-
ta erat virt⁹ miraculi vt hãc
repẽte totã z capere fragilia
mortaliũ pectora nõ possent
Consulẽs igit' imbecillitati
q̃rentiũ: ip̃e p̃mo veniẽtibus
ad monumẽtũ ⁊ feminis suo
amore ferũetibus ⁊ viris: re
uolutum lapidẽ ⁊ ablato suo
corpe linteamia q̃b⁹ iuolutũ
erat sola posita mõstrauit.
Tu. ℟. Surgens iesus dñs
nr̃ stetit in medio discipuloꝝ
suoꝝ ⁊ dixit. Pax vobis allã
gauisi sunt discipuli viso dño
allã. ℣. Una ergo sabbatoꝝ
dũ fores essẽt clause vbi erãt
discipuli cõgregati ꝓpt' me-
tum iudeoꝝ stetit iesus ĩ me
dio ⁊ dixit eis. Pax. L. ij.

Deinde curiosius q̃ren-
tibus ⁊ de eo q̃d iuene
rant mente consternatis: an
geloꝝ visionẽ ostẽdit: q̃ illum
resurrexisse certa manifesta
tiõe patefacerent: ac si p̃cur
rente fama patrare resurre-
ctiõis tandẽ ip̃e dñs virtutũ
⁊ rex glorie apparens: quã-
ta potẽtia mortẽ quã ad ho-
ram gustauerat deuicisset a-

peruit. Et quidē quantū ex
euangelice serie lectiōis iue
nimus: quinquies ipa qua re-
surrexit die visus est homini
bus. Primo marie magda-
lene ad monumētū: q̄n ei de
siderāti pedes ei⁹ amplecti
dictū est noli me tangere: nō
dum ascēdi ad pr̄em meum.
Deinde duab⁹ a monumēto
currentib⁹ nunciare discipu
lis q̄ ab angelis de perfecta
eius resurrectōe didicerant
de q̄bus scriptū est qꝛ acces-
serunt ꝛ tenuerūt pedes ei⁹
ꝛ adorauerūt eum. Tu. ℟.
Surrexit pastor bonus qui
posuit aīam suā pro ouibus
suis ꝛ pro suo grege mori di-
gnatus est. Allā allā allā. ℣.
Etenī pascha nr̄m īmolat⁹
est xp̄s. Allā allā allā. L. iij.
Apparuit ip̄o die adue
sperascente duob⁹ eun
tibus in castellū emaus qui
eū ad hospitiū vocātes in pa
nis fractione cognouerunt.
Apparuit ꝛ petro. Quod si
euāgelista q̄n vel vbi factum
sit mime designauerit: tn̄ qꝛ
factū sit nō tacet scribēs: qꝛ
cū p̄fati duo discipuli cogni-
to dn̄o in emaus statim redi
issent hirlm: iuenerūt ꝯgre-
gatos vndecim ꝛ eos q̄ cum
ipsis erāt dicentes: qꝛ surre
xit dn̄s ve ꝛ apparuit simo-
ni. Ac deinde subiūgit: ꝛ ipi
narrabant que gesta erāt in
via ꝛ quomodo cognouerūt
eū in fractione panis. Sta-
timqꝫ ānectit q̄ntā ei⁹ appa-
ritionē de qua modo cum le-
geretur audiuimus ita inci
piens. Dum hec autē loquū
tur stetit iesus in medio eoꝝ
et dixit eis. Pax vobis ego
sum: nolite timere. Tu. ℟.
Expurgate vetus fermentū
vt sitis noua cōspersio: etenī
pascha nostrū īmolat⁹ ē xp̄s
Itaqꝫ epulemur in dn̄o allā.
℣. Mortuus ē ꝓpter delicta
nostra ꝛ resurrexit ꝓpter iu
stificationē nostrā. Itaqꝫ e.
Gloria. Itaqꝫ. Cetera vt dictū
est. In lau. an. Et ecce terre
mot⁹. Ad bn̄⁹. an. Stetit ie
sus in medio discipuloꝝ suo-
rum ꝛ dixit eis pax vobis al-
leluya allā. Collecta.
Deus q̄ ecclesiā tuā no-
uo sp̄ fetu multiplicas: con-
cede famulis tuis: vt sacra-
mentū viuēdo teneant qd̄ fi-
de perceperunt. Per dn̄m.
Ad hor. vrs̄. Ad ves. Dicāt
nūc iudei. cū reliquis. Hy.
Hec dies. ℣. Dicāt nūc q̄ re-
dempti sūt a dn̄o de manu i
mici de regionibus ꝯgrega
uit eos. Allā. ℣. Surgēs ie-
sus dn̄s noster stetit ī medio
discipuloꝝ suoꝝ et dixit pax
vobis. Ad magni. an. Vide
te manus meas ꝛ pedes me

os q2 ego ip̄e sū allā allā. coll.
Concede q̄s oṗs deus vt qui paschalis festiuitatis solēnia colim⁹ in tua semper scīficatiōe viuamus. p d. Allā. ℣. Jubilate deo oīs terra seruite dn̄o in leticia. Ad mḡt. an. Spūs carnē et ossa nō habet sicut me videtis habere iam credite allā. Ore⁹.
Presta q̄s oṗs [Collectā de⁹ vt p hec paschalia festa q̄ agim⁹ deuoti ī tua laude viuamus. p xp̄m. Allā. ℣. Oportebat pati xp̄m ⁊ resurgere a mortuis ⁊ ita intrare in gloriā suā. Ad mḡt. ā. Obtulerūt discipuli dn̄o partez piscis assi ⁊ fauū mellis allā alleluya. Orem⁹. Collecta.
Deus q̄ cōspicis familiā tuā om̄i humana virtute destitui: paschali infuenientе festiuitate tui etiaz brachij ptectiōe custodi. p dn̄m. cetā vt s̄. ¶ Fer. iiij. Ad matuti. In noct. p̄i. Saluuz me fac. Usq₃ quo. Dixit insipiēs ℣⁹. Gauisi sūt discipuli. Uiso dn̄o allā. Secūdū iohānem.
In illo tēpe. Manifestauit se iterū iesus discipulis suis ad mare tyberiadis: manifestauit aūt sic. Erāt simul simon petr⁹ ⁊ thomas q̄ dicitur didimus: ⁊ nathanael qui erat a chana galilee: ⁊ filij zebedei: ⁊ alij ex discipulis ei⁹ duo. Dicit eis simō petrus vado piscari. Et reliqua.
Omelia bt̄i gregorij pape.
Lectio scti euāgelij q̄ modo in auribus vr̄is lecta est fratres mei. questione animum pulsat: sed pulsatiōe sua vim discretionis indicat. Queri eteni potest cur petr⁹ q̄ piscator ante ꝯuersionē fuit: post cōuersionē ad piscationē redijt. Et cū veritas dicat. Nemo mittēs manū ad aratrū et respiciēs retro aptus ē regno dei. cur repetijt qd̄ dereliquit. Tu autē. ℟. Uirtute magna reddebant apostoli. Testimoniū resurrectiōis iesu xp̄i dn̄i nr̄i allā allā. ℣. Repleti quidē spū sctō loquebātur verbū dei cū fiducia. Te[stimo. Lect. ij.
Sed si virtus discretiōis insplicitur: citius videt q2 nimirū negotiū qd̄ ante cōuersionē sine peccato extitit: hoc etiā post cōuersionē repetere culpa non fuit. Nā piscatorē petrū: mattheum vero theloneariū scim⁹: ⁊ post cōuersiōez suā ad piscationē petr⁹ redijt matthe⁹ vero ad thelonei negotiū nō resedit: q2 ⁊ aliud ē victū per piscationē querere aliud thelonei lucris pecunias augere. Sūt eni pleraq₃ negocia q̄ sine pctis exhiberi aut vix aut nll'aten⁹ possūt

Que ergo ad pctm̄ implicāt
ad hec necesse est vt post ɔuer
sionem animꝰ nō currat. Tu
℞. Isti sunt agni nouelli qui
annūciauerūt allā mō venerūt
ad fontes. Repleti sūt clari-
tate allā allā. ℣. In cōspectu
agni amicti sūt stolis albis ⁊
palme in manibꝰ eoꝝ. Reple

Rect. iij.
Ueri etiā [ti.
Q potest cur discipulis i ma
ri laborātibꝰ post resurrectio
nē suā dn̄s in litore stetit qui
ante resurrectionē suā coraꝫ
discipulis in fluctꝰ marꝫ am-
bulauit. Cuiꝰ rei ratio festine
cognoscit̄ si ipa q̄ tūc inerat
causa pensec̄. Quid eni ma-
re nisi p̄ñs seculū signat: qđ
se causarū tumultibus ⁊ vn-
dis vite corruptibilis illidit?
Quid p soliditatē litoris ni-
si illa ppetuitas q̄etis etn̄e fi
gurat̄. Qr ergo adhuc disci
puli fluctibꝰ mortalis vite in-
erāt: in mari laborabāt quia
aūt redēptor noster iā corru-
ptionē carnis excesserat post
resurrectionē suā i litore sta-
bat. Tu. ℞. Ecce vicit leo de
tribu iuda radix dauid aperi
re librū ⁊ soluē septē signacu
la eiꝰ allā allā allā. ℣. Dignꝰ
est agnus q̄ occisus ē accipe
virtutē ⁊ diuitatē: ⁊ sapiētiā
et fortitudinē: ⁊ honorem: ⁊
gl'iam: ⁊ bn̄dictionem. Allā
An̄ lau. ℣. Cognouerūt. In

lau. sola. ā. Erat aūt aspectꝰ
eiꝰ. Ad bn̄ꝰ. an. Mittite i de
xterā nauigij rhete ⁊ inuenie-
tis allā. Dn̄s vobiscū. Collcā

Collecta.
D Eus q̄ nos resurrectio-
nis dn̄ice annua solēni
tate letificas: ɔcede ppicius
vt ptēpalia festa q̄ agimꝰ pue
nire ad gaudia etn̄a merea-
mur. p eūđ. do. Ad hor. vt̄s.
cū octā collā. Ad vs̄. Dicant
nūc ⁊c. Hr. Hec dies ℣. De-
xtera dn̄i fecit virtutē: dextra
domi exaltauit me. Allā. ℣.
Xp̄s resurgēs ex mortuis iā
nō morit̄: mors illi vltra non
dn̄abit̄. Ad mḡt. ā. Simon
petrꝰ cū audisset qꝛ dn̄s ē tu-
nica succinxit se: erat eni nu
dꝰ ⁊ misit se i mare allā. Dn̄s
vobiscū. Oremus. Collecta.
P Resta q̄s ōp̄s deꝰ vt hu-
ius paschalis festiuita-
tis mirabile sacramētū: ⁊ tēpa
lē nobis trāq̄llitatē tribuat ⁊
vitā ɔferat sēpitnā. Per do
Allā. ℣. Laudate dn̄m oēs
gētes ⁊ collaudate eū oēs po
puli. Ad mḡt. ā. Ascendit si
mon petrꝰ ⁊ traxit rhete i ter
rā plenū magnis piscibꝰ cen
tum q̄nquaginta tribus allā.

Collcā
D Eus q̄ [Oreꝰ.
nos p paschalia festa le
tificas ɔcede ppicius vt ea q̄
deuote agimꝰ: te adiuuante
fideliter impleamus. p xp̄m
Allā. ℣. Surrexit dominꝰ et

occurrēs mulierib⁹ ait: aue-
te: tunc accesserunt ⁊ tenue
runt pedes eius. Ad magni
ficat. ā. Hoc iā tercio manife
stauit se iesus discipulis suis
cum resurrexisset a mortuis
Tri [allā. Ore⁹. Colla.
Tribue q̄s oīps deus vt illic
tēdat xp̄iane deuotiōis affe-
ctus quo tecū est nr̄a substā-
tia iesus xp̄us dn̄s nr̄. Qui
te. vi. Bn̄dicamus. cū allā.
C Fer. v. vr̄s. pī. Dn̄e q̄s ha
bita. Cōserua. Exaudi dn̄e
iusti. ℣. Resurrexit dn̄s. Si
In illo [cut. S. iohēm.
tempe Maria stabat ad
monumētū foris plorās Dū
ergo fleret inclinauit se ⁊ p-
spexit in monumētū et vidit
duos āgelos ī albis sedētes
vnū ad caput ⁊ vnū ad pedes
vbi positū fuerat corp⁹ iesu.
Et reł. Ome. bti grego. pa.
Pēsate fr̄es k̄mi hui⁹ mulie
ris mētē quanta vis amoris
accēderat: que a monumēto
dn̄i etiam discipulis recedē-
tibus nō recedebat. Exq̄re-
bat quē nō īuenerat: flebat
inq̄rendo: ⁊ amoris sui igne
succēsa: ei⁹ quē ablatū credi
dit ardebat desiderio. Tu.
℟. Maria magdalene. cū
Val. fer. ii. p̄ced. ℟. ii.
Vnde ↄ̄tigit vt eā tūc so
la videret q̄ remāsit vt q̄reret
q̄ nimir virtus boni op̄is p-
seuerātia est. Et voce veritatis
dicit: q̄ aūt p̄seuerauerit vs-
q̄ in finē salu⁹ erit. Sed ma
ria cū fleret inclinauit se ⁊ p
spexit in monumētū. Certe
iā monumētū vacuū viderat
iam sublatū dn̄m nūciarat.
Quid est q̄ se iterū īclinauit
nisi q̄ iterū videre desiderat?
Sed amāti semel aspexisse
nō sufficit: q̄ vis amoris itē
tionē multiplicat inq̄sitiōis
Quesiuit igit̄ ma ℟. iii
ria p̄us ⁊ mīme īuenit.
Perseuerauit vt q̄reret. Vn̄
ↄtigit vt inueniret. Actūq̄ ē
vt desideria dilata crescerēt
⁊ crescētia caperēt q̄d inue-
nissent. Sācta eni desideria
dilatiōe crescūt: si aūt dilati
one deficiūt desideria nō fu-
erūt. Mēs aūt hoīs ↄditoris
sui spēm nō q̄rētis male ē du
ra q̄ ī semetip̄a remanet fri
gida. Tu. In laudi. sola an.
Pre timore aūt. Ad bn̄⁹ ā.
Maria stabat ad monumen
tū plorās ⁊ vidit duos āgelos
ī albis sedētes ⁊ sudariū q̄d
fuerat super caput iesu allā.
Deus q̄ diuersi [Colla.
Deus q̄ diuersitatē gētiū ī ↄfessiōe tui
nōis adunasti: da vt renatis
fōte baptismatis vna sit fides
mētiū ⁊ pietas actionū. Ad
hor. mō p̄misso. Ad ves. sine
Dicant nunc. Incipit Xp̄us
resurgens. Kyrieł. ⁊c. Hy.

Hec di. vls. ℣. Lapidē quez
reprobauerūt edificātes hic
fact⁹ est i caput āguli a dño
factū est istud ⁊ ē mirabile i
ocul nr̄is. Allā. ℣. Surrexit
dñs ⁊ occurrēs mu. vls. Su
p mḡt. ā. Tulerūt dñm meū
⁊ nescio vbi posuerūt eū: si tu
sustulisti eū dicito mihi allā:
⁊ ego eū tollā allā. Collecta
Deus q̄ nob ad celebrā-
dū paschale sacramētū
liberiores aīos pstitisti: doce
nos ⁊ metue q̄ irasceri ⁊ ama
re qd̄ pcipis. p. Allā. ℣. Lau
date pueri dñm laudate no-
mē dñi. Ad mḡt. ā. Ardēs ē
cor meū desidero videre dñz
meū: q̄ro ⁊ nō īuenio vbi po-
suerūt eū allā. Colla. Ore⁹.
Da q̄s oīps de⁹ vt ecclia
tua ⁊ suoꝝ firmitate mē
broꝝ ⁊ noua sp fecūditate le
tet. Per xp̄m. Allā. ℣. Re-
surrexit xp̄us ex mortuis si-
cut ip̄e voluit ⁊ apparuit di-
scipulis suis ⁊ petro libera-
tor nr̄ dñs. Ad mḡt. ā. Venit
maria nūciās discipulis q̄a
vidi dñm allā. Ore⁹. Colla.
Multiplica q̄s dñe fidez
ppl̄i tui vt cui⁹ p te sum
psit exordiū p te ꝯseq̄tur au
gmētū. Per do. ¶ Fe. vi. pt
Celi enar. Exaudiat. Dñe i
vir. ℣. Surrexit dñs ve. Et
apparuit simoni alleluya.
Secundum mattheū.
In illo tp̄e. Undeci disci
puli abierūt in galileam
in mōtē vbi ꝯstituerat eis ie-
sus. Et vidētes eū adoraue-
rūt: q̄dā aūt dubitauerūt. Et
reliq̄. Ome. vene. bede pb̄ri
Sermo dei aromatuz more
q̄ subtili⁹ q̄si terēdo discutit
eo maiorē intus dulcedinis
sue ac v̄tutis fragrātiā red-
dit. Planū nāq3 ē ⁊ dulce ad
audiēdū piis: quod discipuli
abierūt in galileā in mōtem
vbi ꝯstituit illis iesus ⁊ vidē-
tes eū adorauerūt. ℟. Sur
gēs ie. cū al. fer. iii. ℟. ii.
Sed non vacat a myste-
rio qd̄ dñs in galileam
post resurrectionē: vel qd̄ in
mōte discipulis apparuit. In
mōte etenim apparuit: vt si
gnificaret: q2 corpus qd̄ de
cōi humani generis t̄ra na-
scēdo susceparat: resurgēdo iā
sup oīa t̄rena subleuatū: ce-
lesti v̄tute īduerit. In monte
appuit vt āmoneret fideles
si illic celsitudinē resurrectio
nis ei⁹ cupiūt vidē: hic ab īfi
mis cupiditatib⁹ ad sup̄na
studeāt d̄sideria trāsire. ℟. iii
Nomē vero galilee quid
misterii salutaris ꝯtineat
crebra patꝝ expositione no-
tissimū est. Sed nō abs re ē
sepius verbo repetere quod
semper necesse est animo re-
tinere. Galilea quippe trans

migratio facta: vel reuelatō
dicit. Utraqʒ aūt interpreta-
tio ad vnū finē respicit Uidē
tes ergo discipuli dn̄m cog-
noscūt: et quia hunc esse vidice
rant: deū demissis in terra vul
tibus adorāt. Tu. In lau. an.
Respondens aūt angelus.
Ad bn̄. ā. Undeci discipuli
in galileā vidētes dn̄m ado-
rauerūt allā. Collecta.
Omnipotens sempiterne deus qui
paschale sacramētū in re
cōciliatiōis humane federe
cōtulisti: da mētibus nostris: vt
quod pfessiōe celebramus imite
mur effectu. Per d. Ad ho.
vrs. Ad vesp. Xp̄us resur. etc.
Hym. Hec dies. ℣. Bn̄dictus
qui venit in noīe dn̄i deus dn̄s et
illuxit nobis. Allā. ℣. Surre
xit altissimus de sepulchro qui
pro nobis pependit in ligno.
Ad mag. an. Data est mihi
oīs potestas in celo et in terra
allā allā. Collecta.
Familiā tuā q̄s dn̄e de-
xtera tua ppetuo circundet
auxilio: vt paschali interueni-
ente solēnitate ab oī prauis-
tate defēsa: donis celestibus
psequatur. Per do. Allā. ℣.
Dn̄s regnauit exultet terra
letentur insule multe. Ad mḡ.
ā. In galileā iesū videbitis si-
cut dixit vobis allā. Oremus.
Deus per quē no Colla.
bis et redēptio venit et
prestatur adoptio: respice in
opa mie tue: vt in xp̄o rena-
tis: et eterna tribuatur heredi-
tas et vera libertas. Per eū
dem xp̄m. Allā. ℣. Surrexit
dn̄s vere et apparuit petro.
Ad mḡ. ā. Ecce ego vobiscū
sū allā oībus diebus allā. Oremus.
Adesto q̄s Collecta.
dn̄e familie tue et dig-
nanter intēde vt quibus gratie
fidei ɔtulisti coronā largiaris
eternā. Per d. ¶ Sabbato
vrs. pi. Dn̄s regit. Dn̄i ē ter
ra Iudica me. ℣. Resurrexit
dn̄s. Scdm iohem.
In illo tpe. Una sabbati
maria magdalene venit ma
ne cū adhuc tenebre essēt ad
monumētū: et vidit lapidem
sublatum a monumēto. Cu-
currit ergo et venit ad simo-
nem petrum: et ad aliū discipu-
lum quē amabat iesus. et di-
xit eis. Tulerūt dn̄m meū et
nescio vbi posuerit eū. Et re.
Omelia bti gregorij pape
Maria magdalene cum ad
huc tenebre essent venit ad
monumētū. Iuxta hystoriā
notatur hora: iuxta intellectū
vero misticū: reqrētis signa
tur intelligētia. Maria enim
auctorē oīm quē carne vide-
rat mortuū: qrebat in monu-
mēto. Et quia hūc minime inue
nit furatū credidit. Tu. ℟.
Uirtute mag. cū al. fer. iiij.

Adhuc ergo erant ℟. ii. tenebre cum venit ad monumentum. Cucurrit citius disci pulis nunciauit: sed illi pre ceteris cucurrerunt quod pre ceteris amauerunt videlicet petrus et iohannes. Currebant autem duo simul: sed iohannes precucurrit citius petro. venit prior ad monumentum: et ingredi non presumpsit venit vero posterior petrus et intrauit. Quid fratres mei quid cursus iste significat? Nunquid non hec tam subtilis euangeliste descriptio a mysteriis vacare credendum est? Minime.

Necque enim se iohannes ℟. iii. et preisse et non intrasse diceret: si in ipsa sua trepidatione mysterium defuisse credidisset. Quid igitur per iohannem nisi synagoga: quid per petrum nisi ecclesia designatur? Per seniorem ergo petrus significatur ecclesia gentium: per iuniorem iohannem synagoga iudeorum. Cucurrerunt ambo simul quia ab ortus sui tempore usque ad occasum pari et communi via et si non pari vel communi sensu gentilitas cum synagoga decucurrit. Tu.

Ad lau. an. Angelus autem domini

Ad ben. an. Currebant duo simul et ille alius discipulus precucurrit citius petro et venit prior ad monumentum alleluia. Collecta.

Concede quesumus omnipotens deus: ut qui paschalia festa venerando egimus: per hec contingere ad gaudia eterna mereamur. Per dominum. Ad ho. vers. cum dicta collecta. In oc. sci pasche Sabbato ad ves. sup psos fe. an. Alleluya. ix. Hymnus.

Ad cenam agni prouidi et stolis albis candidi post transitum maris rubri christo canamus principi. Cuius corpus sanctissimum in ara crucis torridum cruore eius roseo gustando viuimus deo. Protecti pasche vespere a deuastante angelo erepti de durissimo pharaonis imperio. Iam pascha nostrum christus est qui immolatus agnus est sinceritatis azima caro eius oblata est. O vere digna hostia per quam fracta sunt tartara redempta plebs captiuata redit ad vite premia. Consurgit christus tumulo victor redit de baratro tyrannum trudens vinculo et reserans paradisum. Quesumus auctor omnium in hoc paschali gaudio ab omni mortis impetu tuum defende populum. Gloria tibi domine qui surrexisti a mortuis cum patre et sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. Cpm.

Si consurrexistis cum christo que sursum sunt querite: ubi christus est in dextera dei sedens que sursum sunt sapite non que super terram: mortui enim estis et vita vestra abscondita est cum christo in

deo. Deo gratias. ℣. Mane nobiscū dn̄e. Quoniā aduesperascit ⁊ incli. est iam dies allā. Añ mgt. an. Ite nūciate fratrib⁹ meis alleluya vt eant in galileam ibi me videbunt allā allā allā. Collecta. Concede vt q̄s. Memo. de sancto si acciderit. Itez mēo. de resurrectiōe p an. Xp̄s resurgēs q̄ dicit in sabbis et p̄mis vespis. ix. kl. vsq̄ p̄thecō. excepto sabbō seqnt. Suffr. de resurrectiōe p tpe pas. quere ante kalēdariū. Ad cōpleto an. Allā. iiij. p̄s. Cū inuocarē.

IEsu [cū aliis sol. Hy⁹.
nostra redēptio amor et desideriū de⁹ creator oīm homo in fine tēpoꝝ. Que te vicit clemētia vt ferres nr̄a crimina crudelē mortē patiens vt nos a morte tolleres. Inferni claustra penetrās tuos captiuos redimēs victor triumpho nobili ad dextrā patris residens. Ipa te cogat pietas vt mala nostra supes parcēdo ⁊ voti cōpotes nos tuo vultu facies Gloria tibi dn̄e qui surrexisti a mortuis. ⁊c. Cpm.

EMpti estis precio magno glorificate ⁊ portate deū in corpore vestro. Deo gratias. ℣⁹. In resurrectiōe tua xp̄e. Celum et terra letētur alleluya. Ad nūc dimitt. an. Alleluya resurrexit dn̄s allā sicut dixit vobis alleluya allā. Preces ī ante. Dn̄e exaudi. ℣. Surrexit dn̄s vē. ⁊c.

DEus inocētie [Collā.
reparator ⁊ amator dirige ad te tuoꝝ corda seruorū vt de infidelitatis tenebris liberati nunq̄ a tue veritatis luce discedāt. Salua nos oīpotens deus et intcedēte beata dei genitrice maria cuz oīmibus sctīs. ⁊c. Istud cōpleto. nō mutatur vsq̄ ascen excepta. an. sup nūc dimitt. quādo fit de nostra dn̄a. Ad matu. Inuitat. Allā allā. p̄s. Uenite. In p̄mo noc. ā. Allā semel sup tres p̄s. Btūs vir qui nō abijt. Quare fre. Domine q̄d multiplicati. ℣. Resurrexit dn̄s. Sicut dixit vobis allā. Tres p̄me lect. d actib⁹ apostolorum vt subseqn. Et tria p̄ma. R̄ia de die scto pasche vt s. In. ij. noc. ā. Alleluya. iiij. p̄s. Cū inuocarez. Uerba mea. Dn̄e ne in furore. ℣. Surrexit dn̄s vere. Et apparuit simoni. Medie lec de actibus apostoloꝝ vt infra cū tribus R̄. ferie. ij. pcedeñ In. iij. noct. an. Allā. iiij. p̄s. Domine de⁹ meus in te spe. Domine dn̄s noster. In dn̄o cōfi. ℣. Gauisi sūt discipuli viso dn̄o allā. Scd̄m iohānem

IN illo tempore. Cū sero factuz esset vna sabbato

rum: et fores essēt clause vbi
erant discipuli cōgregati ꝓ-
pter metum iudeorum venit
iesus et stetit in medio eoruz
et dixit eis. Pax vob. Et cū
hoc dixisset ostendit eis ma-
nus et latus. Et reliq̄. Ome-
lia bti grego. pape

Prima lectionis hui⁹ euāgelice que
stio animū pulsat quomodo
post resurrectionē corpus do
minicū ver̄ fuit quod clausis
ianuis ad discipulos ingredi
potuit. Sed sciēdū nobis est
ꝙ diuina operatio si ratione
comprehenditur non est am
mirabilis: nec fides habet me
ritum: cui humana ratio pre
bet experimentū. Tu autez

R. Ferie scie ꝑcedē. L. viij.

Sed hec ipa redemptoris
nostri opa que ex semet
ipis cōprehendi nequaꝗ̄ pos
sūt ex alia eius opatiōe pen
sanda sūt: vt rebus mirabili
bus fidem prebeāt facta mi-
rabiliora. Illud enī corp⁹ do
mini intrauit ad discipulos
clausis ianuis: quod videlicz
ad humanos oculos per na-
tiuitatem suam: clauso exijt
vtero virginis. Lectio. ix.

Quid ergo miruz si clau
sis ianuis post resurre-
ctionem suam in eternum iā
victurus intrauit: qui mori
turus veniens nō aperto vte-
ro virginis exiuit: Sed quia
ad illud corpus quod videri
poterat fides intuentiuz du
bitabat ostendit eis protin⁹
manus et latus. Palpandā
carnem prebuit quam clau-
sis ianuis introduxit. Tu au
tem domine. Te deum. An-
te laudes. V. Cognouerūt do
minū in frac. pa. alleluya. In
laudib⁹. an. Alleluya. iij. ps
soliti. Hy⁹.

Aurora lucis rutilat celū laudi
bus intonat mūdus exultās
iubilat gemens infernus vlu
lat. Cum rex ille fortissimus
mortis cōfractis viribus pe-
de conculcans tartara soluit
a pena miseros. Ille q̄ clau-
sus lapide custoditur sub mi
lite triumphās pompa nobi-
li victor surgit de funere. So
lutis iam gemitibus et infer
ni doloribus quia surrexit do
minus resplēdēs clamat an-
gelus. Diuisio.

Tristes erāt apostoli de
nece sui domini quē pe
na morti crudeli serui dāna
rant impij. Sermōe blando
angelus predixit mulierib⁹
in galilea dominus vidēdus
est ꝗ̄tocius. Ille dū pergūt
concite apostolis hoc dicere
vidētes eum viuere osculant
pedes domini. Quo agnito
discipuli in galileā propere
pergunt videre faciē deside
ratam domini. Diuisio

Claro paschali gaudio
sol mũdo nitet radio cũ
xp̃m iaz apostoli visu cernũt
corporeo. Ostensa sibi vulne
ra in xp̃i carne fulgida resur
rexisse dñm voce fatent̃ pub
lica. Rex xp̃e clementissime
tu corda nostra posside vt ti-
bi laudes debitas reddam⁹
om̃i tp̃e. Gloria tibi dñe q̃ sur
rexisti a mortuis cũ patre et
sctõ spiritu. Capitulum

Unxit de⁹ iesũ spũ sãcto
ꝛ virtute q̃ ptrãsiuit bñ
faciẽdo ꝛ sanãdo oẽs opp̃ssos
a dyabolo: qm̃ de⁹ erat cum
illo. Deo grãs. ℣. Surrexit
dñs de sepulchro. Qui ꝓ no-
bis pepẽdit i ligno allã. Ad
bñ⁹. tota. an. Cum esset sero
die illo vna sabbatoꝝ ꝛ fores
essẽt clause vbi erãt discipuli
congregati stetit iesus in me
dio et dixit eis. pax vob̃ allã.

Presta q̃s om̃s [Collã.
deus: vt q̃ paschalia fe
sta peregimus hec te largiẽte
morib⁹ ꝛ vita teneam⁹. ꝑ do.
Mẽo. de resurrectione. Ad
hor. hymni soliti. ꝛ in fine. ℣.
Quesum⁹ auctor oĩm. Glĩa
tibi dñe q̃ surrexisti a mortu
is. Ad p̃mã. an. Allã. Quez
queris mulier allã viuẽtẽ cũ
mortuis allã allã. p̃i sol. cp̃m
Dñe miserere. ℟. Xp̃e fili di
viui. Miserẽ nobis allã allã.
℣. Qui surrexisti a mortuis.
℣. In resurrectione tua xp̃e
Celũ et terra letẽt allã. P̃ces
soliti ꝛ in fine. ℣. Resurrexit
Coll. Dñe scẽ pr. Preciosa
ꝛ cetera more solito. Ad. tertiã
an. Allã noli flere maria all.
resurrexit dñs allã allã. Cap.

Expurgate vet⁹ fermẽtũ
vt sitis noua ꝯspsio sic
estis azimi: eteni pascha no-
strũ imolat⁹ est xp̃us. ℟. Re
surrexit dñs allã allã. ℣. Si-
cut dixit vobis allã. ℣. Surre
xit dñs vere. Et appa. si. allã
collã. Presta q̃s om̃s de⁹ vt
Ad vi. an. In galilea iesũ vi
debitis sicut dixit vobis allã

Deus suscitauit [Xp̃m
iesuz a mortuis q̃ visus
est ꝑ dies multos his q̃ simul
ascenderãt cũ eo de galilea i
hierusalẽ: qui vsq3 nũc sũt te-
stes ei⁹ ad plebẽ. Deo grãs.
℟. Surrexit dñs vẽ allã all.
℣. Et appa. si. allã. ℣. Gauisi
sũt. Ad ix. an. Allã lapis re-
volut⁹ est ab ostio monumẽti
qr surrexit dñs allã allã. cp̃.

Precepit iesus predica-
re populo ꝛ testificari qr
ip̃e est q̃ cõstitut⁹ est a deo iu-
dex viuoruz ꝛ mortuoꝝ huic
om̃s prophete testimoniũ ꝑ-
hibẽt remissionẽ pc̃ōrũ acci
pere ꝑ nomẽ eius om̃s q̃ cre-
dũt in eũ. Deo g̃. ℟. Gauisi
sũt discipuli allã allã. ℣. Uiso
dño allã. ℣. Cognouerũt dñm

in fractiōe panis allā. Collā.
vrš. Ad vš. an. Allā. iiij. ps.
Dixit dñs. cū aliis. hyꝰ. Ad
Deus scenā agni. cpm
D suscitauit iesū a mortu
is tercia die: ꝛ dedit eū mani
festū fieri nō oī populo sed te
stibꝰ pordinatis a deo. nobis q̄
mādaucauimꝰ ꝛ bibimꝰ cū illo
postq̄ surrexit a mortuis. do
gras. ℣. Mane nobiscū dñe
Ad magt. an. Thomas q̄ di
cit vidimꝰ nō erat cū eis quā
dovēit iesus all. Collā. Pre
sta q̄s oṗs deꝰ vrš. Cōple. vt
dictū est. ¶ Feria. ij. ꝛ al. fe
riis istiꝰ ebdomade. Ad mat
Inuita. Allā. iij. p̄. Aeli. In
noc. an. Allā. i. Sup iij. pri-
mos p̄os noc. cuiuslibet ferie
An lc. ℣. de dñica s̄m feriā.
Tres lc. de actibꝰ apl'oꝝ post
vltio lectas vt subseqn. pma
fer. vacāte istiꝰ ebdo. dñr. ℟
Virtute magna. cū aliis fe.
iiij. p̄cedē. Deinde. ℟. dñice
p alias fer. i ordie repetūt.
Te deū dicit p totā ebd. An
lau. ℣. Cognouerūt dñm. In
l. ā. All. iij. pi sol. hyꝰ. Auro
ra lucis. Diuisus vrš. dicit.
p fer. successiue. Cpm ꝛ ℣. de
dñica. Ad bñꝰ ꝛ mḡt dñr aē
sequen. et octē repetunt an.
Post dies octo ianuis clau-
sis igressus dñs dixit eis pax
vobis allā allā. ā. Mitte ma-
nū tuā ꝛ cognosce loca clauo
rū allā ꝛ noli esse incredulus
sed fidelis allā allā. ā. Q ꝛ vi-
disti me thoma credidisti bti
q̄ nō viderūt ꝛ crediderūt allā:
an. Cū esset sero. ā. Thomas
q̄ dicit vidimꝰ. ā. Mitte ma-
nū tuā. ā. Q ꝛ vidisti. Sabbo
Ad bñꝰ. an. Surgens iesus
mane prima sabbi. apparuit
p̄mo marie magdalene de q̄
eiecerat septē demonia allā.
Collcā de dñica. Mēo de scō
si acciderit ꝛ de resurrectiōe
Ad hor. vt in dñica. ꝛ ad pri
mā dicit. Confitemi. p totaz
ebd. Ad vš. an. Allā. iij. sup
p̄os fer. hyꝰ. Cpm successiue
et ℣ꝰ. de domica. Cetera vrš
¶ In ānotino pascha. Ad p̄
mas vš. Deus in adiutoriū.
an. Allā. iij. p̄s Dixit dñs cū
aliis. Sequit ad mḡt. ā. Ve
spere aūt sabbati. Collecta.
Deus cuiꝰ pṽidētia nec
D p̄teritoꝝ momēta defi-
ciūt: nec vlla supest expecta-
tio futuroꝝ: tribue pmanētē
peracte quā recolimꝰ solenni
tatis effectū vt qđ recordati
one pcurrimꝰ semp in opere
teneamus. p dñm Mēo. nul
la. Ad cōplet. vt in vigilia sci
pasche cū dicta collectā. Deꝰ.
Ad mat. Inuit. Allā xp̄s re
surrexit a mortuis venite ad
oremꝰ allā. In no. ā. Allā. i.
p̄i. Beatꝰ vir Quare fre. Do
mīe quid multiplicati. ℣. Re

surrexit do. Tres lec. de euã gelio. Erat homo ex pharise is nichodemus noie Quere ad matu. diei. trinitatis. R. diei scti pasche. Te deũ. A. in lau. V. Surrexit dñs vẽ. In lau. an. sola. Angel⁹ aũt dñi Ad bñ⁹. nec dicit añ an. Et valde mane. Collã. De⁹ cui⁹ vts. Ad pmã ⁊ alias horas vt in die scti pasche. cũ deã colt De⁹ cui⁹ ⁊c. Ad vs. incipitur Xps resurgens. Kyrieleysõ ⁊c. an. Allã. iiij. su p pos. Dixit dñs. cũ alijs. Stati sedt Hy. Hec dies. V. Cõfitemini dño qm̃ bonus qm̃ in seculũ mia ei⁹. Allã. V. Pascha no strũ. V. Epulem. Sequit ad mgt. ã. Et respiciẽtes. collã. Deus cui⁹ puidẽtia vts. Me mo. nulla. Cõple. vt in die pa sche cũ eadem. collã. Inci piũt act⁹ apłoꝝ. Unde legit ad matu. de tpe p. iij. ebd. p⁹ ebd. scti pasche. lctões. ep. i.

PRimũ quidem sermonẽ feci de omib⁹ o theophi le que cepit iesus facere ⁊ do cere vsq in diẽ qua pcipiens apostolis p spiritũ scm̃ quos elegit assũptus est: quibus ⁊ prebuit seipm̃ viuũ post passi onem suã in multis argumẽ tis per dies quadragita: ap parens eis et loquens de re gno dei. Et conuescẽs pre cepit eis ab hierosolimis ne discederent sed expectarent promissionem patris quam audistis inquit per os meuz quia iohãnes quidem bapti sauit aqua: vos aũt baptisa bimini spiritu sancto nõ post multos hos dies. Igitur qui cõuenerãt interrogabãt eum dicentes: dñe si in tẽpo re hoc restitues regnum is rael. Dixit autem eis nõ ẽ vestrum nosce tempora vel momenta: que pater posuit in sua potestate. Sed accipi etis virtutem superueniẽtis spirit⁹ scti in vos: ⁊ eritis mi hi testes in hierusalẽ ⁊ in om ni iudea et samaria ⁊ vsq ad vltimũ terre. Et cũ hec dixis set videntibus illis eleuatus est et nubes suscepit eum ab oculis eorũ. Cumq intue rentur in celum eũtem illum ecce duo viri astiterũt iuxta illos in vestib⁹ albis q et dixe runt. Uiri galilei quid statis aspicientes in celum: Hic ie sus qui assumpt⁹ est a vobis in celuz sic veniet q̃admodũ vidistis eũ euntem in celum. Tunc reuersi sũt in hieru salem a monte qui vocat oli ueti qui est iuxta hierusalez sabbati habẽs iter. Et cũ in troissẽt in cenaculũ ascẽdert in superiora vbi manebãt pe trus ⁊ iohãnes iacobus ⁊ an dreas: philippus et thomas

bartholomeus ⁊ matthe⁹ ia-
cobus alphei ⁊ simon zelotes
et iudas iacobi. Hi oĩs erãt
vnanimiter ꝑseuerantes in
oratione cum mulieribus et
maria matre iesu ⁊ fratrib⁹
In diebus illis [eius
Exurgens petrus in me
dio fratrũ dixit [erat aũt tur
ba hoĩm simul fere cẽtũ vigi
ti] viri fratres oportet imple
ri scripturã quã ꝑdixit spũs
sctũs ꝑ os dauid de iuda qui
fuit dux eoꝝ qui cõprehende
rũt iesũ qui ꝯnumerat⁹ erat
in nobis et sortit⁹ est sortem
ministerij hui⁹. Et hic quidẽ
possedit agrũ de mercede ini-
quitatꝭ: et suspensus crepuit
medi⁹: et diffusa sũt oĩa visce
ra eius. Et notũ factũ est oĩ-
bus habitãtib⁹ hierusalẽ ita
vt appellaret̃ ager ille ligua
eorum acheldemach: hoc est
ager sanguinis. Scriptũ est
eni i libro psalmoꝝ. Fiat ha
bitatio ei⁹ deserta ⁊ nõ sit qui
habitet in ea: et epatũ ei⁹ ac
cipiat alt̃. Oportet ergo ex
his viris q̃ nobiscũ sũt cõgre
gati in omni tempore quo in
trauit et exiuit inter nos do-
minus iesus incipiens a ba-
ptismate iohãnis vsq; in diẽ
qua assũptus est a nobis te-
stem resurrectionis ei⁹ nobi-
scũ fieri vnum ex istis. Et sta
tuerũt duos: ioseph qui voca
bat̃ barsabas q̃ cognoĩatus
est iust⁹: ⁊ matthiã: ⁊ orãtes
dixerũt. Tu dñe q̃ corda no
sti oĩm: ostende quẽ elegeris
ex his duobus vnũ accipere
locum ministerij hui⁹ et apo-
stolatus de quo preuaricat⁹
est iudas vt abiret in locũ su-
um. Et dederunt sortes eis.
Et cecidit sors super matthi
am: et ãnumeratus est cũ vn
decim apostolis. Tu autem.
Et dũ ꝯplerẽtur dies pẽ
thecostes erant pariter
oẽs in eodẽ loco. Et fact⁹ est
repente de celo son⁹ tanq̃ ad
uenientꝭ spũs vehemẽtis: et
repleuit totã domuz vbi erãt
sedentes. Et apparuerũt ill'
dispꝑtite lingue tanq̃ ignis:
seditq; supra singulos eoruz
Et repleti sũt omẽs spũ san-
cto ⁊ ceperũt loqui varijs lin
guis ꝓut spũs sãctus dabat
eloqui illis. Tu aũt. ¶ Erãt
aũt in hirl'm hitãtes iudei vi
ri religiosi ex oĩ natõe que
sub celo est. Fctã aũt hac vo-
ce cõuenit multitudo: ⁊ men
te cõfusa est: qm̃ vnusq̃sq; au
diebat lingua sua illos loq̃n-
tes. ¶ Stupebãt aũt oĩs ⁊
mirabant̃ adinuicem dicẽtes
None ecce oẽs isti qui loquũ
tur galilei sunt? Et qũo nos
audiuim⁹ vnusq̃sq; linguam
nr̃am in q̃ nati sum⁹? Parthi
et medi et elamite ⁊ qui habi

tant mesopotamiã: iudeã ca
podociam: pontũ ꝛ asyam et
partes libie q̃ ẽ circa cyrenẽ
et aduene romani: iudei quo
qꝫ et ꝓseliti cretes et arabes
audiuimus eos loquẽtes no
stris linguis magnalia dei.
Stupebãt aũt oẽs ꝛ mirabã
tur adiuicẽ dicẽtes Quidnã
vult hoc esse? Alij irridentes
dicebãt: qꝛ musto pleni sunt:
¶ Stãs aũt petr⁹ cũ vndeci
eleuauit vocẽ suam ꝛ locutus
est eis dicẽs. Viri iudei ꝛ qui
habitatis hirlm vniuersi: hoc
vobis notũ sit: ꝛ aurib⁹ ꝑcipi
te verba mea. Non eni sicut
vos estimatis hi ebrij sũt cũ
sit hora diei tercia: sed hocẽ
qđ dictũ est per ꝓphetã ioel.
Et erit in nouissimis diebus
dicit dñs effũdã de spũ meo
sup oẽm carnẽ: ꝛ ꝓphetabũt
filij vr̃i ꝛ filie vr̃e Juuenes ve
stri visiões videbunt ꝛ senio-
res vr̃i sõnia sõniabũt. ¶ Et
qđẽ sup seruos meos ꝛ ãcil-
las meas in dieb⁹ illis effun
dã de spũ meo ꝛ ꝓphetabũt
Et dabo ꝓdigia ĩ celo sursũ
ꝛ signa in t̃ra deorsũ: sãgui-
nem ꝛ ignem ꝛ vaporẽ fumi
Sol conuertet̃ in tenebras
ꝛ luna in sanguinem anteꝙ̃
veniat dies dñi magn⁹ ꝛ ma
nifestus. Et erit oĩs q̃cũqꝫ i-
uocauerit nomẽ dñi saluus
erit. ¶ Viri israelite audite
verba hec. Jesuz nazarenũ
approbatũ a deo in vobis vir
tutib⁹ et ꝓdigijs ꝛ signis q̃
fecit ꝑ illũ de⁹ in medio vr̃i si
cut vos scitis: hũc definito cõ
silio ꝛ ꝓ̃scia dei traditũ ꝑ ma
nus iniquoꝝ affligẽtes intere
mistis. Quẽ de⁹ suscitauit
solutis dolorib⁹ ĩferni: iuxta
qđ ĩpossibile erat teneri illũ
ab eo. Dauid eni dicit in eũ:
ꝓuidebã dñm ĩ ꝯspectu meo
sp̃ qm̃ a dextris est michi ne
cõmouear: ꝓpter qđ letatũ
ẽ cor meũ ꝛ exultauit ligua
mea: insup ꝛ caro mea req̃-
escet in spe. Qm̃ nõ derelin
ques aĩam meã in iferno ne
qꝫ dabis sctm̃ tuũ videre cor
ruptionẽ. Notas michi feci
sti vias vite: replebis me io-
cũditate cum facie tua. Tu

[Lectiões

Viri fratres
liceat me audẽter dicẽ
ad vos de patriarcha dauid
qm̃ defũctus est ꝛ sepult⁹ est
ꝛ sepulchꝝ eius est apud nos
vsqꝫ in hodiernũ diem. Pro
pheta igit̃ cũ esset ꝛ sciret qꝛ
iureiurãdo iurasset illi deus
de fructu lũbi eius sedere su
per sedẽ eius: ꝓuidẽs locut⁹
est de resurrectiõe xp̃i qꝛ nec
derelictus est in inferno nec
caro ei⁹ videbit corruptionẽ
hũc iesũ suscitauit de⁹: cuius
nos testes sum⁹. ¶ Dextera
igit̃ dei exaltat⁹: ꝛ ꝓmissiõe

spūs scti accepta a pře effu-
dit hūc quē vos videtis ⁊ au-
ditis: nō eni dauid ascendit
in celos: dicit aūt ipe. Dixit
dñs dño meo: sede a dextris
meis. Donec ponā inimicos
tuos scabellū pedū tuorum.
Certissime ergo sciat oīs do
mus israel: q: ⁊ dñm eum et
xpm de⁹ fecit: hūc iesū quē
vos crucifixistis. ¶ His au-
ditis cōpūcti sūt corde: ⁊ di-
xerūt ad petr̄ ⁊ ad reliquos
aplos Quid faciem⁹ viri fra
tres? Petr⁹ vo dixit ad illos
Penitētiā inqt agite: ⁊ bap
tizet vnusqsq₃ vestrū in noīe
dñi nři iesu xpi in remissionē
pctōr̄ vřor̄: ⁊ accipiet; donū
spūsscti: vobis eni est hec re-
pmissio ⁊ filijs vřis: ⁊ oībus
q̄ lōge sūt quoscūq₃ aduoca-
uerit dñs de⁹ vř. ¶ Alijs eti
am verbis plurimis testifica
tus est ⁊ exhortabat eos di-
cens. Saluamini a genera-
tiōe ista praua. Qui ergo re
ceperūt sermonē ei⁹ baptisa
ti sūt: ⁊ apposite sūt i illa die
aīe circit tria milia. ¶ Erāt
autē pseuerātes in doctrina
aplor̄ et cōicatiōe fractiōis
panis et oronibus. Fiebat
aūt omi aīe timor. Multa q̄
q₃ pdigia ⁊ signa fiebāt per
aplos in hirlm: ⁊ met⁹ erat
magn⁹ in vniuersis. ¶ Oēs
etiā qui credebāt erāt parit
⁊ habebāt oīa cōia. Possessi
ones ⁊ substātias vēdebāt: ⁊
diuidebāt omnib⁹ put cuiq₃
op⁹ erat. Quotidie quoq₃ p-
durantes vnanimit in tēplo
⁊ frāgētes circa domos pa-
nē sumebāt cibū cū exultati
one ⁊ simplicitate cordis: col
laudantes dñm ⁊ habentes
grām ad oēm plebem. Dñs
aūt augebat: q̄ salui fierēt q̄-
tidie in idipm. Tu. Lectiōes

Petr⁹ aūt ⁊ iohānes ascē
debāt in tēplū ad horā
oronis nonā. Et qdā vir qui
erat claudus ex vtero matr;
sue baiulabat: quē ponebāt
quotidie ad portā tēpli q̄ di-
citur speciosa vt peteret ele-
mosinā ab introeūtib⁹ i tem
plū. Is cū vidisset petrū ⁊ io
hānem incipiētes itroire in
tēplū: rogabat vt elemosinā
accipet ¶ Intuēs aūt petr⁹
cū iohāne in eū dicit. Respi
ce in nos. At ille intēdebat i
eos sperās se aliqd acceptu-
rū ab eis. Petrus aūt dixit
Argētū ⁊ aurū nō est mihi:
quod aūt habeo hoc tibi do.
In nomie iesu xpi nazareni
surge ⁊ ambula. Et apphēsa
manu ei⁹ dextera: alleuauit
eū ⁊ ptinus ɔsolidate sūt ba
ses ei⁹ ⁊ plāte ⁊ exiliēs stetit
⁊ ambulabat. Et itrauit cū
illis in tēplū ambulās ⁊ exi-
liēs ⁊ laudās deum. Et vidit

oīs ppl's eū ambulātē ꝛ laudantē deū. Cognoscebāt autem eum qꝛ ipē erat q̄ ad elemosinā sedebat ad speciosā portā tēpli. Et ipleti sūt stupore ꝛ extasi in eo qđ cōtigerat illi. Cū teneret aūt petrꝰ ꝛ iohānē cucurrit oīs pplꝰus ad eos in porticū q̄ appellat salomōis stupētes. ¶ Uidēs aūt petrus respōdit ad pplꝫ Uiri israelite q̄d āmiramini in hoc: aut vos q̄d intuemini q̄si nr̄a v̄tute aut pietate fecerimꝰ hūc ambulare. Deus abrahā ꝛ deus ysaac ꝛ deus iacob deus patrū nostroꝝ glorificauit filiuꝫ suū iesum. quem vos quidē tradidistis ꝛ negastis ante faciē pylati iudicāte illo dimitti. ¶ Uos aūt sanctū ꝛ iustū negastis ꝛ petistis virū homicidā donari vobis. Auctorē vero vite interfecistis quē deus suscitauit a mortuis: cuiꝰ nos testes sumus: et in fide noīs eius hūc quē videtis ꝛ nostis confirmauit nomen eius et fides que per eū est dedit integrā sanitatē istā in cōspectu oīm vestrum. Et nūc scio fratres qꝛ per ignorantiā fecistis sicut ꝛ p̄ncipes vestri. Deus aūt qui prenunciauit per os oīm pphetarum pati christum suum: impleuit sic. ¶ Penitemini igit ꝛ cōuertimini vt deleant pctā vestra cum venerint tp̄a refrigerij ante cōspectū dn̄i: et miserit eum qui p̄dicatꝰ est vobis iesum xp̄m quē oportet quidē celū suscipere vsq̄ in tp̄a restitutiōis oīm que locutꝰ est deus per os sanctoꝝ suoꝝ a seculo pphetaꝝ. ¶ Moyses quidē dixit. Q̄m pphetā vobis suscitabit dn̄s deꝰ vester de fratribꝰ vestris: tanq̄ meipm audietis iuxta oīa que locutꝰ fuerit vobis. Erit aūt omīs aīa que non audierit: pphetā illum exterminabit a plebe. Et oīs pphete a samuel et deinceps qui locuti sūt ānunciauerūt dies istos Uos estis filij pphetarū ꝛ testamēti quod disposuit deus ad patres vestros dicens ad abrahā. In semine tuo benedicent oīs familie tue. Uobis p̄mū deus suscitans filiū suum misit eum benedicētē in vobis vt conuertat se vnusq̄sq̄ a neq̄tia sua. Lectiōes.

LOquentibus aūt illis ad ppl'm superuenerunt sacerdotes ꝛ magistratꝰ tēpli et saducei dolentes q̄ docerent ppl'm ꝛ annūciarent in iesum resurrectionem ex mortuis. Et iniecerūt in eis manus: ꝛ posuerūt eos in custodiā in crastinū. Erat eniꝫ iam vespera. Multi autē qui

audierũt eorum verbũ credide: runt: ⁊ factus est numer⁹ vi: rorum quinque milia. ¶ Factũ est aũt in crastinũ vt congre garentur pncipes eorum et seniores ⁊ scribe in hierusa: lem: ⁊ ãnas pnceps sacerdo tum ⁊ cayphas ⁊ iohãnes ⁊ alexander: ⁊ quotquot erãt de genere sacerdotali Et sta tuẽtes eos i medio infroga: bant in qua vtute aut in quo noĩe fecistis hoc vos. ¶ Tũc petrus repletus spiritu san: cto dixit ad eos. Principes populi ⁊ seniores: si nos ho: die diiudicamur in benefa: cto homĩs infirmi in quo iste saluus factus est. Notuz sit vobis ⁊ omni plebi israel: q2 in nomĩe iesu nazareni quẽ vos crucifixistis: quẽ de⁹ su: scitauit a mortuis: ĩ hoc iste astat corã vobis san⁹. ¶ Hic est lapis qui reprobatus est a vobis edificantibus qui fa ctus est in caput anguli. Et non est in aliquo alio salus. Neque enĩ nomẽ est aliud sub celo datũ hoĩb⁹ in quo opor: tet nos saluos fieri Videtes aũt petri constantiã ⁊ iohãnis comperto q homĩes essent si ne litteris ⁊ ydiote ammira bant. Et cognoscebant eos q2 cũ iesu fuerãt: hoĩem quo que videntes stantem corã eis q curatus fuerat nihil pote: rant contradicere. ¶ Jusserũt autẽ eos foras extra cõciliũ sedere: et conferebãt ad inuicẽ dicẽtes. Quid faciemus ho minib⁹ istis? Quoniam quidẽ notũ signũ factũ est per eos oĩb⁹ hirlm habitãtibus: manife: stum est autẽ ⁊ nõ possumus negare. Sed ne amplius di uulgẽtur verba ista in poplo comminemĩ eis ne vltra loqn tur in nomĩe hoc vlli homim Et vocãtes eos denunciaue: runt ne oĩno loquerent neque docerent in noĩe iesu. ¶ Pe trus vero ⁊ iohãnes respõdẽ tes dixerũt ad eos. Si iustũ est in conspectu dei vos poti us audire q deum iudicate. Nõ enim possumus que vidi mus ⁊ audiuimus nõ loqui. At illi cõminãtes dimiserũt eos nõ inueniẽtes quõ puni rent eos pter pplm: q2 oẽs clarificabãt id qd factũ erat in eo qd acciderat. Annorũ enim erat amplius quadra: ginta homo ĩ quo factũ erat signũ istud sanitatis. ¶ Di: missi aũt venerũt ad suos et annũciauerunt eis: quanta ad eos pncipes sacerdotum ⁊ seniores dixissent. Qui cũ audissent vnanimiter leua: uerũt vocẽ ad dñm ⁊ dixerũt dñe tu qui fecisti celũ ⁊ terrã mare ⁊ omĩa que in eis sunt qui spũ sancto per os patris

nostri dauid pueri tui dixisti.
Quare fremuerūt gētes et
populi meditati sunt inania
Astiterūt reges terre ⁊ pnci
pes cōuenerūt invnū aduer-
sus dn̄m ⁊ aduersus xp̄m eiꝰ
Cōuenerūt eni vere in ciuita-
te ista aduersus sctm̄ pueruz
tuū iesū quē vnxisti herodes
⁊ pontiꝰ pylatꝰ cū gētibꝰ ⁊ po
pulis israel facere que manꝰ
tue ⁊ cōsiliū tuū decreuerūt
fieri. Et nūc dn̄e respice i mi
nas eoꝝ: ⁊ da ꝯuis tuis cū oī
fiducia loqꝫ vbū tuū: in eo qđ
manū tuā extendas ad sani
tates ⁊ signa et ꝓdigia fieri
ꝑ nomē sanctuz filij tui iesu.
Et cū orassēt motus est locꝰ
in quo erāt congregati: et re
pleti sūt oēs spū sctō ⁊ loque-
banꝫ verbum dei cū fiducia.
Multitudīs aūt credentiuz
erat cor vnuz ⁊ aīa vna. Nec
quisꝙ̄ eoꝝ que possidebat ali
ꝗd suū esse dicebat: sed erāt
illis oīa cōia. Et virtute ma-
gna reddebāt apostoli testio
niū resurrectōis dn̄i nr̄i iesu
xp̄i: et grā magna erat in oī-
bus illis Necꝫ ei quisꝙ̄ egēs
erat iter illos. ¶ Quotquot
eni possessores agroꝝ aut do
morū erāt vēdētes afferebāt
precia eoꝝ que vēdebāt ⁊ po-
nebant ante pedes apostolo
rum: diuidebantur autē sin-
gulis prout cuiꝫ opus erat.
Joseph aūt qui cognomina-
tus ē barsabas ab apostolis
qđ est interp̄tatū filius cōso-
latiōis leuites cyprius gene
re cū habēt agrū vēdidit illū
et attulit preciū ⁊ posuit āte
pedes aplorum. Lectiones.
Vir aūt quidā noīe ana
nias cū saphyra vxore
sua vendidit agrū et frauda-
uit de precio agri cōscia vxo-
re sua: ⁊ afferēs ꝑtem quan-
dā ad pedes aploꝝ posuit Di
xit aūt petrꝰ ad eū. Anania
Cur tētauit sathanas cor tu
um: mētiri te spūi sctō ⁊ frau
dari de ꝑcio agri? Nōne ma
nēs tibi manebat et venūda
tū in tua ptāte erat? Quare
proposuisti hāc rem in corde
tuo? Nō es hoībus mētitus
sed deo. ¶ Audiēs autē ana
nias hec verba cecidit ⁊ expi
rauit. Et factꝰ est timor ma-
gnus in om̄es qui audierāt.
Surgētes aūt iuuenes amo
uerūt eū ⁊ efferētes sepelierūt
Factū est aūt: q̄si horaꝝ triū
spaciū: ⁊ vxor ipius nesciens
quod factum fuerat introiūt
¶ Rn̄dens aūt petrꝰ ei dixit
Dic mihi mulier si tāti agrū
vendidistis? At illa dixit. Eti
am tanti Petrꝰ aūt dixit ad
eam: quid vtiꝫ ꝯuenit vobis
tentare spm̄ dn̄i? Ecce pedes
eorum qui sepelierūt virum
tuū ad ostiū et efferēt te. Cō-

festim cecidit ante pedes ei⁹ et expirauit. Intrãtes autẽ iuuenes iuenerũt illam mor tuam et extulerũt: et sepelie rũt ad virum suũ. Et factus est timor magnus in vniuer sa ecclesia et in oẽs qui au dierũt hec. Tu. ¶ Dñica pri ma post oct. pasche. Sabba to pcedẽ. ad vs. sup pos fe rial. an. Allã. ix. hy⁹. Ad ce [nã vrs. cpm

Christus semel pro peccatis no stris mortu⁹ est iustus pro in iust; : vt nos offerret deo mor tificatos quidẽ carne viuifi catos aũt spiritu. Vs⁹. Mane nobiscum dñe. Ad mgr. an. Hec aũt scpta sũt vt credatis quia iesus xpus est fili⁹ dei ⁊ vt credẽtes vitã habeatis in noie eius allã. collã. Presta qs omps. vt in dñica pceden. Mẽo de resurrectione. p lan. Ego sum alpha et o pmus ⁊ nouissim⁹ iniciũ ⁊ finis q an te mũdi pncipiũ ⁊ in seculũ seculi viuo ego inerñũ man⁹ mee que vos fecerunt clauis cõfixe sũt pp ter vos flagellis cesus sum spinis coronat⁹ sũ aquam petij pendẽs ⁊ acetũ porrexerũt: in escam meam fel dederũt ⁊ in latus meũ lã ceam: mortu⁹ et sepultus re surrexi vobiscũ sũ: videte q2 ego ipe sũ ⁊ nõ est ali⁹ de⁹ pter me alł. V. ⁊ coll. vts. cũ suffr coib⁹. Suffr. de btã maria ⁊ sctõ iohãne ⁊ de oib⁹ sctis: q re añ kalẽdariũ. Cõple. vts: In oct. pasche. Ad mat. In uita. Allã. ij. In .i. noc. sola. ã. Allã. i. sup pos. Beat⁹ vir ⁊ xi. al. ⁊ no. V. Resurrexit. vi. kc. de actib⁹ aplorũ vts p⁹ vltio lectas. R. Dign⁹ es do mie accipe librũ ⁊ apire sig cula ei⁹: qm occisus es et re demisti nos deo in sanguine tuo allã. V. Fecisti eĩ nos deo nrõ regnũ ⁊ sacerdotes Q m ij. R. Ego sicut vitis fructifi caui suauitatẽ odoris allã. Trãsite ad me oẽs q cõcupi scitis me ⁊ a gnatiõib⁹ meis adiplemi allã allã. V. In me oĩs gr̃a vie ⁊ veritat; in me oĩs spes vite ⁊ virtut;. Trãsi te. iij. R. Audiui vocẽ in celo tãq vocẽ tonitrui magni alł regnabit de⁹ noster inerñu3 allã. Q: facta est salus ⁊ vt⁹ et potestas xpi ei⁹ allã alł. V. Et vox ⁊ throno exiuit dicẽs laudẽ dicite deo nostro oĩs sctĩ ei⁹ ⁊ qui timet; deũ pusil li et magni. Q: Gl̃a. Quia In. ij. noc. an. Allã. iiij. ps. Cõserua. cũ. ij. seqn. V. Sur rexit dñs vere Et apparuit si moni. Lect. vts. iiij. R. Au diui vocẽ in celo angelo⁊ mł to⁊ dicẽtiũ. Timete dñm et date claritatẽ illi et adorate eũ qui fecit celũ ⁊ terrã mare

τ fontes aquarũ allã. ℣. Vidi angelũ dei volãtẽ per mediũ celi voce magna clamantem τ dicentẽ. Timete dñm. Quintum ℟. Ostẽdit mihi angelus fõtẽ aque viue τ dixit ad me allã. Hic deũ adora allã allã alleluya. ℣. Cũqꝫ audissẽ τ vidissẽ cecidi vt adorarem añ pedes angeli q̃ mihi hec ostẽdebat τ dixit mihi. Hic deũ. Sextũ ℟. Locut⁹ est ad me vn⁹ ex septẽ angelis dicẽs veni ostendã tibi nouam nuptã spõsam agni. Et vidi hirl'm descẽdentẽ de celo ornatã monilib⁹ suis allã allã allã. ℣. Et sustulit me in spiritu in montẽ magnũ τ altum. Et vidi. In .iij. noc. an. Allã. iiij. ps. Celi enarrant. cũ duobus seq̃ntib⁹. ℣. Gaui si sũt discipuli. Viso dño allã.

Scdm iohãnẽ. Lectio. vij.

In illo tẽpe. Dixit iesus discipulis suis. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animã suã ponit pro ouibus suis. Et reliqua.

Omelia bti gregorij pape.

Audistis fratres charissimi ex lectione euãgelica eruditionẽ vestrã audistis periculum nostꝝ. Ecce enim is qui non accidẽti ex dono: sed essentialiter bonus est: dixit. Ego sum pastor bonus: atqꝫ eiusdem bonitatis formam quam imitemur adiungit dicens: bonus pastor animaꝫ suam ponit pro ouibus suis. Fecit quod monuit ostendit quod iussit. Bon⁹ pastor animam suã posuit pro ouibus suis: vt in sacramẽto nostro corpus suum τ sanguinẽ verteret: et oues quas redemerat carnis sue alimẽto satiaret. Tu autẽ. ℟. Vidi hierusalem descendẽtẽ de celo ornatã auro mundo. Et lapidibus preciosis intextam allã allã. ℣. Et erat structura muri eius ex lapide iaspide ipa vero auro mundo similis vitro mundo. Et. Lec. viij.

Ostensa est nobis de contemptu mortis via quaꝫ sequamꝰ: apposita forma cui imprimamur. Primũ est nobis exteriora nostra misericorditer ouibus eius impendere. Postremum vero si necesse sit: etiam mortẽ nostrã pro eisdẽ ouibus ministrare. A primo aũt hoc minimo ꝑuenimus ad postremũ. Hoc maius. Sed cũ incõparabiliter lõge sit melior aĩa qua viuimus: terrena substantia quã exterius possidem⁹: qui nõ dat pro ouibus substãtiã suã: quomodo pro his daturus est aĩam suam? ℟. Vidi portam ciuitatis ad orientẽ positã. Et apostoloꝝ noĩa et

agni super eaz scripta ꝛ sup muros eius angelorū custodiam allā allā. ℣. Uidi celuz nouū ꝛ terrā nouā ꝛ ciuitatē nouā hirlm descendentē de celo. Et apostoloꝝ. L. ix.

Et sūt nōnulli qui dum plus terrenā substantiā ꝙ oues diligūt. hi nomē merito pastoris perdūt: de qb⁹ protinus subdit. Mercēnarius aūt ꝛ qui non est pastor cuius nō sunt oues ꝓpriē videt lupū venientē ꝛ dimittit oues et fugit. Nō pastor sed mercēnariꝰ vocatur: ꝗ non ꝓ amore itimo oues dn̄icas sed ad tēporales mercedes pascit. Mercēnarius ꝗppe ē ꝗ locū quidē pastoris tenet: sed lucꝛ aiaꝝ nō q̄rit: trenis cōmodis inhiat: honore plationis gaudet: tēpalib⁹ lucris pascit: impēsa sibi ab hoib⁹ reuerētia letat. Tu. ℟. Cādidi facti sunt nazarei eius allā splēdorē deo dedeꝛt allā Et sicut lac coagulati sūt alleluya allā. ℣. In oēm trām exiuit son⁹ eoꝝ et i fines orb terre verba eoꝝ. Et. Gloria Et. Te deū. ℣. Cognouerūt In lau. ā. sola. Allā. iiij. ps. soliti. Hy⁹. Aurora. cpm.

Iesū nazarenū virū approbatū a deo: hūc definito cōsilio et p̄scia dei traditū p manus iiquoꝝ suscitauit deus solutis doloribus inferni iuxta qđ impossibile erat teneri illū ab eo. Deo grās. ℣. Surrexit dn̄s de sepulchro. Qui ꝓ nob pependit in ligno allā. Ad bn̄⁹ ā. Pastor bon⁹ aiam suā ponit ꝓ ouib⁹ suis allā. Collecta.

Deus qui in filij tui humilitate iacentē mūdū erexisti: fidelibus tuis ꝑpetuā cōcede letitiā: vt quos ꝑpetue mortis eripuisti casibus gaudijs facias sempiternis perfrui. Per eūdē do. Mēo. de resurrect. cū suffꝛ. tpis. Ad hor. diei hymni sol. ꝛ in fine ℟⁹. Quesum⁹ autor oīm. Gla tibi dn̄e qui surrexisti a mor. Ad pma a. Allā. Quē q̄ris mulier ps sol. ꝛ Cōfitemini. cetera vt in dn̄ica pceđ. Ad tu an. Allā. Noli flere maria. Cpm.

Deus suscitauit iesū a mortuis cui⁹ nos testes sum⁹: ꝛ fides que in eum est dedit itegram salutem in cōspectu omniū nostrum. Deo gratias. ℟. Resurrexit. vrs. Ad sextā. an. In galileā. Cpm.

Populus acq̄sitionis annunciate virtutes eius qui de tenebris vos vocauit in admirabile lumen suum: qui aliqn̄ nō populus: nunc autem populus dei. ℟. Surrexit. vrs. Cpm.

DEus pacis q̄ eduxit de mortuis pastorē mag- num ouiū: in sanguine testa mēti sui eterni: dn̄m nr̄m ie- sum xp̄m: aptet vos in oī bo- no vt faciatꝭ ei⁹ volūtatē. ℟. Gauisi vts̄. Collecta vts̄. Ad ves. ā. Allā. iiij. p̄. Dixit dn̄s cū aliīs. hy⁹. Ad cenā. vts̄.

BEnedictus de⁹ [Cp̄m ꝛ patꝰ dn̄i nr̄i iesu xp̄i q̄ regenerauit nos ī spem viuā ꝑ resurrectionem iesu xp̄i ex mortuis in hereditatē incor ruptibilē incōtaminatā ꝛ im marcessibilē: cōseruatā in ce lis. Deo ḡ. ℣. Mane nobiscū dn̄e. Ad m̄gt ā. Mercēnari us ꝛ q̄ nō est pastor cuius nō sūt oues ꝑprie videt lupū ve nientē ꝛ dimittit oues et fu- git allā.. Collā. ꝛc̄. vts̄. Per ebdo. In singulis feriīs. Ad matu. Inuitat. Allā. iij. p̄s. Venite. ā. Allā. semel. Sup noc. cuiuslibet ferie. Añ lec. ℣. de dn̄ica ꝺm fer. lec. dacti b⁹ aploꝝ vts̄. p⁹ vltio lectas Et in fer. iiij. aut alia ꝯpetē ti legeꝰ euāgeliū Ana sabbi vt infra. ℟ia seq̄n. p̄mo dn̄r deinde illa de dn̄ica si op⁹ ē. ℟. Hec ē hirꝰm ciuitas ma- gna celestis ornata tāq̄ spō sa agni. Qm̄ tabernaculuꝫ facta est allā. ℣. Porte eius nō claudentꝰ per diē nox eni nō erit in ea. Qm̄ taber. ℟.

Platee tue hirꝰm sternētur auro mūdo allā ꝛ cātabiꝰ in te canticū leticie allā. Et per om̄s vicos tuos ab vniuersis diceꝰ allā allā. ℣. Luce splen dida fulgebis et om̄es fines terre adorabūt te. Et ꝑ. ℟. Decantabat ppl̄us in israel allā ꝛ vniuersa multitudo ia cob canebat legittime Et da uid cū cantorib⁹ cytharā ꝑ- cutiebat in domo dn̄i et lau- des deo canebat allā allā. ℣. Moyses ꝛ aaron in sacerdo- tib⁹ ei⁹ ꝛ samuel inꝰ eos. Et da. ¶ Alia fer. ℟. Specio- sa facta es ꝛ suauis in delici is tuis allā altitudo tua simi lis est palme indeficiēti. In plētitudine claritatꝭ allā allā allā. ℣. Ego diligētes me di ligo ꝛ qui mane vigilauerit inuenient me. In plētitudine. ℟. Docete filios vr̄os allā. Ut memoriꝰ teneant allā: ꝛ ore decantent allā. ℣. Filiīs q̄ nascenꝰ ꝛ exurgēt narrēt ea filiīs suis: Ut memo. ℟. In dyademate capitꝭ aaron la- pides p̄ciosi fulgebāt. Dum perficereꝰ opus dei allā allā allā. ℣. Corona aurea super caput eius exp̄ssa signo san- ctitatis. Dū. ¶ Alia fer. ℟. Dign⁹ es dn̄e. i. de dn̄ica. ℟. Ego sicut vitꝭ fru. ii. ibid. ℟. Veniēs a libano q̄ pulchra facta es allā. Et odor vesti.

mentoꝝ tuoꝝ sup omia aro- mata allã allã. ℣. Fau⁹ distil lãs labia tua mel ⁊ lac sub li- gua tua. Et odoꝛ. Non dicit̃ Te deũ. Añ lau. ℣. Cogno- uerũt. In lau. a. Allã .iij. hy per fer. Aurora lucis. Diui- sus vt̃s. Cpm ⁊ ℣. dñice p̃ce. Ad bñ⁹ ⁊ mg̃. an. Ego sũ pa stoꝛ ouiũ: ego sũ via ⁊ vitas ego sũ pastoꝛ bon⁹ ⁊ cognos co meas ⁊ cognoscũt me mee allã. a. Sicut nouit me pat̃ ⁊ ego agnosco patrẽ ⁊ aiam meã pono ꝓ ouib⁹ meis allã. a. Ego sũ pastoꝛ bonus qui pasco oues meas ⁊ ꝓ ouibus meis pono animã meã allã. an. Pastoꝛ bon⁹ an. Mercẽ nari⁹. Collecta de dñica. cũ suffr. ⁊c. Ad hor. vt̃s. i dñi- ca. sine Cõfitemini. ad p̃mã Ad ves. a. Allã. iij. p̃i fe. hy⁹ Ad cenã. Cap. de p̃mis ⁊. ij. ves. dñice p̃ce. dñr succes. cũ ℣. Ad mg̃. vna a. d̃ p̃notat̃. Collecta de dñica cũ suffra. Cõpleto. vt̃s. Sequit̃ euan- geliũ legẽd fer. iiij. hui⁹ ebd̃ aut alia. Secũdũ lucã.

In illo tpe. Una sabba- ti valde diluculo venerũt mu lieres ad monumẽtũ portã- tes q̃ parauerant aromata. Et inuenerũt lapidẽ reuolu- tum a monumẽto: ⁊ ingresse nõ inuenerũt coꝛp⁹ iesu. Et reliq. Omē. vene. be. pbri.

Aperta nobis est fr̃es de re surrectiõe dñi et redẽptoris nr̃i lectio recitata. Nec ex- ponẽdo laboꝛe opus est. Ubi notissima fidei nr̃e mysteria euãgelicis replicãtur oꝛacu lis. Sed breuit̃ opoꝛtet inti mare q̃ nobis sũt ex eiusdez lectiõis imitatione gerẽda.

Una inquit [Lu. L. ij. sabbati valde diluculo venerũt mulieres ad monu- mentũ: vna sabbati: p̃ma est dies post sabbati diẽ: quam nũc ob reuerentiã dñice re- surrectiõis dñicã vocare so- lem⁹. Sicut eni secũda sab- bati: tercia sabbati et ceteri ex oꝛdine dies i scriptura sa cra nomẽ a numero foꝛtiun tur: idip̃m aũt significat vbi vna sabbatoꝝ siue p̃ma sab- batoꝝ legit̃: vnã videlicet si- ue p̃mam diẽ post sabbatoꝝ: hoc est requiescionũ diẽ ostẽ

Quod aũt [dens. L. iij. mulieres dñm q̃siture: valde diluculo venerunt ad monumẽtũ magnã sui amo ri erga illũ deuotionẽ demõ strãt. Ad cui⁹ obsequũ mox vt nocti vmbra discessit vt luce apparẽte facultas eũdi da- bat̃ festinare ꝯtẽdũt. Sed ⁊ nobis typicũ p̃bẽt exẽplũ vt si dñm inuenire: si angeloꝝ desideram⁹ p̃sentia ꝯfoꝛta- ri. abijciam⁹ opa tenebraꝝ

et induamus nos arma lucis
sic vt in die honeste ãbulem⁹
Tu autē. ceťa vřš. ¶ Dñica
scđa post oc. pasche. Sabbo
Ad vš. añe. pĩ. ⁊ hy⁹ vřš. cp̃z

Redempti estis de vana
vestra ꝯuersatiōe pat-
ne traditiōis sanguie: quasi
agni imaculati ⁊ incōtamia
ti xp̄i p̄cogniti quidē añ mū-
di constitutionē manifestati
aūt in nouissimis tp̄ib⁹ pro-
pter nos. ℣. Mane nobiscū
dñe. Ad mḡr. ã. Alias oues
habeo q̃ nō sūt ex hoc ouili: ⁊
illas oportet me adducē: et
vocē meã audiēt ⁊ fiet vnum
ouile: ⁊ vnus pastor allã. Col
lecta. De⁹ q̃ in filij tui. dñice
p̄ceď. Cū suffr. Ad mat. In
uit. et in singulis noct. aē. pĩ
℣. ⁊ ℟. vt in dñica p̄ce. Et si
in hc̄ dñica sctūs iij. lec. eue.
℣. Medie lect. cū ℟. erūt de
eodē sctō. lect. de actib⁹ apło
rū vřš. post vltio lectas Tres
vltie lect. S. iohem. Lec. vij

In illo tpe. Dixit iesus di
scipulis suis. Modicū et
iam nō videbitis me: et itez
modicū ⁊ videbitis me quia
vado ad patrem. Dixerūt er
go discipłi ei⁹ adiuicē Quid
est hoc quod dicit nobis. mo-
dicū et nō videbitis me. ⁊ ite
rum modicū ⁊ videbitis me?
Et reliqua. Om̄. ve. be. pbři

Leta dñi ⁊ saluatoris nostri
promissa fratres charissimi:
leto cordis auditu percipere
debemus: sedulaq3 intentio-
ne persistere quatin⁹ ad hec
cōtingere mereamur Quid
est enim quod merito leti⁹ au
diatur: q̄ peruenire posse ad
gaudium quod nunq̄ possit
auferri. Lectio octaua

Notandum autez quod
tota lectionis hui⁹ euangeli
ce series illis cōuenit: qui eā
presentes audierunt a dño.
Pars autem illi⁹: etiam no
bis qui post passionē et resur
rectionem dñicam ad fidem
venimus aptissime cōgruit.

Quod ergo ait [L. ix.
modicū et iam nō vide
bitis me: et iterum modicū
et videbitis me: quia vado ad
patrem: ad illos specialiter
pertinet qui ei⁹ discipulatui
predicantis in carne adhere
re: et post tristiciaz passionis
visa resurrectione et ascensi
one eius letificari meruerūt
Te deum. ℣. Cognouerunt.
In laudibus. añe. pĩ. ⁊ hy⁹.
vt in p̄cedente dñica. Cpłm

Christ⁹ passus pro nobis
vobis relinquens exem
plū vt sequamini vestigia ei⁹
qui peccatum non fecit: nec
inuentus est dolus in ore ei⁹
℣. Surrexit domin⁹ de sepul
chro. Qui. Ad bñ⁹. an. Mo
dicuz ⁊ nō videbitis me dicit

dñis ⁊ iterum modicum et vi
debitis me quia vado ad pa-
trez alleluya. Collecta
DEus qui errantibus vt
i viā possint redire iusticie ve
ritatis tue lumē ostendis da
cunctis qui xp̄iana professio
ne censentur: et illa respuere
que huic inimica sūt nomini
et ea q̄ sūt apta sectari. Per
dominū. ⁊c. et ad horas vt̄s.
cū cap̄. sequen. et dicta collā
ADuocatū Ad. iij. cp̄m
habemus apud patrez
xp̄m iesum iustum: et ip̄e est
propiciatio pro peccatis no-
stris nō pro nostri∫ tantū sed
etiā ꝑ toti⁹ mūdi. Ad vi. cap̄
MAndatū nouū est qđ ē
verum et in xp̄o ⁊ in no
bis: quoniam tenebre trāsie
runt ⁊ lumen verū iam lucet
qm̄ remittūtur nobis pecca-
ta ꝓpter nom̄ ei⁹. Ad. ix. cp̄:
DEus dn̄m suscitauit et
nos suscitabit ꝑ virtu-
tem suā: empti eni estis p̄cio
magno: glorificate et porta
te deū in corꝑe vestro. Ad v̄s
añe. p̄i. ⁊ hy⁹. vt̄s. Cap̄
EStote imitatores dei si
cut filij carissimi ⁊ ābulate in
dilectiōe sic̄ ⁊ xp̄s dilexit nos
et tradidit semetip̄m pro no
bis oblationē ⁊ hostiā deo in
odorē suauitatis. ℣⁹. Mane
nobiscum dñe. Ad mḡt. an.
Quid ē hoc quod dicit modi
cū nescim⁹ quid loquit̄ allā.
Collā. ⁊ cet̄a vt̄s ¶ Per eb
doma. in singl̄is fer. Ad ma
tu. Inuit. an. sup noc. cuiusli
bet ferie ℣. añ lec. ⁊. ℟. vt in
ebdo. p̄ced. Lectōes de acti
bus apl̄or̄ vt̄s. In laud. ⁊ ad
horas cuz cap̄. et coll̄. dñice
p̄ceden. vt in dicta ebdo. Ad
bñ⁹ ⁊ mḡt. an. Cognouit au
tē iesus quia volebāt eū disci
puli iterrogare ⁊ dixit eis de
hoc querit∫ inter vos qz dixi
modicum et nō videbitis me
et iterum modicum ⁊ videbi-
tis me alleluya. ā. Tristicia
impleuit cor vestrū ⁊ gaudiū
vestrum nemo tollet a vobis
allā. ā. Modicū. ā. Quid est
hoc. vt̄s. et dicte repetuntur
et̄c. ¶ Dñica. iij. post oct. sc̄e
pasche. Sabb̄o p̄ced. Ad v̄s
an. All̄. ix. p̄s fer. hy⁹. Ad ce
HAbem⁹ [nā vt̄s. Cp̄m
thesaur̄ istū in vasis fi-
ctilibus vt sublimitas sit i vir
tute dei ⁊ nō ex nob: quoniā
qui suscitauit iesū: et nos su-
scitabit. ℣. Mane. Ad mḡt.
an. Iterū autem videbo vos
et gaudebit cor vestrū ⁊ gau
diū vestr̄ nemo tollet a vobis
allā. Coll̄. dñice p̄ceden. ⁊c.
Ad mat. Inuit. ⁊ p̄s noc.
añe. p̄i. ⁊ ℣. ante lect. vt̄s in
dñica p̄ma post octa. Ab hic
vsq3 dñicā. iiij. iclusiue legit̄
de ep̄lis canonic∫ stati scp̄tis

Primū. ℟. Si oblit⁹ fuero tui allā obliuiscat me dextera mea. Adhereat ligua mea faucib⁹ meis si nō meminero tui allā allā. ℣. Sup flumina babilōis illic sedim⁹ et fleuim⁹ dum recordaremur tui syon. Adhereat. Scdm. ℟. Hymnū cantate nobis allā. Quō cantabim⁹ cāticū dñi in tra aliēa allā allā. ℣. Illic interrogauerūt nos q̄ captiuos duxerunt nos vba cātionū. Quō. Terciū. ℟. Viderūt te aq̄ de⁹ viderūt te aq̄ et timuerūt. Multitudo sonit⁹ aquar voce dederunt nubes allā allā allā. ℣. Illuxert choruscatiōes tue orbi terre cōmota est et cōtremuit terra. Multitudo. Quartū. ℟. Alleluya audiuimus ea in effrata inuēim⁹ eaz in cāpis silue introibim⁹ in tabernaculum ei⁹. Adorabimus in loco vbi steterūt pedes ei⁹ allā all. ℣. Inuenim⁹ locū dño tabernaculū deo iacob. Adorabim⁹. Quītum. ℟. In toto corde meo allā exq̄siui te allā. Ne repellas me a mādatis tuis allā allā. ℣. Bndict⁹ es tu domie doce me p̄cepta tua. Ne repel. Sextū. ℟. In ecclesiis bndicite deo allā dño d fōtib⁹ israel allā allā. ℣. Psalmū dicite noī ei⁹ date gloriā laudi ei⁹. Dño de fontibus.

Tres vltie lec. Scdz iohānē. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Vado ad eum qui me misit: et nemo ex vobis interrogat me quo vadis Sed q: hec locut⁹ sū vob tristicia impleuit cor vestruz Et reli. Ome. veñ. be. p̄sbite Sicut ex lectiōe euangelica ffes carissimi audiuim⁹ dñs et redēptor nr: iminente sue passiōis articulo discipulis et gloriā ascensiōis: q̄ ipe post mortem et resurrectionē erat glorificādus et aduētū spiritus scti quo illi erāt illustrandi patefecit: q̄tinus instante hora passiōis eiusdē: min⁹ p illi⁹ morte dolerēt: quez post mortē ad celos subleuādum nō dubitarēt: min⁹ de sua desolatiōe trepidarēt: quos abeūte licet dño: spūs scti gra cōsolandos esse sperarēt Tu ℟. Deduc me in semita mādator tuor allā qm̄ ipam volui allā. Inclina cor meū i testimonia tua allā allā allā. ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatē in via tua viuifica me. Inclina. Lectio. viij. Vado inquit ad euz qui me misit: et nemo ex vobis interrogat me quo vadis ac si aperte dicat. Reuertor ascendēdo ad eū qui me icarnari cōstituit. Et tanta tāq erit manifesta eiusdem ascē

sionis claritas: vt nemini ve
strũ opus sit iterrogare quo
vadã qꝛ videtibus cũctis ad
celos pergam. Tu autẽ. ℟.
Narrabo nomẽ tuũ fratribꝰ
meis allã. In medio ecclesie
laudabo te allã allã. ℣. Con-
fitebor tibi in nationibꝰ dñe
et noĩ tuo psalmũ dicã in gẽ-
tibus. In medio. Lectio. ix.

Bene autem cũ de ascẽ-
sione sua dixisset Vado
ad eũ q̃ me misit: addidit: et
nemo ex vobis iterrogat me
quo vadis. Superiꝰ nãq; cũ
de sua passione ꝓtestaret̃ di-
cens. Quo ego vado vos nõ
potestis venire: interrogauit
eũ petrus ⁊ ait. Dñe quo va-
dis? Responsũq; est ei. Quo
ego vado nõ potes me modo
sequi: sequeris autez postea.
quia nimirꝫ passionis mortis
q; eius misteriũ: necdũ intel
ligere: necduz poterãt imita
ri. Tu aũt. ℟. Deus canticũ
nouum cantabo tibi allã. In
psalterio decẽ cordarꝫ psallã
tibi allã allã. ℣ꝰ. Deꝰ meꝰ es
tu ⁊ confitebor tibi deus meꝰ
es tu et exaltabo te. In psal-
terio. Ante laud. ℣. Cogno-
uerũt. In laud. an. pi. ⁊ hyꝰ
vrš. Capl̃m.

Per iesũ
fideles estis ĩ deo q̃ susci
tauit eũ a mortuis: et dedit
illi gloriã vt et fides vestra et
spes esset in deo. ℣ꝰ. Surre-
xit dñs de sepulcro. Ad bñꝰ
an. Vado ad eũ q̃ me misit sꝫ
hec locutꝰ sũ voƀ qꝛ tristicia
impleuit cor vr̃m. allã. Collã

Deus qui fideliũ mẽtes
vnius efficis volũtatis
da populis tuis id amare qđ
precipis: id desiderare qđ ꝓ
mittis: vt inter mũdanas va
rietates ibi nr̃a fixa sint cor
da vbi vera sũt gaudia. Per
dñz. Suffr. Ad horas hym
ni ac. ⁊c. vt in preced. dñica
Ad. iij. Cpm.

Glorie
mur in deo ꝑ dñm nr̃m
iesũ xp̃m ꝑ quẽ nũc recõcilia
tionẽ accepimꝰ: vbi aũt abũ
dauit delictũ: supabũdauit
et gr̃a. Ad sextam. Capl̃m

Pro omĩbꝰ mortuus est
xp̃s: vt et qui viuũt iam
nõ sibi viuãt: sed ei qui ꝓ ipis
mortuꝰ est et resurrexit. Ad
ix. cp̃

Gratias agamꝰ
deo qui est caput eccle-
sie: qui est p̃ncipiũ p̃mogeni-
tus ex mortuis: vt sit in om̃i
bus ipe p̃matũ tenẽs: iesus
xp̃us dñs nr̃. Ad. ij. vš. vtš.
Cpm.

Crucifixus est
xp̃s ex ĩfirmitate nostra
sed resurrexit nũc viuens ex
virtute dei: et nos infirmi su-
mus in nobis: sed viuimꝰ in
illo cũ virtute dei. ℣ꝰ. Mane
nobiscum. Ad mgt. an. Ego
veritatẽ dico vobis expedit
vobis vt ego vadam si eni nõ

abiero paraclitus nō veniet alleluya. Collcā vrs. cū suffr. ꝛ completo. tempis. ¶ Per ebdomadā in singulis ferijs Ad matu. Inuita. aīe. ps. ꝛ ℣. ante lect. vt in ebdomada p̄ceden. Lect. de epistolis canonicis vt subsequē. ℟. seqn p̄mo dicuntur deinde illa de dn̄ica repetūtur. ℟. Cātate deo allā. Psalmum dicite ei alleluya. ℣. Benedicite nomini eius date gloriaz laudi eius. Psalmū. ℟. Bonū est cōfiteri dn̄o allā. Et psallere allā. ℣. In decacordo psalterio cū cantico in cythara Et psallere. ℟. Dicant nūcq̄ redempti sūt allā. A dn̄o allā. Quos redemit de manu inimici de regionibus cōgregauit eos. A dn̄o. In lau. et ad horas mō p̄ordinato. Ad benedict⁹ ꝛ mgt. ā. Adhuc habeo vobis mlta dicere sed nō potestis portare modo cū autē venerit ille spirit⁹ veritatis docebit vos oēm veritatē allā. an. Cū autē venerit ille spūs veritatꝭ docebit vos omnē veritatē ꝛ q̄ vētura sūt annūciabit vob allā. an. Nō enī loquet a semetipō sed quecūq; audiet loquet ꝛ q̄ ventura sūt ānūciabit vobis allā. an Vado ad eū qui me misit. ā. Ego veritatez. ¶ Sequitur legenda p mat. dn̄ice ꝛ feria rū imediate preces. Incipit ep̄la canōica btī iacobi ap̄li.

Iacob⁹ dei ꝛ dn̄i [Lect nostri iesu xp̄i seru⁹ Duodeci tribub⁹ que sūt ī dispsione salutē. Omē gaudiū existimate fr̄es mei: cū in tentationes varias incideritꝭ: scietes qđ pbatio fidei vr̄e patiētiā operat. Patiētia autem opus pfectū habet: vt sitis pfecti ꝛ integri in nullo deficiētes. ¶ Si qs aūt vr̄m idiget sapiētia: postulet a deo q̄ dat oīb⁹ affluēter ꝛ nō iproperat et dabit ei. Postulet aūt ifide: nihil hesitās. Qui enim hesitat: similis est fluctui maris q̄ a vento mouet ꝛ circumfert. ¶ Non ergo estimet hō ille qđ accipiat aliqđ a dn̄o. Vir duplex aīo incōstās ē in omibus vijs suis. Gloriet autē frater hūilis in exaltatione sua: diues aūt in hūilitate sua: qm̄ sicut flos feni transibit. Exort⁹ est enī sol cū ardore: et arefecit fenū et flos eius decidit: ꝛ decor deperijt ita ꝛ diues in itineribus suis marcescet. Lectio. iiij.

Beatus vir q̄ suffert tētationē: qm̄ cū pbatus fuerit accipiet coronā vite: quā repromisit de⁹ diligētib⁹ se. Nemo cuz tentatur dicat: qm̄ a deo tētatur. Deus autē intētator malorꝫ est. Ipe ei nemi

nẽ tẽtat. Unusquisq vero tẽta tur a cõcupiscẽtia sua abstra ctus et illectus. Deinde cõcu piscentia cũ cõceperit parit pctm̃: peccatũ vero: cũ ꝯsum matũ fuerit generat mortẽ. ¶ Nolite itaq3 errare fr̃es dilectissimi. Omne datũ opti mũ et oẽ donũ pfectũ desur sum est: descẽdẽs a pr̃e lumi nũ: apud quẽ non est trãsmu tatio nec vicissitudinis obũ bratio. Uolũtarie eni genu it nos verbo veritatis: vt sim9 iniciũ aliqđ creature ei9. Sci tis fr̃es mei dilectissimi. Sit aũt om̃is homo velox ad au diẽdũ tardus autẽ ad loquẽ dũ et tardus ad iram. Ira eĩ viri: iusticiã dei nõ operatur Propter qđ abiciẽtes oẽm immũdiciã ⁊ abũdãtiã mali cie: in mãsuetudine suscipite insitũ verbũ qđ potest salua re aĩas vestras. ¶ Estote fa ctores verbi et nõ auditores tm̃: fallentes vosmetipos: q2 si quis auditor est verbi et nõ factor hic cõparabit viro cõ sideranti vultu3 natiuitatis sue in speculo. Considerauit eni se3 abiit: et statim oblit9 est qualis fuerit. Qui autez pspexerit i legẽ pfecte liber tatis et pmanserit in ea: nõ auditor obliuiosus fctũs: sed factor opis: hic btũs in fctõ suo erit. Si quis autẽ putat se religiosũ: nõ refrenãs lin guã suã: sed seducẽs cor suũ huius vana est religio. Reli gio mũda et imaculata apđ deũ et patrez hec est visitare infirmos: pupillos et viduas in tribulatione eorũ: et ima culatũ se custodire ab hoc se culo. Tu aũt. ¶ Incipit epi stola btĩ petri apl̃i. pma lect.

Petrus apostol9 iesu xp̃i. Electis aduenis dispsio nis ponti galathie/capado cie/asye/ et bithynie scđm p̄ scientiã dei patris in sanctifi cationem spiritus in obediẽ tiam et aspersionẽ sanguis iesu xp̃i. Gratia vobis ⁊ pax multiplicetur. ¶ Benedict9 deus et pater dñi nostri iesu xp̃i: qui secũdum magnam miam sua3 regenerauit vos in spem viuam p resurrectio nẽ iesu xp̃i ex mortuis: in hẽ ditatẽ icorruptibilẽ ⁊ incõta minatã ⁊ imarcessibilẽ cõser uatã in celis: in vobis qui in virtute dei custodimĩ p fidez in salutẽ paratã reuelari i tẽ pore nouissimo. ¶ In quo ex ultabitis modicũ nũc si opor tet cõtristari in variis tenta tionib9: vt pbatio fidei vestre multo p̄ciosior sit auro quod per ignẽ probat. Inueniat in laudẽ ⁊ gl̃iam et honorem in reuelatiõe iesu xp̃i quẽ cum nõ videritis diligitis: in quẽ

nūc quoq nō vidētes credit; Credētes aūt exultabit; leticia ienarrabili: ꝛ glorificata: reportātes finē fidei vr̄e: salutē aīaꝝ. Tu. ¶ Incipit epl'a bt'i petri apl'i scda. Lec

SImon petrus seruus et apostolus iesu xp̄i: his qui coequalē nobiscū sortiti sūt fidē: in iusticia dei nostri ꝛ saluatoris iesu xp̄i. Gr'a vobis ꝛ pax adimpleat' in cognitiōe d'ni n'ri quomodo oīa vobis diuine virtut; sue: que ad vitā ꝛ pietatē donata sūt per cognitionē eius qui vocauit vos ꝓpria gratia ꝛ virtute: per quē maxima ꝛ p̄ciosa vobis ꝓmissa donauit: vt p hec efficiamini diuine consortes nature: fugientes ei⁹ que in mūdo est ꝯcupiscētie corruptionē. ¶ Vos aūt curā oēm subinferētes: mistrate in fide vestra virtutem. In virtute aūt sciētiā: in sciētia aūt abstinētiā: in abstinētia aūt patiētiā: in patiētia aūt pietatē: i pietate aūt fraternitat; amorē. In amore aūt fraternitat; caritatem: hec enim si vobiscum assint ꝛ superēt nō vacuos nec sine fructu vos ꝯstituēt in d'ni nostri iesu christi cognitiōe. ¶ Cui enim nō p̄sto sūt hec: cec⁹ est ꝛ manu tētans obliuionē accipiēs purgatiōis veter; suorum delictoꝝ. Quapropter fratres magis satagite vt ꝑ bona opera certā vestram vocationē ꝛ electionē faciatis Hec eni facīētes nō peccabitis aliqñ. Sic eni abūdāter ministrabit' vobis introit⁹ in eternū: regnū d'ni n'ri ꝛ saluatoris iesu xp̄i. Tu autem.

¶ Incipit epl'a canonica sancti iohānis apl'i. p̄ma. Lec.

QUod fuit ab īītio qd̄ audiuim⁹ qd̄ vidim⁹ oc'lis nostris qd̄ ꝑspexim⁹ ꝛ man⁹ n'r̄e ꝯtrectauerūt de vbo vite ꝛ vita manifesta est ꝛ vidim⁹ ꝛ testamur ꝛ ānūciamus vobis vitaȝ eternā q̄ erat apud patrem ꝛ apparuit nobis. ¶ Quod vidimus et audiuimus annunciamus vobis vt ꝛ vos societatē habeatis nobiscū ꝛ societas vestra sit cū patre ꝛ filio eius iesu xp̄o. Et hec scribim⁹ vt gaudeatis ꝛ gaudiū vestrū sit plenū. Et hec est annūciatio quā audiuimus ab eo ꝛ annūciamus vobis: qm̄ deus lux est et tenebre in eo nō sūt vlle. ¶ Si dixerim⁹ qm̄ societatē habemus cū illo ꝛ in tenebris ambulemus mētimur ꝛ veritatem nō facim⁹. Si aūt in luce ambulam⁹ sicut et in luce ip̄e est societatē habem⁹ inuicē ꝛ sāguis iesu filij ei⁹ emūdat nos ab omī pc̄tō. Si di-

xerimus qm̄ pctm̄ nō habe-
mus: ip̄i nos seducim⁹ ⁊ veri
tas in nob̄ nō ē. Si ↄfiteam̄
pctā nostra fidelis ⁊ iust⁹ est
vt remittat nobis pctā nr̄a:
⁊ emundet nos ab oī iniq̄ta
te. Tu. ¶ Incipit epistola
canonica bti iohannis apl̄i.
Senior [scd̄a. Lectiões
Electe dñe ⁊ natis eius
quos ego diligo in veritate:
⁊ nō ego solus sed oīs q̄ co-
gnouerūt vitatē q̄ pmanet i
vobis ⁊ vobiscū erit i eternū
Sit vobiscū gr̄a et mia: pax
a deo p̄re ⁊ a iesu xp̄o filio pa
tris in charitate et veritate.
¶ Gauisus sū valde: qm̄ iue
ni de filijs tuis ambulātes i
veritate sicut mādatū acce-
pimus a patre. Et nūc rogo
te dn̄a nō tanq̄ mādatū no-
uū scribēs tibi: sed quod ha-
buimus ab īicio vt diligam⁹
alterutr̄. Et hec caritas est
vt ambulemus s̄m mādatū
eius. ¶ Hoc eni mādatū est
vt queādmoduz audistis ab
īitio i eo ambuletis qm̄ mul
ti seductores exierūt in mū-
dū q̄ nō ↄfitētur iesū xp̄m ve
nisse i carne. Hic est seductor
⁊ antixp̄us. Uidete vosmet-
ip̄os: ne perdatis que opera
ti estis: sed vt mercedē plenā
accipiat̄. Tu autē domine.
¶ Dñica quarta. Sabbato
ad vesperas vr̄s. Cp̄m.

Gratia vobis ⁊ pax a do
patre nostro: ⁊ dn̄o iesu
xp̄o qui dedit semetip̄m pro
pctis nostr̄ et resurrexit cui
est gloria in secula seculorū.
Amē. V. Mane nobiscū dn̄e
Ad mḡt. ā. Ille me clarifica
bit q: de meo accipiet ⁊ ānū
ciabit vobis allā. Colla. De
us qui fideliū mētes. Dñice
p̄ced. ⁊c. vr̄s. Ad matu. In-
uitato. ⁊ p oēs noc. añe pi. ⁊
V. āte lect. vt in p̄ced. dn̄ica.
vi. lec. de ep̄la scti iude apl̄i.
Iudas ie- [q̄ īcipit. L. i.
su xp̄i seruus frater iaco
bi: his q̄ in dn̄o patre dilect̄
⁊ iesu xp̄o ↄseruatis ⁊ vocat̄
Misericordia vobis ⁊ pax et
caritas adimpleat̄. Carissi-
mi: oēm solicitudinē faciens
scribendi vobis de cōi vestra
salute: necesse habui scribe-
re vobis: dep̄cans supercer-
tari semel tradite sctis fidei
R. Si oblitus fuero. cū alijs
dn̄ice precedēti. Lec. ij.
Subintroierūt eni q̄daz
hoīes q̄ oli p̄scripti sunt
i hoc iudicio ip̄ū: dei nr̄i gra
tiam trāsferētes in luxuriā:
et solum dn̄atorē ⁊ dn̄m no-
strū iesū xp̄m negātes Com
monere autē vos volo scien-
tes semel oīa qm̄ iesus po
pulū de terra egypti saluās
secundo eos qui nō credide-
runt perdidit. Lectio tercia

AMgelos vero q̄ non ser
uauerūt suū p̄ncipatū
sed dereliquerūt suū domici
liū: i iudiciū magni dei vin-
culis eternis sub caligine re
seruauit. Sicut sodoma ⁊ go
morra ⁊ finitime ciuitates si
milimō exfornicate ⁊ abeū-
tes post carnē alteraȝ: facte
sūt exemplū ignis eterni pe
nā sustinētes. Similimodo
hi qui carnē quidē maculāt:
dn̄atorē aūt spernūt ⁊ maie
statē blasphemāt. Tu. R. iiij

CAm michael archāge-
lus cū dyabolo disputās
altercaret̄ de moysi corpore
nō est ausus iudiciū inferre
blasphemie: sed dixit īperet
tibi dn̄s: hi autē q̄cūq̄ igno-
rant blasphemāt: q̄cūq̄ aūt
naturalit̄ tanq̄ muta aīalia
norūt i his corrūpunt̄. Tu.

VE illis q̄ i via [Lec. v.
cayn abierūt et errore
balaan mercede effusi sūt: ⁊
in ꝯtradictiōe chore pierūt.
Hi sūt in epulis suis macula
te conuiuātes sine timore se
metipōs pascētes: nubes si-
ne aqua q̄ a ventis circūfer-
tur: arbores autūnales ifru
ctuose: bis mortue: eradica-
te: fluctꝰ feui maris: despumā
tes suas ꝯfusiōes: sydera er
rātia: qbꝰ ꝓcella tenebraꝝ i
eternū fuata ē. Tu. R. vi

PRophetauit aūt de his
septimus ab adā enoc dicēs
Ecce venit dn̄s in sctis mili-
bus suis facere iudiciū ꝯtra
oēs ⁊ arguere oēs impios
de oībus oꝑibus impietatis
eoꝝ q̄bus impie egerūt: ⁊ de
oībus duris q̄ locuti sūt ꝯtra
deum peccatores impij. Tu

Lec. vij. Secūdū iohānē.

IN illo tempꝫ. Dixit ie-
sus discipulis suis Amē
amē dico vobis. Si q̄d petie
ritis patrē in nomīe meo da
bit vobis: vsq̄ modo nō peti-
stis quicq̄ in noīe meo. Pe-
tite ⁊ accipietis vt gaudium
vestrū sit plenū. Et reliqua.

Omel. venera. bede pb̄ri.

Potest mouere infirmos au
ditores q̄uo in capite lectio-
nis huius euāgelice discipu
lis saluator ꝓmittat: si q̄d in
quiēs petieritis patrē in no
mine meo dabit vobis: cū nō
solū nostri similes m̄lta que
patrē in xp̄i noīe vident̄ pe-
tere nō accipiūt: verūetiam
ip̄e ap̄lus paulus tercio dn̄z
rogauerit vt a se angelus sa
thane a quo tribulabat̄ ab-
scederet: nec impetrare po-

SEd [tuerit. Lec. viij.
huius motio questiōis
antiqua iā patꝝ explanatio
ne reserata est qui veraciter
intellexerūt illos solū in no-
mine saluatoris petere: qui
ea que ad perpetuā salutem

pertinēt petūt. Ideoq̃ apostolum nō in noīe saluatoris petisse vt tētatione careret: quā ob custodiā hūilitat̄ acceptat: q2 si hac caruisset saluus esse non posset: ipo affirmāte q̄ ait: ꝛ ne magnitudo reuelationū extollat me: datus est mihi stimulus carnis mee āgelus sathane qui me colaphizet. Tu. Lec. ix.

Q Uocienscūq̃ ergo petētes nō exaudimur ideo fit vel q2 ɔtra auxiliū nostre salutis petimus: ac ꝓpterea a mīe patre beneficiū gr̄a nobis quod inepte petimus negat. Quod eidē ap̄lo paulo cōtigisse ꝓbat: cui ter petēti responsū est: sufficit tibi gr̄a mea. Nam virtus in infirmitate ꝑficitur. Tu. Te deum

℟. a. ħ lau. ꝛ in lau. vrā. Cpm.

S Emper mortificationē iesu x̄pi in corpe nostro circūferam⁹ vt ꝛ vita iesu in cordibus nostris manifestetur: scientes q̄m qui suscitauit iesum: ꝛ nos cū ipo suscitabit. Deo gratias. ℟. Surrexit dn̄s de sepulchro. Qui pro nobis. Ad bn̄⁹ an. Usq̃ modo nō petistis q̄cq̄ in nomine meo petite ꝛ accipiet̄ alleluya. Collecta.

D Eus a quo bona cūcta procedūt: largire supplicibus vt cogitem⁹ te inspirante que recta sunt: ꝛ te gubernāte eadē faciam⁹. Per dn̄m. Suffr. ꝛ ad ho. vrā in dn̄ica preced. Ad. iij. Cpm.

C Hrist⁹ resurgēs ex mortuis iā nō morit̄: mors illi vltra nō dominabit̄: quod enim viuit viuit deo. Ad. vi. Cpm.

E Xistimate vos mortuos quidē esse peccato: viuentes autem deo in christo iesu domino nostro.

D Eus Ad nonā. Cpm reconciliauit nos sibi per christum: et dedit nobis mysterium reconciliationis quoniam quidē deus erat in christo mundū reconcilians sibi. Ad vesperas. Cpm.

D Eus qui diues est ī misericordia propter nimiā charitatem suā qua dilexit nos cum essemus mortui peccatis: viuificauit nos in christo: cuius gratia saluati sumus. Deo gratias. ℟. Mane nobiscū dn̄e. Ad mḡ an. Petite et accipietis vt gaudium vestrum plenū sit ipe enim p̄r amat vos: q2 vos me amastis ꝛ credidist̄ allā. Collecta de matut. cū ceteris vrā.

¶ Feria scd̄a in rogationibus. Ad matu. Inuitat. an. ps. de noctur. ꝛ ℟. ꝯre lec. vt in feria secūda precedeñ. Et nota q̄ si in eadē feria. ij. aut quarta sequēti festū. ix.

lect. eue. hore fiet de festo et erūt. vi. pme lect de sācto. et tres vltie lec. de euangelio ferie. Si āt i illis fer. acciderit festū. iij. lec. hore fiet de festo nisi fiat de btā maria cū euāgelio ferie. Secūdū lucam.

In illo tēpe. Dixit iesus discipulis suis. Quis vestrū habebit amicū: et ibit ad illū media nocte et dicet illi. Amice cōmoda mihi tres panes: qm̄ amic⁹ meus venit de via ad me et nō habeo qd̄ ponam ante illum. Et reliqua.

Omelia venera. bede p̄sbiteri.

Rogatus a discipulis saluator: nō modo formā orōnis: sed et īstātiā et freq̄ntiāq̧ tradit orādi. Amic⁹ ergo ad quē media nocte venit ip̄e de⁹ intelligit cui in media tribulatiōe supplicare et tres panes idest intelligētiam trinitatis qua p̄sentis vite cōsolētur labores efflagitare debemus. Tu aūt. ℟. Cantate cū duobus seq̄n. vrs̄. in ebd̄. p̄cedē.

Amicus qui [Lect. ij. venit de via ipse noster est anim⁹: qui totiēs a nobis recedit: quotiēs ad appetenda terrena et tempalia foris vagatur. Redit ergo celestiq̧ alimonia refici desiderat: cū in se reuersus sup̄na cepit ac sp̄ūalia meditari. De quo pulchre q̄ petierat adiungit: nō se habere quod ponat ante illū: qm̄ aīe post secli tenebras deū suspiranti: nil preter eū cogitare: nil loqui nilq̧ intueri: solū qd̄ recognouit sum̄e trinitatis gaudiū cōtemplari: atq̧ ad hoc pleni⁹ intuendū puenire satagit. L. iij.

Et ille deintus dicat: noli mihi molestus esse: iā ostiū clausū est: et pueri mei mecū sūt in cubili: nō possum surgere et dare tibi. Ostiam amici: diuini intelligētia sermonis est: qd̄ sibi apostolus orat aperiri ad loquendū misteriū xp̄i. Clausūq̧ est tēpe famis verbi: cū intelligentia nō datur. Et illi qui euāgelicam sapiētiā tanq̄ panē erogantes p orbē terre p̄dicauerunt pueri p̄risfamilias iam sūt in quiete cū dn̄o. Tu aūt ℣. Cognouerūt. In lau. vrs̄. Ad bn̄⁹. an. Petite et dabit vobis querite et inuēietis pulsate et aperiet vobis allā. Col lecta ut s. vrs̄. ¶ Fer. iij. nullo festo ip̄ediēte fit de nr̄a dn̄a. Si autē in ista feria. iij. accidat scīūs missā bn̄s fiet hore de eo cū tribus lect. de sermone sequen. et trib⁹ ℟. de cōi paschali. Ser. bti augu. epi.

Quoniā ieiuniorū [L. i. tēpus fr̄es karissi est: de ieiunio cū charitate v̄ra tractād̄ū ē: vt sciatis quēadmo

dũ ieiunet. Ieiunia omniũ
xpianoꝝ spũaliter potius q̃
carnaliter exercẽda sũt. Uñ
a peccatꝭ ꝑncipaliter ieiune
mus ne ieiunia nr̃a sicut iu-
deoꝝ ieiunia respuãt. Qua-
le est enim ieiuniũ: vt a cibis
quos dñs creauit: nescio qs
īpostoꝛ abstineat: et peccato
rũ sagina pinguescat? Non
tale ieiuniũ elegi ego dicit
dñs. Lec. ii.

IEiuniũ est qḋ probat altissimus:
nõ solũ intermissa refectio coꝛ
poris verũetiã a malis acti-
bus facta discessio. Itaqꝫ cu-
ra: ne mẽs tua grauet peccã
tis: neqꝫ anim⁹ tuus vicioꝛũ
illecebris delectet: et digna
deo exsoluisti ieiunia. Ceteꝝ
si corpus tuũ ieiunia longa
cõsũpserit: cũ nõ detrahis vi
cia in malis ꝑseuerãs: magꝭ
hoꝛres q̃ placeas deo. Qui
igit corꝑi suo ieiunia deuo-
tus indicit: ꝑncipaliter renũ
ciet viciis: cupiditatũ fomi-
tes cõpmat: frãgat īpet⁹ mẽ
tis: libidines vincat: fauces
auaricie ardẽtes extinguat
latiusqꝫ factis vim dilectiõis
extẽdat: atqꝫ in alimẽta pau
perũ: lautioꝛis apparat⁹ im
pendia largiatur. Lect. iii.

HEc sũt eniz quib⁹ homo
et refect⁹ cibo frequent
impetrat qḋ exoptat: et ieiu
nus maioꝛa ꝑmia consequit
sctitatis. Tale ieiuniũ dele-
ctat xp̄z. Tali deniqꝫ delecta
tur oṗs deus: quẽ ad ieiunã
dũ nõ īmanium delictoꝝ fre-
quẽs reatus īpellit. Nõ etiã
adipiscẽde gloꝛie tꝑalis: vel
cumulãdi patrimoniũ cupidi
tas inanis incẽdit: sed vrget
semꝑ religiõis affect⁹ ⁊ deuo
ta sinceritas. Imple ergo mi
serationis officia: et sanctifi-
casti ieiuniuz. Sagina pau-
perũ viscera: vt aĩa tua mu-
neribus sctitatꝭ pinguescat.
Uesti nudum: ⁊ tua peccata
cõtecta sũt. Peregrinũ: ho
spicio tuo ꝯtẽde suscipe: vt te
dñs in celoꝝ regna suscipiat

¶ Fer. iiii. in vigilia ascen. dñi. Ad mat. Inuit. et cẽ vrs.

IN illo tꝑe Sublevatis iesus oculis
in celũ dixit. Pater venit ho
ra clarifica filiũ tuuz: vt fili⁹
tuus clarificet te sicut dedi-
sti ei potestatẽ oĩs carnis:
vt omne qḋ dedisti ei det eis
vitam eternam. Et reli. Om̃ Scḋz ioh.
bti aug. epi.

CLarificatũ a patre filiũ secũdũ formam
serui quaz pater suscitauit a
moꝛtuis et ad suam dexterã
collocauit res ip̄a indicat: et
nullus ambigit xp̄ian⁹. L. ii.

SEd qm̃ non tantũ dixit
pater clarifica filiũ tuũ
sed addidit etiam vt filius tu
us clarificet te: merito queri

tur quomodo patrem clarifi
cet filius: cum sempit'na cla-
ritas p'ris nec diminuta fue
rit i forma humana: nec au-
geri potuerit in sua p'fectio-
ne diuina. Sed in seip̄a cla-
ritas p'ris nec minui nec au
geri potest. Tu. Lec. iij.

Apud homi͠es aũt pro-
culdubio mi͠or erat q̄n
in iudea tantũmodo de⁹ no-
tus erat. Nondũ a solis ortu
vsq; ad occasum laudabant
pueri nomẽ dn̄i. Hoc autem
q: per euãgeliũ christi factũ
est: vt p'filiũ pater innotesce
ret gẽtibus: profecto patrẽ
clarificat ⁊ filius. Si aũt tã-
tũmodo mortuus fuisset fili
us nec resurrexisset: p'culdu
bio nec a p'e clarificat⁹ esset
nec patrez clarificasset. Tu.
Ad bn̄⁹. an. Exiui a patre ⁊
veni in mũdũ iterũ relinquo
mũdũ ⁊ vado ad patrẽ allã.
Cetera ad hor. vts. In vi-
gilia ascẽsio. dn̄i. Ad vs̄ sup
p̄os fer. an. Allã. ix. Hym⁹.

Eterne rex altissime re-
demptor et fideliũ quo
mors soluta deperit dat tri-
umphus g'r̄e. Scãdes tribu
nal dextere patris p'tãs oi͠m
collata est iesu celit⁹ que nõ
erat humanit⁹. Ut trina re
rum machina celestiũ terre
striũ ⁊ i͠fernorũ cõdita flectãt
genu iã subdita. Tremũt vi
dẽtes angeli versa vice mor-
taliũ culpat caro purgat ca-
ro regnat deus dei caro. Tu
xp̄e nostrũ gaudium manens
olimpo preditũ mũdi regis
qui fabricam mundana vin-
cens gaudia. Hinc te precã-
tes quesum⁹ ignosce culpis
om̄ibus ⁊ corda sursum sub
leua ad te superna gratia.
Ut cum rubẽte ceperis cla-
rere nube iudicis: penas re-
pellas debitas reddas coro
nas perditas. Gl'ia tibi do-
mine q̄ ascendisti ad ethera
cũ patre ⁊ s̄ctõ sp̄ũ in sempi-
terna secula. Amẽ. Cpm.

Unicuiq; nostrũ data est
gratia secundũ mensu
ram donatiõis xp̄i: propter
q̄d dicit: ascẽdẽs in altũ ca-
ptiuã duxit captiuitatem de
dit dona hominibus. Deo gra
tias. R. Ascẽdẽs. q̄rtum de
matur. V. Eleuata ẽ magni
ficẽtia tua. Sup celos deus
allã. An. mg̃. ã. Pr̄ manife-
staui nomen tuũ hoib⁹ quos
dedisti mihi nũc aũt p'eis ro
go nõ p' mũdo q: ad te vado
Presta q̄s [allã. Collã.
o. p̄s de⁹ vt illuc n'r̄e men
tis intẽtio quo in n'r̄a substã
tia vnigenit⁹ tuus gloriosus
auctor i͠gressus est sp̄itẽdat
⁊ quo fide pergit: cõuersati-
one p'ueniat. Per eundem.
Mcõ. de resur. pã. Xp̄us re-

surg. ℣. Resurrexit. Oremus. Collecta.
Deus qui ad eternam vitam in christi resurrectione nos reparas: erige nos ad considentem in dextera tua nostre salutis auctorem: vt qui propter nos iudicandus aduenit: pro nobis iudicaturus adueniat: iesus christus dominus noster. Qui tecum viuit. Ad complet. Conuerte. an. Allelu. iiij. ps. sol. Hym⁹. Jesu nostra redemptio. ℣. In fine ℣. Gloria tibi domine qui ascendisti ad ethera. Cap. Empti estis. ℣. Ascendit deus in iubilatione Ad nunc dimittis an. Alleluia. Nimis exaltatus es alleluia super celos deus alleluia. Preces solite. et ante collectam ℣. Ascendens christus in altum. Captiuam duxit captiuitatem. Collecta.
Deus cuius filius in alta celorum potenter ascendens captiuitatem nostram sua duxit virtute captiuam: tribue quesum⁹: vt dona que suis participibus contulit: largiatur et nobis iesus christus dominus noster. Qui tecum viuit. In die ad matuti. Inuitat. Alleluya christum ascendentem in celum Venite adoremus. ps. Venite. In primo noctur. an. Eleuata est magnificentia tua super celos deus alleluya. ps. Domine dominus noster. an. Dominus in templo sancto suo alleluya dominus in celo alleluya. ps. In domino confido. an. A summo celo egressio eius et occursus eius alleluia. ps. Celi enarrant. ℣. Eleuata est magnificentia tua. Sermo leonis pape. Lec. i.
Sacramentum dilectissimi salutis nostre: quam precio sanguinis sui vniuersitatis conditor estimauit a die corporis ortus vsque ad exitum passionis: per dispensationem humilitatis impletum est. Et licet etiam in forma serui multa diuinitatis signa radiauerint: proprie tamen illius temporis actio: ad demonstrandam suscepti hominis pertinuit veritatem. ℟. Post passionem suam per dies quadraginta apparens eis et loquens de regno dei alleluia. Et videntibus illis eleuatus est alleluia: et nubes suscepit eum ab oculis eorum alleluia. ℣. Et conuescens precepit eis ab hierosolymis ne discederent sed expectarent promissionem patris. Et videntibus. Lec. ii.
Post passionem vero ruptis mortis vinculis: que vim suam in eum qui peccati erat nescius incedendo perdiderat infirmitas in virtutem: mortalitas in eternitatem: contumelia transiuit in gloriam. Quam dominus noster iesus in multis manifestisque documentis mul

torũ declarauit aspectui: do nec triũphũ victorie quē reportarat a mortuis inferret in celis. ℟. Omis pulchritudo dñi exaltata est sup syde ra spēs eius in nubibus celi Et nomē eius in etnũ pmanet allã. ℣. A summo celo egressio eius ⁊ occursus eius vsq ad sũmũ ei⁹. Et no. L. iii

Sicut ergo in solēnitate paschali resurrectõ dñi nobis fuit causa letandi: ita ascēsio eius in celũ psens nobis est materia gaudioꝝ recolētibus illũ diē ⁊ rite venerãtibus quo natura nre humilitatis in xpo supra omēz celi militiã supra omes ordines angeloꝝ ad dei patrꝭ est pvecta cõsessũ. Quo ordie opeꝝ diuioꝝ nos fũdati nos edificati sum⁹: vt mirabilior fieret gratia dei cũ remotis a ɔspectu hoim: que merito reuerētiã sui sētiebat indicē fides nõ deficeret: spes non fluctuaret: caritas nõ tepe ret. ℟. Exaltare domie allã. In virtute tua allã. ℣. Cãtabim⁹ ⁊ psallem⁹. In virtute. In. ii. noc. ã. Exaltare dñe i virtute tua cãtabim⁹ ⁊ psallemus allã. ps. Dñe i virtute ã. Exaltabo te dñe qm̃ susce pisti me allã. p. Exaltabo. ã. Ascēdit de⁹ i iubilatiõe dñs in voce tube allã. p. Oēs gē.

℣. Ascēdit deus in iubilatõe Et dñs i voce tube allã. L. iiii

Magnarũ eni hic vigor mētiũ ⁊ valde fideliũ ē hoc lumē aioꝝ icũctant credere: q̃ corporeo nõ vidēt itu itu: ⁊ ibi figere desiderium: quo neq̃as inferre cõspectũ hec autē pietas vnde i nostris cordib⁹ nasceret: aut q̃uo qs q̃ iustificaret per fidē si i his tm̃ salus nr̃a cõsisteret q̃ obtutib⁹ subiaceret. Unde illi viro q̃ de resurrectiõe xpi videbat ambigere nisi i ipsius carne vestigia passiõis ⁊ visu explorasset ⁊ tactu: q2 vidisti me inq̃t dñs credidisti: beati q̃ nõ viderũt ⁊ crediderũt. ℟. Ascēdēs i altũ allã captiuã duxit captiuitatē. Dedit dona homib⁹ allã allã. ℣. Ascēdit deus i iubilatiõe ⁊ dñs in voce tube. Dedit. Lec. v.

Ut igit huius beatitudinis dilectissimi capaces esse possim⁹: expletis oibus q̃ euãgelice pdicatiõi et noui testamēti mysteriũs cõgruebãt: dñs nr̃ iesus xpus q̃dragesimo post resurrectionē die: corã discipul' eleuatus in celũ: corporalis psentie modũ fecit: mãsurus i dextera patris donec tpa multiplicãdis eccl'ie filiũs diuit⁹ pstituta pagãtur: ⁊ ad iudicãdos viuos ⁊ mortuos i ea.

dem carne in q̃ ascēdit adue
niet. Tu aũt. ℟. Ascēdit de
us in iubilatiōe allā. Et dñs
ī voce tube allā allā. ℣. Ascē
dens xp̃s in altũ captiuā du
xit captiuitatē. Et dñs. L. vi

Quod itaq; redemptoris
nr̃i ↄspicuũ fuit ī sacra-
mēta trāsiuit. Et vt fides ex
cellētior esset ac firmior visi-
oni doctrina successit: cuius
auctoritatē sup̄nis illumina
ta radijs credētiũ corda seq̃
rētur. Hāc fidē ascēsione dñi
auctā: ⁊ scti spũs munere ro
boratā: nō vincula: nō carce-
res: nō fames: nō ignes aut
laniatꝰ ferarꝫ: nec exq̃sita p-
seq̃ntiũ crudelitatibꝰ suppli
cia terruerũt. Tu. ℟. Nō tur
bet cor vr̃m ego vado ad pa-
trē et dũ assũptꝰ fuero a vob
mittā vobis allā. Spm vita-
tis ⁊ gaudebit cor vr̃m allā.
℣. Ego rogabo patrē ⁊ aliũ
paraclitũ dabit vobis Spm
In .iij. noc. ā. Nimis exalta
tus es allā sup celos deꝰ allā
ps. Dñs reg. ex. ā. Dñs ī sy
on allā magnꝰ et excelsus al
leluya. ps. Dñs reg. iras. ā.
Dñs ī celo allā parauit sedē
suā allā. ps. Bñdic aīa. ℣.
Ascēdo ad patrē meũ ⁊ pa-
trem vr̃m. Deũ meũ ⁊ deum
vestrũ allā. Scdm marcum

In illo tēpe. Dixit iesus
discipulis suis Eũtes in
mũdũ vniuersũ p̄dicate euā
geliũ oĩ creature. Qui cre
diderit ⁊ baptisatꝰ fuerit sal
uus erit. Et reliq̃. Ome. bti
grego. pape.

Quod resurre-
ctionē dñicā discipuli tarde
crediderũt: nō tā illorꝫ īfirmi
tas q̃ nr̃a [vt ita dicā] futu-
ra firmitas fuit. Ipa nāq; re
surrectio illis dubitātibus p
multa argumēta mōstrata ē.
Que dũ nos legēdo agnosci
mus: q̃d aliud q̃ de illorꝫ du-
bietate solidamur? Minus eni
mihi maria magdalene p̄sti
tit q̃ citiꝰ credidit: q̃ thomas
q̃ diu dubitauit. Ille eni du-
bitādo vulnerꝫ cicatrices te-
tigit: ⁊ de nr̃o pectore dubie
tatis vulnꝰ amputauit. ℟.
Ponis nubē ascēsũ tuũ do-
mine q̃ ambulas sup pēnas
vētorꝫ allā. ℣. Cōfessionē ⁊ de
corē induisti amictꝰ lumine
sicut vestimēto. Qui. L. viij

Ad insinuādā quoq; veri-
tatē dñice resurrectio-
nis: notādũ nobis est q̃d lu-
cas referat dicēs. Cōuescēs
precepit eis ab hierosolimis
ne discederēt. Et post pauca
vidētibꝰ illis eleuatꝰ est: ⁊ nu
bes suscepit eũ ab oculis eorꝫ.
Notate vba: sig̃te misteria.
Cōuescēs eleuatꝰ est. Come
dit ⁊ ascēdit vt videlicet p ef
fectũ comestiōis: veritas pa
tesceret carnis. Marcus vo

priusq̃ dñs celū ascēdat: eū de cordis atq; infidelitatis duricia increpasse discipulos memorat. ℞. Nō turbet̃ cor vestrum ego vado ad patrē et mittā vobis spm̄ veritatis. Et ipse vos docebit q̃ sūt pcepta vite allā. ℣. Si enī nō abiero paraclitus nō veniet ad vos si aūt abiero mittā vobis eū Qua in re [Et. Lec. ix.

Quid cōsiderādū est: nisi qđ idcirco dñs tūc discipulos increpauit: cū corporaliter reliquit: vt verba q̃ recedens diceret in corde audiētiū arcti⁹ impressa remanerēt. Increpata igitur eorum duricia q̃d monēdo dicat audiamus. Eūtes in mūdū vniuersū pdicate euāgeliū omī creature. Tu. ℞. Temp⁹ est vt reuertar ad eū q̃ misit me dicit dñs nolite ꝯtristari nec turbet̃ cor vestr. Rogabo p vob patrē vt ipse vos custodiat allā alla. ℣. Pacē relinquo vobis pacē meam do vobis. Rogabo. Gl̃ia. Temp⁹. Te deum. Añ laud. ℣. Excelsus sup om̄es gentes dñs. Et super celos gl̃ia ei⁹. In lau. an

Videntibus illis eleuat⁹ est & nubes suscepit eum in celo allā. an. Cumq; intuerent̃ in celum eūtem illum dixerunt allā. an. Viri galilei q̃d aspicitis in celū hic iesus qui assūptus est a vobis in celum sic veniet alleluya. an. Exaltate regem regū & hymnū dicite deo allā. an. Sic veniet q̃admodū vidistis eū eūtez in celum allā. hy⁹. Eterne rex. vt's. sed per octa. Hymnus.

Hymnuz canam⁹ glorie hymni noui nūc personēt xp̄s nouo cuz tramite ad patris ascēdit thronū. Scandit triūpho nobili poli potenter culmīa qui morte mortē vicerat derisus a mortalib⁹. Apostoli tūc mistico in monte stantes crismatis cū matre clara virgīe iesu videbāt gloriam. Quē prosecuti lumine leto petentē sidera letis per auras cordib⁹ duxere regez seculi. Quos alloquētes angeli quid astra stantes cernitis saluator hic est inquiūt iesus redemptor seculi. A vob ad celestia q̃ regna nūc assūptus ē ventur⁹ inde seculi in fine iudex oīm. Quo nos precamur tpe iesu redēptor vnice inter tuos in ethera suos benignus aggrega. Da nobis illuc sedula deuotione tēdere quo te sedere cū patre ī arce regni credimus Gloria tibi domine qui ascēdisti ad ethera cum patre. Capl̃m.

Credamus secundum operationem virtutis dei quā operatus est in christo ie

su: resuscitans illum a mor-
tuis et constituens ad dexte
ram suaz in celestibus. Deo
gratias. ℣. Ascendens xp̄s
in altum. Captiuam du. An
te benedictus. an. Ascendo
ad patrem meum ⁊ patrem
vestrum deum meum et deū
vestrum alleluya. Collecta.

Concede quesumus om
nipotens de⁹: vt qui ho-
dierna die vnigenitum tuuz
redemptorez nostrum ad ce-
los ascendisse credimus ipsi
quoq͡ mēte in celestibus ha-
bitemus. Per eūdem domi
nū nostrum. Memoria de re
surrectione vt s̄. Ad primam
hy⁹. Jam lucis. ⁊ in fine dici
tur. ℣⁹. Gloria tibi domine q̄
ascendisti. an. Videntib⁹ illis
pmū de k. pi sol. et. Cōfitemī
Cpm. Dn̄e miserē nostri. ℟.
X̄pe fili. cū allā. ℣. Qui ascē
disti ad ethera. ℣. Ascendit
de⁹ ī iubilatiōe. Preces sol
⁊ in fine. ℣. Ascēdēs xp̄s ī al
tū. Collcā. Concede q̄s. vt s̄.
Preciosa. et cetera more so-
lito. Et sic dicit pma durāti-
bus oct. mutata. ā. si fiat de
festo. ix. lc. ¶ Ad. iij. hy⁹ sol
an. Cūq͡ intuerēt in celū. cap̄

Adeam⁹ cū fiducia thro
nū glorie vt miam cōse
quamur ⁊ gratiā inueniam⁹
ī auxilio oportuno: habem⁹
eni pontificē magnū qui pe-
netrauit celos iesuz filiū dei
℟. Eleuata est magnificen-
tia tua alleluya allā. ℣. Sup
celos deus allā. ℣. Ascendit
deus in iubilatiōe. Collcā de
matut. Ad sextam. an. Viri
galilei. cp̄.

Accipietis virtutem superuenientis
spiritus sancti in vos ⁊ eritis
mihi testes in hierusalem: et
in omni iudea et samaria: et
vsq͡ ad vltimū terre: et cum
hoc dixisset videntibus illis
eleuatus est: et nubes susce-
pit eū ab ocłis eoꝝ. ℟. Ascē-
dit de⁹ in iubilatiōe allā allā.
℣. Et dn̄s in voce tube all. ℣.
Ascendo ad patrē meū. Ad
nonā. an. Sic veniet. Cpm.

Qui descēdit ipe est ⁊ qui
ascēdit sup oēs celos vt
adimpleret omnia et cresca
mus in illo per omnia qui est
caput nostrū iesus xp̄s domi
nus noster. ℟. Ascēdo ad pa
trem meū et patrem vestruz
alleluya allā. ℣. Deū meū et
deum vestrū allā. ℣. Ascēdēs
xp̄s in altum. et cetera. Ad
secūdas v s̄. oms añe de lau-
dib⁹ sup p̄os. Memento. cū
alijs de feria. ⁊ in fine cuiusli
bet ℣. pi. Confitemini. dicit:
qm̄ in eternum misericordia
ei⁹. hy⁹. Eterne rex. Caplm

Magnū est sacramentū
pietatis quod manife-
statum est in carne: iustifica-

tum est in spu: apparuit angelis: predicatu est gentib9. creditu est mudo: assumptu est in gloria. ℣. Eleuata est. Ad mgt. dicēda ad modu'o. an. O rex glorie dñe virtutū qui triūphator hodie super oēs celos ascendisti ne derelinqs nos orphanos sed mitte promissū patris in nos spiritū veritatis allā. Collā. Concede. Mēo de resurrectione.

¶ Nota si festū nouem lect. euenerit in die ascēsiōis dñi transferet ad feriā vi. sequen Et ad mat. leget pro tribus vltimis lect. euāgeliū illius ferie vi. Et de scto. iii. lect. fit solū mēo. per octa. ascen. Feria vi. i crastio ⁊ i alijs ferijs infra oct. ascen. dñi. Ad matu. Inuit. de festo. In no. an sola vna p ord. de pmo noct. fes. sup ix. ps ǒ eodē fes. Eadē feria vi. Añ lect. ℣. Ascēdit de9 in iubilatiōe. S. lucā

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Hec sūt verba que locut9 sum ad vos cuz adhuc essem vobiscū: qm necesse est impleri oīa q̄ scripta sūt in lege moysi et pphetis et psalmis de me Et reliqua Omelia vene. bede psbiteri. Ascensurus in celū dñs primo discipřos de misterio sue fidei diligenter instruere curauit: vt tanto certius hanc mūdo pdicarēt: qnto eā ab ipo veritatis ore pcepissēt: ⁊ propheta⁊ ore dudū psigna tam fuisse cognoscerent. Tu autem. ℟. Post passionem suam cū duob9 seqn. Lec. ii.

Apparēs enim eis post resurrectiōis triūphū: iuxta hoc qd mō cū euangelium legeret audiuim9. Hec sūt inquit verba que locutus sū ad vos cū adhuc essem vobiscū: idest cū similevobis adhuc corpus corruptibile atq mortale gestarē qm necesse est impleri oīa q̄ scripta sūt i lege moysi ⁊ pphetis et psalmis de me. Lectio tercia.

Impleta in se dicit sacramēta q̄ moyses ⁊ prophete et psalmiste predicauerūt te et psalmiste predicauerūt. Qā liquido patet: qꝛ vna est ecclesia in oīb9 sctis ei9 eadē fide electo⁊ oīm pcedentiū videlicet ⁊ subseqntiū carnalem ei9 aduētum: qꝛ nimi⁊ sicut nos p fidem transacte incarnatiōis passiōis ac resurrectionis illius saluamr: ita ⁊ illi p futurā ipam incarnationez passionē ac resurrectionem certissime credētes: per eūdē vite auctorē saluari sperabant. Tu aūt. Te deū. per oct. Añ laud. ℣. Excelsus super oēs gētes. In l. an. sola Uidētibus illis. ⁊ alie de laudib9 festi dicūt in ordine sup

pos sol. hy⁹. Hymnũ canamus glorie. Cpm. ꝛ ℣. de festo. Ad bñ⁹ ꝛ mgt̃. vel ꝑ memoria dicũtur seqñ. an. Et si mortiferuȝ quid biberint nõ eis nocebit allã. ã. Uado parare vobis locũ et iterũ veniam ad vos allã et gaudebit cor vestrũ allã. an. Dñs qdeȝ iesus postꝙ locut⁹ ẽ eis ascẽdit in celũ et sedet a dextris dei allã. an. Eleuatꝭ manib⁹ bñdixit eis et ferebatur ĩ celum allã. Collã. Cõcede. ꝛc. Mẽo. ꝺ resurrectiõe. Ad horas sicut ĩ die. Ad vs̃. sola. ã. Uidẽtibus. sup ꝑos fer. hy⁹. Eterne rex altissime vrs̃. cap̃ de ꝑmis ꝛ scd̃is vel. dicũt successiue cũ. ℣. Ad mg̃. ã. vna de ꝑmissis. Colletã. Cõcede. et mẽo. de resurrectione vrs̃

¶ Sabbato. Ad matut. Inuita. vrs̃. In noc. sola. ã. Dominꝰ in templo. Sup ir. ꝑos de festo. Ante lect. ℣. Ascendo ad patrẽ meũ ꝛ patrẽ vr̃m. Tres lect. de omelia ꝑceden. Lec. i.

Quod bene duo viri illi qui botrũ de terra repromissiõis ad populuȝ in deserto expectãtẽ in vecte portabant insinuãt Botrus quippe vecti impositus dñs est in cruce exaltatus q̃ dicit Ego sum vitis vera. Tu autẽ domine. ℟. de ascensiõe post vltimo dicta. Lectio secũda

Et alibi poculum vini discipulis porrigens: hic est calix inquit: nouum testamentũ in sanguine meo: qđ pro vobis fundetur de quo ꝛ eccl̃a. Botrus cipri inq̃t dilectus me⁹ mihi. Tu. Lec. iii.

Portant aũt botrum in vecte duo viri: per quem populo vbertatẽ terre repromissionis astruant: qꝛ predicatores vtriusꝙ testamẽti q̃ gloriã patrie celestis domĩo reuelãte didicerũt: idest passionis eius: archanuȝ ppl̃is intimare nõ cessant: quo per hoc conici possit q̃ta fidelib⁹ premia sit daturus in celis: qui pro illoꝝ salute filiũ suuȝ vnigẽitum passurũ misit ad terras. Tu aũt. Ad bñ⁹. an Dñs quidẽ iesus. ꝛ cet̃a vrs̃

¶ Dñica infra octa. asceñ. Sabbo. Ad vs̃. sola. an. Uidentibus illis sup ꝑs. Benedictus. cũ aliĩs. hy⁹. Eterne rex. Cpm. Unicuiꝙ n. ℣. Eleuata est ma. Ad mgt̃. ã. Eleuatis manib⁹. cũ. Collã. Cõcede qs vrs̃. Mẽo. de resurrectiõe. Ad mat. Inuitato. de ascensione. In quolibet noc. ꝑma an. illius noct. sola. ꝑi ꝺ festo. An lect. ꝑm⁹. ℣. Ascẽdit de⁹ in iubilatiõe. ꝛc. Sermo leonis pape. Lect. ꝑma.

Post beatã et gloriosam resurrectionem domini

nostri iesu xpi qua vero dei tē-
plum iudaica impietate re-
solutum: diuina in triduo po
tentia suscitauit quadrage-
narius hodie dilectissimi san
ctorū dierū expletus est nu-
mer⁹ sacratissima ordinatio
ne dispositus: et ad vtilitatē
nostre eruditionis impensus
vt dum a dño in hoc spacium
mora presētie corporalis ex-
tenditur: fides resurrectiōis
documentis necessariis muni
retur. Tu aūt. ℟. Post pas-
siōem. cū aliis de festo. L. ii.

Mors eni xpi multorum
discipulorū corda tur-
bauerat: et de supplicio crucis
de emissione spiritus: de exa
minati corpis sepultura gra
uatis mestitudine mentib⁹:
quidam diffidētie torpor ob-
repserat. Nam cū sctē mulie
res sicut euangelica patefe-
cit hystoria reuolutum a mo
numēto lapidē: sepulchrum
corpore vacuū: et viuētis dñi
testes angelos nūciarēt: ver
ba eorum apostolis aliisq̧ disci
pulis deliramētis similia vide
bant. Lec. iii.

Quam vtiq̧ hesitationē huma
na infirmitate nutantē neq̧
q̄ pmisisset spūs veritatis pdi
catorum suorum inesse pectori-
b⁹: nisi illa trepida sollicitu-
do ac curiosa cūctatio nr̄e fi
dei fūdamēta iacerēt. R. iiii

Nostris igit pturbatiōi
bus nr̄is pictis in apo-
stolis ɔsulebat: nos in illis vi
ris ɔtra calūnias ipiorum et cō-
tra frene argumēta sapiētie
docebam. Nos illorum instruxit
aspect⁹ nos erudiuit audit⁹:
nos ɔfirmauit attact⁹. Gras
agam⁹ diuie dispēsatiōi: et sā
ctorū patrū necessarie tardi
tati. Dubitatū est ab illis: ne
a nobis dubitaret. Lect. v.

Non ergo illi dies dilectis
mi q̄ inter resurrectionem
dñi ascēsionēq̧ ei⁹ fluxerunt
ocioso trāsiet discursu: sꝫ ma
gna i eis ɔfirmata sacramē-
ta: magna sunt reuelata mi
steria. In his met⁹ dire mor
tis aufert: et non solū aīe sed
etiā carnis immortalitas de
clarat. L. vi.

In his p insufflationē dñi infūdit
apl̄is spūs sctūs et btō petro
apl̄o supra ceteros post regni
celestis claues: ouilis dñici cu
ra mādat. In his dieb⁹: duo
bus discipulis tci⁹ in via dñs
comes isigit: et ad oēm nr̄e
ambiguitatis caliginem de
tergendam pauentiū tardi-
tas increpat. Flammā fidei
illuminata corda ɔcipiūt: et
q̄ erāt trepida referāte scptu
ra dño efficiūt ardentia. Tu
autem. Scdm iohānem.

In illo tēpe. Dixit iesus
discipulis suis. Cum venerit

paraclit⁹ quē ego mittā vob
a patre spiritū veritat; qui a
patre ꝓcedit ille testioniū p-
hibebit de me: ⁊ vos testimo-
niū phibebit; qꝛ ab initio me-
cū estis. Etre. ℣. ve. be. ꝑiu
Ex multis sancti euangelii
locis inuenim⁹: qꝛ discipuli
ante aduētū spūs scti min⁹
capaces erāt ad intelligēda
diuine archana sublimitat;
minus fortes ad toleranda
aduersa hūane prauitatis:
sed eis aduēiēte spū: cū aug
mēto diuine agnitiōis data
est etiā cōstantia vincēde hu
mane persecutiōis. Vñ illis
dñica promissione nūc dicit.
Cum venerit paraclitus quē
ego mittā vobis a patre spm
veritatis qui a patre ꝓcedit:
ille testioniū phibebit de me
et vos testimoniū phibebit;.
Notandū aūt [L. viii.
in ꝑmis qđ dñs spiritū
veritatis et a se mittēdū esse
testatur: et eūdem mox a pa
tre procedere subiūgit: non
quia idez spūs aliter a patre
procedit q̄ a filio mittit: aut
alio tempore a patre ꝓcedit
q̄ cū a filio mittitur sed ideo
filius cum a se mittitur a pa
tre dicit procedere vt aliā pa
tris aliā esse suam personaz
designet: ac in eadem distin
ctione personaꝝ vnā esse ope
rationē ac volūtatē suā cum
patris voluntate et operati-
one denunciet. Lec. ix.
Cum enim eiusdē spirit⁹
gratia datur hominib⁹
mittitur profecto spiritus a
patre: mittitur ⁊ a filio: pro-
cedit a patre procedit ⁊ a fi-
lio: qꝛ ⁊ eius missio ip̄a est ꝓ-
cessio: qua ex patre ꝓcedit ⁊
filio. Venit ⁊ sua spōte: quia
sicut coequalis est patri et fi
lio ita eandē habet volūtatē
cū patre et filio cōmunē. Tu
Te deum. Ante laud. ℣. Ex
celsus super. In laudi. sola aā
Videntibus illis. Hymnus.
Hymnū canam⁹ glo. cap̄. et
℣. de fe. ascē. Ad bñ⁹. aā. Cū
venerit paraclit⁹ spūs verita
tis q̄ a pr̄e ꝓcedit: ille testio-
niū phibebit de me alł. Coll.
Omnipotēs sēpiterne de⁹ fac nos
tibi semꝑ deuotam gere
re volūtatē: et maiestati tue
sincero corde seruire. p dñm.
Mēo. de ascēsiōe p an. Et si
mortiferū. ℣. Ascēdit de⁹ in
iubilatiōe. Collā. Concede.
Item de resurr. Ad ꝑmam ⁊
ad alias horas vt in die ascē
siōis cū dicta collcā. Cōcede
q̄s. Ad vš. sola. an. Videnti-
bus illis. ꝓ. Dixit dñs. cū alł.
hy⁹. Eterne rex. Cap̄m. Ma-
gnum est sacramētū. ℣. Ele-
uata. Ad magni. an. Illi au
tem profecti predicauerunt
vbiq3 dño cooperāte ⁊ sermo

nem cōfirmāte sequētibus si
gnis allā allā. Collecta. Cō
cede. Memo. tm̄ de resurre.
Per ferias. Ad mat. Inui.
de ascē. In noc. an. sola vna
de festo cū p̄s r x. añ lec. ac
etiā R. vt s̄ notat. lc. d ome.
Cū venerit. ¶ Fer. ij. Lec.

Aduenies aūt sp̄us te-
stimoniū perhibuit de
dn̄o: q2 discipuloꝝ cordibus
aspirās: oīa q̄ de illo erant
sciēda mortalib⁹: clara illis
luce reuelauit: q2 videlicet e-
qualis r ꝯsubstātialis patri
erat añ secula: q̄ cōsubstātia
lis factus est nobis in fine se
culoꝝ. Quia de virgine nat⁹
sine peccato vixit in mundo
¶ Quod qn̄ voluit r q̄ voluit
morte trāsiuit de mūdo: qd
veracit̄ mortē resurgēdo de
struxit: verā in qua passus ē
r resurrexit carnē ad celos
ascēdendo leuauit: atq3 ī pa
terne glorie dextera ꝯstituit
Q d oīa ꝓphetarū scripta
testimoniū illi ꝑhibēt: qd cō
fessio nomī eius vsq3 ad fines
erat ꝓpagāda terraꝝ. Cete
raq3 fidei illius mysteria sp̄s
sancti testimonio sūt resera
ta discipulis. ¶ Neq3 illis tā
tūmodo: sed oīibus qui per
verbū eoꝝ credūt in dn̄m: q̄c
quid recte sapiūt eiusdē spi-
ritus est munere ꝯcessū. Ille
ergo iudꝫ testimoniū ꝑhibe
bit de me r vos testimoniū ꝑ
hibebitis: q2 que sp̄ū int⁹ do
cendo ꝑceperūt: hec abiecto
timore p̄stino foris loquēdo
r aliis ministrabāt. Ipe nā-
q3 sp̄us corda eoꝝ r scientia
veritatis illustrauit: r ad do
cenda q̄ noscent culmine vir
tutis erexit. Tu. Ad bn̄⁹ et
mḡt añe vt s̄. fer. vi. ¶ Fer.
iij. Lec.

Unde recte
apud ysaiam sp̄us idē
fortitudinis r scientie nūcu
patur. Est enim sp̄us sciētie
q2 per ip̄m q̄ recte agere: vel
etiā cogitare debeamus ag
noscim⁹. Est et fortitudinis
q2 etiā per ip̄m vt q̄ bene no-
uimus operem̄ accipim⁹ ne
aduersitate aliq̄ a bonis q̄
cepim⁹ repellam̄. ¶ Et vos i
quit testimoniū perhibebitis
q2 ab inicio mecū estis. Cū
data sp̄us gr̄a etiā hoc fidu-
ciā discipulorū iuuit: qd ab
inicio erant cū dn̄o. Itaq3 q̄
apud illū viderūt r audierūt
absq3 vlla ambiguitate p̄di-
care valebāt: vnde bn̄ petrus
aliū pro iuda volēs ordinare
apostolū: nō hunc neophitū
sed ꝓbatū ex t͞pe curauit eli
gere dicēs. Oportet ergo ex
his viris qui congregati sūt
nobiscū in oīi t͞pe quo itra-
uit r exiuit int̄ nos dn̄s iesus
testē resurrectiōis ei⁹ nobis-
cum fieri vnū ex istis. ¶ Hinc

ipe gentibus xp̄m euangeli
zans cōsidēter aiebat: hunc
deus suscitauit tercia die: ꝛ
dedit eū manifestū fieri non
omi populo sed testibus pre-
ordinatis: nobis q̄ māduca-
uimus ꝛ bibim⁹ cū illo postq̄
resurrexit a mortuis. Sȝ q̄ꝛ
crescētibus electoꝝ meritis
statim crescere solet antiqui
hostis inuidia: q̄ vel ꝑ seip̄m
latēter vel per hoies sue ma-
lignitati subditos: patēter i
choata pietatꝭ germina co-
netur obruere: recte dn̄s ꝓ-
missa discipulis p̄dicādi fidu
cia: ꝑsecutionē q̄q꜃ eoꝝ q̄ eiꝯ
p̄dicatiōi resisterēt: pꝛe̅ exoꝛ
turā ondit: dū subdidit: hec
locutus sū vob̄ vt nō scādali-
zemini. Ad bn̄⁹ ꝛ mḡt. ā. vt
in sabbato. ¶ Fer. iiij. Lec.

Nolite ergo fratres ca-
rissimi amare signa: q̄
possūt cum reprobis haberi
cōia: sed hec que mō diximꝰ
charitatis atq꜃ pietatꝭ mira
cula amate: q̄ tāto sūt secu-
rioꝛa q̄to ꝛ occulta: ꝛ de q̄bꝰ
apud dn̄m eo maioꝛ fit retri
butio quo apd̄ hoies minoꝛ
ē gloria. ¶ Sequit̄. Et dn̄s
q̄dē iesus postq̄ locutꝰ ē eis:
assumptus ē i celū et sedet a
dextris dei. In veteri testa-
mēto cognouimꝰ qd̄ helyas
sit raptus i celū. Sed aliud
est celū aeriū aliud ethereū.

Celū q̄ppe aeriū t̄re est pxi-
mum. Unde ꝛ aues celi dici
mus: qꝛ eas volitare in aere
videmus. ¶ In celum itaq꜃
aeriū helyas subleuatus est
vt in secreta q̄dā terre regio
ne repēte duceret̄ vbi in ma-
gna iam carnis ꝛ spūs q̄ete
viueret: quousq꜃ ad finē mū
di redeat ꝛ mortis debitum
soluat. Ille enī mortē distulit
nō euasit. Redēptoꝛ aūt no
ster qꝛ nō distulit superauit:
eāq꜃ resurgēdo cōsumpsit: ꝛ
resurrectiōis sue gloꝛiā ascē
dēdo declarauit. Tu autem
Ad bn̄⁹ an. Cū venerit. Ad
lau. ꝛ ho. vr̄s notat̄ i fer. vi.
¶ In octa. ascē. dn̄i fit semi-
dupl̄. et resumit̄ totū officiū
festi: excepto q̄ ad p̄ma vꝰ s̄.
dicit̄ collā. Cōcede. Ad ma-
tut. vi. p̄me lect. de sermone
gregoꝛii pape. Lec. p̄ma.

De hac solēnitate ꝑ psal
mistā dicit̄ Eleuata est
magnificētia tua suꝑ celos.
De hac rursus ait. Ascēdit
deus in iubilatione ꝛ dn̄s in
voce tube. De hac iteꝝ dicit
Ascēdēs xp̄s i altū captiuā
duxit captiuitatē dedit dōa
hoib us. Tu aūt. Lec. ij.

Ascēdit quippe in altū
captiuam duxit capti-
uitatē: qꝛ coꝛruptionē nr̄aȝ
virtute sue incoꝛruptiōis ab
soꝛbuit. Dedit dona homibꝰ

qz misso desuper spū: alijs sermone sapiētie. alijs sermōez scientie: alijs gratiā virtutū alijs grām curationū: alijs genera linguarū: alijs interpretationē sermonū tribuit. Dedit ergo dona hominibus. Tu [Lec. iij.

De hac ascensionis eius gloria etiā abacuc ait. Eleuatus ē sol: ꝛ luna stetit i ordie suo. Quis enim solis nomie nisi dn̄s: ꝛ que lune nomie nisi ecclesia designatꝛ? Quousqꝫ eni dn̄s ad celos ascēdit: sācta ecclia aduersa mundi oīmodo formidauit. At postq̄ eius ascēsione roborata est: apte p̄dicauit quod occulte credidit. Tu autem. Lec. quarta.

Eleuatus est ergo sol: ꝛ luna stetit in ordine suo qz cū dominus celum petijt sctā ei⁹ ecclesia in auctoritate p̄dicatiōis excreuit. Hinc eiusdē ecclesie voce p salomonē dicit. Ecce iste venit saliens in mōtibus trāsiliēs colles. Cōsiderauit nāqꝫ tātorū operum culmina ꝛ ait. Ecce iste venit saliens in mōtibus Veniēdo q̄ppe ad redēptionē nostrā quosdā vt ita dixerim saltus dedit. Lec. v.

Velit ffes charissimi ipsos ei⁹ saltus agnoscē. De celo venit i vterꝫ: de vtero venit in p̄sepiū: de p̄sepio venit in crucē: de cruce venit in sepulchꝝ: de sepulchro redijt i celū. Ecce vt nos post se currere faceret quosdā p nobis saltus manifestata per carnem veritas dedit: qz exultauit vt gygas ad currēdā viā vt nos ei ex toto corde diceremus trahe me post te: currem⁹ i odore vnguētorꝫ tuorꝫ [L. vi.

Unde ffes charissimi oportet vt illuc seq̄mur corde: vbi eū corpore ascēdisse credim⁹. Desideria t̄rena fugiam⁹: nihil nos iā delectet in infimis: qui patrē habem⁹ i celis. Et hoc nobis est magnopere p̄pēdēdū qz is qui placid⁹ ascēdit t̄ribilis rediet. Et q̄cquid nobis cū māsuetudine p̄cepit: hoc a nobis cū districtiōe exiget Tu. Lec. vij. Scdm marcū.

In illo tpe Dixit iesus discipulis suis. Euntes in mūdū vniuersū p̄dicate euāgeliū omi creature. Qui crediderit ꝛ baptisat⁹ fuerit saluus erit. Et reliq̄. Omel. bti grego. pape de eadē lectiōe

Qui crediderit et baptisat⁹ fuerit saluus erit. Qui vero nō crediderit odēnabiꝛ. Fortasse vnusquisqꝫ apud semetipm dicat. Ego iam credidi saluus ero. Verum dicit si fidem opibus tenet. Vera etenim fides est: que in hoc q̄d

verbis dicit moribꝰ nõ cõtra
Hinc [dicit. Tu. R. viij.
Hest enim qđ de q̃busdã
falsis fidelibꝰ paulus dicit.
Qui cõfitẽtur se nosse deuz
factis aũt negãt. Hinc iohã
nes ait: qui dicit se nosse de-
um ꝛ mãdata eius non custo
dit mẽdax est. Qđ cũ ita sit
fidei nostre veritatẽ ĩ vite no-
stre cõsideratiõe debemꝰ ag
noscere. Tunc enĩ veraciter
fideles sumus: si qđ verbis ꝓ
mittimꝰ operibus implemꝰ.
In die q̃ppe baptismatis oĩ-
bus nos antiqui hostis opi-
bus atq; oĩbꝰ pompis abre-
nũciare ꝓmisimus. Lec. ix.
Itaq; vnusq̃sq; nostꝝ ad
cõsideratione suã mẽtis
oculos reducat. Et si seruat
post baptismũ qđ ãte baptis
mũ spopõdit: certus iã quia
fidelis ẽ gaudeat. Sed ecce
quod ꝓmisit mime seruauit
Ad exercẽda praua opa: ad
ꝯcupiscẽdas põpas mũdi di
lapsus est. Tu. Te deũ. ꝛc.
Ad scđas vesp. sola ã. Vidẽti
bus. Ad mag. an. O rex glie
que non dicit ad modum O
sed tota ã. Cetera vt s. ¶ Fer.
vi. post oct. ascensiõis. nullo
festo. ix. lec. ĩpediẽte fit; đ no
stra dña. Et ad matuti. me-
mo. de ascẽ. p an. Vado pa-
rare. V. đ festo. Collecta. Cõ
cede. sine hodierna die. ꝛ ad
prima dr Collã. Dñe scẽ pr.
ꝛc. ꝛ ad vesp. fit mẽo. de ascẽ.
p an. Rogabo patrẽ meũ et
aliũ paraclytuz dabit vobis
allã. V. cũ collã vtsupra. ¶ Sab-
bato ĩ vigilia pẽthecostes. Si fu
erit festũ. iij. lec. fit đ festo cũ
euãgelio vigilie. Alias fit de
ascẽ. Ad matuti. Inuita. de
festo ascẽ. In no. an. vna cũ
ix. ps̃ de eodem festo. Ante
lec. V. Ascendo. S. iohãnẽ.
In illo tẽpe. Dixit iesus
discipulis suis. Si diligi
tis me mãdata mea seruate
ꝛ ego rogabo patrẽ ꝛ alium
paraclitũ dabit vobis vt ma
neat vobiscũ in eternũ spm̃
veritatis quẽ mũdus nõ po-
test accipere: qꝛ non vidit eũ
nec scit eum: vos aũt cogno
scetis eũ qꝛ apđ vos manebit
ꝛ in vobis erit. Et reliqua.
Omel. venerabilis bede pbr̃i
Quia sancti spũs hodie fra-
tres charissimi celebramus
aduentũ: debemꝰ ꝛ ipi ꝯgru
ere solẽnitati quã colimꝰ hoc
eteni ordine tm̃ festiuitatis
huiꝰ digne gaudia celebra-
mus: si nos quoq; dño opitu
lante aptos reddiderimus
ad q̃s spũs sctũs aduenire:
ꝛ in q̃bꝰ habitare dignetur. Tu
Tria pma R. de ascẽ. R. ij.
EA aũt solũmõ rõne ad
uentu ꝛ illustratiõe san
cti spiritus apti existimus: si

et corda nostra diuino amore repleta: et corpora sint dñicis mācipata pceptis. Vñ et in exordio lectionis huiꝰ euāgelice: discipulis ait. Si diligitis me mandata mea seruate: et ego rogabo patrē: et aliū paraclitum dabit vobis Paraclitꝰ quippe cōsolator interptatur et spūs sctūs rctē paraclitus vocatur: qr corda fideliū: ne inter huiꝰ seculi aduersa deficiāt celestis vite desiderijs subleuat et reficit. An dein actibꝰ apostolorꝫ: crescē te sctā ecclesia dicitur. Et edificabatur ambulās in timore domini: et cōsolatiōe sctī spūs replebatur. Lectio tercia.

Quod ergo ait. Si diligitis me mādata mea seruate et ego rogabo patrem et aliū paraclitū dabit vobis in ipsis quidē discipulis qui eum vere dilexisse: vere mādatis eius obedisse nō dubitantur hodierna die cōpletū est: qñ illis in cenaculo orātibꝰ repē te spūs sctūs i igneis liguis apparuit eosqꝫ et in ore p diuersitatē linguarū docuit et in corde p amoris sui cōsolationē roborauit. Habebāt āt et prius paraclitū ipm videlicet dñm secū in carne cōmorantē: cuius et miraculorꝫ dulcedine et opere predicatiōis ne infideliū psecutione scandalizari possēt erigi et cōfortari solebāt. Tu autē. Sine. Te deū. Ante lau. x. Excelsus. et in k. sola. ā. hyꝰ. Hymnū canamꝰ glie. Cpm. et x. d ascen. Ad bñꝰ. an. Qui aūt diligit me diligetur a patre meo et ego diligam eū et manifestabo ei meipm allā allā. Collecta. Concede. sine. Hodierna die. Ad pmā sine. Cōfitemini. et cū collecta. Dñe sctē pater. et ad alias ho. vtsā

¶ Et nota q si festū ix. lect. in hac vigilia euene. celebrabitur prius oportune. Si vero. iij. lect. hore fient de sctō et legetur euangeliū pdictum.

¶ In eadem vigilia sctī penthecostes. Ad vs. sup ps feriat. an. Alleluya. ix. Hyꝰ

Beata nob gaudia anni reduxit orbita cū spiritus paraclitꝰ effulsit in discipulos Ignis vibrāte lumine lingue figuraꝫ detulit verbis vt essēt profluī charitate feruidi. Linguis loquuntur oīnibus turbe pauent gentilium musto madere deputāt quos spiritꝰ repleuerat. Patrata sūt hec mistice pasche pacto tempore sacro dieruꝫ numero quo lege fit remissio Te nunc deus pijssime vultu precamur cernuo: illapsa nobis celitꝰ largire dona spūs. Duduꝫ sacrata pectora tua

replesti gratia: dimitte nūc
peccamina: et da quieta tpa
Deo patri sit gloria. &c. Cpm
Loquēte petro ad plebē
cecidit spūs sctūs sup
oēs qui audiebāt verbū et
obstupuerūt ex circūcisione
fideles qui venerāt cū petro:
qr et in nationes gratia spi-
ritus scti effusa est. Deo gra-
tias. R. Jam non dicā. pmū
de matuti. fer. ij. sequn. V. Re
pleti sūt oēs spū sctō. Et ce-
pe. lo. allā. Ante. mgt. a. Nō
vos relinquā orphanos vado
et venio ad vos allā et gaude
bit cor vestrū allā. Collecta.
Deus cui⁹ spiritu totum
corpus ecclesie mltipli
catur et regit: cōserua i noua
familie tue progenie sctifica
tionis grām quā dedisti: vt
corpore pariter et mēte reno-
uati: in vnitate fidei feruētes
tibi dñe seruire mereamur.
Per dñm. in vnitate eiusdez
spūs scti deus. Mēo de resur
rectiōe. p an. Xps resurgēs.
V. Resurrexit dñs. Oremus
Omnipotens [Collctā.
sempiterne de⁹ q paschale
sacramētū qnquagita dierx
voluisti misterio cōtineri pre
sta vt gentiū facta dispsio di
uisione linguarx: ad vnā con
fessionem tui nois celesti mu
nere congregetur. Per dñz
Ad complero. an. Alleluya
Illumsa [pi soliti. Hy⁹.
tor oim in seculo fideliū
patri natiqz spūs cōmuniter
paraclit⁹ Tu septiformi gra
tia apostolorx pectora illumi
nās in igneis linguis in ipos
veneras. Dignare clemens
igeri nostro precamī pectori
tuūqz nos pijssime tēpluz mi-
sertus effice. Quo luce spiri-
taliū pulsis probris carisma
tum: in mente semp sctītas
in carne regnet castitas Pre
sta parēs pijssime presta pa-
rentis vnice: cū spiritu para-
clito: vnus de⁹ cognoie. Amē
Abluti estis scti [Cpm
ficati estis i noie dñi no-
stri iesu xpi: et in spū dei nri.
V. Loquebāt varijs linguis
apostoli. Magnalia dei allā.
Ad nunc dimittis. an. Allā.
Spūs paraclit⁹ allā docebit
vos oīa allā. Preces sol. et
ante collcāz. V. Emitte spiri
tum tuū et creabūt. Et reno
uabis faciē terre allā. Collā
Adsit nobis qs domine
virtus spiritus scti: q et
corda nostra clemēter expur
get: et ab oībus tueatur ad
uersis. Per dñm in vnitate
eiusdem. Et sic dicitur cō
pleto. per totam ebdo. In
die ad matur. Inuita. Allā.
Spiritus dñi repleuit orbez
terrarux. Venite adoremus
allā. ps. Venite exultemus.

In noc. an. Factus est repē
te de celo sonus adueniētis
spūs vehemētis allā allā. ps
Magnus dñs. ā. Confirma
hoc deus qđ opat⁹ es in no-
bis a templo scō tuo qđ est i
hierusalē allā allā. ps. Exur
gat. an. Emitte spiritū tuū
⁊ creabunt ⁊ renouabis fa-
ciem terre allā allā. p. Bene
dic. ii. ℣. Repleti sūt oēs spi
ritu sācto. Et ceperūt loqui
alleluya. Secundū iohānē.

IN illo tēpe. Dicebat ie-
sus discipulis suis. Si qs
diligit me sermonē meū ser-
uauit ⁊ pater me⁹ diliget eū
⁊ ad eū veniem⁹ ⁊ mansionē
apud eū faciemus. Et reliq̄.
Omelia bti gregorii pape.

Libet fratres carissimi euā
gelice verba lectiōis sub bre
uitate transcurrere vt post
diutius liceat in cōtemplati
one tante solēnitatis immo
rari. Hodie nāqʒ spūs scūs
repentino sonitu sup discipu
los venit: mentesqʒ carnaliū
in sui amore permutauit Et
foris apparentibus linguis
igneis intus facta sūt corda
flāmantia: quia dum deū in
ignis visiōe suscipiūt per a-
morē suauiter arserūt. Ipse
nāqʒ spūs sanctus amor est:
vnde ⁊ iohānes dicit: de⁹ ca
ritas est. Tu autē. ℟. Dum
complerent dies pēthecostes
erant omēs pariter dicētes
allā: et subito factus est son⁹
de celo allā. Tanq̄ spūs tor-
rens repleuit totā domū al-
leluya allā. ℣. Dū ergo disci-
puli essent cōgregati in vnū
ppter metū iudeoꝝ sonus re
pēte de celo venit super eos.
Qui er [Tanq̄. Lec. ii.

QUi ergo mēte integra deum
desiderat: pfecto iam habet
quem amat Neqʒ enim qsq̄
posset deū diligere: si eū quē
diligit nō haberet. Sed ecce
si vnusqsqʒ vestrū requiritur
an diligat deū: tota fiducia
⁊ secura mēte respondet dili
go. In ipō autē lectiōis ini-
cio audistis quod veritas di
xit Si quis diligit me sermo
nem meū seruabit. Proba-
tio ergo dilectiōis exhibitio
est operis. Hinc in epistola
sua idē iohannes dicit. Qui
dicit quia diligo deū ⁊ man-
data eius non custodit men
dax est. ℟. Repleti sunt om
nes spū scō ⁊ ceperūt loqui
prout spūs sāctus dabat elo
qui illis. Et cōuenit multitu
do dicētiū allā. ℣. Loquebā-
tur variis liguis apostoli ma
gnalia dei. Et cō. Lec. iii.

VEre enim deum diligi-
mus: si ad mādata ei⁹
a nostris nos voluptatib⁹ co-
artamus. Nā qui adhuc per
illicita desideria diffluit: pro

fecto deū nō amat: quia ei ī
sua voluntate cōtradicit. Et
pater meus diliget eū: ⁊ ad
eū veniem⁹ ⁊ māsionē apud
eū faciemus. Pensate ergo
fratres charissimi quāta sit
ista solēnitas habere in cor-
dis hospitio aduentum dei.
Certe si domū vestraȝ quisꝗ̄
diues ac ꝑpotēs amicus in-
traret: omī festināntia dom⁹
tota mundaret̄ ne quid for-
tasse esset qđ oculos amici ī-
trātis offēderet. Tergat er-
go sordes praui operꝫ: q̄ deo
preparat domū mētis. Tu.
℟. Aduenit ignis diuin⁹ nō
comburēs sed illuminās nec
cōsumēs sed lucēs: et īuenit
corda discipuloꝝ receptacl̄a
mūda. Et t̄buit eis carisma-
tum dona allā. ℣. Inuenit e-
os cōcordes charitate ⁊ col-
lustrauit eos inundās diui-
nitas deitatꝫ. Et tri. Gloria.
Aduēit. Te deū. Añ laudes
dicēdus ꝑ totā ebdo. ℣. Spi
ritus omīa scrutat̄. Etiā ꝓ-
funda dei allā. In laud. an.
Dum complerent̄ dies pen-
thecostes erāt oīs parit̄ di-
cētes allā. ps. Dñs regnauit. an. Sp̄s dñi
repleuit orbē terraꝝ allā. an
Repleti sūt oēs sp̄ū sctō et
ceperūt loqui allā. an. Fon-
tes ⁊ omīa q̄ mouent̄ in aq̄s
hymnū dicite deo allā. ā. Lo
quebant̄ varijs linguis apo
stoli magnalia dei allā. hy⁹.
Beata nobis gaudia. vt̄s.
Sed per ebdo. dicit̄ hymn⁹.

VEni creator sp̄ūs men-
tes tuoꝝ visita imple
sup̄na gr̄a que tu creasti pe-
ctora. Qui paraclyt⁹ diceris
donū dei altissimi fons viuus
ignis charitas et spiritalis
vnctio. Tu septiformis mu-
nere dextre dei tu digitus tu
rite ꝓmisso p̄ris sermone di-
tans guttura. Accende lu-
men sensibus infūde amorē
cordibus infirma nostri cor-
poris virtute firmans perpe
tim. Hostem repellas longi-
us pacēq̄ dones protin⁹ du-
ctore sic te preuio vitem⁹ om
ne noxium. Per te sciamus
da patrem noscam⁹ atq̄ fili
um te vtriusq̄ sp̄m credam⁹
omni tēpore. Amen. Cap̄m.

DUm complerētur dies
pēthecostes erant om-
nes discipuli pariter in eodē
loco et factus est repente de
celo sonus tanꝗ̄ aduenientis
spiritus vehementis ⁊ reple
uit totam domum vbi erant
sedētes. Deo gratias. ℣. Lo
q̄bant̄. Añ bn̄⁹ ā. Accipite
sp̄m sctm̄ quoꝝ̄ remiseritis
pctā remittūt̄ eis allā. colla

DEus qui hodierna die
corda fideliū scti sp̄ūs
illustratōe docuisti: da nobis
in eodē sp̄ū recta sapere ⁊ de

eius sp consolatiõe gaudere
Per. eiusdẽ. Mẽo. de resur.
pan. Surrexit dominus de
sepkchro. ℣. Surrexit domi
nus vere. Collectã. Omñs sẽ-
piterne. vtš ad ves. Ad pmã
ꝛ alias hor. hac die ꝛ p totã
ebdo. hy⁹. Nũc scẽ no. spũs
℣. Os lingua. ℣. Per te sci-
amus da pa, añe de laud. pi
soliti. ꝛ ad pmã. Cõfitemini
Cp̃. Dñe miserere nostri. ℟.
Xp̃e fili dei viui. cum allã. ℣.
Qui sedes ad dex. ℣. Loq-
bant. ꝛc. pces sol. ꝛ añ col. ℣.
Repleti. Collecta de matu.
Preciosa. ꝛc. Et sic dicit p̃-
ma p ebdõ. cũ collã de matu.
cuiuslibet diei. Ad. iij. hy⁹.

Non accepi [vtš. cp̃m.
stis spm̃ seruitutis iter
in timore sed accepistis spm̃
adoptiõis filioꝝ i quo clama
mus abba pater ipe spũs te
stimoniũ reddit spũi nr̃o qð
sum⁹ filij dei. Deo g̃. ℟. Re-
pleti sũt omes spũ sctõ. Allã
allã. ℣. Et ceperũt loq̃. Allã
℣. Spũs dñi repleuit. Collã

[vtš. Ad sextã. Cp̃m.
Non spm̃ hui⁹ mũdi ac-
cepim⁹: sed spm̃ q̃ ex deo est
vt sciam⁹ q̃ a deo donata sũt
nobis: eteñ nobis reuelauit
deus p spm̃ suũ. ℟. Sp̃s do-
mini repleuit orbẽ traꝝ allã
allã. ℣. Et hoc qð ꝯtinet oĩa
sciẽtiã habet voc; allã. ℣. Cõ

firma. [Ad. ix. cp̃.
Abluti estis sãctificati estis
in noĩe dñi nr̃i iesu xp̃i: et in
spũ dei nostri Deo grãs. ℟.
Cõfirma hoc de⁹ qð opatus
es in nobis allã allã. ℣. A tẽ-
plo sãcto tuo qð est in hirlm.
Allã. ℣. Loq̃bantur. ꝛc. Ad
ij. ves. oẽs añe d lau. sup pos
Dixit dñs. cũ al. de dñic. hy
Btã nobis gaudia. Cp̃m.

Si spũs eius q̃ suscitauit
iesũ a mortuis habitat
in vobis: q̃ suscitauit iesum a
mortuis ꝯuiuificabit ꝛ mor-
talia corpa vr̃a ppter ĩhabi-
tãtem spm eius in vob. Deo
grãs. ℣. Repleti sũt. Ante
mgt. ã. Hodie cõpleti sũt di-
es pẽthecostes allã hodie spi
ritus scũs in igne discipulis
apparuit ꝛ tribuit eis caris-
matũ dona misit eos in vni-
uersũ mũdũ p̃dicare ꝛ testi-
ficari q̃ crediderit ꝛ baptiza
tus fuerit salu⁹ erit alleluya
Ceta vtš. sine mẽo. ¶ Fer.
ij. ꝛ p ebdo. Ad mat. Inuit.
Allã spũs dñi. Eadẽ fer. ij. i
noc. ã. Factus est repente.
sup tres pos festi. An lec. ℣.

Repleti. Scd̃m iohẽm
In illo tpe Dixit iesus di
scipulis suis. Sic de⁹ dilexit
mũdũ vt filiũ suũ vnigenitũ
daret. Et rel. O. b. aug. epi
Nõ eni misit de⁹ filiũ suũ in
mũdũ vt iudicet mũdũ: sed

vt saluetur mūdus per ipm. Ergo q̄tū i medico est: sana re venit egrotū. Ipe se iteri mit q̄ p̄cepta medici obser uare nō vult. ℟. Iā nō dicā vos seruos sed amicos meos qꝛ omnia cognouistis q̄ opa tus sum in medio vestri allā. Accipite spm̄ sctm̄ in vobis paraclytū ipe est quē pr̄ mit tet vobis allā. ℣. Uos amici mei estis si feceritis q̄ ego p̄ cipio vobis. Acci. Lec. ij.

Uenit saluator ad mun dū. Quare saluator di ctus est mundi: nisi vt saluet mūdū nō vt iudicet mundū. Saluari nō vis ab ipo: ex te iudicaberis. Et quid dicam iudicaberis? Uide quid ait. Qui credit in eū nō iudicat. Qui aūt nō credit qd dictu rū putas nisi iudicat iā indē iudicat⁹ est. Mōdū apparuit iudiciū: sed iā factū est iudi ciū. Tu autē. ℟. Disciplinā ꝛ sapiam docebit eos dn̄s al leluya firmauit in illis grāz spūs scti. Et intellectu adim pleuit corda eorū alleluya. ℣. Repētino nāq sonitu ve nit sup eos. Et intel. L. iij.

Nouit eni dn̄s q̄ sūt ei⁹ nouit qui pmaneāt ad coronā: nouit q̄ permaneāt ad flāmā. Nouit in area sua triticū: nouit paleā: nouit se getē: nouit zizania: iā iudi catus ē q̄ nō credit. Quare iudicatus? Quia nō credit i nomīe vnigeniti filij dei: hoc est aūt iudiciū: qꝛ lux venit i mūdū: ꝛ dilexerūt hoīes ma gis tenebras q̄ lucē. Erant ei opera eoꝝ mala. Fratres mei quoꝝ opera bona inue nit dn̄s? Nulloꝝ. Omīa ma la opa inuenit. Quo ergo q̄ dam fecerūt veritatē ꝛ vene runt ad lucē. Et sequit̄ Qui autē facit veritatē vēit ad lu cem vt manifestent̄ opa ei⁹: qꝛ in deo sūt facta. ℟. Sp̄s sctūs pcedēs a throno aplo rum pectora inuisibilit̄ pene trauit nouo sctificationis si gno. Ut in ore eorū oīm na scerent̄ genera liguaꝝ allā. ℣. Aduenit ignis diuin⁹ nō cōburēs sed illuminās ꝛ tri buit eis carismatū dōa Ut i nec repetet̄ p⁹. Gl̄a. Te deū Añ lau. ℣. et in lau. a. vna p ordinē de laud. pēthecostes hy⁹. Ueni creator. Cp̄. ꝛ ℣. d̄ die. Añ bn̄⁹d. Sic de⁹ dile xit mūdum vt filiū suum vni genitū daret vt oīs q̄ credit in ipo nō pereat sed habeat vitā eternā allā. Collecta.

Deus q̄ aplis tuis sctm̄ dedisti spz: ꝯcede plebi tue pie petitionis effectū: vt q̄bus dedisti fidē largiarꝭ et pacem. Qui viuis ꝛ regnas cū deo patre in vnitate eiusd̄

spus scti ⁊c. Ad horas vts. cū dicta collectā. Ad vespas. an. Dum cōplerent. sola sup pos Dixit dñs. cū aliis. hy⁹. cap succelsi. et. ℣. vts. ⁊ sic p ebd Añ mgt. ã. Nō eni misit deus filiū suū in mūdū vt iudicet mūdū sed vt saluet mūd⁹ per ipsū allā. Collectā. ⁊c vts

¶ Feria. iiii. Ad mat. In noctur. ã. Cōfirma hoc de⁹. sup iii. pos diei. Añ lect. ℣. Spiritus dñi repleuit orbē frat.

In illo [Scdm iohānē. tēpore. Dixit iesus discipulis suis. Amē amē dico vobis. Qui nō intrat per ostiū in ouile ouiū sed ascēdit aliūde ille fur est et latro. Et reliqua.

De illu [qua. Omelia. aug. minato illo qui cecus natus est sermo ad iudeos domini exortus est huic itaq lectiōi hodiernā esse cōtextam scire debuit et cōmoneri charitas vestra. Cū eni dixisset. In iudiciū eni ego veni in mūdū: hūc: vt q nō vidēt videant: ⁊ qui vidēt ceci fiant: quod eo tpe quando lectū est vt potuimus exposuim⁹ qdā ex phariseis dixerūt. Nūqd et nos ceci sumus? Quib⁹ respōdit Si ceci essetis nō hferetis pctm Nūc aūt dicitis qr videmus pctm vrm manet. Tu autē. ℟. Spūs dñi repleuit orbē frat. Et hoc qd cōtinet oia scientiā habet vocis allā. ℣. Oim est eni artifex oēm habēs virtutē oīa prospiciēs.

His verbis [Et hoc. L. ii subiunxit ea que hodie cū recitarēt audiuim⁹ Amē amen dico vobis: qui non intrat per ostiū in ouile ouiū: sed ascēdit aliūde: ille fur est ⁊ latro. Dixerūt eni se cecos nō esse. Uidere aūt tūc possent: si oues xpi essent: vñ sibi vsurpabāt lumē: qui furebāt contra diem. Propter illorū vanam et supbam ⁊ insanabilē arrogantiam dñs iesus ista cōtexuit: in quibus nos salubriter si aduertam⁹ āmonuit. Tu aūt. ℟. Apparuerūt apfis dispertite lingue tāq ignis allā. Seditq supra singulos eorū spūs sctūs allā alleluya. ℣. Factus est repēte de celo sonus tanq aduenientis spūs vehementis ⁊ repleuit totam domū vbi erant sedētes. Seditq supra. L. iii.

Multi eni sūt q secūdum quādā hui⁹ vite cōsuetudinē dicūtur boni homies boni viri: bone femine: innocentes et quasi obseruantes ea que in lege precepta sunt deferētes honorem parentibus suis: nō mechātes nō homicidiū perpetrātes: nō furtum faciētes: nō falsum aduersus quēq testimoniū per

hibentes: et cetera que lege mādata sūt velut obseruantes: xp̄iani nō sūt: et plerūq; se iactant q̄uo isti: nunqd et nos ceci sum⁹: quia vero ista oīa que faciūt: et nesciūt ad quē finem referāt inanit faciūt. Tu autem. ℟. Ite in orbem vniuersum ⁊ p̄dicate dicētes allā. Qui crediderit et baptisat⁹ fuerit salu⁹ erit all. allā allā. ℣. Signa autē eos qui crediderit hec sequentur in noīe meo demonia eicient linguis loquētur nouis. Qui crediderit. Ad lau. vrs. Ah bn̄⁹. an. Amē amē dico vob qui nō intrat p ostiū in ouile ouiū sed ascendit aliūde ille fur est et latro q̄ aūt intrat p ostiū pastor est ouiū alleluy.

Assit nobis [Collecta quesumus dn̄e virtus sp̄ūs sctī que ⁊ corda nostra clemēter expurget: et ab oībus tueat aduersis. Per dn̄m in vnitate eiusd. Ad vespas vrs. Ah mgt. an. Ego sū ostium dicit domin⁹ p me si quis introierit saluabitur et ingredietur et egrediet et pascua inueniet fur nō venit nisi vt furetur et mactet ⁊ pdat ego veni vt vitam habeāt ⁊ abūdāti⁹ habeant allā. Collctā. ⁊ c. vrs..

Feria quarta. Ad matu. In noc. an. Emitte. ps vrs. ℣. Cōfirma hoc de⁹ qd operat⁹

In illo tp̄e [Scd̄m ioha. Dixit iesus discipulis suis. Nemo potest veīre ad me nisi pater qui misit me attraxerit eū. Et rel. O. aug. epi.

Magna gratie cōmendatio Nemo veīt nisi tract⁹. Quē trahat: quē non trahat quare illū trahat et illum nō trahat. Noli iudicare si non vis errare. Semel accipe ⁊ intellige Non traheris ora vt traharis. Quid hic dicim⁹ fratres? Si trahimur ad xp̄m ergo inuiti credim⁹: ergo violētia adhibetur: nō voluntas excitatur. Intrare quisq; ecclesiam potest nolens accedere ad altare pōt nolēs crede nō potest nisi volēs. Tu aūt. ℟. Dum cōplerētur. cum al. diei penthecostes. Lectio. ij

Si corpore crederetur fieret in nolentibus Sed nō in corpore credit. Apostolum audi. Corde creditur ad iusticiā. Et quid sequit. Ore autem confessio fit ad salutem De radice cordis surgit ista confessio. Aliquādo audis confitētem et nescis credentem. Sed nec debes vocare confitētem: quem iudicas non credentem: hoc est enī cōfiteri dicere qd habes in corde. Si aūt aliud in corde habes: aliud dicis: loq̄ris non cōfiteris. Lectio tercia.

Cum ergo in xpm quotidie credat: qd nemo vitiq facit inuitus: qui autē trahitur quasi iuitus cogi videtur: quō istam soluim⁹ questionem nemo venit ad me nisi pater q misit me traxerit eū Si trahit ait aliquis: iuitus venit Si iuitus venit nec credit. Si nō credit nec vēit Nō enī ad xpm ambulādo currimus sed credendo: nec motu corporis sed volūtate cordis accedim⁹. Tu aūt. Añ bñ⁹. an. Amen amē dico vobis q credit in me habet vitā etnā alleluya allā. Collecta

Mentes nostras qs dñe paraclitus qui a te procedit illuminet et inducat in oēm sicut tu⁹ pmisit fili⁹ veritatē Qui tecū in vnitate eiusdez Añ mgt. an. Ego suz panis viuus q de celo descēdi si qs māducauerit ex hoc pane viuet inetnū et panis quē ego dabo caro mea est pro mūdi vita allā allā. Feria qnta In noc. an. Fctūs est repēte ℟. Repleti sūt. Scđm lucam

In illo tpe. Cōuocatis iesus duodecim apłis. Dedit illis virtutē ꝛ potestatem sup oīa demonia: et vt languores curarēt: ꝛ misit illos pdicare regnū dei et sanare infirmos. Et reł. Ome. venera. bede presbi.

Concessa pmū potestate signoꝝ misit predicare regnū dei: vt promissoꝝ magnitudine attestaretur etiā magnitudo factorū fidēq verbis daret virtus ostensa: et noua facerēt q noua pdicarēt. Tu aūt ℟. fer. scde. Iam nō dicā. Lect. ij.

Unde nūc quoq cū fideliū numerositas excreuit intra sctām ecclesiā: mlti sūt qui vitā virtutū tenent: ꝛ signa virtutum nō habēt: q frustra miraculū foris ostenditur: si deest qđ intus operetur. Nam iuxta magistri gētiū vocem: lingue in signum sūt: nō fidelibus sed ifidelib⁹ Et ait ad illos. Nihil tuleritis in via: neq virgā neq peram: neq panem: neq pecuniam. neq duas tunicas habeatis. Tu autē. Lectio. iij.

Solet queri quō mattheus ꝛ lucas ꝯmemorauerint dñm dixisse discipulis vt ne virgā ferrēt cū dicat marcus: et pcepit eis ne quid tollerēt in via nisi virgaz tantū Quod ita soluitur: vt intelligam⁹: sub alia significatione dictam virgā que secūdū marcū ferēda est: et sub alia illam que secūdū mattheuz et lucā non est ferenda: sicut sub alia significatiōe intelligitur tentatio de qua dictuz est. Deus neminē tentat: et

sub alia de qua dictũ est: ten
tat vos de⁹ de⁹ vester vt sciat
si diligit; eũ. Illa seductiõis
est: hec ꝓbationis: vtrũq; er
go accipiẽdũ est a dño a ap̃lis
dictũ: ⁊ vt nec virgam ferrẽt
et vt nõ nisi virgam ferrent.
Tu aũt. Ad bñ⁹. an. Conuo
catis iesus duodecim aposto
lis dedit illis virtutẽ et pote-
statem sup oĩa demonia et
vt languores curarẽt allã al
Presta [lleluya. Collcã.
Q̃s oṗs ⁊ misericors de⁹
vt sp̃us sctũs adueniẽs tem-
plũ nos glorie sue dignãter
inhabitãdo ꝑficiat. Per do.
eiusdẽ. Ad mḡt. an. Egressi
duodecim apostoli circuibãt
per castella euãgelizantes ⁊
curãtes vbiq; allã allã. ¶ Fe
ria sexta. In noct. an. Cõfir
ma. ℣. Sp̃us dñi. S. lucam
In illo tp̃e. Factum est in
vna die⁊ ⁊ iesus sedebat
docẽs. Et erãt pharisei sedẽ
tes ⁊ legisdoctores qui vene
rãt ex oĩ castello galilee et
iudee et hirl̃m: et virtus erat
dñi ad sanãdũ eos. Et reliq̃.
Omelia vene. bede p̃sbiteri.
Ubi dñs sedẽs docuerit q̃n
scribis ⁊ phariseis considẽti
bus paraliticũ curauit: lucas
breuiandi gratia p̃teriit: sed
mathe⁹ ⁊ marc⁹ q̃ narrãt que
stionez facere videntur: quo
niam quidẽ mattheus in ci-
uitate sua: marcus ĩ caphar
naum: hoc eum fecisse testã-
tur. Que difficilius soluerẽt
si mattheus etiaz nazareth
nomiaret. Tu autẽ. ℟. Spi
ritus dñi repleuit orbem ter
ra⁊. cũ aliis fer. iij. Lect. ii.
Nunc vero vel ipsa gali
lea in q̃ erat nazareth
intelligenda est dctã ciuitas
xp̃i ad distinctionẽ videlicet
regionis transmarine gera-
seno⁊ de qua transfretando
sicut mattheus scribit vene-
rat galileam: vel certe ip̃a ca
pharnaum ciuitas xp̃i est di
cta: quam nõ nascẽdo sed vir
tutibus illustrando ip̃e suam
fecerat. Et ecce viri portan-
tes in lecto hoĩem q̃ erat pa-
raliticus: et querebãt eũ in-
ferre ⁊ ponere añ eũ. Tu ãt.
Curatio para [Lec. iij.
litici huius aĩe post diu-
turnã illecebre carnalis iner
tiã ad xp̃m suspirãt; indicat
saluationẽ: que p̃mo oĩm mi
nistris eam q̃ subleuẽt et xp̃o
afferant: idest bonis doctori-
bus qui spem saluatiõis opẽ
q; intercessiõis suggerãt in-
diget. Qui bene marco nar
rante quattuor fuisse reperi
untur: siue q2 quattuor euã-
geliis libris oĩs p̃dicãtium
virtus oĩs sermo firmatur
seu quia quattuor sũt vtutes
q̃bus ad ꝓmerẽdã sospitatẽ

fiducia mentis erigitur. Tu autem. Ad bn9. an. Factuz est in vna dierũ et iesus sedebat docẽs: et erant pharisei sedẽtes et legisdoctores q̃ venerãt ex oĩni castello galilee et iude: ⁊ hierl̃m et virt9 erat dñi ad sanãdũ eos allã allã.

Da quesum9 [Collectã. D ecclesie tue misericors deus: vt spiritu sctõ cõgregata: hostili nullatenus incursione turbetur. Per dñz eiusd. Sup mgt. an. Audisti quia dixi vob vado ⁊ venio ad vos si diligeretis me gauderetis vtiq3 quia vado ad patrez q2 pat maior me est allã. ⁊c vts. Sabbo. In noc. an. Emitte Añ kc. x. Cõfirma. S. lucã.

I N illo tpe. Surgens iesus de synagoga introiuit in domũ simõis. Socrus autẽ simonis tenebatur magnis febribus. Et rel. Omelia venerabilis bede p̃sbiteri

Cum intrauit iesus ĩ domũ petri audistis ex lectiõe euãgelica ffes carissimi socrus petri tenebat magnis febribus. Dom9 petri qd dicit vetus lex intelligitur. Socrus aũt petri: synagoga: filia synagoge ecclesia gentiũ accipit. Tu autem. R. Dum cõpleret. cũ aliis de pẽthe. l. ij

F Ebricitauit autem mater synagoga: q2 stimulis inuidie agitabatur aduersus ecclesiam gentium: ne locum eius preriperet credendo in xp̃m ⁊ volũtati eius famulando. Siue aliter potest intelligi. Si virũ a demonio liberatũ moraliter animum ab immũda cogitatione purgatum significare diximus cõsequenter femina febrib9 tenta: sed ad imperiũ domini curata: carnem ostendit a concupiscentie sue feruore p cõtinẽtie precepta frenataz.

Omnis eni ama L. iij. ritudo et ira et indignatio et clamor ⁊ blasphemia: spiritus furor est ĩmũdi Fornicationẽ vero et immũdiciam libidinem ⁊ cõcupiscentiam malam: ⁊ auariciaz que est simulachrorũ seruitus: febrem hec oĩa et eis similia humane nature possum9 accipere. A quibus q̃ diu anime fideliũ tenebãtur egritudine tanta oppressi sũt: vt ne quaq̃ digne deo qd boni operis valeant exhibere. Tu autem. Ad bñ9. ã. Jam nõ multa loquar vobiscũz: venit eni princeps mũdi hui9 et in me non habet quicquã: sed vt cognoscat mũdus quia ego diligo patrem ⁊ sicut mãdatũ dedit mihi pater sic facio all'

M Entib9 nf̃is q̃s [Collã dñe spm sctm̃ benign9

infūde:cui⁹ sapiētia conditi
sum⁹: ꝛ ꝓuidētia gubernamꝰ
Per do. eiusdē. ¶ In vigilia
scē trinitat. Ad vsꝑ. an. Glo
ria tibi trinitas equalis vna
deitas et añ oīa secula ꝛ nūc
ꝛ īppetuū. ps. fer. an. Laus
et ꝑhēnis glia deo patri ꝛ fi
lio scō simul paraclito ī scla
sclox. an. Gloria laudis reso
net ab ore oīm pr̄i genitēqꝫ
proli spūi scō pariē resultet
laude ꝑhēni. a. Laus deo pa
tri parilīqꝫ pli: ꝛ tibi scē stu
dio ꝑhenni spūs nr̄o resonet
ab ore om̄e ꝑ euū. a. Ex quo
om̄ia ꝑ quē om̄ia in quo om
nia ipi gloria in secula. Hy⁹.
Sit trinitati sēpitna glo
ria: honor: potestas: at
qꝫ iubilatio: ī vnitate: cui ma
net imperiū: ex tūc ꝛ mō per
eterna secula. Amē. Cpm.
Pater: fili⁹: spūs sanct⁹:
vnus ops: vnus in trini
tate: vnus in potestate: vni
tas: trinitas: sempitna ma
iestas: q̄ nos fecit nos libera
uit: nos ꝑ merito quēqꝫ sal
uauit. Deo grā. R. Tibi laus
tibi gloria tibi grāru actio.
In secula sempitna o btā tri
nitas. V. Et benedictū nom̄
glorie tue scm̄ ꝛ laudabile ꝛ
superaltatum. In secula. V.
Verbo dñi celi firmati sūt Et
spū oris ei⁹ o. vir. eorū. Ad
mgt. an. Tibi decus ꝛ impe
riū tibi gloria et potestas ti
bi laus et iubilatio in sempi
terna scla o beata trinitas.
Domine deus [Collcā
pater omps: nos famu
los tuos tue maiestati subie
ctos: per vnicū filiū tuū in vir
tute spirit⁹ sancti benedic et
protege: vt ab omni aduersi
tate securi in tua iugiter lau
de letemur. Per eūdē dñm
eiusdem. Ad completo. an.
Miserere. ps. Cum inuocarē
et alij soliti. hy⁹. Te lucis an
te terminū. Cpm. Tu in no
bis es dñe. V⁹. Custodi nos
dñe. Ad nūc dimitt. a. Pa
cem tuam. pces solite. Collā.
Illumina. Salua. rc. Ad ma
tuti. Inuit. Deum verū vnū
in trinitate et trinitatē ī vni
tate. Venite adoremus. ps.
Venite. In pmo noc. a. Ade
sto deus vnus omps pater et
filius ꝛ spūs scūs. ps. Domi
ne dñs noster. an. Te vnum
in substātia trinitatē ī perso
nis ɔfitemꝰ. ps. Celi enarrāt.
an. Te semp idem esse viuē ꝛ
intelligere pfitemꝰ. ps. Dñi ē
terra. V⁹. Verbo dñi celi fir.
sūt. Sermo leōis pape. L. i.
Cum ad intelligendam
dignitatem summe tri
nitatis dilectissimi aciē men
tis intendimus: nichil diuer
sum in illa excellentia cogi
temus: quia in nullo ab vni

tate sua discrepat diuinitatis essentia. Tu autē. ℟. Benedicat nos de⁹ de⁹ noster bñdicat nos de⁹. Et metuāt eū oēs fines tre. ℣. De⁹ misereatur nr̄i et benedicat nos deus. Et metu. Lec. ij.

Sempiternū est pr̄i: consēpiterni sibi filij sui esse genitorē. Sempiternū ē filio intemporaliter a pr̄e esse ꝓgenitū. Sēpiternū quoqꝫ est spūi sctō: spūm esse patris ⁊ filij: vt nūq̄ pater sine filio nūq̄ pater ⁊ filius fuerint sine spū sctō ⁊ omibus existētie gradibus exclusis: nulla ibi ꝑsona sit āterior nulla posterior. Tu autē. ℟. Benedictus dn̄s deus israel q̄ facit mirabilia solus. Et bn̄dictū nomē maiestatis ei⁹ in etnū. ℣. Replebit maiestate eius oīs terra fiat fiat. Et. L. iij.

Huius btē trinitatis ⁊ icōmutabilis deitatꝫ vna est substantia: indiuisa in ope: cōcors in volūtate: par in oīpotētia: eq̄lis in gloria. De qua cū scriptura sctā sic loquat: vt aut in factis aut i verbis aliq̄d assignet qđ singulis videat ꝯuenire ꝑsonis nō ꝑturbat fides catholica sed docet: vt per ꝓꝓetatē aut vocis aut operis insinuetur nobis veritas trinitatꝫ: ⁊ nō diuidat intellectus qđ distinguit auditus. Tu autē. ℟. Quis de⁹ magnus sicut de⁹ noster. Tu es de⁹ q̄ facis mirabilia. ℣. Notā fecisti in populis virtutē tuā redemisti i brachio tuo ppl̄m tuum. Tu es deus. In. ij. no. an. Te inuocamus te adoram⁹ te laudam⁹ o btā trinitas. ꝓ. Eructauit. an. Spes nr̄a salus nr̄a honor noster o btā trinitas. ꝑs. Magn⁹ dn̄s. an. Libera nos salua nos iustifica nos o btā trinitas. ꝓ. Fūdamēta. ℣. Benedicam⁹ patrē ⁊ filiū cū sctō spū. Laudem⁹

O B hoc q̄dam Lec. iiij. siue sub pr̄is siue sub filij siue sub spūs scti appellatione ꝯmunk: vt ꝯfessio credētium i trinitate nō erret Que cū sit inseparabilis nūq̄ itelligerek esse trinitas: si semꝑ inseparabilik dicerek. Quia in deitate pr̄is ⁊ filij ⁊ spirit⁹ scti nec singularitas est nec diuersitas cogitāda: va vnitas et vera trinitas. Potest q̄dē aliq̄tenus mente sentiri sed nō potest simul ore ꝓferri. Tu. ℟. Magn⁹ dn̄s ⁊ magna virt⁹ ei⁹. Et sapiētie ei⁹ nō est numer⁹. ℣. Magn⁹ dominus ⁊ laudabilis nimis ⁊ magnitudinis eius nō est finis. Et sapiētie. Lec. v.

Fundata est igitur dilectissimi fides i cordib⁹

nfis qua salubriter credimus q simul tota trinitas vna virtus e: vna maiestas vna substātia. indiscreta ope: insepabilis dilectiōe: indifferens potestate: simul implēs oia: simul ptinens vniuersa. Quod eni e pater hoc est et fili9: hoc est et spūs sāctus: et vera deitas i nullo esse aut maior aut minor potest: q sic in trib9 est ṗfitenda personis vt et solitudinem nō recipiat trinitas et vnitatem seruet eq̄litas. ℟. Gloria patri genitecp pli et tibi compar vtriusq sem p spūs alme de9 vn9. Omi tpe secli. ℣. Da gaudiorū pmia da graciarū mūera dissolue lit vincula astringe pacis federa. Omni. Lc. vi.

Nunq ab omnipotētia patris et filij et spūs scti e discreta maiestas et qcqd i dispositiōe agit oim rerū diuina moderatio: ex totius venit pnidētia trinitat. Una ibi est benignitas mie: vna cēsura iusticie: nec aliqd est in actiōe diuisū: vbi nihil est in volūtate diuersu. Quod ergo illuminat pr: illuminat filius: illumiat spūs sāctus. Tu autē. ℟. Honor virtus et potestas et imperiū sit trinitati in vnitate vnitati in trinitate In perenni seculorū tpe. ℣. Trinitati lux perennis vnitati sit dec9 ppetim. In pen. In .iij. no. ā. Charitas pr est gra xps cōicatio spūs o btā trinitas. ps. Cātate. i. ā. Uera est pr veritas filius veritas spūs sctūs o btā trinitas. p. Dns regna. ex. an. Una igit pat logos paraclytusq substātia e o btā trinitas. p. Cātate. ij. ℣. Benedictus es dne in firmamēto celi. Et laudabilis. S. iohānē.

In illo tēpe. Erat homo ex phariseis nichodem9 nomie pnceps iudeorū. Hic venit ad iesum nocte et dixit ei. Rabi Scim9 qr a deo venisti magister. Et rel. O. vene. be. pbri

Sicut ex lectiōe sci euāgelij fratres charissimi audistis: pnceps iudeorū venit ad iesū nocte cupiēs secreta eius allocutiōe pleni9 discere mysteria fidei: cui9 aperta ostēsione signorū aliqtenus iā rudimēta pceperat. Tu aūt. ℟. Sūme trinitati simplici deo vna diuinitas eq̄lis gla coeterna maiestas patri pliq sctoq flamini. Qui totū subdit suis orbē legib9. ℣. Prestet nobis grām deitas beata pris ac nati paritercp spūs almi. Qui. Lec. viij.

Qui qm prudent ea que ab illo fieri videbat intelligē curauit: subtilit ea q ab illo q rebat iuestigare promeruit. Rabbi inqt scim9 qr a deo ve

nisti magister. Nemo enim
potest hec signa facere q̄ tu
facis nisi fuerit deus cum eo
A deo igit iesū ad magiste-
riū celeste mūdo adhibēduz
venisse cōfessus est. Deū cuz
illo fuisse miraculis ꝓdētibꝰ
intellexit: necdū tn̄ xp̄m: de
um esse cognouit. ℞. Bn̄di-
camus patrē ꝛ filiū cū sācto
spū laudemꝰ ꝛ superexaltemꝰ
eū. In scl̄a. ℣. Bn̄dictus es
dn̄e i firmamēto celi ꝛ lauda
bilis ꝛ glo̊sus. In scl̄a. L. ix.
SEd qꝛ quē magistꝛ no-
uerat vitatꝫ studiose do
cēdus adūt: merito ad agni
tionē diuinitatꝫ eiꝰ perfecte
doctꝰ subūt: merito vtriusqꝫ
natiuitatꝫ eiꝰ diuine scilicet
ꝛ hūane: sed ꝛ passiōis atqꝫ
ascēsiōis ipsius archana ꝑ-
cepit: necnō etiā modū scd̄e
generatiōis: ingressū regni
celestis: aliaqꝫ ꝑplura doctri
ne euāgelice sacramēta dn̄o
reuelāte didicit. Tu aūt. ℞.
Te deū patrē ingenitū te fi-
liū vnigenitū: te spm̄ scm̄ pa
raclytū sanctā et indiuiduā
trinitatē toto corde ꝛ ore cō
fitemur laudamꝰ atqꝫ bene-
dicimus. Tibi gl̄ia i secula.
℣. Q̄m magnus es tu ꝛ fa-
ciens mirabilia tu es deꝰ so-
lus. Tibi. Gloria. ꝛ repetit.
Te deū. Ad laud. ℣. Sit no
men dn̄i benedictū in secula
Ante solē permanet nomen
eius. In laudibus an.
O beata ꝛ benedicta ꝛ glori
osa trinitas pater ꝛ filiꝰ ꝛ spi
ritus scūs. ℣. Tibi laus ti-
bi gloria tibi gratiaꝝ actio.
Ps. Dn̄s re. an. O btā ꝛ bn̄dicta ꝛ
gloriosa vnitas pater et filiꝰ
ꝛ spūs scūs. ℣. Miserere mi
serere miserere nobis. an. O
vera summa sempit̄na trini
tas pater ꝛ filiꝰ ꝛ spūs scūs
℣. Tibi laus tibi gloria tibi
gratiarū actio. an. O vera
ssima sempit̄na vnitas pat̄
ꝛ filius ꝛ spiritus sanctus. ℣.
Miserere miserere miserere
nobis. an. Te iure laudāt te
adorant te glorificāt omnes
creature tue o btā trinitas.
℣. Tibi laus tibi gloria tibi
gratiarū actio. Hyꝰ. Sit tri
nitati se. glo. vrs. Cap̄m
O Altitudo diuitiarū sapi
entie ꝛ sciētie dei q̄ȝ incō
prehēsibilia sūt iudicia eius
ꝛ inuestigabiles vie eiꝰ: quis
enim cognouit sensuz domi-
ni aut q̄s ꝯsiliarius eius fuit
aut q̄s prior dedit ei ꝛ retri-
buetur illi: q̄m ex ip̄o ꝛ ꝑ ip̄z
ꝛ in ip̄o sūt om̄ia: ipsi honor
ꝛ gloria in secula seculorum
amen. Deo gratias. ℣. Sit
nomen domini benedictum
Ex hoc nūc ꝛ vsqꝫ in seculum
Ante bn̄ꝰ an. Benedicta sit
creatrix ꝛ gubernatrix oim

ſancta ꝛ indiuidua trinitas ꝛ nūc ꝛ ſemper ꝛ per infinita ſeculoꝝ ſecula. Collecta.

OMnipotens ſempiterne deus q̄ dediſti famlis tuis in cōfeſſiōe vere fidei eterne trinitatis gloriā agnoſcē ꝛ in potētia maieſtatis adorare vnitatē: q̄s vt eiuſdem fidei firmitate ab oībus ſemꝑ muniamꝛ aduerſis. Per do. Ad hor. hymni cōes. aſie de laud. cū ſuis ℣. ꝑ ſol. Et ad ꝑmā ps. Cōfitemī. ℟. Chriſte fili dei viui miſerere nob. Allā allā. ℣. Qui ſedes. ℣. Exurge. ꝑces ſol. Collā. Domine ſācte pater. Precioſa cū ceteris more ſoli. Ad. iij. Cꝑm

TRes ſūt qui teſtimoniū dāt in celo pater verbū ꝛ ſpūs ſctūs: ꝛ hi tres vnum ſūt. Deo gratias ℟. Uerbo domī celi firmati ſūt. Allā allā. ℣. Et ſpū oris eius oīs virtus eoꝝ. Allā. ℣. Benedicamus patrē ꝛ filiū cum ſācto ſpū. Laudemus. Collā vtē. Ad ſextam. Cꝑm

UNus deus vna fides vnum baptiſma: vnꝰ deus ꝛ pater omniū qui eſt ſuper omēs ꝛ per omīa ꝛ in oībus nobis: qui eſt benedictꝰ in ſecula ſeculorū. ℟. Benedicamus patrē ꝛ filium cum ſancto ſpiritu. Alleluya allā ℣. Laudemus ꝛ ſuperexaltemus eum in ſecula. Allā. ℣. Benedictus es dn̄e in firmamēto celi. Ad. ix. Cꝑm

REgi ſeculoꝝ immortali inuiſibili: ſoli deo honor / laus / ꝛ gloria in ſecula ſeculorū amē. Deo gratias. ℟. Bn̄dictus es dn̄e ī firmamento celi. Allā allā. ℣. Et laudabilis ꝛ glīoſus ꝛ ſuperaltatꝰ in ſecula. Allā. ℣. Sit nomē dn̄i bn̄dictū. Collā. ſ. Ad ſcdas vſ. oēs aſie de lau. cuꝫ ℣. ſuis ſuꝑ ꝑ. Dixit dn̄s. cū aliīs. Hyꝰ. Sit trinitati. ſē. gloria. ſ. Capitulū.

OMnipotēs / ineffabilis / īcomprehēſibilis pater in filio: filius in patre: ſpiritꝰ ſāctus cum vtroq̄ indiſcrete cōnexus: vltra omīa: extra omnia: preter omīa eſt deus benedictus in ſecula. ℣. Uerbo dn̄i celi firmati ſunt. Et. Ante magt. ā. Te deum patrem ingenitū te filiū vnigenitum te ſpiritū ſanctum paraclytum ſanctam ꝛ indiuiduam trinitatē toto corde ꝛ ore cōfitemur laudamus atq̄ benedicimus tibi gloria ī ſecula. Collecta. Omp̄s. vtē Memoria de noſtra dn̄a ꝑ ā. Alma redēptoris. q̄re īfra ī feſto natiuitatis btē marie. Cetā huiꝰ officiū reqre vbi fit de btā maria ꝑ ebd. ℣. Poſt ptū. Collā. Cōcede nos fa.

¶ Nota ꝙ si festũ ix. lect. in
die vel ꝑ ebdo. penthecostes
aut in die trinitat̃. seu in fer
ij. ꝓcessiõis Camera. euene.
fiet de eodẽ festo ꝓxima die
seq̃n. cõpetẽti. Et si festũ. iij.
lect. in dc̃ã feria. ij. ꝓcessiõis
acciderit fient de eod̃ sctõ. ℣.
Tres medie lect. cũ trib⁹ re-
spõsorijs. ⁊c̃. ¶ Fer. ij. ꝓcessi
onis. Camer̃. fit offm̃ de nřa
dña hoc modo. Ad mat. In
uita. In honore. ps. Uenite
In pmo noct. sola. an. Bene
dicta tu. ps. Dñe dñs noster
Celi enarrãt. Dñi est terra.
℣. Diffusa. de omelia. Extol
lens. Lectio prima.
Loquente iesu ad tur-
bas extollẽs vocẽ quedã mu
lier de turba dixit illi. Beat⁹
venter qui te portauit et vbe
ra que suxisti. Magne deuo
tionis ⁊ fidei hec mulier ostẽ
dit: q̃ scribis et phariseis do
minũ tentãtib⁹ simul ⁊ blas-
phemãtib⁹ tanta ei⁹ icarna-
tionez pre oibus sinceritate
cognoscit: tãta fiducia ꝯfitet̃
vt ⁊ psentiũ ꝓcerũ calũniã ⁊
futuroꝝ cõfũdat hereticorũ
pfidiã. Tu. ℟. Te laudãt ã-
Nam [geli. ⁊c̃. Lec. ij.
sicut tũc iudei scti spũs
opa blasphemãdo verũ ꝯsub
stãtialeꝗ pr̃i dei filiuz nega
bãt: sic heretici pterea negã
do mariã sẽp virginẽ. sci spiri-
tus operante virtute nascitu
ro ex hũanis mẽbris vnigẽi-
to deo: carnis sue materiam
mistrasse: verũ cõsubstantia
lẽꝗ matri filiũ homis fateri
nõ debere dixerũt Sed si ca
ro verbi dei ꝺm carnẽ nascen
tis: a carne virgis matr̃ pro
nũciat̃ extranea: sine causa
venter qui eũ portasset: vbe-
ra q̃ lactassent btificant̃. ℟.
Beatã me dicẽt. Lect. tcia.
Qua eni cõseq̃ntia eius
lacte credat̃ nutrit⁹ cu-
ius semine negat̃ esse conce
ptus: cũ ex vni⁹ eiusdẽꝗ fon
tis origine ꝺm phisicos vter
ꝗ liquor emanare ꝓbet̃: nisi
forte putãda est virgo semẽ-
tiua ⁊ sue carnis materiã nu
triendo in carne dei filio sug
gere potuisse? Sed huic opi-
nioni obstat apostolus dicẽs
quia misit de⁹ filiũ suũ factũ
ex muliere factum sub lege.
Neꝗ eni audiẽdi sũt qui le-
gendũ putãt natũ ex muliẽ:
fctm̃ sub lege: sed factum ex
muliere: q: ꝯceptus in vtero
virgiali: carnẽ nõ de nihilo:
nõ aliũde: sed materna tra-
xit ex carne. Alioqui nec ve-
re filius hois diceret̃ q̃ origi
nem nõ haberet ex hoie. Tu
autẽ. ℟. Sup salutẽ et oẽm
pulchritudinẽ. In noct. an.
Specie. ps. Eructauit. Deus
noster refugiũ. Fũdamenta

℣. Bñdicam⁹ patrē ⁊ filiū cū sctō spū. Laudem⁹ ⁊. De sermone trinitatis. Lect. qrta

In trinitate eniȝ diuina nihil difficile nihil īpar ē et oīa q̄ de illa possūt substantia cogitari: nec virtute nec gloria nec eternitate discreta sūt. Cūq̃ in ꝑsonaꝝ ꝓprietatibus alius sit pater: ali⁹ fili⁹ alius spūs sanctus: nō tamē alia deitas nec diuersa natura est. Siqdem ⁊ de patre filius sit vnigenit⁹: et spirit⁹ sctūs patris filijq̃ essentia: q̄ et patrꝭ ⁊ filij est sicut cū vtroq̃ potēs ⁊ viuēs et sempiterne ex eo qđ est pater filiusq̃ subsistēs. Tria pma. R̃ia. d̓ trinitate. Lectia. quinta.

Unde cū dñs ante passionis sue diem discipulis suis spiritus sctūs sponderet aduentū. Adhuc inquit multa habeo vob̄ dicē: sed nō potestis illa modo portare. Cum eni venerit ille spūs veritatꝭ ille diriget vos in oēm veritatem. Non eni loquetur a semetipo: sed quecunq̃ audierit loqueť: et futura ānūciabit vobis. Lectio sexta

Non ergo alia sūt patris alia filij: alia spiritus sci: sed oīa q̄ habet pater: habet filius: habet spiritus sanctus. Nec vnq̄ȝ in illa vnitate non fuit ista cōmunio: qꝛ hoc est ibi oīa habere: qđ semꝑ existere Nulla ibi tēpora: nulli gradus: nulle differentie cogitētur. Et si nemo potest de deo explicare quod est nemo audeat affirmare quod nō ē. Excusabilius est enim de natura ineffabili nō eloqui digna: q̄ȝ diffinire cōtraria Tu autē. In .iij. noc. an. Gaude maria virgo. ps. Cantate. i. Dñs reg. ex. Cantate. ij. ℣. Adiuuabit. Secūdū lucam

In illo tpe. Exurgēs maria abijt in montana cū festinatione in ciuitatē iuda ⁊ intrauit in domū zacharie et salutauit elizabeth. Et reliq̄. Omelia vene. bede pꝛbi.

Quāuis singulare ꝓuilegiū beatitudis habeat: que filiū dei incarnatū virgo in vtero gestare parere: ac nutrire digna est: ꝑcipuū tamen in eadem vita ꝑpetua beatitudis locū: et ipi sūt habituri: q̄ ei⁹ fidē ac dilectionē casto in corpore cōcipiūt: q̄ sedula in mēte ꝑceptoꝝ ei⁹ memoriā portant: qui hanc ⁊ in mēte proximorū solerti exhortatione nutrire satagūt. Tu aūt. R̃. Sancta ⁊ imaculata. L. viij

Uerū qꝛ venerabilis dei genitrix miam ei⁹ omnibus ꝓ orbē q̄ cū timerent af futurā esse ꝓdocuit: restat vt etiā supbi⁊ cōtēnētes moni

ta veritatis q̄d mereātur insinuet. Fecit inq̄t potētiā in brachio suo: dispsit supbos mēte cordis sui. In brachio suo īditione ppͥe virtutꝫ significat. Non enī alieno ad operādū indiget auxilio: cui sicut scriptū est subest cū voluerit posse. Tu. ℟. Btā es maria q̄ do. Lec. ix.

Quod ad distictionē nostre bone opatiōis dicit: qui nō in nostre viribus libertatis: sed in deo facimꝰ virtutē. Et sicut alias scriptū est: et brachiū eoꝝ nō saluabit eos sed dextera tua et brachium tuū: et illumīatio vultus tui. Dispsit autē superbos mēte cordis sui: q͛ initiuꝫ oīs pctī supbia ob cuius meritū dn̄s genꝰ humanū a stabili habitatiōe patrie celestis eijciēs in huius pegrinationē exilij lōge lateq̄ dispulit: sed et his q̄ in pctīs pdurare nō timēt grauiorēꝫ future dispsiōnis vindictā reseruauit. Tu. ℟. Stirps iesse. q̄d repetit. Te deū. An̄ laud. ℣. Ora p nobis scā dei genitrix. Ut digni In lau. ā. O admirabile. sola. Hyꝰ. Aue maris stel. cp̄. Uirgo v̄bo pce. ℣. Post ptū An̄ bn̄ꝰ. ā. Btā dei genitrix maria virgo. Collā. Cōcede nos. Memo. de trinitate pā vnā de p̄mis vesp. eiusdeꝫ. ℣. Sit nomē dn̄i bn̄dictū. Coll. Oīps sēpiterne deus. Itē memo. de facto si acciderit. Ad horas diei totū pur q̄n fit de nr̄a dn̄a semel in ebd̄. Ad v̄s sola ā. O admirabile. super pos fer. hyꝰ. O q̄ glorifica. Cp̄. Btā es maria. ℣. Post partum. An̄ mḡ. ā. Succurre alma ge. xp̄i. Coll. Cōcede. Mēo. de scō et de trinit. vt s.

¶ Fer. iij. aut iiij. post trini. fiūt hore de nr̄a dn̄a tā q̄ semel in ebd̄. Et si acciderit in illis festū scī habētis missā: fiet de scō. Si aūt in alfa illarū fiat de trini. Ad matu. Inuit. Deū veꝝ. In no. sola ā. p̄ma d p̄mo no. sup. ix. ps̄. cū ℣. an̄ lecti. et media ℟. de trinitate. de libro apocalip. beati iohānis. Lec. p̄ma.

Apocalipsis iesu christi quā dedit illi deꝰ palaꝫ facere suis suis q̄ oportet fieri cito et significauit mittēs pangelū suū suo suo iohāni q̄ testimoniū phibuit v̄bo dei et testimoniū iesu xp̄i q̄cūq̄ vidit. Btūs q̄ legit et q̄ audit verba pphetie huiꝰ: et suat ea que in ea scripta sūt. Tēpus enim ppe est. Lec. ij.

Iohānes septē ecclesiis q̄ sūt in asya: gratia vobis et pax abeo qui est, et qui erat, et qui venturus est: et a septem spiritibus qui in con

spectu throni eius sunt: et a iesu christo qui est testis fidelis primogenitus mortuorū et princeps regū terre. Qui dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris i sanguine suo et fecit nos regnum et sacerdotes deo et patri suo. Ipsi gloria et imperium in secula seculorum amen. Lec. iij.

Et ecce venit cum nubibus celi: et videbit eum omnis oculus: et qui eum cōfixerunt: et videbūt eum omnes tribus terre: etiā dicentes amen. Ego sum alpha et oo pncipium et finis dicit dominus deus qui est et qui erat et qui ventur9 est omipotens. Ego iohānes frater vester et particeps in tribulatione et regno et patiētia i christo iesu: fui in insula que vocatur pathmos propter verbum dei et testimoniuz iesu christi: fui in spiritu in dnica die et audiui post me vocē magnam tanq̄ tube dicētis mihi. Quod vides scribe i libro et mitte septez ecclesijs que sunt in asya. Tu aūt. Te deum. V. ate laud. et i laudi. ā. sola cū hymno caplo et V. de laud. trinitat. Ad bh9. an. vna de pmis vespis nō dicta Cetera ad horas vt in die trinitatis. ¶ Feria quīta celebratur solēnitas sanctissimi sacramēti. Ad cuius pmas vesperasā. Sacerdos i eternum christus dominus secū dū ordiēm melchisedech panem et vinū obtulit. p. Dixit dns. an. Miserator domin9 escam dedit timētibus se in memoriā suorum mirabiliū ps. Cōfitebor. i. an. Calicē salutaris accipiā et sacrificabo hostiā laudis. p. Credidi. an. Sicut nouelle oliuarum ecclesie filij sunt in circuitu mēse domini. ps. Beati omnes. an. Qui pacē ponit fines ecclesie frumenti adipe satiat nos dominus. p. Lauda hirlm dnm. Hymnus.

Pange lingua gloriosi corporis mysterium sāguinisq̄ preciosi quē in mūdi preciū fructus ventris generosi rex effudit gentium. Nobis datus nobis nat9 ex intacta virgine et in mundo conuersatus sparso verbi semine sui moras incolat9 miro clausit ordine. In supreme nocte cene recumbēs cū fratrib9 obseruata lege plene cibis in legalib9 cibū turbe duodene se dat suis manibus. Verbū caro panē verum verbo carnē efficit fitq3 sāguis xpi merū et si sensus deficit ad firmādum cor sincerū sola fides sufficit. Tātū ergo sacramētū veneremur

cernui ꝛ antiquũ documētũ
nouo cedat ritui: p̄stet fides
supplemētũ sensuũ defectui
Genitori genitoqꝫ laus ꝛ iu=
bilatio salus honoꝛ vtus q̄qꝫ
sit ꝛ benedictio ꝓcedenti ab
vtroqꝫ compar sit laudatio.

Dominꝰ [Amē. Cp̄m.
Iesus in qua nocte tra=
debat accepit panē et grās
agēs fregit ꝛ dixit. accipite
ꝛ mãducate. Hoc est corpus
meũ qđ ꝓ vobis tradet. Deo
grās. ℞. Homo quidã fecit
cenã magnã ꝛ misit seruũ su
um hora cene dicere inuita=
tis vt venirēt. Q2 parata sũt
oīa. ℣. Venite comedite pa=
nem meũ ꝛ bibite vinũ quod
miscui vobis. Quia. ℣. Pa=
nē de celo p̄stitisti eis. Omē
delectamẽtũ i se habētē. An
te mḡ. an. O q̄ suauis ē dn̄e
spūs tuus q̄ vt dulcedinē tuã
in filios demonstrares pane
suauissimo de celo p̄stito esu=
riētes reples bonis fastidio=
sos diuites dimittēs ianes.

Deus q̄ nobis [Collã.
sub sacramēto mirabi=
li passionis tue memoriã reliq̄
sti: tribue q̄s ita nos corp̄is
ꝛ sanguinis tui sacra myste=
ria venerari vt redemptiōis
tue fructũ in nobis iugit sen
tiamꝰ. Qui viuis. Ad ɔpl. ã
Memoriã fecit mirabiliũ su
orũ misericors ꝛ miserator
dn̄s escã dedit timētibus se

Verbũ sup [allã. Hyꝰ.
num p̄diēs nec patris
linquēs dexterã ad opꝰ suũ
exiēs venit ad vite vesperam
In mortē a discip̄lo suis tra
dēdus emulis p̄us i vite fer=
culo se tradidit discipulis.
Quibus sub bina specie car
nem dedit ꝛ sãguinē vt dupli
cis substãtie totũ cibaret ho
minē. Se nascēs dedit sociũ
cōuescens in eduliũ se mori
ens in p̄ciũ se regnãs dat in
p̄miũ. O salutaris hostia q̄ ce
li pãdis ostiũ bella p̄mũt ho=
stilia da robur fer auxilium.
Vni trinoqꝫ dn̄o sit sēpiter=
na glā qui vitã sine termino
nobis donet in patria. Am̄.
Cp̄m. Tu in nobis. ℣. Custo
di nos. Ad nũc dimittis. an.
Memoria mea in generati=
one seclorũ q̄ edũt me adhuc
esuriēt ꝛ q̄ bibunt me adhuc
sitiēt allã. p̄ces sol. Collecta
Illumia. Salua. ꝛc. Ad ma
tu. Inuita. Xp̄m regē adore
mus dn̄antē gētibus. Qui
se mãducãtibꝰ dat spūs pin=
guedinē. p̄s. Ven. In. i. no. ã
Fructũ salutiferũ gustãdum
dedit dn̄s mortis sue tpe. p̄s.
Btūs v. ã. A fructu frumēti
ꝛ vini mltiplicati fideles i pa
ce xp̄i requiescũt. ps. Cũ iuo.
ã. Cōmunione calicis quo de
us ip̄e sumit nō vitulorũ san=

guine cōgregauit nos dñs. ps. Cōserua. ℣. Panem celi dedit eis. Panē āgeloꝝ mā ducauit homo. Lec. i.

IMmēsa diuine largitatis beneficia exhibita ppło xp̄iano: inestimabilē ei cōferunt dignitatē. Neqꝫ enī est aut fuit aliqñ tā grādis natio q̄ habeat deos appropinquātes sibi sicut adest nobis deus nr̄: vnigenit⁹ siqdē dei fili⁹ sue diuinitatꝫ volēs nos esse participes: naturā nr̄az assūpsit: vt hoīes deos faceret fact⁹ homo. Et hoc insup qđ de nostro assumpsit: totū nobis cōtulit ad salutē. Tu. ℟. Immolab[t] hed[u]m m[l]ti[o] filioꝝ israel ad vesperū pasche. Et edēt carnes ꝛ azimos pāes. ℣. Pascha nr̄m imolatus ē xp̄s itaqꝫ epulemꝰ in azimis sinceritatꝫ ꝛ veritatꝫ. Et. L. ii.

COrpus nāqꝫ suū ꝓ nr̄a recōciliatiōe in ara crucis hostiā obtulit deo pr̄i sanguinē suū fudit in pciū simꝫ ꝛ lauachꝝ: vt redēpti a miserabili seruitute: a pctis oīb⁹ mūdaremꝰ. Et vt tāti beneficij iugis in nobis oīb⁹ maneret mēoria: corpus suū in cibū: ꝛ sāguinē suū in potum sub specie panis ꝛ vini sumēdū fidelibus dereliquit. Tu. ℟. Comedetis carnes ꝛ saturabimi panib⁹. Iste est panis quē dedit nobis dñs ad vescēdum. ℣. Nō moyses dedit vobis panē de celo sed pater meus dat vobis panē de celo verꝝ. Iste est. Lec. iii.

O Preciosū ꝛ ammirādū cōuiuiū salutiferꝝ et omī suauitate repletū. Quid eī hoc cōuiuio p̄ciosius esse potest: in quo nō carnes vitulorum ꝛ hyrcoꝝ vt olim in lege sed nobis xp̄s sumēdus ꝓponitur ver⁹ de⁹. Quid hoc sacramēto mirabilius? In ipo nāqꝫ panis ꝛ vinū in corpus xp̄i et sāguinē substātialiter ꝯuertunꝫ. Ideoqꝫ xp̄us de⁹ et homo pfectus sub modici panis sp̄e ꝯtinetur. Tu. ℟. Respexit helyas ad caput suum subcinericiū panē q̄ surgēs comedit ꝛ bibit. Et ambulauit in fortitudine cibi illius vsqꝫ ad montē dei. ℣. Si q̄s manducauerit ex hoc pane viuet in eternū. Et ambulauit. In. ii. noc. ā. Memor sit dñs sacrificij nr̄i ꝛ olocaustum nostrū pingue fiat. ps. Exaudiat. ā. Paraꝫ nobis mēsa dñi aduersus oēs q̄ tribulāt nos. p̄. Dñs regit me. ā. In voce exultatiōis resonēt epulātes i mēsa dñi. ps. Queadmodū. ℣. Cibauit illos ex adipe frumenti. Et de petra melle saturauit eos.

Lectio quarta.

Manducatur: vtique a fidelibus sed minime laceratur: quinimo diuiso sacramento integer sub quolibet diuisionis particula perseuerat. Accidentia enim sine subiecto in eodem consistunt: vt fides locum habeat: dum inuisibiliter sumitur aliena specie occultatum: et sensus a deceptione immunes reddantur: qui de accidentibus iudicant sibi notis. Tu autem. ℟. Panis quem ego dabo caro mea est pro mundi vita litigabant ergo iudei dicentes. Quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum. ℣. Locutus est populus contra dominum anima nostra nauseat super cibo isto leuissimo. Quomodo potest. Lectio quinta.

Nullum etiam sacramentum est isto salubrius quo purgantur peccata: virtutes augentur: et mens omnium spiritualium carismatum abundantia impinguatur. Offertur in ecclesia pro viuis et mortuis vt omnibus prosit quod est pro salute omnium institutum. Suauitatem denique huius sacramenti nullus exprimere sufficit. Per quod spiritualis dulcedo in suo fonte gustatur: et recolitur in memoria illius quam in sua passione xpus demonstrauit excellentissime charitatis. Tu autem domine. ℟. Cenantibus illis accepit iesus panem et benedixit ac fregit dedit que discipulis suis et ait. Accipite et manducate hoc est corpus meum. ℣. Dixerunt viri tabernaculi mei quis det nobis de carnibus eius vt saturemur. Accipite et manducate. Lectio vi.

Vt de et arctius huius caritatis immensitas cordibus infigeretur fidelium: in vltima cena quando [pascha cum discipulis celebrato] transiturus erat ex hoc mundo ad patrem: hoc sacramentum instituit tanquam passionis sue memoriale perenne: figurarum veterum impletiuum miraculorum ab ipso factorum maximum: et de sua contristatis absentia solatium singulare. Tu autem. ℟. Accepit iesus calicem postquam cenauit dicens: hic calix nouum testamentum est in meo sanguine. Hoc facite in meam commemorationem. ℣. Memoria memor ero et tabescet in me anima mea. Hoc facite. In tercio noc. an. Introibo ad altare dei sumam xpm qui renouat iuuentutem meam. ps. Iudica me deus. an. Cibauit nos dominus ex adipe frumenti et de petra melle saturauit nos. ps. Exultate. an. Ex altari tuo domine xpm sumimus in quem cor et caro nostra exultant. ps. Quam dilecta. ℣.

Educas panem de terra. Et
vinum letificat cor hominis

Secūdum iohānem.

In illo tempore. Dixit ie
sus discipulis suis: et turbis
iudeorꝝ. Caro mea vere est ci
bus et sāguis meus vere est
potus. Et reliqua. Ome. btī
augustini. epī

Cum cibo
et potu id appetant homīes
vt non esuriant neqꝫ sitiant:
hoc vere non prestat nisi iste
cibus et potus qui eos a qui
bus sumitur imortales et in
corruptibiles facit: id est pti-
cipes societatꝫ sctōꝝ vbi pax
erit ꝛ vnitas plena atqꝫ perfe
cta. Tu aūt. ℟. Qui mādu-
cat meā carnē ꝛ bibit meum
sāguinē. In me manet ꝛ ego
in illo. ℣. Nō ē alia natio taꝫ
grādis que habeat deos ap-
ꝓpinqntes sibi sicut de⁹ no-
ster adest nob. In me. ℟. viii

Propterea quippe sicut
etiā ante nos hoc intel-
lexerūt homīes dei: dn̄s no-
ster iesus xp̄us corpus ꝛ san
guinē suū in eis rebus cōmē
dauit: que ad vnū aliqd redi
gūtur. Ex multis nanqꝫ gra
nis vnus panis efficitur ꝛ ex
multis racemis vinū cōfluit
℟. Misit me pater viuens et
ego viuo ꝓpter patrē. Et qui
mādu cat me viuit ꝓpter me
℣. Cibauit eū dn̄s pane vite
et itellectus. Et q. Lectio. ix

Denique iam exponit quo
modo id fiat qd loquitur
ꝛ qd sit māducare corp⁹ eius
et sanguinē bibere. Et q mā
ducat meam carnem ꝛ bibit
meū sanguinē in me manet
et ego in eo: hoc est ergo mā-
ducare illam escam et illū bi
bere potū in xp̄o manere: et
illū manētem in se habere:
Ac per hoc q nō manet i xp̄o
et in quo nō manet xp̄s ꝓcul
dubio nō manducat spiritu
aliter eius carnem: licet car
naliter et visibiliter premat
dentibus sacramenta corpo
ris et sanguinis xp̄i: sed ma
gis tante rei sacramētū ad
iudicium sibi manducat ꝛ bi
bit qui immūdus ꝓsumit ad
christi accedere sacramēta.
Tu autem domine. ℟. Unus
panis ꝛ vnū corp⁹ multi sum⁹
Omnes qui de vno pane ꝛ de
vno calice participamus. ℣.
Parasti i dulcedine tua pau
peri deus q habitare facis v-
nanimes i domo. Omnes. Glo
ria. Unus pa. Te deuz. Ad
lau. ℣. Panem de celo ꝓsti-
tisti eis. Omne delectamen-
tum in se habentem. In lau
dibus. an.

Sapiētia edifi-
cauit sibi domū miscuit vinū
et posuit mensam alleluya.
p̄s soliti. ā. Angelorum esca
nutriuisti populū tuū et pa-
nem de celo ꝓstitisti eis allā.

an. Pinguis est panis xpi et prebebit delicias regibus allã an. Sacerdotes scti incẽsum et panes offerũt deo allã an Vincẽti dabo mãna abscõditum et nomẽ nouũ allã. Hy.

SAcrꝫ solẽnijs iũcta sint gaudia: et ex pcordijs sonent pconia recedãt vetera noua sint oĩa corda voces et opera. Noctꝫ recolitur cena nouissima qua xps creditur agnũ et azima dedisse fratribus iuxta legitima priscꝫ indulta patribus. Post agnũ typicum expletis epulis corpus dñicũ datur discipulis: sic totũ oĩbus qd totũ singulis eius fatemur manibus. Dedit fragilibus corporis ferculũ dedit et tristibus sãguinis poculũ dicẽs accipite qd tradovasculũ oĩs ex eo bibite. Sic sacrificiũ istud instituit: cuius officiũ cõmitti voluit solis presbiteris quibus sic congruit vt sumãt et dent ceteris Panis angelicus fit panis hoim dat panis celicus figurꝫ terminũ o res mirabilis mãducat dñm paup seruus et hũilis Te trina deitas vnaqꝫ poscimus: sicut nos visitas sicut te colimus per tuas semitas duc nos q̃ tendimus ad lucem quam inhabitas. Amẽ. Cp. Dñs iesus in qua nocte tradebat. vrs. in ves. V. Posuit fines tuos pacem. Et adipe frumẽti sa. te. Ante bñ. an Ego sũ panis viuus q̃ de celo descẽdi si quis mãducauerit ex hoc pane viuet ineternũ allã. Collcã. Deus qui nobis sub sacramẽto mirabili. vrs. Ad hor. hymni soliti. aĩe de laud. iiij. excepta sup ps sol Et ad pmã. Confitemini Cetera ad pmam more sol. Ad terciã. Cpm. Dñs iesus in q̃ nocte tradebat vrs. in vesp. R. Panẽ celi dedit eis. All allã. V. Panẽ angelorum manducauit homo. Allã. V. Cibauit illos. &c. Collã. Deus q̃ nobis. vrs. Ad sextã. Caplm.

QUocienscũqꝫ manducabitis panẽ hũc: et calicẽ bibetis: mortẽ dñi annũciabitis donec veniat. Deo gratias. R. Cibauit illos ex adipe frumenti. Allã allã. V. Et de petra melle saturauit eos Allã. V. Educas panẽ de terra. Collã. vrs. Ad ix. Cplm

QUicumqꝫ mãducauerit panẽ vel biberit calicem dñi indigne reus erit corporis et sanguinis dñi. Deo grãs R. Educas panẽ d terra. Allã allã. V. Et vinũ letificet cor hominis. Allã. V. Posuit fines tuos pa. &c. Ad scdas vesp. oĩes aĩe de lau. ps. hy. cp. et V. vt in primis vespis. Ad mgt. an. O sacrũ cõuiuium

in quo xps sumit recolit memoria passiõis eius mẽs implet gratia: et future glorie nobis pignus dat allã. Colt vtš. Completo. et p oẽs oct. vt in nocte pcedẽ. etiã si fieret de sctis. ¶ Nota si solẽnitas sacramẽti cadat ĩ die natiuitat. scti iohãnis baptiste aut alio festo ix. lec. totũ officiũ illi⁹ natiuita. aut festi referet ad fer. iiij. pced. Nota etiã q p octa. sacramẽti semper fit de sacramẽto nisi festũ dupl. aut semidupl. fuerit q casu fiet de eodẽ festo. ⁊ mẽo de sacramẽto. et de sctis. iij. lec. nihil fit nisi mẽo. ¶ Per octa. sacramẽti. Ad mat. Inuita. Xpm regẽ adoremus. In noct. sola an. Fructũ. et alie añe. de festo dicũt p ordinem sup ix. ps festi cũ ℣. ante lec. sm feriã lec. de legẽda postea scpta. ℟. de fes. dicũt p ordinẽ. Te deũ. dt añ lau. ℣. Panẽ de celo pstitisti eis. De delec. In lau. sola ã. Sapiẽtia. ⁊ alie de lau. festi dicũt p ordinẽ. hy⁹. cp. et ℣. festo. Ad bñ⁹ ⁊ mgt. dñr añe de pmis ves. ⁊ dicte repetũt. Collã. de die. Mẽo. nulla nisi de sctõ si accidreit. Ad ho. dicitotũ vt in fes. Ad vš sola. ã. Sapiẽtia. pi. hy⁹. cp. cũ ℣. d festo. Ad mg. ã. Colt. ⁊c. vtš ¶ Dñica infra oct. q est prima post trinitatẽ. Sabbato pcedẽ. Ad vš. vt immediate supra dictũ est. Mẽo. de tpe p an. Loquẽ dñe quia audit seru⁹ tu⁹. ℣. Vespertina oratio Ascẽdat ad te dñe. Collecta

Deus in te spantiũ fortitudo: adesto ppici⁹ iuocatiõib⁹ nris: et qr sine te nihil potest mortalis ĩfirmitas presta auxiliũ gr̃e tue vt ĩ exequẽdis mãdatis tuis ⁊ volũtate tibi ⁊ actiõe placeam⁹. Per dñm. Ad mat. Inuita vtš. In noc. sola an. pma cuiuslibet noc. sup ps cũ ℣. añ lec. de festo. Sex pme lec. de legẽda sacramẽti infra scripta. Tres vltie lec. de euãgelio dñice. ℟. d festo. Te deũ. Ad lau. vt supra dictũ ẽ. Memo. de dñica. p an. Homo qdam erat diues et induebat purpura ⁊ bysso et epulabat quotidie splẽdide ⁊ erat mendicus noĩe lazar⁹ q iacebat ad ianuã ei⁹ vlcerib⁹ plenus cupiẽs saturari d micis que cadebãt de mẽsa diuitis ⁊ nemo illi dabat sed et canes veniebãt ⁊ lingebãt vlcera eius all. ℣. Dñs regnauit decorẽ induit. Collecta. Deus in te sperantiũ fortitudo. vtš Itẽ ad vespas p mẽo. de tempore. an. Pater abraham miserẽ mei ⁊ mitte lazarũ vt intingat extremũ digiti sui in

aquã vt refrigeret linguam
meã. ℣. Dirigat oẏo. Collã.
vt̃s. ¶ In octa. sacramẽti re
sumit totũ officiũ solẽnitatꝫ
excepta legenda de matuti.
q̃ post habet. Et nota ꝙ si fe-
stũ magni duplic. in hmõi oc
ta. eueñ. eedem oct. celebra-
bũtur in fer. iiij. ꝓcedẽ. et in
die octa. fiet mẽo. ꝺ sacramẽ
to. ad matu. ⁊ ad vs̃. Si vero
festum semid. aut ix. lect. in
dictis oct. eueñ. trãsferetur
illud festũ ad feriã. vi. sequẽ.
Erũtq̧ scd̃e ves. de sacramẽ-
to. Et si vigilia natiuita. scti
iohãnis baptiste aut beatoꝝ
petri ⁊ pauli apostoloꝝ infra
dictas octa. euene. legẽt ad
matuti. euãgelia hmõi vigi-
liaruꝫ. cetera vt̃s. Sequit legenda. Ad matuti. durañ.
octauis sacramẽti. Feria. vi.

Conuenit itaq̧ [Lec. i.
deuotioni fideliũ solẽni-
ter recolere institutionẽ tam
salutiferi tam q̃ mirabilis sa
cramẽti: vt ineffabilẽ modũ
diuine ꝑsentie in sacramẽto
visibili veneremur: et laudet
dei potẽtia: que in sacramẽ-
to eodẽ tot mirabilia operat
necnõ ⁊ de tam salubri tanq̧
suaui beneficio exsoluantur
deo debite gratiaꝝ actiões.
Tu autem. Lectio secũda.

Verũ ⁊ si in die cene quã
do sacramẽtũ ꝑdictum
noscitur institutũ inter mis-
sarum solẽnia de institutiõe
ipsius specialis mentio habe
atur: totum tamen residuuꝫ
eiusdem diei officium ad xp̄i
passionem pertinet circa cu-
ius venerationẽ ecclesia illo
tempore occupatur. Tu aũt
domine. Lectio tercia.

Vnde vt integro celebri
tatis officio institutionẽ tan
ti sacramenti solenniter reco
leret plebs fidelis: romanus
pontifex vrbanus quart⁹ hu
ius sacramẽti deuotione af-
fectus: pie statuit prefate in
stitutionis memoriam ꝑma
feria quinta post octauas pẽ
thecostes a cũctis fidelibus
celebrari: vt qui per totũ an
ni circulum hoc sacramento
vtimur ad salutem: eius in-
stitutionem illo specialiter tẽ
pore recolamus: quo spirit⁹
sanctus discipulorum corda
edocuit ad plene cognoscen
da huius misteria sacramen
ti. Tu aũt. Sabbo. Lect. i.

Vt autẽ predicta feria
quinta et per octauas
sequentes eiusdem salutarꝫ
institutionis honorificẽtius
agatur memoria et solenni-
tas de hoc celebrior habeat:
loco distributionum materi-
alium que in ecclesiis cathe-
dralibus largiuntur existen
tibus canonicꝫ horis noctur

nis pariterque diurnis: prefatus romanus pontifex eis qui huiusmodi horis in solennitate personaliter in ecclesiis interessent: stipendia spiritualia apostolica largitione concessit: quatinus per hec fideles ad tanti festi celebritatem auidius et copiosius conuenirent. Tu autem. Lect. ii.

Unde omnibus vere penitentibus et confessis qui matutinali officio hui9 festi psentialiter in ecclesia vbi celebraretur adessent centum. Qui vero misse totidem. Illis autem qui interessent in pmis ipi9 festi vespis similiter centum: qui vero i secundis totidem. [Lec. iii

Eis quoque qui pme, tercie, sexte, none, et completorii, adessent officiis: pro qualibet horarum ipsarum quadragita. Illis quoque ipsius octauas in matutinalib9 vespertinis: misse: ac pdictarum horarum officiis presentes existerent singulis diebus octauarum ipsarum: centum dierum indulgentiam misericorditer tribuit perpetuis temporibus duraturam. Tu autem. Domica infra octa. Ad matu. Lectio pma

Huius sacramenti figura pcessit: quando manna pluit de9 patribus in deserto qui quotidiano celi pascebantur alimento. Unde dictum est. Panem angelorum manducauit homo Sed tamen panem illum qui manducauerunt omnes in deserto mortui sunt. Lectio secunda.

Ista autem esca quam accipis: iste panis viuus qui de celo descendit: vite eterne substantiam ministrat. Et quicunque hunc panem manducauerit non morietur in eternum: quia corpus xpi est. Tu. Lect. iii.

Considera vtrum nunc prestatior sit panis angelorum an caro xpi: que vtique est corpus vite. Manna illud de celo: hoc sup celum. Illud celi hoc dni celorum. Illud corruptioni obnoxium si in diem alterum seruaretur: hoc alienum ab omni corruptione. Lec. iiii.

Qualicunque hoc religiose gustauerit: corruptionem sentire non poterit. Illis aqua de petra fluxit: tibi sanguis ex xpo Illos ad horam satiauit aqua te sanguis christi diluit ineternum. Judeus bibit et sitit tu cum biberis sitire non poteris. Et illud in vmbra: hoc in veritate. Lectio quinta.

Si illud quod miraris vmbra est: quantum istud est cuius vmbram miraris? Audi quia vmbra est que apud patres facta est. Bibebant inquit de spirituali consequente eos petra. Petra autem erat xpus. Tu.

Sed nō in pluribꝰ R. vi
eoꝝ cōplacitum est deo
Nam pstrati sūt in deserto.
Hec aūt facta sūt ī figura no
stri. Cognouisti potiora: po-
tior est enī lux ꝙ vmbra veri-
tas ꝙ figura: corpus aucto-
ris ꝙ māna de celo. Tu aūt.
In illo tpe [Secūdm lucā.
Dixit iesus discipulis su
is. Homo qdā erat diues ⁊ i-
duebatur purpura ⁊ bysso ⁊
epulabat quotidie splēdide
Et erat qdā mēdicus nomie
lazarus: q iacebat ad ianuā
vlceribꝰ plenus cupiēs satu-
rari de micis q cadebant de
mensa diuitꝫ ⁊ nemo illi da-
bat. Et rel. Omelia bti gre
gorij pape de eadē lectione.
Homo qdā erat diues q idu
ebat purpura ⁊ bysso: ⁊ epu
labat quotidie splēdide. ⁊c.
Qūe fres [Tu R. viij.
charissimi quem diues
iste q iduebatur purpura et
bysso ⁊ epulabatur quotidie
splēdide nisi iudaicū poplm
signat: q cultū vite exterius
habuit: q accepte legis deli-
ciis ad nitorē vsus est nō ad
vtilitatē? Quē vero lazarus
vlceribꝰ plenus nisi gētilem
populū figuraliter expmit:
qui dū ꝯuersus ad dnm pec
cata sua cōfiteri nō erubuit:
huic vulnꝰ ī cute fuit Tu
In cutis qppe Lec. ix.
vulnere virus a visceribꝰ tra-
hitur et foras erūpit. Quid
est aūt peccatoꝝ cōfessio: ni-
si qdam vulneꝝ ruptio q pec-
cati virus salubrit aperit in
ꝯfessiōe qd pestifere latebat
in mēte? Vulnera eteni cutꝫ
in supficiē trahūt humorem
putredinis. Et ꝯfitēdo pctā
qd aliud agimus nisi maluꝫ
qd ī nos latebat apimꝰ Tu.
Cetera p matu. ⁊ hor. vt supe
rius dictū est. Fer. ij. Ad
Forte dicꝫ [mat. R. i.
aliud video: qūo tu mi-
hi asseris ꝙ corpus xpi acci-
piamꝰ et hoc nobis supest vt
pbemus? Quantis igit vti
mur exēplis: vt pbemꝰ hoc
nō esse qd natura formauit:
sed quod bñdictio ꝯsecrauit
maiorēq vim esse benedicti-
onis ꝙ nature: qꝛ bñdictiōe
etiā natura ipa mutat. Tu.
Uirgā tene [R. ij
bat moyses piecit eā ⁊
facta est serpēs: rursus app-
hēdit caudā serpētis ⁊ in vir
ge naturā reuertitur. Uides
ergo pphetica grā bis mu-
tatā naturā esse: ⁊ serpētis ⁊
virge. Currebāt egypti flu-
mina puro meatu aquarū:
subito de fōtiū venis sāguis
cepit erumpere non erat po
tus ī fluuiis. Rursus ad pro
phete pces cruor fluminum
cessauit: aquarū natura re-

meauit. Tu aūt. Lec. iii.

Circūclusus vndiqꝫ erat ppłus hebreoꝝ: hinc egyptijs vallatus: inde mari ↄclusus. Uirgā leuauit moyses: separauit se aqua: et in muroꝝ spēm se cōgelauit: atqꝫ inter vndas via pedestris apparuit. Jordanis retrorsum ↄuersus ↄtra naturam in sui fōtis reuertiꝛ exordiū. Nōne claret naturā vel maritimoꝝ fluctuum vel cursus fluuialis esse mutatā. Sitiebat ppłs patrū: tetigit moyses petram ꝛ aq̄ de petra fluxit. Nūqd nō p̄ter naturam operata est gratia vt aquaꝫ vomeret petra quā nō habebat natura. Tu. Fer. iii. R. i.

Marath fluui⁹ amarissimus erat. vt sitiēs populus bibere nō posset: moyses misit lignū i aquā ꝛ amaritudinē suā aquaꝝ natura deposuit: quā īfusa gr̄a subito tēperauit. Lec. ii.

Sub hely seo ꝓpheta vni ex filijs ꝓphetaꝝ excussū est ferrū de securi: ꝛ stati īmersum ē. Rogauit helyseū qui amiserat ferrū. Misit helyseus lignū i aquā et ferꝝ natauit: vtiqꝫ hoc p̄teꝛ naturā factū cognouim⁹. Grauior est enī ferri species q̄ aquarum liquor. L. iii.

Aduertim⁹ igiꝛ maiorem esse gr̄aꝫ q̄ naturā: ꝛ adhuc tn̄ ꝓphetice bn̄dictionis nu meramus gr̄aꝫ. Q̄ ꝰ si tātū valuit hūana bn̄dictio vt naturā ↄuerteret: q̄d dicim⁹ de ipa ↄsecratiōe diuina vbi verba ipa dn̄i saluatoris opanꝛ Nā sacramētū istud qꝺ accipis xp̄i sermone cōficiꝛ. Q̄ ꝰ si tantū valuit sermo helie vt ignem de celo deponeret nō valebit xp̄i sermo vt species mutet elemētoꝝ. Igiꝛ qꝺ in sacramēto sumim⁹ nō panis ꝛ vinū est sed corpus xp̄i ꝛ sāguis. Tu. Fer. iiii. R. i.

Christus pāis est de quo q̄ mādu cat viuit in eternum de quo ipēmet dixit Et panis quem ego dabo caro mea est ꝓ mūdi vita. Lec. ii.

Determinat qūo sit panis: nō solū ꝭm verbuꝫ quo viuūt oīa: sed ꝭm carnem assumptā ꝓ mūdi vita. Humana eni caro que erat pctō mortua: carni mūdeꝰ nita icorporata: vnū cū illa effecta viuit de spū ei⁹: sicut viuit corpus de spū suo. Qui vero nō est de corpore xp̄i nō viuit de spū xp̄i. Lec. iii.

Corpus ꝛ sāguinem xp̄i dicim⁹ illud qꝺ de fructibus terre acceptū ꝛ p̄ce mystica consecratū recte sumim⁹ ad salutē spiritualē: in memoriam dn̄ice passiōis. Q̄ ꝰ cum

per manus homis ad illã vi-
sibilem spẽm ꝑducaꝛ: nõ san
ctificatur vt sit tã magnũ sa
cramentũ nisi operãte visibi
liter spũ sancto cũ hec omia
que per corporales motus i
illo ope fiũt deus operetur.
Tu aũt. ¶ Fer. v. in oct. sa-
[cramẽti. Lec. i.

Intra
catholicã ecclesiã in mi-
nisterio corpis christi nichil
a bono maius: nichil a malo
minus perficiꝛ sacerdote: qꝛ
nõ i merito consecrãtis: sed
in verbo efficiꝛ creatoris: ꝛ i
virtute spũs sancti. Si eniꝫ
in merito esset sacerdotis ne
quaq̃ ad xp̃m ꝑtineret. L. ii.

Nunc aũt sicut ipse est q̃
baptisat: ita ip̃e est qui
per spm̃ scm̃ hanc suã efficit
carnẽ ꝛ trãsit vinũ in sãgui-
nem. Unde ꝛ sacerdos Jube
hec inq̃t offerri ꝑ manus an
geli tui sci in sublime altare
tuũ: i ꝯspectu diuie maiesta
[tis. Tu. L. iii.

Ut qd
deferẽda in lucẽ depo-
scit nisi vt intelligaꝛ ꝙ ista fi
ant in eo sacerdotio. Hãc er-
go oblationẽ benedictã per
quã benedicimi: ascriptã per
quã homines in celo ascribi
mur: ratã per quã visceribus
xp̃i esse censeamur: rationa
bilem per quã a bestiali sẽsu
exuimi: acceptabilẽ vt q̃ no-
bis ipsis displicemꝰ: per hanc
acceptabiles vnico filio simꝰ

Nihil rationa [L. iiii.
bilius vt qꝛ nos iã simi-
litudinẽ mortꝫ eiusdẽ dñi no
stri iesu xp̃i in baptismo acci
pimꝰ: similitudinẽ quoq carnis
nis ꝛ sanguinis sumamꝰ ita
vt veritas nõ desit i sacramẽ
to ꝛ ridiculũ nullũ fiat a pa-
ganis qꝺ cruorẽ occisi homi
[nis bibamꝰ. Lec. v.

Credẽdũ est ꝙ in verbis
dñi sacramenta cõficiantur
Cuius eni potẽtia creanꝛ ꝑ-
us: eiꝰ vtiq verbo ad meliꝰ ꝓ
creanꝛ. Reliqua omnia que
sacerdos dicit: aut clerꝰ cho
ri canit: nil aliud q̃ laudes ꝛ
gratiaꝝ actiões sũt aut cer-
te obsecratiões ꝛ fideliũ pe-
[titiões. L. vi.

Omnia q̃
cũq voluit dñs fecit i ce-
lo ꝛ in terra: ꝛ qꝛ sic voluit sic
factũ ẽ: ita vt licet figura pa
nis ꝛ vini videaꝛ nihil tñ ali-
ud q̃ caro xp̃i ꝛ sanguis post
cõsecrationẽ credẽdũ est. vñ
ip̃a veritas ad discipłos: hec
inq̃t caro mea est ꝓ mũdi vi-
[ta. L. vii.

Et vt mira
biliꝰ loquar nõ alia pla
ne caro: q̃ q̃ nata est de virgi
ne maria ꝛ passa ẽ in cruce ꝛ
resurrexit de sepulchro hec i
q̃ ip̃a est: ꝛ ideo xp̃i est caro:
q̃ ꝓ mundi vita adhuc hodie
offerꝛ: ꝛ cũ digne ꝑcipiꝛ vi-
ta vtiq i nobis reparaꝛ eter

Panē [na. Tu. L. viij.
qđē istū quē sumim⁹ in mysterio illū vtiq3 itelligo panē q̄ manu scti spūs formatus est in vtero virginis: ⁊ igne passiōis decoctus in ara crucis: panis enī angelorū factus est hoīm cib⁹. Unde ipse ait. Ego sū panis viuus q̄ de celo descēdi. Et iterum. Panis quez ego dabo caro mea ē p mūdi vita. Lec. ix.

Quotidie eucharistie cōionē sumē nec laudo nec vitupo: oīb⁹ tñ dñicis dieb⁹ cōicandū hortor. Si tñ mēs in affectu peccādi ē: grauari magis dico eucharistie pceptione q̄ purificari. Et ideo q̄uis qs pctō mordeat: peccādi tñ de cetero nō habeat voluntatē: ⁊ cōicaturus satisfaciat lachrymis ⁊ orōnib⁹: ⁊ cōfidēs de dñi miseratiōe accedat ad eucharistiā itrepidus ⁊ securus. Sed hoc de illo dico quē mortalia pctā nō grauāt. Tu aūt. Cetera vt sūpra dictū ē. ¶ Feria sexta ⁊ sabbato post octa. sacramēti nisi festū impediat fiūt hore p̄mo de scto iohāne baptista: deinde d̄ nr̄a dña tā q̄ semel in ebdo. Et si in vna hmōi dierum fiat de aliquo sctō in altera debet fieri de btā v̄gine. ¶ Dñica .ij. post trinit. Sabbato p̄ceđ. ad v̄s añe ⁊ p̄i fer.

hy⁹. De⁹ creator oīm. Cpm.

Deus charitas est i hoc apparuit charitas dei nobiscū q̄m vnigenitū suum misit de⁹ in mūdū vt viuam⁹ per eū. Deo gr̄as. ℣. Uespertina orō. Ascēdat ad te dñe ⁊ descēdat super nos mia tua. Ad mag̃. ã. Cognouerūt oēs a dan vsq3 bersabee q̄đ fidelis samuel, pphēta esset dñi. Collā. De⁹ in te sperātiū fortitudo. dñice p̄ceđ. Mēo. de sctō si acciderit. Itē suffrag. cōia q̄ dr̄ ab hinc vsq3 aduētum dñi. q̄re ante kalēdariū. Ad comple. ã. Miserere. ps. Cū inuocarē. ⁊ alij sol. Hym⁹. Te lucis añ terminū. Cpm. Tu in nobis. ℣. Custodi nos. Sup nūc dimit. ã. vt notat i cōple. cōi. Preces solite. cū ij. collect. Illumia. ⁊ Salua nos. ⁊c. Ad matuti. in diebus dñicis Inuita. Uenite. cū aliis alternatim vt notat in principio psalterij. In primo nocturno anti. Seruite. cum aliis: ⁊ p̄i cum ℣. ante lecti. vt ibidem. vi. lec. de libro regum: qui incipit. Fuit vir vnus. vt infra. ℟. Deus omnium exauditor est ipe misit angelum suum ⁊ tulit me de ouibus patris mei. Et vnxit me vnctiōe misericordie sue. ℣. Dominus qui eripuit me de ore leonis et de manu be-

stie liberauit me. Et vnxit. R. Dn̄s q̄ eripuit me de ore leōis ⁊ de manu bestie liberauit me. Ipse me eripiet d̄ manib⁹ inimicoꝝ meoꝝ. V. Ipse misit angelū suū ⁊ tulit me d̄ ouib⁹ patris mei et vnxit me in mīa vnctiōis sue. Ipse me. R. Ego te tuli de domo pr̄is tui dicit dn̄s ⁊ posui te pascere gregem populi mei ⁊ fui tecū in omib⁹ vbicūq̄ ambulasti. Firmās regnū tuū ī eternū. V. Feciq̄ tibi nom̄ grande iuxta nomē magnoꝝ qui sūt in terra ⁊ reqem dedi tibi ab om̄ibus ī imicis tuis. Firmās. Glia. In. ij. noct. ā. Cōserua me cū p̄is ⁊ aliis vt in psalterio. R. Mōtes gelboe nec ros nec pluuia veniāt super vos. Ubi ceciderūt fortes israel. V. Oēs mōtes q̄ in circuitu ei⁹ sūt visitet dn̄s a gelboe autē trāseat. Ubi ceciderūt. R. Exaudisti dn̄e orationē serui tui vt edificarē templū noī tuo. Benedic ⁊ sctifica domū istā in sēpiternū de⁹ israel. V. Dn̄e q̄ custodis pactū ⁊ mīam seruis tuis q̄ ambulāt corā te ī toto corde suo Bn̄dic. R. Dn̄e si conuersus fuerit pp̄ſus tuus ⁊ orauerit ad sctūariū tuū. Tu exaudies de celo dn̄e ⁊ libera eos de manib⁹ īimicoꝝ suoꝝ. V. Si peccauerit ī te pp̄s tu⁹ ⁊ cōuersus egerit p̄nītētiā veniēs q̄ orauerit ī loco isto. Tu ex. Glia. In. iij. noc. an. Nō sūt loquele. cū aliis ⁊ p̄i. ac V. ah lec. vt ī psalterio. Tres vltie lec. de euāgelio dn̄ice. vt īfra post hystorias. R. Recordare dn̄e testamēti tui ⁊ dic āgelo pcutiēti cesset iam manus tua. Ut nō desoletur terra et ne pdas oēm aīam viuā. V. Ego sū q̄ peccaui ego inique egi isti q̄ oues sūt q̄d fecerūt auertat obsecro furor tu⁹ a poplo tuo. Ut nō desolet. R. Audi dn̄e hymnū ⁊ orōnem quā seru⁹ tu⁹ orat corā te hodie vt sint oculi tui apti et aures tue intētē. Sup domum istā die ac nocte. V⁹. Respice dn̄e de sctūario tuo et de excelso celoꝝ hitaculo. Sup domū istā. Nonū. R. Fctm̄ est dū tolleret dn̄s helyā p̄ turbinē in celū. Heliseus clamabat dicēs pater mi pater mi: currus israel ⁊ auriga ei⁹. V. Oro dn̄e vt fiat sp̄ūs tu⁹ duplex in me at ille sī vider̄ q̄n tollar a te erit q̄d petisti. Heliseus. Gloria pat. Heliseus Te deū. ¶ Nota q̄ R̄ia huiusmodi dicūt p̄ dn̄icas vsq̄ ad hystoriā de sapiētia ita q̄ illis oib⁹ semel dictis tria vltima R̄ia dicunt de trinitate capiēdo R̄ia trinitat̄ successiue ⁊ p̄ ordinē. et sic p̄ alias

vſqꝫ ad hyſtoriã de ſapiẽtia.

hyſtorias. ¶ Item nota ꝙ ſi
feſtũ .ix. lec. in aliq̃ dñica vſ-
qꝫ aduẽtũ dñi. eueñ. totuꝫ ſit
et de feſto. ⁊ ſolũ mẽo. de dñi
ca. Euãgeliũ vo dñice legetur
in aliq̃ fer. ebdo. ſeqn. Si au
tẽ ↄtigat aliquã hyſto. in ali
qua dñica nõ poſſe cãtari cã-
tabit̃ ꝑ aliquã feriã vacãteꝫ
illiꝰ ebdõ. ¶ Iteꝫ nota ꝙ ſi in
dñica in q̃ incipitur noua hy
ſtoria. ſctũs. iij. lect. eueñ. ni
hil fiet de ſctõ niſi mẽo. tãtũ
dũ tñ hyſtoria habeat nouẽ
℟ia. In alijs vero dñicꝫ eiuſ
deꝫ hyſtorie fiẽt tres medie
lect. ⁊ tria ℟ia cũ ℣. ſecundi
noct. ⁊ tria media ℟ia de eo
dem ſãcto. etiã ⁊ mẽo. de eo.
tam ad ꝑmas veſ. q̃ ad mat.
⁊c. Añ. ℟. ℣. Mirifica miſas
tuas deꝰ Qui ſaluos facꝫ ſpe
rãtes in te. In laud. ſola. an.
Allã allã allã allã allã allã al
leluya. ſuꝑ ꝑos ſolitos. Hyꝰ.
Ecce iam noctis. Capitulũ.
Si deꝰ dilexit nos et nos
debemꝰ iuicẽ diligẽ ſi di
ligimꝰ iuicẽ deꝰ in nobis ma
net: ⁊ charitas eiꝰ in nobis ꝑ
fecta eſt. Deo g̃. ℣ꝰ. Dñs re-
gnauit decorẽ iduit. Super
bñꝰ. ã. cũ. Collã. vt ifra in ſe
rie euãgelioꝝ. Mẽo. de ſcõ ſi
acciderit cũ ſuffꝝ. cõibꝰ vrã.
Ad ꝑmã hyꝰ. Iã lucis. ã. Ti
bi laus tibi glĩa tibi gratiaꝝ
actio. O btã ⁊ bñdicta et glo
rioſa trinitas pater et filius
⁊ ſpũs ſctũs. ꝑ. Deꝰ deꝰ meꝰ
reſpice i me. cũ alijs. de lõga
ꝑma. Cꝑm. Dñe miſerẽ nři.
℟. Xp̃e fili dei viui. Miſere-
re nob̃. ℣. Qui ſedes. ℣. Ex-
urge. ꝑces ſolite. Collã. Dñe
ſctẽ pater. Precioſa. ⁊ ceťa
more ſolito. Ad. iij. hyꝰ Nũc
ſctẽ. an. Miſerẽ miſerere mi
ſerẽ nobis. O btã ⁊ bñdicta
et glorioſa trinitas pater et
filius ⁊ ſpũs ſctũs. ꝑi ſol. cap̃
Quiſquis confeſſus fue-
rit qꝛ ieſus eſt filius dei
deus in eo manet ⁊ ipſe i deo
et nũc cognouimus et credi
mus charitati quã habet de
us in nob̃. Deo grãs. ℟. In
clina cor meũ deus. In teſti.
tua. ℣. Auerte oculos meos
ne videãt vanitatẽ in via tua
viuifica me. In teſti. ℣. Ego
dixi. Collcã. de mat. Ad. vi.
hyꝰ. Rector potens. ꝑi ſoliti
ſuꝑ an. Tibi laus tibi gloria
tibi gratiaꝝ actio. O vera ſũ
ma ſempiterna trinitas pa-
ter ⁊ filius ⁊ ſpũs ſctũs. Cꝑꝫ
In hoc ꝑfecta eſt caritas
dei nobiſcũ: vt fiduciam
habeamꝰ i die iudicij quia ſi
cut ille eſt: ⁊ nos ſumꝰ in hoc
mũdo: Deo g̃. ℟. In eťnum
dñe. Permanet vbũ tuũ. ℣.
In celo et in ſclm ſeculi veri-
tas tua. Permanet. ℣. Dñs
regit me. Collã. vrã. Ad. ix.

Hy⁹. Rex de⁹. a͞. Tibi laus tibi gl'ia tibi gra͞ꝝ actio. Te iure laudāt te adorāt te gl'ifi cāt omēs creature tue o btā trinitas. p͞s. sol. Cp̄m. Diligam⁹ deū qm̄ ipē p̄o͛ dilexit nos ⁊ hoc mādatū habem⁹ ab eo vt q̄ diligit deū diligat et fratrē suū. Deo g͞. R͞. Clamaui ī toto corde. Exaudi me dn͞e. V͞. Justificatio nes tuas reqrā. Exaudi. V͞. Ab occult. Ad. ij. vs͞. a͞. Se de. p͞. Dixit dn͞s. cū al'. an. ⁊ p̄. de dn͞ica. hy⁹. Lucis crea tor opti. Cp̄m. In hoc cognouim⁹ caritatē dei qm̄ ille ꝓ nob aīam suā posu it: ⁊ nos debem⁹ ꝓ fratribus aīas ponere: nō diligamus verbo neqꝫ lingua: sed opere ⁊ veritate. Deo gr͞as. V͞. Di rigatur o͛o mea. Sup mḡ. a͞. cu collā vt in serie euāg. Cetera vt s͞. ¶ Per fer. Ad ma tut. Inuit. a͞e ⁊ p͞s de noc. fer cū V͞. a͞n lec. vt in psalterio. Lectio. de libro regū vt ī fra. R͞. seq̄n. q̄ remanēt p̄mo dn͞r. de inde illa de dn͞ica si op⁹ est re petun͛. R͞. Peccaui sup nu meꝝ arene maris ⁊ multipli cata sūt pct͞a mea: ⁊ nō sū di gnus videre altitudinē celi p̄ multitudine iniquitat mee qm̄ irritaui irā tuā. Et malū corā te feci. V͞. Qm̄ iniq̄tatē meā ego agnosco ⁊ delictum meū corā me est sempꝰ tibi so li peccaui. Et malū. R͞. Per cussit saul mille ⁊ dauid decē milia q͛ manus dn͞i erat cū eo. Percussit philisteū ⁊ abstulit obprobriū de israel. V͞. Nōne iste ē dauid de quo ca nebāt in choro dicētes Per cussit phili. R͞. Preparate corda v͞ra dn͞o ⁊ seruite illi so li. Et liberabit vos de mani bus īimicoꝝ vestroꝝ. V͞. Auferte deos alienos de medio vestri. Et libera. Gl'ia patri. ⁊ a͞n lau. V͞. ⁊ in laud. a͞n͞e p͞s hymni ⁊ cet'a de fer. cū cp̄. ⁊ colletā de dn͞ica ac suffr. cōi bus. Ad hor. hymni sol. Ad p̄mā a͞. Bti q̄ ambulāt ī lege tua dn͞e. p͞s. Deus ī noīe. Be ati īmaculati. cū al'. p̄ces cū p̄o. Miserere. ⁊ cetera more solito. Ad. iij. an. Deduc me dn͞e ī semita mādatoꝝ tuoꝝ p͞s soliti. Cp̄m. de dn͞ica. R͞. Sana aīam meā. Qꝛ pecca ui tibi. V͞. Ego dixi dn͞e mise rere mei. Quia. V͞. Adiutor me⁹ esto dn͞e ne derelinquas me: neqꝫ despicias me deus meus. Preces solite. cū p̄o. Miserere. Coll'a. de do. Ad vi. a͞. In eternū dn͞e verbum tuū ꝑmanet ī celo. p͞s sol. R͞. Benedicā dn͞m. In om͞i tp͞e Sempꝰ laus ei⁹ in ore meo. In omni. V͞. Dn͞s regit me. Preces ⁊c. vt s͞. Ad nonā a͞

Aspice in me et miserere mei domine. pri. soli. R. Redime me domine. Et miserere mei. V. Pes enim meus stetit in via recta et in ecclesiis benedicam dominum. Et miserere. V. Ab occultis. etc. Ad ves. ane pri et hymni fer. Cap. de dnica successiue. V. Dirigatur. Ad magt. a. de fer. Preces de mat. Colla de dnica cum suffr. Completo. t pls. Sequitur legenda vsque ad hysto. sapie. Incipit primus liber regum. L.

Fuit vir vnus de ramathaim sophyn de monte effraym: et nomen eius helcana: filius hieroboam filii helui/filii thau/filii suph effrateus: et habuit duas vxores: nomen vni anna: et nomen secunde fenenna. Fueruntque fenenne filii. Anne autem non erant liberi. Et ascendebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus vt adoraret et sacrificaret domino exercituum in sylo. Erant autem ibi duo filii hely: ophni et finees sacerdotes domini. Uenit ergo dies et immolauit helcana: deditque fenenne vxori sue: et cunctis filiis suis et filiabus partes. Anne autem dedit partem vnam tristis: quia annam diligebat. Dominus autem concluserat vuluam eius. Affligebat autem eam emula eius et vehementer angebat intantum vt exprobraret quod conclusisset dominus vuluam eius. Sicque faciebat per singulos annos cum redeunte tempore ascenderent templum domini: et sic prouocabat eam. Porro illa flebat et non accipiebat cibum. Dixit ergo ei helcana vir suus. Anna cur fles et quare non comedis: et quare obteritur affligitur cor tuum? Nunquid non ego melior sum tibi quam decem filii? Surrexit autem anna postquam comedit in sylo et biberat et hely sacerdote sedente super sellam ante postes templi domini: cum esset anna amaro animo: orauit dominum flens largiter: et votum vouit dicens. Domine deus exercituum: si respiciens videris afflictionem famule tue: et recordatus mei fueris nec oblitus ancille tue dederisque serue tue sexum virilem: dabo eum domino omnibus diebus vite eius. et nouacula non ascendet super caput eius. Factum est ergo cum anna multiplicaret preces coram domino vt hely obseruaret os eius. Porro anna loquebatur in corde suo tantumque labia illius mouebantur: et vox penitus non audiebatur. Estimauit igitur eam hely temulentam. Dixitque ei. Usquequo tu ebria eris: digere paulisper vinum quo mades. Respondens anna. Nequaquam inquit domine mi. Nam mulier infelix nimis ego

sum: vinū quoq; ⁊ oīe qđ i=ebriare pōt nō bibi: sed effu=di aīam meā in ɔspectu dñi. ¶ Ne reputes āncillā tuā q̄si vnā de filiab⁹ belial: quia ex multitudine doloris ⁊ meroris mei locuta sū vsq; in pñs Tūc hely ait. Uade in pace ⁊ deus israel det tibi petitionem quā rogasti eū Dixitq; ānna ad hely. Utinā iueniat āncilla tua grāz ī oculis tuis

Et abijt mu= [Tu aūt. lier in viā suā ⁊ comedit vultusq; illius nō sūt ampli⁹ i diuersa mutati. Et surrexerūt mane ⁊ adorauerūt corā dño: reuersiq; sūt et venerūt in domū suā in ramatha Cognouit aūt helcana ānnā vxorem suā: ⁊ recordat⁹ est eius dñs Et factū est post circulū diez cōcepit ānna ⁊ peperit filium vocauitq; nomen ei⁹ samuel: eo q̄ a dño postulasset eū. ¶ Ascēdit aūt vir ei⁹ helcana ⁊ oīs dom⁹ ei⁹ vt immolaret dño hostiā solēnē et votum suū: et anna non ascendit. Dixit enim viro suo. Nō vadā donec ablactet infans ⁊ ducā eū: ⁊ appareat añ cōspectū dñi: et maneat ibi iugit. ¶ Et ait helcana vir su⁹ Fac qđ bonū tibi videt: ⁊ mane donec ablactes eū p̄coroq; vt ipleat dñs verbū suū. Māsit ergo mulier ⁊ lactauit puerum suum donec amoueret eū a lacte. Et adduxit eū secū postq̄ ablactauerat in vitulis trib⁹ ⁊ trib⁹ modijs farine: ⁊ āphora vini Et adduxit eum ad domū dñi i sylo. Tu

Itē de eod p̄mo li. reg. iij. cā

Puer aūt samuel ministrabat dño corā hely ⁊ sermo dñi erat p̄ciosus. In diebus illis nō erat visio māifesta. Factū est aūt i die q̄daz hely iacebat in lecto suo: ⁊ oculi ei⁹ caligauerūt nec poterat videre lucernā di añq̄ extingueret. ¶ Samuel autē dormiebat in templo dñi vbi erat archa dei. ⁊ vocauit dominus samuelē Qui respōdēs ait Ecce ego. Et cucurrit ad hely ⁊ dixit ei. Ecce ego: vocasti enī me? Qui dixit. non vocaui: reuertē et dormi. Et abijt ⁊ dormiuit. Adiecit rursum dñs vocare samuelē. Cōsurgēsq; samuel abijt ad hely ⁊ dixit. Ecce ego q: vocasti me. Qui respondit. Non vocaui te fili mi: reuertere et dormi. ¶ Porro samuel necdū sciebat dñm: neq; reuelatus ei fuerat s̄mo dñi. Et adiecit dñs ⁊ vocauit adhuc samuelē t̄cio. Qui cōsurgens abijt ad hely ⁊ ait. Ecce ego q: vocasti me. Intellexit igitur hely q: dñs vocauit pueꝝ ⁊ ait ad samuel: vade ⁊ dor=

mi. Et si deinceps vocauerit te dices: loque dñe qr audit seru⁹ tu⁹. Abijt ergo samuel ꝛ dormiuit in loco suo. Et venit dñs ꝛ stetit ꝛ vocauit [sicut vocauerat] secundo. Samuel samuel. Et ait samuel. loqre dñe qr audit seru⁹ tu⁹. Tu.

Itē de scđo libro regum

Actū ē aūt [q̄ incipit.] postq̄ mortuus est saul vt dauid reuerterēt a cede amalech ꝛ maneret in siceleg duos dies. In die aūt tercia apparuit homo veniēs de castris saul veste ꝯscissa: ꝛ puluere aspsus caput. Et vt vēit ad dauid: cecidit sup faciem suam ꝛ adorauit. ¶ Dixitq̄ ad eum dauid. Unde venis? Qui dixit ad eū. De castris israel fugi Et dixit ad eū dauid. Q̄d est verbū qđ factuȝ est. Indica mihi. Qui ait: fugit pplus e ꝓlio: ꝛ multi corruētes e pplo mortui sūt: sȝ ꝛ saul ꝛ ionathas fili⁹ ei⁹ interierūt ¶ Dixitq̄ dauid ad adolescētē q̄ nūciabat ei Unde scis q̄ mortu⁹ est saul ꝛ ionathas fili⁹ eius? Et ait adolescens q̄ narrabat ei. Casu veni in mōtē gelboe ꝛ saul incūbebat sup hastā suā. Porro curr⁹ ꝛ eq̄tes appropinq̄bāt ei. Et ꝯuersus post tergū suum vidēsq̄ me vocauit. Cui cū respōdissem assū: dixit mihi. Quis nam es tu? Et aio ad eū. Amalechites ego sū. Et locut⁹ est michi. Sta sup me ꝛ interfice me: qm̄ tenēt me āgustie ꝛ adhuc aīa mea tota in me est. Stāsq̄ super eū occidi illū: sciebā eni q̄ viuere non poterat post ruinā. Tu autē.

Incipit liber terci⁹

Et rex dauid senuerat: habebatq̄ etatis dies plurimos. Cūq̄ opirēt vestibus nō calefiebat. ¶ Dixerūt ergo ei serui sui. Queram⁹ dño nr̄o regi virginē adolescētulā: ꝛ stet corā rege ꝛ foueat eum: dormiatq̄ in sinu suo: ꝛ calefaciat dñm nostrū regē. ¶ Quesierūt igit adolescentulā speciosā in oībus finib⁹ israel: ꝛ iuenerūt abysag sunamitē ꝛ adduxerunt eam ad regem. Erat autem puella pulchra nimis dormiebatq̄ cū rege et mīstrabat ei. Rex vero nō cognouit eā Tu.

Incipit liber regū q̄rt⁹

Preuaricat⁹ est aūt moabin israel: postq̄ mortuus est achab. ceciditq̄ ochosias p cācellos cenaculi sui qđ habebat in samaria. ꝛ egrotauit. Misitq̄ nūcios dicēs ad eos Ite ꝯsulite beelzebub deū acharō vtrū viuere queā de ifirmitate mea hac ¶ Angelus autē dñi locut⁹ est ad helyā thesbiten dicēs

Surge ꝛ ascēde ī occursum nūcioꝝ regꝭ samarie: ꝛ dices ad eos. Nunqd nō est deꝰ in isrl: vt eatis ad ꝯsulēdū beelzebub deū acharō: Quāobrē dicit dñs: de lectulo super quē ascēdisti nō descēdes: sꝫ morte morieris. ¶ Reuersiq; sūt nūcij ad ochoziā. Qui dixit eis. Quare reuersi estis: At illi respōderūt ei. Uir occurrit nobis et dixit ad nos. Ite ꝛ reuertimini ad regē: qui misit vos ꝛ dicite ei Hec dicit dñs. Nūqd nō erat deꝰ ī isrl qꝛ mittis vt ꝯsulaꝝ beelzebub deꝰ acharō: Idcirco ď lectulo sup quē ascēdisti nō descēdes sꝫ morte morieris. Qui dixit eis. Cuiꝰ figure ꝛ habitꝰ ē vir q̄ occurrit vobis: ꝛ locutꝰ ē vba hec: At illi dixerūt Uir pilosus et zona pellicea accinctꝰ renibꝰ. Qui ait. Helyas tesbites est. Tu. ¶ Dñica.iij. Sabbō pceď. ad vš ãca.iij. Sabbō pceď. ad vš ãc ꝛ pi cum hymno. vš. Cpm.

Nolite mirari frēs si odit vos mūdus nos scimꝰ qm̄ translati sumꝰ de morte ad vitā: qm̄ diligimꝰ frēs. ℣. Uesptina ořo. Ad mgt. an. Preualuit dauid ī philisteo in fūda ꝛ lapide ī nomie dñi Coll. dñice pceď. Memo. de sctis si eue. cū suffr. Cōplet. ut š. Ad matu. Inui. ꝛ in singulis noc. ãe pi ꝛ ℣. vt ī psalterio. Sex pme lect. de legēda suprascpta post vltio lctā cū sex pmis. ℟. dñice pcedē Et si fuerit sctūs. iij. lect. ℣. lect. medie ꝛ ℟. erūt de eodē sctō. Et de scō. iij. ℟. si fuerit fiēt meď. ℟. Tres vltie lec. ď euange. dñice cū tribꝰ ℟. de trinita. Te deū ℣. añ lau. et in lau. ac ad hor. diei ꝛ scďis vesp. mō in pceď. dñica ordinato. ꝛc. Ad laudes. Capitulū

Humiliamini sub potenti manu dei vt vos exaltet in tpe visitatiōis oēm sollicitudinē vestrā pciētes in eū quoniaꝫ ipi cura est de vobis. Ad terciam. Capitulū

Deus omnis gratie qui vocauit vos in eternā gloriam suaꝫ in xpo iesu modicū passos: ipē perficiet cōfirmabit solidabitq;: ipsi gloria et imperium in secula seculoꝝ amen. Ad vi. Capłm.

Sentite de domino in bonitate ꝛ in simplicitate cordis querite illū: qm̄ inuenitur ab his qui nō tentāt illū: apparet autem illis qui fidē habēt in illum. Ad ix. Cpm.

Exultate ꝛ letamini in domino deo vestro qui dedit vobis doctoreꝫ iusticie: et descēdere faciet ad vos ymbrem matutinū et serotinuꝫ in pncipio. Deo gratias. Ad secundas vesperas. Capłm.

Laudabitis nomen dei vestri q̄ fecit vobiscum mirabilia:et nō ɔfūdetur populus me⁹ in sempiternū:ait dominꝰ omnipotēs. Deo gratias. ℣. Dirigat. Ad mḡ. an cū coll. in ordine euāg. Per fer. huius et seqn. ebdo. si fiat de tpe legitur. Ad matu. de libro regū vtš. Cetera tam ad mat. q̄ ad hor. vt i p̄ceđ. ebđ notat. ¶ Dñica.iiij. Sabbo p̄ceđ. Ad vesp. vtš. notatur.

Ego dñs deus [Cp̄m. vester: et nō est amplius et nō confūdet populꝰ meus ineternum dicit dñs oīpotens. ℣⁹. Vespertina oro. Ad mḡt. an. Irat⁹ rex saul dixit mihi mille dedert et filio ysai dederūt decē milia. Collectā de dñica p̄ceđi. cū mēo. de sctis et suffr. Ad mat. tā hy⁹ q̄ seqn. dñicar presentis hystorie necnō ad hor. mō supe rius in.iij. dñica ordīato cū sequen. Ad laudes. Capłm.

Ponā tabernaculū meū in medio vestri et nō abiciet vos vltra anima mea:et ambulabo inter vos: et ero vester deus. vosq3 eritis populꝰ meus dicit dñs deus omps.

Ad terciam. Capitulū

Iustificati ex fide pacem habeamus ad deum per dominum nostrum iesū christū per quem et accessum habemus per fidem in gratiā istā in qua stamus et gloriamur in spe glorie filiorū dei. Ad vi

Existimo enim [Capłm qđ nō sūt cōdigne passiones huiꝰ temporis ad futuram gloriā que reuelabitur in nobis:nam expectatio creature reuelationem filiorū dei expectat. Ad.ix. Capm.

Vanitati creatura subiecta est nō volēs sed ꝑpt eū q̄ subiecit in spe:qr et ipa creatura liberabit a seruitute corruptiōis in libertatem glorie filiorū dei. Deo ḡ. Ad scđas vš. aīte. p̄i. hyꝰ vtš. cp̄

Omnes vnanimes in oro ne estote:cōpatiētes:fraternitatis amatores: misericordes:modesti:humiles:nō reddentes malū ꝓ malo:nec maledictū ꝓ maledicto: sed ecōtrario bñdicētes:quia in hoc vocati estis: vt bñdictionem hereditate possideatis.

¶ Dñica.v. Sabbato ad vš.

Qui vult vitam [Capm diligere et dies videre bonos:coherceat linguam suā a malo: et labia eiꝰ ne loquantur dolum: declinet a malo et faciat bonum: qr oculi domini sup iustos et aures eiꝰ in p̄ces eorū. ℣. Vesptīa oro. Ad mḡ.ā. Nōne iste ē dđ de q̄ canebāt i choro dicētes saul ꝑcussit mille et dauid decē milia

in milib⁹ suis vt̃s. Ad k. Cp̃z

Dei filius iesus xp̃s q̃ in nobis p̃dicat⁹ est nõ fuit in illo est ⁊ nõ: sed est in illo fuit: quotquot enĩ p̄missiões dei sũt in illo est: ideo ⁊ p ip̃m amẽ deo ad gloriã nostram. ℣. Dñs regnauit. Ad bñ⁹. ã cũ collcã. vt ĩfra in ordie euãgelioꝝ. Ad terciam. Cap̃m.

In xp̃o habitat oĩs plenitudo diuinitatꝫ corporaliter: ⁊ estis in illo repleti qui est caput oĩs p̃ncipat⁹ ⁊ potestatis. Ad sextam. Cap̃m.

Nunc liberati a peccato serui autẽ facti deo habetis fructũ in sctĩficationẽ: finẽ vero vitã eternã. ℟. ℣. ⁊ cetera vt̃s. Ad nonã. Cap̃m

Si sp̃ũ facta carnis mortificaueritis viuetꝫ: quicũq3 enĩ sp̃ũ dei agũt hi filij sũt dei. Ad scdas ves. Cp̃m.

Ipse spiritus testioniuz reddit sp̃ui nr̃o q᷑ sumus filij dei: si aũt filij et heredes heredes quidem dei: coheredes aũt xp̃i. ℣. Dirigat. Cetera modo p̃dicto. Nota q᷑ p̃missis oĩb⁹ cap̃. dictis per alias dñicas huius hysto. restantes. Cp̃m. dñice tercie. Nolite mirari. cũ seq̃n. repetũtur dũ opus est. ¶ Dñica sexta. Ad mg̃t. an. Saul et ionathas amabiles ⁊ decori in vita sua in morte quoq3 nõ sũt diuisi aquilis velotiores leonib⁹ fortiores q̃uo ceciderũt fortes in bello ⁊ perierũt arma bellica incliti israel flete. Cet̃a vt̃s. ¶ Dñica septima. Ad mg̃t. an. Mons gelboe nec ros nec pluuia veniant sup te q2 in te abiectus est clipeus fortiũ clipe⁹ saul quasi nõ esset vnct⁹ oleo quo modo ceciderũt fortes in p̃lio ionathas in excelsis tuis interfect⁹ est saul et ionathas amabiles et decori valde ĩ vita sua in morte quoq3 nõ sũt separati. ¶ Dñica octaua. Ad mg̃t. an. Doleo super te frater mi ionatha amabilis valde sup amorẽ mulierũ et sicut mater vnicũ amat filiũ ita te diligebã sagitta ionathe nũq̃ abijt retrorsum nec decliauit clipeus ei⁹ in bello et hasta eius non est auersa. ¶ Dñica nona. Ad mg̃t. an Rex aũt dauid coop̃to capite ĩcedẽs lugebat filiũ dicẽs absalõ fili mi fili mi absalon q̃s mihi det vt e° moriar p te fili mi absalõ ¶ Dñica decia Ad mg̃. an. Dixit dauid ad dñm cũ vidisset angelũ cedẽtem populũ ego sum q̃ peccaui ego inique egi isti q̃ oues sũt quid fecerũt. cetera vt̃s. Nota q᷑ inter trinitatẽ ⁊ dominicã p̃mã de sapia nõ sũt tot dñice quot sũt añe super

mgt de pmis vel. dñicaꝝ siue sabboꝝ pdictoꝝ añe supcre scen. omittūt nec restaurant.
¶ Sequit hystoria de sapia q incipit dñica pximiore festo scti petri ad vincula. siue ante vel post. et durat. iiij. ebdo. Et nota q si festū inuētionis scti stephani pthomar. in dñica euene. trāsferet ad fer. ij. seqn. & i illa dñica fiet d sapia. ¶ Dñica pma de sapientia. Sabbato pced. ad v. añe & pi feriales. hy. Deus creator omniū. vs. Caplm.

Si sapiētiam inuocaueris & inclinaueris cor tuum prudētie: si quesieris eā quasi pecuniā: & sicut thesauros effoderis eaz: tūc intelliges timorē dñi: et sciētiā dei inuenies: qr dñs dat sapientiam: et ex ore eius sciētia et prudētia. V. Vespertina orō. Ad mgt. an. Sapiētia edificauit sibi domū excidit colūnas septē subdidit sibi gētes superborū cꝫ & sublimiū colla ppria virtute calcauit. Coll. dñice pcedē. Mē. de sctō si euene. cū suffr. Cōplet. tpis Ad mat. Inuit. et in singlis noc. añe pi & V. añ lect. vt in psalterio notat. Sex pme lec. de pabol salomōis vt infra p

In pncipio de [mū. R. anteq trā faceret: prius q abyssos constitueret pusq pduceret fontes aquaꝝ āteq mōtes collocarēt. Añ oēs colles generauit me dñs. V. Quādo pparabat celos aderam cū eo cūcta ɔponēs Ante. Scdm. R. Girum celi circuiui sola & in fluctib maris ambulaui in omi gēte & in oi populo pmatū tenui. Superboꝝ et sublimiuz colla propa vtute calcaui. V. Ego in altissimis habito & thronus me in colūna nubis. Superboꝝ. Terciū. R. Emitte dñe sapientiā de sede magnitudinis tue: vt mecū sit & mecum laboret vt sciaz quid acceptuz sit corā te omi tpe. V. Da mihi dñe sediū tuaꝝ assistricem sapiētiā vt mecum. Gl. Vt mecū. Quartū. R. Da mihi dñe sediū tuaꝝ assistricē sapientiā: et noli me reprobare a pueris tuis. Qm seru tuus sū ego & filius ancille tue. V. Mitte illā a sede magnitudinis tue vt mecū sit & mecū laboret. Qm. R. Iniciū sapie timor dñi. Intellect bonus oib faciētib eū laudatio ei manet in seculū scli. V. Dilectio illi custodia legū ē quia oīs sapiētia timor dñi Intellectus. vi. R. Verbū iniquū et dolosū lōge fac a me dñe. Diuitias & pauptates ne dederis mihi sed tātuz victui meo tribue necessaria. V. Duo ro-

gaui te ne deneges mihi antequam moriar. Diuicias. Gloria. Tres vltie lec. de euang. dnica. vij. R. Super salutem et omnem pulchritudinem dilexi sapientiam et proposui pro luce habere illam: venerunt mihi omnia bona pariter cum illa. V. Non comparabitur illi lapis preciosus: quoniam inextinguibile est lumen illius. Venerunt viij. R. Dne pater et deus vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi et desiderium malignum amoue a me dne aufer a me concupiscentiam. Et animo irreuerenti et infrunito ne tradas me dne. V. Ne derelinquas me dne ne adincrescant ignorantie mee et multiplicentur delicta mea. Et aio. ix. R. Ne derelinquas me dne pater et dominator vite mee vt non corruam in conspectu aduersariorum meorum. Ne gaudeat de me inimicus meus. V. Apprehende arma et scutum et exurge in adiutorium mihi. Ne gaudeat Gloria. Ne gau. Te deum. Ant. V. Mirifica. In lau. sola sup pos sol. ant. Alla. vij. hy. Ecce iam noc. in psalterio. Capitulum.

Fili mi ne obliuiscaris legis mee: et precepta mea custodiat cor tuum: longitudinem enim dierum et annos vite et pacem apponent tibi misericordia et veritas non te deserent. Deo gratias. V. Dns regnauit. Ad ben. an. cum coll. vt infra in serie euang. Memo. de scto si acciderit cum suffra. colbus. Ad primam et alias hor. modo superius in. ij. dnica post trinitatem ordinato cum cap. sequen. et collectam de matu. Ad terciam. Capitulum

Habe fiduciam in dno ex toto corde tuo et ne innitaris prudentie tue in omnibus vijs tuis cogita illum et ipse diriget gressus tuos. Deo gratias. Ad sextam. Capitulum.

Custodi legem atque consilium: et erit vita anime tue: et gratia faucibus tuis: tunc ambulabis fiducialiter in via tua: et pes tuus non impinguet. Deo. Ad ix. cap.

Posside sapientiam posside prudentiam: ne obliuiscaris neque a verbis dni declines: ne dimittas eam et custodiet te dilige eam et seruabit te. Deo gratias. Ad. ij. vel. an. psl et hymnus vts. Capitulum.

Principium sapientie posside fili mi: et in omni possessione tua acquire prudentiam: dabit capiti tuo augmenta gratiarum et corona inclita proteget te. V. Dirigatur dne oratio mea. Sicut incensum in conspectu tuo. Cetera vt supra dictum est. ¶ Per fer dum agitur de tpe. Ad mat. Inuit. ane. psl de noct. et V. an lect. vt in psalterio. iij. lect. de hystoria

vt post. Prima fer. vacante R. Magna enī sunt iudicia tua dn̄e et mirabilia tua. Magnificasti populū tuū et honorasti. V. Trāstulisti illos per mare rubrū et trāsuexisti per aquam nimiam. Magni. R. Que sūt in corde hoim̄ oculi tui vident dn̄e: et in libro tuo oēs scribent. Homo videt in facie de⁹ aūt ī corde. V. Oia enī corda scrutat: et vniuersas mētiū cogitatiōes intelligit. Homo vi. R. Prebe fili cor tuū mihi et oculi tui vias meas custodiant. Ut addat gr̄a capiti tuo. V. Attēde fili mi sapiam meā et ad eloquiū meū inclia aurē tuā. Ut ad. V. aū lau. et cetera tā in lau. q̄ ad hor. et vespas mō ī aliis fer superi⁹ ordinato. ¶ Sequit legēda p mat. hui⁹ hystorie de sapia. Parabole salomōnis. Lect.

Parabole salomonis filij dauid regis israel ad sciēdā sapiētiā et disciplinā ad intelligenda verba prudētie et suscipiēdā eruditionē doctrine: iusticiā iudiciū et equitatē: vt detur paruulis astutia: et adolescēti scientia et intellect⁹. ¶ Audiens sapiēs sapientior erit: et intelligens gubernacula possidebit. Animaduertet parabolā et interpretationē eius: verba sapiētium et enigmata eorū. Timor dn̄i pncipiū sapiētie. Sapiētiā atq doctrinam stulti despiciunt. ¶ Audi fili mi disciplinā patris tui: et ne dimittas legem matris tue vt addat gr̄a capiti tuo: et torq̄s collo tuo. Fili mi si te lactauerit pctōres ne acquiescas eis. Si dixerint veni nobiscū: insidiemur sāguini abscondam⁹ tendiculas contra insontem frustra deglutiamus eū sicut infernus viuentē et integrū quasi descēdētē in lacū. Omnē preciosam substantiam reperiemus implebimus domos nostras spolijs. Sortem mitte nobiscū: marsupiū vnum sit oīm nostrū. ¶ Fili mi: ne ambules cū eis prohibe pedem tuū a semitis eorū. Pedes enī illorū ad malum currūt et festinant vt effundant sanguinē. Frustra autē iacitur rhete: aū oc̄los pēnatorū. Ipsi quoq contra sanguinē suum insidiantur et moliūtur fraudes cōtra animas suas. Sic semite oīs auari animas possidentium rapiunt. ¶ Sapiētia foris predicat ī plateis dat vocem suam. In capite turbarū clamitat in foribus portarum vrbis profert verba sua dicens vsquequo paruuli diligitis infantiam: et stulti ea que sibi sūt

noxia cupiẽt: ⁊ imprudẽtes odibũt sciam. Cõuertimini ad correctionẽ meã. En ꝓferam vobis spm̃ meũ: ⁊ ostendam verba mea: q; vocaui ⁊ renuistis: extẽdi manũ meã ⁊ nõ fuit q aspiceret. ¶ Despexistis omẽ cõsiliũ meũ ⁊ increpatiões meas neglexistis. Ego quoq; in iteritu vestro ridebo: cũ vobis qđ timebatis aduenerit: cũ irruerit repẽtina calamitas: ⁊ interitus q̃si tẽpestas ĩgruerit: qñ venerit sup vos tribulatio ⁊ angustia. Tũc iuocabũt me ⁊ nõ exaudiã: mane ↄsurgẽt ⁊ nõ inueniẽt me: eo ꝙ exosam habuerint disciplinã: et timorẽ dñi nõ susceperit nec acquieuerũt ↄsilio meo ⁊ detraxerũt vniuersa correctioni mee. Tu. Itẽ lec.

Fili mi si susceperis sermões meos: ⁊ mãdata mea abscõderis penes te vt audiat sapiẽtiã aur; tua: inclina cor tuũ ad cognoscẽdã prudẽtiã. Si eni sapientiã inuocaueris: ⁊ inclinauer; cor tuum prudẽtie: si q̃sieris eã q̃si pecuniã: ⁊ sicut thesauros effoderis illã: tũc intelliges timorẽ dñi ⁊ scientiã dñi iuenies: q; dñs dat sapientiã ⁊ ex ore ei⁹ sciẽtia ⁊ prudẽtia. ¶ Custodiet rectoꝝ salutẽ ⁊ ꝓteget gradiẽtes simpliciter seruãs semitas iusticie ⁊ vias sanctoꝝ custodiẽs. Tunc itelliges iusticiã ⁊ iudiciũ et eq̃tatẽ: ⁊ omnẽ semitã bonã si intrauerit sapiẽtia cortuum: ⁊ sciẽtia aĩe tue placuerit. ¶ Cõsiliũ custodiet te: ⁊ prudentia seruabit te vt eruaris de via mala ⁊ ab hoĩe q ꝑuersa loq̃t. Qui letant cũ male fecerint: ⁊ exultãt ĩ rebus pessimis. Quoꝝ vie peruerse ⁊ infames gressus coꝝ vt eruaris a muliere aliena: et ab extranea q mollit s'mones suos: ⁊ relinq̃t ducẽ pubertat; sue ⁊ pacti dei sui oblita ẽ. T. Incipit eccl'iastes.

Verba eccl'iastes filij dauid regis hirl'm. Vanitas vanitatũ dixit eccl'iastes Vanitas vanitatũ ⁊ oĩa vanitas Quid habet amplius homo de vniuerso labore suo quo laborat sub sole? Generatio ꝑterit ⁊ generatio aduenit: terra vero in et'nũ stat ¶ Orit sol ⁊ occidit: ⁊ ad locum suũ reuertitur. Ibiq; renascẽs girat ꝑ meridiẽ ⁊ flectit ad aquilonẽ: lustrãs vniuersa ĩ circuitu. Pergit spiritus ⁊ in circulos suos redigitur. Oĩa flumina intrant mare: ⁊ mare nõ redundat. Ad locũ vnde exeũt flumina reuertũt vt iteꝝ fluãt. ¶ Cũcte res difficiles nõ potest e-

as homo explicare sermone Nõ saturat oculus visu: nec auris implet auditu. Quid est qd fuit: ipm qd futur est Quid est qd futurũ est: ipm qd fiendũ est. Nihil sub sole nouũ: nec valet quisq dicere ecce hoc recẽs est: iam enim pcessit i seculis. Que fuerũt ãte nos: nõ est pteritor mẽoria: sed nec eor qdẽ q postea futa sũt erit recordatio apd eos q futuri sũt in nouissimo Tu. ¶ Dñica.ij. de sapiẽtia Sabbato pced. Ad vs ãe pi

Ego [⁊ hymn vrs. Cp. sapiẽtia habito i cõsilio ⁊ eruditis itersũ cogitatiõibus: meũ est cõsiliũ ⁊ eqtas mea est prudẽtia ⁊ fortitudo Deo grãs. ℣. Vespertina oro. Ad mgt. ã. Sapiẽtia clamitat in plateis si qs diligit sapiẽtiã ad me declinet ⁊ eã iueniet ⁊ eã cũ iuenerit btũs est si tenuerit eã. Coll. dñice pced. Memo. de sctõ si eue. cũ suffr. cõibus. Cõple. tpis Ad matu. Jnuita. vnũ de passignatis añe pi ⁊ ℣. p omes noct. vt in dñica pcedẽ. Sex lec. de legẽda pscripta cũ vi. ℟. de dñica pced. Et si scũs triũ lec. fuerit. ℣. mediũ noc. cũ trib lec. ⁊ ℟ia erũt de eodẽ sctõ. Si vo fuerit sãctus ix. ℟. ℣. ⁊ iij. ℟ia media est de eodẽ. Tres vltime lec. de euãgelio dñice p vltie lectũ cũ. iij. ℟. de trinita. Te deũ ℣. ãte laudes ac in lau. et ad horas modo pordinato. Ad

Deo [laudes. Cpm. Aquia dñi inclina aurez tuã: custodi ea in medio cordis tui: vita ei sũt custodiẽtibus ea: ⁊ vniuerse carni sanitas. ℣. Dñs reg. Ad bñ. ã. cũ collã vt in serie euãgelior Memo. de scis cũ suffr. Ad

Accipite disci [iij. cpm. plinã ⁊ nõ pecuniã: doctrinã magis q aur eligite. melior est eni sapiẽtia cũctis pciosissimis: ⁊ oẽ desiderabile nõ potest ei comparari.

Principiũ [Ad. vi. cpm sapiẽe timor dñi: ⁊ scientia sctõr prudẽtia p me eniz multiplicabunt dies ⁊ addẽtur anni vite. Ad. ix. cpm.

Attẽdite sapiam dñi et prudẽtie eius iclinate aurẽ vestrã vt custodiatis cogitatiões ⁊ disciplinã: labia vra pseruẽt: respicit eni dñs vias hois: ⁊ oẽs gressus illi psiderat. Deo g. Ad. ij. ves.

Dñs possedit [Cpm me inicio viar suar: anteq quicq faceret a pncipio necdũ erãt abyssi ⁊ ego parturiebar: bti q custodiũt vias meas. ℣. Dirigat. Cetera ⁊ ad cõplet. vrs. ¶ Dñica. iij. Sabbato pced. sup mgt. vel

pmemo.ã. Ego ĩ altissimis habito ⁊ thron⁹ meus in colũna nubis. ℣. Vesptina orõ. Collã dñice p̃cedẽ. ¶ Dñica iiij. Sabbato an. Dñs possedit me ĩicio viaꝝ suaꝝ anteq̃ q̄cq̃ faceret a p̃ncipio necdũ erãt abyssi et ego ꝯcipiebar qñ p̃parabat celos aderã cũ eo cõponẽs oĩa. Cetera supra.

¶ Dñica.i. de iob. Sabbõ p̃cedẽ. Ad vs̃ ãepl ⁊ hy⁹. vt s̃.

Expoliãtes vos [Cpm. veterẽ hoĩem cũ actib⁹ suis induite nouũ: eũ q̃ renouaꝫ ĩ agnitionẽ dei s̃m imaginẽ eius qui creauit eũ. ℣. Vesptina orõ. Ad mgt. an. Cũ audisset iob nũcioꝝ v̄ba sustinuit patiẽter ⁊ ait si bona suscepimus de manu dñi mala aũt q̄re nõ sustineam⁹ in oĩb⁹ his non peccauit iob labiis suis neq̃ stultũ q̃d cõtra deũ locut⁹ est. Collã dñice p̃cedẽ. Mẽo. de scõ si eue. cũ suffra. cõib⁹. Cõpleto. nõ mutaꝫ. Ad mat. Inuit. vnũ de p̃dictis. In singulis no. ã Seruite. cũ ãl. ⁊ pl. et ℣. ãte lec. vt ĩ p̃ced. dñicis. Sex p̃me lect. de libro iob vt infra. Primũ ℟. Si bona suscepimus de manu dñi mala aũt quare nõ sustineamus. Dñs dedit dñs abstulit sicut dño placuit ita factum est sit nomen dñi benedictum. ℣. Nudus egressus sũ de vtero matris mee nudus reuertar illuc. Dñs dedit. Scdm ℟. Anteq̃ comedã suspiro ⁊ tã q̃ inundãtis aque sic rugit⁹ meus quia timor quẽ timebam euenit mihi et qđ verebar accidit. Nõne dissimulaui nõne silui ⁊ iã quieui ⁊ venit super me indignatio tua dñe. ℣. Ecce nõ est auxilium tuũ in me ⁊ necessarij quoq̃ mei recesserũt a me. Nonne dissimula. Terciũ ℟. Quare detraxistis sermõib⁹ veritatis ad increpandũ v̄ba cõponitis ⁊ subuertere nitimini amicũ vestrũ. Veruntñ q̃ cogitatis explete. ℣. Quod iustum est iudicate ⁊ nõ inuenietis in me iniquitatem. Verũtamen. Quartũ ℟. Utinam appẽderentur peccata mea quibus iram merui. Et calamitas quã patior in statera. ℣. Quasi arena maris hec grauior appareret vnde ⁊ verba mea dolore sũt plena. Et ca. v. ℟. Induta est caro mea putredine ⁊ sordib⁹ pulueris cutis mea aruit ⁊ cõtracta est. Memẽto mei dñe q̄a vẽt⁹ ẽ vita mea. ℣. Dies mei sicut vmbra declinauerũt et ego sicut fenũ arui. Memẽto. vi. ℟. Paucitas dieꝝ meoꝝ finieꝫ breui. Dimitte me dñe sine plãgã paululũ dolorem

meũ anteq̃ vadã ad terrã tenebrosã ⁊ opertã mortꝫ caligine. ℣. Manꝰ tue dñe fecerũt me ⁊ plasmauerũt me totũ in circuitu ⁊ sic repẽte p̃cipitas me. Di. Tres vlti. lec. de euãge. dñice. vij. ℟. Nũquid dñs supplãtat iudiciuꝫ aut omp̃s subuertit qḋ iustũ ẽ. Libera me dñe ⁊ pone me iuxta te ⁊ cuiusuis manꝰ pugnet cõtra me. ℣. Appħẽde arma ⁊ scutũ ⁊ exurge in adiutoriũ mihi. Liba. viij. ℟. Scio dñe q2 morti me traditurus es vbi cõstituta est oĩs domꝰ viuẽtiũ spero in te dñe q2 nõ ad ↄsumptionẽ meam emittꝫ manũ tuã ⁊ si in ꝓfũdum inferni dimersus fuero Inde me liberab. ℣. Si ascẽdero i celũ tu illic es ⁊ si descẽdero in infernũ. Inde. ix. ℟. Nocte os meũ ꝑforaƀ doloribus ⁊ q̃ me comedũt nõ dormiũt a multitudine eoꝝ ↄsumiƀ vestimẽtũ meum. Cõparatus sũ luto ⁊ assimilatꝰ suꝫ fauille ⁊ cineri. ℣. Nũc autẽ in memetipso marcescit aĩa mea ⁊ possidẽt me dies afflictiõis. Cõparatꝰ. Glia. Comparatꝰ. Te deũ. Ad lau. ℣. Mirifica. In laudi. ã. Allã. vij. Myꝰ. Ecce iã. A Cpm.

Abrahe dicte sũt ꝓmissiones ⁊ semini eius: nõ dixit ⁊ seminibꝰ quasi i multis: sed quasi in vno ⁊ semini tuo qui est christus Deo gratias. ℣. Dñs regna. Super bñꝰ. an. cũ collã vt infra i ferie euãge. Memo. de sãcto si ⁊ c. cũ suffragijs. Ad horas hymni soliti. an. O beata. cum alijs vt in psalterio. Ad terciã. Cpm.

Lex propter trãsgressiones posita est donec veniret semen cui promiserat ordinata per angelos in manu mediatoris: mediator aũt vnius non est: deus autem vnus est. Deo gratias. ℟. Inclina. ⁊ cetera Collã de matu. Ad. vi. cpm.

Qui timetis dñm diligite illum ⁊ illuminabuntur corda vestra: respicite et scitote quia nullus sperauit in dño ⁊ confusus est: qm̃ pius est dominus. ℟. In eternum dñe. Ad. ix. Cpm.

Fiduciam habemus in deũ vt q̃cquid petierimus accipiemus ab eo si mãdata eius custodimus: et ea que sũt placita coram eo facimus. ℟. Clamaui in toto corde. Ad scdas vespas an. Sede. cũ alijs. Myꝰ. Lucis creator. cpm.

Si p̃occupatus fuerit homo i aliquo delicto vos qui spirituales estis hmõi instruite i spũ lenitatis: cõsiderans teipm ne et tu tenteris: alter alte-

rius onera portate: et sic adi plebitis legē xpi. ℣. Dirigat Sup mḡt. an. cū coll. vbi supra. Cetera mō pmisso ¶ Per fer. si fiat de tpe. Ad matut. Inuit. aīe pi et ℣. Añ lec. de feria. Tres lec. de legēda po stea scripta. ℟. q̄ remanent pmo dicūt. vel de illa de dñica si opus est repetūtur. ℟ia Nōne cognoscit dominus vias meas et cunctos gressus meos dinumerat qd si ābulaui in vanitate aut declinauit in dolo pes meus. Appēdat me in statera iusta et pbet deus inocētiā meā. ℣. Si declinauit gressus meus a via et si secutus est oculus meus cor meū et in manib9 meis adhesit macula. Appēdat. ℟. Uersa est in luctū cythara mea et organū meū in vocē flentiū. Parce mihi dñe nihil enim sunt dies mei. ℣. Cutis mea denigrata est sup me et ossa mea aruert. Parce. ℟. Ad esto dolori meo de9 nimiū fatigor. Et cecidit in luctū cythara mea et cātatio mea in ploratōez. ℣. Interiora mea efferbuerūt absq3 vlla requie pueneruūt me dies afflictiōis Et cecidit. Ante laud. ℣. et i laud. aīe pi hy9. et cetera de fer. cū cap. et coll. de dñica. et cū suffr. Ad horas mō pre ordinato. ¶ Dñica scda de iob. Sabbato pced. Ad vesp. aīe et pi. ferial. hy9 vrs. Cpz

Regem seculoꝝ exaltate in opib9 vr̄is: q2 non est alius de9 pter eū: ipe castigauit nos pter iiqtates nostras: et ipe saluabit nos propter miam suā. Deo gras. ℣ Uesptina oro. Sup mḡt. an Ciues mei vermes sūt cutis mea aruit denigrata carne os meū putruit nimis fact9 sū in opprobriū illis et iā nō cognoscar ab amicis meis. Collcā dñice pcedē. cū meo. de scto si acciderit ac suffra. Cetera sol. Ad mat. Sex pme lec. de libro iob vt infra cū. vi ℟. dñice pceden. Et si fuerit sctūs. iij. lect. ℣. añ lect. cum meo. lect. et. ℟. erūt de eodē scto. Et si sctūs. iij. ℟. euen. ℟. media fiēt de eodē. Tres vltie lect. de euāgelio dñice. iij. ℟. de trinitate post vltio dicta. Te deū. Ante laud. ℣ et in lau. ac ad hor. diei. et ad scdas vs. modo i pcedē. dñicis superi9 ordinato cū propriis cap. seqntib9 et coll. de dñica. Ad laudes. Capsm.

Ei qui potens est facere oia supabūdāter qd petimus aut intelligim9 scdm virtutē quā operat in nobis ipi gloria in ecclesia et in xpo iesu in omnes generationes seculi seculorum amen. Deo

gratias. Ad tertiam. Capitm.
Hierusalē ciuitas dei castigauit te dñs in operibus manuū tuaruz: nūc luce splendida fulgebis: et gaudebis in omnia secula seculorū
Ad sextam. Capitulū.
Sanabo contritiones vestras ait dñs: diligā vos spōtanee quia auersus est furor meus a vobis ero quasi ros: israel germinabit quasi liliū
Ad nonam. Capitulū.
Non imittet domin9 vltra furorem suum qm volēs miam reuertetur et miserebitur nostri: deponet oēs iniquitates nostras: et piiciet oīa peccata nostra. Ad vs Cpm
Veritatē et iudicium pacis iudicate in portis vestris ait dñs: et vnusquisqȝ malū cōtra amicū suū ne cogitetis: si conuersus cogitaui i diebus istis vt benefaciam vobis. Cetera et p fer si fiat de tpe vt superius ordinatū est. Sequitur legenda pro pced. mat. Incipit liber iob. Lectiōes
Vir erat in terra hus: noīe iob: et erat vir ille simplex et rectus ac timēs deū: et recedens a malo. Natiqȝ sunt ei septez filij et tres filie. Et fuit possessio eius septē milia ouium et tria milia camelorum qngenta quoqȝ iuga boum: et quingēte asine ac familia multa nimis. Eratqȝ vir ille magnus inter oēs orientales: et ibant filij eius: et faciebāt ɔuiuia p domos vnusquisqȝ in die suo: et mittētes vocabāt tres sorores suas vt comederēt et biberēt vinū cū eis Cūqȝ in orbē trāsissent dies ɔuiuij mittebat ad eos iob et scificabat illos. Cōsurgensqȝ diluculo offerebat olocausta p singulos: dicebat enim ne forte peccauerint filij mei: et benedixerit deo in cordibus suis. Sic faciebat iob cunctis diebus. Quadam aūt die cū venissent filij dei: vt assisterēt corā domio affuit int eos et sathan. Cui dixit dñs. Unde venis? Qui respōdēs ait. Circuiui trram et pambulaui eam. Dixitqȝ dñs ad eū. Nunqd cōsiderasti seruū meum iob: quod nō sit ei similis in tra homo simplex et rectus ac timēs deum et recedēs a malo. Cui respondēs sathan ait Nūquid frustra timet iob deū: nonne tu vallasti eū ac domuz eius vniuersāqȝ substantiā eius p circuitum: operibusqȝ manuum ei9 benedixisti: et possessio illius creuit in terra? Sed extende paululū manū tuā: et tange cuncta q̄ possidet: nisi i facie tua bñdixerit tibi. Di

xitq̃ dñs ad sathan. Ecce vniuersa que habet in manu tua sunt: tñ in eũ ne extendas manũ tuã. Egressusq̃ ẽ sathã a facie dñi. Item lec.

Cum aũt quadã die filij et filie iob comederent et biberẽt vinũ in domo fratris sui p̃mogeniti: nũcius venit ad iob qui diceret. Boues arabant et asine pascebantur iuxta eos et irruerũt sabei tulerũtq̃ omia et pueros ꝑcusserũt gladio et euasi ego solus vt nunciarẽ tibi. Cũq̃ adhuc nũcius ille loqueret venit alter et dixit. Ignis cecidit de celo et tactas oues pueros q̃ ↄsumpsit et effugi ego solus vt nũciarẽ tibi. Sed et adhuc illo loquẽte venit alius nũcius qui dixit. Caldei fecerũt tres turmas et inuaserunt camelos et tulerũt eos: necnõ pueros ꝑcusserũt gladio et effugi ego solus vt nunciarem tibi. Adhuc loquebatur ille et ecce ali⁹ intrauit et dixit. Filijs tuis et filiabus vescẽtibus et bibẽtibus vinũ in domo fratris sui p̃mogẽiti repente ventus vehemẽs irruit a regione deserti: et cõcussit quattuor angulos domus: que corruẽs oppressit liberos tuos et mortui sunt: et effugi ego solus vt nunciarẽ tibi. Tunc surrexit iob et scidit vestimenta sua et tonso capite corruẽs in terram adorauit et dixit. Nudus egressus sũ de vtero matris mee: nud⁹ reuerter illuc. Dñs dedit dñs abstulit sicut domino placuit ita factum est: sit nomen dñi benedictũ. In omibus his nõ peccauit iob labiis suis: neq̃ stultuz q̃d cõtra deum locut⁹ est. Factũ est aũt cum quadã die venisset filij dei et starent corã dño venisset quoq̃ sathan inter eos et staret in cõspectu eius: vt diceret dñs ad eũ: vnde venis? Qui respondẽs ait. Circuiui terrã et ꝑambulaui eã. Dixit dñs ad sathan. Nunquid cõsiderasti seruũ meuz iob q̃ non sit ei similis in terra vir simplex et rectus actimens deũ et recedẽs a malo et adhuc retinẽs innocentiã tu aũt cõmouisti me aduersus eũ vt affligerẽ eũ frustra Respondẽs sathan ait. Pellem ꝓ pelle: et cũcta q̃ habet homo dabit pro anima sua. Alioquin mitte manũ tuaz et tange os eius et carnem: et tunc videbis q̃ in faciem benedixerit tibi. Dixit autẽ dñs ad sathan. Ecce in manu tua est verũtamen aiam illius serua. Egressus igitur sathan a facie dñi percussit iob vlcere pessimo a plãta pe

dis vsq ad verticē eius: qui testa saniē radebat sedēs in sterquilinio. Dixit autem illi vxor sua. Adhuc tu permanes in simplicitate tua? Benedic deo et morere. Qui ait ad illam. Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. Si bona suscepimus de manu dñi: mala aūt quare nō sustineamus? In omnibus his nō peccauit iob labijs suis. Tu autem. ¶ Dñica de thobia. Sabbato ad vesperas āe ps. et hymnus vrs. Capitulum.

GRās ago deo meo semper pro omnibus vobis in gratia dei que data est vobis in christo iesu: quia in oībus diuites facti estis in illo in omni verbo et in omni sciētia. ℣. Vespertina oratio. Sup mag. ā. Ne reminiscaris dñe delicta mea vel parētū meorum neq vindictā sumas de peccatis meis. Collā dñice pcedē. Memo. de scō si fuerit cū suffr. cesantē. Ad matu. Inuit. āe ps. et ℣. añ lec. p oēs noct. vt dictū est supra. Sex lec. vt infra cū. vi. ℞. seqnt. Tres vltime lec. de euāgelio dñice cū trib℞. ℞. de trinitate post vltime dicta. Et nota. q si aliqua dñica de thobia de iudith aut hester scūs. iij. lec. etiam. ℣. añ lec. tres medie lec. cū iij. ℞. erūt de eod scō. Et si scūs occurrēs ppria legēda caruerit: fiēt de eo tria media ℞ia: et sic nulla dicent ℞ia de trini. vi. ℞ de hysto. videlicet tria pma et tria vltima dicēt. i. ℞. Peto dñe vt de vinculo improperij hui9 absoluas me aut certe desup terrā eripias me. Ne reminiscaris delicta mea vel parētū meorū neq vindictā sumas de pctis meis qz eruis sustinētes te dñe. ℣. Oīa enim iudicia tua iusta sunt: et omnes vie tue misericordia et veritas et nūc dñe memento mei. Ne reminiscaris. ii. ℞. Omni tempe benedic deum et pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et omni tpe cōsilia tua in ipo permaneant. ℣. Inquire vt facias que placita sunt ei in veritate et in tota virtute tua. Et omni. iij. ℞. Memor esto fili qm pauperē vitā gerimus. Habebis multa bona si timueris deū. ℣. In mēte habeto eū et caue nequando ptermittas eius precepta. Habeb. iiij. ℞. Sufficiebat nobis paupertas nr̄a vt diuitie cōputarent. Nūq̄ fuisset pecunia ista pro qua misisti filiū nostrū baculū senectutis nostre. ℣. Heu me fili mi vt qd te misim9 peregrinari lumen oculoz nostroz. Nunq̄. Quintū ℞. Bñdicite de

um celi et corā oib⁹ viuētib⁹ ɔfitemini illi. Q2 fecit nobiscum miam suā. ℣. Ipm bñdicite ꝛ cātate ei ꝛ enarrate oīa mirabilia ei⁹. Q2. vi. ℟ Tēpus est vt reuertar ad eū q̄ misit me vos aūt bñdicite dnm. Et enarrate oīa mirabilia eius. ℣. Cōfitemini illi coraʒ oibus homib⁹ q2 fecit nobiscū miam suā. Et enar. Gl'ia. Et. Te deū. Añ lau. ℣ ꝛ in lau. ac ad horas vt in p̄cedēti dñica cum cp̄. seqn. ꝛ collā de dñica. Ad lau. Cp̄m

Renouamini spū mētis vr̄e: ꝛ induite nouū hominē: q̄ ſm deū creatus ē in iustitia ꝛ sāctitate veritatis Deo gr̄as. Ad. iij. Cp̄m.

Deponētes mēdaciū loq̄mini veritateʒ vnusq̄sq3 cū p̄ximo suo: qm̄ sum⁹ inuicē mēbra. Deo g. Ad. vi. cp̄m.

In oibus sumētes scutū fidei in quo possit; omia tela neq̄ssimi ignea extiguē ꝛ galeam salutis assumite: ꝛ gladiū spūs qd̄ est vbum dei Deo gr̄as. Ad. ix. cp̄.

Spiritus timētiū deum querit: ꝛ in respectu illi⁹ bñdicit: spes eni illoꝝ i saluātē illos ꝛ oculi dñi in se diligentes. Deo g̃. ℟. et ℣. sol. collā dñice. Ad. ij. vespas. cp̄m.

Confidimus in dño iesu q2 q̄ cepit in vobis opus bonū p̄ficiet vsq3 in dieʒ iesu xp̄i Deo gr̄as Cetera vt dictū est. Per ebd̄. etiā si opus est legetur ad matu. de libro thobie qui incipit. Lecti.

Thobias ex tribu neptalim ꝛ ciuitate q̄ est in supioribus galilee sup naason post viā q̄ ducit ad occidētē: in sinistro habēs ciuitatē sephet cū capt⁹ esset in dieb⁹ salmanazar regis assyrioꝝ: i captiuitate tñ posit⁹: viā veritatis nō deseruit: ita vt oia q̄ habē poterat quotidie cū captiuis fratrib⁹ q̄ erāt ex genere suo impartiret. ¶ Cūq3 esset iunior oibus in tribu neptalim nihil tñ puerile gessit in ope Deniq3 cū irēt omes ad vitulos aureos quos ieroboā fecerat rex israel: hic solus fugiebat cōsortia oim: ꝛ pergebat ad hirlm in templū dñi. ꝛ ibi adorabat dnm deū isrl ¶ Omia p̄mitiua sua ꝛ decimas suas fideliter offerebat: ita vt in tercio anno p̄selitis ꝛ aduenis mistraret oēm decimationē. Hec ꝛ his silia ſm legem dei puerulus obseruabat. ¶ Cū vero factus fuisset vir: accepit vxorē annam de tribu sua: genuitq3 ex ea filium nomē suum imponēs ei: quē ab infantia timere deuʒ docuit ꝛ abstinere ab oī pctō Igitur cū p captiuitatē deue-

nisset cū vxore sua ꝛ filio i ciuitatē niniuem cum oī tribu sua: ꝛ omēs ederent de cibis gētiliū: iste custodiuit aīam suā: ꝛ nunq̄ cōtamiat⁹ est in escis eoꝝ. ¶ Et q̄ memor fuit thobias dn̄i i toto corde suo: dedit illi dn̄s grām in cōspectu salmanazar regis: ꝛ dedit ei potestatē quocunq̄ vellet ire habēs libertatē q̄cūq̄ facere voluisset. Pergebat enī ꝑ omēs q̄ erāt in captiuitate: ꝛ monita salutis dabat eis. Cū aūt venisset in rages ciuitatē medoꝝ: ꝛ ex his quibus honorat⁹ fuerat a rege habuisset decē talēta argēti et in multa turba generꝭ sui gabelū egētē videret q̄ erat ex tribu ei⁹ sub cyrographo dedit illi memoratū pondus argēti. ¶ Post multuz vero tp̄is mortuo salmanazar rege: cū regnaret sēnacherib filius ei⁹ ꝓ eo: ꝛ filios isrl̄ exosos haberet in ꝯspectu suo: thobias ꝑgebat per oēm cognationē suā ꝛ cōsolabatur eos: diuidebatq̄ vnicuiq̄ ꝓut poterat d̾ facultatib⁹ suis Esuriētes alebat: nudis vestimenta p̄bebat: ꝛ mortuis atq̄ occisis sepulturā sollicitus exhibebat. ¶ Dn̄ica de iudith. Sabbato p̄ceð. Ad vel. āe ꝑi ꝛ hy⁹ vt s̄. Capitl'a dn̄icaꝝ ꝑme ꝛ sc̄be de iob ac de thobia supra scp̄ta ab hic vsq̄ ad hystoriā de ꝓphetis ꝑ ordinē repetūtur q̄ñ sit de tp̄e. ℣. Uespertina orō. Ad mg̃. ā. Adonay dn̄e de⁹ magne ꝛ mirabilis q̄ dedisti salutē in manu femine exaudi p̄ces suoꝝ tuoꝝ. Collā dn̄ice p̄ce. cū suffr. ꝛ cet'a. Ad matuti. ꝛ ꝑ ebdo. Inuita. ꝛc. vt dic tū est supra et legit' de libro iudith vt subseqn. p̄mum ℟. Tribulationes ciuitatū audiuim⁹ q̄s passe sūt ꝛ defecim⁹ timor ꝛ ebetudo mētis cecidit suꝑ nos ꝛ suꝑ liberos nostros: ipi mōtes nolunt recipere fugā nostrā. Dn̄e miserere. ℣. Peccauim⁹ cū patrib⁹ nr̄is iiuste egimus iniq̄tatē fecim⁹. Dn̄e mise. ij. ℟. Nos aliū deū nescim⁹ p̄ter dn̄m in quo speramus. Qui nō despiciat nos nec āmouit salutē suā a genere nostro. ℣. Indulgētiā ei⁹ fusis lachrymis postulemus et humiliemus illi animas nostras. Qui nō. Terciū ℟. Dn̄e deus qui cōteris bella ab inicio eleua brachiū tuū suꝑ gētes q̄ cogitant seruis tuis mala Et dextera tua glificet' i nobis. ℣. Allide virtutē illorū in virtute tua cadat virt⁹ eorum in iracūdia tua. Et dex. Quartū ℟. Dn̄ator dn̄e celoꝝ et t're creator aquaꝝ rex

vniuerse creature tue. Exau
di orationē seruorū tuorꝝ. ℣.
Tu dn̄e cui hūiliū sp̄r ⁊ man-
suetorꝝ placuit depcatio. Ex-
audi. Quītū. ℟. Uos qui in
turribꝰ estis aperite portas
dn̄s op̄s fecit virtutem. Et vi
ctoriā dedit de inimicꝭ nostrꝭ
℣. Laudate dn̄m deū nostrū
qui nō deseruit sperātes i se.
Et victoriā. Sextū. ℟. Ado
nay dn̄e deꝰ magne ⁊ mirabi
lis q̄ dedisti salutez in manu
femine. Exaudi p̄ces seruorꝝ
tuorꝝ. ℣. Bn̄dictꝰ es dn̄e q̄ nō
derelīquis p̄sumētes de te et
de sua virtute gloriātes hūi-
lias. Exaudi. Gl̄ia. Exaudi.
Te deū. Lcka p matu. ⁊ ho.
vr̄s. In fer. vacan̄. si opus ē
dicūt seqn̄. ℟. Tribulatiōes
p̄mū de dn̄ica. ij. ℟. Benedi
xit te dn̄s in virtute sua qui p
te ad nihilū redegit īimicos
nostros. Ut nō deficiat laus
tua de ore hoīm. ℣. Bn̄dictꝰ
dn̄s q̄ creauit celū et terrā q̄
hodie nomē tuū ita magnifi
cauit. Ut nō defi. iij. ℟. Lau
date dn̄m deū nr̄m q̄ non de
seruit sperantes in se ⁊ in me
adipleuit miam suā. Quam
pmisit domui israel. ℣. Cōfi
temini illi qm̄ bonꝰ qm̄ in se-
culum mīa eiꝰ. Quā pmisit.
¶ Seqtur legēda p matuti.
Arphaxat itaq̄ rex me
dorum: subiugauerat
multas gentes imperio suo
et ip̄e edificauerat ciuitatez
potētissimā quaz appellauit
ebathanis ex lapibꝰ quadris
et sectis. Fecitq̄ muros eiꝰ
in altitudine cubitorum sep
tuaginta et in latitudine cu
bitoruz triginta. ¶ Turres
vero eius posuit in altitudie
cubitorum centum: per qua
drum quoq̄ earū latus vtrū
q̄ vicenorꝝ pedum spatio ten
debatur. Posuitq̄ portas
eius in altitudine turriū: et
gloriabatur quasi potens in
potentia exercitus sui et in
gloria quadrigarū suarum.
¶ Anno igitur duodecio re-
gni sui nabuchodonozor rex
assyriorum qui regnabat in
niniue ciuitate magna pug-
nauit contra arphaxat: ⁊ ob
tinuit euz in campo magno
qui appellatur ragau cōtra
euphraten et tygrin et iada
san ī campo erioth regis ely
corum. ¶ Tunc exaltatum
est regnū nabuchodonozor:
et cor eius eleuatum est: ⁊ mi
sit ad oēs qui habitabant
in cilicia et damasco et lyba-
no: et ad gentes que sunt in
carmelo ⁊ cedar: ⁊ inhabitā
tes galileam: in campo ma-
gno hesdrelon: et ad oēs q̄
erant in samaria et transflu
men iordanem vsq̄ ad hieru
salem et omnem terrā yesse:

quousq; ꝑueniat ad montes ethiopie. Ad hos autē misit nūcios nabuchodonozor rex assyrioꝝ. Qui oēs vno aīo cōtradixerūt ⁊ remiserūt eos vacuos: et sine honore abiecerūt. ¶ Tūc indignat⁹ nabuchodonozor rex assyrioꝝ ad oēm terram illā: iurauit ꝑ regnū suū qđ defēderet se de oībus regiōibus his. Anno vero terciodecimo nabuchodonozor regis assyrioꝝ: vicesima ⁊ secūda die primi mensis: factū est verbū in domo nabuchodonozor regis vt defenderet se. Uocauitq; oēs maiores natu oīsq; duces bellatores suos ⁊ habuit cum eis misterium cōsilij sui ¶ Dixitq; cogitationē suā in eo esse vt oēm terram suo subiugaret iperio. Quod dictū cū placuisset oībus: vocauit nabuchodonozor rex olofernē ꝑncipē militie sue: ⁊ dixit ei. Egredē aduersus omne regnū occidētis: et cōtra eos ꝑcipue qui ꝯtenserūt imperiū meū. Non parcet oculus tu⁹ vlli regno: oēmq; vrbē munitam subiugabis mihi. Tu autē. Cetera vt s. ¶ Dñica de hester. Sabbato ꝑced. Ad vs. añe pī et hy⁹ vt s. Cp. de iob vel de thobia post vltime dicta. X⁹. Uesptina. Ad mgt. an. Dñe rex omīpotēs in ditione tua cūcta sūt posita: et nō est qui possit tue resistere volūtati. Collā. dñice ꝑced. cū suffr. ⁊c. Ad ma. Inuita. ⁊c. vt i ꝑced. dñic. Sex lec. de hystoria. Primū. R. Dñe rex omīps in ditiōe tua cuncta sūt posita: et non est q̄ possit tue resistere volūtati Libera nos ꝓpter nom̄ tuū. V. Exaudi deus orōnē nr̄ā ⁊ et cōuerte luctū nostrū i gaudiū. Libera. ij. R. Miserere dñe pplo tuo q: volūt nos iimici nr̄i ꝑdere ⁊ hereditatē tuā delē de t̄ra ne despicias partē tuā quā redemisti ex egypto sed ꝯuerte luctū nr̄ in gaudiū. Ut viuētes laudem⁹ te dñe. V. Exaudi de⁹ orōnē nr̄am ⁊ ꝓpici⁹ esto sorti et funiculo hēditatꝫ tue. Ut vi. iij. R. Spē i aliū nūq̄ habui ꝑter in te de⁹ isrl. Qui irascer is ⁊ ꝓpicius eris et oīa pctā hoīm in tribulatiōe dimittis V. Dñe deus celi ⁊ terre respice ad hūilitatē nr̄am. Qui irasce. Quartū. R. Dñator dñe celoꝝ ⁊ t̄re creator aquarū rex vniuerse creature tue Exaudi orōnē seruoꝝ tuorū V. Tu dñe cui hūiliū semper et māsuetorū placuit depcatio. Exau. v. R. Cōforta me rex scōꝝ ꝑncipatū tenēs Et da sermonē rectum ⁊ bene sonātē in os meū. X⁹. Dñe rex

vniuerse potestatis cõuerte cõsiliũ eorꝝ sup eos. Et da. vi ℟. Memẽto mei deꝰ in bono. Et ne deleas miseratões meas quas feci in domo patris mei ꝛ in cerimoniis eiꝰ ℣. Recordare mei dñe deꝰ meꝰ. Et ne. Gloria. Et ne. Tres vltime lect. de euãgelio dñice. legẽda pro matutinis. Lectiões

In diebus assueri regis q̃ regnauit ab india vsq̧ ad ethiopiam sup centum viginti septẽ ꝓuincias: q̃n sedit in solio regni sui: susa ciuitas regni eiꝰ exordiũ fuit. ¶ Tercio igitur ãno imperii sui fecit grande cõuiuiũ cũctis p̃ncipibus et pueris suis fortissimis psarꝝ ꝛ medorꝝ inclitis ꝛ p̃fectis ꝓuinciarꝝ corã se: vt ostenderet diuitias glorie regni sui ac magnitudinẽ atq̧ iactantiã glorie sue multo tp̃e centum videlicet ꝛ octuaginta diebus. ¶ Cũq̧ implerẽt dies cõuiuii inuitauit oẽm populũ qui inuẽtus est in susis a maximo vsq̧ ad minimum: ꝛ septẽ diebꝰ iussit cõuiuium p̃parari in vestibulo orti: ꝛ nemoris q̃d regio cultu ꝛ manu cõsitũ erat. ¶ Pendebãt autẽ ex omni parte tentoria aerii coloris: ꝛ carpasinis ꝛ iacinctinis sustentata funibꝰ byssinis atq̧ purpureis q̃ eburneis circulis inserta erant ꝛ colũnis marmoreis fulciebãtur. Lectuli quoq̧ aurei ꝛ argentei sup pauimẽtum smaragdino ꝛ pario stratũ lapide: dispositi erãt: q̃d mira varietate pictura decorabat. ¶ Bibebãt itaq̧ qui inuitati erãt aureis poculis: ꝛ aliis atq̧ aliis vasis cibi inferebãtur. Uinũ quoq̧ q̃d magnificẽtia regia dignũ erat abũdans ꝛ p̃cipuũ ponebat: nec erat qui nolẽtes cogeret ad bibendum: sed sic rex statuerat: preponẽs mensis singulos de p̃ncipibus suis: vt sumẽt vnusquisq̧ q̃d vellet. Uasthi quoq̧ regina fecit conuiuiũ feminarũ in palatio vbi rex assuerus manere consueuerat. ¶ Itaq̧ die septio cũ esset rex hilarior: ꝛ post nimiam potationẽ incaluisset mero: precepit mauman / et bazatha / ꝛ arbona / ꝛ baghata et abghata / et iarach / et carthas septẽ eunuchis: q̃ in cõspectũ eius ministrabãt vt introducerẽt vasthi reginã corã rege: posito sup caput eiꝰ dyademate: vt ostẽdẽt cũctis pp̃lis et p̃ncipibꝰ illiꝰ pulchritudinẽ. Erat enĩ pulchra valde Que renuit ꝛ ad regis imperiũ q̃d ꝑ eunuchos mãdauerat venire cõtempsit. Unde iratus ẽ rex et nimio furore succensus. Tu autem domine.

Cetera ad horas ꝑut supra. Per ebdo. etiã si opus est legit de legẽda ꝓscripta ꝛ cetera fiãt vt s. Sequit hystoria de machabeis. ¶ Dñica prima de machabeis. Sabbo. ꝓced. Ad vs. añ et ꝑi ferial. hy. O lux btã trinitas ꝛ ꝑn cipa. Cpm. de iob vel thobia vsũ. ℣. Uespetina oratio. Ad mg. an. Adaperiat dñs cor vestrũ in lege sua ꝛ in ꝓcept suis ꝛ faciat pacẽ. Collã. dñi ce ꝓced. cũ suffr. ꝛ cõplet. so lito. Ad matu. Inuit. vnum de ꝑnotatis. In ꝑmo noc. an Pro fidei merit. cũ aliis et ꝑi ac ℣. añ lec. vt in psalterio Sex ꝑme lec. d libro machabe. vt subseqñ. Primũ. ℟. Adaperiat dñs cor vestrum in lege sua et in ꝓceptis suis et faciat pacẽ in dieb⁹ vestr Cõcedat vobis salutẽ et redimat vos a malis. ℣. Exaudiat dñs orõnes vestras ꝛ recõciliet vobis nec vos deserat i tpe malo. Cõce. ij. ℟. Exaudiat dñs orõnes vr̃as ꝛ recõciliet vobis nec vos deserat i tpe malo. Dñs de⁹ vester. ℣. Det vobis cor oĩbus vt colatis eũ ꝛ faciatis ei⁹ volũtatẽ Dñs. iij. ℟. Congregati sũt inimici nr̃i ꝛ gloriãt in vtute sua: cõtere fortitudinẽ illorũ dñe: ꝛ disꝑde illos. Ut cognoscant q2 nõ est ali⁹ q̃ pugnet ꝓ nobis nisi tu de⁹ nr̃. ℣. Disperge illos in vtute tua ꝛ destrue eos ꝓtector nr̃ dñe. Ut cog. iiij. ℟. Impetũ inimicorꝝ ne timueritis mẽores estote qũo salui fcti sũt pr̃es nostri Et nũc clamem⁹ in celũ ꝛ miserebit nr̃i de⁹ nr̃. ℣. Memẽtote mirabiliũ q̃ fecit pharaoni ꝛ exercitui ei⁹ in mari rubro Et. v. ℟. Cõgregate sũt gẽtes in multitudĩe vt dimicẽt cõtra nos ꝛ ignoram⁹ q̃d agere debeam⁹. Dñe de⁹ ad te sũt ocli nr̃i ne peream⁹. ℣. Tu scis q̃ cogitãt in nos quo modo poterim⁹ subsistere añ faciem illorꝝ nisi tu adiuues nos. Dñe. vi. ℟. Tua est potẽtia tuum est regnũ dñe tu es sup oĩs gẽtes. Da pacẽ dñe in dieb⁹ nr̃is. ℣. Creator oĩm de⁹ ꝛribilis ꝛ fortis iust⁹ et misericors. Da pa. Tres vltĩe lec. de euãge. dñice. vij ℟. Refulsit sol in clipeos aureos ꝛ resplẽduerũt montes ab eis. Et fortitudo gẽtium dissipata est. ℣. Erat exercitus magnus valde ꝛ fortis ꝛ appropiauit iudas et exercitus eius ad ꝓliũ. Et for. viij. ℟. Dixit iudas simõi fratri suo. elige tibi viros ꝛ vade libera fr̃es tuos in galileam. ego autẽ et ionathas frater me⁹ ibimus i galadithin Sicut fuerit volũtas in celo sic

fiat. ℣. Accingimi ⁊ estote fi
liũ potẽtes: qm̃ meliꝰ ẽ nobis
mori ĩ bello ꝙ̃ vidẽ mala gẽ-
tis nr̃e ⁊ sctõꝝ. Sicut. ix. ℞.
Hic ẽ fratrũ amator ⁊ ppl'i is
rael. Hic est q̃ multũ orat ꝓ
ppl'o ⁊ ꝓ vniuersa sctã ciuita-
te hir'lm. ℣. Uir iste in popl'o
suo mitissimꝰ apparuit. Hic.
Gl'a. Hic. Te deũ. Añ laũ. ℣.
Mirifica. In l. ã. Allã. vij. su
per. iij. p̃os. Dñs reg̃. De. Ju
bilate. et. Deꝰ deꝰ meꝰ ad te.
Sup cãticũ. Bñdicite. añe.
tres ꝓ dñicas successiue dicẽ
de vsq̃ȝ aduẽtũ. ã. Tres ĩ for-
nace ignis deãbulabãt ⁊ col-
laudabãt dñm regẽ canẽtes
ex vno ore hymnum dicebãt
bñdictꝰ es deꝰ allã. ã. Uideo
viꝝ similẽ filio dei ꝯfortantẽ
pueros ĩ camĩo ignis allã. ã.
Caminus ardebat septies ꝙ̃
solebat ⁊ pueri tui dñe in me
dio psallebant ananias dice
bat sctũs deꝰ azarias psalle
bat sctũs fortiꝭ misael clama
bat voce magna scũs ⁊ imor
talis miserẽ nobis. Sup. p̃.
Laudate. ã. All'. iij. hyꝰ Et-
ne rex cõdit. Cp̃m. vt s̃ dictũ
est. ℣. Dñs reg̃. Ad bñꝰ. an.
cũ collã. vt ĩfra in serie euan
geli. Mẽo. de sctõ si. ⁊c̃. cum
suffr. Ad ho. hymni sol. Ad
p̃mã. an. Adesto deꝰ vnꝰ ops
vt ĩ psal'r. p̃s. Deus deꝰ meꝰ
respice ĩ me. cũ aliĳs de lõga

p̃ma. cet'a vt ĩ dñic̃. p̃ced. Ad
iij. an. Te ĩuocamꝰ. cap̃. vt s̃
℞. Inclina. Collã. de matu.
⁊ sic ad alias hor. Ad vi. an.
Spes nr'a. Ad ix. ã. Libera
nos. ⁊c̃. Ad. ij. vs̃. ã. Sede.
cũ aliĳs ⁊ p̃l. de dñic̃. hyꝰ. Lu
cis crea. Cp̃m vt s̃. ℣. Diriga
tur. Ad magt̃. an. vt in serie
euãgel. ¶ Per fer. si fiat de
tp̃e. Ad matu. Inuit. ãe. p̃l ⁊
℣. añ lec. de noc. fer. Tres lc̃
de libro machabe. vt ĩfra. ℞.
Ornauerũt faciẽ tẽpli coro-
nis aureis ⁊ dedicauerũt al-
tare dño. Et facta est leticia
magna ĩ ppl'o. ℣. In hymnis
⁊ cõfessiõibꝰ bñdicebãt dñm
Et fctã. ℞. In hymnis ⁊ ꝯfes
sionibꝰ bñdicebãt dñm. Qui
magna fecit ĩ isrl' et victoriã
dedit illis dñs deꝰ ops. ℣. Or-
naueR't faciẽ tẽpli corõis au-
reis ⁊ dedicaueR't altare dño
Qui. ℞. Tu dñe vniuersoꝝ
q̃ nullã habes ĩdigẽtiã volui-
sti tẽplũ tuũ fieri in nob. Cõ-
serua domũ istã ĩmaculatã ĩ
et'nũ dñe. ℣. Qui regꝭ israel
intẽde q̃ deducꝭ velut ouẽ io-
seph. Cõs'ua. Añ l. ℣. ⁊ in l.
añe p̃l. ⁊c̃. de fer. cũ cp̃. ⁊ col
lec. de dñic̃. ac suffr. cõibꝰ Ad
hor. mõ ĩ fer. p̃ced. ordinato
¶ Dñica .ij. de machabeis.
Sabbo p̃ced. Ad vs̃. ãe. p̃l ⁊
hyꝰ. cũ cp̃. vt ĩ p̃ma dñic̃. Ad
mgt̃. ã. Exaudiat dñs orões

vras ꝛ recõcilieṫ vob̃ nec vos deserat in tpe malo. Collectã dñice p̃cedẽ. cũ suffr. etc̃. Ad mat. Inuit. vnũ de pass̃ grĩs an. Pro fidei. cũ al. et piac ℣. añ lc. vrs̃. Sex lec. ð legẽda ĩfra scp̃ta cũ. vi. p̃mis. ℟ fort. dñice p̃ce. Et si scũs. s. iij lec. eue. ℣. añ lec. medias et medie lc. cũ. ℟. erũt de eodẽ scõ. ꝛc̃. put supiꝰ. Tres vltie lec. de euã. dñice cũ. iij. ℟. ð fnitate pꝰ vltie dctã. Te deũ Añ l. ℣. ꝛ in lau. ãe. pi ꝛ hyꝰ cũ cp. ꝛ ℣. vrs̃. i p̃ma doc̃. notaṫ. Ad bñꝰ. ã. cũ colł. i ordine euãg. suffr. Ad hor. et. ij. vs̃. mõ supiꝰ in p̃ma dñic̃. notato. ꝯple. nõ mutaṫ. ¶ Dñica. iij. Sabbo sup mg̃t. vel p mẽo. ã. Da pacẽ dñe i diebus nr̃is qꝛ nõ ẽ aliꝰ q̃ pugnet p nobis nisi tu deꝰ nr̃. Collecta dñice p̃ce. ꝛc̃ p vesp. mat. ꝛ ho vrs̃. in. ij. dñica notaṫ. cũ lec de legẽda seqn̄. nõ lcrã ¶ Dominica. iiij. Sabbõ sup mg̃. ã. vna de seqn̄. an. Ornauerũt faciẽ tẽpli corõis aureis ꝛ dedicaueṙt altare dño et fctã ẽ leticia magna in pplo. ã. Tu dñe vniuersoꝝ q̃ nullã habes ĩdigẽtiã voluisti tẽplũ tuũ fieri in nobis ꝯserua domũ istã ĩmaculatã ieṙnũ. cet̃a vt sepe dctm̃ est. Sequiṫ legẽda p mat. huiꝰ hystorie. ꝛ ĩcipit p̃mꝰ liber machabeoꝝ. Lect

Et factũ est postq̃ alexander philippi macedo q̃ p̃mus regnauit in grecia egressus de ṫra cethi: pcussit dariũ regẽ p̃saꝝ ꝛ medoꝝ ꝛ ꝯstituit p̃lia multa: ꝛ obtinuit oĩm munitiões: ꝛ iterfecit reges ṫre: ꝛ ptransijt vsq͂ ad fines terre: et accepit spolia multitudĩs gẽtiũ: ꝛ siluit ṫra in ꝯspctũ eius: ꝛ cõgregauit virtutẽ exercituũ fortem nimis ꝛ exaltatũ est ꝛ eleuatũ cor eius: ꝛ obtinuit reges gẽtiũ: ꝛ tyrãnos: ꝛ fcti sũt illi i ṫbutũ. ¶ Post hec decidit i lctm̃: ꝛ cognouit qꝛ moreret̃ et vocauit pueros suos nobiles q̃ secũ erãt nutriti a iuuẽtute sua: ꝛ diuisit illis regnũ suũ cũ adhuc viueṙt. Regnauit igiṫ alexãder annis duodeci: ꝛ mortuꝰ est. ¶ Et obtinuerũt pueri eiꝰ regnũ vnusquisq͂ in loco suo: ꝛ imposuerũt sibi oẽs dyademata post mortẽ eiꝰ: ꝛ filij eoꝝ post eos annis multĩs: ꝛ multiplicata sunt mala in ṫra. Et exijt ex eis radix pctĩ anthiochꝰ illustris filiꝰ anthiochi regĩs qui fuerat rome obses: et regñit in anno cẽtesimo tricesimo ꝛ septimo regni grecoꝝ. Lect

In diebꝰ illis exierũt ex isrł viri iiqui: et suaserũt multis dicentes. Eamus et disponamꝰ testamẽtũ cũ gẽ-

tibus q̄ circa nos sunt: qꝛ ex
quo recessim⁹ ab eis inuene-
runt nos multa mala. Et bo
nus visus est sermo in oculis
eorū: ⁊ destinauerūt aliq̄ de
ppl̄o ⁊ abierūt ad regē: ⁊ de
dit illis potestatē vt facerēt
iusticias gētiū. ¶ Et edifica
uerūt gymnasiū in hieroso-
lymis ſm leges nationū: et
fecerūt sibi p̄putia ⁊ recesse-
rūt a testamēto scō: et iūcti
sūt natiōib⁹ ⁊ venūdati sunt
vt facerent malū. Et p̄para
tū est regnū in cōspectu an-
tiochi: ⁊ cepit regnare ī ꝑra
egypti vt regnaret sup duo
regna. ¶ Et intrauit rex an
tiochus egyptū in multitu-
dine graui: in curribus ⁊ ele
phantis ⁊ eq̄tibus: ⁊ copio-
sa nauiū multitudine: ⁊ ꝯsti
tuit bellum aduersus ptholo
meū regē egypti. Et veritus
est ptholome⁹ a facie regis
antiochi: ⁊ fugit ⁊ ceciderūt
vulnerati multi: ⁊ cōprehen
dit ciuitates munitas in ꝑra
egypti: ⁊ accepit spolia terre
[egypti. Lec.

ET conuertit antiochus postq̄
ꝑcussit egyptū: in cētesimo
⁊ q̄dragesimotercio anno: ⁊
ascēdit ad israel. Et ascēdit
hierosolymā in multitudine
graui: ⁊ intrauit in sāctifica
tionē cū sup̄bia. ¶ Et acce-
pit altare aureū: ⁊ cādelabꝛ
luminis: ⁊ vniuersa vasa ei⁹: et
mensā ꝓpositionis: ⁊ libato-
ria: ⁊ phialas: ⁊ mortariola
aurea: ⁊ velū ⁊ coronas: ⁊ or
namentū aureū q̄d in facie
tēpli erat ⁊ cōminuit oīa.
Et accepit argētū ⁊ aurū: ⁊
oīa vasa ꝯcupiscibilia ⁊ the
sauros occultos quos inuēit
⁊ sublatis oīb⁹ abijt in terrā
suā: ⁊ fecit cedes hoīm ⁊ lo-
cutus est in sup̄bia magna:
⁊ fact⁹ est planct⁹ magn⁹ in
israel ⁊ in omni loco eorum:
¶ Et īgemuerūt p̄ncipes et
seniores: iuuenes ⁊ v̄gines
infirmati sunt ⁊ speciositas
mulierū īmutata est. Omis
marit⁹ sumpsit lamētū: et q̄
sedebat in thoro maritali lu-
gebat. Et cōmota ē terra su-
per inhabitātes in ea: ⁊ vni-
uersa domus iacob īduit cō-
[fusionē. Lec.

POst duos ānos dierū misit rex
antiochus p̄ncipē tributoꝝ
in ciuitate iuda: ⁊ venit ī hie
rusalē cū turba magna: ⁊ lo
cutus est ad eos v̄ba pacifi-
ca in dolo: et crediderunt ei.
Et irruit sup ciuitatē repen-
te: ⁊ percussit eā plaga mag
na: ⁊ ꝑdidit ppl̄m multū ex
israel. ¶ Et accepit spolia ci
uitatis ⁊ succēdit eā igni: et
destruxit domos ei⁹ ⁊ muros
ei⁹ in circuitu. Et edificaue-
rūt ciuitatē dauid muro ma

gno ⁊ firmo: ⁊ turribꝰ firmis
⁊ fctā est illis in arcē. Et po-
suerūt arma ⁊ escas. Et con
gregauerunt spolia hirlm ⁊
reposuerūt illic: ⁊ facti sunt ī
laqueū magnū. Et factū est
hoc ad insidias sctificatiōi ⁊
in dolū magnū in israel sēp.
¶ Et effuderūt sāguinē ino
centē ꝑ circuitū sctificatōis
⁊ cōtaminauerūt sctificatio
nē. Et fugerūt habitatores
hirlm ꝓpter eos Et facta est
habitatio exteroꝝ: ⁊ facta ē
extera semi suo: ⁊ nati eiꝰ re
liquerūt eā. Scificatio eius
desolata est sicut solitudo: di
es festi eius ꝯuersi sūt in lu-
ctū: sabbata eiꝰ in obprobri-
um: honores eiꝰ in nihilum.
Secundū gloriā eius multi
plicata est ignominia eius:
et sublimitas eius conuer-
sa est in luctū. Et scripsit rex
antiochꝰ oī regno suo vt esset
omīs pplꝰus vnus: ⁊ relīqrūt
vnusqꝫqꝫ legē suā: ⁊ ꝯsēserūt
oēs gētes scḋm verbū regis
antiochi. Et multi ex isrl cō-
senserūt ei: ⁊ sacrificauerūt
ydolis ⁊ coinqnauerunt sab-
batū. Itē de eodē li. capło. ij

IN diebꝰ illis surrexit ma
thathias filiꝰ iohānis fi-
lij symeōis sacerdotꝭ ex filijs
ioarim ab hirlm et ꝯsedit in
mōte modin. Et habebat fi-
lios qnqꝫ iohānē q̄ cognomi
nabat gaddis: ⁊ symeō q̄ co-
gnominabat thasi: ⁊ iudas
q̄ vocabat machabeus: ⁊ ele
azarus q̄ cognoīabat aba-
ron: ⁊ ionathas q̄ cognomi-
nabat apphꝰ. ¶ Ubi videbāt
mala q̄ fiebāt in pplo iuda et
hirlm. Et dixit mathathias
Ue mihi. Ut qd natꝰ sū vidē
ꝯtrictionē ppli mei ⁊ ꝯtricti
onē ciuitatis sctē ⁊ sedere il-
lic: cū dat in manibꝰ iimico-
rū? Scta ī manibꝰ extraneo
rū facta sūt. Tēplū eiꝰ sicut
homo ignobilis: vasa glorie
eius captiua abducta sunt.
¶ Trucidati sūt senes eiꝰ in
plateis ⁊ iuuenes eiꝰ cecide-
rūt in manibꝰ iimicoꝝ. Que
gēs nō hēditauit regnū ⁊ nō
obtinuit spolia eiꝰ? Ois ꝯpo
sitio eiꝰ ablata est. Que erat
libera facta est ancilla Et ec
ce sctā nr̄a ⁊ pulchritudo no
stra/ ⁊ claritas nr̄a desolata
ē: ⁊ coinqnauerūt eā gētes.
Quid ergo adhuc nobis vi-
uere? ¶ Et scidit mathathi-
as ⁊ filij eius vestimēta sua:
⁊ operuerūt se cilicijs plāxe-
rūtqꝫ valde. Et venerūt illic
qui missi erant a rege antio
cho vt cogeret eos q̄ cōfuge-
rant in ciuitatē modyn imo
lare ⁊ accēdere thura ⁊ a le-
ge dei discedere. Et multi de
pplo israel ꝯsētiētes accesse
rūt ad eos: sed mathathias

⁊ filij eius ꝯstanter steterūt. ¶ Et respōdentes qui missi erāt ab antiocho dixerūt mathathie. Princeps ⁊ clarissimus ⁊ magnus es i hac ciuitate ⁊ ornat⁹ filijs ⁊ frib⁹. Ergo accede pˀor ⁊ fac iussū regis: sicut fecerūt oēs gētes ⁊ viri iuda: ⁊ q̄ remāserūt in hierl'm: ⁊ eris tu ⁊ filij tui inter amicos regis: ⁊ amplificat⁹ auro ⁊ argēto ⁊ muneribus multis. ¶ Respōdit mathathias et dixit magna voce. Et si oēs gētes regi ātiocho obediūt: vt discedat vnusq̄sq; a seruitute legis patrū suorū: ⁊ cōsentiāt mādatis eius ego ⁊ filij mei et fratres mei obediemus legi patrū nr̄oꝝ. Propiti⁹ sit nobis de⁹. Nō enī nobis est vtile relinq̄re legem ⁊ iusticias dei. Non audiem⁹ verba regis antiochi nec sacrificabim⁹ trāsgredientes legis nr̄e mādata vt eamus altera via. Et vt cessauit mathathias loq̄ v̄ba hec: accessit q̄dā iude⁹ in oīm oculis sacrificare ydolis sup arā in ciuitate modyn ſm iussū regis. Et vidit mathathias et doluit ⁊ cōtremuerūt renes ei⁹. Et accensus est furor ei⁹ ſm iudiciū legis: ⁊ insiliens trucidauit eū sup arā. Sed ⁊ viꝝ quē miserat rex ātioch⁹ q̄ cogebat imolare occidit i ipo tpe mathathias ⁊ aram destruxit. Incipit liber scōs machabeoꝝ.

Fratribus q̄ sūt p egyptū iudeis salutē: fratres q̄ sūt hierosolymis iudei: ⁊ q̄ in regione iudea: ⁊ pacē bonā. Bñ faciat vobis de⁹ ⁊ meminerit testamēti sui qd̄ pollicitus ē abrahā ⁊ ysaac ⁊ iacob fuorum suoꝝ fideliū ⁊ det vobis cor oib⁹ vt colatis eū: ⁊ faciatis eius volūtatē corde magno ⁊ aīo volēte. ¶ Adaperiat cor vestrū in lege sua: ⁊ in p̄ceptis suis: ⁊ faciat pacem. Exaudiat orōnes vr̄as ⁊ reconcilietur vobis: nec vos deserat in tpe malo. Et nunc hic sum⁹ p vobis orātes. ¶ Regnāte demetrio anno cētesimo sexagesimonono: nos iudei scripsim⁹ vobis i tribulatiōe ⁊ impetu q̄ supuenit nobis in istis annis: ex quo recessit iason a terra sācta ⁊ a regno: portā succēderūt ⁊ effuderūt sāguinē inocētē ⁊ orauimus ad dn̄m ⁊ exauditi sumus: ⁊ obtulim⁹ sacrificiū ⁊ similaginē ⁊ accēdim⁹ lucernas ⁊ p̄posuim⁹ panes. Lu.

¶ Dñica.i. de p̄phetis. Sabbato p̄ced. Ad vesp. añe ⁊ psal. fer. hy⁹. Dlux. vrs. Cpm.

Vidi ⁊ ecce q̄si aspectus saphiri in medio throni et sup similitudinē throni

q̄si aspectus hoīs: hec ē sūt visio similitudinis glie dei. Deo grās. ℣. Vespetina ofo Ad mag. a. Vidi dn̄m sedētē sup soliū excelsum ꝛ plena erat oīs terra maiestate ei⁹ ꝛ ea q̄ sub ipo erāt replebāt tē plū. Colla dn̄ice pced. suffr. ꝛ cōple. cōe. Ad mat. Inui. de psalrio post vltī. dictū. In noct. a. Pro fidei. cū aliis. ꝛ pl ac ℣. ante lec. vt s. dictū ē Sex lect. de libro ezechielis pphete vt infra. Primū ℟. Vidi dn̄m sedentē sup soliū excelsum et eleuatū ꝛ plena erat omnis terra maiestate eius. Et ea q̄ sub ipo erāt replebāt templū. ℣. Seraphi stabāt sup illud sex ale vni et sex ale alteri. Et ea q̄. ij. ℟. Aspice dn̄e de sede sctā tua ꝛ cogita de nobis inclina deus meus aurem tuā ꝛ audi. Aperi oculos tuos ꝛ vide tribulationē nostrā. ℣. Qui regis israel intende qui deducis velut ouē ioseph. Aperi. iij. ℟. Aspice dn̄e qz facta ē desolata ciuitas plena diuitiis sedet in tristicia dn̄a gētium. Nō est q̄ cōsolet eā nisi tu deus. ℣. Plorās plorauit in nocte ꝛ lachryme eius in maxillis ei⁹. Nō ē. iiij. ℟. Sup muros tuos hirlm constitui custodes Tota die ꝛ nocte nō tacebūt laudare nom̄ dn̄i. ℣. Predicabūt poplis fortitudinē tuā ꝛ annunciabūt gētib⁹ gloriā tuā. Tota v. ℟. Muro tuo inexpugnabili circūcinge nos dn̄e ꝛ armis potentie tue ꝓtege nos semper. Libera dn̄e deus israel clamātes ad te. ℣. Erue nos in mirabilibus tuis ꝛ da gloriā nomini tuo. Libera. vi. ℟. Sustinuim⁹ pacē ꝛ nō venit quesiuim⁹ bona ꝛ ecce turbatio cognouim⁹ domie peccata nostra. Nō i perpetuū obliuiscar nos. ℣. Peccauimus impie gessim⁹ iniqtatē fecimus in oēm iusticiā tuā. Nō i perpe. Tres vltie lectiōes de euangelio dn̄ice vt infra. vij. ℟. Laudabilis populus. Quē dn̄s exercituum benedixit dicēs op⁹ manuū mearū tu es hereditas mea israel. ℣. Beata gēs cuius est dn̄s deus eius populus electus in hereditatem. Quē. viij. ℟. Redemit dn̄s ppl̄m suū ꝛ liberauit eū ꝛ venient ꝛ exultabūt in monte syon et gaudebunt de bonis dn̄i sup frumēto vino ꝛ oleo. Et vltra nō esurient. ℣. Erit ꝙ animus eorū quasi ortus irriguus. Et vltra. Nonū ℟. Qui celorum contines thronos et abyssos intueris dn̄e rex regū mōtes pōderas terram palmo ꝯcludis. Exaudi

nos de⁹ in gemitib⁹ nr̄is. ℣.
Non enī in iustificatiōib⁹ no
stris prosternim⁹ p̄ces an̄ fa
ciem tuā sed in miseratiōib⁹
tuis m̄ltis. Exaudi. Gloria.
Exaudi. Te deū. An̄ lau. ℣.
Mirifica. ⁊ in lau. an̄e. p̄i. et
hy⁹. mō superi⁹ ī p̄ma dn̄ica
de machabeis ordīato. Cp̄z:
Congregabo vos de po-
pulis ⁊ adunabo de t'ris
ait dn̄s: et dabo vobis humū
israel: vt sitis mihi in populū
et ego sim vobis in deū. Deo
gr̄as. ℣. Dn̄s regnauit. Ad
bn̄⁹. an. cū collcā. vt infra in
ordīe euāge. Suffr. ⁊c. Ad
hor. vt̄s. in dn̄ica p̄ma d̄ ma
chabeis ordinat. cū cap. pro
priis seq̄n. et collā. de matu.
Ad terciam. Capitulū
Non errabit vltra dom⁹
israel a me neq₃ polluetur in
vniuersis p̄uaricatiōib⁹: sed
erit mihi in pp̄lm: ⁊ ego ero
ei in deū ait dn̄s exercituum
Ad sextam. Capitulū
Recordabor pacti mei:
tecū dicit dn̄s: et suscitabo ti
bi pactū in dieb⁹ tuis: et non
confūderis in sempiternum
Ad nonam. Capitulū.
Vir si fuerit iustus: et fe
cerit iudiciū ⁊ iusticiā: et ab
iniq̄tate auerterit manū su-
am hic iustus est: vita viuet ⁊
non morietr ait dn̄s op̄s. Ad
ij. vs̄. āe. p̄i. ⁊ hy⁹. vt̄s. Cp̄m

Quando cōgregabo do-
mū israel de populis sā
ctificabor in eis: et scient q̄
ego dn̄s de⁹ eor̄ cū bn̄fecero
eis. cet'a vt̄s dictū ē. ¶ Per
fer. si fiat de t̄pe. Ad ma. In
vita. an̄e p̄i. ⁊ ℣. an̄ lec. de no
ctur. fer. lect. de legēda sub-
scripta. ℟. ia. q̄ remanēt. ℟.
Angustie mihi sūt vndiq₃ et
quid eligā ignoro. Meli⁹ est
mihi incidē in man⁹ hoim q̄
derelinq̄re legem dei mei. ℣.
Si enī hoc egero mors mihi
est: si aūt nō egero nō effugi
am manus vr̄as. Meli⁹. ℟.
Misit dn̄s āgelū suū ⁊ cōclu
sit ora leonū. Et nō me cōta
mīauerūt q̄r corā eo iusticia
inuēta est ī me. ℣. Misit de⁹
miam suā ⁊ vitatē suā aīam
meā eripuit de medio catulo
rū leonū. Et. ℟. A facie fu-
roris tui de⁹ cōturbata ē ōis
terra: sz tu dn̄e miserē. Et ne
facias cōsūmationē. ℣. Con
uerte nos de⁹ salutaris nr̄ ⁊
auerte irā tuā a nobis. Et ne
An̄ lau. ℣. ⁊ in lau. āe p̄i. ⁊c.
de fer. cū cp̄. et coll. de dn̄ica
⁊ cū suffr. Ad hor. mō p̄ordi
nato. ¶ Dn̄ica. ij. Sabbato
ad vs̄. āe. p̄i. ⁊ hy⁹. vt̄s. cp̄m
dn̄ice p̄me q̄r dc̄a nō fuerūt.
Sup mḡt. an. Sup muros
tuos hierl'm constitui custo-
des tota die ⁊ tota nocte non
tacebūt laudare nomen dn̄i

Collā.dñice p̄ced.Ad matu
Inuit.vnū de p̄ordinatꝫ.In
noc.āe pi.z v.añ lec.vt i doc̄
p̄ma. Sex lc.de legēda ifra
scp̄ta cū.vi.R.Vidi dñm.et
alijs imediate seqn̄.dñice p̄:
me.Et si sctūs.iij.lec.fuerit
v.añ lc.iij.medie.lc.cū.R.
erūt de eo.Tres vltie lec.de
euāge.dñice cū.iij.R.de tri
nitate p⁹ vlti.dict.Te deum
Añ lau.v.z in lau.āe pi.hy⁹
z cap̄.cū ceťis.ac ad hor.vt
notat supra in dñica prima.
¶Dñica.iij.Ad mḡ.vł pro
mēo.an.Qui celoꝝ cōtines
thronos z abyssos ītuerꝫ dñe
rex regū mōtes pōderas ter
ram palmo cōcludis:exaudi
nos dñe i gemitib⁹ nr̄is.Col
lctā dñice preceden.zc.vrs̄.
¶Dñica.iiij.Si fuerit qnqꝫ
dñice de pphis.Sabbo p̄ce.
sup mḡt.ā.Muro tuo iexpu
gnabili circūcinge nos dñe
z armis tue potētie protege
nos sp̄.ceťa vrs̄.¶Dñica.v.
de pphis q̄ sp̄ est vltia āte ad
uētū.Sabbato ad vs̄.āe.pi.
Ecce [z hy⁹ vrs̄.Cp̄m
dies veniūt dicit dñs et
suscitabo dauid germē iustū
z regnabit rex z sapiens erit
z faciet iuditiū z iusticiam i
terra.Deo ḡ.Vesp̄tina.sup
mḡt.ā.Lapides p̄ciosi oīs
muri tui z turres hirlm gem
mis edificabūt.Collā.dñice
p̄ced.cū suffr.Cōpleto.tp̄is
Ad mat.lau.z hor.vt notat
in dñica.ij.cū lc.de legenda
subscp̄ta z trib⁹ vltis de euā-
gelio.Cū subleuasset iesus.
ac trib⁹.R.de trītate post vl
tima dctā.Et cū pp̄rijs seqn̄
cap̄.Ad laudes. Capitulū.
In dieb⁹ illis saluabitur
iuda z isrł habitabit con
fidēter:et hoc est nom̄ q̄d vo-
cabūt eū dñs iust⁹ noster Ad
bñ⁹.an.cū coll.vt post omel
euāgel.Cū subleuasset.Ad
Nunc egre iij.Cap̄m.
dieris syon de ciuitate:
et habitabis in regiōe:ibi li-
beraberis ibi redimet te dñs
de manu īimicorū tuoꝝ.Ad
Vox dñi ad [vi.Cp̄m.
ciuitatē clamat salus
erit timētib⁹ nomē meū z cō
gaudebūt mecū in sēpiťnuz
Ad nonam.Capitulū.
Bonus est dñs et cōfor-
tās in die tribulatōis z sciēs
sperantes in se nūc magnifi
cabitur vsqꝫ ad fines terre:z
in dieb⁹ suis pax z leticia mł
tis.Deo ḡ.Ad.ij.vs̄.Cp̄m.
Quis similis tui dñe qui
aufers iniq̄tates z trās-
fers pctm̄ reliquiarū heredi
tatis tue nō imittet vltra fu-
rorē suū q̄m volens miam re
uertet et miserebit nr̄i.Deo
gr̄as.Ceťa vrs̄.Sequit le-
genda pro matu.hui⁹ hysto.

de pphetis. Et nota q i fine lecti. loco Tu aũt. dicit Hec dicit dñs de⁹ ꝯuertimini ad ad me ꝛ salui eritis. Deo grã.

Incipit lib ezechielis pphe.

Et factũ est i tricesimo anno in quarto mẽse in qnta mẽsis: cũ essem in medio captiuoꝝ iuxta fluuium chobar: aperti sũt celi ꝛ vidi visiões dei. In quĩta mẽsis ipe est ann⁹ qnt⁹ trãsmigratiõis regꝫ ioachim. Factũ est verbũ dñi ad ezechiel filium buzi sacerdotẽ in tra caldeorũ secus fluuiũ chobar. Et facta est sup eũ ibi man⁹ dñi. Et vidi ꝛ ecce vẽtus turbinis veniebat ab aqlone et nubes magna ꝛ ignis inuoluens ꝛ splẽdoꝛ i circuitu ei⁹. Et de medio eius qsi spẽs electri: idest de medio ignis et ex medio eoꝝ similitudo qttuoꝛ aĩaliũ. Et hic aspect⁹ eoꝝ. Siltudo hoĩs in eis et qttuoꝛ facies vni: et qttuoꝛ pẽne vni. Et pedes eoꝝ pedes recti ꝛ plãta pedis eoꝝ quasi planta pedis vituli: ꝛ scintille quasi aspectus eris candentis. Et man⁹ homis sub pẽnis eoꝝ in quattuoꝛ partibus. Et facies et pẽnas per quattuoꝛ partes habebant: iũcteq; erãt pẽne eoꝝ alterius ad alteꝝ. Nõ reuertebantur cũ incederẽt: sed vnũqdq; ante faciẽ suã gradiebat. Similitudo Hec dicit. aũt vultus aĩaliũ facies homis: ꝛ facies leonis a dextris ipsoꝝ quattuoꝛ: facies aũt bouis a sinistris ipsorum quattuoꝛ: ꝛ facies aquile de super ipsoꝝ quattuoꝛ. Et facies eoꝝ ꝛ pẽne eoꝝ extente desup erãt. Due pẽne singuloꝝ iũgebant ꝛ due tegebant corpora eoꝝ. Et vnũqdq; eoꝝ corã facie sua ambulabat. Ubi erat spũs impetus illuc gradiebant: nec reuertebant cũ ambularẽt. Et similitudo aĩaliũ ꝛ aspect⁹ eorum: quasi carbonũ ignis ardentiũ: ꝛ quasi aspect⁹ lampadaꝝ. Hec erat visio discurrens in medio aĩaliũ: splendoꝛ ignis ꝛ de igne fulgur egrediẽs. Et aĩalia ibãt ꝛ reuertebant in similitudinem fulguꝛ choꝛuscãtꝫ. Cumq; inspicerẽ aĩalia apparuit rota vna sup terrã iuxta aĩmalia habẽs qttuoꝛ facies. Et aspectus rotarũ ꝛ opus eaꝝ quasi visio maris: ꝛ vna similitudo ipsarum quattuoꝛ. Et aspectus rotaꝝ ꝛ opera quasi si sit rota in medio rote. Per quattuoꝛ partes earũ eũtes ibãt: ꝛ nõ reuertebantur cũ ambularẽt. Statura quoq; erat rotis: et altitudo hoꝛribilis aspectu: ꝛ totũ coꝛ

pus plenũ oculis in circuitu
ipsarum quattuoꝛ.
Cumq; ambularēt aīalia
ambulabāt pariter ⁊ rote iu
xta ea: ⁊ cũ eleuarent aīalia
a terra eleuabant pariter et
rote. Quocũq; ibat spūs: il-
luc eūte spū: ⁊ rote parit ele
uabant sequētes eũ. Spūs
eni vite erat in rotis. ¶ Cum
eūtibus ibāt: ⁊ cũ stantibus
stabāt: ⁊ cũ eleuatis a terra
pariter eleuabātur ⁊ rote se
quētes ea: qꝛ spūs vite erat
in rotis. Et similitudo super
capita aīaliũ firmamēti q̄si
aspectus cristalli horribilis
⁊ extenti sup capita eoꝝ de-
super. Sub firmamēto autē
pēne eoꝝ erecte alterius ad
alteꝝ vnũq̄dq; duabus alis
velabat corpus suum: ⁊ alte
rum similit velabat. Et au-
diebam sonũ alarũ quasi so
num aquaꝝ multarũ quasi
sonum sublimis dei. ¶ Cũq;
ambularent aīalia quasi so-
nus erat multitudinis vt so-
nus castroꝝ ⁊ cum starēt di-
mittebātur pēne eoꝝ. Nam
cũ fieret vox supꝛa firmamē
tum qđ erat supꝛa caput eo-
rum: stabāt ⁊ submittebant
alas suas. Et sup firmamen
tum qđ erat imminēs capiti
eoꝝ: quasi aspectus lapidis
saphiri similitudo throni Et
super similitudinē throni si-
militudo quasi aspectus ho-
minis desuper.

Lectiões

Et vidi et cecidi in faciē
meā: ⁊ audiui vocem lo
quētis. Et dixit ad me. Fili
hoīs sta sup pedes tuos ⁊
loquar tecũ Et ingressus est
in me spūs postq̄ locutus est
mihi dñs: ⁊ statuit me supꝛa
pedes meos. ¶ Et audiui lo
quentē ad me ⁊ dicētem: fili
hoīs mitto te ad filios isra
el: ad gentes apostatrices q̄
recesserũt a me. Patres eo
rum pꝛeuaricati sunt pactũ
meũ vsq; in diē hāc ⁊ filij du-
ra facie et indomabili coꝛde
sunt ad quos ego mitto te.
Et dices ad eos Hec dicit do
minꝰ deus: si forte vel ipsi au
diāt: et si forte quiescāt: qm̄
domus exasperās est ⁊ sciāt
qꝛ pꝛopheta fuerit in medio
eoꝛum. ¶ Tu ergo fili hoīs
ne timeas eos neq; sermões
eoꝛum metuas: qm̄ incredu
li ⁊ subuersoꝛes sunt tecum:
⁊ cum scoꝛpionibꝰ habitas.
Verba eoꝝ ne timeas et vul
tus eoꝝ ne formides qꝛ do
mus exasperās est: loqueris
ergo v̾ba mea ad eos: si for-
te audiāt ⁊ quiescant quoni
am irritatoꝛes sunt. Tu au-
tem fili hoīs audi quecun-
q; loquoꝛ ad te: ⁊ noli esse exa
sperās sicut domus exaspe-
ratrix est. Aperi os tuũ ⁊ co

mede q̃cunq̃ ego do tibi. Et
vidi ⁊ ecce manꝰ missa ad me
in q̃ erat inuolutus liber. Et
expandit illũ corã me q̃ erat
scriptus intꝰ ⁊ foris ⁊ scripte
erãt in eo lamẽtatiões ⁊ car
men et ve. Hec dicit. Incipit
liber danielis prophete.

Anno t̃cio regni ioachĩ
regis iuda venit nabu-
godonozor rex babilonis in
hirlm: ⁊ obsedit eã. Et tradi
dit dñs in manꝰ eiꝰ ioachim
regẽ iude ⁊ ptẽ vasorũ domꝰ
dei: ⁊ asportauit ea ĩ t̃rã sen
naar ĩ domũ dei sui ⁊ vasa in
tulit ĩ domũ thesauri dei sui
¶ Et ait rex asphanar p̃po-
sito eunuchoꝝ suoꝝ vt intro-
duceret de filijs israel: ⁊ de se
mĩe regio ⁊ tyrãnoꝝ pueros
in qbꝰ nulla esset macula: de-
coros forma: ⁊ eruditos omĩ
sapiẽa: aptos sciẽtia: ⁊ doctos
disciplina: ⁊ q̃ possent esse in
palatio regis vt doceret eos
litteras ⁊ linguã caldeorũ.
¶ Et cõstituit eis rex ãnonã
p singulos dies de cibis suis
⁊ de vino vnde bibebat ip̃e vt
enutriti tribꝰ ãnis postea sta
rent in cõspectu regis. Fue-
runt ergo int̃ eos de filijs iu
da daniel/ananias/misael/
⁊ azarias. Et imposuit eis p̃
positus eunuchoꝝ noĩa. da-
nieli balthazar: ⁊ ananie sy-
drach: misaeli misaac: et a-
zarie abdenago. Proposu-
it autẽ daniel in corde suo ne
pollueret̃ de mẽsa regis: ne-
q̃ de vino potus eiꝰ: ⁊ roga-
uit eunuchoꝝ p̃positũ ne cõ
taminaret̃. Incipit liber ioe
lis pphete.

Verbũ dñi
qd̃ factũ est ad iohel fi-
lium fathuel. Audite hec se-
nes ⁊ aurib' pcipite oĩs ha
bitatores t̃re. Si factũ est
istud in diebꝰ vr̃is: aut in die
bus patrũ vestroꝝ sup hoc: fi
lijs vestris narrate: et filij vr̃i
filijs suis: ⁊ filij eoꝝ genera-
tiõi altere. Residuum eruce
comedit locusta: ⁊ residuũ lo
custe comedit brucꝰ: ⁊ residu
um bruci comedit rubigo.
¶ Expgiscimini ebrij ⁊ flete
et vlulate oĩs q̃ bibitis vinũ
in dulcedine: q̃m pijt ab ore
vr̃o. Gẽs eni ascẽdit sup ter-
ram meã fortis ⁊ innumera
bilis. Dẽtes eiꝰ vt dẽtes leo-
nis: ⁊ molares eius vt catuli
leonũ. Posuit vineã meã in
desertũ: et ficũ meã decorti-
cauit. Nudã spoliauit eã ⁊ p
iecit: albi facti sũt rami eiꝰ.
Plãge q̃si virgo accīcta sac
co sup virum pubertatꝭ tue.
Perijt sacrificiũ ⁊ libatio d̃
domo dñi: ⁊ luxerũt sacerdo
tes mĩstri dñi. Depopulata
est regio: luxit humus: q: de
uastatũ est triticũ: ɔfusũ est
vinũ: elãguit oleũ: cõfusi sũt

agricole: vlulauerũt vinitores super frumẽto et ordeo: qz periit messis agri. Vinea ɔfusa est ⁊ ficus elãguit: malogranatũ/et palma/et malum: et oĩa ligna agri aruerunt: qm̃ cõfusũ est gaudiũ a filijs hoim. ¶ Accingite vos ⁊ plãgite sacerdotes: vlulate mĩstri altaris. Ingredimini: cubate in sacco ministri dñi dei mei: qm̃ deperijt de domo dei vñi sacrificiũ ⁊ libatio. Sctificate ieiuniũ vocate cetũ: cõgregate senes oẽs habitatores ẽre in domũ dei vñi: ⁊ ad dñm clamate: ah ah ah diei qz prope est dies dñi: ⁊ qñ vastitas a potẽte veniet. Nũquid nõ corã oculis vestris alimẽta perierũt de domo dei vñi: letitia ⁊ exultatio: Cõputruerunt iumẽta in stercore suo: demolita sũt horrea: dissipate sunt apothece: qm̃ cõfusũ est triticũ. Quid igemuit aĩal: mugierũt greges armenti: qm̃ nõ sũt pascua eis: sz greges pecoꝝ disperierunt: Ad te dñe clamabo: qz ignis comedit speciosa deserti Canite tuba in syõ: vlulate in mõte sãcto meo: cõturbenẽ oẽs habitatores ẽre: qz veniet dies dñi: qz ꝓpe est dies tenebraꝝ ⁊ caliginis dies nubis ⁊ turbinis. Hec dicit dñs.

Finitis hystorijs seqẽ ordo euãgelioꝝ: vnde dieb⁹ dñicis fiũt vitie lec. a dñica scda post trinitatẽ inclusiue: vsqꝫ aduẽtũ dñi: q̃ si nõ possint legi in dñicis legantur in aliq̃ fer. ebdo. seqn. ⁊c̃. ¶ Dñica scda post trinitatẽ q̃ est pma post oct. sacramẽti. S. lucã.

In illo tẽpe. Dixit iesus discipulis suis sĩilitudinẽ hãc. Homo qdã fecit cenam magnã ⁊ vocauit multos: et misit seruũ suũ hora cene dicere iuitatis vt venirẽt qz iã parata sũt omĩa. Et reliq̃.

Omelia btĩ gregorij pape.

Hoc distare ẽres charissimi inẽ delicias cordis ⁊ corpis solet: ꝙ corꝑales delicie cuz nõ habenẽ graue i se desideriũ accẽdũt: cũ vero habitẽ edũẽ comedẽtẽ ꝑtin⁹ i fastidiũ ꝑ satietatẽ vertũt. ¶ At cõtra spirituales delicie cuz nõ habenẽ in fastidio sũt: cũ vero habẽtur i desiderio: tãtoqꝫ a comedẽte ampli⁹ esuriunẽ: q̃to ⁊ ab esuriẽte ampli⁹ comedũtur. In illis appetit⁹ placet: expientia displicet. in istis appetit⁹ vilis est ⁊ expientia mag; placet In illis appetit⁹ saturitatẽ: saturitas fastidiũ generat: in istis aũt appetitus saturitatẽ saturitas appetitũ parit ¶ Augẽt eni spirituales

delicie desideriū in mēte dū satiāt: qꝛ q̄to magis earū sapor ꝑcipit: eo amplius cognoscit. Et idcirco non habite amari nō possūt: qꝛ earꝝ sapor ignorat. Quis enim amare valeat qd ignorat? Proinde psalmista nos āmonet dicēs Gustate et videte qm̄ suauis est dn̄s: ac si aꝑte dicat: suauitatē ei⁹ non cognoscitis: si hāc mīme gustatis. Ad bn̄⁹ an. Homo quidā fecit cenam magnā ꝛ vocauit multos ꝛ misit seruū suū hora cene dicē inuitatis vt venirent qꝛ iam parata sūt omnia. Collecta.

Sancti nomīs tui dn̄e timorē pariter et amorem fac nos habere ꝑpetuum: qꝛ nūq̄ tua gubernatione destituis q̄s in soliditate tue dilectiōis īstituis. ꝑ do. Ad mḡt an. Exi cito ī plateas ꝛ vicos ciuitatꝭ pauperes ꝛ debiles cecos ꝛ claudos ꝯpelle ītra re vt ipleat dom⁹ mea allā. ¶ Dominica .iii. Scdm lucā.

In illo tp̄e. Accesserunt ad iesū publicani et pctōres vt audirēt illū. Et murmurabāt pharisei ꝛ scribe dicētes: qꝛ hic pctōres recipit et māducat cū illis. Et reł. Ome. Audistis in [btī grego. pa. lectiōe euāgelica ffes mei: qꝛ pctōres ꝛ publicani accesserūt ad redēptorē nr̄m: ꝛ nō solū ad colloq̄ndū: sed etiam ad cōuescēdum recepti sunt. Quod vidētes pharisei dedignati sūt. Ex qua re colligite qꝛ vera iusticia cōpassionē habꝫ falsa iusticia dedignationē: q̄uis et iusti soleant recte peccatoribus indignari. ¶ Sed aliud est qd agit typo suꝑbie aliud qd zelo disciplıne. Dedignant enī sed nō dedignātes: desꝑant sed nō desperātes: ꝑsecutionē ꝯmouēt: sed amātes: qꝛ ꝛ si foris increpatiōes ꝑ disciplinā exaggerāt: intus tn̄ dulcedinē ꝑ charitatē seruant. Preponūt sibi ī aīo ip̄os plerūq3 q̄s corrigūt: meliores estimant eos quoq3 quos iudicāt. Qd videlicet agētes: ꝛ ꝑ disciplinā subitos ꝛ ꝑ humilitatē custodiūt semetip̄os. ¶ At cōtra hi q̄ de falsa iusticia suꝑbire solēt: ceteros quosq3 despiciūt: nulla īfirmātib⁹ mia cōdescēdūt: ꝛ quo se pctōres esse non credūt: eo deterius pctōres fiūt. De quoꝝ profecto nūero pharisei extiterāt qui diiudicātes dn̄m q͛ pctōres susciperet: arenti corde ip̄m fontem misericordie reꝑhendebāt. Eu. Ad bn̄⁹. an Quis ex vobis hñ qui habꝫ cētū oues si ꝑdiderit vnā ex illis nōne dimittit nonagīta nouē ī deserto: ꝛ vadit ad illā

que perierat donec inueniat alleluya allã. Collecta.
Deprecationẽ nostrã qs dñe benignus exaudi: et quibus supplicãdi prestas affectũ tribue defẽsiõis auxiliũ. Per do. Ad mgt. an. Que mulier habens dragmas decem si pdiderit dragmã vnã nõne accẽdit lucernã et euertit domũ et q̃rit diligenter donec inueniat. ¶ Dñica q̃rta
In illo tpe [Secũm lucã
Dixit iesus discipulis suis Estote misericordes sicut et pater vester misericors est. Nolite iudicare et nõ iudicabimi. Nolite cõdẽnare et nõ cõdẽnabimini. Et rel. Omelia beati hieronimi pbri.
Hoc loco nobis nihil aliud p̃cipi existimo: nisi vt ea facta que dubiũ est quo aĩo fiãt in meliorẽ partẽ interp̃temur. Quod eni scriptũ est ex fructib⁹ eoꝝ cognoscetꝭ eos: de mãifestꝭ dictũ est q̃ nõ possũt bono aĩmo fieri sicuti sũt stupra vel blasphemie vel furta vel ebrietates: et si qua sunt talia de q̃bus nobis iudicare pmittit. ¶ De genere autez ciborũ: q: possũt bono aĩo et simplici corde sine vicio ꝯcupiscentie quicũqꝫ hũani cibi indifferẽter sumi, phibet apostol⁹ iudicare eos q̃ carnibus vescebant et vinũ bibebãt ab eis q̃ se hmõi alimẽtis tẽperabãt. Qui mãducat inquit nõ mãducantẽ nõ spnat: et q̃ nõ mãducat mãducãtẽ nõ iudicet. Ad hoc ptinet etiã illð qð alio loco dicit. Nolite ãte tps iudicare: quoadusqꝫ vẽiat dñs et illũinet abscondita tenebraꝝ et manifestabit cogitatiões cordis. Tu ãt. Ad bñ⁹. ã. Estote ergo misericordes sicut et pr̃ vester misericors est dicit dñs. Collecta.
Protector i te spantium de⁹ sine quo nihil est validuz nihil sctm̃ mltiplica sup nos miaz tuã: vt te rectore te duce sic trãseam⁹ p bona tpalia vt nõ amittam⁹ eẽna. p. Ad mgt. an. Mensurã bonam et ꝯfertã et coagitatã et supefflu entẽ dabunt in sinũ vestrum
In [¶ Dñica. v. S. lucã
Illo tpe. Cũ turbe irruerẽt ad iesũ vt audirẽt verbum dei: et ipe stabat sec⁹ stagnuz genezareth. Piscatores autez descẽderãt et lauabãt rhetia. Et rel. Om. ve. be. pšbi.
Stagnuz genezareth idem dicũt esse quod mare galilee vel mare tyberiadis. Quia ergo stagnũ siue mare: p̃ns seculum designat: dñs secus mare stat ¶ Postq̃ vite labẽtis mortalitatẽ deuincẽs in ea qua passus est carne stabilitatẽ perpetue quietis adĩt

Turbarũ cõuentus ad eũ irruẽtiũ: gentiũ in fide cõcurrẽtiũ typus est de quib⁹ ysaias. Et fluẽt inquit ad eũ oẽs gentes: et ibũt populi multi et dicẽt. Uenite ascẽdamus ad mõtem dñi. ¶ Et vidit duas naues stantes secus stagnum. Due naues secus stagnum posite circũcisionẽ et ꝓputiũ figurãt. Quas bene iesus vidisse ꝑhibet: quia in vtroq; populo nouit dñs qui sũt ei⁹ eorũq; cor a fluctibus seculi hui⁹ ad future vite trãquilitatẽ quasi ad soliditatẽ litoris vidẽdo: hoc est misericorditer visitãdo ꝑuehit Tu

Ad bñ⁹. an. Ascendẽs iesus in nauẽ et sedẽs docebat turbas alleluya. Collecta

Da nobis domie q̃s vt et mũdi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigat: et ecclia tua tranquilla pace letetur. Per. Ad mḡ. ã. Preceptor ꝑ totã noctẽ laborãtes nihil cepimus in verbo autem tuo laxabo rhete. ¶ Dñica sexta

In illo [Scdm mattheũ tẽpe. Dixit iesus discipulis suis. Amẽ dico vobis: q2 nisi abũdauerit iusticia vr̃a plusq̃ scribarꝫ et phariseorꝫ nõ itrabitis in regnũ celorũ. Audisti q2 dictũ est antiqs. Non occides. Et reli. Omelia beati augustini episcopi.

Nisi abũdauerit iusticia vestra plusq̃ scribarũ et phariseorũ nõ intrabitis i regnũ celorũ idest nisi nõ solũ illa minima legis ꝑcepta ipleuerītis q̃ inchoãt hoiem: sed etiã ista q̃ a me addũt [qui nõ veni solue legem sed iplere] nõ itrabitis in regnũ celorum. ¶ Sed dic mihi. Si de illis mãdatis mīmis cũ superius loqueret: dixit minimũ vocari in regnũ celorꝫ quisqs vnũ eorꝫ soluerit et scdm suã solutionẽ docuerit: magnũ aũt vocari quisqs ea fecerit et sic docuerit: ex eo iam i regnũ celorꝫ futurꝫ esse q̃ magnus est: quid opus est addi ꝑcepti legis mīmis: si iam i regnum celorꝫ potest esse q̃ magn⁹ est quisqs ea fecerit et sic docuerit. ¶ Qua ꝑpter sic est accipiẽda sẽtẽtia. Qui aũt fecerit et docuerit sic magnus vocabitur in regnũ celorꝫ: id ẽ nõ scdm illa mīma: sed scdm ea q̃ ego dictur⁹ sũ. Que aũt sũt ista? vt abũdet iusticia inquit vr̃a sup scribarꝫ et phariseorꝫ: q2 nisi abũdauerit non itrabitis i regnũ celorũ. Justicia phariseorꝫ est vt nõ occidãt: iusticia eorꝫ qui intraturi sũt i regnum dei: vt nõ irascãtur. Tu autem. Sup bñ. an. Nisi abũdauerit iusticia vestra plusq̃ scribarꝫ et phari-

seorum non intrabitis in re-
gnũ celorũ. Collecta.
DEus qui diligẽtibus te
bona iuisibilia pparasti infũ
de cordib⁹ nostris tui amorꝫ
affectũ: vt te ĩ omĩbus et sup
omĩa diligẽtes promissiões
tuas q̃ oẽ desideriũ superãt
ↄsequamr̃. Per do. Ad mgt.
an. Si offers mun⁹ tuũ ante
altare ꝛ recordat⁹ fuerꝫ quia
frater tu⁹ habet aliquid ad-
uersũ te relinque ibi munus
tuũ ante altare ꝛ vade prius
recõciliari fratri tuo ꝛ tũc ve
niens offeres mun⁹ tuũ allã.
¶ Dñica vij. Scd̃z marcum
IN illo tpe. Cũ turba mł-
ta esset cũ iesu: nec habe
rẽt qđ mãducarẽt: cõuocatꝫ
discipulis ait illis. Misereor
sup turbã: q2 ecce iaz triduo
sustinẽt me nec habẽt qđ mã
ducẽt. Et re. O. ve. be. p̃sbit.
In hac lectiõe considerãda
est ĩ vno eodemqꝫ redẽptore
nostro distincta opatio diui-
nitatꝫ ꝛ hũanitatꝫ atqꝫ error
euthicetis: q̃ vnã tantum in
xp̃o opationẽ dogmatizare
p̃sumit: pcul a xp̃ianis fini-
bus expellẽdus ¶ Quis eñi
nõ videat hoc qđ sup turbaz
miseret dñs: ne vel inedia vł
vie longioris labore deficiat
affectũ esse ex ↄpassiõe hũa-
ne fragilitatis: quod vero de
septem panibus et piscibus
paucis quattuor hominum
milia saturauit diuine opus
esse virtutꝫ. Mistice aũt hoc
miraculo designat qđ viam
seculi p̃ñtis aliter ĩcolumes
trãsire nequim⁹: nisi nos grã
redemptoris nr̃i alimẽto sui
verbi reficiat: hoc vero typi-
ce inter hãc refectionẽ: ꝛ illã
quinqꝫ panũ ꝛ duorũ pisciũ di-
stat: qđ ibi lr̃is veteris instru
mẽti spũali grã plena esse si-
gnata est: hic autẽ noui veri-
tas ac grã testamẽti fidelib⁹
ministrãda mõstrata est. Tu
Ad bñ⁹. an. Cũ turba multa
esset cũ iesu nec haberent qđ
mãducarẽt cõuocatꝫ discipu
lis ait illis misereor sup tur-
bã q2 iam triduo sustinẽt me
nec habẽt qđ manducẽt allã
DEus virtutũ ¶ Collectã
cui⁹ est totũ qđ est opti-
mũ ĩsere pectorib⁹ nr̃is amo
rẽ tui nois: ꝛ p̃sta vt q̃ sũt bo
na nutrias: ac pietatꝫ studio
q̃ sũt nutrita custodias. p do
Ad magt. an. Misereor sup
turbã q2 iam triduo sustinẽt
me nec habẽt qđ mãducẽt ꝛ
si dimisero eos ieiunos defi-
ciẽt in via allã. ¶ Dñica. viij
IN illo tpe ¶ Scd̃z math
Dixit iesus discipłis suis
Attẽdite a falsis pphetis q̃
veniũt ad vos in vestimẽtis
ouiũ intrinsecus aũt sũt lupi
rapaces. Et reliqua. Omel.

origenis de eadem lectione.
Quã paulo supiꝰ saluator nr̃
spaciosã ⁊ latã viã nomiauit
h̃ nūc aptiꝰ falsos ꝓphetas
oñdit: ꝑ quos multi in ꝑditio
nē abhoĩabilē abiekt. Qui
ꝑmo in iudea multi apparue
rūt: ⁊ mō ꝑfidia totum reple
uekt mūdū. Sed illi ꝑus fal
si ꝓphete fuerūt: q̃ verissimos
dei ꝓphetas vsq₃ ad mortem
ꝑsecuti sūt sicut hieremiā et
micheã aliosq₃ multos. Isti
aūt nūc falsi prophete ⁊ falsi
xp̄iani sūt: qui veraces xp̄ia
nos sine mīa ꝑsequūk: ⁊ opp̄
mūt aliqñ si dek copia etiã
gladijs: sine inkmissiōe autē
suis prauis moribꝰ ⁊ exēplis
Idcirco oēs ꝓuenīēs dñs ad
hortatꝰ est dicēs. Attendite
a falsis ꝓphetꝭ. Attēdite
diligētiꝰ obseruate cautiꝰ: vt
nō seducamī: vt nō circūue-
niami: vt nō fallamī. Atten-
dite a falsis ꝓphetꝭ q̃ veniūt
ad vos in vestimētis ouiū in
trinsecus autē sūt lupi rapa
ces ĩpos ⁊ btūs apostolus ad
ephesios loquēs designabat
dicēs. Scio enī q̃ post discessum
meũ introibūt in vobis
lupi graues lupi rapaces. Tu.
Ad bñꝰ. an. Attendite a fal
sis prophetꝭ q̃ veniūt ad vos
in vestimētis ouiū intrīsecus
aūt sunt lupi rapaces.
Deus cuiꝰ pro [Collectā
uidentia in sui dispositiōe nō
fallitur te suppliciter exora-
mus: vt noxia cūcta submo-
ueas et oīa nobis ꝓfutura
cōcedas. ꝑ do. Ad mḡt. an.
Nō oīs q̃ dicit mihi dñe dñe
ĩtrabit ĩ regnū celorū: sed q̃
facit volūtatē pr̃is mei qui ĩ
celis est ip̄e ĩtrabit in regnū
celoꝝ all. Dñica ix. S. lu.
In illo tp̄e. Dixit iesus di
scipulis suis. Homo q̃dã
erat diues ⁊ habebat villicū.
Et hic diffamatꝰ est apō illū:
q̃ dissipasset bona ip̄ius. Et
reliq̃. Ome. bti hieroni. pb̄ri.
Quis sit villicus iniq̃tatis q̃
dñi voce laudak: cuiꝰ cū vellē
scire rationē: et de quo fonte
ꝓcesserit reuolui volumē euā
gelicū: ⁊ iter cekã repperi q̃d
appropinquantibꝰ saluatori
publicanis ⁊ pctōribꝰ vt audi
rēt eū: murmurabant phari
sei ⁊ scribe dicētes: quare iste
pctōres suscipit ⁊ manducat
cū eis. Qui locutus est eis
parabolã centū ouiū ⁊ vnius
ꝑdite: q̃ inuēta pastoris hūe
ris reportata est. Et cur esset
ꝓposita statim intulit. Dico
vob̃ q̃ ita erit gaudiū in celo
suꝑ vno peccatore penitētiã
agente q̃ suꝑ nonagintano-
uem iustꝭ qui nō habēt opus
penitētia. Aliã quoq₃ para-
bolam decē dragmaꝝ vniuſ-
q₃ perdite ac reperte cū ꝓpo

fuisset:simili eã fine ɔpleuit.
Sic dico vobis gaudiuȝ erit
corã angelis dei sup vno pec
catore penitentiam agente.
¶ Terciã quoq parabolam
ppofuit hoĩs habẽtis duos fi-
lios:et diuidẽtis inter eos sub
stãtiã. Cũq iunior facultati
bus perditis egere cepisset ⁊
comedere siliqs porcoꝝ cibũ
reuersus ad patrẽ:susceptus
est ab eo. Frater quoq inui-
dẽs senior:pr̃is voce corripi-
tur:q letari debuerit et gau
dere:q2 frat̃ mortu9 fuerat ⁊
reuixit:perierat ⁊ iuẽtus est.
Has tres parabolas contra
phariseos ⁊ scribas locut9 est
q nolebãt recipe penitẽtiam
pctõꝝ ⁊ publicanoꝝ salutem
Tu. Sup bñ9. an. Dixit dñs
villico qd hoc audio de te red
de rationẽ villicatõis tue all'.
Largire qs dñe [Collã
nobis semp spm cogitã
di q recta sũt propici9 ⁊ agẽ-
di vt q sine te esse nõ possum9
secũdũ te viuere valeamus.
Per do. Ad mg̃. an. Ait au
tem villicus intra se quid fa-
ciã q2 dñs meus aufert a me
villicationẽ fodere nõ valeo
mẽdicare erubesco scio quid
faciaȝ vt cũ amotus fuero a
villicatiõe recipiãt me in do-
mos suas. ¶ Dñica. x. S. lu.
In illo tpe. Cum appro-
pinquaret iesus hieroso
limis vidẽs ciuitatẽ fleuit su-
p illã dicẽs:q2 si cognouisses
⁊ tu. Et qdem ĩ hac die tua q
ad pacẽ tibi. Et re. O. b. gre
Quod flẽte dño illa [pape.
hierlm subuersio q a vespasia
no ⁊ tito romanis pncipibus
fctã est:null9 q hystoriã euer
sionis eiusdẽ legit ignorat.
¶ Romani pncipes denũci-
ant cũ dicit q2 veniẽt dies in
te ⁊ circũdabũt te inimici tui
vallo et circũdabunt te et co
angustabunt te vndiq et ad
terrã cõsternẽt te ⁊ filios tu-
os qui in te sũt:hoc quoq qd
addit:⁊ nõ relinqnt in te la-
pidẽ sup lapidẽ: etiã ipa eius
deȝ ciuitatis transmigratio
testat̃:q2 dum nũc in eo loco
constructa est: vbi extra por
tam ciuitatis fuerat dñs cru-
cifixus prior illa hierusalem
vt dicit̃ fũditus ẽ euersa. Cui
ex qua culpa euersionis sue
pena fuerit illata subiungit̃
eo qd nõ cognoueris temp9
visitationis tue. ¶ Creator
qppe oim per incarnationis
sue misteriũ hanc visitare di
gnatus est:sed ipa timoris ⁊
amoris illi9 recordata nõ est.
vñ etiã p pphetã i icrepatõe
cordis hũani aues celi ad te
stimoniũ deducũtur cũ dicit̃
Miluus ĩ celo cognouit tps
suũ:turtur et yrundo:⁊ cyco
nia custodierũt tps aduẽtus

sui: ppl's aũt me⁹ nõ cognouit iudiciũ dñi. Tu. Ad bñ⁹ an. Cum appropinq̃ret dñs hirl'm videns ciuitatẽ fleuit sup illã dicens qz si cognouisses ⁊ tu qz veniẽt dies in te ⁊ circũdabũt te ⁊ coangustabũt te vndiq; ⁊ ad t'rã ꝓsternent te eo q̃ nõ cognoueris tp̃s visitatiõis tue allã. Coll'.

Pateant aures mie tue dñe p̃cib⁹ supplicãtiũ: ⁊ vt petẽtib⁹ desiderata cõcedas: fac eos que tibi placita sũt postulare. Per dñm. Ad mgt. ã. Scriptũ est eni quia dom⁹ mea dom⁹ orõnis ẽ cũctis gentib⁹ vos aũt fecistis illam spelũcã latronũ ⁊ erat quotidie docens in templo.

¶ Dñica. xi. Scd̃m lucam.

In illo tpe. Duo homies ascẽderũt in tẽplũ vt orarẽt vn⁹ pharise⁹ ⁊ alter publican⁹. Et rel'. Ome. ve. be. p.

Dixit aũt ⁊ ad quosdã q̃ i se ɔfidebãt tanq̃ iusti: ⁊ aspernabant' ceteros parabolam istã. Quã parabolã domin⁹ qua semper orare ⁊ nõ deficere docebat: ita ɔclusit vt diceret: veniẽte iudice: difficile fidem reperiẽdã in terra: ne q̃s sibi forte de sup uacua fidei cogitatiõe vel etiã ɔfessione blãdiret'. ¶ Mox altera iũcta parabola diligẽti⁹ ostẽdit adeo fidei nõ verba examinanda sed opera. Inter q̃ nimirꝫ opa maxime regnat humilitas. Duo hoies iquit ascẽderũt in tẽplũ vt orarẽt vnus phariseus ⁊ alt' publicanus. Publican⁹ humilit' orãs ad illa p̃fate vidue hoc est ecclesie mẽbra ptinet: de q̃b⁹ dicit'. Deus aũt nõ faciet vindictã electorꝫ suorꝫ clamãtiũ ad se. ¶ Phariseus autẽ merita iactãs ad ea de q̃bus terribilis in cõclusione sentẽtia subdit'. Verũtñ filius hois veniẽs: putas inueniet fidẽ in t'ra. Pharise⁹ stãs hec apud se orabat. De⁹ gratias ago tibi qz non sũ sicut ceteri hoies raptores: iiusti adulteri: velut etiã hic publicanus. Qui idcirco de tẽplo absq; iustificatiõe descendit qz bonorꝫ operꝫ merita sibi q̃si singularit' tribuẽs: oranti publicano se p̃tulit. Ieiuno bis i sabbato: decimas do oĩum q̃ possideo. Et publican⁹ a longe stãs nolebat nec oculos ad celũ leuare: sed pcutiebat pect⁹ suũ dicẽs. De⁹ ꝓpitius esto mihi pctõri. Dico vobis descẽdit hic iustificat⁹ in domũ suã ab illo. Tu. Ad bñ⁹. ã. Stãs a lõge publicanus nolebat ad celũ oc'los leuare sed pcutiebat pect⁹ suũ dicẽs deus ꝓpiti⁹ esto michi peccatori. Collecta.

Deus qui oĩpotentiã tuam parcẽdo maxime ꝛ miserãdo manifestas: multiplica super nos grãm tuã vt ad tua ꝓmissa currẽtes: celestiũ bonoꝝ facias eẽ ꝯsortes. Per dñm. Ad mḡ. ã. Descẽdit hic iustificatoꝛ in domū suã ab illo qꝛ oĩs q̃ se exaltat humiliabit ꝛ qui se humiliat exaltabit dixit dñs. Cetera vt s. ¶ Dñica. xij. S. marcũ

In illo tp̃e. Exiens iesus de finib⁹ tyri venit ꝑ sydonẽ ad mare galilee ꝑ medios fines decapoleos. Et r. Omelia venera. bede pbri. Surdus ille ꝛ mutus quẽ mirabiliter a dño curatũ modo cũ euãgeliũ legeret audiuimus: genus designat humanũ. In his q̃ ab errore diabolice deceptiõis diuina merẽtur grã liberari. ¶ Obsurduit nãq; homo ab audiendo viteverbo: postq̃ mortifera serpẽtis verba cõtra deũ tumidus audiuit. Mutus a laude ꝯditoris effect⁹ est ex quo cũ seductore colloquiũ habere ꝑsumpsit. Et merito clausit aures ab audiẽda inter ãgelos laude creatoris quas ad audiẽdã eiusdẽ creatoris vituperationẽ sermonibus hostis incaut⁹ aperuit. ¶ Merito clausit os a ꝑdicãda cuꝫ angelis laude creatoris: vbi cibi vetiti ꝑuaricationẽ supbus impleuit. Et heu miser humani generis defect⁹ qđ in radice vitioꝝ germinauit viciosi⁹ multo dilatari cepit in ꝓpagine ramoꝝ: ita vt veniẽte in carne dño exceptis paucis de iudea fidelibus: totus pene mũd⁹ ab agnitiõe ꝛ ꝯfessiõe veritatꝭ surd⁹ erraret ꝛ mut⁹. Sed vbi abũdauit pctm̃ supabũdauit ꝛ grã. Cu. Ad bñ⁹ an. Exiẽs iesus de finib⁹ tyri venit ꝑ sydonẽ ad mare galilee int medios fines decapoleos ꝛ adducũt ei surdũ et mutũ et deꝑcant eũ vt iponat ei manũ allã al.

Omñs alleluya. Collecta Omnipotẽs sempitne de⁹ q̃ abũdantia pietatis tue ꝛ merita supplicũ excedis ꝛ vota: effunde sup nos miam tuã vt dimittas q̃ ꝯsciẽtia metuit: ꝛ adiĩcias qđ orõ nõ ꝑsumit. Per dñm. Ad mḡt. ã. Bñ oĩa fecit surdos fecit audire ꝛ mutos loq̃. ¶ Dñica. xiij. S. lu.

In illo tẽpe. Dixit iesus discipulis suis. Btĩ ocl̃i q̃ vident q̃ vos videtis. Dico eni vobis qꝛ multi ꝓphete et reges voluerũt videre q̃ vos videtis ꝛ nõ viderũt: ꝛ audire que auditis ꝛ non audierũt. Et rel. Om̃. ve. be. pbri. Btĩ oculi q̃ vidẽt q̃ vos videtꝭ. Nõ oculi scribaꝝ ꝛ pharisẽo

rum q corpus dñi tm̄ videre sed illi bti oculi q ei⁹ possunt cognoscere sacramēta: de quibus dicit̄ ꝛ reuelasti ea paruulis. ¶ Bti oculi paruoꝝ: qb⁹ et se ꝛ prēm fili⁹ reuelare dignat̄. Dico enī vobis ꝙ multi pphete ꝛ reges voluerūt videre q̄ vos videtis ꝛ nō viderūt: ꝛ audire q̄ auditis ꝛ nō audierūt. Abrahā exultauit vt videret diē xp̄i: ꝛ vidit ꝛ gauisus ē. Ysaias q̄ꝗ ꝛ micheas ꝛ mlti alij pphete viderūt gl̄iam dñi q̄ et ppterea vidētes sūt appellati. ¶ Sed hi oēs a lōge aspiciētes ꝛ salutātes p speculū ꝛ i enigmate viderūt: apl̄i aūt in p̄sentia ꝑ habētes dñm ꝯuescētesq̄ ei: et q̄ꝗ voluissent interrogādo discētes: neq̄ꝗ p angelos aut varias visionū spēs op⁹ habebāt doceri. Quos vo lucas multos pphetas ꝛ reges dicit: mathe⁹ aptius pphetas ꝛ iustos appellat. Ipsi sūt eī reges magni qui tētationū motib⁹ nō ꝯsētiēdo succūbē: sed regendo p̄esse nouerant. Tu. Ad bñ⁹ a. Magister q̄d faciēdo vitā eternā possidebo at ille dixit ad eū in lege q̄d scriptū est qūo legis diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo allā. Collecta.

Omps ꝛ misericors deus de cui⁹ mūere venit vt tibi a fidelib⁹ tuis digne ꝛ laudabilit̄ suiat̄: tribue q̄s nob: vt ad pmissiōes tuas sine offēsiōe curram⁹. p d. Sup mḡ. an. Hō q̄dā descēdebat ab hirl̄m in ierico ꝛ incidit i latrones q̄ etiā despoliauerūt eū ꝛ plagis iposit̄ abierūt semiuiuo relicto. Lc̄a vtī. ¶ Dñica xiiij. S. lucā.

In illo tpe Factū est dū iret iesus i hirl̄m trāsibat p mediā samariā ꝛ galileā: ꝛ cū ingrederetur quoddā castellū occurrerūt ei decē viri leprosi. Et r.

Omelia venera. bede pbri.

Leprosi non absurde intelligi possunt q̄ sciam vere fidei nō hn̄tes varias doctrinas pfitent̄ errorū. Nō ei vel abscondūt imperitiā suā: sed p sūma ꝑitia pferūt in lucē et iactātiā sermōis ostentant. ¶ Nulla porro falsa doctrina est: q̄ non aliq̄ vera intermisceat. Uera ergo falsis inordinate pmixta in vna disputatiōe hoīs tāꝗ in vni⁹ corporis colore apparētia significāt leprā: tāꝗ veris falsisq̄ colorē locis humana corpora variantē atq̄ maculātē. Hi aūt tā vitandi sūt eccl̄e: vt si fieri potest lōgi⁹ remoti magno clamore iterpellēt. Et digno ꝛ apte subiūgit̄: q̄ steterūt a lōge ꝛ leuauerūt vocē dicentes. Jesu p̄ceptor miserere nr̄i

Et bñ vt saluent iesũ pceptorẽ noiant. Quare eni in eius verbis se errare significant hũc saluãdi humilit̃ pceptorẽ vocant. Cũq3 ad cognitionẽ pceptoris redeũt: mox ad formã salutis recurrũt. Sequitur. Quos vt vidit dixit. Ite ostẽdite vos sacerdotibus. Et fctm̃ est dũ irẽt: mũdati sũt. Ad bñ9 ã. Cũ ingrederet̃ iesus qđdã castellũ occurrerũt ei decẽ viri leprosi q̃ steterũt a lõge τ leuauerũt vocẽ dicẽtes. Jesu pceptor miserẽ nr̃i.

Collecta. Omnĩps sempiterne deus da nobis fidei spei τ charitatis augmẽtũ: τ vt mereamur assequi qđ pmittis: fac nos amare qđ pcipis. p dñm. Ad mgñ. ã. Nõne decem mũdati sũt τ nouẽ vbi sũt nõ ẽ iuẽtus q̃ rediret τ daret gl̃iã deo nisi hic alienigena vade fides tua te saluũ fecit allã allã.

Dñica. xv. S. matth. In illo tpe. Dixit ie. d. s. Nemo põt duobus dñis seruire. Aut enim vnũ odio habebit τ alterũ diliget: aut vnũ sustinebit τ alterũ ɔtẽnet. Et reliq. Omel. ve. bede pbri. Nemo põt duobus dñis fuire τ cetera: quia nõ valet simul transitoria τ et̃na diligere. Si eni eternitatẽ diligimus: cuncta tpalia in vsu non affectu possidemus. Aut eni vnũ odiet τ alterũ diliget aut vni adherebit τ alterũ ɔtẽnet. Hec verba diligent̃ ɔsideranda sũt. Nam qui sũt duo dñi cõsequent̃ exponit dicẽs Nõ potestis deo seruire τ mãmone. Audiat hoc auarus audiat q̃ censet̃ vocabulo xp̃iano: nõ posse simul mãmone: hoc est diuitijs deoq3 seruiri. Et tñ nõ dixit: q̃ habet diuitias: sed qui seruit diuitijs. Qui eni diuitiarũ seruus est diuitias custodit vt seruus q̃ aũt seruitutis excussit iugũ distribuit eas vt dñs. Sed qui seruit mãmone illi vtiq3 fuit q̃ rebus istis terrenis: merito sue puersitatis p̃positus pn ceps huius seculi a dño dicit̃. Ergo aut vnũ odiet τ alterũ diliget vt fieri debet odiet scilicet diabolũ: diliget deũ aut vni adherebit τ alterũ cõtẽnet. Adherebit scilz diabolo cũ quasi eius p̃mia tpalia sectat̃: cõtẽnet aũt deum. Ad bñ9. ã. Nolite solliciti esse dicentes q̃d mãducabimus aut q̃d bibemus scit enim pater vester celestis quid vobis necesse sit alleluya. Collã. Custodi dñe q̃s ecclesiã tuã ppitiatõe perpetua τ q2 sine te labit̃ humana mortalitas tuis semp auxilijs τ abstrahat̃ a noxijs τ ad salutaria dirigatur. Per dominũ

Ad mgt. añ. Querite ergo p̄mū regnū dei ꝛ iusticiā ei⁹: ꝛ hec oīa adiciētur vobis allā.

¶ Dñica. xvi. Scḋm lucam

In illo tpe. Ibat iesus in ciuitatē que vocatur naym: ꝛ ibāt cū illo discipuli ei⁹ et turba copiosa. Et reliqua

Omelia vene. bede p̄sbiteri.

Et factū est deinceps ibat iesus in ciuitatē que vocat̄ naym. Naym ciuitas ē galilee in scḋo miliario thabor montis cōtra meridiē. Et ibāt cū illo discipuli ei⁹: et turba copiosa. ¶ Cū aūt appropinq̄ret porte ciuitat̄ ecce defunctus efferebat̄ fili⁹ vnic⁹ matris sue Defūctus hic qui extra portā ciuitat̄ multis est intuētib⁹ elat⁹: significat hominez letali criminū funere soporatū: eādēq; insup aīme mortē nō carnis adhuc cubili tegentē: sed ad multoꝝ noticiā ꝑlocutiōis opis ve iudiciū q̄si per sue ostia ciuitatis propalātē. ¶ Qui bene fili⁹ vnicus matris sue fuisse ꝑhibetur. Qꝛ licet e mult̄ collecta ꝑsonis vna sit ꝑfecta et īmaculata virgo mater ecclesia: singuli quiq; tamē fideli um vniuersalis se ecclesie filios rectissime fatētur. Nam ꝛ electus quilibet quādo ad fidem imbuit̄ fili⁹ est: qñ alios imbuit mater. An nō mater no erga ꝑuulos agebat affectu qui ait. Filioli mei quos iterum parturio: donec xp̄s formet̄ in vobis. Tu aūt. Ad bñ⁹. an. Accessit iesus ꝛ tetigit loculū hi aūt q̄ portabāt steterūt ꝛ ait illi adolescēs tibi dico surge ꝛ resedit q̄ erat mortu⁹ ꝛ cepit loq̄ alł. Collā.

Ecclesiā tuā q̄s dñe miseratio cōtinuata mundet ꝛ muniat: et qꝛ sine te nō potest salua ꝯsistere: tuo sēp munere gubernet̄. p dn̄. Ad mgt. an. Accepit aūt oēs timor ꝛ magnificabāt deum dicētes: qꝛ ꝓpheta magnus surrexit in nobis: ꝛ qꝛ de⁹ visitauit plebē suā. ꝑ. mḡ. coll. vt s.

¶ Dñica. xvii. S. lucā.

In illo tpe. Cū intraret iesus in domū cuiusdā ꝑncipis phariseoꝝ sabbato mādūcare panē: et ip̄i obseruabāt eū. Et re. O. ve. b. p̄sb.

Ydropis: morbus ab aquoso hūore vocabulum trahit. Grece eni ydor aqua vocat̄. Est aūt humor subcutaneus de vicio vesice natus cū inflatiōe turgēte ꝛ āhelitu fetido ¶ Proprium q; est ydropici q̄to magis abūdat humore amplius sitire. Et ideo rctē cōparat̄ ei quē fluxus carnalium voluptatū exuberās aggrauat: ꝯpat̄ diuiti auaro q̄ q̄nto est copiosior diuitijs q̄

bus nō bn vtik: tāto ardenti9 talia ɔcupiscit. Et respōdēs iesus dixit ad legisperitos ⁊ phariseos si licet sabbato cu rare. At illi tacuerūt. ¶ Mō dicit respōdisse iesus ad hoc respicit qd p̄missū est: et ipsi obseruabāt eū. Dñs ei nouit cogitatiōes hoim. Sed me rito interrogati tacēt: q̄ cōtra se dictū quicq̄d dixerit vidēt. Nam si licet sabbato curare quare saluatorem an curet obseruāt. Si nō licet: quare sabbō ipi pecora curāt? Ipse vero apprehensū sanauit ac dimisit. Tu aūt. Ad bn9. an. Cū itrasset iesus in domo cu iusdā p̄ncipis phariseoꝝ sab bato māducare panē et ecce hō qdā ydropic9 erat aū illū. Ipe vero apphēsū sanauit eū ac dimisit. Collā. Tua nos dñe q̄s grā sp et p̄ ueiat ⁊ sequat: ac bonis opi bus iugiter prestet esse intē tos. p do. Ad mḡt. an. Cum vocatus fuer ad nuptias re cūbe in nouissimo loco vt di cat tibi q̄ te inuitauit: amice ascēde superius tūc erit tibi gloria corā simul discūbenti bus allā. ¶ In pn̄ti ebd̄. se pe accidit ieiuniū. iiij. tpm. Et nota q̄ in q̄cūq̄ die accid rit festū exaltatiōis scē cruc sēp incipit ieiuniū qttuor tpm in feria. iiij. īmediate se q̄n. Itē nota q̄ si in aliq̄ fer. aut i sabbō. iiij. tpm accidat festū. ix. lect. totū offm̄ fit de fes. except tribus vltis lect. de mat. q̄ fiūt de euāg. ferie vel sabbi in q̄ vl quo cadit hmōi fe. Si aūt festū. iij. lec. i eisd. fer. eue. tres lec. fiēt de euāg fer. ⁊ residuū officiū d fe. Fer q̄rta. iiij. tpm p9 exaltatōem scē crucis. Scdm marcum.

In illo tpe. Respondens vn9 de turba dixit. Ma gister attuli filiū meū ad te habentē spm mutū. Et reliq̄. Omelia venera. bede presbi. Notandū aūt qd sp loca re bus cōgruūt In monte dñs orat trāsformatur discipulis archana sue maiestatis ape rit: in iferiora descēdēs: tur be occursu excipit: miseroꝝ fletu pulsat. Sursū discipulis misteria regni reserat: deor sū turbis pctā ifidelitatis ex probrat. Sursū patris vocē his q̄ sequi se poterāt pandit deorsū spūs malos ab his q̄ vexabāt expellet. ¶ Qui eti am nūc p qualitate meritoꝝ aliis ascēdē aliis vero descen dere nō desistit. Nā carnales adhuc ⁊ isipiētes: q̄si ima pu teus cōfortat docet castigat pfectos aūt quoꝝ ɔuersatio in celis ē sublimi9 extollendo glificat: liberi9 de eternis in struit: ⁊ sepe ea que a turbis

ne audiri q̄d ez valeāt docet. ❡ Demoniacū aūt hūc quē descēdēs de mōte dn̄s sana-uit: marcus q̄dē surdū mutū q₃: matthe⁹ vō lunaticū fuis-se cōmemorat. Significat aūt eos de q̄b⁹ scriptū ē: stul-tus vt luna mutat̄: q̄ nū̄q̄ in eodē statu p̄manentes nunc ad hec: nūc ad alia vitia mu-tati: crescūt atq₃ decrescūt. Qui muti sūt nō ↄ̄fitendo fi-dē: surdi nec ip̄m aliq̄ten⁹ vi-tatis audiēdo sermonē. Tu.

❡ Fer. vi. iiii. tp̄m. S. lucā.

In illo t. Rogabat iesū q̄-dā pharise⁹ vt manduca-ret cū illo Et igressus domū pharisei discubuit. Et reliq̄. Cogitāti [Om̄. bti gre. pa. mihi de marie penitētia: fle-re magis libet q̄ aliq̄d dicē. Cui⁹ eni vel saxeū pect⁹: ille hui⁹ peccatric̄ lachrime ad exēplū penitēdi nō emolliāt Cōsiderauit nā q₃ q̄d fecit: ⁊ noluit moderari q̄d faceret. ❡ Sup ↄuiuātes igressa est nō iussa vēit: inter epulas la-chrymas obtulit. Discite q̄ dolore ardet: que flere et int̄ epulas nō erubescit. Hāc vo quā lucas peccatricē mulie-rē: iohānes mariā noiat: illā esse mariā credim⁹ de q̄ mar-cus septē demonia eiecta fu-isse testat̄. ❡ Et q̄d septē de-mōia nisi vniuersa vitia desi-gnant? Q₂ eni septē diebus om̄e tp̄s cōp̄hēdit̄ recte se-ptenario nūero vniuersitas figurat̄. Septē ergo demo-nia maria habuit: q̄ vniuer-sis viciis plena fuit. S₃ ecce q₂ turpitudinis sue maculas aspexit: lauāda ad fōtē mīe cucurrit: cōuiuātes non eru-buit. Nā q₂ semetipsā graui-ter erubescebat int⁹: nihil eē credidit q̄d verecundaret̄ fo-ras. ❡ Sabbato. S. lucā.

In illo tp̄e Dicebat iesus turbis similitudinē hāc. Arborē fici habebat quidā₃ plātatā i vinea sua. Et reliq̄ Dn̄s ⁊ [Om̄. bti gre. pa. redēptor n̄r p̄ euāgeliu₃ suū aliq̄n v̄bis loq̄t̄ aliq̄n rebus: aliq̄n aliō v̄bis atq₃ aliō reb⁹ aliq̄n v̄bis q̄d reb⁹ Duas ete-ni res ex euāgelio fr̄es audi-stis: ficulneā ifructuosā ⁊ mu-lierē curuā: ⁊ vtriq₃ rei est pi-etas ip̄ēsa. ❡ Illō aūt dixit p̄ similitudinē istō egit p̄ ex-hibitionē Sed h̄ significat fi-culnea ifructuosa q̄d mulier inclinata: ⁊ h̄ ficulnea reser-uata q̄d mulier erecta. Dn̄s vinee tercio vēit ad ficulneā ⁊ fructū nō iuenit: ⁊ mulier q̄ erecta est: decē ⁊ octo ānis fuerat curua. Hoc aūt decē ⁊ octo annoꝝ nūero signat̄: q̄d t̄cio dn̄s vinee ad ifructu-osā ficulneā venisse p̄hibet̄.

¶ Arborē fici habebat q̄dā plātatā in vineā ⁊ venit q̄rēs fructū ī illa ⁊ nō īueīt. Quid arbor fici nisi hūanā naturā signat? Quid mulier īclinata nisi eādē naturā significādo denūciat? Que ⁊ bn̄ plātata sicut ficus: ⁊ bn̄ creata sicut mulier: sed ī culpā ꝓpa sponte lapsa: neq̧ fructū seruat opatōis neq̧ statū rectitudinis. Ad pctm̄ q̄ppe ex volūtate corruēs: q2 fructū obedientie ferre noluit: statū rectitudinis amisit. Tu autē.

¶ Dñica. xviij. S. mattheū.

In illo tpe. Accesserūt ad iesū pharisei. Et īt̄rogauit eū vn9 ex eis legisdoctor tētās eū. Magister qd̄ ē mādatū magnū ī lege. Et reliq̄.

Dicta ex cōmētario bti hieronimi pbr̄i.

Pharisei audiētes q̄ iesus silētiū īposuisset saduceis ꝯuenerūt ī vnū. Et int̄rogauit eū vn9 ex eis legisdoctor tētās eū. Magister qd̄ ē mādatū magnū in lege? ¶ Qd̄ de herode ⁊ pōtio pilato legim9 in dn̄i necē eos fecisse ꝯcordiā: hoc etiaʒ nūc de phariseis cernim9 et saduceis q̄ int̄ se ꝯtrarij sunt sed ad tētādū iesū pari mēte ꝯsentiūt. ¶ Qui ergo iā supiori pte hui9 euāgelij ī ostēsiōe denarij fuerāt cōfutati ī hoc respōso vt redderēt deo q̄ sūt dei: ⁊ q̄ cesaris cesari: ⁊ qui aduerse ptis scilʒ sue factionē viderāt subruptā: debuerūt exēplo sue debilitatꝭ moueri ne vltra molirent̄ īsidias: sed maliuolētia nutrit īpudētiā. Idcirco sp̄ optāda est maioꝝ discordia: q2 grauis est bonis eoꝝ ꝯuersa concordia ipsiq̧ ferociores sūt: ac per hoc in sui ꝑditionē faciliores si ꝯcordiā īuicē tenuerint. Tu. Ad bn̄9. ā. Magister qd̄ est mādatū magnū ī lege ait illi iesus diliges dominū deū tuū ex toto corde tuo allā. Collecta.

Da q̄s dn̄e ppl̄o tuo dyabolica vitare cōtagia: ⁊ te solū dn̄m pura mēte sectari. p d. Ad mḡ. ā. Quid vobis videtur de xp̄o cui9 fili9 sit dicunt ei om̄s dauid: ait illis iesus q̄ō dauid in sp̄ū vocat eum dn̄m dicēs dixit dn̄s domino meo sede a dextrꝭ meis. coll' vt s.

¶ Dñica. xix. S. math.

In illo tempore. Ascendens iesus in naviculaʒ transfretauit ⁊ venit in ciuitatem suam. Et ecce offerebant ei paraliticū in lecto iacentē. Et reliq̄. Omelia bti iohānis epi.

Christū ī humanis actib9 diuina gessisse mysteria ⁊ in rebus visibilib9 īuisibilia exercuisse negocia lectio hodierna monstra

nit. ¶ Ascēdit inqt ī nauicu lā ⁊ trāsfretauit ⁊ venit in ciuitatē suā. Nōne ipē est q̄ fugatis fluctib⁹ maris ꝓfūda nudauit: vt israelitic⁹ pplus inł stupētes vndas sicco vestigio velut mōtiū ꝯcaua trāsiret? Nōne ipē est qui petri pedib⁹ marinos vertices inclinauit: vt iter liquidū hūanis gressib⁹ solidū p̄beret obsequiū? Et qd est qḋ ipē sibi maris sic denegat seruitutē vt breuissimi laci trāsitū sub mercede nautica transfretaret? ¶ Ascēdit inqt in nauiculā ⁊ trāsfretauit. Et quid mirꝫ fratres. Xp̄s venit suscipere īfirmitates nr̄as: et sua nobis cōferre remedia sanitatis: qꝛ medic⁹ q̄ nō fert infirmitates curare nescit: ⁊ q̄ nō fuerit cū īfirmo infirmatus nō potest infirmo ꝯferre sanitatē. Xp̄s ergo si in suis mā̄sisset virtutibus: cōmune cū hoīb⁹ nil haberet. Et nisi implesset carnis ordinē: carnis in illo esset ociosa susceptio. Sustinuit ergo has necessitates vt homo ver⁹ hūanis necessitatib⁹ ꝓbaretur. Tu. Ad bn̄⁹ ā. Dixit dn̄s paralitico ꝯfide fili remittūtur tibi pctā tua. Collā.

Dirigat corda nr̄a q̄sumus dn̄e tue mīfatiōis operatio: qꝛ tibi sine te placē nō possum⁹. Per d. Ad mḡ. ā. Videns iesus fidē illoꝝ dixit paralitico surge tolle lectuꝫ tuū ⁊ vade in domū tuā qꝛ fides tua te saluū fecit vade i pace. Coll. vt s̄. ¶ Dñica .xx. [Scdm matheū

In illo tpe. Dicebat iesus turbis similitudinē hāc. Simile factū ē regnū celoꝝ homi regi q̄ fecit nuptias filio suo Et reł. Ome. bti grego. pe.

Sepe iā dixisse memī q̄ plerūq; in sctō euāgelio regnuꝫ celoꝝ p̄sens ecclesia noīatur Cōgregatio q̄ppe iustoꝝ regnū celoꝝ dicił. ¶ Nā ⁊ eniꝫ dn̄s per ꝓphetā dicit: celum mihi sedes est: ⁊ salomō ait. Anima iusti sedes sapientie Paulus etiā dicit xp̄m dei sapiētiā ⁊ dei virtutē: liquido colligere debemus. qꝛ si de⁹ sapiētia: aīa autē iusti sedes sapie: dū celū dicił sedes dī celū ergo est aīa iusti. Hinc p̄ psalmistā de sctīs p̄dicatoribus dicił. Celi enarrāt gloriam dei. ¶ Regnū ergo celorum est eccl̄ia iustoꝝ: qꝛ duꝫ eoꝝ corda in ṫra nil ambiūt per hoc qḋ ad superna suspirant iā in eis dn̄s q̄si in celestib⁹ regnat. Dicał ergo sic est regnū celoꝝ hoī regi qui fecit nuptias filio suo. Jā intelligit charitas vestra q̄s ē rex: regi filiū paŕ. Jlle nimirꝫ

cui psalmista ait. Deus iudiciū tuū regi da: & iusticiā tuam filio regis. Ad bñ⁹.ā. Dicite inuitatis ecce prādium meū paraui venite ad nuptias dicit dñs. Collecta.

Omnipotēs & misericors deus vniuersa nobis aduersātia ppitiatus exclude: vt mēte & corpore pariter expediti q̄ tua sūt liberis mētib⁹ exeq̄mur. Per. Ad mḡ.an. Intrauit aūt rex vt videret discūbētes & vidit ibi hoiem non vestitū veste nuptiali & ait illi: quid huc intrasti nō habens vestē nuptialē. ¶ Dñica.xxi. S. iohānē.

In illo tempe. Erat q̄dā regulus cui⁹ filius īfirmabat capharnaū. Hic cū audisset q: iesus aduenire a iudea in galileam abijt ad eū: et rogabat eū vt descēderet & sanaret filiū suum. Incipiebat eni mori Et reliq̄. Ome. bti grego. pape

Lectio scti euāgelij quā modo fratres audistis expositione nō indiget: sed ne hāc tacite pterisse videam: exhortādo potius q̄ exponēdo in ea aliq̄d loquamur. ¶ Hoc aūt nobis solūmodo de expositione video esse requirēdū: cur is q̄ ad salutē petendā venerat: audiuit nisi signa & pdigia videritis: non creditis. Qui eni salutē q̄rebat filio: pculdubio credebat. Neq; eni abeo q̄reret salutē quez nō crederet saluatorē. Quare ergo dicit nisi signa & pdigia videritis nō creditis: qui añ credidit q̄ vidēt. ¶ Sed mementote q̄d petijt: & apte cognoscite q: in fide dubitauit. Poposcit nāq; vt descēderet & sanaret filiū ei⁹. Corporalē ergo dei psentiā q̄rebat: q̄ per spm̄ nunq̄ deerat. Minus itaq; in illo credidit: quē nō putauit posse salutez dare nisi psens esset & corpore. Si eni pfecte credidisset pculdubio sciret q: nō esset locus vbi nō esset deus. Tu. Ad bñ⁹.an. Erat q̄dā regulus cui⁹ fili⁹ infirmabat capharnaū: hic cū audisset q: iesus adueniret ī galileā rogabat eū vt descēderet et sanaret filiū eius. Collecta.

Largire q̄s dñe fidelib⁹ tuis indulgētiā placatus & pacē vt parit ab oibus mūdent offensis & secura tibi mēte deseruiāt. Per dñz. Ad mḡt.ā. Cognouit autē pater quia illa hora erat ī q̄ dixit iesus vade fili⁹ tu⁹ viuit & credit ipse & dom⁹ ei⁹ tota. ¶ Dñica.xxij. S. matheū.

In illo tēpe. Dixit iesus discipulis suis parabolam hāc. Simile est regnum celoꝝ hoi regi q̄ voluit ratio:

nem ponere cum seruis suis Et cũ cepisset rationez ponere oblat⁹ ẽ ei vnus qui debebat decẽ milia talẽta. Et reł

Dicta ex ɔmẽtario btĩ hie. p

Assimilatũ est regnũ celorũ hoĩ regi qui voluit rationem ponere cũ seruis suis. ¶ Familiare est syris ⁊ maxĩe palestinis: ad oẽm sermonẽ parabolas iũgere: vt qđ p simplex p̄ceptũ teneri nõ potest ab auditorib⁹ p similitudinẽ exẽplaq₃ teneatur ¶ Precepit itaq₃ iesus petro sub comparatione regis et dñi et serui qui debitor decez miliũ talẽtorũ a dño rogãs veniaz impetrauerat vt ipse quoq₃ dimittat cõseruis suis minora peccãtibus. Si eni ille rex ⁊ dñs seruo debitori decez miliũ talẽtorũ tam facile dimisit: q̃to magis serui cõseruis suis debẽt minora dimittere Tu aũt Ad bñ⁹.ã. Dixit autẽ dñs seruo redde qđ debes procidẽs autẽ seruus ille rogabat eũ dicẽs patientiã habe i me ⁊ oĩa reddã tibi. Coll̃

Familiã tuã q̃s dñe continua pietate custodi: vt a cũct; aduersitatib⁹ te p̄tegẽte sit libera: et in bonis actib⁹ tuo noĩ sit deuota. p d̃

Ad mg̃t.ã. Serue nequã oẽ debitũ dimisi tibi qm̃ rogasti me nõne ergo oportuit et te misereri ɔserui tui sicut et ego tui miser t⁹ sũ allã. ¶ Dominica.xxiiij. Scđm matth.

In illo tp̃e Abeũtes pharisei cõsiliũ inierũt vt caperẽt iesũ in sermone. Et reł

Omelia vene. bede p̄sbite.

Obseruantes pharisei miserũt isidiatores qui se iustos simularẽt vt caperẽt iesuz in sermone ⁊ traderẽt eum p̄ncipatui ⁊ potestati p̄sidis. Tu.

Querẽtes dñm cõprehendere p̄ncipes sacerdotum ⁊ scribe timuerũt populũ atq₃ ideo qđ per se non poterãt p̄sidis manibus efficere tẽtabãt: vt velut ipi a morte ei⁹ viderentur imunes. Et interrogauerũt illum dicẽtes. Magister scim⁹ qr recte dicis ⁊ doces ⁊ nõ accipis p̄sonã: sed in veritate viam dei doces: licet nobis dare tributum cesari an

Blanda ⁊ fraudulẽta [non: interrogatio illuc prouocat respondẽtem: vt magis deũ q̃ cesarez timeat: ⁊ dicat nõ debere tributa solui vt statiz audiẽtes ministri [qui iuxta alios euãgelistas affuisse leguntur] seditionis principẽ cõtra romanũ imperiũ teneant. Sed sapientia semper sapienter agit vt suis potissimum tẽtatores sermonibus cõfutẽtur. Considerãs autẽ dolum eorum dixit ad illos.

Quid me tentatis? Ostendi te mihi denariū cui⁹ habet ymaginē & inscriptionē? Respondentes dixerūt: cesaris. Ait illis. Reddite ergo que sūt cesaris cesari: et q̄ sūt dei deo. Porro qd̄ ait reddite q̄ sūt cesaris cesari: id ē nūmū tributū & pecuniā: & q̄ sūt dei deo. Decimas p̄micias oblatiōes & victimas. Ad bñ⁹. ā. Magister scim⁹ q2 verax es & viam dei in veritate doces.

Eus nr̄m [allā. Collā. Drefugiū & virtus adesto piis ecclesie tue precibus auctor ip̄e pietatis: & p̄sta vt qd̄ fideliter petim⁹: efficacit̄ cōsequamr̄. p do. Ad magt. an. Reddite ergo q̄ sūt cesar3 cesari et q̄ sūt dei deo alleluya.

Dñica. xxiiij. Scd̄m lucā. In illo tēpore. Loquēte iesu ad turbas: ecce princeps vnus accessit: et adorabat eū dicens. Domine filia mea modo defūcta est. Et reliqua. Omelia ve. bede pbr̄i. Ecce venit cui nom̄ erat iayrus. Priori lectioni quā3 de abiectione synagoge: fideq3 ecclesie atq3 iterū instaurati one synagoge sumus interp̄tati: consequēter archisynagogi filia moriens subiūgit. Quam cū suscitare p̄peraret dn̄s: preoccupat emorroissa mulier: preripit sanitatē sitq3 vt post veniens prior salute potiatur. Ethiopia eni3 preueniet manus eius deo. Et cu3 intrauerit plenitudo gentiū: tūc omnis israel saluus fiet. Princeps itaq3 synagoge nullus melius q̄ ipse moyses intelligitur. Unde bene iayrus: idest illuminās siue illuminatus vocatur: q2 q̄ accipit verba vite dare nobis: & per hec ceteros illuminat: et ip̄e a sp̄ū sancto quo vitalia monita scribere vl̄ docere possit illuminatur. Et cecidit ad pedes iesu rogans eū vt intraret in domum ei⁹. Si caput christi deus: pedes eius consequent̄ incarnatio qua terra3 nostre mortalitatis tetigit accipiēdi sūt. Tu autem dn̄e. Ad bñ⁹. an. Dicebat enim intra se si tetigero fimbriam vestimenti eius tantum salua ero. Collecta

Excita q̄s dn̄e tuo2 fideliū volūtates: vt diuini operis fructū perpēsius exequētes: pietat3 tue remedia maiora p̄cipiant. Per dn̄m. Ad mḡt. an. Confide filia q2 fides tua te saluā fecit et salua facta est mulier ex illa hora allā. Notādu3 q̄ oīa euāgelia aē. ad bñ⁹ & mḡ. ac collec. dn̄icā2 vsq3 hic īclusi. debēt p̄solui Si vero p̄pt̄ breuitatē t̄pis vnū ex p̄missis duo

vel plura restãt euãgelia de-
bẽt p fer. in ebd. q̃ pcedit vlti
mã dñicã añ aduẽtũ restau-
rari et tũc si fiat de tpe dicũt
añe. ad bñ9 et magt. ac coll.
hmõi dñice restaurate vel sal
tem pmẽo. et in sabbõ seqnti
pnũciat. ad vs. coll. vltio di
cta. ¶ Dñica. xxv. si necesse
fuerit. Scdm mattheũ.

In illo tpe. Dixit iesus di
scipulis suis parabolã hanc.
Simile factũ est regnũ celo-
rũ homi qui semiauit bonuz
semẽ in agro suo. Et reliqua

Dcã ex omẽta. bti hiero psb

Aliam quoq3 parabolã ppo
suit illis dicẽs. Simile factũ
est regnũ celorũ hoi q̃ semia
uit bonũ semẽ i agro suo. Cũ
aũt dormirẽt hoies venit ini
micus ei9 et supsemiauit zi-
zania in medio tritici ¶ Hec
scda parabola est cũ iterpta
tiõe sua nõ statim posita: sed
iteriectꝫ aliis parabolis edis
serta: hic ei pponit: et postea
dimissis turbis venit domuz
Et accedũt ad eum discipuli
ei9 rogantes. Edissere nobis
pabolã zizaniorꝫ agri et reliq̃
¶ Tũc dimissis turbis venit
in domũ et accesserũt ad eum
discipuli ei9 dicẽtes Edissere
nobis parabolã zizaniorum
agri. Dimittit turbas iesus
et domũ reuertit vt accedant
ad eũ discipuli et secreto iter-
rogẽt q̃ ppls nec merebat
nec poterat audire. Qui re-
spõdẽs ait: q̃ semiat bonũ se-
mẽ est fili9 hois. Tu. Ad bñ9
an. Simile factũ est regnuz
celorꝫ hoi q̃ semiauit bonũ se
mẽ in agro suo. Cũ autẽ dor-
mirẽt hoies venit iimic9 hõr
supsemiauit zizania i medio
tritici et abiit. Collctã.

Adesto nobis misericors
de9 et tue pietatꝫ ppicius in
nobis dona cõcede. Per do.
Ad mgt. an. Dñe nõne bonũ
semiasti in agro tuo vnde er-
go habz zizania et ait illi hoc
fecit iimic9 homo. ¶ Dñica
xxvi. si necesse fuer. S. mat.

In illo tpe. Interrogabat
iesũ vnus de scribis q̃ vi
debat illos cõqrẽtes: et vidẽs
qm̃ illis bene rñderet iterro-
gauit eũ qd est pmũ oim mã
datũ. Et re. Om. bti ioh. epi

Et interrogauit vnus legisdo
ctor. Cõuenerũt vt multitu-
die vincerẽt: quẽ ratiõe supe
rare non poterãt. A veritate
nudos se esse pfessi sũt q̃ mi-
titudie se armauerũt. ¶ Di-
cebãt eni apud se: vn9 loqua
tur pro omib9 et oẽs loquant
pvnum: vt si quidẽ vnus vice-
rit omes videant victores: si
aũt vict9 fuerit vel solus vide-
at cõfusus. O pharisei q̃ oia
at cogitatꝫ et facitꝫ pter hoies
pmũ quidẽ veniẽtes et cũ vno

vicẽdi estis per vnũ. Tamen pone q2 vno victo hoĩes nõ intelligũt oẽs vos esse victos nũquid cõsciẽtie vestre nõ sẽtiũt se esse cõfusas? Uel eius eni est cõsolatio qui in seipso ↄfusus est qđ ab aliis ignoratur. Magister qđ est magnũ mandatũ in lege? Magistrũ vocat cui⁹ nõ vult esse discipulus. Simplicissimus interrogator ⁊ malignissim⁹ insidiator: de magno mãdato interrogat qui nec min⁹ obſuat. Ille enim debet interrogare de maiore iusticia: qui iã minorez cõpleuit. Tu. Ad bñ⁹ an. Magister qđ est mandatum magnũ in lege ait illi iesus diliges dñm deũ tuuz ex toto corde tuo allã. Collecta

Protegat q̃s dñe dextera tua populum tibi supplicantẽ vt presentẽ vitã sub tua gubernatiõe trãscurrẽs mereatur iuenire ꝑpetuam. Per d. Ad mgt. an. Uidẽs iesus qđ sapiẽter respõdisset scriba dixit illi nõ es longe a regno dei allã. Notãdũ ꝙ si a trinitate vsq₃ ad aduẽtum supercrescãt ebdomade duo euangelia imediate añ scripta ꝑ dñicas crescẽtes legũtur alioquin nec hic nec alibi restaurant. Dñica.xxvii. post trinitatẽ q̃ sem pest vltima ante aduentum domini.

In illo tpe [Scđz iohm Cũ subleuasset oculos iesus et vidisset quia multitudo maxima venit ad eũ dixit ad philippũ Unde ememus panes vt manducẽt hi. Et reliq̃ Ome. bti aug. epi đ ead. lec

Miracula que fecit dñs noster iesus xp̄s sũt quidẽ diuina opera: ⁊ ad intelligẽdum deũ de visibilib⁹ cõmonẽt humanam mentẽ. Quia enim ille nõ est talis substãtia que videri oculis possit ⁊ miracula eius quibus totũ mũdum regit vniuersamq₃ creaturã ammistrat: assiduitate viluerũt: ita vt pene nemo dignet attendere opera dei mira et stupẽda in quolibet seminis grano. Scđm ipam suam miam seruauit sibi quedam q̃ faceret oportuno tpe ꝑter vsitatũ cursũ ordis nature: vt nõ maiora sed insolita videndo stuperẽt: quib⁹ quotidiana viluerãt. Maius eniz miraculũ est gubernatio totius mũdi: ꝙ̃ saturatio q̃nq₃ miliũ hoĩm de q̃nq₃ panibus et tñ hec nemo mirat. Illud mirãtur hoĩes: nõ quia maius est: sed q2 rarũ est. Quis eni ⁊ nũc pascit vniuersũ mũdũ nisi ille q̃ đ pauc; granis segetes creat. Fecit ergo q̃õ deus. Unde enim multiplicat de pauc; granis sege-

tes inde in manib⁹ suis multiplicauit quīq3 panes: potestas erat in manib⁹ xp̄i. Panes autē illi quīq3 quasi semina erant nō quidez terre mādata: sed ab eo q̄ terraz fecit multiplicata: hoc ergo ādmotum est sēsibus quo erigeret mens: ⁊ exhibituz oculis vbi exerceret intellectus: vt inuisibilem deū p̄ visibilia opera miraremur: et erecti ad fidem et purgati p̄ fidem: etiā ip̄m inuisibilit̄ videre cuperemus quē de rebus visibilibus inuisibiliter noscerem⁹. Tu. Ad bn̄⁹. an. Cuz subleuasset oculos iesus ⁊ vidisset maximaz multitudinē venientem ad se dixit ad philippū vnde ememus panes vt manducēt hi hoc aūt dicebat tentās eum ipse enī sciebat quid esset facturus. Collā. Excita dn̄e potentiam tuam et veni: ⁊ quod ecclesie tue p̄misisti: vsq3 in finez seculi clemēter operare. Qui viuis ⁊ reg. Ad mag̃r. an. De quīq3 panibus ⁊ duobus piscibus saciauit dn̄s quīq3 milia hominū. Collecta vt s̄.

Explicit temporale.

In solēnitate dedicationis tēpli q̄ singulis ānis celebratur dn̄ica p̄xima post trāslationē scti thome in iulio. Ad primas vesperas. an.

Pax huic domui ⁊ oībus habitātib⁹ in ea pax ingredientib⁹ ⁊ regrediētibus allā. p̄s. Letat⁹ sum. an. Ornauerūt faciez tēpli coronis aureis ⁊ dedicauerūt altare dn̄o ⁊ fctā est leticia magna in pp̄lo. p̄s. Ad te leua. an. Tu dn̄e vniuersoꝝ q̄ nullā habes indigētiā voluisti tēplū tuuz fieri in nobis ꝯserua domum istā imaculatā inetnū. p̄. Nisi dn̄s edifi. an. Muro tuo inexpugnabili circūcinge nos dn̄e ⁊ armis tue potētie p̄tege nos sp̄. p̄s. Confitebor. ii. an. Lapides p̄ciosi oēs muri tui ⁊ turres hiꝛl'z gēmis edificabunt. p̄s. Lauda hiꝛlm. Hy⁹. Urbs btā hiꝛlm dicta pacis visio que cōstruit in celis viuis ex lapidibus ⁊ āgelis coronata vt sp̄osata comite. Noua veniens e celo nuptiali thalamo p̄parata vt sponsata copulata dn̄o mio platee ⁊ muri ei⁹ ex auro purissimo. Porte nitēt margaritis abditis patētibus ⁊ virtute meritoꝝ illuc introducitur oīs qui xp̄i nomīe hic in mūdo p̄mit. Tonsionibus pressuris expoliti lapi

des suisq aptant locis p ma-
nus artificis disponũt pmã-
suri sacris edificijs. Angula-
re fũdamẽtũ lapis xp̃s mis-
sus est q̃ cõpage parietuz in
vtroq nectit quez syon sctã
suscepit in quo credẽs pma-
net. Omnis illa deo sacra et
dilecta ciuitas plena modu-
lis in laude et canore iubilo
trinũ deũ vnũ quoq cũ fauo-
re predicat. Diuisio. Hoc in
templo sũme deus exoratus
adueni ꝛ clemẽti bonitate p̃-
cum vota suscipe largã bene-
dictionẽ hic infũde iugiter.
Hic promereãtur oĩs peti-
ta acqrere et adepta possidẽ
cũ sctis perhenniter paradisuz
introire translati in requiez.
Glĩa et honor deo vsqquo al-
tissimo vna pr̃i filioq inclito
paraclito cui9 laus est ꝛ pote-
stas p eťna scl̃a amẽ. Cp̃m.
Vidi ciuitatẽ sctãm hie-
rusalem nouã descẽdẽ-
tem de celo a deo paratam si-
cut sponsam ornatã viro suo
ꝛ audiui vocẽ magnã de thro-
no dicentem ecce tabernacu-
lum dei cũ hominib9: et habi-
tabit cum eis. Deo grãs. ℟.
Terribilis est locus iste. vlti-
mũ de mat. ℣. Hec est dom9
dñi firmiter edificata. Bene
fũdata est supra firmã petrã
Añ mãt. ã. O q̃ metuẽd9 est
locus iste vere nõ ẽ hic aliud
nisi dom9 di ꝛ porta celi. colĺ.
Deus qui inuisibiliter oĩa
cõtines: ꝛ tñ p salute hu-
mani gñis: signa tue poten-
tie visibilit oñdis: tẽpluz hoc
potẽtie tue inhabitatiõe illu-
stra vt oẽs q̃ huc deprecaturi
cõuenisũt ex q̃cũq tribulatõe
ad te clamauerit: cõsolatiõis
tue bñficia cõseq̃nt. p d. Me-
mo. de dñica ꝛ de. ij. vis. scti
ix. lect. si ꝛc̃. Cõplet. sol. Ad
mat. Inuit. Filie syon curri-
te assunt eni celebria matris
nostre solẽnia. Jubilem9 igit
deo nr̃o vnanimes q̃ sibi eaz
gratuita elegit clemẽtia. p̃.
Ven. In p̃mo noc. ã. Tollite
portas p̃ncipes vr̃as ꝛ eleua-
mi porte eťnales. p̃. Dñi est
ter. an. Erit mihi dñs in deũ
ꝛ lapis iste vocabit dom9 dei
p̃s. De9 nr̃ re. an. Edificauit
moyses altare dño deo. p̃s.
Magn9 dñs. ℣. Hec ẽ dom9
dñi fir. edi. Bene fũdata est
Tres p̃me lec. de. iij. li. regũ
Stetit salomon añ alta-
re dñi in cõspectu eccle-
sie israel ꝛ expandit man9 su-
as in celum ꝛ ait. Dñe deus
israel nõ est similis tui de9 in
celo desup et sup terraz deor-
sum: qui custodis pactũ ꝛ mi-
sericordiã suis tuis q̃ ãbulãt
corã te in toto corde suo: q̃ cu-
stodisti suo tuo dauid patri
meo q̃ locutus es ei. Ore lo-

cutus es ꝛ manibꝰ pfecisti vt hec dies pbat. Tu. ℟. In dedicatiõe tẽpli decãtabat populus laudẽ. Et in ore eorum dulcis resonabat sonus. ℣. Obtulerũt sacrificiũ sup altare dño et ceciderũt in facies suas ꝛ adorauerũt eũ. Et in. Lect. scda.

Nunc igit dñe deꝰ israel: cõserua famulo tuo dauid patri meo q̃ locutus es ei dicẽs. Nõ auferet de te vir corã me q̃ sedeat sup thronũ israel: ita tñ si custodierint filij tui viã tuaz vt ambulẽt corã me sicut tu ambulasti in cõspecũ meo. Et nũc dñe deꝰ israel: firmẽtur verba tua que locutꝰ es suo tuo dauid pr̃i meo. Ergo ne putãdũ est q̃d deꝰ habitet super terrã. Tu. ℟. Fũdata ẽ domꝰ dñi supra verticẽ montiũ ꝛ exaltata est sup oẽs colles et venient ad eã oẽs gentes. Et dicẽt gloria tibi dñe. ℣. Reges terre afferẽt gloriaz suã ꝛ honorẽ in illã. Et. L. iij.

Si enĩ celũ ꝛ celi celorum te capere nõ possũt: q̃to magis domꝰ hec quã edificaui. Sed respice ad orationez serui tui: ꝛ ad p̃ces eiꝰ dñe deus meꝰ: audi hymnũ ꝛ orationẽ quã seruus tuꝰ orat corã te hodie vt sint oculi tui apti sup domũ hãc die ꝛ nocte super domũ de qua dixisti erit nomen meum ibi: vt exaudias orationez quã orat ad te seruus tuus in loco isto vt exaudias dep̃catiõnẽ serui tui et populi tui israel: quodcũq̃ orauerint in loco isto: ꝛ exaudias in loco habitacli tui in celo: et cũ exaudieris ppicius eris. Tu aũt. ℟. Bñdic dñe domũ istam quam edificaui nomini tuo. Venietium in loco isto exaudi p̃ces in excelso solio glorie tue. ℣. Audi dñe preces quas fũdit famulus tuꝰ coram te vt aperias oculos tuos sup domũ istã Veni. In. ij. noc. ã. Nõ ẽ hic aliũd nisi domꝰ dei ꝛ porta celi ps. Te decet. ã. Vidit iacob scalã cuiꝰ cacumen celos tangebat et descendẽtes angelos ꝛ dixit vere locus iste sanctus est. p̃. Quã dil. an. Erexit iacob lapidẽ in titulũ fundẽs oleũ desup. p̃. Fũdamẽta ℣. Fundata est domꝰ dñi supra verticẽ mõtiũ. Et exaltata ẽ sup oẽs colles. Tres medie lec. de sermone bti augustini. epi. Lect. quarta

Te decet hymnus deus in syon. Patria illa est syon et ipa hierusalez que syon: ꝛ huiꝰ nomis interpretationẽ scire debetis. Sicut hierusalem interp̃tatur visio pacis: ita syõ speculatio: idest visio ꝛ cõtemplatio. Nescio quod

nobis magnū spectaculū ꝓ
mitur: ⁊ hoc ipse deus est qui
ↄdidit ciuitatē. ℞. Lapides
ꝑciosi oīs muri tui. Et tur-
res hirl'm gēmis edificabūt.
℣. Platee tue hirl'm sternē-
tur auro mūdo. Et. Lec. v.

Pulchra ⁊ decora ciuitas
q̄ꝙ pulchriorē habet ↄdi
torē. Te decet inq̄t de⁹ hym
nus. Sed vbi? In syō. In ba
bilone nō decet. Etenī ꝗsq̄
cū ceperit innouari: iā cord
in hirl'm cātat: dicente apl'o
Conuersatio nr̄a in celis est.
In carne enī ābulātes inq̄t
nō ſm carnē militamus. Iā
desiderio ibi sumus: iā spem
in illā terrā q̄si anchorā ꝑmi
simus: non isto mari turbati
naufragem⁹. ℞. Uidi ciui-
tatē sāctā hirl'm nouā a deo
paratā. Et audiui vocem de
throno dicētē ecce taberna-
culū dei cū hominibus ⁊ ha
bitabit cū eis. ℣. Uidi celū
nouū ⁊ terrā nouā et ciuita-
tē nouā hirl'm descendētem
de celo. Et au. Lec. vi.

Quemadmodū ergo de
naui que in anchoris est
recte dicimus q̄d in terra iā
sit: adhuc enim fluctuat: sed
in terra quodammodo edu-
cta est contra ventos ⁊ con-
tra tēpestates: sic contra tē
tatiōes huius peregrinatio
nis nostre: spes nostra fūda
ta in illa ciuitate hirl'm: fa-
cit nos non abripi in saxa.
Qui ergo ſcdm hanc spem
cantat: dicat: te decet hym-
nus deus in syon. In syō nō
in babilone. Sed modo ibi ē
adhuc ī babilone inq̄t ibi sū
Amator iste et ciuis iste ibi
sūt: sed carne nō corde. Tu.
℞. Domus mea domus oro
nis vocabitur dicit dn̄s in ea
omis q̄ petit accipit ⁊ qui q̄-
rit inuenit. Et pulsanti ape-
rietur. ℣. Petite ⁊ dabit' vo-
bis querite ⁊ inuenietis. Et
pul. In. iij. noc. ā. Qui habi
tat in adiutorio altissimi ī ꝓ
tectiōe dei celi cōmorabitur
ps. Ipm. ā. Tēplū dn̄i ſcm
est dei cultura est dei edifica
tio est. ps. Cantate. iii. ā. Hec
est domus dn̄i firmiter edifi
cata bene fundata est supra
firmā petrā. ps. Dn̄s reg. ex.
℣. Domū tuam dn̄e decet sā
ctitudo. In longitudinē die
rum. Scdm lucā. Lec. vij.

In illo tēpe. Dixit iesus
discipulis suis. Nō ē ar-
bor bona q̄ facit fructus ma
los: neq̄ arbor mala faciens
fructum bonū. Et reliqua.

Omelia venera. bede pb'ri:

Quia ꝓpitia diuinitate fra-
tres charissimi solēnia dedi-
cationis ecclesie celebram⁹
debemus cōgruere solēnita
ti quā colimus vt sicut orna-

tis studiosius eiusdē ecclesie
parietib⁹: plurib⁹ accēsis lu-
miarib⁹: amplificato nūero
lectionū: addita psalmorum
melodia: letis noctē vigiliis
ex more trāsegim⁹: ita etiā
penetralia cordiū nrorꝫ sem
per necessariis decorem⁹ or-
natib⁹: semꝑ in nobis flāma
diuine pariter ꝛ fraterne ca-
ritatis augescat sꝑ in sctūa-
rio pectoris nostri celestium
mēoria ꝓceptorū ꝛ angelice
donationis dulcedo sctā reso
net. Tu. ℟. Orantis in loco
isto dimitte pctā ppli tui de⁹
et ostēde eis viā bonā ꝑ quaꝫ
ambulēt. Et da gloriā in loco
isto. ℣. Bndic dn̄e domū istā
quā edificaui noī tuo. Et da
glo. Scdm iohān̄ē. Lec. viii.

In illo tpe. Facta sūt en
cenia in hierosolimis: et
hyems erat. Et ambulabat
iesus in tēplo in porticu salo
mōis. Circūdederūt ergo eū
iudei ꝛ dicebāt. Si tu es xp̄s
dic nobis palam. Et reliqua.
Omelia vene. bede presbiteri.

Audiuim⁹ ex lectiōe euāge-
lica fr̄es carissimi qꝛ fctā sūt
encenia in hierosolimis. En
cenia vocabant solēnia dedi
catiōis templi q̄ populus dei
ex antiq̄ patrū traditiōe per
annos singlos celebrare cō-
sueuerat. Quorum vestigia
nos hodie iuxta morē xp̄iāi
orbis sequētes: annuā dedi-
cationis ecclesie nostre dieꝫ
diuinis laudib⁹ ꝛ vigiliis stu-
duimus agere solennem. Et
hāc nobis festiuitatē eo ma-
iore deuotiōe celebrare opor
tet quo etiam redēptori no-
stro gratissimā esse cognoui
mus adeo: vt in illa ip̄e tēplū
ingredi ꝛ sermonē facere ad
populū ac diuinitatis sue sa
cramēta pandere dignatus
sit. Tu aūt. ℟. O q̄ metuē
dus est locus iste vere non est
hic aliud nisi domus dei. Et
porta celi. ℣. Erit mihi domi
nus ī deū ꝛ lapis iste vocabit
dom⁹ dei. Et. S. lucā. L. ix.

In illo tempe Ingressus
iesus ꝑambulabat hieri
co: ꝛ ecce vir nomīe zacheus
Et reliq̄. Om̄. vene. be. p̄sbi.

Et igressus iesus ꝑambula-
bat hierico. Et ecce vir noīe
zacheus ꝛ hic erat princeps
publicanorū: ꝛ ip̄e diues: ꝛ q̄
rebat videre iesū quis esset ꝛ
nō poterat pre turba: qꝛ sta-
tura pusillus erat. Et ꝑcurrens
ascendit ī arborē siccomorū vt
videret illū qꝛ inde erat trā-
siturus. Que īpossibilia sūt
apud homines possibilia sūt
apud deum. Ecce eni came-
lus deposita gibbi sarcina ꝑ
foramen acus transiuit: hoc
est diues ꝛ publican⁹ relicto
onere diuiciarum: contēpto

censu fraudiũ angustã por
tam arctamq̃ viã que ad vi
tam ducit ascendit. Qui mi=
ra deuotione fidei ad viden=
dum saluatorem quod natu
ra min⁹ habuerit ascensu sup
plet arboris: atq̃ ideo iuste
q̃uis ipse rogare non audeat
benedictionẽ domice susce=
ptionis quã desiderabat ac=
cepit. Tu autem. ℟. Terri=
bilis est locus iste non est hic
aliud nisi dom⁹ dei ⁊ porta ce
li. Uere eteni dñs est in loco
istoꝛ ego nesciebam. ℣. Cũq̃
euigilasset iacob q̃si de gra=
ui somno ait. Uere. Gloria ⁊
repetit. Te deũ. Ante laud
℣. Domine dilexi decoꝛẽ do=
mus tue. Et locum habitati
onis glorie tue. Deus in ad=
iutoriũ. In laudibus. an.
Sanctificauit dñs taberna=
culũ suũ hec est dom⁹ dñi in
qua inuocet nom̃ eius de quo
scptũ est: erit nom̃ meũ ibi di
cit dñs. ps. sol. ã. Gloriosũ ⁊ teri=
bile nomẽ tuũ dñe edificanti
domũ ĩ vniuersa tra magn⁹
dñs nr̃ q: exaltatum ẽ nom̃
ei⁹ solius: btĩ q̃ habitãt in do
mo tua dñe in seculũ scl̃i lau
dabũt te. an. Ecce taberna=
culũ dei cũ hoib⁹ ⁊ spũs scũs
habitat in vob: tẽplũ eni dei
sctm̃ est qd̃ estis vos. ã. Bñdi
ctus es in tẽplo sctõ gl̃ie tue
qd̃ edificatũ ẽ ad laudẽ ⁊ glo
riam noĩs tui dñe. an. In de
dicatiõe huius tẽpli laudate
deũ om̃is milicia celoꝝ ⁊ oĩs
terra laudet nomẽ dñi q: ex
altatũ est nom̃ ei⁹ soli⁹. Hy⁹
Christe cũctoꝛuz dñator
alme: patrĩ eterni geni
tus aboꝛe supplicuz vota pa
riterq̃ hymnum cerne beni
gnus. Cerne qd̃ puro de⁹ in
honoꝛe plebs tua supplex re
sonat in aula ãnua cuius re=
deũt colenda tempoꝛe festa.
Hec domus tibi rite dedica
ta nascitur in qua popul⁹ sa=
cratũ coꝛpus assumẽs bibit
et beati sanguinis haustum
Quesumus ergo deus vt se=
reno annuas vultu famulos
gubernãs: qui tui sũmo cele
brant amoꝛe gaudia templi
Nulla nos vite crucient mo=
lesta: sint dies leti: placideq̃
noctes nullus ex nobis peñ
te mũdo sentiat ignes. Hec
dies in qua tibi cõsecratã cõ
spicis arã tribue peñne gau
dium nobis vigeatq̃ longo
tempoꝛis vsũ. Gloria sũmuz
resonet parentem gloria na
tum pariterq̃ sanctũ spiritũ
dulci moduletur hymno om
ne per euum. Amen. Cpm.
Dei sum⁹ adiutores dei
agricultura estĩ: dei edi
ficatio estis: secũdum grãm
que data est mihi vt sapiens
architect⁹ fũdamẽtũ posui:

fundamentū autem aliud nemo potest ponere preter id qđ positū est qđ est christus iesus. Deo gratias. ℣. Dom⁹ mea. Domus orōnis vocabitur. Ante bñ⁹ an. Mane surgens iacob erigebat lapidē in titulum fundēs oleū desuper votū vouit dño vere locus iste sanctus est ꝛ ego nesciebam. Collecta.

Deus qui nobis per singulos annos huius sancti tēpli tui consecratiōis reparas diem ꝛ sacris semꝑ mysteriis repñsentas incolumes: exaudi ꝓces populi tui ꝛ presta vt quisquis hoc tēplū beneficia petiturus ingreditur: cūcta se impetrasse letetur. Per do. Memo. de dñica ꝛ de sctō si euene. Ad horas hymni sol. añe de lau. ꝓ consueti. ꝛ ad ꝓmā ꝓ. Confitemini. ꝛc. sol. Ad .iij. Cpm.

Salus huic domui facta est venit enim filius homīs q̄rere ꝛ saluū facere quod pierat. Deo gratias. ℟. Hec est domus dñi firmiter edificata. Allā allā. ℣. Bene fūdata ē supra firmā petrā. Allā allā Gloria. Hec est. ℣. Fundata est domus dñi super verticē mōtiū. Collecta de matuti. Ad .vi. Cpm.

Hec est domus dñi firmiť edificata: bene fūdata est supra firmā petrā. Deo grās. ℟. Fundata est dom⁹ dñi super verticē mōtiū. Allā allā. ℣. Et exaltata est suꝑ oms colles. Allā allā. ℣. Domū tuā dñe decet sc̄titudo. Ad .ix. cpm.

Fundamēta tē pli huius sapiētia sua fundauit deus: si ruāt venti et fluant flumina nō possunt ea mouere vnq̄: fūdata enī sunt supra firmā petrā. Deo grās. ℟. Domū tuā dñe decet sctitudo. Allā allā. ℣. In lōgitudinē diež. Allā allā. ℣. Dom⁹ mea dom⁹ orōnis vocabitur. Collecta vt s. Ad secūdas vesꝑ. oms añe de laud. ꝓ de ꝓmis vesperis. hymn⁹ Urbs beata. Cpm.

Uidi ꝛ ecce maiestas domini igressa est templū ꝛ repleta est gloria domus dñi. oīs finis in circuitu sanctuž sctōž est. Deo grās. ℣. Hec est dom⁹ dñi firmiť edificata Bene fūdata. Ante mḡt. ā. Fūdamēta tēpli hui⁹ sapiētia sua fūdauit deus in qua dñm celi collaudāt angeli si ruant venti ꝛ fluāt flumina: nō possūt ea mouere vnq̄ fūdata enī erāt supra petram Collecta vt s. Memo. de dñica. Cōpleto. sol. Nota q̄ hec solēnitas dedicatiōis plena feriās habet octa. in qua si feriā magni dupl. euene: cele

bꝛabitur fer. v. ꝓcedē. Sivo
infra hmōi octa. duplū vel se
midupliū siue festū. ix. lecti.
euen. fiet de ipsis suis dieb⁹
⁊ memo. de dedicatione. de
festis aūt triū lecti. nichil fit
nisi mēo. tm̄ excepto de oct.
sācti petri ⁊ pauli. ¶ In cra
stino et ꝑ octa. dedicatiōis.
Ad matuti. Inuita. Exulte
mus dn̄o regi magno. Qui
suū sctificauit taberna cuiū.
ps. Venite. An. vna sola de
noctur. successiue sup. ix. p̄s
de die. cū ℣. ante lec. ſm fer.
iij. lec. de legēda sequēte. ℟.
de fe. dicunt per ordinē. Se
quit legēda pro octa. sed de
bet euāgel. dn̄ice ꝯueniētiori
loco vel die preferri. Sermo
bti augustini epi. Lec.

Quam dilecta sūt taber
nacula tua dn̄e v̄tutum
Erat i tabernaculis qbusdā
idest in torcularibus: sed de
siderabat talia tabernacula
vbi nulla p̄ssura est. In his il
luc suspirabat ab illis: in illa
per desiderium carnale quo
Et qd [dāmodo defluebat.
sequit: Concupiscit ⁊ deficit
aīma mea in atria dn̄i: parū
est concupiscit sed et deficit.
Sed q̄ deficit? In atria dn̄i.
deficit vua p̄ssa. Sed quo de
ficit? In vinū ⁊ i lac: ⁊ i apo
thece requiē seruanda in q̄e
te magna. Hic desideratur:
ibi capit. hic suspiratur: ibi
gaudet. hic orat: ibi laudat
hic gemit: ibi exultat. Tu.
Ea que dixi q̄si dura: hic ad
uerset nemo q̄si nolle pati.
Metuendū est ne vua dn̄i tor
cular timet: ab auib⁹ vel a fe
ris comedat. In magna vi
detur tristicia esse cum dicit
Cōcupiscit ⁊ deficit aīa mea
in atria dn̄i. Non eni habet
qd desiderat. Sed nunq̄d si
ne gaudio est? De quo gau
dio dicit apostol⁹. Spe gau
dētes. Ibi etiā re gaudebit:
modo adhuc spe. Ideoq; qui
spe gaudēt quia certi sūt se
accepturos tolerāt in torcu
lari om̄s pressuras. Itē ser
mo bti augustini epi.

Quotienscunq; ffes cha
rissimi altarꝪ vel templi festi
uitatē colimus: si fideliter et
diligent attēdimus: ⁊ sācte
⁊ iuste viuam⁹: quicq̄d in tē
plis manufactꝪ agitur totū
in nobis spirituali edificati
one cōpletur. Nō eni menti
tus est ille qui dixit: templū
enim dei sanctū est: qd estis
vos. Et iterū. Nescitis quia
corpora vestra templū est spi
ritus sancti? Quibus meritꝪ
nisi per gratiā dei meruim⁹
fieri templū dei? Quāt ū er
go possu mus cū ipsius adiu
torio laborem⁹: ne de⁹ noster
in templo suo: hoc est i nobis

ipsis inueniat qđ oculos sue
maiestatis offendat sed ha-
bitaculū cordis nr̄i euacue-
tur vitijs ⁊ virtutibꝰ repleat̄
Claudat̄ dyabolo: aperiat̄
christo. Laboremus itaq̄ vt
nobis bonoꝝ operū clauibꝰ
ianuā regni celestis aperire
possimꝰ. Sicut eni malis o-
peribus quasi quibusdā ser|
aduectibus vite nobis ianua
claudit̄: ita absq̄ dubio bōis
operibus aperitur. Et ideo
fratres carissimi vnusquisq̄
cōsideret cōsciētiā suā et qñ
se aliquo crimine vulneratū
esse cognouerit: prius orōni
bus ieiunijs / vel elemosinis
studeat mūdare ꝯscientiam
suam: ⁊ sic eucharistiā presu
mat accipere. Si eni agno-
scens quis reatū suū: ipse se
a diuīo altari subduxerit: ci-
to ad indulgentiā diuine mi
sericordie ꝓueniet. Et sicut
q̄ se exaltat hūiliabit̄ ita ecō
trario q̄ se hūiliat exaltabit̄
Qui eni sicut dixi agnoscēs
reatū suū ip̄e se humilit̄ ab
altari ecclesie ꝓ emēdatōne
vite remouere noluerit ab e-
terno illo ⁊ celesti cōuiuio ex
cōicari pēitꝰ nō timebit. Tu
Rogo vos fratres diligent̄
attēdite. Si ad mensā cuius
cūq̄ potentis homīs nemo
p̄sumit cū vestibꝰ conscissis ⁊
inquinatis accedere: q̄to ma

gis a conuiuio eterni regis:
idest ab altari dñi debet se v-
nusquisq̄ inuidie vel odij ve-
neno ꝑcussus: iracūdie furo
re repletus cum reuerētia ⁊
humilitate substrahere ꝓpt̄
illud qđ scriptū est: vade pri
us reconciliari fratri tuo: et
tūc offeres munꝰ tuū. Et ite
rum. Amice quō huc itrasti
non habens vestē nuptialē:
Te deū. An̄ lau. ℣. Dñe dile
xi decorē domꝰ tue. In lau.
sola an. Sāctificauit. ⁊ alie
de fe. successiue sup ꝑs sol.
hyꝰ. Hoc in tēplo sūme deꝰ.
vrs̄ in hymno. Urbs beata.
Cōm ⁊ ℣. vt in die. Ad bñꝰ.
⁊ mḡ. dicunt̄ āe seq̄n. ⁊ octē
repetunt̄. ā. Domū tuā dñe
decet sc̄titudo in lōgitudinē
dieꝝ. an. Domꝰ mea domus
orōnis vocabit̄. ā. Bene fū-
data est domus dñi supra fir
mam petrā. an. Benedicta
gl̄ia dñi de loco sc̄tō suo allā
ā. Lapides p̄ciosi oēs mu
ri tui et turres hirl̄m gēmis
edificabunt̄. an. Zachee fe-
stināns descēde q2 hodie i do-
mo tua oportet me manere:
at ille festināns descēdit ⁊ ex
cepit illū gaudens in domū
suā hodie huic domui salus
a deo facta est allā. an. Do-
mus dñi fūdata est sup verti
cem mōtiū ⁊ exaltata est su
per oēs colles ⁊ ad eā veni-

ent oẽs gẽtes ⁊ dicent gl̃ia
tibi dñe. Collecta de matut.
diei. Memo. nulla nisi sctõ̃s
euene. Ad horas sicut ĩ die
Ad vesp. sola. an. Scĩficauit
super pos fer. hy⁹. Hoc in tẽ
plo. Capl̃a. de pmis et scd̃is
vespis festi dicuntur successi
ue. ṽ. de festo. Ad mag. an.
vna de pnotatis. Collcã vt s̃
Cõplero. xpis. ¶ In oct. de-
dicatiõis. Ad pmas vesp. to-
tũ vt in pmis vesp. eiusdẽ cum
collcã de die. Memo. de dñi
ca ⁊ de sctõ si euene. Cetera
tã ad matu. q̃ ad ho. ⁊ scd̃as
vespas sicut in die dedicati-
nis excepta legẽda q̃ sequit
Sermo bti augustini. R. i.

Recte festa eccl̃ie colũt
q̃ se ecclesie filios eẽ co
gnoscunt: hec enim oĩm cre
dẽtiũ mater est: q̃ natos ad
mortẽ regenerat ad salutẽ.

Hec est post syna- R. ij.
gogã vocata quidẽ sed
ante synagogã pmissa. hec
eniã in pmo hoĩe pfigura
ta ẽ. Nã sicut ex ade latere
fabricata est eua: ita ex xpi
corpore ⁊ vulnere red empta
creuit ecclesia. Lec. iij

Hec intra archã diluuio
exundãte seruata: cruc; bñ-
ficiũ: ⁊ baptismatis mysteri
um psignauit. hãc sara steri
lis ⁊ desperata in senectute
vnico pignore fecũdata pce
cinit. Eccl̃ia enĩ vnicũ idest
dilectissimũ deo ppl̃m secl̃o
iã senescẽte pgenuit. R. iiij

Hec ẽ regina illa de qua
ad dñz dicit. Astitit re
gina a dextris tuis: ĩ vestitu
deaurato circũdata varieta
te: idest diuersarũ circũami
cta pcioso decore vtutũ. Hec
ẽ illa regina q̃ venit a ptib⁹
ethiopie audire sapiam salo
monis. Sz hec nõ tã ex vna
regiõe q̃ ex vniuersis mũdi
ptib⁹ reges paritura ꝯuenit

Sicut etiã euãge R. v.
lista cõmemorat regia
austri venit a finib⁹ terre au
dire sapiẽtiã salomonis: ve-
nit eccl̃ia ad redẽptorẽ ⁊ eru
ditorẽ suũ: vt de stulticia er-
roris / doctrinã pciperet veri
tatis: de qua pleni⁹ sicut au
diuim⁹ regnoꝝ scribit hysto
ria ita dicẽs. Et ingressa re-
gina hiersm cum multo comi
tatu ⁊ diuitijs: cum camelis
portãtib⁹ arometa ⁊ auruz
infinitũ nimis ⁊ gẽmas pci
osas: venit ad salomonẽ ⁊ lo
cuta est vniuersa que habe-
bat in corde suo. Lec. vi.

Ergo ĩ figura regine hu-
ius ecclesia venit ex gẽ
tibus ⁊ a finib⁹ terre: impo-
nens finẽ cupiditatib⁹ suis:
vitijsq; terrenis: vt audiret
sapientiam salomonis: idest
veri pacifici domini nostri ie

su christi: qui fecit vtra q3 vnū
soluēs inimicicias inter de-
um ⁊ hominem in carne sua
Uenit post veteres ⁊ ꝓpha-
nas superstitiones audire ⁊
discere de fidei illuminatiōe
⁊ iudicio futuro de aīe imor
talitate ⁊ spe resurrectionis
⁊ gloria. Tu. Tres vlti. lect.
de euāgelio dnīce existētis.
Cetera vt s. Nota ꝙ si in die
octaua ꝯ festū bti vincētij vel
diuisiōis acciderint: transfe
rent ad fer. iij. sequen. Sed
si festū scti henrici in ipa oc.
euenerit fiet de eo fer. v. se-
quenti.

Deo gratias.

Dñicis dieb9 qñ fit de tpe Inuita. cõia alternati dicenda quibus dictis repetũtur. Inuit. Uenite exultem9 dño Aliud. Jubilem9 deo. Salutari nostro. aliud. In manu tua dñe. Omnes fines terre. aliud. Adorem9 deũ. Quia ipse fecit nos. aliud. Dñm qui fecit nos. Uẽite adorem9. ps.

Uenite exultem9 dño iubilem9 deo salutari nr̃o preoccupem9 faciem eius in cõfessione et in psalmis iubilemus ei. Quoniã deus magnus dñs et rex magn9 sup omnes deos qm̃ nõ repellit dñs plebẽ suam: qr in manu eius sũt oñs fines terre ꝛ altitudines mõtiũ ipse cõspicit Quoniã ipsius est mare ꝛ ipse fecit illud ꝛ aridam fundauerunt manus eius venite adoremus ꝛ ꝓcidam9 ante deũ ploremus corã dño qui fecit nos qr ipe est dñs de9 noster nos aũt populus eius ꝛ oues pascue eius. Hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra sicut in exacerbatiõe secũdũ diem tẽtationis in deserto vbi tẽtauerũt me patres vestri ꝓbauerunt et viderunt opera mea. Quadraginta ãnis ꝓximus fui generationi huic ꝛ dixi sẽper hi errãt corde ipi vero nõ cognouerũt vias meas qbus iuraui i ira mea si introibũt in requiẽ meã. Gloria patri et filio et spiritui sãcto: sicut erat in ꝑncipio et nũc et semper et in secula scloꝝ. amen. In. i. noc. an. Pro fidei. Itẽ an. Seruite dño. ps. ꝑmus.

Beatus vir q̃ non abiit in consilio impioꝝ ꝛ in via pctõꝝ nõ stetit: et i cathedra pestilẽtie nõ sedit. Sed in lege dñi volũtas ei9: et in lege ei9 meditabit die ac nocte. Et erit tanq̃ lignũ: qd̃ plãtatũ est sec9 decursus aquarũ qd̃ fructũ suũ dabit in tempore suo. Et foliũ ei9 non defluet: et oĩa quecũq faciet ꝓspera būtur. Nõ sic ipĩ nõ sic: sed tanq̃ puluis quẽ ꝓiicit vẽtus a facie terre. Ideo nõ resurgũt ipĩ in iudicio: neq pctõres in cõsilio iustoꝝ. Quoniam nouit dñs viam iustoꝝ: ꝛ iter impioꝝ peribit. ps. ii.

Quare fremuert gẽtes: ꝛ ppl'i meditati sũt inania. Astiterũt reges terre ꝛ ꝑncipes cõuenerũt in vnum aduersus dñm: et aduersus xp̃m ei9. Dirũpam9 vincula eoꝝ: ꝛ ꝓiciam9 a nobis iugũ ipoꝝ. Qui habitat in celis irridebit eos: ꝛ dñs subsãnabit eos. Tũc loquet ad eos in ira sua: et in furore suo

cõturbabit eos. Ego aũt cõ
stitutus sũ rex ab eo sup syō
montẽ sctm̃ eius: pdicãs pre
ceptũ ei⁹. Dñs dixit ad me
fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie ge
nui te. Postula a me ⁊ dabo
tibi gẽtes hereditatẽ tuã: et
possessionẽ tuã terminos ter
Reges eos in virga ferrea:
et tanq̃ vas figuli cõfringes
eos. Et nũc reges intelligi
te: erudimini q̃ iudicatis ter
raz. Seruite dño in timore:
et exultate ei cum tremore.
Apphẽdite disciplinã neq̃n
irascat̃ dñs: ⁊ pereatꝫ de via
iusta. Cũ exarserit in breui
ira eius: bti oĩs qui cõfidũt
Domine [in eo. ps. iij.
quid multiplicati sunt
qui tribulãt me: multi insur
gũt aduersum me. Multi di
cunt anime mee: nõ est salus
ipi in deo eius. Tu autez do
mine susceptor meus es: glo
ria mea ⁊ exaltãs caput me
um. Voce mea ad dñm cla
maui ⁊ exaudiuit me: de mõ
te sctõ suo. Ego dormiui ⁊ so
poratus sum: et exurrexi q̃r
dñs suscepit me. Nõ timebo
milia populi circũdãtis me:
exurge dñe saluũ me fac de
us meus. Qm̃ tu percussisti
oĩes aduersãtes mihi sine
causa: dentes pctõꝝ cõtriui
sti. Dñi est salus: et sup pplꝫ
tuũ bñdictio tua. Sequens
ps non dicit in noct. ps. iiij.
Cum inuocarem exaudi
uit me de⁹ iusticie mee:
in tribulatiõe dilatasti mihi.
Miserere mei: ⁊ exaudi orõ
nẽ meã. Filij hominũ vsque
quo graui corde: vt quid dili
gitis vanitatẽ et queritꝫ mẽ
datiuz. Et scitote qm̃ mirifi
cauit dñs sctm̃ suuz: dñs ex
audiet me cũ clamauero ad
eũ. Irascimini et nolite pec
care que dicitis in cordibus
vestris: et in cubilib⁹ vestris
compũgimini. Sacrificate
sacrificiũ iusticie ⁊ sperate in
dño: multi dicũt quis osten
dit nobis bona. Signatũ est
super nos lumẽ vult⁹ tui dñe
dedisti leticiã in corde meo.
A fructu frumenti vini ⁊ olei
sui: multiplicati sunt. In pa
ce in idipm: dormiam et req
escam. Quoniam tu dñe sin
gulariter i spe: cõstituisti me
Non dicit in noct. ps. v.
Verba mea auribus pci
pe dñe: intellige clamo
rem meũ. Intende voci ora
tionis mee: rex meus ⁊ deus
meus. Qm̃ ad te orabo dñe:
mane exaudies vocẽ meam
Mane astabo tibi et videbo:
qm̃ non deus volens iniqui
tatez tu es. Neq̃ habitabit
iuxta te malignus: neq̃ per
manebũt iniusti ante oculos
tuos. Odisti oẽs qui operan

tur iniquitatem: perdes om
nes qui loquũtur mendaciũ
Virũ sanguinũ et dolosum
abhomiabitur dñs: ego aũt
in multitudine mĩe tue. In
troibo in domum tuã: adora
bo ad templũ sanctũ tuũ in
timore tuo. Dñe deduc me ĩ
iusticia tua propter ĩimicos
meos: dirige in cõspectu tuo
viam meã. Quĩ nõ est in ore
eorũ veritas: cor eorũ vanũ
est. Sepulchꝝ patens ẽgut-
tur eorũ linguis suis dolose
agebãt: iudica illos deꝰ. De
cidãt a cogitatiõibus suis se
cundum multitudinẽ impie
tatũ eoꝝ expelle eos: qm̃ irri
tauerũt te dñe. Et letentur
omnes qui sperant in te: ine
ternũ exultabũt ⁊ habitabis
in eis. Et gloriabuntur in te
oẽs qui diligũt nomẽ tuũ:
qm̃ tu bñdices iusto. Dñe vt
scuto: bone volũtatis tue co-
ronasti nos. psalmus. vi

Domie ne in furore tuo
arguas me: neq; in ira
tua corripias me. Miserere
mei dñe qm̃ infirmꝰ sũ: sana
me dñe qm̃ conturbata sunt
ossa mea. Et aĩa mea turba
ta est valde: sed tu dñe vsque
quo. Conuertere dñe ⁊ eripe
aĩam meã: saluũ me fac pro
pter misericordiã tuã. Quo-
niã non est in morte qui me-
mor sit tui: in inferno autem
quis ↄfitebit tibi. Laboraui
in gemitu meo lauabo ꝑ sin-
gulas noctes lectũ meũ: la
crimis meis stratum meũ ri
gabo. Turbatꝰ est a furore
oculus meꝰ: ĩueteraui inter
oẽs ĩimicos meos. Discedite
a me oẽs q̃ opamini ĩiqtatẽ:
qm̃ exaudiuit dñs vocẽ fle-
tus mei. Exaudiuit dñs de-
precationẽ meã: dñs orõnẽ
meã suscepit. Erubescant ⁊
conturbentur vehement om
nes inimici mei: cõuertãtur
⁊ erubescant valde velociter.
Gloria patri. A. Pro fidei me-
ritis vocitat iure btũs legem
q̃ dñi meditat nocte dieq;. A.
Seruite dño ĩ timore. ps. vii.

Domine deus meꝰ in te
speraui saluũ me fac:
ex omnibus persequentibus
me et libera me. Nequã rapi
at vt leo aĩam meã: dũ nõ est
qui redimat neq; q̃ saluũ fa-
ciat. Dñe deꝰ meꝰ si feci istd
si est iniqtas in manibꝰ meis
Si reddidi retribuẽtibus mi
hi mala: decidã merito ab ĩi-
micis meis ĩanis. Persequtur
inimicꝰ aĩam meã ⁊ cõprehẽ
dat ⁊ ↄculcet ĩ terra vitã meã:
⁊ gliã meã in puluerẽ dedu
cat. Exurge dñe in ira tua: ⁊
exaltare ĩ finibꝰ ĩimicoꝝ me-
orũ. Et exurge dñe deꝰ meꝰ
in ꝑcepto qd mandasti: et sy
nagoga pplorũ circũdabit te

Et ꝓpter hãc in altũ regre-
dere: dñs iudicat ppl̃os. Iu
dica me dñe ꝯm iusticiã me-
am: ⁊ ꝯm innocẽtiã meã su-
per me. Cõsumet̃ nequicia
pctõꝝ ⁊ diriges iustum: scru
tans corda ⁊ renes de⁹. Iu-
stum adiutoriũ meũ a dño:
q̃ saluos facit rectos corde.
Deus iudex iust⁹ fortꝭ ⁊ pa-
tiens: nunq̃d irascit̃ per sin-
gulos dies. Nisi cõuersi fue
ritis gladiũ suũ vibrauit: ar
cũ suũ tetẽdit ⁊ parauit illũ
Et ĩ eo parauit vasa mortꝭ:
sagittas suas ardẽtib⁹ effe-
cit. Ecce parturit ĩiusticiã ⁊
cõcepit dolorẽ: ⁊ pepit iniq̃-
tatem. Lacũ aperuit ⁊ effo
dit eũ: ⁊ incidit in foueã quã
fecit. Cõuertet̃ dolor ei⁹ in
caput eius: ⁊ in verticẽ ipsi⁹
iniq̃tas ei⁹ descẽdet. Cõfite
bor dño ꝯ̃ iusticiã ei⁹: ⁊ psal
lã noĩ dñi altissimi. ps. viij.

Domine dñs nr̃: q̃ ad-
mirabile est nomẽ tuũ
in vniuersa t̃ra. Qm̃ eleuata
est magnificẽtia tua: sup ce-
los. Ex ore ĩfãtiũ ⁊ lactẽtiũ
ꝑfecisti laudẽ ꝓpter ĩimicos
tuos: vt destruas inimicũ et
vltorẽ. Qm̃ videbo celos tu-
os opa digitoꝝ tuoꝝ: lunã ⁊
stellas q̃ tu fũdasti. Quid est
hõ q̃ memor es eius: aut fili
us hoĩs qm̃ visitas eũ. Minu
isti eũ paulomin⁹ ab angelis
gloria ⁊ honore corõasti eũ:
⁊ cõstituisti eũ sup opera ma-
nuũ tuarũ. Omnia subieci-
sti sub pedibus eius oues et
boues vniuersas: insup ⁊ pe
cora cãpi. Volucres celi et
pisces maris: q̃ pambulãt se
mitas maris. Dñe dñs nr̃:
q̃ admirabile est nomẽ tuũ
in vniuersa terra. ps. ix.

Confitebor tibi dñe ĩ to-
to corde meo: narrabo
oĩa mirabilia tua. Letabor
⁊ exultabo in te: psallã nomi
tuo altissime. In cõuertẽdo
inimicũ meũ retrorsũ: infir-
mabunt̃ ⁊ pibũt a facie tua
Qm̃ fecisti iudiciũ meum et
causam meã: sedisti sup thro
nũ q̃ iudicas iusticiã. Incre
pasti gẽtes ⁊ periit impius:
nomẽ eoꝝ delesti in eternũ ⁊
in seculũ secl̃i. Inimici defe
cerũt framee in finẽ: ⁊ ciuita
tes eorũ destruxisti. Periit
memoria eoꝝ cũ sonitu: ⁊ do
min⁹ in eternũ pmanet. Pa
rauit in iudicio thronũ suũ:
⁊ ipse iudicabit orbẽ terre in
eq̃tate: iudicabit ppl̃os ĩ iu-
sticia. Et factus est dñs re-
fugium pauperi: adiutor in
oportunitatib⁹ ĩ tribulatiõe
Et sperẽt in te qui nouerunt
nomen tuũ: qm̃ non dereliq̃
sti querentes te dñe. Psalli-
te dño q̃ habitat in syon: an
nunciate inter gẽtes studia

eius. Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est: non est oblitus clamorem pauperum. Miserere mei domine: vide humilitatem meam de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis: vt annunciem omnes laudationes tuas in portis filie syon. Exultabo in salutari tuo: infixe sunt gentes in interitu quem fecerunt. In laqueo isto quem absconderunt: comprehensus est pes eorum. Cognoscetur dominus iudicia faciens: in operibus manuum suarum comprehensus est peccator. Conuertantur peccatores in infernum: omnes gentes que obliuiscuntur deum. Quoniam non in finem obliuio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in finem. Exurge domine non confortetur homo: iudicentur gentes in conspectu tuo. Constitue domine legislatorem super eos: sciant gentes quoniam homines sunt. Ut quid domine recessisti longe: despicis in opportunitatibus in tribulatione. Dum superbit impius incenditur pauper: comprehenduntur in consiliis quibus cogitant. Quoniam laudatur peccator in desideriis anime sue: et iniquus benedicitur. Exacerbauit dominum peccator: secundum multitudinem ire sue non queret. Non est deus in conspectu eius: inquinate sunt vie illius in omni tempore. Auferuntur iudicia tua a facie eius: omnium inimicorum suorum dominabitur. Dixit enim in corde suo: non mouebor a generatione in generationem sine malo. Cuius maledictione os plenum est et amaritudine et dolo: sub lingua eius labor et dolor. Sedet in insidiis cum diuitibus in occultis: vt interficiat innocentem. Oculi eius in pauperem respiciunt: insidiatur in abscondito quasi leo in spelunca sua. Insidiatur vt rapiat pauperem: rapere pauperem dum attrahit eum. In laqueo suo humiliabit eum: inclinabit se et cadet cum dominatus fuerit pauperum. Dixit enim in corde suo oblitus est deus: auertit faciem suam ne videat in finem. Exurge domine deus et exaltetur manus tua: ne obliuiscaris pauperum. Propter quid irritauit impius deum: dixit enim corde suo non requiret. Uides quoniam tu laborem et dolorem consideras: vt tradas eos in manus tuas. Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor. Contere brachium peccatoris et maligni: queretur peccatum illius et non inuenietur. Dominus regnabit in eternum et in seculum seculi: peribitis gentes de terra illius. Desiderium pauperum exaudiuit dominus: preparationem cordis eorum audiuit auris tua. Iudicare pupillo et humili: vt non appo

nat vltra magnificare se ho-
mo super terrã. ps. x.

IN dño cõfido quomodo
dicitis aĩe mee: transmi
gra ĩ mõtẽ sicut passer. Qm̃
ecce pctõres intẽderũt arcũ
parauerũt sagittas suas in
pharetra: vt sagittent in ob
scuro rectos corde. Qm̃ que
ꝑfecisti destruxerũt: iustus
autẽ qd fecit. Dñs in tẽplo
sancto suo: dñs in celo sedes
eius. Oculi eius in pauperẽ
respiciũt: palpebre eius int-
rogant filios hoĩm. Dñs in
terrogat iustũ ⁊ impiũ: qui
aũt diligit iniqtatẽ odit aĩaꝫ
suã. Pluet super pctõres la-
queos: ignis sulphur ⁊ sp̃us
ꝓcellaꝝ pars calicis eorum
Qm̃ iust⁹ dñs ⁊ iusticias di-
lexit: eqtatẽ vidit vultus ei⁹.
Gloria. A. Juste deus iudex
fortis patiẽsq; benignus in
te sperãtes muni miserando
fideles. an. Dñe deus meus
in te speraui. ps. xi.

SAluum me fac dñe qm̃
defecit sctũs: qm̃ dimi-
nute sũt veritates a filiis ho
minũ. Uana locuti sũt vnus
quisq; ad proximũ suũ: labia
dolosa in corde ⁊ corde locu-
ti sũt. Disperdat dñs vniuer
sa labia dolosa: ⁊ linguã ma
gniloquã. Qui dixerunt lin
guã nostrã magnificabim⁹
labia nr̃a a nobis sũt: qs no
ster dñs est? Propter miseri
am iopũ ⁊ gemitũ paupeꝝ:
nũc exurgam dicit dñs. No
nam in salutari: fiducialiter
agã in eo. Eloquia dñi elo-
quia casta: argẽtũ igne exa
minatũ ꝓbatũ terre purga-
tũ septuplũ. Tu dñe serua-
bis nos ⁊ custodies nos: a ge
neratione hac in eternũ. In
circuitu impii ambulant: se-
cundũ altitudinẽ tuã multi-
plicasti filios hoĩm. ps. xii.

USq; quo dñe obliuisce-
ris me in finẽ: vsq; quo
auertis faciem tuam a me.
Quãdiu ponã cõcilia in ani-
ma mea: dolorẽ ĩ corde meo
per diem. Usq; quo exalta-
bitur inimicus meus super
me: respice ⁊ exaudi me dñe
de⁹ me⁹. Illumĩa oculos me
os ne vnq̃ obdormiã in mor
te: nequãdo dicat inimicus
meus preualui aduersus eũ.
Qui tribulãt me exultabũt
si motus fuero: ego autẽ in
misericordia tua speraui. Ex
ultabit cor meum ĩ salutari
tuo: cantabo dño q̃ bona tri
buit mihi: ⁊ psallam nomini
dñi altissimi. ps. xiii.

DIxit insipiẽs in corde
suo: nõ est deus. Corru
pti sũt ⁊ abominabiles facti
sũt in studiis suis: nõ est qui
faciat bonum non est vsq; ad
vnum. Dominus de celo ꝓ-

spexit sup filios hominū: vt
videat si est intelligens aut
requirēs deum. Omnes de-
clinauerūt simul inutiles fa
cti sunt: nō est qui faciat bo-
num nō est vsq ad vnū. Se-
pulchꝝ patens est guttur eo
rū linguis suis dolose agebāt:
venenū aspidū sub labiis eo
rum. Quoꝝ os maledictiōe
ꝛ amaritudine plenū est: ve
loces pedes eoꝝ ad effundē-
dū sāguinē. Cōtritio ꝛ infe-
licitas in viis eoꝝ: ꝛ viā pacꝭ
nō cognouerūt nō est timoꝛ
dei āte oculos eoꝝ. Nōne co
gnoscēt oēs qui opant ini-
quitatē: qui deuorāt plebē
meā sicut escā panis. Dn̄m
non inuocauerūt illic trepi-
dauerūt timore: vbi nō erat
timor. Qm̄ dn̄s in generati
one iusta est consiliū inopis
confudisti: qm̄ dn̄s spes eiꝰ
est. Quis dabit ex syon salu
tare israel cū auerterit dn̄s
captiuitatē plebis sue: exul-
tabit iacob ꝛ letabitur israel

Domine qs [ps. xiiii.
habitabit in taberna-
culo tuo: aut quis requiescet ī
mōte scō tuo. Qui ingredit
sine macula: ꝛ opat iusticiā.
Qui loqtur veritatē in corde
suo: q nō egit dolū in lingua
sua. Nec fecit proximo suo
malū: ꝛ opprobriū nō acce-
pit aduersus pximos suos.
Ad nihilū deductus est ī cō-
spectu eiꝰ malignꝰ: timētes
aūt dn̄m glorificat. Qui iu-
rat pximo suo ꝛ nō decipit:
qui pecuniā suā nō dedit ad
vsurā ꝛ munera sup inocētē
nō accepit. Qui facit hec nō
cōmouebit ineternū. Gloria.
an. Surge ꝛ ineternū serua
munimine sacro custodiq tu-
os astripotēs famulos. an.
Respice ꝛ exaudi me dn̄e de
us meꝰ illumina oculos meos
℣. Memor fui nocte nominis
tui dn̄e. Et custodiui legem
tuam. In .ij. noct. ps. xv.

Conserua me dn̄e qm̄ spe-
raui in te: dixi dn̄o deus
meus es tu: qm̄ bonoꝝ meo-
rum nō eges. Sctīs qui sunt
in terra eiꝰ: mirificauit oēs
volūtates meas in eis. Mul
tiplicate sūt ifirmitates eoꝝ
postea accelerauerūt. Nō cō
gregabo cōuēticula eoꝝ d sā-
guinibꝰ: nec memor ero noim
eoꝝ p labia mea. Dn̄s ps he
reditatis mee ꝛ calicis mei:
tu es qui restitues heredita
tem meā mihi. Funes ceci-
derūt mihi in pclaris: eteni
hereditas mea pclara ē mi-
hi. Bndicā dn̄m qui tribuit
mihi intellectū: insuper ꝛ vs-
q ad noctē increpuerūt me
renes mei. Prouidebā dn̄z
in cōspectu meo semp: qm̄ a
dextris est mihi ne cōmouear

Propter hoc letatum est cor meũ ⁊ exultauit ligua mea: insuꝑ ⁊ caro mea requiescet in spe. Q̄m nõ derelinques animã meã in iferno: nec dabis sctm̃ tuũ videre corruptionẽ Notas mihi fecisti vias vite adimplebis me leticia cũ vultu tuo: delectatões ĩ dextera tua vsq in finẽ. Glia pri. an. Nature gẽitor cõserua morte redẽptos facq tuo dignos seruicio famulos. an. Cõserua me dñe q̄m in te speraui: [ps. xvi.

Exaudi dñe iusticiã meã: intẽde deꝑcationẽ meã. Aurib⁹ ꝑcipe orõnẽ meã: nõ in labijs dolosis. De vultu tuo iudiciũ meum ꝓdeat: oculi tui videãt equitates. Probasti cor meum ⁊ visitasti nocte: igne me examiasti ⁊ nõ ẽ iuẽta ĩ me iniq̃tas. Ut nõ loquat̃ os meuz opa hoim: ꝓpter verba labiorũ tuoꝝ ego custodiui vias duras Perfice gressus meos in semitis tuis: vt nõ moueãtur vestigia mea Ego clamaui q̄m exaudisti me deus: inclina aurẽ tuam mihi ⁊ exaudi verba mea. Mirifica misericordias tuas: qui saluos facis sperantes in te. A resistẽtibus dextere tue: custodi me vt pupillã oculi. Sub vmbra alaꝝ tuarũ ꝓtege me: a facie ĩpioꝝ qui me afflixerũt Inimici mei aĩam meaz circũdederũt adipẽ suũ ꝯcluserũt: os eoꝝ locutũ est supbiã Proijciẽtes me nũc circũdederũt me: oculos suos statuerũt declinare in terrã. Susceperũt me sicut leo parat⁹ ad ꝑdam: et sicut catulus leonis habitãs in abditis. Exurge dñe ꝑueni eũ et supplãta eũ eripe aĩam meã ab ĩpio: frameã tuã ab ĩimicis man⁹ tue. Dñe a paucis de terra diuide eos in vita eoꝝ: de absconditis tuis adĩplet⁹ est venter eoꝝ. Saturati sũt filijs: et dimiserunt reliquias suas paruulis suis. Ego aũt cũ iusticia apparebo ĩ ꝯspectu tuo: satiabor cũ apparuerit gl̃ia tua Glia. ℣. Pectora nostra tibi tu cõditor orbis adure igne pio purgans atq cremando probans. ℣. Inclina dñe aurẽ tuã mihi et exaudi verba [mea. ps. xvij.

Diligã te dñe fortitudo mea: dñs firmamẽtũ meũ et refugium meũ ⁊ liberator meus De⁹ meus adiutor meus: et sꝑabo in eũ. Protector me⁹ et cornu salutis mee: et susceptor me⁹. Laudãs ĩuocabo dñm: et ab ĩimicis meis salu⁹ ero. Circũdederũt me dolores mortis: et torrẽtes iniq̃tatis cõturbauerũt me. Dolores inferni circũdederunt

me: pccupauerũt me laquei mortis. In tribulatiõe mea inuocaui dñm: et ad deũ meũ clamaui. Et exaudiuit de tẽplo scõ suo vocẽ meã: et clamor me⁹ in ɔ̄spectu ei⁹ introiuit in aures eius. Cõmota est ⁊ ɔ̄tremuit terra fũdamẽta mõtiũ cõturbata sũt et cõmota sũt: qm̃ iratus est eis. Ascẽdit fumus in ira eius ⁊ ignis a facie ei⁹ exarsit: carbones succensi sũt ab eo. Inclinauit celos ⁊ descẽdit: ⁊ caligo sub pedib⁹ eius. Et ascẽdit super cherubin ⁊ volauit: volauit sup̃ pẽnas ventorũ. Et posuit tenebras latibulũ suũ in circuitu ei⁹ tabernaculũ eius: tenebrosa aqua ĩ nubibus aeris. Pre fulgure in cõspectu eius nubes transierũt: grando et carbones ignis. Et intonuit de celo dñs ⁊ altissim⁹ dedit vocẽ suã grãdo et carbones ignis. Et misit sagittas suas ⁊ dissipauit eos: fulgura multiplicauit ⁊ cõturbauit eos. Et apparuerũt fõtes aquar̃: et reuelata sũt fũdamẽta orbis terrarũ. Ab increpatiõe tua dñe: ab inspiratiõe spirit⁹ ire tue. Misit de sũmo ⁊ accepit me: et assũpsit me de aquis multis. Eripuit me de ĩimicis meis fortissimis ⁊ ab his q̇ oderũt me: qm̃ cõfortati sũt sup̃ me. Preuenerunt me in die afflictiõis mee: et fctũs ẽ dominus ꝓtector me⁹. Et eduxit me in latitudinẽ: saluum me fecit qm̃ voluit me. Et retribuet mihi dñs scd̃m iusticiã meã: ⁊ scd̃m puritatẽ manuum mear̃ retribuet mihi. Quia custodiui vias dñi: nec impie gessi a deo meo. Quoniã oĩa iudicia ei⁹ in ɔ̄spectu meo: et iusticias ei⁹ nõ repuli a me. Et ero ĩmaculat⁹ cũ eo: et obseruabo me ab iniq̄tate mea. Et retribuet mihi dñs scd̃m iusticiã meã: et secũdũ puritatẽ manuũ mearũ in ɔ̄spctũ oculor̃ ei⁹. Cũ scõ sctũs eris: et cũ viro ĩnocẽte ĩnocẽs eris. Et cũ electo elect⁹ eris: et cũ ꝑuerso ꝑuerteris. Qm̃ tu populũ humilẽ saluũ facies: et oculos superbor̃ hũiliabis. Qm̃ tu illuminas lucernã meã dñe: de⁹ meus illumina tenebras meas. Qm̃ in te eripiar a tẽtatiõe: et ĩ deo meo trãsgrediar murũ. Deus me⁹ impolluta via eius eloq̇a dñi igne examinata: ꝓtector est oĩm sperãtiũ in se. Qm̃ quis de⁹ p̃ter dñz: aut quis de⁹ p̃ter deũ nostrũ. Deus q̇ p̃cinxit me virtute: et posuit ĩmaculatã viã meã. Qui ꝑfecit pedes meos tanq̃ ceruor̃: ⁊ sup̃ excelsa statuens me. Qui docet man⁹ me

as ad pliũ: ꝛ posuisti vt arcũ ereũ brachia mea. Et dedisti mihi ꝓtectionẽ salutꝫ tue ꝛ dextra tua suscepit me. Et disciplina tua correxit me ĩ finẽ et disciplina tua ipa me docebit. Dilatasti gressꝰ meos subtꝰ me: ꝛ nõ sũt ĩfirmata vestigia mea. Persequar ĩimicos meos ꝛ ꝯphendã illos: ꝛ nõ ꝯuertar donec deficiãt. Cõfrigã illos nec poterũt stare: cadẽt subtꝰ pedes meos Et ꝑcinxisti me ṽtute ad bellũ: ꝛ supplãtasti insurgẽtes in me subtus me. Et ĩimicos meos dedisti michi dorsũ: ꝛ odiẽtes me disꝑdidisti. Clamauerunt nec erat q̃ saluos faceret ad dñm: nec exaudiuit eos. Et cõminuã eos vt puluerẽ ãte faciẽ vẽti: vt lutũ platearũ delebo eos Eripies me de cõtradictiõibus populi: ꝯstitues me ĩ caput gẽtiũ. Populus quẽ nõ cognoui seruiuit mihi: ĩ auditu aurꝫ obediuit mihi. Filiĳ alieni mẽtiti sũt mihi: filiĳ alieni ĩueterati sũt ꝛ claudicauerũt a semitis suis. Uiuit dñs ꝛ benedictus deꝰ meus: ꝛ exalteꝛ deꝰ salutis mee Deus qui das vindictas michi ꝛ subdis populos sub me liberator meus de inimicis meis iracũdis. Et ab insurgẽtibus in me exaltabis me a viro iniquo eripies me. Propterea cõfitebor tibi ĩ nationibꝰ dñe: ꝛ nomini tuo psalmũ dicã. Magnificãs salutes regꝫ eius ꝛ faciẽs miam xp̃o suo dauid: ꝛ semini eius vsq₃ in seculũ. an. Tu ppsm humilẽ saluasti ab hoste redemptor atq₃ supba tuo colla ꝑmis iaculo. an. Dñs firmamẽtũ meũ ꝛ refugiũ meum. ℣. Media nocte surgebã. Ad ꝯfitẽdũ noĩ tuo dñe.

In tercio noc. ps. xviii.

Celi enarrãt gloriã dei: ꝛ opa manuũ eiꝰ annũciat firmamẽtũ. Dies diei eructat vbũ: ꝛ nox nocti indicat sciam. Nõ sũt loq̃le neq₃ sermones: quoꝝ nõ audiant voces eoꝝ. In oẽm terrã exiuit sonꝰ eoꝝ: ꝛ in fines orbis terre verba eoꝝ. In sole posuit tabernaculum suũ: ꝛ ipe tãq̃ spõsus ꝓcedẽs de thalamo suo. Exultauit vt gygas ad currẽdã viã: a sũmo celo egressio eiꝰ. Et occursus eiꝰ vsq₃ ad sũmũ eiꝰ: nec est qui se abscõdat a calore eiꝰ Lex dñi ĩmaculata ꝯuertẽs aĩas testimoniũ dñi fidele sapiaꝫ ꝑstãs paruulis. Iusticie dñi recte letificãtes corda: ꝑceptũ dñi lucidũ illũinãs oclos Timor dñi sctũs ꝑmanet in sclm scli: iudicia dñi vera iustificata ĩ semetipa. Desiде

rabilia sup aurꝫ ⁊ lapidẽ pre-
ciosuz multũ: ⁊ dulciora sup
mel ⁊ fauũ. Etenim seruꝰ tuꝰ
custodit ea: in custodiẽdis il
lis retributio multa. Delicta
qs intelligit ab occultis meis
mũda me: ⁊ ab alienis par-
ce seruo tuo. Si mei nõ fuerit
dñati tũc imaculatus ero: ⁊
emũdabor a delicto maxio.
Et erũt vt cõplaceant eloq̃a
oris mei: ⁊ meditatio cordis
mei in cõspectu tuo semper.
Dñe adiutor meus: ⁊ redẽ-
ptor meꝰ. Gloria. an. Spon
sus vt e thalamo ꝓcessit xp̃s
in orbẽ descẽdẽs celo iure sa
lutifero. an. Nõ sũt loquele
neq̃ sermones quorum non
audiantur voces eorum. p̃s. xix

Exaudiat te dñs in die
tribulatiõis: ꝓtegat te
nomen dei iacob. Mittat ti
bi auxilium de scẽõ: ⁊ de syõ
tueatur te. Memor sit omis
sacrificij tui: ⁊ olocaustũ tu-
um pingue fiat. Tribuat ti-
bi secũdum cor tuũ: ⁊ omne
consilium tuum confirmet.
Letabimur in salutari tuo:
⁊ in nomĩe dei nostri magni
ficabimur. Impleat domi-
nus omẽs petitiones tuas:
nũc cognoui qm̃ saluũ fecit
dñs christũ suum. Exaudi-
et illum de celo sancto suo: in
potentatibus salus dextere
eius. Hi in curribus et hi in
equis: nos autem in nomĩe
dei nostri inuocabimus. Ipsi
obligati sũt ⁊ ceciderũt: nos
aũt surreximus et erecti su-
mus. Domine saluum fac re
gem: ⁊ exaudi nos ĩ die qua
inuocauerimus te. Gloria.
an. Auxilium nobis salua-
tor mitte salutꝫ ⁊ tribuas vi-
tam tempore perpetuã. an.
Exaudiat te dominus ĩ die
tribulationis. p̃s. xx.

Domine in virtute tua
letabitur rex: ⁊ sup sa-
lutare tuum exultabit vehe-
menter. Desiderium cordis
eius tribuisti ei: ⁊ voluntate
labiorum eius nõ fraudasti
eum. Quoniã preuenisti eũ
in benedictionibus dulcedi-
nis: posuisti ĩ capite eius co-
ronã de lapide precioso. Vi
tam petiit a te ⁊ tribuisti ei:
longitudinẽ dierum in secu-
lum et in sclm̃ scli. Magna
est gloria eius ĩ salutari tuo
gloriã et magnũ decorẽ im-
pones super eum. Quoniaz
dabis eũ in benedictionẽ in
seculũ scli: letificabis eũ in
gaudio cum vultu tuo. Qm̃
rex sperat in dño: et in mia
altissimi nõ commouebitur.
Inueniatur manus tua oĩ-
bus ĩimicis tuis: dextra tua
inueniat om̃s qui te oderũt
Pones eos vt clibanũ ignis
in tẽpore vultus tui dñs ĩ ira

sua ꝯturbabit eos: ⁊ deuora bit eos ignis. Fructum eoꝝ de terra perdes: ⁊ semē eorū a filiis hoīm. Qm̄ declinaue runt in te mala: cogitauerūt ꝯsilia q̄ nō potuerūt stabilire. Qm̄ pones eos dorsū: in re- liquiis tuis p̄parabis vultū eorū. Exaltare dn̄e in vṫute tua: cātabimus ⁊ psallemus virtutes tuas. Glia. ā. Rex sine fine manens miseris tu parce ruinis p̄mia ꝯcedēs ⁊ tua cūcta regēs. an. Dn̄e in virtute tua letabitur rex. ℣. Exaltare dn̄e in virtute tua ℟. Cātabim⁹ ⁊ psallem⁹ vir tutes tuas. Cāticū augusti- ni ⁊ ambrosii.

Te deū laudam⁹: te dn̄m ꝯfite- mur. Te eternū patrē om̄is terra venerat. Tibi om̄s an geli: tibi celi ⁊ vniuerse pote states. Tibi cherubin ⁊ sera phin icessabili voce ꝓclamāt Sāctus. Sāctus. Sanctus dn̄s deus sabaoth Pleni sūt celi ⁊ terra: maiestatꝭ glorie tue. Te gl'iosus apostolorū chorus. Te ꝓphetaꝝ lauda bilis numerus. Te martyꝝ candidat⁹: laudat exercit⁹. Te per orbē terraꝝ scā cōfi- tetur ecclesia. Patrē imēse maiestatis. Venerādū tuū veꝝ: ⁊ vnicū filiū. Scm̄ q̄q3 paraclytū spm̄. Tu rex glo- rie xp̄e Tu p̄ris sempitern⁹ es filius. Tu ad liberādū susce pturus hoīem: nō horruisti virginis vterū. Tu deuicto mortis aculeo: apuisti credē tibus regna celoꝝ Tu ad de xterā dei sedes in gl'iā p̄ris. Iudex crederis esse ventur⁹. Te ergo q̄sumus tuis famu lis subueni: quos p̄cioso san guine redemisti. Eterna fac cū scīs tuis: gloria munera ri. Saluū fac pp̄lm tuū dn̄e ⁊ benedic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos: vsq3 i eternū. Per singulos dies bn̄dicimus te. Et laudam⁹ nomē tuū in seculū: ⁊ in sclꝫ seculi. Dignare dn̄e die isto sine pctō nos custodire. Mi serere nr̄i dn̄e: miserere nr̄i. Fiat mīa tua dn̄e super nos quēadmodū sperauimus in te. In te dn̄e speraui nō ꝯfū dar in eternū. Añ laudes ℣. Mirifica mīas tuas deus. Qui saluos facis sperātes i te. In laudibus. ps. xcii.

Dominus regnauit de- corē idutus est: īdutus est dn̄s fortitudinē ⁊ p̄cinxit se. Etenī firmauit orbē terre: q̄ nō cōmouebit. Parata se- des tua deus ex tūc: a seclo tu es. Eleuauerūt flumina dn̄e: eleuauerūt flumia vocē suā. Eleuauerūt flumia flu- ctus suos: a vocib⁹ aquarū multaꝝ. Mirabiles elatōes

maris: mirabilis in alt; dñs Testimõia tua credibilia fa cta sunt nimis domũ tuã de cet sctitudo dñe in lõgitudi nem dierum. ps. xcix.

Iubilate deo oĩs terra: seruite dño in leticia. In troite in cõspectu ei⁹: i exul tatiõe. Scitote qm̃ dñs ipse est deus: ipse fecit nos, ⁊ non ipsi nos. Populus ei⁹ ⁊ oues pascue eius introite portas ei⁹ in cõfessiõe: atria eius in hymnis ꝯfitemini illi. Lau date nomẽ eius qm̃ suauis est dñs in eternũ mĩa eius: ⁊ vsq₃ in generatiõe ⁊ genera tionẽ veritas eius. ps. lxij.

Deus deus meus: ad te de luce vigilo. Sitiuit i te aĩa mea: q̃ multipliciꝶ ti bi caro mea. In terra deser ta inia ⁊ inaquosa sic in sãcto apparui tibi: vt viderẽ virtu tem tuã, ⁊ gloriã tuã. Qm̃ melior est mĩa tua sup vitas labia mea laudabũt te. Sic benedicã te in vita mea: ⁊ in nõie tuo leuabo man⁹ meas Sicut adipe et pinguedine repleatur aĩa mea: et labijs exultatiõis laudabit os me um. Si memor fui tui super stratũ meũ i matutinis me ditabor i te: qꝛ fuisti adiutor me⁹. Et in velamẽto alarũ tuarũ exultabo adhesit aĩa mea post te: me suscepit de xtera tua. Ipsi vero in vanũ q̃sierũt aĩa₃ meã: introibũt in inferiora terre tradẽtur in man⁹ gladij partes vulpiu₃ erũt. Rex vero letabiꝶ i deo laudabunꝶ oĩs q̃ iurãt i eo: qꝛ obstructũ est os loquẽtiũ iniqua. ps. lxvi.

Deus misereaꝶ nostri ⁊ bñdi cat nobis: illuminet vultũ su um sup nos et misereaꝶ nr̃i. Ut cognoscam⁹ in terra vi am tuã in omĩbus gẽtib⁹ sa lutare tuũ. Confiteanꝶ tibi populi de⁹: cõfiteanꝶ tibi po puli oẽs. Letenꝶ ⁊ exultent gẽtes qm̃ iudicas pp̃los in eq̃tate: ⁊ gẽtes in terra diri gis. Cõfiteanꝶ tibi pop̃li de us cõfiteanꝶ tibi pp̃li omẽs: terra dedit fructũ suũ. Bñ dicat nos deus de⁹ nr̄ bñdi cat nos de⁹: ⁊ metuãt eũ oẽs fines terre. Cãticũ triũ pue ror.

Benedicite oĩa opa dñi dño: laudate ⁊ superexaltate eũ in sc̃la. Bñ dicite angeli dñi dño: bñdi cite celi dño. Bñdicite aque omẽs q̃ super celos sũt dño: benedicite oẽs virtutes dñi dño. Bñdicite sol ⁊ luna dño bñdicite stelle celi dño. Bñ dicite ymber ⁊ ros dño: bñ dicite oĩs spũs dei dño. Bñ dicite ignis ⁊ estus dño: bñ dicite frigus ⁊ estas domio. Bñdicite rores ⁊ pruina do-

mino: benedicite gelu et frigus domino. Benedicite glacies et niues domino: benedicite noctes et dies domio. Bñdicite lux ꝛ tenebꝛe domino: benedicite fulgura ꝛ nubes dño. Bñdicat t͞ra dñm: laudet ꝛ superexaltet eũ ĩ sc͞la. Bñdicite mõtes ꝛ colles dño bñdicite vniuersa germinantia in terra dño. Benedicite fontes dño: bñdicite maria ꝛ flumia dño. Bñdicite cete ꝛ oĩa que mouẽtur in aquis dño: benedicite oẽs volucres celi dño. Benedicite omnes bestie ꝛ pecoꝛa dño: bñdicite filij hoim dño. Bñdicat israel dñm: laudet et superexaltet eũ in sc͞la. Bñdicite sacerdotes dñi dño: benedicite serui dñi domio. Bñdicite spũs et aĩe iustoꝝ dño: bñdicite scti et humiles coꝛde dño. Benedicite anania azaria misael dñm: laudate ꝛ superexaltate eũ in secula. Benedicamus patrẽ et filiũ cũ sctõ spũ: laudemus ꝛ superexaltem⁹ eũ in secula. Benedictus es dñe in firmamẽto celi: ꝛ laudabilis ꝛ gloriosus et superexaltat⁹ in secula. psalmus. cxlviij.

Laudate dñm de celis: laudate eũ in excelsis. Laudate eũ oẽs angeli ei⁹: laudate eũ oẽs virtutes ei⁹. Laudate eũ sol et luna: laudate eũ omnes stelle ꝛ lumẽ. Laudate eũ celi celoꝝ: ꝛ aq̃ que sup celos sũt laudent nomen dñi. Quia ip̃e dixit ꝛ facta sũt: ip̃e mãdauit ꝛ creata sũt. Statuit ea in seculũ ꝛ in seculũ seculi: p̃ceptũ posuit ꝛ nõ preteribit. Laudate dñz de terra: drachones et oĩs abyssi. Ignis grãdo nix glacies spũs p̄cellaꝝ: q̃ faciunt verbũ eius. Montes ꝛ oĩs colles: ligna fructifera ꝛ oẽs cedri. Bestie ꝛ vniuersa pecora: serpẽtes ꝛ volucres pẽnate. Reges terre ꝛ oĩs ppl̃i: p̃ncipes et oĩes iudices terre. Iuuenes et virgines senes cũ iunioꝛibus laudẽt nomẽ dñi: q꞉ exaltatũ est nomẽ eius solius. Confessio ei⁹ super celum et terrã: et exaltauit coꝛnu populi sui. Hymn⁹ omnibus sanctis eius: filijs israel ꝑp̃lo appꝛopinquanti sibi. ps. cxlix.

Cantate domino canticũ nouũ: laus eius in ecclesia sanctoꝛuz. Letetur israel in eo qui fecit eũ: ꝛ filie syon exultent in rege suo. Laudẽt nomen eius in choꝛo in tymphano: et psalterio psallãt ei. Quia beneplacitũ est domĩo in populo suo: et exaltauit mãsuetos in salutem. Exultabunt scti in gloꝛia: letabunt in cubilibus suis. Exultatiões dei

in gutture eorũ: et gladij ancipites in manib⁹ eorũ. Ad faciendã vindictam in nationibus: icrepationes in populis. Ad alligãdos reges eorum in cõpedib⁹: et nobiles eorum in manicis ferreis. Ut faciãt in eis iudiciũ ɔscriptũ gloria hec est oĩbus sctis eius

Laudate dñm [ps. cl.
in sctis ei⁹: laudate eũ in firmamẽto virtutis eius. Laudate eũ in virtutib⁹ ei⁹: laudate eũ scd̃m m̃ltitudinẽ magnitudĩs eius Laudate eũ in sono tube: laudate eũ in psalterio et cythara. Laudate eũ in tympano et choro: laudate eũ in cordis et organo. Laudate eũ ĩ cymbalis bñsonãtib⁹: laudate eũ in cymbalis iubilatiõis: oĩs spirit⁹ laudet dominũ. Gloria pa. Ab hysto. regũ vsq3 de machabe.

Ecce iam noctis [its. hy⁹
tenuatur vmbra lucis aurora rutilans chorruscat nisibus totis rogitem⁹ oẽs cũcti potentẽ. Ut de⁹ nr̃ miserat⁹ oẽm pellat languorẽ tribuat salutẽ donet et nobis pietate patris regna polorum. Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq3 scti spirit⁹ cuius reboat in oĩ gl̃ia mundo. Amẽ. Itẽ ab hystoria de machabeis. Hymnus

Eterne rerum conditor noctem diẽq3 qui regis et tẽporũ das tempora vt alleues fastidiũ. Iesu labẽtes respice et nos videndo corrige si respicis lapsus cadunt fletuq3 culpa soluitur. Tu lux refulge sensibus mẽtisq3 somnũ discute te nostra vox primũ sonet et ore psallam⁹ tibi. Deo patri sit. cp. de domica. v. Dominus regnauit. Decorẽ idu. cã.

Benedictus [zacharie
dñs de⁹ israel: q2 visitauit et fecit redẽptionẽ plebis sue. Et erexit cornu salutis nobis: in domo dauid pueri sui Sicut locut⁹ ẽ p os sctõrum: q a sclo sũt ꝓphetarum ei⁹. Salutẽ ex iĩmicis nr̃is: et de manu oĩm q oderũt nos. Ad faciẽdam miam cũ prib⁹ nr̃is: et mẽorari testamẽti sui sancti Iusiurandum quod iurauit ad abrahã prẽm nr̃m: daturũ se nob. Ut sine timore de manu iĩmicorum nr̃orum liberati seruiam⁹ illi. In sctitate et iusticia corã ipo: oĩb⁹ dieb⁹ nr̃is Et tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis: pibis eni añ faciẽ dñi parare vias ei⁹. Ad dandã sciaz salutis plebi ei⁹: in remissiõez pctõrum eorum. Per viscera mie dei nr̃i: in q̃bus visitauit nos oriẽs ex alto. Illuiare his q̃ i tenebris et in vmbra mortis sedẽt ad dirigẽdos pedes nr̃os i viã pacis. Gloria. Evt

officiũ reqrit Dñicis diebus ad longam primã. ps. xxi.

Deus de⁹ me⁹: respice in me q̃re me dereliq̃sti lõ ge a salute mea v̄ba delictoꝝ meoꝝ. Deus me⁹ clamabo p diẽ ⁊ nõ exaudies: et nocte ⁊ nõ ad insipiẽtiã mihi. Tu aũt in scõ habitas: laus israel in te sperauerũt patres nr̃i spe rauerũt et liberasti eos. Ad te clamauerũt et salui facti sũt: in te sperauerũt ⁊ nõ sũt cõfusi. Ego aũt sum vermis et nõ homo: obprobriũ hoiz et abiectio plebis. Oẽs vidẽ tes me deriserũt me: locuti sũt labijs et mouerũt caput. Spe rauit in dño eripiat eum: sal uum faciat eũ qm̃ vult eum. Qm̃ tu es qui extraxisti me de ventre: spes mea ab vberi bus matris mee in te ꝓiect⁹ sũ ex vtero. De vẽtre matris mee de⁹ me⁹ es tu: ne disces- seris a me. Qm̃ tribulatio ꝓ xima ẽ: qm̃ nõ est q̃ adiuuet. Circũdederũt me vituli mul- ti: tauri pingues obsederũt me. Aperuerunt sup me os suũ: sicut leo rapiẽs ⁊ rugiẽs Sicut aqua effusus sũ: ⁊ dis- persa sunt oĩa ossa mea. Fa- ctum est cor meũ tanq̃ cera liquescẽs: in medio ventris mei. Aruit tanq̃ testa virt⁹ mea et lingua mea adhesit faucib⁹ meis: et in puluerez mortis deduxisti me. Qm̃ cir cũdederũt me canes multi: consiliũ malignãtiũ obsedit me. Foderũt manus meas et pedes meos: dinumeraue rũt oĩa ossa mea. Ipi vero cõ siderauerũt et inspexerũt me diuiserũt sibi vestimẽta mea et sup vestẽ meã miserũt sor tẽ. Tu aũt dñe ne elõgaueris auxiliũ tuũ a me: ad defensi onẽ meã cõspice. Erue a fra mea de⁹ aĩam meã: et de ma nu canis vnicã meã. Salua me ex ore leonis: ⁊ a cornib⁹ vnicorniũ humilitatẽ meã. Narrabo nomen tuũ fratri bus meis: in medio ecclesie laudabo te. Qui timetis dñm laudate eũ vniuersũ semẽ ia cob glorificate euz. Timeat eũ oẽ semẽ israel: qm̃ nõ spre uit neq̃ despexit deꝑcatiões paupis. Nec auertit faciez suã a me: ⁊ cũ clamarem ad eum exaudiuit me. Apud te laus mea i ecclesia magna: vota mea reddã in cõspectu timẽtiũ eũ. Edent pauperes et saturabũtur: et laudabũt dñm q̃ requirunt eũ: viuent corda eoꝝ in sclm̃ seculi. Re miniscẽtur ⁊ cõuertentur ad do minũ. vniuersi fines fre. Et adorabũt in cõspcũ eius vni uerse familie gentiũ qm̃ dñi est regnũ: et ipe dñabitur gen tiũ. Manducauerũt et ado-

rauerũt oẽs pingues ṫre: in
ꝯspectu ei⁹ cadẽt oẽs q̄ descẽ
dũt in terrã. Et aīa mea illi
viuet: ⁊ semẽ meũ seruiet ipi
Annũciabiṫ dn̄o ḡnatio ventura: ⁊ annũciabũt celi iusticiã ei⁹ populo q̄ nascet̃ quẽ fecit domin⁹. ps. xxij.

Dominus regit me ⁊ nihil
mihi deerit: in loco pa-
scue ibi me collocauit. Sup
aquam refectiōis educauit
me: aīam meã cõuertit. De-
duxit me sup semitas iusti-
cie: ꝓpter nomẽ suũ. Nã ⁊ si
ambulauero ī medio vmbre
mortis: nõ timebo mala qm̃
tu mecũ es. Uirga tua ⁊ ba
culus tu⁹: ipa me consolata
sũt. Parasti in ꝯspectu meo
mẽsã: aduersus eos q̄ tribu-
lant me. Impinguasti ī oleo
caput meũ: ⁊ calix me⁹ iebri
ans quã p̄clarus est. Et mīa
tua subseq̄t̃ me: oīb⁹ dieb⁹ vi
te mee. Et vt ihabitẽ ī domo
dn̄i ī lõgitudiem diez. Gloria.

ps. xxiij.

Domini est ṫra
⁊ pleītudo ei⁹: orbis ter
raz ⁊ vniuersi q̄ habitãt ī eo.
Quia ipe sup maria fũdauit
eũ: ⁊ sup flumia p̄parauit eũ.
Quis ascẽdet in mõtẽ domi:
aut quis stabit in loco scõ ei⁹
Innocẽs manibus ⁊ mũdo
corde q̄ nõ accepit ī vano ani
mã suam: nec iurauit in dolo
primo suo. Hic accipiet bn̄-
dictionẽ a dn̄o ⁊ miam a deo
salutari suo. Hec ẽ ḡnatio q̄-
rẽtiũ eũ: q̄rentiũ faciẽ dei ia
cob. Attollite portas princi
pes vr̃as: ⁊ eleuami porte eṫ
nales ⁊ itroibit rex gl'e. Quis
est iste rex gl'ie: dn̄s fortis ⁊
potẽs dn̄s potẽs in p̄lio. At-
tollite portas p̄ncipes vr̃as
et eleuami porte eṫnales: et
introibit rex glorie. Quis est
iste rex glorie: domin⁹ virtu-
tũ ipe est rex glorie. ps. xxiiij.

Ad te dn̄e leuaui animã
meã: de⁹ me⁹ in te confi
do nõ erubescã. Neq̄ irride-
ant me iimici mei: eteni vni
uersi q̄ sustinẽt te nõ cõfũdẽṫ
Cõfũdãṫ oẽs iiqua agẽtes
sup uacue. Uias tuas domi
ne demõstra mihi: ⁊ semitas
tuas edoce me. Dirige me ī
veritate tua ⁊ doce me: q2 tu
es deus saluator me⁹ ⁊ te su-
stinui tota die. Reminiscere
miserationũ tuaz dn̄e ⁊ mīa
rũ tuaz q̄ a sc'lo sũt. Delicta
iuuẽtutis mee: et ignorãtias
meas ne memineris. Scdm
miam tuã memento mei tu:
ꝓpter bonitatẽ tuã dn̄e. Dul
cis ⁊ rect⁹ dn̄s: ꝓpṫ hoc legẽ
dabit delinq̄ntib⁹ ī via. Diri
get mãsuetos ī iudicio: doce
bit mites vias suas. Uniuer
se vie dn̄i mīa et veritas: req̄
rẽtib⁹ testamẽtũ ei⁹ ⁊ testio-
nia ei⁹. Propṫ nom̃ tuũ dn̄e

ꝓpiciaberis pctō meo: mltū est eni. Quis ē hō q̄ timet dominū: legem statuit ei in via quā elegit. Aīa ei⁹ in bonis demorabit: ⁊ semē eius hereditabit terrā. Firmamētū ē dn̄s timētib⁹ eū: ⁊ testamētū ipi⁹ vt manifestet illis. Oculi mei sēp ad dn̄m: qm̄ ipe euellet de laqueo pedes meos Respice i me ⁊ miserere mei: q2 vnicus ⁊ paup sū ego. Tribulatōes cordis mei mltiplicate sūt: de necessitatib⁹ meis erue me. Uide hūilitatez meā ⁊ laborē meū: ⁊ dimitte vniuersa delicta mea. Respice iimicos meos qm̄ mltiplicati sūt: ⁊ odio iiquo oderūt me. Custodi aiām meam et erue me: nō erubescā qm̄ speraui in te. Innocētes ⁊ recti adheserūt mihi: q2 sustinui te Libera de⁹ isrl̄: ex oib⁹ tribulatiōib⁹ suis. Glīa ps. xxv.

Iudica me dn̄e qm̄ ego i innocētia mea igressus sū: ⁊ in dn̄o sperās nō ifirmabor. Proba me domie ⁊ tēta me: vre renes meos ⁊ cor meum. Qm̄ mīa tua āte oculos meos ē: ⁊ ꝯplacui in veritate tua. Nō sedi cū consilio vanitat: ⁊ cū iniqua gerētib⁹ nō introibo. Odiui ecclāz malignātiū: ⁊ cū ipiis nō sedebo Lauabo int̄ innocētes manus meas: ⁊ circūdabo altare tuū dn̄e. Ut audiā vocem laudis tue: et enarrē vniuersa mirabilia tua. Dn̄e dilexi decorē dom⁹ tue: ⁊ locū hitatiōis glīe tue. Ne pdas cū impiis de⁹ aiām meā: ⁊ cū viris sanguinū vitā meā. In q̄rū manib⁹ iniq̄tates sūt: dextera eorū repleta est muneribus. Ego aūt in inocētia mea ingressus sū: redime me ⁊ miserē mei. Pes me⁹ stetit in directo: in ecclesiis benedicā te Dn̄e. De⁹ in noīe. Gloria

Cōfitemini dn̄o qm̄ bonus. in fine. Glīa pa. ps. Btī immaculati in via. p. Retribue seruo tuo. Quicūq3 vult saluus esse. cetera vt i pma cōmuni.

¶ Feria. iii. Ad mat. Inuit. Iubilem⁹ deo. Salutari nr̄o ps. Uēite. In noct. ps. xxvi.

Dominus illumiatio mea et salus mea: quē timebo. Dominus protector vite mee: a quo trepidabo. Dum appropiant sup me nocētes: vt edant carnes meas. Qui tribulāt me inimici mei: ipsi infirmati sūt ⁊ ceciderūt. Si cōsistāt aduersuz me castra: nō timebit cor meū. Si exurgat aduersum me preliū: in hoc ego sperabo. Unā petii a domino hāc req̄rā vt inhabitez in domo dn̄i: oīb⁹ diebus vite mee. Ut videam voluntatē dn̄i: ⁊ visitē tēplū ei⁹.

Q̄m abscōdit me ī taberna-
culo suo in die maloꝝ ꝓtexit
me: in abscōdito tabernacli
sui. In petra exaltauit me ⁊
nūc exaltauit caput meū: su
per īimicos meos. Circuiui
⁊ imolaui ī tabernaculo eius
hostiā vociferatiōis: cātabo
et psalmū dicā domino. Ex-
audi dñe vocē meā q̄ clama-
ui ad te: miserere mei ⁊ exau
di me. Tibi dixit cor meū ex
q̄siuit te facies mea: faciem
tuā dñe reqrā. Ne auertas
faciē tuā a me: ne declines ī
ira a ẜuo tuo. Adiutor meus
esto dñe ne derelinq̄s me: ne
q̧ despicias me de⁹ salutaris
me⁹. Q̄m pater me⁹ ⁊ mater
mea dereliqrunt me: dñs au
tē assumpsit me. Legem po
ne mihi dñe in via tua: ⁊ diri-
ge me in semita recta ꝑpter
inimicos meos. Ne tradide
ris me in aīas tribulātiū me
q̄m insurrexerūt ī me testes
iniqui: et mētita est iniq̄tas
sibi. Credo videre bona dñi:
in terra viuētium. Expecta
dñm viriliter age ⁊ cōfortet
cor tuū: ⁊ sustie dñz. ps. xxvij

Ad te dñe clamabo de⁹
me⁹ ne sileas a me: ne-
q̄ado taceas a me et assimi
labor descēdentib⁹ in lacum
Exaudi dñe vocē depcatōis
mee dum oro ad te: dū extol
lo manus meas ad templuz
sctm̄ tuuz. Ne simul tradas
me cū pctōrib⁹: et cū opanti
bus iniq̄tatē ne perdas me.
Qui loquūtur pacē cū ꝓximo
suo: mala aūt in cordib⁹ eoꝝ.
Da illis scd̄m opera eorū: et
scd̄m nequiciā adinuētionū
ipoꝝ. Secūdum opera ma-
nuum eoruz tribue illis: red
de retributionem eorū ipsis
Q̄m nō intellexerunt opera
dñi: et in opera manuū eius
destrues illos: et non edifica
bis eos. Benedict⁹ domin⁹:
q̄m exaudiuit vocem depca-
tiōis mee. Dñs adiutor me
us ⁊ protector meus ⁊ in ipo
sperauit cor meū: ⁊ adiutus
sū. Et refloruit caro mea: et
ex volūtate mea ꝯfitebor ei.
Dñs fortitudo plebis sue: et
ꝓtector saluationū xp̄i sui ē.
Saluū fac populū tuū dñe ⁊
benedic hereditati tue: ⁊ re-
ge eos et extolle illos vsq̧ in-
eternum. Gloria patri. an.
Dominus defensor vite mee
an. Adorate. ps. xxviij.

Afferte dño filij dei: af-
ferte dño filios arietū.
Afferte dño gloriaz et hono
rē: afferte dño gloriā nomini
ei⁹: adorate dñm in atrio sā-
cto ei⁹. Uox dñi sup aquas
deus maiestatis ītonuit: dñs
sup aquas multas. Uox dñi
in ṽtute: vox dñi in magnifi-
cētia. Uox dñi cōfringēt̄ ce

dros: et confringet dominus cedros libani. Et comminuet eas tanquam vitulum libani: et dilectus quemadmodum filius unicornium. Vox domini intercidentis flammam ignis: vox domini concutientis desertum: et commovebit dominus desertum cades. Vox domini preparantis cervos et revelabit condensa et in templo eius omnes dicent gloriam. Dominus diluvium inhabitare facit: et sedebit dominus rex ineternum. Dominus virtutem populo suo dabit: dominus benedicet populo suo in pace. ps. xxix.

Exaltabo te domine quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me. Domine deus meus clamavi ad te: et sanasti me. Domine eduxisti ab inferno animam meam: salvasti me a descendentibus in lacum. Psallite domino sancti eius: et confitemini memorie sanctitatis eius. Quoniam ira in indignatione eius: et vita in voluntate eius. Ad vesperum demorabitur fletus: et ad matutinum letitia. Ego autem dixi in abundantia mea: non movebor in eternum. Domine in voluntate tua: prestitisti decori meo virtutem. Avertisti faciem tuam a me: et factus sum conturbatus. Ad te domine clamabo et ad deum meum deprecabor. Que utilitas in sanguine meo: dum descendo in corruptionem. Nunquid confitebitur tibi pulvis aut annunciabit veritatem tuam. Audivit dominus et misertus est mei dominus factus est adiutor meus. Convertisti planctum meum in gaudium mihi: concidisti saccum meum et circundedisti me letitia. Ut cantet tibi gloria mea et non compungar: domine deus meus ineternum confitebor tibi. Gloria. an. Adorate dominum in aula sancta eius. a. In tua. ps. xxx.

In te domine speravi non confundar ineternum: in iusticia tua libera me. Inclina ad me aurem tuam: accelera ut eruas me. Esto mihi in deum protectorem et in domum refugii: ut salvum me facias. Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu: et propter nomen tuum deduces me et enutries me. Educes me de laqueo quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus. In manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me domine deus veritatis. Odisti observantes vanitates: supervacue. Ego autem in domino speravi: exultabo et letabor in misericordia tua. Quoniam respexisti humilitatem meam: salvasti de necessitatibus animam meam. Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos. Miserere mei domine quoniam tribulor conturbatus est in ira oculus meus anima mea et venter meus. Quoniam defecit in do-

loꝛe aīma mea: et ãni mei in gemitib⁹. Infirmata est in paupertate virt⁹ mea: ⁊ ossa mea ↄturbata sũt. Sup oēs iīmicos meos factus sũ opꝓbriũ vicinis meis valde: ⁊ timoꝛ notis meis. Qui videbant me foꝛas fugerũt a me: obliuioni dat⁹ suʒ tanq̃ moꝛtu⁹ a coꝛde. Fact⁹ sũ tã q̃ vas ꝑditũ: qm̃ audiui vituperationē multoꝝ cõmoꝛantiũ in circuitu. In eo dũ ↄuenirēt simul aduersũ me: accipere aīam meã ↄsiliati sunt Ego aũt ī te speraui dñe dixi dño de⁹ me⁹ es tu: ī manibus tuis soꝛtes mee. Eripe me de manu iīmicoꝝ meoꝝ: ⁊ a ꝑsequentib⁹ me. Illustra faciē tuã sup seruũ tuum saluum me fac in mīa tua dñe: nõ cõfũdar qm̃ inuocaui te. Erubescãt impij ⁊ deducãꝶ in infernũ: muta fiant labia dolosa. Que loquunꝶ aduersus iustũ iniq̃tatē: in supbia ⁊ in abusione. Quã magna multitudo dulcedis tue dñe quã abscõdisti timētibus te Perfecisti eis qui sperãt ī te in cõspectu filioꝝ hoīm. Abscõdes eos in abscondito faciei tue: a cõturbatiõe hoīm Proteges eos ī tabernacło tuo: a cõtradictiõe linguaꝝ Benedict⁹ dñs qm̃ mirificauit mīam suã mihi in ciuitate munita. Ego aũt dixi ī excessu mētis mee: ꝓiectus sũ a facie oculoꝝ tuoꝛuʒ. Ideo exaudisti vocē oꝛatiõis mee dũ clamarē ad te. Diligite dñm oms̃ scti eius qm̃ veritatē req̃ret dominus: ⁊ retribuet abũdanter facientibus superbiã. Viriliter agite et ↄfoꝛtetur coꝛ vestrũ: omnes qui speratis in dño. ꝓ. xxxi.

Beati quoꝛũ remisse sũt iniq̃tates: ⁊ quoꝝ tecta sũt pctã. Btũs vir cui nõ imputauit dñs pctm̃: nec est in spũ ei⁹ dolus. Qm̃ tacui inueterauerunt ossa mea: dũ clamarē tota die Qm̃ die ac nocte grauata ē sup me man⁹ tua: cõuersus sum in erũna mea dum ↄfigiꝶ spina. Delictũ meũ cognitũ tibi feci: et iniusticiã meam nõ abscõdi. Dixi ↄfitebor aduersũ me iīusticiã meã dño: ⁊ tu remisisti impietatē pcti mei. Pro hac oꝛabit ad te oīs scũs: in tpe opoꝛtuno. Verũtñ ī diluuio aquarũ multaꝝ: ad eũ non appꝛoximabũt. Tu es refugiũ meũ a tribulatõe q̃ circũdedit me: exꝶatio mea erue me a circũdãtibus me. Intellectũ tibi dabo ⁊ īstruam te in via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos Nolite fieri sicut equ⁹ ⁊ mulus: quibus nõ est intel

lect9. In chamo ꝛ freno maxillas eoꝝ ꝯstringe: q̄ nō approximāt ad te. Multa flagella pctōꝛis: sperantē autē in dn̄o mia circūdabit. Letamini in dn̄o ꝛ exultate iusti: ꝛ gloriamini oēs recti corde Gloria pa. an. In tua iusticia libera me dn̄e. ā. Rectos [ps. xxxij.

Exultate iusti in dn̄o: rectos decet collaudatio. Cōfitemini domino in cythara: ī psalterio decem cordaꝝ psallite illi. Cātate ei cāticū nouū: bn̄ psallite ei in vociferatiōe. Quia rectū est verbū dn̄i: ꝛ oīa opera eius in fide. Diligit miaꝫ ꝛ iudiciū: mia domini plena est terra. Uerbo domini celi firmati sunt: ꝛ spiritu oris eius omīs virtus eoꝝ. Congregans sicut in vtre aquas maris: ponens in thesauris abyssos. Timeat dn̄m omnis terra: ab eo autem commoueantur omnes inhabitantes orbeꝫ. Qm̄ ipse dixit ꝛ facta sunt: ipse mandauit et creata sunt. Dn̄s dissipat cōsilia gentiū reprobat aūt cogitationes populoꝝ: ꝛ reprobat ꝯsilia pncipū. Consiliū aūt domini ineternū manet: cogitationes cordis ei9 in generatione ꝛ generationem. Beata gens cuius est dominus deus ei9: populus quē elegit in hereditatē sibi De celo respexit dominus: vidit oīes filios hominum De pparato habitaculo suo respexit super oīes qui habitāt terram. Qui finxit singillatim corda eorum: qui itelligit omnia opera eorum Nō saluatur rex per multā virtutem: ꝛ gigas nō saluabitur in multitudine virtutis sue. Fallax equus ad salutē in abūdantia auteꝫ virtutis sue non saluabitur. Ecce oculi domini super metuētes eū et in eis qui sperant sup misericordia eius. Ut eruat a morte aīmas eorum: ꝛ alat eos in fame. Anima nostra sustinet dominū: quoniā adiutor et protector noster est. Quia in eo letabitur cor nostrū: et in nomine sācto eius sperauimus. Fiat mia tua domīe super nos: quēadmodū sperauim9 in te. p̄. xxxiij.

Benedicam dominū in omni tempore: semper laus eius in ore meo. In domino laudabit anima mea: audiant mansueti ꝛ letent. Magnificate dn̄m mecū: et exaltem9 nomē ei9 in idipm Exquisiui dn̄m ꝛ exaudiuit me: ꝛ ex omnibus tribulationibus meis eripuit me Accedite ad eū ꝛ illuminamini ꝛ facies vestre nō cōfunden-

tur. Iste pauper clamauit ⁊ dn̄s exaudiuit eū: ⁊ de omnibus tribulatiōibus eius saluauit eum. Immittit angelus dn̄i in circuitu timentiū eum: ⁊ eripiet eos. Gustate ⁊ videte qm̄ suauis est dn̄s: beatus vir q̄ sperat in eo. Timete dn̄m om̄es sc̄ti eius: qm̄ non est inopia timētib⁹ eum. Diuites eguerūt ⁊ esurierunt: inquirentes autem dn̄m nō minuent omi bono. Uenite filii audite me: timorē dn̄i docebo vos. Quis est homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos. Prohibe linguā tuam a malo: ⁊ labia tua ne loquant dolū. Diuerte a malo ⁊ fac bonū: inquire pacem et persequere eam. Oculi dn̄i super iustos: ⁊ aures eius in p̄ces eoꝝ. Uult⁹ autē dn̄i sup facientes mala: vt p̄dat de terra memoriam eorum. Clamauerūt iusti et dn̄s exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulatiōibus eoꝝ liberauit eos. Iuxta est dn̄s his qui tribulato sūt corde: ⁊ humiles spū saluabit. Multe tribulatiōes iustoꝝ: ⁊ de oībus his liberauit eos dn̄s. Custodit dn̄s oīa ossa eoꝝ: vnū ex his nō cōteret. Mors peccatoꝝ pessima: ⁊ qui oderūt iustū delinquēt. Redimet dn̄s aīas seruorum suorum: et non delinquēt om̄es qui sperant in eo. Gloria. an. Rectos decet collaudatio. an. Expugna. ps. xxxiiij.

Iudica dn̄e nocētes me: expugna īpugnātes me. Apprēhēde arma ⁊ scutū: ⁊ exurge in adiutoriū mihi. Effūde frameā ⁊ conclude aduersus eos qui persequūtur me: dic anime mee salus tua ego sū. Confūdantur et reuereātur: querētes aīam meam. Auertant retrorsum et confundātur: cogitātes mihi mala. Fiant tanq̄ puluis āte faciem venti: ⁊ angelus dn̄i coartans eos. Fiat via illoꝝ tenebre ⁊ lubricū: ⁊ angelus dn̄i p̄sequēs eos. Qm̄ gratis abscōderūt mihi: interitū laquei sui: sup̄uacue exp̄brauerūt aīam meā. Ueniat illi laque⁹ quē ignorat: ⁊ captio quā abscōdit apprehendat eū: ⁊ ī laqueū cadat in ip̄m. Aīma aūt mea exultabit in dn̄o: ⁊ delectabitur sup salutari suo. Om̄ia ossa mea dicēt: dn̄e quis similis tibi. Eripiēs inopē de manu fortioꝝ eius: egenū et pauperē a diripiētibus eū. Surgētes testes īiqui: q̄ ignorabam interrogabāt me. Retribuebant mihi mala p̄ bonis sterilitatē aīe mee. Ego autē cū mihi molesti essent:

induebar cilicio. Hūiliabaꝫ
in ieiunio aīam meā: et ora
tio mea in sinu meo ꝯuerteť
Quasi proximū quasi frēm
nostrū sic complacebā: quasi
lugēs ⁊ ꝯtristatus sic hūilia=
bar. Et aduersum me letati
sūt ⁊ cōuenerūt: cōgregata
sūt sup me flagella ⁊ ignora
ui. Dissipati sūt nec ꝯpuncti
tētauerūt me subsānauerūt
me subsānatiōe: frenduerūt
sup me dentibꝰ suis. Dñe qñ
respicies restitue aīam meā
a malignitate eoꝝ: a leonibꝰ
vnicā meā. Cōfitebor tibi in
ecclesia magna: in pplo gra
ui laudabo te. Nō supergau
deāt mihi qui aduersanť mi
hi inique: qui oderūt me gra=
tis ⁊ ānuūt oculis. Qm̄ mihi
quidē pacifice loqbanť: ⁊ in
iracūdia terre loqntes dolos
cogitabāt. Et dilatauerunt
sup me os suū: dixerūt euge
euge viderūt oculi nři. Vidi
sti dñe ne sileas: domīe ne di
scedas a me. Exurge ⁊ intē=
de iudicio meo deus meꝰ: et
dñs meus in causam meam
Iudica me secundū iusticiā
tuā dñe deꝰ meus: ⁊ non sup
gaudeāt mihi. Nō dicant in
cordibus suis euge euge ani
me nostre: nec dicāt deuora=
bimꝰ eū. Erubescāt ⁊ reuere
anť simul: q gratulanť ma=
lis meis. Induātur cōfusiōe
et reuerētia: qui maligna lo=
quūtur sup me. Exultēt ⁊ le
tenť q volūt iusticiā meā: ⁊ di
cant semp magnificeť dñs q
volūt pacē serui eius. Et lin
gua mea meditabiť iusticiā
tuam: tota die laudē tuam.

Dixit iniustꝰ [Ps. xxxv
vt delinquat in semet=
ipo: non est timor dei añ ocu
los eius. Qm̄ dolose egit in
cōspcū eiꝰ: vt īueniať iniqui
tas eiꝰ ad odiū. Verba oris
eiꝰ iniqtas ⁊ dolus: noluit in=
telligere vt bene ageret. Ini
quitatē meditatꝰ est in cubi=
li suo astitit oīni vie nō bone:
maliciā aūt nō odiuit. Dñe
in celo mīa tua: et veritas tua
vsqꝫ ad nubes. Iusticia tua si
cut montes dei: iudicia tua
abyssus multa. Hoīes et iu=
menta saluabis dñe: quēad
modū mltiplicasti misericor=
diā tuā deꝰ. Filij autē hoīm
in tegmine alaꝝ tuaꝝ spera=
būt. Inebriabūtur ab vber=
tate domꝰ tue: ⁊ torrēte volu
ptatis tue potabis eos. Qm̄
apud te est fons vite: ⁊ in lu=
mine tuo videbimus lumen.
Pretēde mīam tuā sciētibus
te: ⁊ iusticiaꝫ tuā his q recto
sūt corde. Non veniat mihi
pes supbie: ⁊ manꝰ pctōꝝ nō
moueat me. Ibi ceciderūt q
opanť iniqtatē: expulsi sunt
nec potuerūt stare. Glia. an

Expugna impugnātes me. an. Reuela. ps. xxxvi.

Noli emulari ī malignā tib⁹: neq̧ zelaueris faciētes iīqtatē. Q̄m tanq̄ fenū velocit arescēt: ꝛ q̄admodū olera herbaꝝ cito decidēt. Spera in dn̄o ꝛ fac bonitatē: et inhabita terrā ꝛ pasceris in diuitijs ei⁹. Delectare ī dn̄o: ꝛ dabit tibi petitiōes cordis tui. Reuela dn̄o viā tuā ꝛ spera in eo: et ipe faciet. Et educet quasi lumē iusticiā tuā: ꝛ iudiciū tuū tanq̄ meridiem subdit⁹ esto dn̄o ꝛ ora eū. Noli emulari in eo q̄ p̄sperat in via sua: ꝛ in hoīe faciēte iniusticias. Desine ab ira ꝛ derelinque furorez: noli emulari vt maligneris. Q̄m qui malignātur exterminabūtur: sustinētes aūt dn̄m ipi hereditabūt terram. Et adhuc pusillum ꝛ nō erit peccator: ꝛ queres locū eius ꝛ nō inuenies. Mansueti aūt hereditabūt terrā: ꝛ delectabūtur in multitudine pacis. Obseruabit peccator iustū: ꝛ stridebit super eū dentib⁹ suis. Dn̄s autē irridebit eū: q̄m prospicit q̄ veniat dies eius. Gladiuz euaginauerunt peccatores: intenderūt arcū suū. Ut decipiant pauperē ꝛ inopez: vt trucident rectos corde. Gladius eoꝝ intret in corda ipsorū: ꝛ arcus eoꝝ cōfringatur. Melius est modicū iusto: super diuicias peccatoꝝ multas. Q̄m brachia pctōꝝ cōterēt: cōfirmat aūt iustos domin⁹. Nouit dn̄s dies imaculatorū: et hereditas eoꝝ ineternū erit. Non ꝯfūdent in tempore malo: ꝛ in diebus famis saturabūt. q̄ꝛ pctōres peribūt. Inimici vero dn̄i mox honorificati fuerint ꝛ exaltati: deficiētes q̄admodū fum⁹ deficient. Mutuabitur peccator et nō soluet: iustus aūt miseret ꝛ retribuet. Quia benedicētes ei hereditabūt terrā: maledicētes aūt ei dispibūt. Apud dn̄z gressus hominis dirigēt: ꝛ viā ei⁹ volet. Cum ceciderit nō collidet: q̄ꝛ dn̄s supponit manū suā. Iunior fui eteni senui: et non vidi iustū derelictū nec semen eius querēs panē. Tota die miseretur et cōmodat: et semē illius in benedictione erit. Declina a malo et fac bonū: et inhabita in seculum scli. Q̄ꝛ dn̄s amat iudiciū ꝛ non derelinquet sctōs suos: ineternum ꝯseruabūtur. Iniusti puniētur: et semen impiorum peribit. Iusti autez hereditabūt terrā: et inhabitabūt in seculū seculi sup eā. Os iusti meditabitur sapiētiā: et lingua eius loquetur iudiciuz. Ler

dei eius in corde ipsius: et nō supplantabunt gressus ei⁹. Cōsiderat pctōr iustū: et querit mortificare eū. Dñs aūt non derelinquet eū in manibus eius: nec dānabit eū cū iudicabit illi. Expecta dñm et custodi viā eius: et exaltabit te vt hereditate capias terrā: cū perierit pctōres videbis. Vidi ipiū supexaltatum: et eleuatū sicut cedros libani. Et transiui et ecce nō erat: quesiui eū et nō est inuētus locus eius. Custodi innocentiā et vide equitatē quia sūt reliquie homini pacifico. Iniusti aūt disperibūt: simt reliquie impiorum interibunt. Salus aūt iustorum a dño: et protector eorum in tempore tribulationis. Et adiuuabit eos dñs et liberabit eos et eruet eos a peccatoribus et saluabit eos: quia sperauerunt in eo.

Ps. xxxvij.

Domine ne i furore tuo arguas me: neq3 in ira tua corripias me. Quoniaz sagitte tue infixe sunt mihi: et cōfirmasti super me manū tuā. Non est sanitas in carne mea a facie ire tue: nō est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum. Quoniam iniquitates mee supgresse sunt caput meū: et sicut onus graue grauate sūt sup me. Putruerūt et corrupte sūt cicatrices mee: a facie insipiētie mee. Miser factus sū et curuatus sū vsq3 in finē: tota die contristatus ingrediebar. Qm lūbi mei impleti sunt illusionibus: et non est sanitas in carne mea. Afflictus sum et humiliatus sū nimis: rugiebam a gemitu cordis mei. Dñe ante te oīe desideriū meū: et gemit⁹ meus a te nō est abscōditus. Cor meū cōturbatum est dereliquit me virtus mea et lumen oculorum meorum et ipm non est mecū. Amici mei et proximi mei aduersū me appropinquerunt et steterunt. Et qui iuxta me erant de lōge steterūt: et vim faciebant q̄ querebāt aīam meā. Et qui inquirebāt mala mihi locuti sūt vanitates: et dolos tota die meditabantur. Ego autē tanq̄ surdus nō audiebā: et sicut mut⁹ nō aperiēs os suum. Et factus sū sicut hō nō audiēs: et non habēs i ore suo redargutōes. Qm in te dñe speraui: tu exaudies me dñe deus meus. Quia dixi nequādo supgaudeant mihi inimici mei: et dū cōmouent pedes mei super me magna locuti sunt. Qm ego i flagella paratus sū: et dolor meus in cōspectu meo semp. Qm iniquitatē meaz

annūciabo: et cogitabo pro pctō meo. Inimici autē mei viuūt ꝛ ꝯfirmati sūt sup me: ꝛ multiplicati sūt q̄ oderunt me iīque. Qui retribuūt ma la pro bonis detrahebāt mi hi: q̄m sequebar bonitatem. Ne derelinq̄s me dn̄e deus me⁹ ne discesseris a me. Intende i adiutoriū meū: dn̄e de⁹ salutis mee. Gloria. an. Reuela dn̄o viā tuā. ℣. Dn̄e in celo mīa tua. Et veritas tua vsq̄ ad nubes. Ante lau ℣. Fiat mīa tua dn̄e sup nos Quēadmodū sperauim⁹ in te. In laudibus. ps. l.

Miserere mei de⁹ ꝺm magnā mīam tuā. Et ꝺm multitudinē miserationum tuarū: dele iniquitatē meā. Amplius laua me ab iniquitate mea: ꝛ a pctō meo munda me. Q̄m iniq̄tatē meam ego cognosco: ꝛ pctm̄ meū cōtra me est semp. Tibi soli peccaui et malū corā te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis: ꝛ vincas cum iudicarꝭ. Ecce eni in iniquitatib⁹ ꝯceptus sū: ꝛ in pctis ꝯcepit me mater mea. Ecce enim veritatem dilexisti: incerta ꝛ occulta sapiētie tue manifesta sti michi. Asperges me dn̄e ysopo ꝛ mundabor: lauabis me ꝛ super niuē dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū ꝛ letitiā: ꝛ exultabūt ossa humiliata. Auerte faciē tuā a pctis meis: ꝛ oīs iniq̄tates meas dele. Cor mūdū crea in me deus: spm̄ rectū inoua in visceribus meis. Ne ꝓijci as me a facie tua: ꝛ spm̄ scm̄ tuū ne auferas a me. Redde mihi letitiā salutaris tui: ꝛ spū pncipali cōfirma me. Docebo iniquos vias tuas: ꝛ impii ad te conuertenꝭ. Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: ꝛ exultabit lingua mea iusticiā tuam Dn̄e labia mea aperies: ꝛ os meū annūciabit laudē tuā. Q̄m si voluisses sacrificium dedissem vtiq̄ olocaustis nō delectaberis. Sacrificiū deo spūs cōtribulat⁹ cor contritū ꝛ humiliatū deus non despicies. Benigne fac dn̄e in bona volūtate tua syō: vt edificenꝭ muri hierusalem. Tunc acceptabis sacrificiū iusticie oblatōes ꝛ olocausta tūc īponēt sup altare tuū vitulos. ā. Miserē mei de⁹. an Intellige clamorē meū dn̄e ℣. Uerba mea. ā. De⁹ deus me⁹ ad te de luce vigilo. ps. Idē. an. Cōuersus. Cāticū.

Confitebor tibi dn̄e q̄m iratus es mihi conuersus est furor tuus ꝛ consolatus es me. Ecce deus saluator meus: fiducialiter agam

et non timebo. Qꝛ fortitudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factꝰ est mihi in salutẽ. Haurietꝫ aquas in gaudio de fõtibus saluatoris: ⁊ dicetꝫ in illa die ꝯfitemĩ dño ⁊ ĩuocate nomẽ eius. Notas facite in pplĩs adinuẽtiões eius: memẽto- te qm̃ excelsũ est nomẽ eius Cãtate dño qm̃ magnifice fecit: ãnũciate hoc ĩ vniuer- sa t̃ra. Exulta ⁊ lauda habi tatio syon: qꝛ magnꝰ in me- dio tui sctũs israel. Gloria. an. Cõuersus est furoꝛ tuus dñe ⁊ ꝯsolatꝰ es me. ã. Lau date dñm de celis. ps. Idez. [Hyꝰ.

Splẽdoꝛ pat̃ne glozie de luce lucẽ ꝓfe- rẽs lux lucis ⁊ fõs lumĩs di- es diẽ illuminans. Verusqꝫ sol illabere micãs nitoꝛe ꝑpe ti iubarqꝫ sctĩ spiritus ĩfũde nr̃is sensibꝰ. Votis vocemꝰ te p̃rem p̃rez ꝑhẽnis glozie patrẽ potẽtis gr̃e culpã reli- get lubꝛicã. Infoꝛmet actus strenuos dẽtẽ retũdat ĩuidi casus secundet aspꝰs donet gerẽdi gr̃am. Mẽtẽ guber- net ⁊ regat casto fideli coꝛpe fides caloꝛe ferueat fraudis venena nesciat. Christusqꝫ nobis sit cibꝰ potusqꝫ noster sit fides leti bibamus sobꝛie ebꝛietatẽ spũs. Letus dies hic transeat pudoꝛ sit vt dilu culũ fides velut meridies cre pusculũ mẽs nesciat. Auro- ra cursus ꝓuehit auroꝛa to- tus ꝓdeat in p̃re totus filiꝰ ⁊ totꝰ in verbo pater. Deo p̃ri sit gl̃ia. Cp. dñice. ℣. Reple ti sumus mane mĩa tua. Ex ultauimus ⁊ delectati sumꝰ ĩ oĩbꝰ diebꝰ nr̃is. Ad bñ an. Bñdictꝰ dñs deꝰ israel. p̃ces Kyrieleysõ. iij. Christe el. iij. Kyriel. iij. Pater nr̃. Et ne nos. Sed libera. Ego di- xi dñe miserere mei. Sana aĩam meã qꝛ peccaui tibi. Oremus ꝓ oĩ gradu ecclesie Sacerdotes tui induant iu sticiam ⁊ sancti tui exultent Pro pastoꝛe nr̃o. Dñs cõser uet eũ ⁊ viuificet eũ ⁊ beatũ faciat eũ ĩ terra ⁊ nõ tradat eũ in aĩmam inimicoꝝ eius. Pro rege nr̃o Dñe saluũ fac regẽ ⁊ ex. nos ĩ die q̃ ĩuo. ⁊c. Pro cũcto pplo xp̃ano. Sal uũ fac pplm tuũ dñe ⁊ bene dic hereditati tue ⁊ rege eos ⁊ extolle illos vsqꝫ in eternũ. Pro pace ⁊ stabilitate eccle sie. Fiat pax in virtute tua ⁊ abũdantia in turribus tuis Pro fructibꝰ terre. Dñs da bit benignitatẽ et terra no- stra dabit fructũ suum. Pro fratribꝰ ⁊ soroꝛibꝰ nr̃is. Pro pter fratres meos ⁊ primos meos loq̃bar pacẽ de te ꝓp̃ domũ dñi dei nr̃i q̃siui bona tibi. Pro nobismetipsis. Fi

at mīa tua dñe sup nos quē-
admodū sperauimus in te.
Pro iter agētib⁹. Saluū fac
me fac o dñe bñ ꝓsperare
bñdict⁹ q̄ vētur⁹ es ī noīe dñi
Pro fidelib⁹ nauigātib⁹ Ex
audi nos deus salutaris nr̄
spes oīm finiū terre ⁊ ī mari
longe. Pro discordantibus
Pax dei q̄ exuperat oēm sē-
sum custodiat corda ⁊ corpa
eoꝝ in pace. Pro aduersāti-
bus ⁊ calūniātib⁹ nos. Dñe
iesu xp̄e ne statuas illis hoc
pctm̄ qꝛ nesciūt quid faciūt
Pro penitētib⁹. Cōuertere
dñe vsq̄ quo ⁊ dep̄cabilis esto
sup seruos tuos. Pro oibus
nobis bona faciētib⁹. Retri
butor oīm bonoꝝ deus retri
buere dignare oībus nobis
bona faciētibus ꝑpter nom̄
tuū vitā eternā. Pro īfirmis
⁊ captiuis. Mitte eis dñe v-
bū tuū ⁊ sana eos de interi-
tiōib⁹ eoꝝ. Et ꝓ cūctis fide-
lib⁹ defūctis. Requiē eternā
dona eis dñe ⁊ lux ꝑpetua lu
ceat eis. Requiescāt ī pace.
Amē. Pro pctis ⁊ negligē-
tijs nr̄is. Dñe ne memineris
iniq̄tatū nr̄aꝝ āt iquaꝝ cito
āticipēt nos mīe tue qꝛ pau
peres facti sum⁹ nimis Ad-
iuua nos deus salutaris nr̄.
Et ꝑpter gloriā noīs tui do-
mine libera nos ⁊ ꝓpici⁹ esto
pctis nr̄is ꝑpter nomē tuū.

Pro fratrib⁹ nostris absēti-
bus. Saluos fac seruos tuos
deus me⁹ sperātes ī te. Mit
te eis dñe auxiliū de scō. Et
de syon tuere eos. Dñe de⁹
virtutū cōuerte nos. Et ostē
de faciē tuā ⁊ salui erim⁹. ꝓ.
Miserere. Collectā de dñica.
Suffr. ¶ Feria. iiij. Inuita.
Regē magnū dñm. Venite
adorem⁹. ꝓ. Venite. In no-
cturno. an̄. Ut non delinquā.

Dixi custo ps. xxxviij.
diā vias meas: vt non
delinquā in lingua mea. Po
sui ori meo custodiā: cum ɔsi
steret pctōr aduersum me.
Obmutui ⁊ humiliat⁹ sū ⁊ si
lui a bonis: ⁊ dolor me⁹ reno
uatus est. Cōcaluit cor meū
ītra me: ⁊ ī meditatiōe mea
exardescet ignis. Locutus
sum in lingua mea: notū fac
mihi dñe finē meū. Et nūeꝝ
dieꝝ meorū q̄s est vt sciā: q̄d
desit mihi. Ecce mensurabi
les posuisti dies meos: ⁊ sub
stātia mea tāq̄ nihilū an̄ te.
Veruntn̄ vniuersa vanitas
oīs homo viuēs. Verūtn̄ in
imagine ptrāsit hō: sed ⁊ fru
stra cōturbat̄. Thesaurizat
⁊ ignorat: cui ɔgregabit ea
Et nūc q̄ ē expectatio mea
nōne dñs: ⁊ substantia mea
apud te est. Ab omib⁹ iniq̄-
tatib⁹ meis erue me: oppro-
briū īsipiēti dedisti me. Ob

mutui ꝛ nō aperuisti os meū quoniam tu fecisti: amoue a me plagas tuas. A fortitudie man⁹ tue ego defeci i increpatiōib⁹: ꝑpter iniq̄tatē corripuisti hoīez. Et tabescere fecisti sicut araneā aīam ei⁹: verūtñ vane ꝯturbat oīs hō. Exaudi orōem meā dñe ꝛ depcatiōez meā: aurib⁹ pcipe lacrimas meas Ne sileas qm̄ aduena ego sū apud te: ꝛ peregrinus sicut oēs pres mei. Remitte michi vt refrigerer priusq̄ abeam: et amplius non ero. ps. xxxix.

Expectās expectaui dominū: ꝛ intendit mihi. Et exaudiuit p̄ces meas et eduxit me de lacu miserie: et de luto fec. Et statuit supra petram pedes meos: ꝛ direxit gressus meos. Et imisit in os meū canticū nouū: carmē deo nr̄o. Videbūt multi et timebūt: ꝛ sperabūt i dño Beatus vir cui⁹ est nomē dñi spes ei⁹: et nō respexit in vanitates et insanias falsas. Multa fecisti tu dñe de⁹ meus mirabilia tua: ꝛ cogitationib⁹ tuis nō ē qui similis sit tibi. Annūciaui et locut⁹ sū: multiplicati sūt sup numerū Sacrificiū ꝛ oblationē noluisti: aures autē pfecisti mihi. Holocaustū ꝛ pro peccatō non postulasti: tūc dixi ecce venio.

In capite libri scriptum est de me vt facerem volūtatem tuā de⁹ meus volui: ꝛ legē tuam in medio cordis mei. Annūciaui iusticiā tuā in ecclesia magna: ecce labia mea nō prohibebo domie tu scisti Iusticiā tuā non abscōdi in corde meo: veritatē tuā et salutare tuū dixi. Nō abscōdi miam tuā ꝛ veritatem tuā: a cōsilio multo. Tu autez dñe ne longe facias miseratiōes tuas a me: mia tua ꝛ veritas tua sēp susceperūt me. Quoniā circundederūt me mala quorū nō est numer⁹: cōphēderūt me iniq̄tates mee ꝛ nō potui vt viderē. Multiplicate sūt super capillos capitis mei: ꝛ cor meum dereliquit me. Cōplaceat tibi domine vt eruas me: dñe ad adiuuādū me respice. Confūdātur et reuereant simul q̄ querūt aīam meā: vt auferant eam Cōuertant retrorsū et reuereātur: qui volūt mihi mala. Ferāt cōfestim confusionez suā: q̄ dicūt mihi euge euge. Exultēt ꝛ letētur sup te oēs q̄rentes te. ꝛ dicāt semp magnificet dñs: qui diligūt salutare tuū. Ego aūt mēdic⁹ sū et pauper: dñs sollicit⁹ est mei. Adiutor me⁹ ꝛ ꝓtector me⁹ tu es: de⁹ me⁹ ne tardaueris. Glia pri. an. Et nō de-

linquã i lĩgua mea. ã. Sana

Beatus qui in [ps. xl.
telligit sup egenum et pauperẽ: in die mala liberauit eũ dñs. Dñs ↄseruet eũ ⁊ viuificet eũ ⁊ beatũ faciat eũ in terra: ⁊ nõ tradat eũ in aĩam iĩimicoꝝ ei⁹. Dñs opẽ ferat illi sup lectũ dolorꝭ ei⁹: vniuersũ stratũ ei⁹ versasti ĩ infirmitate ei⁹. Ego dixi domine miserere mei: sana aĩaꝫ meã qꝛ peccaui tibi. Inimici mei dixerũt mala mihi: quãdo morietur ⁊ peribit nomẽ eius. Et si ingrediebatur vt videret vana loquebaẗ: cor eius ↄgregabit iniquitatem sibi. Egrediebatur foras: et loquebatur in idipꝫ. Aduersum me susurrabãt oĩs inimici mei: aduersum me cogitabãt mala mihi. Uerbũ iniquũ ↄstituerũt aduersũ me: nũqd q̃ dormit nõ adijciet vt resurgat. Etenĩ homo pacis mee ĩ quo spaui: qui edebat pães meos magnificauit super me supplãtationem. Tu aũt dñe miserẽ mei ⁊ resuscita me: et retribuam eis. In hoc cognoui qm̃ voluisti me: qm̃ nõ gaudebit iĩimic⁹ me⁹ super me. Me aũt propẗ innocentiam suscepisti: et confirmasti me in conspectu tuo ineternum. Benedictus dominus deus israel: a seculo ⁊ in seculum fiat fiat. ps. xli.

Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarũ: ita desiderat anima mea ad te deus. Sitiuit aĩa mea ad deũ fontẽ viuũ: quãdo veniã ⁊ apparebo ante faciẽ dei. Fuerũt mihi lacrime mee panes die ac nocte: dũ dicit mihi quotidie vbi est deus tuus. Hec recordat⁹ sum et effudi in me animã meam qm̃ transibo in locũ tabernaculi admirabilis vsqꝫ ad domũ dei. In voce exultatiõis et confessionis: sonus epulãtis. Quare tristis es anima mea: et quare cõturbas me. Spera in deo qm̃ adhuc cõfitebor illi: salutare vult⁹ mei ⁊ deus meus. Ad me ipsum anima mea ↄturbata est propterea memor ero tui de terra iordãis: ⁊ hermonij a mõte modico. Abyssus abyssũ inuocat: ĩ voce catharactaꝝ tuaꝝ. Omnia excelsa tua et fluctus tui: super me transierunt. In die mãdauit domin⁹ misericordiã suã: ⁊ nocte canticũ eius. Apud me oratio deo vite mee: dicã deo susceptor meus es. Quare oblitus es mei ⁊ quare cõtristatus incedo: dũ affligit me iĩimicus. Dum cõfringuntur ossa mea exprobrauerũt mihi: q̃ tribulãt me inimici mei

Dũ dicũt mihi per singulos
dies vbi est deus tuus quare
tristis es aĩa mea: et qua-
re cõturbas me. Spa in deo
qm̃ adhuc cõfitebor illi: salu-
tare vult⁹ mei ꝛ deus meus.
Gl̃ia pr̃i. ã. Sana dñe aĩam
meã qꝛ peccaui tibi. ps. xliij.
DEus aurib⁹ nr̃is audi-
uimus: pr̃es nr̃i ãnũci-
auerũt nobis. Opus qd̓ opa
tus es in dieb⁹ eoꝝ: ꝛ ĩ dieb⁹
antiquis. Man⁹ tua gentes
dispdidit ꝛ plantasti eos: af-
flixisti pp̃los ꝛ expulisti eos.
Nec eniꝫ in gladio suo possi-
derũt terrã: ꝛ brachiũ eoꝛuꝫ
nõ saluabit eos. Sed dextra
tua ꝛ brachiũ tuũ ꝛ illumina
tio vult⁹ tui: qm̃ cõplacuisti i
eis. Tu es ip̃e rex me⁹ ꝛ deus
me⁹: q̃ mãdas salutes iacob
In te ĩimicos nostros vẽtila
bim⁹ cornu: et ĩ noĩe tuo sper
nemus insurgẽtes in nobis
Non enĩ in arcu meo spera-
bo: et gladi⁹ meus nõ salua-
bit me. Saluasti eniꝫ nos de
affligẽtibus nos: et odiẽtes
nos cõfudisti. In deo lauda-
bimur tota die: ꝛ in noĩe tuo
cõfitebim̃ tibi in seculũ. Nũc
aũt repulisti ꝛ cõfudisti nos:
et nõ egredieris deus in vir-
tutib⁹ nostrꝭ. Auertisti nos
retroꝛsũ post ĩimicos nr̃os:
et q̃ oderũt nos diripiebant
sibi. Dedisti nos tanq̃ oues
escarũ: ꝛ in gentib⁹ dispsisti
nos. Vẽdidisti populũ tuuꝫ
sine p̃cio: ꝛ nõ fuit mltitudo
in cõmutatiõib⁹ eoꝝ. Posui-
sti nos obprobriũ vicinis no-
stris: subsãnatiõem ꝛ derisuꝫ
his qui ĩ circuitu nostro sũt.
Posuisti nos ĩ similitudineꝫ
gẽtib⁹: cõmotiõem capitis ĩ
populis. Tota die verecũdia
mea cõtra me est: ꝛ ꝯfusio fa
ciei mee cooperuit me. A vo
ce exprobrãtis ꝛ obloq̃ntis: a
facie ĩimici ꝛ psequẽtis. Hec
oĩa venerũt sup nos nec obli
ti sum⁹ te: ꝛ ĩique nõ egimus
in testamẽto tuo. Et nõ reces
sit retro coꝛ nostrũ: et declia
sti semitas nostras a via tua
Qm̃ humiliasti nos ĩ loco af
flictiõis: ꝛ cooperuit nos vm
bra mortis. Si obliti sumus
nomẽ dei nostri: ꝛ si expãdi-
m⁹ man⁹ nostras ad deũ alie
nũ. Nõne deus reqret ista:
ip̃e eĩ nouit abscõdita cordis
Qm̃ ppter te mortificam̃ to
ta die: estimati sum⁹ sicut o-
ues occisiõis. Exurge quare
obdormis dñe: exurge et ne
repellas ĩ finẽ. Quare faciẽ
tuã auertis: obliuisceris ino
pie nostre ꝛ tribulatiõis nr̃e
Qm̃ humiliata est ĩ puluere
aĩa nr̃a: ꝯglutinat⁹ est in ter
ra vẽter nr̃. Exurge dñe ad-
iuua nos: ꝛ redime nos ppt
nomen tuum. ps. xliiij.

Eructauit cor meũ verbũ bonũ: dico ego opera mea regi. Lingua mea calamus scribe: velociter scribẽtis. Speciosus forma p̄ filijs hoim: diffusa est gr̃a in labijs tuis ꝓpterea bn̄dixit te de⁹ ineternũ. Accinge͛ gladio tuo sup femur tuũ: potẽtissime. Spe tua ⁊ pulchritudie tua intẽde ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. Propt͛ vitatẽ ⁊ mãsuetudinẽ ⁊ iusticiã: et deducet te mirabilit͛ dextera tua. Sagitte tue acute popl'i sub te cadent: in corda iimicorũ regis. Sedes tua de⁹ in sclm seculi: virga directionis v͛ga regni tui. Dilexisti iusticiã ⁊ odisti iiquitatẽ: ꝓpterea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo leticie p̄ ꝯsortib⁹ tuis. Mirra et gutta ⁊ casia a vestimẽtis tuis a domib⁹ eburneis: ex quibus delectauerũt te filie regũ in honore tuo Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circundata varietate. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurẽ tuã: et obliuiscere populũ tuũ ⁊ domũ patris tui. Et cõcupiscet rex decorẽ tuũ quoniã ip̄e est dñs deus tuus: et adorabunt eũ. Et filie tyri i muneribus vultũ tuũ dep̄cabuntur om̄es diuites plebis Omis gloria eius filie regis abint⁹ in fimbrijs aureis: circũamicta varietatibus. Adducent͛ regi virgĩes post eã: proxie ei⁹ afferent͛ tibi Afferent͛ in leticia ⁊ exultatione: adducẽtur in templũ regis. Pro patrib⁹ tuis nati sũt tibi filij: cõstitues eos p̄ncipes super oẽm terrã. Memores erũt nois tui dñe: in oĩ generatione ⁊ generationẽ. Propterea ppl'i ꝯfitebunt͛ tibi ieternũ: ⁊ i seculũ seculi. Gl'ia

an. Eructauit cor meũ v͛buz bonũ. an. Adiutor. ps. xlv.

Deus noster refugium ⁊ virtus: adiutor i tribulatoĩbus q̃ inuenerũt nos nimis. Propterea non timebim⁹ dũ turbabit͛ terra: ⁊ trãsferent͛ montes in cor maris Sonuert ⁊ turbate sũt aque eoꝝ: cõturbati sũt montes in fortitudie ei⁹. Flumĩs impetus letificat ciuitatẽ dei: sctĩficauit tabernaculũ suum altissim⁹. De⁹ in medio ei⁹ nõ cõmouebit͛: adiuuabit eã deus mane diluculo. Cõturbate sunt gẽtes ⁊ inclinata sũt regna: dedit vocẽ suã mota ẽ terra. Dñs virtutũ nobiscũ: susceptor nr̃ deus iacob Venite ⁊ videte opa dñi: q̃ posuit ꝓdigia sup terrã: auferẽs bella vsq; ad finẽ terre. Arcũ cõteret et ꝯfringet arma: et scuta cõburet igni. Vacate et videte qm̃ ego sum deus:

exaltabor in gentibꝰ ⁊ exal-
tabor in terra. Dñs virtutũ
nobiscũ: susceptor noster de-
us iacob. psalmus. xlvi.

OMnes gentes plaudite
manibꝰ: iubilate deo in
voce exultationis. Qm̃ dñs
excelsus terribilis: rex ma-
gnus sup oẽm terrã. Subie-
cit poplos nobis: ⁊ gẽtes sub
pedibꝰ nr̃is. Elegit nobis he
reditatẽ suã: spem iacob quẽ
dilexit. Ascẽdit deꝰ in iubilo
et dñs in voce tube. Psallite
deo nr̃o psallite: psallite regi
nr̃o psallite. Qm̃ rex oĩs ter-
re deꝰ: psallite sapiẽter. Re-
gnabit deꝰ sup gẽtes: deꝰ se-
det sup sedẽ sctãm suã. Prin
cipes poplorꝝ cõgregati sũt
cũ deo abrahã: qm̃ dij fortes
terre vehemẽter eleuati sũt.
Gloria. an. Adiutor in tribula
tiõibꝰ. an. Auribꝰ. ps. xlvij.

MAgnus dñs ⁊ laudabi
lis nimis: in ciuitate di
nostri in monte sancto eius.
Fũdatur exultatiõe vniuer
se terre: mons syõ latera aq-
lonis ciuitas regis magni.
Deꝰ in domibꝰ eiꝰ cognosce-
tur: cũ suscipiet eã. Qm̃ ecce
reges cõgregati sũt: cõuene
rũt in vnũ. Ipi vidẽtes sic ad
mirati sũt ꝯturbati sũt ꝯmo-
ti sũt: tremor apꝓhendit eos
Ibi dolores vt parturiẽtꝭ: in
spiritu vehemẽti cõteres na-
ues tharsis. Sicut audiuimꝰ
sic vidimꝰ in ciuitate dñi vtu
tũ in ciuitate dei nr̃i: dñs fũ
dauit eã in etnũ. Suscepimꝰ
deꝰ miãm tuã: in medio tem
pli tui. Scdm nomẽ tuũ deꝰ
sic ⁊ laus tua in fines t̃re: iu-
sticia plena est dextera tua.
Letet mons syõ ⁊ exultẽt fi-
lie iude: ꝓpt iudicia tua dñe
Circũdate syon ⁊ ꝯplectimi
ni eã: narrate in turribꝰ eius
Ponite corda vr̃a in virtute
eiꝰ: ⁊ distribuite domos eius
vt enarretꝭ in ꝓgenie altera
Qm̃ hic est deꝰ deꝰ nr̃ in eter-
nũ: ⁊ in sclm̃ seculi ipe reget
nos in secula. ps. xlviij.

AVdite hec oms gẽtes:
auribꝰ ꝑcipite oẽs q̃ ha
bitatis orbẽ. Quiqꝫ terrige-
ne ⁊ filij hoim: simul in vnuz
diues ⁊ paup. Os meũ loque
tur sapiẽtiã: ⁊ meditatio cor
dis mei prudẽtiã. Inclibabo
in parabolã aurẽ meã: aperi
am in psalterio ꝓpositionez
meã. Cur timebo in die ma-
la: iniqtas calcanei mei circũ
dabit me. Qui cõfidũt in vir
tute sua: ⁊ in multitudie diui
ciarꝝ suarꝝ gloriant. Frater
nõ redimet redimet hõ: non
dabit deo placationẽ suam.
Et pciũ redẽptionis anime
sue: ⁊ laborabit in etnũ et vi-
uet adhuc i finẽ. Nõ videbit
interitũ cũ viderit sapientes

morientes: simul insipiens et stultus peribunt. Et relinquent alienis divicias suas: et sepulcra eorum domus illorum in eternum. Tabernacula eorum in progenie et progenie: vocaverunt nomina sua in terris suis. Homo cum in honore esset non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus et similis factus est illis. Hec via illorum scandalum ipsis: et postea in ore suo complacebunt. Sicut oves in inferno positi sunt: mors depascet eos. Et dominabuntur eorum iusti in matutino: et auxilium eorum veterascet in inferno a gloria eorum. Verumtamen deus redimet animam meam de manu inferi: cum acceperit me. Ne timueris cum dives factus fuerit homo: et cum multiplicata fuerit gloria domus eius. Quoniam cum interierit non sumet omnia: neque descendet cum eo gloria eius. Quia anima eius in vita ipsius benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei. Introibit usque in progenies patrum suorum: et usque in eternum non videbit lumen. Homo cum in honore esset non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus et similis factus est illis. Gloria patri. Antiphona. Auribus percipite qui habitatis orbem.

an. Deus deorum. ps. xlix

Deus deorum dominus locutus est: et vocavit terram. A solis ortu usque ad occasum: ex syon species decoris eius. Deus manifeste veniet: deus noster et non silebit. Ignis in conspectu eius exardescet: et in circuitu eius tempestas valida. Advocavit celum desursum: et terram discernere populum suum. Congregate illi sanctos eius: qui ordinant testamentum eius super sacrificia. Et annunciabunt celi iusticiam eius: quoniam deus iudex est. Audi populus meus et loquar israel: et testificabor tibi deus deus tuus ego sum. Non in sacrificiis tuis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper. Non accipiam de domo tua vitulos: neque de gregibus tuis hircos. Quoniam mee sunt omnes fere silvarum: iumenta in montibus et boves. Cognovi omnia volatilia celi: et pulchritudo agri mecum est. Si esuriero non dicam tibi: meus est enim orbis terre: et plenitudo eius. Numquid manducabo carnes thaurorum: aut sanguinem hircorum potabo. Immola deo sacrificium laudis: et redde altissimo vota tua. Et invoca me in die tribulationis: eruam te et honorificabis me. Peccatori autem dixit deus quare tu enarras iusticias meas: et assumis testamentum meum per os tuum. Tu vero odisti disciplinam: et proiecisti sermones meos retrorsum. Si videbas

furē currebas cū eo: ꝛ cū ad
ulteris portionē tuam pone
bas. Os tuū abūdauit mali
cia: ꝛ lingua tua ꝯcinnabat
dolos. Sedēs aduersus fra-
trē tuū loq̄baris ꝛ aduersus
filiū matris tue ponebas scā-
dalū hec fecisti ꝛ tacui. Exi
stimasti inique ꝙ ero tui simi
lis: arguā te ꝛ statuā ꝯtra fa
ciē tuā. Intelligite hec q̄ ob
liuiscimini deū: neq̄n rapiat
ꝛ nō sit qui eripiat. Sacrifi-
ciū laudis honorificabit me
ꝛ illic iter quo ostēdā illi salu
[tare dei. ps. li.
Quid gloriaris in malicia: qui
potēs es in iniq̄tate. Tota
die iniusticiā cogitauit ligua
tua: sicut nouacula acuta fe
cisti dolū. Dilexisti maliciā
sup benignitatē: iniquitatē
magis ꝙ̄ loq̄ eq̄tatē. Dilexi
sti oīa verba p̄cipitatiōis lin
gua dolosa. Propterea de⁹
destruet te in finē euellet te ꝛ
emigrabit te de tabernaclo
tuo: ꝛ radicē tuā de t̄ra viuē
tiū. Videbūt iusti ꝛ timebūt
ꝛ sup eū ridebūt ꝛ dicent: ec
ce hō q̄ nō posuit deū adiuto
rē suū. Sed sperauit in mul-
titudine diuitiaꝝ suaꝝ: ꝛ p̄-
ualuit in vanitate sua. Ego
aūt sicut oliua fructifera in
domo dei speraui in misericor-
dia dei: ieternū ꝛ in sclm se-
culi. Cōfitebor tibi in seclm

q2 fecisti: ꝛ expectabo nomē
tuū qm̄ bonū est in cōspectu
sctōꝝ tuoꝝ. Gloria. an. De⁹
deoꝝ dn̄s locut⁹ est. R̄ñ sc. ꝟ.
Immola deo sacrificiū lau-
dis. Et redde altissimo vota
tua. Ante laud. ꝟ. Exurge
dn̄e adiuua nos. Et libera
nos ppt nomē tuū. In laud.
Scdm magnā miam tuam
miserere mei de⁹. p̄. Miserē
an. Salutare. ps. xlii.
Iudica me deus ꝛ discer
ne causā meā de gēte nō
sctā: ab hoīe iniquo ꝛ doloso
erue me. Q2 tu es de⁹ forti-
tudo mea: q̄re me repulisti ꝛ
q̄re tristis incedo dū affligit
me inimicus. Emitte lucē tu-
am ꝛ veritatē tuā ip̄a me de
duxerūt ꝛ adduxerūt i mōtē
scm̄ tuū: ꝛ i tabernacula tua
Et introibo ad altare dei: ad
deū q̄ letificat iuuētutē meā
Cōfitebor tibi i cythara de-
us de⁹ me⁹: q̄re tristis es aīa
mea ꝛ q̄re ꝯturbas me. Spe
ra in deo qm̄ adhuc ꝯfitebor
illi: salutare vult⁹ mei ꝛ deus
me⁹. an. Salutare vult⁹ mei
de⁹ meus. an. Ad te de luce
vigilo de⁹. ps. De⁹ de⁹ meus
[an. Cūctis. Cātic̄ū.
Ego dixi in dimidio dieꝝ
meoꝝ: vadā ad portas iferi
Quesiui residuū annoꝝ me-
oꝝ: dixi nō videbo dn̄m deū i
t̄ra viuētiū. Non aspiciā ho

minē vltra: & habitatorē que-
tis. Generatio mea ablata
est & ꝯuoluta est a me: q̄si ta
bernaculū pastorū. Precisa
est velut a texente vita mea
dum adhuc ordirer succidit
me de mane vsq; ad vesperā
finies me. Sperabā vsq; ad
mane: q̄si leo sic cōtriuit oīa
ossa mea. De mane vsq; ad
vesperā finies me sicut pul-
lus hyrūdinis sic clamabo:
meditabor vt colūba. Atte-
nuati sūt oculi mei: suspiciē-
tes in excelso. Dn̄e vim pa-
tior respōde ꝓ me qd dicam
aut qd respōdebit mihi: cū
ipse fecerit. Recogitabo tibi
oēs ānos meos: ī amaritudi
ne aīe mee. Dn̄e si sic viuit̄ &
in talib⁹ vita spūs mei corri-
pies me & viuificabis me: ec-
ce ī pace amaritudo mea a-
marissima. Tu autē eruisti
aīam meā vt nō periret: ꝓieci-
sti post tergū tuū oīa pctā
mea. Q: nō infern⁹ ꝯfitebit̄
tibi neq; mors laudabit te:
nō expectabūt q̄ descēdūt in
lacū veritatē tuā. Viuēs vi-
uēs ip̄e ꝯfitebitur tibi sicut &
ego hodie pat̄ filijs notā fa-
ciet veritatē tuā. Dn̄e saluū
me fac: & psalmos n̄ros cāta
bim⁹ cūctis dieb⁹ vite n̄re in
domo dn̄i. Gloria. A. Cūctis
dieb⁹ vite n̄re saluos fac nos
dn̄e. A. In excelsis laudate
deū. P. Laudate dn̄z. Hy⁹.

Ales diei nūcius lucem
ppinquā p̄cinit nos ex
citator mētiū iā x̄ps ad vitā
vocat. Auferte clamat lectu
los egro sopore desides: ca-
stiq; / recti / ac sobrij vigilate
iā sū ꝓxim⁹. Iesū sciam⁹ vo
cibus flētes p̄cātes sobrie in
tēta supplicatio dormire cor
mūdū vetat. Tu x̄pe somnū
discute / tu rumpe noctis vin
cula / tu solue pctm̄ vetus no
uūq; lumē ingere. Deo pa-
tri sit gloria. Cp. de dn̄ica. V.
Repleti sumus. Ad bn̄⁹ an.
In domo dauid pueri sui fe-
cit dn̄s redemptionē plebis
sue. Preces &c. vt s. ¶ Fe-
ria q̄rta. Inuitat̄. In manu
tua dn̄e. Oēs fines terre.
an. Auerte. ps. lij.

Dixit insipiēs in corde
suo: non est deus. Corrupti
sūt & abomiabiles facti sūt
in iniq̄tatib⁹: nō est q̄ faciat
bonū. De⁹ de celo ꝓspexit
sup filios hoīm: vt videat si
est intelligēs aut req̄rēs deū.
Oēs declinauerūt simul ī
utiles facti sūt: nō est qui fa-
ciat bonū nō est vsq; ad vnū.
Nōne sciēt oēs q̄ operāt̄ ini
quitatē: q̄ deuorāt plebē me
am vt cibū panis. Deum nō
inuocauerunt: illic trepida-
uerunt timore vbi non fuit
timor. Qm̄ de⁹ dissipauit

ossa eorum qui hominibus placent: confusi sunt quoniam deus sprevit eos.

Quis dabit ex syon salutare israel cum converterit dominus captivitatem plebis sue exultabit iacob et letabitur israel. ps. liiij.

Exaudi deus orationem meam et ne despexeris deprecationem meam: intende mihi et exaudi me. Contristatus sum in exercitatione mea et conturbatus sum a voce inimici et a tribulatione peccatoris. Quoniam declinaverunt in me iniquitates: et in ira molesti erant mihi. Cor meum conturbatum est intra me: et formido mortis cecidit super me. Timor et tremor venerunt super me: et contexerunt me tenebre. Et dixi quis dabit mihi pennas sicut columbe: et volabo et requiescam. Ecce elongavi fugiens: et mansi in solitudine. Expectabam eum qui salvum me fecit a pusillanimitate spiritus et tempestate. Precipita domine et divide linguas eorum: quoniam vidi iniquitatem et contradictionem in civitate. Die ac nocte circumdabit eam super muros eius iniquitas et labor in medio eius et iniusticia. Et non defecit de plateis eius usura et dolus. Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi sustinuissem utique. Et si is qui oderat me super me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo. Tu vero homo unanimis: dux meus et notus meus. Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ambulavimus cum consensu. Veniat mors super illos: et descendant in infernum viventes. Quoniam nequicie in habitaculis eorum: in medio eorum. Ego autem ad deum clamavi: et dominus salvavit me. Vespere et mane et meridie narrabo et annunciabo: et exaudiet vocem meam. Redimet in pace animam meam ab his qui appropinquant mihi: quoniam inter multos erant mecum. Exaudiet deus et humiliabit illos qui est ante secula. Non enim est illis commutatio et non timuerunt deum: extendit manum suam in retribuendo. Contaminaverunt testamentum eius divisi sunt ab ira vultus eius: et appropinquavit cor illius. Molliti sunt sermones eius super oleum: et ipsi sunt iacula. Iacta super dominum curam tuam et ipse te enutriet: non dabit in eternum fluctuationem iusto. Tu vero deus deduces eos: in puteum interitus. Viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te domine. Gloria patri.

Avertat dominus captivitatem plebis sue. an. Miserere. ps. lv.

Miserere mei deus quoniam conculcavit me homo: to-

ta, die impugnãs tribulauit me. Cõculcauerũt me iimici mei tota die: quoniã multi bellantes aduersum me. Ab altitudie diei timebo ego vero in te spabo. In deo laudabo sermones meos in deo speraui: nõ timebo quid faciat michi caro. Tota die verba mea execrabãtur aduersũ me: oĩs cogitatõnes eox in malũ. Inhabitabũt & abscõdẽt ipi calcaneũ meum obseruabũt. Sicut sustinuerũt aiam meã ꝓ nichilo saluos facies illos: in ira populos ɔfringes. Deus vitã meã annũciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. Sicut & in ꝓmissiõe tua: tũc ɔuertent iimici mei retrorsũ. In q̃cũq; die iuocauero te ecce cognoui qm̃ deus me⁹ es. In deo laudabo verbũ. i dño laudabo sermonẽ: i deo speraui nõ timebo q̃d faciat mihi homo In me sũt de⁹ vota tua: q̃ reddã laudationes tibi. Qm̃ eripuisti aiam meã de morte & pedes meos de lapsu: vt placeã coram deo in lumine viuẽtiũ.

Miserere mei [ps. lvi. deus miserẽ mei: qm̃ i te cõfidit aia mea. Et in vmbra alax tuax sperabo: dõec trãseat iniq̃tas. Clamabo ad deũ altissimũ: deũ qui benefecit mihi. Misit de celo & liberauit me: dedit i opprobrium cõculcãtes me. Misit deus miam suã & veritatẽ suã: & eripuit aiamam meã de medio catulorũ leonũ dormiui cõturbatus. Filij hoĩm dentes eorũ arma & sagitte: & ligua eorum gladius acutus Exaltare sup celos deus: et sup oẽm trã glia tua. Laq̃um parauerũt pedib⁹ meis: & icuruauerũt aiaз meã Foderũt ãte faciẽ meã foueã: & inciderũt in eã. Paratũ cor meũ de⁹ paratũ cor meũ: cãtabo & psalmũ dicã. Exurge glia mea exurge psalteriũ & cythara: exurgam diluculo Cõfitebor tibi in pplis dñe: & psalmũ dicã tibi in gẽtib⁹ Qm̃ magnificata ẽ vsq; ad celos mia tua: & vsq; ad nubes vitas tua. Exaltare sup celos deus: & sup oẽm trã glia tua. Gloria. ã. Qm̃ i te ɔfidit aia mea. an. Juste. ps. lvij.

Si vere vtiq; iusticiã loq̃mini: recte iudicate filij hoĩm. Eteni in corde iniq̃tates opamini i tra: iniusticias manus vre ɔcinnant. Alienati sũt peccatores a vulua: errauerũt ab vtero locuti sũt falsa. Furor illis secũdum similitudinẽ serpent͛: sicut aspidis surde & obturãt͛ aures suas. Que non exaudiet vo-

cem incātantiū: ⁊ venefici in
cantātis sapienter. Deꝰ con
teret dentes eoꝝ in ore ipsoꝝ:
molas leonū ɔfringet domi-
nus. Ad nihilū deuenient tā-
q̄ aqua decurrēs: intēdit ar
cū suū donec infirmētur. Si
cut cera que fluit auferētur
supercecidit ignis et nō vide
rūt solē. Priusq̄ intelligerēt
spine vestre rānū: sicut viuen
tes sic in ira absorbet eos.
Letabit iustus cū viderit vi-
dictam: manꝰ suas lauabit i
sanguie pctōris. Et dicet ho
mo si vtiq̄ ē fructꝰ iusto: vtiq̄
est deus iudicās eos in terra

[ps. lviij.

Eripe me de
inimicis meis deꝰ meꝰ:
et ab isurgētibꝰ in me libera
me. Eripe me de operātibus
iniq̄tatē: ⁊ de viris sanguinū
salua me Quia ecce ceperūt
aīam meā: irruerūt i me for
tes. Neq̄ iniq̄tas mea neq̄
pctm̄ meū dn̄e: sine iniq̄tate
cucurri ⁊ direxi. Exurge i oc
cursū meū ⁊ vide: ⁊ tu dn̄e de
us virtutū deꝰ israel. Intēde
ad visitādas oēs gētes: non
miserearis oībꝰ q̄ operantur
iniq̄tatē. Cōuertētur ad ve-
sperā ⁊ famē paciēt vt canes
et circuibunt ciuitatē. Ecce
loquent in ore suo ⁊ gladiꝰ in
labijs eoꝝ: q̄m quis audiuit
Et tu dn̄e deridebis eos: ad
nihilū deduces oēs gentes.

Fortitudinem meā ad te cu
stodiā: q: tu es deꝰ susceptor
meꝰ: deꝰ meꝰ mīa eiꝰ p̄ueniet
me. Deꝰ ostēdit mihi sup ini
micos meos ne occidas eos
nequādo obliuiscātur popu-
li mei Disp̄ge illos in virtute
tua: ⁊ depone eos protector
meꝰ dn̄e. Delictū oris eoꝝ
sermonē labioꝝ ipsoꝝ: ⁊ ɔp̄re
hendāt in sup̄bia sua. Et de
execratiōe ⁊ mēdacio: annū-
ciabūtur in ɔsūmatione. In
ira cōsūmatiōis ⁊ nō erūt: et
sciēt q: deꝰ dn̄abit iacob et fi
niū terre. Cōuertēt ad vesp̄
am ⁊ famē patiētur vt canes
⁊ circuibūt ciuitatē Ipsi disp̄
gent ad mādu cādū: si vo nō
fuerit saturati et murmura-
būt Ego āt cātabo fortitudi
nē tuā: ⁊ exaltabo mane mi-
sericordiā tuā. Quia factus
es susceptor meꝰ: ⁊ refugiū
meū in die tribulatiōis mee
Adiutor meꝰ tibi psallam q:
deꝰ susceptor meꝰ: deus meꝰ
misericordia mea. Gl'ia pri.
an. Juste iudicate filij hoim.

[an. Da no. p̄. lix

Deus
repulisti nos ⁊ destruxi-
sti nos: iratus es ⁊ misertus
es nobis. Cōmouisti terrā ⁊
cōturbasti eā: sana ɔtritiōes
eiꝰ q: ɔmota ē. Ostēdisti po-
pulo tuo dura: potasti nos vi
no ɔpūctiōis. Dedisti metu
entibꝰ te significationē: vt fu

giant a facie arcus. Ut libe rent dilecti tui: saluũ fac dex tera tua: et exaudi me. Deus locutus est in sancto suo: le tabor et partibor siccimã et cõ uallẽ tabernaculorũ metibor Meus est galaad et meus ẽ ma nasses: et effraim fortitudo capitis mei. Iuda rex meus: moab olla spei mee. In idu meã extẽdã calciamẽtũ me um: mihi alienigene subditi sũt. Quis deducet me in ciui tatẽ munitã: quis deducet me vsq in idumeã. Nõne tu de us qui repulisti nos: et nõ egre dieris deus in virtutibus nostris Da nobis auxiliũ de tribula tiõe: et vana salus hoĩs. In deo faciemus virtutẽ: et ipẽ ad ni hilũ deducet tribulãtes nos. ps. lx.

Exaudi deus deprecationẽ meã: inten de orõni mee. A finibus terre ad te clamaui: dum anxiare tur cor meũ i petra exaltasti me. Deduxisti me quia factus es spes mea: turris fortitudĩs a facie inimici. Inhitabo in tabernaculo tuo i secula prote gari velamẽto alarũ tuarum. Quoniã tu deus meus exaudisti orationẽ meã: dedisti heredi tatẽ timẽtibus nomẽ tuũ. Di es super dies regis adijcies annos eius vsq in diẽ genera tionis et generationis. Per manet in eternũ i cõspectu dei miam et veritatẽ eius quis req ret. Sic psalmũ dicã nomi tuo in seculum seculi: vt reddã vota mea de die in diẽ. Gloria patri an. Da nobis auxiliũ de tri bulatiõe. an. A timore. ps. lxi

Nonne deo subiecta erit aĩa mea: ab ipo eni sa lutare meũ. Nam et ipẽ deus meus et salutaris meus: susce ptor meus nõ mouebor ãplius Quousq irruitis in hominẽ interficitis vniuersi vos tanquã parieti inclinato et macerie depulse Uerũtamẽ preciũ me um cogitauerũt repellere cu curri in siti ore suo benedice bãt: et corde suo maledicebãt Uerũtñ deo subiecta esto a nima mea: quoniã ab ipo patiẽ tia mea. Quia ipẽ deus meus et saluator meus: adiutor meus nõ emigrabo. In deo saluta re meũ et gloria mea: deus au xilij mei et spes mea in deo ẽ. Sperate in eo omnis cõgre gatio populi effũdite coram illo corda vestra: deus adiutor noster in eternũ. Uerũtamen vani filij hominũ mendaces filij hominũ in stateris: vt de cipiãt ipi de vanitate in idip sum. Nolite sperare i iniqta te et rapinas nolite concupi scere: diuitie si affluãt nolite cor apponere. Semel locutus est deus duo hec audiui: quia potestas dei est et tibi domine

misa qz tu reddes vnicuiqz iu xta opa sua. ps.lxiij.

Exaudi de⁹ orationē meam cū depcor: a timore īimici eripe aīam meā. Protexisti me a ɔuētu malignātiū: a multitudine operātiū iniquitatē. Quia exacuerūt vt gladiū linguas suas intēderūt arcū rem amarā vt sagittēt in occultꝫ īmaculatū. Subito sagittabūt eū ⁊ non timebūt: firmauerūt sibi sermonē nequā. Narrauerunt vt abscōderent laqueos: dixerūt q̄s videbit eos. Scrutati sūt iniq̄tates defecerūt scrutātes scrutinio. Accedet hō ad cor altū: et exaltabitꝛ deus. Sagitte paruulorum facte sūt plage eoꝝ: et infirmate sūt contra eos lingue eorū. Conturbati sūt oēs qui videbāt eos: ⁊ timuit oīs homo. Et annūciauerūt opera dei: ⁊ facta eius intellexerunt. Letabitꝛ iust⁹ ī dño ⁊ sperabit in eo: ⁊ laudabūtꝛ oēs recti corde. Gloria. an. A timore īimici eripe dñe aīaz meā. an. In ecclījs. ps.lxv.

Iubilate deo omis terra psalmū dicite nomi ei⁹: date gloriā laudi eius. Dicite deo q̄ terribilia sūt opera tua domine in multitudine virtutis tue: mētientꝛ tibi iimici tui. Omnis terra adoret te ⁊ psallat tibi: psalmuz dicat nomi tuo. Venite ⁊ videte opera dei: terribilis in cōsilijs sup filios hoim. Qui cōuertit mare in aridā ī flumine pertrāsibunt pede: ibi letabimur in ipso. Qui dominatur in virtute sua ī eternū oculi eius super gētes respiciunt: qui exasperāt nō exaltentur in semetipsis. Benedicite gētes deū nostꝝ: ⁊ auditam facite vocē laudis eius. Qui posuit aīam meā ad vitam: ⁊ nō dedit in cōmotionem pedes meos. Qm̄ pbasti nos deus igne nos examinasti: sicut examinatꝛ argētū. Induxisti nos in laqueū posuisti tribulatiōes ī dorso nr̄o im posuisti hoīes sup capita nostra. Trāsiuimus p ignē ⁊ aquā: et eduxisti nos in refrigeriū. Introibo ī domū tuam in holocaustis reddam tibi vota mea: q̄ distinxerūt labia mea. Et locutū est os meum: in tribulatione mea. Holocausta medullata offerā tibi cū incenso arietum: offeraz tibi boues cum hircis. Venite audite ⁊ narrabo oēs q̄ timetis deū quāta fecit anime mee. Ad ipm ore meo clamaui: ⁊ exultaui sub lingua mea. Iniquitatē si aspexi in corde meo nō exaudiet dñs. Propterea exau-

diuit dñs: ⁊ attēdit voci dep̄cationis mee. Bñdictꝰ deꝰ q̄ nō āmouit oratiōnē meā: et mīam suā a me.

ps. lxvij.

Exurgat deus ⁊ dissipētur oīs inimici eius: ⁊ fugiant qui oderunt eū a facie eius. Sicut deficit fumꝰ deficiāt sicut fluit cera a facie ignis: sic pereāt pctōres a facie dei. Et iusti epulētur ⁊ exultent in cōspectu dei: ⁊ delectent̄ in leticia. Cātate deo psalmū dicite nomī eius iter facite ei q̄ ascēdit super occasū dñs nomen illi. Exultate in conspectu eius turbabūtur a facie eiꝰ p̄ris orphanoꝝ: ⁊ iudicis viduarū. Deꝰ in loco sctō suo: deꝰ q̄ inhabitare facit vnius moris in domo. Qui educit vinctos ī fortitudine similit̄ eos qui exasperāt: qui habitāt in sepulchris. Deꝰ cū egredereris ī cōspectu populi tui: cū ptrāsieris in deserto. Terra mota est eteni celi distillauerūt a facie dei sinay: a facie dei israel. Pluuiā voluntariā segregabis deꝰ hereditati tue ⁊ infirmata est: tu vero ꝑfecisti eam. Animalia tua habitabūt in ea parasti in dulcedine tua pauperi deꝰ. Dominus dabit verbū euāgelizantibꝰ virtute multa. Rex virtutū dilecti dilecti: ⁊ speī domus diuidere spolia. Si dormiatis inter medios cleros pēne colūbe deargētate ⁊ posteriora dorsi eius ī pallore auri. Dū discernit celestꝭ reges sup̄ eā niue dealbabunt̄ i selmon: mōs dei mōs pinguis. Mōs coagulatus mōs pinguis: vt q̄d suspicamī mōtes coagulatos. Mōs in quo bn̄placitū ē deo habitare in eo: eteni dñs habitabit in finē. Currus dei decē milibꝰ multiplex milia letātiū: dñs in eis in syna in scō. Ascēdisti ī altū cepisti captiuitatē: accepisti dona in hoībus. Eteni nō credētes: ī habitare dñm deū. Bñdictus dñs die quotidie: ꝓsperū iter faciet nobis deus salutariū nr̄oꝝ. Deus nr̄ deus saluos faciēdi: ⁊ dñi dñi exitꝰ mortꝭ. Verūtn̄ deꝰ ꝯfringet capita īimicoꝝ suoꝝ: verticē capilli ꝑambulātiū in delictis suis. Dixit dñs ex basā conuertā: cōuertā in ꝓfundum maris. Vt intinguatur pes tuus ī sāguine: lingua canū tuoꝝ ex īimicis ab ipo. Viderūt igressus tuos deꝰ: ingressus dei mei regis mei q̄ est in sancto. Preuenerunt p̄ncipes cōiūcti psallētibus in medio iuuēculaꝝ tympanistriaꝝ. In ecclesijs bn̄dicite deo dño: de fontibꝰ israel.

Ibi beniamin adolescētul⁹:
in mētis excessu. Principes
iuda duces eoꝝ: pncipes za-
bulō pncipes neptalim. Mā
da de⁹ vtuti tue: ꝯfirma hoc
deus qd opatus es in nobis
A tēplo tuo in hiɫɫm: tibi of
ferēt reges munera. Increpa
pa feras arūdinis cōgrega-
tio tauroꝝ in vaccis poploꝝ:
vt excludāt eos q pbati sunt
argēto. Dissipa gētes q bel-
la volūt veniēt legati ex egy-
pto: ethiopia pueniet man⁹
ei⁹ deo. Regna terre cātate
deo: psallite dño. Psallite do
q ascēdit sup celū celi: ad ori
entē. Ecce dabit voci sue vo-
cē virtutis: date gloriā deo
sup israel magnificētia ei⁹/
τ virtus ei⁹ in nubib⁹. Mira
bilis de⁹ in scīs suis: de⁹ isra
el ipe dabit virtutē τ fortitu-
dinē plebi sue: bñdict⁹ deus.
Gl'ia. an. In ecclesijs bñdici
te deo dño. Añ lec. ℣. De⁹ vi
tā meā annūciaui tibi. Po-
suisti lachrymas meas i cō-
spectu tuo. Añ lau. ℣. Exal-
tare sup celos de⁹. Et super
oēm terrā gl'ia tua. In lau. ā
Amplius laua me dñe ab i-
iusticia mea. ps. Miserere.
TE decet hym [p. lxiiij.
nus de⁹ i syō: τ tibi red
det votū in hierɫm. Exaudi
orōnē meā: ad te oīs caro ve
niet. Verba iniquoꝝ pualue
rūt sup nos: τ ipietatib⁹ no-
stris tu ppiciaberis. Beat⁹
quē elegisti τ assūpsisti: habi
tabit in atrijs tuis. Replebi
mur i bonis dom⁹ tue: scm̄ ē
tēplū tuū mirabile in eqtate
Exaudi nos de⁹ salutaris nr̄
spes oīm finiū tre et in mari
lōge. Preparās mōtes i vir-
tute tua accinct⁹ potentia: q
ꝯturbas pfūdū maris sonū
fluctuū ei⁹. Turbabunt gē
tes τ timebūt q habitāt tmi
nos a signis tuis exitus ma
tutini τ vespe delectabis. Vi
sitasti trā τ iebriasti eā: mul
tiplicasti locupletare eā. Flu
men dei repletū ē aqs para-
sti cibū illoꝝ: qm̄ ita ē ppara
tio ei⁹. Riuos eius inebriās
multiplica genimina ei⁹: in
stillicidijs ei⁹ letabit germi-
nās. Benedices corone āni
benignitatis tue: τ cāpi tui
replebūt vbertate. Pingue
scent speciosa deserti: τ exul-
tatiōe colles accingent. In
duti sūt arietes ouium: τ val
les abūdabūt frumento cla
mabūt eteni hymnū dicent
an. Te decet hymn⁹ de⁹ i sy-
on. ā. Labia mea laudabūt
te in vita mea de⁹ meus. ps.
cātica.
EX [Deus de⁹.
ultauit cor meū in dño
τ exaltatū est cornu meū in
do meo. Dilatatū ē os meū
sup inimicos meos: q letatus

ta sũ in salutari tuo. Nõ est
sctũs vt est dñs neq3 enĩ est
alius extra te: ⁊ nõ est fortis
sicut de⁹ nr̃. Nolite multipli
care loq̃ sublimia gloriãtes.
Recedant vetera de ore vr̃o
q2 de⁹ sciẽtiarũ dñs est ⁊ ipi
pparant cogitatiões. Arc⁹
fortiũ superatus ẽ: ⁊ infirmi
accincti sũt robore. Repleti
prius p panib⁹ se locauerũt: ⁊
famelici saturati sũt. Donec
sterilis peperit plurimos: et
q̃ multos habebat filios ĩfir
mata ẽ. Dñs mortificat ⁊ vi
uificat: deducit ad ĩferos et
reducit. Dñs pauperẽ facit
⁊ ditat: humiliat ⁊ sublimat
Suscitãs de puluere egenũ
⁊ d stercore erigẽs pauperẽ
Ut sedeat cũ pncipib⁹: ⁊ so
liũ glie teneat. Dñi enĩ sũt
cardines tre: ⁊ posuit super
eos orbẽ. Pedes sctõꝝ suoꝝ
seruabit: ⁊ ĩpij ĩ tenebris ɔti
cescẽt: q2 nõ ĩ fortitudĩe sua
roborabit vir. Dñm formi-
dabunt aduersarij ei⁹: ⁊ sup
ipos ĩ celis tonabit. Dñs iu
dicabit fines terre ⁊ dabit ĩ-
periũ regi suo: ⁊ sublimabit
cornu xpi sui. Gl̃a. an. Dñs
iudicabit fines tre. an. Celi
celoꝝ laudate deũ. ps. Laud
Nox ⁊ tenebre ⁊ Hy⁹.
nubila cõfusa mũdi et
turbida lux ĩtrat albescit po
lus xps venit discedite. Ca-

ligo tre scindit pcussa solis
spiculo reb⁹ q3 iã color redit:
vultu nitẽtis siderꝭ. Te xpe
solũ nouim⁹ te mẽte pura et
simplici flẽdo canẽdo q̃sum⁹
ĩtẽde nr̃is sẽsib⁹. Sũt multa
fucis illita q̃ luce purgentur
tua tu lux eoy sideris vultu
sereno illumina. Deo prĩ sit
Cap. de dñica. v. Repleti su
m⁹ mane. Ad bñ⁹ a. De ma
nu oim q̃ oderũt nos libera
nos dñe. Preces vt s. ¶ Fe
ria. v. Inuit. Adorem⁹ dñm
Q̃m ipe fecit nos. ps. Venite.
In no. an. Dñe de⁹. ps. lxviij
Saluũ me fac de⁹ q̃m in
trauerũt aq̃: vsq3 ad ani-
mã meã. Infixus sũ in limo
pfũdi: ⁊ nõ est substãtia. Ue
ni in altitudinẽ maris: ⁊ tẽ-
pestas demersit me. Labo-
raui clamãs rauce facte sũt
fauces mee: defecerũt oculi
mei dũ spero in deũ meum.
Multiplicati sũt sup capillos
capitꝭ mei: q̃ oderũt me gra
tis. Cõfortati sũt q̃ psecuti
sũt me ĩimici mei ĩiuste q̃ nõ
rapui tũc exsoluebã. De⁹ tu
scis insipiẽtiã meã ⁊ delicta
mea a te nõ sunt abscõdita.
Nõ erubescãt ĩ me qui expe
ctãt te dñe: dñe virtutũ. Nõ
ɔfũdant super me: q̃ q̃rũt te
de⁹ israel. Q̃m pter te susti
nui opprobriũ operuit cõfusio
faciẽ meã. Extrane⁹ factus

sũ fratrib⁹ meis: ⁊ peregrin⁹ filijs matris mee. Quoniã zelus domus tue comedit me: ⁊ obprobria exprobrãtiũ tibi ceciderũt sup me. Et operui in ieiunio aiaz meã: ⁊ factũ est in obprobriũ mihi. Et posui vestimentũ meũ ciliciũ: ⁊ factus sũ illis in parabolã. Aduersũ me loquebãtur q̃ sedebant in porta: ⁊ in me psallebãt q̃ bibebãt vinũ. Ego vero orationẽ meã ad te dñe: tps beneplaciti deus. In multitudine mĩe tue exaudi me: i veritate salut; tue. Eripe me de luto vt non infigar: libera me ab his q̃ oderũt me: et de profũdis aquaꝝ. Non me demergat tẽpestas aque neq; absorbeat me profũdũ: neq; vrgeat sup me pute⁹ os suũ. Exaudi me dñe qm̃ bẽigna est mĩa tua: scd̃z mltitudinẽ miserationũ tuaꝝ respice in me. Et ne auertas faciẽ tuã a puero tuo: qm̃ tribulor: velociter exaudi me. Intẽde aĩe mee ⁊ libera eã: ꝓpter inimicos meos eripe me. Tu scis improperiũ meũ ⁊ cõfusiõez meã: ⁊ reuerẽtiã. In cõspecũ tuo sũt oẽs q̃ tribulãt me: improperiũ expectauit cor meum ⁊ miseriã. Et sustinui q̃ simul ꝯtristaretur: ⁊ nõ fuit q̃ cõsolaret ⁊ nõ iueni. Et dederũt in escam meã fel: ⁊ in siti mea potauerũt me aceto. Fiat mẽsa eoꝝ corã ipsis in laqueũ: ⁊ i retributiões ⁊ i scãdalũ. Obscurẽt oculi eoꝝ ne videãt: ⁊ dorsũ eoꝝ spĩ curua. Effũde sup eos irã tuã: et furor ire tue cõprehendat eos. Fiat hitatio eoꝝ deserta: et in tabernaculis eoꝝ nõ sit q̃ inhabitet. Quoniã quẽ tu ꝑcussisti persecuti sũt: ⁊ sup dolorẽ vulnerũ meoꝝ addiderũt. Appone iniq̃tatẽ sup iniquitatẽ eoꝝ: ⁊ nõ intrẽt i iusticiã tuã. Deleant de libro viuentiũ: et cũ iustis nõ scribãtur. Ego sũ pauper et dolens: salus tua de⁹ suscepit me. Laudabo nomẽ dei cũ cantico: ⁊ magnificabo eum in laude. Et placebit deo super vitulũ nouellũ: cornua producẽtẽ ⁊ vngulas. Uideãt pauperes ⁊ letẽtur: querite deũ ⁊ viuet aĩa vr̃a. Qm̃ exaudiuit pauperes dñs: ⁊ vinctos suos nõ despexit. Laudẽt illũ celũ ⁊ terra: mare ⁊ oĩa reptilia i eis. Qm̃ deus saluã faciet syon: et edificabũtur ciuitates iude. Et inhitabũt ibi: et hereditate acq̃rent eã. Et semen seruoꝝ eius possidebũt eaz ⁊ q̃ diligũt nom̃ ei⁹ habitabũt in ea. ps. lxix

Deus in adiutoriũ meũ intẽde: dñe ad adiuuãdũ me festina. Cõfũdant ⁊ reuereant: q̃ q̃-

rũt aiam meã. Auertant̃ re
trorsũ ⁊ erubescãt: qui volũt
mihi mala. Auertãt̃ statim
erubescẽtes: q̃ dicũt mihi eu
ge euge. Exultẽt ⁊ letent̃ in
te oẽs q̃ querũt te: ⁊ dicãt sẽꝑ
magnificet̃ dñs q̃ diligũt sa-
lutare tuũ. Ego vero egen⁹
⁊ pauꝑ sũ: deus adiuua me.
Adiutor me⁹ ⁊ liberator me
us es tu: dñe ne moreris. Glo
ria. an. Dñe de⁹ in adiutoriũ
meum intẽde. an. Esto mihi

In te dñe spe ps. lxx.
raui nõ ꝯfũdar ineťnũ: i
iusticia tua libera me ⁊ eripe
me. Inclia ad me aurẽ tuã: ⁊
salua me. Esto mihi in deũ
ꝓtectorẽ: ⁊ i locũ munitũ vt
saluũ me facias. Qm̃ firma-
mẽtũ meũ ⁊ refugiũ meũ es
tu: deus me⁹ eripe me de ma
nu pctõris: ⁊ de manu cõtra
legẽ agẽtis ⁊ iniq̃. Qm̃ tu es
patiẽtia mea dñe: dñe spes
mea a iuuentute mea. In te
cõfirmatus sũ ex vtero: de vẽ
tre matris mee tu es ꝓtector
me⁹. In te cantatio mea sẽꝑ
tanq̃ ꝓdigiũ fctũs sũ multis
⁊ tu adiutor fortis. Repleat̃
os meũ laude: vt cantẽ glori
am tuã tota die magnitudi-
nẽ tuã. Ne proiicias me in
tempore senectutis: cũ defe
cerit virt⁹ mea ne derelinquas
me. Quia dixerũt inimici mei
mihi: et q̃ custodiebãt aiam
meã ꝯsiliũ fecerũ in vnũ. Di
cẽtes deus dereliqt eũ ꝑseq̃-
mini ⁊ cõprehẽdite eũ: q2 nõ
est q̃ eripiat. Deus ne elõge
ris a me: de⁹ meus in auxiliũ
meũ respice. Cõfũdantur ⁊
deficiãt detrahẽtes aĩe mee
operiãtur ꝯfusione ⁊ pudore
q̃ querũt mala mihi. Ego aũt
sẽꝑ sꝑabo: ⁊ adiiciã super
omnẽ laudẽ tuã. Os meum
annũciabit iusticiã tuã: tota
die salutare tuũ. Qm̃ nõ co-
gnoui litteraturã itroibo in
potentias dñi: dñe memora
bor iusticie tue solius. Deus
docuisti me a iuuẽtute mea:
et vsq3 nũc pronũciabo mira
bilia tua. Et vsq3 in senectã
et seniũ: de⁹ ne derelinquas
me. Donec ãnũciẽ brachiũ
tuũ: generatiõi oĩ q̃ vẽtura ẽ
Potẽtiã tuã ⁊ iusticiã tuam:
deus vsq3 in altissima q̃ feci-
sti magnalia: de⁹ q̃s silis tibi
Quantas ostendisti mihi tri
bulationes multas ⁊ malas
et cõuersus viuificasti me: et
de abyssis terre iteꝝ reduxi-
sti me. Multiplicasti magni
ficẽtiã tuã: et conuersus con
solatus es me. Nã ⁊ ego cõ-
fitebor tibi in vasis psalmi ve
ritatem tuã deus: psallã tibi
in cythara scũs israel. Exul
tabunt labia mea cũ canta
uero tibi: et aĩa mea quã re
demisti. Sed et lingua mea

meditabitur iusticiā tuā cuz cōfusi ꝛ reueriti fuerit q̄ querunt mala mihi. ps. lxxi.

Deus iudiciuz tuū regi da: et iusticiaz tuā filio regis. Iudicare populū tuū in iusticia: ꝛ paupes tuos in iudicio. Suscipiāt mōtes pacē populo: ꝛ colles iusticiam Iudicabit paupes populi et saluos faciet filios pauperū: et hūiliabit calūniatorē. Et pmanebit cū sole ꝛ āte lunā: i generatiōe ꝛ generationē. Descēdet sicut pluuia in vellus: ꝛ sicut stillicidia stillācia sup terrā. Orietur in diebus ei⁹ iusticia: ꝛ abūdātia pacꝭ dōec auferat lūa Et dn̄abit a mari vsq ad mare: ꝛ a flumie vsq ad terminos orbis terr Corā illo pcidēt ethiopes: ꝛ iimici ei⁹ trā lingēt. Reges tharsis ꝛ insule munera offerēt: reges arabū ꝛ saba dona adducent. Et adorabūt eū oēs reges: oēs gētes seruient ei. Quia liberabit pauperē a potēte: ꝛ pauperē cui nō erat adiutor Parcet pauperi ꝛ inopi: ꝛ aīas pauperū saluas faciet. Ex vsuris ꝛ iniquitate redimet aīas eorū: et honorabile nomē eorū corā illo. Et viuet et dabitur ei de auro arabie et adorabūt de ipō semp: tota die benedicent ei. Erit firmamētū i terra in sūmis montiū superextollet super libanū fruct⁹ ei⁹ ꝛ florebunt de ciuitate sicut fenū terre. Sit nomē ei⁹ bn̄dictū in secula: ante solē permanet nomē ei⁹. Et bn̄dicētur in ipō oēs tribus terre: oēs gētes magnificabūt eū Bn̄dict⁹ dn̄s de⁹ israel: qui facit mirabilia solus. Et bn̄dictū nomē maiestatꝭ ei⁹ in eternū: et replebit maiestate ei⁹ oīs terra: fiat fiat. Gloria an. Esto mihi dn̄e in deū protectorē. a. Liberasti. ps. lxxii.

Quā bonus israel deus: his qui recto sūt corde. Mei autē pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei. Qz zelaui sup iniquos: pacē pctōr vidēs. Quia non est respectus morti eor: ꝛ firmamētū in plaga eor. In labore hoim nō sūt: ꝛ cū hominib⁹ nō flagellabunt. Ideo tenuit eos supbia: operti sūt iniqtate ꝛ ipietate sua. Prodijt quasi ex adipe iiquitas eorū: transierūt in affectum cordis. Cogitauerūt ꝛ locuti sūt nequiciaz: iniqtatē in excelso locuti sūt. Posuerūt in celo os suū: et lingua eorū transiuit in terra. Ideo conuertetur populus me⁹ hic: et dies pleni iuenientur in eis. Et dixerūt quomodo scit deus: et si est sciētia in excelso.

Ecce ipi pctōres ⁊ abūdātes
in seculo: obtinuerunt diui-
cias. Et dixi ergo sine causa
iustificaui cor meū: ⁊ laui in
ter inocētes manꝰ meas. Et
fui flagellatꝰ tota die: ⁊ casti
gatio mea in matutinis. Si
dicebā narrabo sic: ecce nati
onem filioꝝ tuoꝝ reprobaui
Existimabā vt cognoscerez:
hoc labor est ante me. Donec
intrē in sāctuariū dei: ⁊ itel-
ligaz in nouissimis eoꝝ. Ve
rūtamē ꝓpter dolos posuisti
eis: deiecisti eos dū alleuarē
tur. Quomodo facti sūt in de
solationē subito defecerunt:
perierūt ꝓpter iniqtatē suā.
Velut sōniū surgentiū dn̄e
in ciuitate tua: ymaginē ip-
soꝝ ad nihilū rediges. Quia
inflāmatuz est cor meū: ⁊ re-
nes mei cōmutati sūt et ego
ad nihilū redactꝰ sum ⁊ nesci
ui. Et iumētū factꝰ sū apud
te: et ego semꝑ tecū. Tenui
sti manū dexterā meā: et in
volūtate tua deduxisti me ⁊
cuz gl'ia suscepisti me. Quid
eni mihi est in celo: et a te qd
volui suꝑ terrā. Defecit ca-
ro mea ⁊ cor meum: deus cor
dis mei ⁊ pars mea deus ine
ternū. Quia ecce qui elōgāt
se a te peribūt: ꝑdidisti om̄s
qui fornicātur abs te. Mihi
autē adherere deo bonū est:
ponere in dn̄o deo spē meam
Vt annūciē om̄es ꝑdicatio
nes tuas: in portis filie syon
Vt quid deꝰ [ps lxxiii
repulisti in finē: iratus
est furor tuꝰ suꝑ oues pascue
tue. Memor esto cōgregati-
onis tue: quā possedisti ab īi
cio. Redemisti virgā heredi-
tatis tue: mons syon in quo
habitasti in eo. Leua manꝰ
tuas in suꝑbias eoꝝ in finē:
quāta malignatꝰ est īimicus
in sctō. Et gloriati sūt q̄ ode
rūt te: in medio solennitatis
tue. Posuerunt signa sua si-
gna ⁊ nō cognouerūt: sicut ī
exitu suꝑ sūmū. Quasi in sil
ua lignorū securibꝰ exciderūt
ianuas eiꝰ in idipz: in securi
⁊ ascia deiecerūt eā. Incēde-
runt igni sctūariū tuū in ter
ra: polluerunt tabernaculū
noīs tui. Dixerunt in cor
de suo cognatio eoruz simul
quiescere faciamus omnes
dies festos dei a t'ra. Signa
n̄ra nō vidimꝰ iam nō est pro
pheta: ⁊ nos nō cognoscet ā-
plius. Vsqꝫquo deus impro
perabit inimicus irritat ad-
uersariꝰ nomē tuū in finem.
Vt quid auertis manū tuā
⁊ dexterā tuā de medio sinu
tuo in finē. Deꝰ autē rex n̄r
ante secula: operatus est sa-
lutē ī medio t'rē. Tu ꝯfirma-
sti in v'tute tua mare: ꝯtribu
lasti capita drachonū in aq̄s

Tu ↄfregisti capita dracho-nis: dedisti eū escaꝫ populis ethiopū. Tu disrupisti fōtes ꝛ torrētes: tu siccasti fluuios ethā. Tuus est dies ꝛ tua est nox: tu fabricat⁹ es aurorā ꝛ solē. Tu fecisti oēs terminos terre: estateꝫ ꝛ ver tu plasma sti ea. Memor esto hui⁹ iimi cus ip̄roperauit dño: ꝛ ppl's insipiēs incitauit nomē tuū. Ne tradas bestijs aīas cōfi-tētes tibi: ꝛ aīas paupū tuo rū ne obliuiscaris in finem. Respice in testamtū tuū: qꝛ repleti sūt qui obscurati sūt terre domib⁹ iniquitatū. Ne auertat h̄ūilis fact⁹ ↄfusus: paup et inops laudabūt no-mē tuuꝫ. Exurge de⁹ iudica causā tuaꝫ: memor esto ip̄ro perioꝝ tuoꝝ eoꝝ que ab insi-piētē sūt tota die. Ne obliui-scaris voces iimicoꝝ tuorū: sup̄bia eorū q̄ te oderūt ascē dit semp. Gl'a. an. Liberasti virgā hereditatꝭ tue: an. In

Onsi [israel. ps. lxxiiij

Confitebimur tibi de⁹ cōfitebimū et inuocabimus nomē tuuꝫ. Narrabimus mirabilia tua cū accepero tēpus ego iusti-cias iudicabo. Liquefctā ē terra ꝛ oēs q̄ habitant in ea: ego cōfirmaui colūnas eius Dixi iiquis nolite iique age re: ꝛ delinq̄ntib⁹ nolite exal-tare cornu. Nolite extollere in altum cornu vestrū: nolite loqui aduersus deū iniq̄tatē. Quia neq3 ab oriēte neq3 ab oc cidente neq3 a desertis mōti bus q̄m de⁹ iudex est. Hunc h̄ūiliat ꝛ hunc exaltat: qꝛ ca-lix in manu dñi vini meri ple nus mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc verūtū fex ei⁹ nō est exinanita: bibēt oēs pctō res terre. Ego aūt annūciā bo i seculū: cātabo deo iacob Et oīa cornua pctoꝝ cōfrin-gā: ꝛ exaltabūt cornua iusti

Notus in iu- [ps. lxxv.
dea de⁹ i israel: magnū nomē ei⁹. Et fact⁹ est in pace locus eius: ꝛ h̄itatio eius in syon. Ibi cōfregit potētias arcuū: scutū gladiū ꝛ belluꝫ Illuminās tu mirabiliter a montib⁹ eternis: turbati sūt oēs insipiētes corde. Dormi erūt sōnū suū: ꝛ nihil iuene-rūt oēs viri diuitiaꝝ in mani bus suis. Ab īcrepatiōe tua de⁹ iacob: dormitauerūt qui ascēderūt equos. Tu terribi lis es et quis resistet tibi: ex tūc ira tua. De celo auditū fecisti iudiciū: terra tremuit et quieuit. Cū exurgeret in iudicio de⁹: vt saluos faceret oēs mā̄suetos terre. Qm̄ co gitatio hoīs cōfitebit tibi: ꝛ reliquie cogitatiōis diem fe stū agēt tibi. Uouete ꝛ red-dite dño deo vestro: oēs q̄ in

circuitu ei⁹ affertis munera.
Terribili et ei q̃ aufert spiri-
tũ p̃ncipuz: terribili apud re
ges fre. Gl'ia p̃ri. an. In isrl'
magnũ nomẽ ei⁹. a. Tu. ps.
Voce mea ad [lxxvi.
dominũ clamaui: voce
mea ad deũ ⁊ītẽdit mihi. In
die tribulatiõis mee deũ ex-
quisiui manibus meis nocte
cõtra eũ: ⁊ nõ sũ decept⁹. Re
nuit ꝯsolari aĩa mea memor
fui dei ⁊ delectat⁹ sũ ⁊ exerci-
tat⁹ sũ: et defecit sp̃us meus
Anticipauerũt vigilias ocu
li mei turbat⁹ sũ ⁊ nõ sũ locu-
tus. Cogitaui dies ãtiquos
⁊ ãnos et̃nos in mẽte habui
Et meditat⁹ sũ nocte cũ cor-
de meo: et exercitabor ⁊ sco-
pebã sp̃m meũ. Nunq̃d in et̃
nũ ꝓiecit deus: aut nõ appo-
net vt cõplacitior sit adhuc.
Aut in finẽ mĩam suã absci-
det: a g̃natiõe in generatio-
nez. Aut obliuiscet̃ misereri
deus: aut ꝯtinebit in ira sua
mĩas suas. Et dixi nunc ce-
pi: hec mutatio dext̃e excel-
si. Memor fui operũ dñi: q̃r
memor ero ab inicio mirabi-
liũ tuoꝝ. Et meditabor in oĩ
bus opib⁹ tuis: ⁊ in adiuẽtio
nib⁹ tuis exercebor. De⁹ i sã
cto via tua q̃s deus magn⁹ si
cut de⁹ nr̃: tu es deus q̃ facis
mirabilia. Notã fecisti in po
pulis virtutẽ tuaz: redemisti
in brachio tuo pp̃lm tuũ fili-
os iacob ⁊ ioseph. Viderunt
te aque de⁹ viderũt te aque ⁊
timuerũt: ⁊ turbate sũt abis
si. Multitudo sonit⁹ aquaꝝ:
vocem dederunt nubes. Ete
nim sagitte tue transeunt:
vox tonitrui tui in rota. Illu
xerũt coruscatiões tue orbi
terre: cõmota est ⁊ cõtremuit
terra In mari via tua ⁊ semi
te tue in aquis multis: et ve-
stigia tua nõ cognoscẽt̃. De
duxisti sicut oues pp̃lm tuũ:
in manu moysi ⁊ aaron
Attendite [ps. lxxvii
pp̃le me⁹ legẽ meã: icli
nate aurẽ vr̃am i verba oris
mei Aperiã in parabolis os
meũ loquar ꝓpositiões ab ĩi
cio. Quãta audiuimus et co
gnouim⁹ ea: et p̃res nr̃i nar-
rauerũt nobis. Nõ sũt occul
tata a filijs eoꝝ: in g̃natione
alt̃a. Narrãtes laudes dñi:
et virtutes ei⁹ ⁊ mirabilia ei⁹
que fecit. Et suscitauit testi-
moniũ i iacob: et legẽ posuit
in israel Quãta mãdauit pa
trib⁹ nr̃is nota facẽ ea filijs
suis: vt cognoscat g̃natio al
tera. Filij qui nascent̃ ⁊ ex-
urgent enarrabũt filijs suis
Vt ponãt in deo spem suã ⁊
nõ obliuiscãtur operum dei ⁊
mãdata eius exquirãt. Ne
fiãt sicut patres eoꝝ: g̃natio
praua ⁊ exaspans. Genera-

tio q̄ nō direxit cor suū: ⁊ nō
est creditus cū deo spūs ei⁹.
Filij effrem itēdētes ⁊ mit-
tētes arcū: cōuersi sūt in die
belli. Nō custodierūt testa-
mētū dei: ⁊ in lege ei⁹ nolue-
rūt ambulare. Et obliti sūt
bñfactoꝝ eius: ⁊ mirabiliū
ei⁹ q̄ ostēdit eis. Corā pr̄ib⁹
eoꝝ fecit mirabilia ī t̄ra egy
pti: ī cāpo thaneos. Interru-
pit mare et perduxit eos: et
statuit aquas q̄si in vtre. Et
eduxit eos in nube diei: ⁊ to
ta nocte ī illumiatiōe ignis.
Interrupit mare ⁊ ꝑduxit eos
⁊ adaq̄uit eos veluti abysso
m̄lta. Et eduxit aquā de pe
tra: et deduxit tāq̄ flumina
aq̄s. Et apposuerūt adhuc
peccare ei: in ira excitauer̄t
excelsum in inaquoso.
Et tētauerūt deū in cordib⁹
suis: vt peterēt escas aīab⁹ su
is. Et male locuti sunt de
deo: dixerūt nūq̄d poterit de
us pare mēsā ī deserto. Qm̄
ꝑcussit petrā et fluxerūt aq̄:
⁊ torrētes īundauerūt. Nūq̄
q̄d ⁊ panē pot̄it dare: aut pa
rare mēsā pp̄lo suo. Ideo au
diuit dn̄s ⁊ distulit: et ignis
accēsus ē in iacob: ⁊ ira ascē
dit ī israel. Qꝛ nō credider̄t
in deo: nec sperauerūt ī salu
tari ei⁹. Et mādauit nubib⁹
desuper: ⁊ ianuas celi aꝑuit
Et pluit illis māna ad man
ducādū: ⁊ panē celi dedit eis
Panē angelorū mādeucauit
homo: cibaria misit eis in a-
būdātia. Trāstulit austꝝ de
celo: ⁊ īduxit ī v̄tute sua afri
cū. Et pluit suꝑ eos sicut pul
uerē carnes: ⁊ sicut arenam
maris volatilia pēnata. Et
ceciderūt ī medio castroꝝ eo-
rū: circa tabernac̄la eoꝝ. Et
mādeucauerūt ⁊ saturati sūt
nimis ⁊ desideriū eoꝝ attu-
lit eis: nō sūt fraudati a desi
derio suo. Adhuc esce eorū
erāt ī ore ipoꝝ: ⁊ ira dei ascē
dit super eos. Et occidit pin
gues eoꝝ: ⁊ electos israel im
pediuit. In oīb⁹ his pecca-
uerūt adhuc: ⁊ nō credider̄t
ī mirabilib⁹ ei⁹. Et defecer̄t
in vanitate dies eoꝝ: ⁊ anni
eoꝝ cū festinatiōe. Cū occi-
deret eos q̄rebāt eū ⁊ reuer
tebant̄: et diluculo veniebāt
ad eū. Et rememorati sunt
qꝛ de⁹ ē adiutor eoꝝ: ⁊ deus
excelsus redēptor eoꝝ ē. Et
dilexer̄t eū ī ore suo: ⁊ līgua
sua mētiti sunt ei. Cor autē
eorū nō erat rectū cū eo: nec
fideles habiti sūt ī testam̄to
ei⁹. Ipse aūt est misericors ⁊
ꝓpici⁹ fiet pct̄is eoꝝ: ⁊ nō dis
ꝑdet eos. Et abūdauit vt a-
uerteret irā suā: ⁊ nō accen-
dit oēm irā suā. Et recorda-
tus ē qꝛ caro sūt spūs vadēs
⁊ nō rediēs. Quotiēs exacer

bauerũt eũ in deserto: in ira
cõcitauerũt eũ in inaquoso.
Et ꝯuersi sũt ⁊ tẽtauerũt deũ
⁊ sctm̃ israel exacerbauerũt
Nõ sũt recordati man⁹ ei⁹:
die q̃ redemit eos de manu
tribulãtis. Sicut posuit in e-
gypto signa sua: ⁊ prodigia
sua in cãpotaneos. Et ꝯuer
tit in sãguinẽ flumia eoꝝ: et
ymbres eoꝝ ne biberẽt. Mi
sit i eos cynomiã et comedit
eos: ranam ⁊ dispdidit eos.
Et dedit erugini fruct⁹ eoꝝ:
⁊ labores eoꝝ locuste. Et oc
cidit in grãdine vineas eoꝝ:
⁊ moros eorũ in pruina. Et
tradidit grãdini iumẽta eo-
rum: et possessionẽ eoꝝ igni.
Misit in eos irã idignatiõis
sue: idignationẽ ⁊ irã ⁊ tribla
tionẽ imissiões ꝑ ãgelos ma
los. Viã fecit semite ire sue ⁊
nõ pepcit a morte aiaꝝ eoꝝ:
⁊ iumẽta eoꝝ i morte ꝯclusit
Et pcussit oĩe ꝑmogenituꝫ
i tra egypti: ꝑmitias oĩs la-
boris ei⁹ in tabernacłis chã
Et abstulit sicut oues pplm
suũ ⁊ pduxit eos tãq̃ gregẽ
in deserto. Et deduxit eos i
spe: ⁊ nõ timuerũt ⁊ iimicos
eoꝝ opuit mare. Et induxit
eos i mõtẽ sctificatiõis sue.
mõtẽ quẽ acq̃siuit dextra ei⁹
Et eiecit a facie eoꝝ gẽtes:
⁊ sorte diuisit eis terrã in fu
niculo distributiõis. Et ha-
bitare fecit in tabernaculis
eoꝝ: trib⁹ israel. Et tẽtauerũt
⁊ exacerbauerũt deũ excel-
sũ: ⁊ testimonia ei⁹ nõ custo-
dierũt. Et auerterũt se ⁊ nõ
seruauerũt pactũ: quemad-
modũ pres eoꝝ ꝯuersi sũt in
arcũ prauũ. In ira cõcitaue
rũt eũ in cordibus suis: ⁊ in
sculptilibus suis ad emulati
onẽ eum ꝓuocauerunt. Au-
diuit deus ⁊ spreuit: ⁊ ad ni
hilũ redegit valde israel. Et
reppulit tabernaculuꝫ sylo:
tabernaculũ suũ vbi habita
uit in hoib⁹. Et tradidit i ca
ptiuitatẽ virtutẽ eoꝝ: ⁊ pul-
chritudinẽ eoꝝ i man⁹ inimi
ci. Et ꝯclusit in gladio pplm
suũ: ⁊ hereditatẽ suã spreuit
Iuuenes eoꝝ comedit ignis
⁊ virgines eoꝝ nõ sũt lamen
tate. Sacerdotes eoꝝ in gla
dio ceciderũt ⁊ vidue eoꝝ nõ
plorabant. Et excitatus est
tanq̃ dormiẽs dñs: tanq̃ po
tẽs crapulat⁹ a vino. Et per-
cussit iimicos suos in posteri
ora: opprobriũ sempitnũ de
dit illis. Et repulit taberna
culũ ioseph: ⁊ tribum effrem
nõ elegit. Sed elegit tribuꝫ
iuda: mõtem syõ quẽ dilexit
Et edificauit sicut vnicorni-
um sctificiũ suũ in tra: quã
fũdauit in scła. Et elegit da
uid seruũ suũ ⁊ sustulit eum
de gregibus ouiũ: de post fe

tantes accepit eũ. Pascere
iacob seruũ suum: ⁊ israel he
reditatẽ suã. Et pauit eos i i
nocẽtia cordis sui: ⁊ in itelle
ctib⁹ manuũ suaꝝ deduxit
eos. Gl'ia. ℣. Tu es de⁹ q̃ fa
cis mirabilia. ℣. Propicius
[D]Eus vene [ps. lxxviij.
Drũt gẽtes i hereditatẽ
tuã polluerũt tẽplũ scm̃ tuũ
posuerũt hirlm in pomoꝝ cu
stodiã. Posuerũt morticina
seruoꝝ tuoꝝ escas volatilib⁹
celi: carnes sctõꝝ tuoꝝ besti
is tre. Effuderũt sãguinẽ ipo
rũ tãq̃ aquã i circuitu hirlꝫ
et nõ erat q̃ sepeliret. Facti
sum⁹ opprobriũ vicinis nr̃is
subsãnatio et illusio his q̃ in
circuitu nr̃o sũt. Usq̃ q̃ dñe
irasceris in finẽ: accẽdet ve
lut ignis zelus tu⁹. Effunde
irã tuã in gẽtes q̃ te nõ noue
runt: ⁊ in regna q̃ nomẽ tuũ
nõ iuocauerũt. Qꝛ comede
rũt iacob: ⁊ locũ ei⁹ desolaue
runt. Ne memineris iniq̃tatũ
nostraꝝ antiquaꝝ cito anti
cipent nos mie tue: qꝛ pau
peres facti sum⁹ nimis. Ad
iuua nos de⁹ salutaris nr̄: et
ꝓpter gloriã nois tui dñe li
bera nos et ꝓpiti⁹ esto pctis
nostris ꝓpt̃ nomen tuũ. Ne
forte dicãt in gentib⁹ vbi est
deus eoꝝ: ⁊ innotescat in na
tiõib⁹ corã oculis nr̃is. Ul
tio sanguis seruoꝝ tuoꝝ qui
effusus est: introeat in ꝯspe
ctu tuo gemit⁹ compeditoꝝ.
Scd̃m magitudinẽ brachij
tui: posside filios mortifica
toꝝ. Et redde vicinis nostris
septuplũ in sinu eoꝝ iprope
riũ ipoꝝ q̃b⁹ exprobrauerunt
tibi dñe. Nos aũt ppl's tu⁹
⁊ oues pascue tue: cõfitebim
tibi i scl'm. In gñatiõe ⁊ ge
neratiõẽ ãnunciabim⁹ lau
[Q]Ui [dẽ tuã. ps. lxxix.
regis israel intẽde: q̃ de
ducis velut ouẽ ioseph. Qui
sedes sup cherubin: manife
stare corã effraim beniamin
et manasse. Excita potẽtiã
tuã et veni: vt saluos facias
nos. De⁹ v̄tutũ ꝯuerte nos:
⁊ ostẽde faciẽ tuã ⁊ salui eri
mus. Dñe de⁹ virtutũ: quo
usq̃ irasceris sup orõnẽ serui
tui. Cibabis nos pane lacri
marũ: ⁊ potũ dabis nobis i
lacrimis in mensura. Posui
sti nos in cõtradictionẽ vici
nis nr̃is: ⁊ iimici subsãnaue
rũt nos. De⁹ virtutũ ꝯuerte
nos: ⁊ ostẽde faciẽ tuã ⁊ sal
ui erimus. Uineã de egipto
transtulisti: eiecisti gẽtes et
plãtasti eã. Dux itineris fui
sti in ꝯspectu ei⁹: ⁊ plantasti
radices ei⁹ ⁊ ipleuit terram
Operuit mõtes vmbra ei⁹: ⁊
arbusta ei⁹ cedros dei. Extẽ
dit palmites suos vsq̃ ad ma
re: ⁊ vsq̃ ad flumẽ ꝓpagies

eius. Ut q̄d destruxisti maceriā ei⁹: ⁊ vindemiāt eā oēs q̄ ptergrediunt̄ viā. Exterminauit eā aper de silua: et singularis ferus depast⁹ ē eā. Deus v̄tutū ꝯuertere respice de celo ⁊ vide ⁊ visita vineā istā. Et pfice eā quā plātauit dextra tua: ⁊ sup filium hoīs quē cōfirmasti tibi. Incēsa igni ⁊ suffossa: ab icrepatiōe vultus tui pibunt. Fiat man⁹ tua sup viꝝ dexte tue: ⁊ sup filiū hoīs quē ꝯfirmasti tibi. Et nō discedim⁹ a te viuificab nos: ⁊ nomē tuū iuocabim⁹. Dn̄e de⁹ virtutū cōuerte nos: ⁊ ostēde faciē tuā ⁊ salui erim⁹. Gl̄ia. ā. Propici⁹ esto pctīs nr̄is dn̄e. An̄ lec. ℣. Gaudebūt labia mea cū cātauero tibi. Et anima mea quā redemisti. An̄ lau. ℣. Dn̄e deus virtutū ꝯuerte nos. Et ostēde fa. In lau. ā. Redde mihi letitiā salutaris tui dn̄e. p̄s. Miserē. p̄s. lxxxix.

Domine refugiū fact⁹ es nobis: a generatiōe i generationē. Priusq̄ montes fierēt aut formaret̄ t̄ra ⁊ orbis: a seculo ⁊ vsq̄ in sclm tu es deus. Ne auertas hominē in humilitatē: ⁊ dixisti cōuertimini filij hoīm. Qm̄ mille ānı añ oculos tuos: tāq̄ dies hesterna que p̄terijt. Et custodia i nocte que pro nihilo habent̄: eoꝝ āni erūt. Mane sicut herba transeat mane floreat ⁊ transeat: vespere decidat induret ⁊ arescat. Qz defecimus i ira tua ⁊ in furore tuo turbati sum⁹. Posuisti iiquitates nr̄as in cōspectu tuo: seculum nostꝝ in illuminatione vultus tui. Qm̄ omnes dies nostri defecerūt: ⁊ in ira tua defecim⁹. Anni nr̄i sicut aranea meditabunt̄: dies annoꝝ nostroꝝ in ipsis septuaginta annis. Si autē in potentatib⁹ octoginta anni: ⁊ amplius eorū labor ⁊ dolor. Qm̄ supuenit mansuetudo: ⁊ corripiemur. Quis nouit potestatē ire tue ⁊ pre timore tuo iram tuam dinumerare. Dexterā tuaz sic notā fac: ⁊ eruditos corde in sapientia. Conuertere domine vsq̄quo: ⁊ deprecabilis esto super seruos tuos. Repleti sumus mane misericordia tua: exultauim⁹ et delectati sum⁹ in omib⁹ diebus nostris. Letati sum⁹ p diebus q̄bus nos humiliasti annis q̄bus vidimus mala. Respice dn̄e in seruos tuos ⁊ in opa tua: et dirige filios eoꝝ. Et sit splēdor dn̄i dei nostri sup nos ⁊ opera manuū nr̄aꝝ dirige sup nos: ⁊ opus manuum nostrarum dirige. an. Dn̄e refugiuz factus es

nobis. Aña. In matutinis dñe
meditabor in te. Ps. Deus deus
meus. Aña. In eternū. Canticū.
Cantemus dño gloriose enī
honorificatus est: equū
et ascēsorē proiecit in mare.
Fortitudo mea et laus mea
dñs: et fact9 est mihi in salutē.
Iste de9 me9 et glorificabo eū
de9 patris mei et exaltabo eū.
Dñs quasi vir pugnator oī-
potēs nomē ei9: curr9 phara
onis et exercitū ei9 proiecit in
mare. Electi pncipes ei9 sub
mersi sūt in mari rubro abys
si operuerūt eos: descēderūt
in pfūdum quasi lapis. De-
xtera tua dñe magnificata
ē in fortitudie dextera tua dñe
pcussit inimicū: et in mltitudi-
ne glie tue deposuisti aduer-
sarios meos. Misisti irā tuā
q̄ deuorauit eos sicut stipulā
in spū furoris tui ↄgregate
sūt aque. Stetit vnda fluēs:
cōgregate sūt abyssi in medio
mari. Dixit inimic9 psequar et
cōprehēdā: diuidā spolia im
plebit aīa mea. Euaginabo
gladiū meū: interficiet eos
man9 mea. Flauit spūs tu9
et operuit eos mare: submer-
si sūt quasi plūbū in aquis ve-
hemētib9. Quis similis tui in
fortib9 dñe: quis similis tui
magnific9 in sctitate terribi-
lis atq laudabilis et faciens
mirabilia. Extēdisti manū
tuā et deuorauit eos terra: dux
fuisti in mia tua poplo quem
redemisti. Et portasti eū in
fortitudie tua: ad hitaculū
sctm tuū. Ascēderūt populi
et irati sūt: dolores obtinuert
habitatores philistījm. Tūc
cōturbati sūt pncipes edom
robustos moab obtinuit tre-
mor obriguerūt oēs hitato-
res chanaā. Irruat sup eos
formido et pauor: in magnitu
dine brachij tui. Fiāt imobi
les quasi lapis donec ptrāse
at pplus tu9 dñe: donec ptrā
seat ppls tu9 iste quē possedi
sti. Introduces eos et planta
bis in mōte hereditatis tue:
firmissimo habitaculo qd op
atus es dñe. Sctuariū tuū
dñe qd firmauert man9 tue:
dñs regnabit in eternū et vltra.
Ingressus est enī eques pha
rao cū currib9 et eqtib9 ei9 in
mare: et reduxit sup eos dñs
aquas maris. Filij autē isra
el ambulauerūt p siccū in me
dio eius. Gloria. Aña. In eternū
dñs regnbit et vltra. Aña. Cāta
te dño cāticū nouū. Ps. Lau
date dñm. Hy9.
Lux ecce surgit aurea: pallēs
fatiscat cecitas que nosmet
in preceps diu errore traxit
deuio. Hec lux serenū confe
rat purosq nos pstet sibi ni-
hil loquamr subdolū voluam9
obscurū nihil. Sic tota decur-

rat dies ne lingua mēdax vl
manus oculi ne peccēt lubri
ci ne noxa corpus inquinet.
Speculator astat desup qui
nos diebus oībus actusq̄ no
stros ꝓspicit a luce ꝑma i ves
perū. Deo pr̄i. Cap̄ʒ ex dn̄ica
Repleti sum⁹. Ad bn̄ꝫ
ān. Inscitate seruiam⁹ do
mino ꝛ liberabit nos de īimi
cis nr̄is. Preces ꝛc. Fe
ria vi ymnit. Dn̄m qui fecit
nos. Uēite adorem⁹. In no
ctur. ān. Exultate. ps lxxx
Exultate deo adiutori no
stro: iubilate deo iacob.
Sumite psalmū ꝛ date tym
panū: psalteriū iocūdū cū cy
thara. Buccinate in neome
nia tuba: in īsigni die solēni
tatis vr̄e. Quia ꝑceptū in is
rael est: ꝛ iudiciū deo iacob.
Testimoniū in ioseph posu
it illud cū exiret ō terra egy
pti: linguā quā non nouerat
audiuit. Diuertit ab onerib⁹
dorsū ei⁹: man⁹ ei⁹ in cophio
seruierūt. In tribulatiōe in
uocasti me ꝛ liberaui te exau
diui te in ascōdito tēpestatis
ꝓbaui te apud aquā ɔtradi
ctionis. Audi popul⁹ me⁹ et
cōtestabor te israel: si audie
ris me nō erit in te de⁹ recēs
neq̄ adorabis deū alienum.
Ego enī sū dn̄s deus tu⁹ qui
eduxi te de terra egypti: dila
ta os tuū ꝛ implebo illud. Et
nō audiuit popul⁹ me⁹ vocē
meā: ꝛ israel nō intēdit mihi.
Et dimisi eos secūdū deside
ria cordis eoꝝ: ibūt in adīuē
tiōib⁹ suis. Si popul⁹ me⁹ au
disset me: israel si in viīs meis
ambulasset. Pro nihilo forsi
tan īimicos eoꝝ humiliassē:
ꝛ sup tribulātes eos misissē
manū meā. Inimici dn̄i men
titi sūt ei: ꝛ erit tēp⁹ eoꝝ in se
cula. Et cibauit illos ex adi
pe frumēti: ꝛ de petra melle
saturauit eos. ps lxxxi.
Deus stetit ī synagoga
deoꝝ: in medio autē de
os diiudicat. Usquequo iu
dicatꝭ iniq̄tatē: ꝛ facies pec
catoꝝ sumitꝭ. Iudicate ege
no ꝛ pupillo: humilē ꝛ paupe
rē iustificate. Eripite paupe
rem ꝛ egenū: de manu pctō
ris liberate. Nescierūt neq̄
intellexerūt in tenebris ābu
lāt: mouebūtur oīa fūdamē
ta terre. Ego dixi diī estis: ꝛ
filiī excelsi oēs. Uos autē si
cut hoīes moriemini: ꝛ sicut
vn⁹ de ꝑncipib⁹ cadetis. Ex
urge de⁹ iudica terrā: qm̄ tu
hereditabis in oīb⁹ gētib⁹.
Glia. ān. Exultate deo adiu
tori nr̄o. ān. Tu sol⁹. ps lxxxii
Deus quis siīs erit tibi
ne taceas ne cōpescarꝭ
de⁹. Qm̄ ecce īimici tui sonu
erūt: ꝛ q̄ oderūt te extulerūt
caput. Sup ppl̄m tuū malī

gnauerũt ꝯsiliũ: ⁊ cogitaue
rũt aduersus scõs tuos. Di
xerũt venite ⁊ dispdamꝰ eos
de gẽte: ⁊ nõ memoreť nomẽ
israel vltra. Qm̃ cogitauerũt
vnanimiť simľ aduersus te:
testamẽtũ disposuerũt taber
nacula idumeoꝝ ⁊ ismaheli-
te. Moab ⁊ aggareni gebal
⁊ amon ⁊ amalech alienige
ne cũ habitãtibꝰ tirꝛ. Eteni
assur venit cũ illis: facti sũt ĩ
adiutoriũ filijs loth. Fac il-
lis sicut madiã ⁊ cisare: sicut
iabin ĩ torrẽte cysõ. Disperi
erũt ĩ endor: facti sũt vt ster-
cus ťre. Pone pncipes eorũ
sicut oreb: ⁊ zeb ⁊ zebee ⁊ sal
mana. Oĩs pncipes eoꝝ q̃
dixerũt hereditate possidea
mus sãctuariũ dei. Deꝰ me-
us pone illos vt rotã: ⁊ sicut
stipulã ãte faciẽ vẽti. Sicut
ignis q̃ cõburit siluã: ⁊ sicut
flãma cõburẽs montes. Ita
psequeris illos ĩ tẽpestate tua:
⁊ ĩ ira tua turbabis eos. Im
ple facies eoꝝ ignominia: ⁊
q̃rẽt nomẽ tuũ dñe. Erubes-
cãt ⁊ ꝯturbenť in sclm̃ scľi: ⁊
ꝯfũdanť ⁊ pereãt. Et cogno
scãt qꝛ nomen tibi dñs: tu so
lus altissimus in omĩ ťra.

Quã dilecta [p̃. lxxxiij.

Quã dilecta tabernacľa tua dñe vir
tutũ: cõcupiscit ⁊ deficit aĩa
mea in atria dñi. Cor meũ
et caro mea: exultauerũt in
deũ viuũ. Eteni passer inue
nit sibi domũ: ⁊ turtur nidũ
vbi reponat pullos suos. Al
taria tua dñe v̓tutũ rex meꝰ
⁊ deꝰ meꝰ. Beati q̃ habitãt ĩ
domo tua dñe: in secľa scľoꝝ
laudabunt te. Beatus vir
cuius est auxiliũ abs te: as-
censiones in corde suo dispo
suit in valle lachrimarum,
in loco quẽ posuit. Eteni be
nedictionẽ dabit legislator
ibũt de v̓tute in v̓tutẽ: vide-
biť deꝰ deoꝝ in syõ. Dñe de-
us virtutũ exaudi orõnẽ me
am: auribꝰ pcipe deꝰ iacob.
Protector nr̃ aspice deꝰ: et
respice in faciem xp̄i tui. Qꝛ
melior est dies vna in atrijs
tuis: sup milia. Elegi abie-
ctꝰ esse ĩ domo dei mei: magis
q̃ habitare ĩ tabñaclis pec
catoꝝ. Qꝛ miam ⁊ veritatẽ
diligit deꝰ: grãm ⁊ gloriã da
bit dñs. Nõ puabit bonis e-
os q̃ ãbulãt in ĩnocẽtia: dñe
virtutũ btũs homo q̃ sperat
in te. Gloria. ã. Tu solus al-
tissimꝰ sup oẽm ťrã. an. Be-
dixisti. ps̃. lxxxiiij.

Benedixisti dñe ťrã tuã
auertisti captiuitatem
iacob. Remisisti iniq̃tatem
plebis tue: opuisti oĩa pctã
eoꝝ. Mitigasti oẽm irã tuã
auertisti ab ira indignatõis
tue. Conuerte nos deꝰ saluta
ris noster: ⁊ auerte irã tuam

a nobis. Nũquid ineternuz irasceris nobis: aut extẽdes iram tuam a generatiõe in generationẽ. Deus tu ꝯuersus viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabitur in te. Ostende nobis dñe misericordiã tuã: ⁊ salutare tuum da nobis.
Audiam quid loquaꝛ in me dñs deus: qm̃ loqueꝛ pacez in plebẽ suã. Et suꝑ sctõs suos: ⁊ in eos q̃ ꝯuertuntur ad cor. Verũtñ prope timẽtes eũ salutare ipiꝰ vt inhabitet gloria in terra nostra. Mĩa ⁊ veritas obuiauerũt sibi: iusticia ⁊ pax osculate sũt Veritas de terra orta est: ⁊ iusticia de celo ꝓspexit. Etenim dñs dabit benignitatẽ: ⁊ terra nr̃a dabit fructũ suũ. Iusticia ante eũ ambulabit: et ponet in via gressus suos.

Inclina dñe [ps. lxxxv.
aurẽ tuam ⁊ exaudi me qm̃ inops ⁊ pauper sũ ego. Custodi aĩam meã qm̃ scũs sum: saluũ fac seruũ tuũ deus meus sperantẽ in te. Miserere mei dñe quoniã ad te clamaui tota die letifica animam serui tui: qm̃ ad te dñe aĩmam meã leuaui. Qm̃ tu dñe suauis ⁊ mitis: ⁊ multe misericordie omĩbus ĩuocãtibus te. Auribus ꝑcipe domine orationẽ meã: ⁊ intende voci depcatiõis mee. In die tribulatiõis mee clamaui ad te: q2 exaudisti me Nõ est similis tui ĩ diis dñe: ⁊ nõ est ꝺm opa tua. Oĩs gẽtes q̃scũq3 fecisti veniẽt ⁊ adorabunt corã te dñe: ⁊ glorificabũt nomẽ tuũ. Qm̃ magnꝰ es tu et faciẽs mirabilia: tu es deꝰ solus. Deduc me dñe in via tua ⁊ ingrediar ĩ veritate tua: leteꝛ cor meũ vt timeat nomẽ tuũ. Cõfitebor tibi dñe deꝰ meꝰ ĩ toto corde meo: ⁊ glorificabo nomẽ tuum in eꝛnũ. Q2 mĩa tua magna ẽ suꝑ me: ⁊ eruisti aĩam meã ex ĩferno ĩferiori. Deꝰ iniq̃ insurrexerũt suꝑ me: et synagoga potẽtiũ q̃sierunt aĩam meã: ⁊ nõ ꝓposueꝛt te in ꝯspectu suo. Et tu dñe deus miserator et misericors: patiẽs ⁊ multe misericordie ⁊ verax. Respice in me ⁊ miserere mei: da imperiũ puero tuo: ⁊ saluũ fac filiũ ãcille tue. Fac mecũ signũ in bono vt videãt qui oderunt me ⁊ cõfundanꝛ qm̃ tu dñe adiuuisti me ⁊ cõsolatus es me Gloria pa. an. Benedixisti dñe terram tuam. an. Fundamenta. ps. lxxxvi.

Fundamẽta eiꝰ in montibus sãctis: diligit dominus portas syon suꝑ oĩa tabernacula iacob. Gloriosa dicta sũt de te: ciuitas dei

Memor ero raab ⁊ babilõis
scientiũ me. Ecce alienige-
ne ⁊ tyrus ⁊ pplꝰs ethiopũ
hi fuerũt illic. Nũqd syõ di-
cet homo ⁊ hõ natꝰ est ĩ ea:
⁊ ipe fũdauit eã altissimus:
Dñs narrabit in scripturis
pplo⁊: ⁊ pncipũ ho⁊ q̃ fuert
in ea. Sicut letãtiũ oĩm ha-
bitatio est in te. ps. lxxxvii

Domine deꝰ salutꝫ mee
in die clamaui ⁊ nocte
corã te. Intret in conspectu
tuo oratio mea: inclina aurẽ
tuã ad pcẽ meã. Qꝛ repleta
est malis anima mea: ⁊ vita
mea in inferno appropinq̃-
uit. Estimatꝰ sũ cũ descẽdẽ-
tibꝰ in lacũ: factꝰ sũ sicut ho-
mo sine adiutorio inter mor-
tuos liber. Sicut vulnerati
dormientes in sepulchris q̃-
rũ nõ ẽ memor ampliꝰ: ⁊ ipi
de manu tua repulsi sũt. Po-
suert me ĩ lacu inferiori: ĩ te-
nebrosis ⁊ in vmbra mortis
Sup me ɔfirmatꝰ ẽ furor tu-
us: ⁊ oẽs fluctꝰ tuos induxi-
sti sup me. Longe fecisti no-
tos meos a me: posuerũt me
abominationẽ sibi. Traditꝰ
sũ ⁊ nõ egrediebar: ocli mei
lãguerũt pre inopia. Clama-
ui ad te dñe: tota die expãdi
ad te manꝰ meas. Nũquid
mortuis facies mirabilia:
aut medici suscitabũt ⁊ ɔfite-
bunt tibi. Nunqd narrabit
aliqs ĩ sepulchro miam tuã:
⁊ veritatẽ tuã in pditione. Nũ-
qd cognoscent ĩ tenebris mi-
rabilia tua: et iusticia tua in
tra obliuionis. Et ego ad te
dñe clamaui: ⁊ mane oratio
mea pueniet te. Ut qd dñe
repellis orõnẽ meã: auertis
faciẽ tuã a me. Paup sũ ego
⁊ ĩ laboribꝰ a iuuẽtute mea:
exaltatꝰ aũt humiliatꝰ sum
⁊ ɔturbatꝰ. In me trãsierũt
ire tue: ⁊ terrores tui ɔturba-
uerũt me. Circũdedert me
sicut aq̃ tota die: circũdede-
runt me simul. Elongasti a
me amicũ ⁊ primũ: ⁊ notos
meos a miseria. Gl̃ia. Añ. Fũ-
damẽta eiꝰ in motibꝰ sãctis
Añ. Bñdictus. ps. lxxxviii

Misericordias dñi in et-
num cãtabo ĩ genera-
tiõe ⁊ generationẽ: ãnun-
ciabo veritatẽ tuã in ore tuo.
Qm̃ dixisti in etnũ mĩa edi-
ficabit ĩ celis: pparabit veri-
tas tua ĩ eis. Disposui testa-
mẽtũ electis meis iuraui da-
uid seruo meo: vsq ĩ etnum
pparabo semẽ tuũ. Et edifi-
cabo ĩ generatiõe ⁊ genera-
tionẽ sedẽ tuã. Cõfitebunt
celi mirabilia tua dñe: eteni
veritatẽ tuã ĩ ecclia scõr. Qm̃
qs in nubibꝰ eq̃bit dño: siĩs
erit deo ĩ filijs dei. Deꝰ q̃ glĩfi-
cat ĩ ɔsilio scto⁊: magnus ⁊
terribilis sup oẽs q̃ in circuitu

eius sunt. Domine deus virtutum quis
similis tibi: potens es domine et veri
tas tua in circuitu tuo. Tu
dominaris potestati maris: motum
autem fluctuum eius tu mitigas.
Tu humiliasti sicut vulnera
tum superbum: in brachio virtutis tue
dispersisti inimicos tuos. Tui
sunt celi et tua est terra orbem terre
et plenitudinem eius tu fundasti: a-
quilonem et mare tu creasti. Tha
bor et hermon in nomine tuo ex
ultabunt: tuum brachium cum po-
tentia. Firmetur manus tua et ex
altetur dextera tua: iusticia et iu
dicium preparatio sedis tue.
Misericordia et veritas precedent faciem tu
am: beatus populus qui scit iubila-
tionem. Domine in lumine vultus tui
ambulabunt: et in nomine tuo exul
tabunt tota die et in iusticia
tua exaltabuntur. Quoniam gloria vir
tutis eorum tu es: et in beneplaci
to tuo exaltabitur cornu nostrum.
Quia domini est assumptio nostra: et sancti
israel regis nostri. Tunc locutus
es in visione sanctis tuis et dixisti
posui adiutorium in potentem: et
exaltaui electum de plebe mea
Inueni dauid seruum meum:
oleo sancto meo vnxi eum. Manus
enim mea auxiliabitur ei: et bra
chium meum confortabit eum. Nihil
proficiet inimicus in eo: et filius iniqui
tatis non apponet nocere ei.
Et concidam a facie ipsius inimicos
eius: et odientes eum in fugam conuer
tam. Et veritas mea et misericordia
mea cum ipso: et in nomine meo ex
altabitur cornu eius. Et ponam
in mari manum eius: et in flumi
bus dexteram eius. Ipse inuoca-
uit me pater meus es tu: deus meus
et susceptor salutis mee. Et
ego primogenitum ponam illum:
excelsum pre regibus terre. In eternum
seruabo illi misericordiam meam: et testa
mentum meum fidele ipsi. Et po
nam in seculum seculi semen eius:
et thronum eius sicut dies celi.
Si autem dereliquerint filii eius
legem meam: et in iudiciis meis
non ambulauerint. Si iustici
as meas prophanauerint et man
data mea non custodierint.
Visitabo in virga iniquitates
eorum: et in verberibus peccata eorum.
Misericordiam autem meam non dispergam
ab eo: neque nocebo ei in veri-
tate mea. Neque prophanabo
testamentum meum: et que procedunt
de labiis meis non faciam irri-
ta. Semel iuraui in sancto meo
si dauid mentiar: semen eius in
eternum manebit. Et thronus
eius sicut sol in conspectu meo: et
sicut luna perfecta in eternum
et testis in celo fidelis. Tu vero
repulisti et despexisti: distuli
sti christum tuum. Auertisti testa-
mentum serui tui: prophanasti
in terra sanctuarium eius. Destru
xisti omnes sepes eius: posuisti
firmamentum eius formidinem.
Diripuerunt eum omnes tran
seuntes viam: factus est oppro

briuz vicinis suis. Exaltasti dexterã deprimẽtiũ eũ: letificasti oẽs inimicos eiꝰ. Auertisti adiutoriũ gladij eiꝰ ⁊ nõ es auxiliatꝰ ei ĩ bello. Destruxisti eũ ab emũdatiõe ⁊ sedẽ eius in terra collisisti. Minorasti dies temporis eius: perfudisti eũ cõfusiõe. Usqquo dñe auertis in finẽ: exardescet sicut ignis ira tua. Memorare q̃ mea substãtia: nũquid eñi vane cõstituisti oẽs filios hoim. Quis est homo q̃ viuet ⁊ nõ videbit mortẽ eruet aiam suã de manu inferni. Ubi sũt mie tue ãtique dñe sicut iurasti dauid ĩ veritate tua. Memor esto dñe opprobrij seruoꝝ tuoꝝ: qđ cõtinui ĩ sinu meo multaꝝ gẽtiũ. Qđ exprobrauerũt ĩimici tui domine: qđ exprobrauerũt cõmutationẽ xp̃i tui. Bñdictꝰ dñs ĩ eternũ fiat fiat. ps. xciij

Deus vltionũ dñs: deus vltionũ libere egit. Exaltare qui iudicas terrã: redde retributionẽ supbis. Usquequo peccatores domine: vsquequo pctõres gloriabũtur. Effabũtur ⁊ loquẽtur iniquitatẽ: loquẽtur oẽs q̃ operant iniusticiã. Populũ tuuz dñe humiliauerũt: et hereditatẽ tuã vexauerũt. Viduã et aduenam interfecerũt et pupillos occiderũt. Et dixerũt non videbit dñs: nec intelliget deus iacob. Intelligite insipiẽtes in populo: ⁊ stulti aliquando sapite. Qui plantauit aurẽ non audiet: aut q̃ finxit oculum nõ considerat. Qui corripit gentes non arguet: qui docet hominẽ sciẽtiã. Dñs scit cogitatiões hominũ: qm̃ vane sũt. Beatus homo quẽ tu erudieris dñe: et de lege tua docueris eum. Ut mitiges ei a diebus malis: donec fodiatur pctõri fouea. Quia nõ repellet dominus plebẽ suã: ⁊ hereditatez suã nõ derelinquet. Quoadusq̃ iusticia cõuertatur in iudiciũ: et qui iuxta illã omnes qui recto sũt corde. Quis cõsurget michi aduersus malignãtes: aut quis stabit mecũ aduersus operantes iniq̃tatẽ. Nisi quia dñs adiuuit me: paulominꝰ habitasset in inferno aia mea. Si dicebã motus est pes meus: misericordia tua domine adiuuabat me. Secundum multitudinẽ dolorũ meorũ in corde meo: consolationes tue letificauerũt animã meam. Nũquid adheret tibi sedes iniq̃tatis: qui fingis laborem in precepto. Captabãt in animam iusti: ⁊ sanguinẽ innocẽtem cõdẽnabũt. Et factꝰ est mihi dñs ĩ refugiũ et deꝰ me

us ĩ adiutoriuz spei mee. Et
reddet illis in iquitatẽ ipoꝝ: et
in malicia eorũ disperdet eos:
disperdet illos dñs deꝰ nr̃. Glo
ria pri. an. Bñdictꝰ dñs in e
ternũ. ps. xcv.
CAn
tate dño cãticũ nouum:
cãtate dño oĩs t̃ra. Cãtate
dño ⁊ bñdicite noĩ eiꝰ: annũ
ciate de die ĩ diẽ salutare eiꝰ
Annũciate inter gẽtes glo-
riã eiꝰ: in oĩbꝰ populis mira-
bilia eiꝰ: Qm̃ magnꝰ dñs et
laudabilis nimis: terribilis
est sup oẽs deos. Qm̃ oẽs dij
gentiũ demonia: dñs aũt ce
los fecit. Cõfessio et pulchri
tudo in cõspectu eiꝰ sactimo-
nia ⁊ magnificẽtia in sctifica
tione eiꝰ Afferte dño patrie
gẽtiũ afferte dño gl̃iaz ⁊ ho-
norẽ: afferte dño gl̃iam noĩ
eius. Tollite hostias ⁊ intro
ite in atria eiꝰ: adorate dñz
in atrio sctõ eiꝰ. Cõmouea-
tur a facie eiꝰ vniuersa terra
dicite ĩ gẽtibꝰ qꝛ dñs regna-
uit: Eteñi correxit orbẽ t̃re
q̃ nõ ꝯmouebit̃: iudicabit po
pulos in eq̃tate. Letent̃ celi
⁊ exultet terra: ꝯmoueat̃ ma
re ⁊ plenitudo eiꝰ gaudebũt
campi ⁊ oĩa q̃ in eis sũt. Tũc
exultabũt oĩa ligna siluarũ
a facie dñi q̃a veĩt: qm̃ venit
iudicare terrã. Iudicabit or
bẽ terre in equitate: ⁊ pp̃los
in veritate sua. ps. xcvi.

DOminꝰ regnauit exul-
tet t̃ra: letẽt̃ ĩsule mlte
Nubes ⁊ caligo ĩ circuitu e-
ius: iusticia ⁊ iudiciũ correctio
sedis eiꝰ. Ignis añ ip̃m p̃ce-
det: ⁊ iñãmabit in circuitu ĩi
micos eiꝰ. Alluxert fulgura
eiꝰ orbi t̃re: vidit ⁊ cõmota ẽ
terra. Montes sicut cera flu
xerũt a facie dñi: a facie dñi
oĩs terra. Annũciauert celi
iusticiã eiꝰ: ⁊ viderũt oẽs po-
puli gl̃iaz eiꝰ. Cõfũdãt̃ oẽs
q̃ adorãt sculptilia: ⁊ q̃ gl̃iãn
tur ĩ simlacris suis. Adora-
te eũ oẽs ãgeli eiꝰ: audiuit ⁊
letata ẽ syon. Et exultauert
filie iude: ꝑpter iudicia tua
dñe. Qm̃ tu dñs altissimꝰ su-
per oẽm terrã nimis exalta-
tus es sup oẽs deos. Qui dili
gitis dñm odite malũ: custo
dit dñs aĩas sctõrũ suoꝝ: de
manu pctõris liberabit eos.
Lux orta est iusto: et rectis
corde leticia Letamini iusti
in dño et cõfitemĩ memorie
sanctificatiõis eiꝰ. Gl̃ia. an
Cãtate dño ⁊ bñdicite nomi
ni eiꝰ. Ante lec. V. Intret in
cõspcũ tuo dñe oro mea. In
cliña aurẽ tuã ad p̃cẽ meã. añ
lau. V. Unde nobis. In r. an
Sacrificiũ do sp̃s ꝯtribulatꝰ
p. Miserẽ. a. In veri. p. cxlii.
DÑe exaudi orõnẽ meaz
auribꝰ ꝑcipe obsecrati-
onez meã in veritate tua ex-

audi me i tua iusticia. Et nõ
intres in iudiciũ cũ suo tuo:
q2 nõ iustificabit in cõspectu
tuo oĩs viuẽs. Q2 psecut9 est
inimic9 aĩam meã: hũiliauit
in tra vitã meã. Collocauit
me in obscuris sicut mortuos
seculi: et anxiatus est sup me
spirit9 me9 in me turbatũ est
cor meũ. Memor fui dieruz
antiquoꝝ meditat9 sũ in om
nib9 opib9 tuis: in factis ma
nuũ tuaꝝ meditabar. Expã
di man9 meas ad te aĩa mea
sicut tra sine aqua tibi. Ve-
lociter exaudi me dñe: defe-
cit spũs me9. Nõ auertas fa
ciẽ tuã a me: et similis ero de-
scẽdẽtib9 in lacũ. Auditã fac
mihi mane miam tuã: q2 in
te speraui. Notã fac mihi vi-
am in quã ambulez: q2 ad te
leuaui aĩam meã. Eripe me
de inimicis meis dñe ad te cõ
fugi: doce me facere volunta
tẽ tuã q2 de9 me9 es tu. Spi-
ritus tu9 bonus deducet me
in trã rectã: ppter nom̃ tuũ
dñe viuificabis me in eqtate
tua. Educes de tribulatione
animã meã: et in mia tua di-
spdes inimicos meos. Et per
des oẽs qui tribulãt animã
meã: qm̃ ego seru9 tu9 sũ. An.
In vitate tua exaudi me do
mie. An. Illuiet dñs vultum
suũ sup nos. Ps. De9 de9. An.
Domie audiui. Canticum.

Domine audiui auditio
nẽ tuã: et timui. Domi-
ne op9 tuũ in medio ãnoruz:
viuifica illud. In medio ãno
rũ notũ facies: cũ irat9 fueris
mie recordaberis. De9 ab au
stro veniet: et sanctus de mõte
pharã. Operuit celos gloria
ei9: et laudis ei9 plena est tra.
Splẽdor eius vt lux erit: cor
nua in manib9 ei9. Ibi abscõ
dita ẽ fortitudo ei9: ãte fa-
ciez ei9 ibit mors. Egrediet
dyabol9 ãte pedes ei9: stetit
et mẽsus est terrã. Aspexit et
dissoluit gẽtes: et cõtriti sunt
mõtes seculi. Incuruati sũt
colles mũdi: ab itinerib9 et-
nitatis eius. Pro iniqtate vi
di tentoria ethiopie: turba-
bũtur pelles terre madiam.
Nunquid in flumibus irat9
es dñe: aut in fluminibus fu
ror tu9. vel in mari indigna-
tio tua. Qui ascendis super
equos tuos: et quadrige tue
saluatio. Suscitãs suscitabis
arcũ tuũ: iuramẽta tribub9
que locutus es. Fluuios scin
des terre viderũt te aque et
doluerũt mõtes: gurges aq̃
rũ transiũt. Dedit abyssus vo
cẽ suam: altitudo man9 suas
leuauit. Sol et luna steterũt i
habitaculo suo: in luce sagit
taruz tuaꝝ ibunt in splẽdore
fulgurãtis haste tue. In fre
mitu cõculcabis terrã: in fu-

rore obstupefacies gentes.
Egressus es in salutē populi
tui: in salutē cū xpo tuo. Per
cussisti caput de domo impij
denudasti fūdamētū vsqz ad
collū. Maledixisti sceptris ei⁹
capita bellatoꝝ ei⁹ venientib⁹
vt turbo ad dispgendū me.
Exultatio eoꝝ sicut ei⁹ q̄ de
uorat pauperē in abscōdito.
Uiam fecisti in mari equis
tuis: in luto aquaꝝ multaꝝ.
Audiui ꝛ ꝯturbat⁹ est venter
me⁹: a voce cōtremuerunt la
bia mea. Ingrediatꝛ putre-
do i ossib⁹ meis: ꝛ subter me
scateat. Ut requiescam in die
tribulatiōis: ꝛ ascēdā ad po-
pulū accinctū nr̄m. Ficus eni
nō florebit: ꝛ nō erit germen
in vineis. Mētietur opus oli
ue: ꝛ arua nō auferēt cibuz.
Abscindetꝛ d ouili pec⁹: et nō
erit armētū in p̄sepib⁹. Ego
aūt in dn̄o gaudebo: et exul-
tabo in deo iesu meo. Deus do
min⁹ fortitudo mea: ꝛ ponet
pedes meos quasi ceruoꝝ.
Et sup excelsa mea deducet
me victor: in psalmis canētē.
Gl'ia. Ant. Dn̄e audiui auditū
tuū ꝛ timui. An. In tympano
ꝛ choro i cordis ꝛ organo lau
date deū. ps. Laudate. hy⁹
Eterna celi gl'ia beata
spes mortalium celsi to
nantis vnice casteqz ples vir-
ginis. Da dexteram surgenti
bus exurgat et mens sobria
flagransqz in laudez dei gra
tes rependat debitas. Ortus
refulget lucifer sparsāqz lucē
nūciat cedit caligo noctiuz
lux sctā nos illuminet. Manēs
qz nostris sensib⁹ noctē repel
lat seculi oīqz fine diei purga
ta fuet pectora. Quesita iā
primū fides radicet altis sen
sibus scd̄a spes congaudeat
quo maior extat charitas.
Deo pr̄i sit gl'a. Ca. cap̄ de do
minica. ℣. Repleti sum⁹ mane
mīa tua. Exulta. Ad bn̄⁹. an.
Oriens ex alto redemit nos
de⁹ isrl. Preces vt s. ¶ Sabba-
to. Inuit. Dn̄m deū nostruz.
Uenite adorem⁹. In noc. an.
Quia mirabilia. ps. xcvij.
Cantate dn̄o canticū no
uum: quia mirabilia fe-
cit. Saluauit sibi dextra ei⁹:
et brachiū sctm̄ ei⁹. Notum
fecit dn̄s salutare suū: in cō-
spectu gentiū reuelauit insti
ciā suam. Recordat⁹ est mie
sue: et veritatis sue domui is-
rael. Uiderūt oīs termini
terre salutare dei nostri: iubi
late deo oēs terra: cātate ꝛ
exultate et psallite. Psallite
dn̄o in cythara in cythara ꝛ
voce psalmi: i tubis ductilib⁹
ꝛ voce tube cornee. Iubilate
in cōspectu regis dn̄i mouea
tur mare et plēitudo eius: or
bis terrarū ꝛ qui habitāt in

eo. F lumina plaudent manu simul mōtes exultabūt a cō spcū dñi: qm̄ venit iudicare terrā. I udicabit orbē terrarū i iusticia: ⁊ populos in equitate. ps. xcviij

Dominus regnauit irascantur populi: q̄ sedes sup cherubin moueatur terra. D ñs in syon magnus: et excelsus sup oēs populos. C ōfiteātur nomini tuo magno qm̄ terribile et sctm̄ est: ⁊ honor regis iudiciū diligit. T u parasti directiones iudiciū ⁊ iusticiā in iacob tu fecisti. E xaltare dominū deū nr̄m: et adorate scabellū pedū ei⁹ qm̄ sctm̄ est. M oyses ⁊ aaron i sacerdotib⁹ eius: ⁊ samuel int̄ eos qui inuocāt nomē ei⁹. I nuocabāt dñm ⁊ ipe exaudiebat eos: i colūna nubis loquebatur ad eos. C ustodiebāt testimonia eius: et p̄ceptū qd̄ dedit illis. D ñe deus noster tu exaudiebas eos de⁹ tu ppicius fuisti eis: ⁊ vlciscēs in oēs adinuētiōes eor̄. E xaltare dñm deum nr̄m ⁊ adorate in mōte sctō eius: qm̄ sanct⁹ dominus de⁹ noster. G loria. an. Mirabilia fecit dñs. an. Iubilate. ps. xcix.

Iubilate deo oīs terra: seruite dño in leticia. I ntroite in cōspcū eius: in exultatione. S citote qm̄ dñs ipe est de⁹: ipe fecit nos ⁊ nō ipi nos. P opulus ei⁹ ⁊ oues pascue eius introite portas ei⁹ in ɔfessione: atria ei⁹ in hymnis ɔfitemini illi. L audate nomē ei⁹ qm̄ suauis est dñs in et̄num misericordia ei⁹: ⁊ vsq; i gñatiōe⁊ generationē veritas ei⁹. ps. c.

Misericordiā ⁊ iudicium cātabo tibi dñe: psallā et intelligam in vita imaculata qn̄ venies ad me. P erābulabam in inocētia cordis mei: in medio dom⁹ mee. N ō proponebā ante oculos meos rem iniustā: faciētes p̄uaricatiōes odiui. N ō adhesit mihi cor prauū: declinātem a me malignū non cognoscebam. D etrahētē secreto proximo suo: hūc p̄seq̄bar. S upbo oculo et insatiabili corde cū hoc nō edebaz. O culi mei ad fideles terre vt sedeāt mecū: ābulās in via imaculata hic mihi ministrabat. N on habitabit i medio dom⁹ mee qui facit superbiā: qui loquitur iniqua nō direxit in conspectu oculor̄ meor̄. I n matutino int̄ficiebā oēs peccatores terre: vt disp̄derē de ciuitate dñi oēs op̄antes iniquitatē. G loria. an. Iubilate deo oīs terra. an. Clamor. ps. ci.

Domine exaudi orationē meā: ⁊ clamor me⁹ ad te veniat. N on auertas faci

em tuā a me: in quacūq; die tribulor inclina ad me aurē tuā. In q̄cūq; die inuocauero te: velocit exaudi me. Quia defecerūt sicut fum⁹ dies mei et ossa mea sicut cremiū aruerūt. Percussus sū vt fenum et aruit cor meū: q2 oblit⁹ sū comedere panē meum. A voce gemitus mei: adhesit os meū carni mee. Similis factus sum pellicano solitudīs et fact⁹ sū sicut nicticorax in domicilio. Vigilaui et factus sum: sicut passer solitarius ī tecto. Tota die exprobrabāt mihi inimici mei: et qui laudabant me aduersū me iurabant. Quia cinerē tanq̄ panem māducabā: et potū meū cū fletu miscebam. A facie ire indignationis tue: q2 eleuās allisisti me. Dies mei sicut vmbra declinauerūt: et ego sicut fenū arui. Tu autē dn̄e ineternū ꝑmanes: et memoriale tuū in generatione et generationē. Tu exurgēs misereberis syon: quia tempus miserendi eius quia venit tēp⁹. Quā placuerūt seruis tuis lapides ei⁹: et t̄re ei⁹ miserebunt. Et timebūt gētes nomē tuū dn̄e: et oīes reges t̄re gl̄iam tuā. Q2 edificauit dn̄s syon: et videbitur ī gl̄ia ei⁹. Respexit ī oratiōez humiliū: et nō spreuit p̄cē eorū. Scribāt hec in gn̄atione altera: et ppl̄us q̄ creabit laudabit dn̄m. Q2 ꝓspexit de excelso sācto suo: dn̄s de celo in terrā aspexit. Ut audiret gemit⁹ cōpeditor: vt solueret filios interēptor. Ut annūcient in syon nomē dn̄i: et laudē ei⁹ in hier̄lm. In ꝯueniendo ppl̄os in vnū: et reges vt seruiant dn̄o. Respōdit ei ī via virtut̄ sue: paucitatē dier meorū nuncia mihi. Ne reuoces me in dimidio dier meor: in gn̄atiōe et generationē anni tui. Initio tu dn̄e terrā fūdasti: et opera manuū tuarū sūt celi. Ipi peribūt tu aūt ꝑmanes: et omnes sicut vestimētū veterascēt. Et sicut opertorium mutabis eos et mutabūtur: tu aūt idē ipe es et ān̄i tui nō deficient. Filii seruorum tuorū habitabūt: et semen eorū in seculū dirigēt.

[ps. cii.

Benedic aīa mea dn̄o: et oīa q̄ intra me sūt noī sc̄tō ei⁹. Benedic aīa mea dn̄o: et noli obliuisci oīs retributiōes eius. Qui propiciatur oīb⁹ iniquitatib⁹ tuis: qui sanat oīs infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitā tuā: q̄ coronat te in mīa et miserationibus. Qui replet in bonis desideriū tuū: renouabit vt aquile iuuētus tua. Faciens mias

dñs: ⁊ iudiciũ oĩbus iniuriã
patiẽtibus. Notas fecit vi-
as suas moysi: filijs israel vo
lũtates suas. Miserator et
misericors dñs: lõganimis
⁊ multũ misericors. Nõ i ꝑ-
petuũ irascet: neq̃ i eternũ
cõminabit. Nõ ſm pctã no
stra fecit nobis: neq̃ ſm ini-
q̃tates nr̃as retribuit nobis
Qm̃ ſm altitudinẽ celi a ter
ra: corroborauit miam suã su
per timẽtes se. Quãtũ distat
ortus ab occidẽte: lõge fecit
a nobis iniq̃tates nr̃as. Quo
miseret pater filiorũ misert⁹
est dñs timẽtib⁹ se: qm̃ ipse
cognouit figmẽtũ nostrum.
Recordat⁹ est qm̃ puluis su
mus hõ sicut fenũ: dies eius
tanq̃ flos agri sic efflorebit.
Qm̃ spũs ptrãsibit in illo et
nõ subsistet: et nõ cognoscet
amplius locũ suũ. Mĩa aũt
dñi ab eterno: ⁊ vsq̃ in etnũ su
per timentes eũ. Et iusticia
illius in filios filiorũ: his qui
seruãt testamẽtũ ei⁹. Et me
mores sũt mãdatorũ ipi⁹: ad
faciẽdũ ea. Dñs in celo pa-
rauit sedẽ suã: ⁊ regnũ ipsi⁹
omĩb⁹ dñabit. Bñdicite do
mino oĩs angeli ei⁹: poten
tes virtute faciẽtes vbũ illi⁹
ad audiẽdã vocem sermonũ
eius. Bñdicite dño oĩs vtu
tes ei⁹ ministri ei⁹ q̃ facit̃ vo
luntatẽ eius. Bñdicite dño
oĩa opa ei⁹: in oĩ loco do
minatiõis ei⁹ bñdic aĩa mea
dño. Gloria. an. Clamor me
us ad te veniat de⁹. an. Bñ-
dic. ps. ciij.

Benedic aĩa mea dño: dñe deus
meus magnificat⁹ es vehe-
mẽter. Confessionẽ ⁊ deco-
rem induisti: amict⁹ lumine
sicut vestimẽto. Extẽdẽs ce
lum sicut pellẽ: q̃ tegis aquis
supiora eius. Qui ponis nu
bem ascẽsuz tuũ: q̃ ambulas
sup pẽnas vẽtorũ. Qui facis
ãgelos tuos spũs: ⁊ mistros
tuos ignẽ vrentẽ. Qui fũda
sti terrã sup stabilitatẽ suã:
nõ inclinabit in sclm seculi.
Abyssus sicut vestimẽtũ ami
ctus ei⁹: sup mõtes stabunt
aque. Ab increpatiõe tua fu
giẽt: a voce tonitrui tui for-
midabũt. Ascẽdũt mõtes ⁊
descẽdũt campi: in locũ quẽ
fũdasti eis. Terminũ posui
sti quẽ nõ trãsgredient: ne-
q̃ cõuertẽtur opire terram.
Qui emittis fõtes in cõualli
bus: inter mediũ mõtiũ ptrãsi
bũt aq̃. Potabũt oĩs bestie
agri: expectabũt onagri in
siti sua. Sup ea volucres celi
habitabũt: de medio petra-
rũ dabũt voces. Rigãs mõ-
tes de supiorib⁹ suis: de fru
ctu operũ tuorũ satiabit terra
Producẽs fenũ iumentis: ⁊
herbam seruituti hoim. Ut

educas panē de terra: ⁊ vinū
letificet cor hoīs. Ut exhila
ret faciē in oleo: ⁊ panis cor
hoīs cōfirmet. Saturabunt
ligna cāpi et cedri libani q̄s
plātauit: illic passeres nidifi
cabūt. Herodīj dom⁹ dux est
eorꝫ mōtes excelsi ceruis: pe
tra refugiū herinacijs. Fe-
cit lunā in tp̄e: sol cognouit
occasum suū. Posuisti tene-
bras ⁊ facta est nox: in ip̄a p
trāsibūt oēs bestie silue. Ca
tuli leonū rugiētes vt rapiāt
⁊ q̄rāt a deo escā sibi. Ortus
est sol ⁊ ꝯgregati sūt: ⁊ ī cu-
bilib⁹ suis collocabunt. Exi
bit hō ad opus suū: ⁊ ad ope
ratione suā vsq3 ad vesperā.
Quā magnificata sunt opa
tua dn̄e: oīa in sapiētia feci-
sti: impleta est t̄ra possessiōe
tua. Hoc magnū ⁊ spaciosū
manibus: illic reptilia quorꝫ
nō est numerus. Aialia pu-
silla cū magnis: illic naues
ptrāsibūt. Draco iste quem
formasti ad illudēdū ei: oīa
a te expectant vt des illis es-
cam in tp̄e. Dāte te illis col-
ligēt: aperiēte te manū tuā
omīa implebūtur bonitate.
Auertēte aūt te faciē turba
bunt auferes sp̄m eorꝫ ⁊ de-
ficiēt: ⁊ in puluerē suū reuer
tētur. Emitte sp̄m tuū ⁊ cre
abunt: ⁊ renouabis faciem
t̄re. Sit glīa dn̄i ī sc̄lm: leta-
bit dn̄s in opibus suis. Qui
respicit terrā ⁊ facit eā tre-
mere: q̄ tāgit mōtes ⁊ fumi-
gant. Cantabo dn̄o in vita
mea: psallā deo meo q̄diu sū
Iocūdū sit ei eloquiū meū:
ego vero delectabor in dn̄o.
Deficiant pctōres a terra ⁊
iniq̄ ita vt nō sint: bn̄dic aīa
mea dn̄o.

Ps. ciiij.

Confitemi dn̄o et īuoca-
te nomē eius: annūcia-
te int̄ gētes opa eius. Can
tate ei et psallite ei: narrate
oīa mirabilia eius: laudamī
in noīe scrō eius. Letet cor
q̄rentiū dn̄m q̄rite dn̄m ⁊ cō
firmamini: q̄rite faciē ei⁹ sp̄.
Memētote mirabiliū eius q̄
fecit ꝓdigia ei⁹ ⁊ iudicia oris
eius. Semē abrahā serui ei⁹
filij iacob electi ei⁹. Ip̄e dn̄s
de⁹ noster in vniuersa t̄ra iu-
dicia eius. Memor fuit ī se-
culū testamenti sui verbi qd̄
mādauit in mille generatio-
nes. Qd̄ disposuit ad abra-
hā: ⁊ iuramenti sui ad isaac.
Et statuit illud iacob in p̄ce-
ptū: ⁊ israel in testamētū et-
nū. Dicēs tibi dabo terram
chanaan: funiculū heredita
tis vr̄e. Cum essent numero
breui: paucissimi ⁊ īcole ei⁹.
Et ptrāsierūt de gēte ī gētē
⁊ de regno ad pplm alterū.
Nō reliquit hoīem nocē eis
⁊ corripuit ꝑ eis reges. No

lite tãgere xp̄os meos: et in prophetis meis nolite mali gnari. Et vocauit famẽ sup terrã: ⁊ om̄e firmamẽtũ panis cõtriuit. Misit ante eos vir: in seruũ venũdatus ẽ ioseph. Humiliauerũt in cõpedib⁹ pedes ei⁹ ferꝛ ꝑtransijt aĩam ei⁹ donec veniret vbũ ei⁹. Eloquiũ dñi inflãmauit eũ misit rex ⁊ soluit eum: ꝑnceps pploꝝ ⁊ dimisit eũ. Cõstituit eũ dñm domus sue: et ꝑncipẽ om̄is possessiõis sue. Ut erudiret ꝑncipes eius sicut semetipm̄: et senes eius prudẽtiã doceret. Et intrauit israel in egiptũ: et iacob accola fuit ĩ terra cham. Et auxit ppl̄m suũ vehement᷑: et firmauit eũ sup inimicos eius. Cõuerti: cor eoꝝ vt odirẽt populũ eius: ⁊ dolũ facerent ĩ seruos ei⁹. Misit moysẽ seruũ suũ: aarõ quẽ elegit ipm̄. Posuit ĩ eis vba signorum suoꝝ: ⁊ ꝓdigioꝝ ĩ terra cham. Misit tenebras ⁊ obscurauit: ⁊ non exacerbauit sermones suos. Cõuertit aquas eoꝝ in sanguinẽ: ⁊ occidit pisces eoꝝ. Edidit t̄ra eoꝝ ranas in penetralib⁹ regũ ipsoꝝ. Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ ciniphes: in oĩb⁹ finibus eoꝝ. Posuit pluuias eorum grandinẽ: ignẽ cõburẽtem in t̄ra ipsoꝝ. Et ꝑcussit vineas eoꝝ ⁊ ficulneas eoꝝ: ⁊ cõtriuit lignum finiũ eoꝝ. Dixit ⁊ venit locusta ⁊ bruc⁹ cui⁹ nõ erat nũer⁹. Et comedit om̄e fenũ in terra eoꝝ: ⁊ comedit oẽm fructũ t̄re eoꝝ. Et ꝑcussit om̄e ꝑmogenitũ in terra eoꝝ: ꝑmitias oĩs laboris eoꝝ. Et eduxit eos cũ argẽto ⁊ auro: ⁊ nõ erat ĩ tribubus eoꝝ infirm⁹. Letata est egyptus in ꝓfectiõe eoꝝ: q2 ĩcubuit timor eoꝝ sup eos. Expãdit nubẽ in ꝓtectionẽ eoꝝ: ⁊ ignem vt luceret eis ꝑ noctẽ. Petierunt ⁊ venit coturnix: ⁊ pane celi saturauit eos. Disrupit petrã ⁊ fluxerũt aq̄: abierũt ĩ sicco flumina. Qm̄ memor fuit vbi sc̄i sui q̄d habuit ad abrahã puerum suũ. Et eduxit ppl̄m suũ in exultatione: ⁊ electos suos in letitia. Et dedit illis regiões gẽtiũ: ⁊ labores populoꝝ possederũt. Ut custodiãt iustificatiões eius: ⁊ legẽ eius req̄rãt. Gl̄a. ã. Benedic aĩa mea dño. an. Uisita nos. ꝑs. cv.

Confitemini dño qm̄ bon⁹: qm̄ in sc̄lm mĩa eius. Quis loq̄tur potẽtias dñi: auditas faciet oẽs laudes ei⁹. Beati q̄ custodiũt iudiciũ ⁊ faciũt iusticiã in om̄i tp̄e. Memento nr̄i dñe in beneplacito ppl̄i tui: visita nos ĩ salutari tuo

Advidendū in bonitate electoꝝ tuoꝝ ad letandū in leticia gentis tue: vt lauderꝫ cū hereditate tua. Peccauim⁹ cū patrib⁹ nřis iiuste egim⁹ iniqtatē fecim⁹. Patres nostri in egipto nō intellexerūt mirabilia tua: nō fuerūt memores mľtitudinis mīe tue Et irritauerūt ascēdētes in mare mare rubꝝ: ⁊ saluauit eos ꝑpter nomē suū vt notā faceret potentiā suā. Et increpuit mare rubꝝ ⁊ exsiccatū est: ⁊ deduxit eos in abyssis sicut in deserto. Et saluauit eos de manu odientiū: ⁊ redemit eos de manu iimici Et opuit aq̄ tribulātes eos: vnus ex eis nō remāsit. Et crediderūt verbis ei⁹: ⁊ laudauerūt laudem eius. Cito fecerūt obliti sūt opeꝝ eius: et non sustinuerunt consiliū eius. Et cōcupierūt cōcupiscentiā in deserto: ⁊ tentauerunt deū in inaquoso. Et dedit eis petitionē ipsoꝝ: ⁊ misit saturitatē in aīmas eoꝝ. Et irritauerunt moysen in castris: aaron sanctū domini. Aperta est terra ⁊ deglutiuit dathan: ⁊ opuit sup cōgregationē abiron. Et exarsit ignis in synagoga eorū: flāma combussit peccatores Et fecerūt vitulū in oreb: et adorauerūt sculptile Et mutauerūt gloriā suā in similitudinē vituli comedētꝫ fenū Obliti sunt deū qui saluauit eos qui fecit magnalia in egipto mirabilia in trā chā: terribilia in mari rubro. Et dixit vt disꝑderet eos: sī nō moyses electus eius stetisset in confractione in cōspectu eius. Ut auerteret irā eius ne disperderet eos: ⁊ ꝓ nihilo habuerūt terrā desiderabilē. Nō crediderūt vbis ei⁹ ⁊ murmurauerunt in tabernaculis suis: nō exaudierūt vocē dñi. Et eleuauit manū suā sup eos: vt prosterneret eos in deserto. Et vt deiiceret semen eoꝝ in natiōibus: ⁊ disꝑderet eos in regiōib⁹. Et iniciati sunt beelphegor ⁊ comederūt sacrificia mortuoꝝ. Et irritauerunt eū in adinuētiōib⁹ suis: ⁊ multiplicata est in eis ruina. Et stetit finees ⁊ placauit ⁊ cessauit quassatio. Et reputatuꝫ est ei ad iusticiā: a generatione in generationē vsq̄ i sēpiternū. Et irritauerūt euꝫ ad aq̄s cōtraditiōis: ⁊ vexatus est moyses ꝑpter eos q̄r exacerbauerunt spm̄ eius. Et distinxit i labiis suis: nō disꝑdiderūt gentes quas dixit domin⁹ illis. Et cōmixti sunt inter gētes ⁊ didicerūt opera eoꝝ ⁊ seruierūt sculpti-

libus eorum: et factum est illis in scandalum. Et imolauerunt filios suos: et filias suas demoniis. Et effuderunt sanguinem innocentem: sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum: quas sacrificauerunt sculptilibus chanaan. Et interfecta est terra in sanguinibus: et contaminata est in operibus eorum et fornicati sunt in adinuentionibus suis. Et iratus est furore dominus in populo suo: et abhominatus est hereditatem suam. Et tradidit eos in manus gentium: et dominati sunt eorum qui oderunt eos. Et tribulauerunt eos inimici eorum: et humiliati sunt sub manibus eorum: sepe liberauit eos. Ipsi autem exacerbauerunt eum in consilio suo: et humiliati sunt in iniquitatibus suis. Et vidit cum tribularentur: et audiuit orationem eorum. Et memor fuit testamenti sui: et penituit eum secundum multitudinem misericordie sue. Et dedit eos in misericordias: in conspectu omnium qui ceperant eos. Saluos fac nos domine deus noster: et congrega nos de nationibus. Ut confiteamur nomini sancto tuo: et gloriemur in laude tua. Benedictus dominus deus israel: a seculo et usque in seculum et dicet omnis populus fiat fiat. ps. cvi.

Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius. Dicant qui redempti sunt a domino quos redemit de manu inimici: de regionibus congregauit eos. A solis ortu et occasu: ab aquilone et mari. Errauerunt in solitudine in inaquoso: viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt. Esurientes et sitientes: anima eorum in ipsis defecit. Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum liberauit eos. Et deduxit eos in viam rectam: vt irent in ciuitatem habitationis. Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filiis hominum. Quia satiauit animam inanem: et animam esurientem satiauit bonis. Sedentes in tenebris et vmbra mortis: vinctos in mendicitate et ferro. Quia exacerbauerunt eloquia dei: et consilium altissimi irritauerunt. Et humiliatum est in laboribus cor eorum: et infirmati sunt nec fuit qui adiuuaret. Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum liberauit eos. Et eduxit eos de tenebris et vmbra mortis: et vincula eorum disrupit. Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filiis hominum. Quia contriuit portas ereas: et vectes ferreos confregit. Suscepit eos de via iniquitatis eorum: propter iniusticias enim suas humiliati sunt. Omnem escam abhominata est anima eorum: et appropinquauerunt vsque

ad portas mortis. Et clamauerũt ad dñm cũ tribularentur: et de necessitatib⁹ eorũ liberauit eos. Misit verbũ suũ et sanauit eos: et eripuit eos de interitiõib⁹ eorũ. Cõfiteantur dño mie ei⁹: et mirabilia ei⁹ filijs hoim. Et sacrificent sacrificiũ laudis: et annũciẽt opera ei⁹ in exultatiõe. Qui descẽdũt mare in nauib⁹: faciẽtes operationez in aquis multis. Ipi viderũt opa dñi: et mirabilia eius in pfũdo. Dixit et stetit sps pcelle: et exaltati sũt fluct⁹ eius. Ascẽdũt vsq ad celos et descẽdũt vsq ad abyssos: aia eorũ i malis tabescebat. Turbati sunt et moti sũt sicut ebrius: et oĩs sapiẽtia eorum deuorata est. Et clamauerũt ad dñz cũ tribularẽtur: et de necessitatib⁹ eorũ eduxit eos. Et statuit procellã eius in aurã: et siluerũt fluctus eius. Et letati sũt qr siluerũt: et deduxit eos i portũ volũtatis eorũ. Confiteantur dño mie eius: et mirabilia eius filijs hoim. Et exaltent eũ in ecclesia plebis: et in cathedra seniorũ laudẽt eũ. Posuit flumĩa in desertũ et exitus aquarum in sitim. Terrã fructiferã in salsuginẽ: a malicia inhabitãtiũ in ea. Posuit desertũ in stagna aquarũ: et trã sine aqua in exit⁹ aquarũ. Et collocauit illic esuriẽtes: et cõstituerũt ciuitatẽ hitatiõis. Et seminauerũt agros et plãtauerũt vineas: et fecerũt fructũ natiuitatis. Et bñdixit eis et multiplicati sũt nimis: et iumenta eorũ nõ minorauit. Et pauci fcti sũt: et vexati sũt a tribulatiõe malorũ et dolore. Effusa est cõtẽtio sup pncipes eorũ: et errare fecit eos in inuio et nõ in via. Et adiuuit paupem de inopia: et posuit sicut oues familias. Videbũt recti et letabũtur: et oĩs iniqtas oppilabit os suũ. Quis sapiẽs et custodiet hec: et itelliget mias dñi. Gloria pri. Sicut erat. an. Visita nos dñe in salutari tuo. an. Confitebor. ps. cvii.

Paratũ cor meũ de⁹ paratũ cor meũ: cantabo et psallam in gloria mea. Exurge psalteriũ et cythara: exurgã diluculo. Cõfitebor tibi i populis dñe: et psallã tibi i nationib⁹. Quia magna sup celos mia tua: et vsq ad nubes veritas tua. Exaltare super celos deus et super oẽm terrã gloria tua: vt liberentur dilecti tui. Saluum fac dextera tua et exaudi me: deus locutus est in scõ suo. Exultabo et diuidã siccimã. et cõuallem tabernaculorũ dimetiar. Me us est galaad et meus est ma

nasses: ꝛ effraī susceptio capitis mei. Iuda rex meus: moab lebes spei mee In idumeā extēdā calciamētū meum: michi alienigene amici facti sūt. Quis deducet me ī ciuitatē munitā: q̄s deducet me vsqꝫ in idumeā. Nōne tu de⁹ q̄ reppulisti nos: ꝛ nō exibis de⁹ in virtutib⁹ nr̄is Da nobis auxiliū de tribulatione: q꞉ vana salus hoīs. In deo faciemus virtutē: et ipse ad nihilū deducet inimicos [nr̄os. ps. cviij.

Deus laudē meā ne tacuer[is]: q꞉ os pctōꝛis ꝛ os dolosi sup me apertū est. Locuti sunt aduersū me lingua dolosa ꝛ sermonibus odij circūdederūt me ꝛ expugnauerūt me gratis. Pro eo vt me diligerent detrahebāt michi: ego aūt oꝛabā. Et posuerūt aduersū me mala ꝑ bonis: ꝛ odiū ꝑ dilectiōe mea. Consti tue sup eū peccatoꝛē: ꝛ diabolus stet a dextr[is] eius. Cū iudicat[ur] exeat ꝯdēnatus: et oꝛatio eius fiat in peccatū. Fiāt dies eius pauci: ꝛ episcopatū eius accipiat alter. Fiāt filij ei⁹ oꝛphani: ꝛ vxoꝛ eius vidua. Nutātes transferātur filij eius ꝛ mēdicent eijciātur de habitationibus suis. Scrutet[ur] feneratoꝛ omnem substantiā eius ꝛ diripiant alieni laboꝛes eius. Nō sit illi adiutoꝛ: nec sit q̄ misereatur pupillis eius. Fiant nati eius in interitū: in generatione vna deleatur nomē eius. In memoꝛiā redeatiniquitas patrū ei⁹ in ꝯspectu dn̄i: ꝛ peccatū matris ei⁹ nō deleatur. Fiant cōtra dn̄m semper: ꝛ dispereat de terra memoꝛia eoꝝ: ꝑ eo q̄d nō est recoꝛdat⁹ facere miam. Et ꝑsecutus est hoīem inopē et mendicū: ꝛ compūctū coꝛde moꝛtificare. Et dilexit maledictionē ꝛ veniet ei: ꝛ noluit benedictionē ꝛ elongabit[ur] ab eo. Et induit maledictionem sicut vestimētū: ꝛ intrauit sicut aq̄ in interioꝛa eius ꝛ sicut oleū ī ossib⁹ meis. Fiat ei sicut vestimētū quo operit[ur]: ꝛ sicut zona q̄ sp ꝑcingitur. Hoc op⁹ eoꝝ q̄ detrahūt mihi apud dn̄m: ꝛ q̄ loquūt[ur] mala aduersus aīam meā. Et tu dn̄e fac mecū ꝓpt[er] nomen tuū: q꞉ suauis est mia tua. Libera me q꞉ egen⁹ et paup ego sū: ꝛ coꝛ meū conturbatū est intra me. Sicut vmbꝛa cū declinat ablat⁹ sū ꝛ excussus sum sicut locuste Genua mea infirmata sūt a ieiunio: ꝛ caro mea īmutata est ꝓpt[er] oleū. Et ego factus sū opprobꝛiū illis: viderūt me ꝛ mouerūt capita sua. Ad-

iuua me dñe deus meus: sal
uum me fac ꝓpter miam tu
am. Et sciãt q: manus tua
hec: ⁊ tu dñe fecisti eã. Ma=
ledicẽt illi ⁊ tu bñdices q̃ in=
surgũt i me ↄfũdant: seruꝰ
aũt tuꝰ letabit. Induant q̃
detrahũt mihi pudore ⁊ ope
riant sicut diploide ↄfusione
sua. Cõfitebor dño nimis ĩ
ore meo: ⁊ in medio multoꝝ
laudabo eũ. Qui astitit a de
xtris paupis: vt saluã facẽt
a ꝑsequẽtibꝰ aĩaꝫ meã. Gła.
ã. Cõfitebor dño nimis ĩ ore
meo. Añ lec. ꝟ. Dñe exaudi
orõ. Et cla. Añ laud. ꝟ. Sit
gł̃ia dñi in seculuꝫ. Letabit
dñs ĩ opibꝰ suis In lau. an.
Benigne fac ĩ bona volũta=
te tua dñe. ꝓ. Miserẽ. ꝓ. xci

Bonũ est ↄfiteri dño: et
psallere noi tuo altissi=
me. Ad annũciandũ mane
miam tuã: et veritatẽ tuã ꝑ
noctẽ. In decacordo psalte=
rio: cũ cãtico ĩ cythara. Q:
delectasti me dñe in factura
tua: ⁊ in opibꝰ manuũ tuaꝝ
exultabo Quã magnificata
sũt opera tua dñe: nimis ꝓ=
funde facte sũt cogitatiões
tue. Uir insipiẽs nõ cogno=
scet: ⁊ stultꝰ nõ ĩtelliget hec.
Cuꝫ exorti fuerint pctõres
sicut fenũ: ⁊ apparuerit oẽs
q̃ operant iniq̃tatẽ. Ut inte
reãt in sclm̃ secli: tu aũt altis

simus ĩ etñũ dñe. Qm̃ ecce
ĩimici tui dñe: qm̃ ecce ĩimi=
ci tui ꝑibũt: et dispgent oẽs
q̃ opant iniquitatẽ. Et exal
tabit sicut vnicornis cornu
meũ: ⁊ senectus mea ĩ mia
vberi. Et despexit oculꝰ me=
us ĩimicos meos: ⁊ ĩ surgẽti
bus in me malignãtibꝰ audi
et auris mea. Iustus vt pal=
ma florebit: sicut cedrꝰ liba=
ni multiplicabit. Plantati ĩ
domo dñi: in atrijs domꝰ dei
nostri florebũt. Adhuc mul
tiplicabũtur in senecta vbe=
ri: ⁊ bñ patiẽtes erunt vt an=
nunciẽt. Qm̃ rectus dñs de
us noster ⁊ nõ est iniq̃tas in
eo. Gła. an. Bonũ ẽ ↄfiteri
dño. ã. Metuãt dñm oẽs fi=
nes tre. ꝓ. Deꝰ deꝰ. Cãticũ.

Audite celi que loquar:
audiat tra verba oris
mei Cõcrescat in pluuia do=
ctrina mea: fluat vt ros elo=
quiũ meũ. Quasi ymber su=
per herbã ⁊ quasi stille super
gramina: q: nomẽ dñi inuo=
cabo. Date magnificẽtiam
deo nřo: dei ꝑfecta sũt opa ⁊
oẽs vie eius iudicia. Deus
fidelis ⁊ absq; vlla ĩiquitate
iustus ⁊ rectus peccauerunt
ei: ⁊ nõ filij eius in sordibus
Generatio praua atq; ꝑuer
sa: heccine reddis dño popu
le stulte et insipiẽs. Nunq̃d
nõ ip̃e est pat tuus qui posse

dit ꝛ fecit ꝛ creauit te. Me-
mēto dieꝝ antiquoꝝ: cogita
generatiões singulas. Int
roga pſem tuū ꝛ ānūciabit
tibi maiores tuos: ꝛ dicēt ti-
bi. Qñ diuidebat altissimus
gentes: qñ separabat filios
adā. Cōstituit ſminos pplo
rum: iuxta numeꝝ filioꝝ isrl.
Pars aūt dñi ppls eius: ia-
cob funiculus hereditatꝭ ei⁹.
Inuenit eū in ſra deserta: i
loco horrorꝭ ꝛ vaste solitudis.
Circūduxit eū ꝛ docuit: ꝛ cu
stodiuit q̄si pupillā oculꝭ sui.
Sicut aqla prouocās ad vo-
landū pullos suos: ꝛ sup eos
volitans. Expandit alas su-
as et assumpsit eos: atq; por
tauit in humeris suis. Domi
nus solus dux eius fuit: ꝛ nō
erat cū eo de⁹ alien⁹. Consti
tuit eū super excelsā terrā: vt
comederet fructus agrorū.
Ut suggeret mel de petra:
oleūq; de saxo durissimo Bu
tirū de armēto ꝛ lac de ouib⁹
cū adipe agnoꝝ ꝛ arietū fili-
oꝝ basā. Et hircos cū medul
la tritici: et sanguinē vue bi-
berēt meracissimū. Incras-
satus est dilect⁹ et recalcitra
uit: incrassatus īpinguatus
dilatat⁹. Dereliqt deū facto
rem suū: ꝛ recessit a deo salu
tari suo. Prouocauerūt eū
in diīs alienis: et ī abhoiati-
onib⁹ ad irracūdiā cōcitaue
rūt. Immolauerūt demonijs
et non deo diīs quos ignora
bāt. Noui recentesq; venerūt
quos non coluerūt pr̄es eoꝝ.
Deū qui te genuit dereliq̄sti
ꝛ oblitus est dñi creatorꝭ tui.
Uidit dñs ꝛ ad iracūdiā ꝯci
tat⁹ ē: q2 ꝓuocauerūt eū filij
sui ꝛ filie. Et ait abscōdā fa
ciem meā ab eis: ꝛ cōsidera-
bo nouissima eoꝝ. Generatō
enī ꝑuersa est: ꝛ īfideles filij.
Ipi me ꝓuocauerūt in eo q̄
nō erat deus: ꝛ irritauerūt i
vanitatib⁹ suis. Et ego ꝓuo
cabo eos in eo q̄ nō est ppls:
ꝛ ī gēte stulta irritabo illos.
Ignis succēsus est in furore
meo: ꝛ ardebit vsq; ad īferni
nouissima. Deuorabitq; ſrā
cū germine suo: ꝛ mōtiū fū-
damēta cōburet. Cōgrega-
bo sup eos mala: ꝛ sagittas
meas cōplebo in eis. Consu
menſ fame ꝛ deuorabūt eos
aues morsu amarissimo. De
tes bestiaꝝ imittā in eos cū
furore trahētiū sup terrā at
q; serpentiū. Foris vastabit
eos gladius ꝛ int⁹ pauor: iu
uenē simul ac virginē lacten
tem cū hoīe sene. Et dixi vbi
nā sūt: cessare faciā ex homi
bus memoriā eoꝝ. Sed ꝓpt
irā inimicoꝝ distuli: ne forte
sup̄birēt hostes eoꝝ: Et dice
rent man⁹ nr̄a excelsa: ꝛ nō
dñs fecit hec oīa. Gens abs

ꝙ consilio est ꝛ sine prudētia vtinā saperēt et intelligerēt ac nouissima ꝓuiderēt. Quomodo persequebatur vnꝰ mille ꝛ duo fugarēt decem milia. Nōne ideo qꝛ deus suus vēdidit eos: ꝛ dn̄s ꝯclusit illos Nō eni est deus noster vt dij eoꝝ: ꝛ inimici nostri sūt iudices. De vines sodomoꝝ vinea eoꝝ: ꝛ de suburbanis gomorrē. Vua eoꝝ vua fellis: ꝛ botrus amarissimus. Fel drachonū vinū eoꝝ: ꝛ venenum aspidū īsanabile. Nōne hec ꝯdita sūt apud me: ꝛ signata in thesauris meis. Mea est vltio ꝛ ego retribuam eis in tp̄e vt labatur pes eoꝝ. Iuxta est dies pditōis ꝛ adesse festināt tp̄a. Iudicabit dn̄s pp̄lm suū: ꝛ in seruis suis miserebitur. Videte ꝙ infirmata sit manꝰ ꝛ clausi quoqꝫ defecerūt residuiqꝫ cōsumpti sūt. Et dicent vbi sūt dij eoꝝ: in q̄bus habebāt fiduciā. De quorū victimis comedebant adipes ꝛ bibebant vinum libaminū. Surgant ꝛ opitulentur vobis: ꝛ in necessitate vos ꝓtegāt. Videte ꝙ ego sim solꝰ: et nō sit alius deꝰ p̄ter me. Ego occidam ꝛ ego viuere faciā: ꝑcutiam ꝛ ego sanabo ꝛ nō est q̄ de manu mea possit eruere. Leuabo ad celū manū meam: ꝛ dicā viuo ego in eternū. Si acuero vt fulgur gladiū meū: ꝛ arripuerint iudiciuz manus mee. Reddā vltionē hostibꝰ meis: ꝛ his q̄ oderūt me retribuā. Inebriabo sagittas meas sanguine ꝛ gladius meꝰ deuorabit carnes De cruore occisoꝝ: ꝛ de captiuitate nudati inimicoꝝ capitis. Laudate gētes populum eius: qꝛ sāguinē seruoꝝ suoꝝ vlciscetur. Et vindictā retribuet in hostes eoꝝ: ꝛ ꝓpitius erit terre populi sui. Gloria

an. Et in seruis suis miserebitur dn̄s. an. In cymbalis benesonātibus laudate dn̄z ps. Laudate. Hymnus.

Aurora iā spargit polū terris dies illabitur lucis resultat spiculū discedat omne lubricum. Fantasma noctis decidat mētis reatꝰ subruat q̄cq̄d tenebris horridū nox attulit culpe cadat. Vt mane illud vltimū qd̄ p̄stolamur cernui in lucē nobis effluat dū hoc canore ꝯcrepat Deo patri. Cp̄. de dn̄ica. ℣. Repleti sumus. Ad bn̄ꝰ an. In viā pacis dirige nos dn̄e Preces ꝛ cetera vt s. ¶ Ad primā cōem. Hymnꝰ

Iam lucis orto sidere deum p̄cemur supplices vt in diurnis actibꝰ nos seruet a nocētibus. Linguā refre

nans tēperet ne litis horror
insonet visū fouēdo cōtegat
ne vā̄itates hauriat. Sit pu
ra cordis ītima absistat ⁊ ve
cordia carnis terat sup̄biaȝ
potꝰ cibiq; parcitas. Ut cū
dies abscesserit noctēq; sors
reduxerit mūdi per abstinē-
tiam ipi canamus gloriam
Deo patri sit gloria eiusq;
soli filio cum spū paraclito ⁊
nūc ⁊ in ꝑpetuū. amē. p̄s. liij.
DEus in noīe tuo saluū
me fac: ⁊ in virtute tua
iudica me. Deꝰ exaudi ora-
tionē meā: auribꝰ ꝑcipe ver-
ba oris mei. Q̄m alieni isur
rexerūt aduersū me ⁊ fortes
q̄sierūt aīam meā: ⁊ nō ꝑpo
suerūt deū aū cōspectū suū.
Ecce eni deus adiuuat me:
⁊ dñs susceptor est aīe mee.
Auerte mala īimicis meis:
⁊ in veritate tua disꝑde illos
Uolūtarie sacrificabo tibi:
⁊ ꝯfitebor nomī tuo dñe q̄m
bonū est. Q̄m ex omi tribu-
latiōe eripuisti me: ⁊ sup inī-
micos meos despexit oculus
meus. Gloria. ps. cxvij.
COnfitemini dño q̄m bo
nus: q̄m in seculuȝ mia
eius. Dicat nunc israel quo
niā bonus: q̄m in seculū mia
eiꝰ. Dicat nūc domꝰ aaron:
q̄m in seculum mia eius. Di
cāt nūc qui timent dñm: q̄m
in seculum mia eius. De tri-
bulatiōe īuocaui dñm: et ex-
audiuit me in latitudīe dñs:
Dñs mihi adiutor: nō time-
bo quid faciat michi homo.
Dñs mihi adiutor: ⁊ ego de
spiciā īimicos meos. Bonuȝ
est cōfidere in dño: q̄ȝ cōfide-
re in hoīe. Bonū est sperare
in dño: q̄ȝ sperare in principi
bus. Omnes gentes circuie
rūt me: et in noīe dñi q̄r vltus
sum in eos. Circūdātes cir-
cūdederūt me: et in noīe dñi
quia vltus suȝ in eos. Circū-
dederūt me sicē apes ⁊ exarse
rūt sicut ignis in spinis: ⁊ in
noīe dñi q̄r vltus sum in eos.
Impulsus euersus sum vt ca
derē: ⁊ dñs suscepit me. For
titudo mea ⁊ laus mea dñs:
⁊ factus est mihi in salutem
Uox exultatiōis ⁊ salutꝭ in
tabernaclīs iustorū. Dexta
domī fecit virtutem dextera
dñi exaltauit me: dexta dñi
fecit virtutē. Nō moriar sed
viuā: et narrabo op̄a domini
Castigās castigauit me dñs
et morti nō tradidit me. Ape
rite michi portas iusticie in-
gressus in eas ꝯfitebor dño:
hec porta dñi iusti intrabūt
in eā. Cōfitebor tibi dñe q̄m
exaudisti me: ⁊ factꝰ es mihi
in salutē. Lapidē quē repro
bauerūt edificātes: hic fctūs
est in caput anguli. A domi
no factū est istud: et est mira

bile in oculis nostrꝫ. Hec est dies quam fecit dñs: exultemus et letemur in ea. O dñe saluū me fac o dñe bene prosperare: benedict⁹ qui vētur⁹ es in noīe dñi. Benedixim⁹ vobis de domo dñi: de⁹ dñs ꝛ illuxit nobis. Cōstituite diē solēnem in cōdensis: vsq3 ad cornu altaris. Deus me⁹ es tu et ꝯfitebor tibi: de⁹ meus es tu ꝛ exaltabo te. Confitebor tibi qm̄ exaudisti me: et factus es mihi in salutē. Cōfitemini dño quoniā bon⁹: quoniā ī seculū misericordia eius. Gloria pr̄i. ps. cxviij.

Beati imaculati in via: q̄ ambulant in lege dñi. Beati q̄ scrutantur testimonia eius: in toto corde exquirūt eum. Non enim q̄ operātur iniq̄tatem: in viis ei⁹ ambulauerūt. Tu mādasti mādata tua: custodiri nimis. Utinam dirigantur vie mee: ad custodiendas iustificationes tuas. Tūc non ꝯfundar: cū perspexero in oībus mādatꝫ tuis. Cōfitebor tibi ī directione cordis: in eo q᷑ didici iudicia iusticie tue. Iustificationes tuas custodiā: nō me derelinquas vsq3quaq3.

In quo corrigit adolescētior viā suā ī custodiēdo sermones tuos. In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me a mādatꝫ tuis. In corde meo abscōdi eloq̄a tua: vt nō peccē tibi. Benedict⁹ es dñe: doce me iustificatiōes tuas. In labiis meis pronūciaui: oīa iudicia oris tui. In via testimoniorū tuorū delectat⁹ sū: sicut in oīb⁹ diuitiis. In mādatis tuis exercebor et cōsiderabo vias tuas. In iustificatiōibus tuis meditabor: nō obliuiscar sermones tuos. Gloria patri.

Retribue seruo tuo viuifica me: ꝛ custodiā sermones tuos. Reuela oculos meos: ꝛ ꝯsiderabo mirabilia de lege tua. Incola ego sū ī terra: nō abscōdas a me mādata tua. Cōcupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas in oī tp̄e. Increpasti sup̄bos: maledicti q̄ declināt a mādatis tuis. Aufer a me opprobriū ꝛ ꝯtēptū: q2 testīonia tua exq̄siui. Etenī sederūt p̄ncipes ꝛ aduersum me loq̄bātur: seru⁹ aūt tuus exercebatur in iustificatiōib⁹ tuis. Nā et testīonia tua meditatio mea est: et cōsiliū meum iustificationes tue.

Adhesit pauimento aīa mea: viuifica me scd̄m verbum tuum. Uias meas enūciaui et exaudisti me: doce me iustificationes tuas. Uiam iustificationū tuarū

instrue me ⁊ exercebor in mirabilibus tuis. Dormitauit aīa mea pre tedio: confirma me in verbis tuis. Uiam iniquitatis amoue a me: ⁊ in lege tua miserere mei. Uiaz veritatis elegi: iudicia tua nō sū oblitus. Adhesi testimonijs tuis dn̄e: noli me confūdere. Uiam mādatorū tuorū cucurri: cū dilatasti cor meum. G ła pa. Simbolū athanasij

Quicūq̧ vult saluus esse: ante omnia opus est vt teneat catholicā fidē. Quaz nisi quisq̧ integrā inuiolatā q̧ seruauerit absq̧ dubio in eternū peribit. Fides autez catholica hec est: vt vnū deū in trinitate ⁊ trinitatē i vnitate veneremꝰ. Neq̧ ꝯfūdētes ꝑsonas: neq̧ substātiā separātes. Alia est enī ꝑsona patris: alia filij: alia spūs sācti. Sed patris ⁊ filij ⁊ spūs scti: vna ē diuinitas equalis gloria coeterna maiestas. Qualis pater talis filius talis spiritus sctūs. Increatꝰ pater increatus filiꝰ increatꝰ spiritus sctūs. Immēsus pater immēsus filiꝰ immēsus spiritꝰ scūs. Eternus pater eternus filiꝰ eternus spūs sanctꝰ. Et tamen nō tres eterni sed vnꝰ eternꝰ. Sicut nō tres increati nec tres immēsi: sed vnus increatus et vnus immēsus. Similiter omnipotēs pater omnipotēs filius omnipotēs spūs sanctꝰ. Et tamē nō tres omnipotētes sed vnus omnipotēs. Ita deꝰ pater deꝰ filius deus spiritꝰ sctūs. Et tamen nō tres dij: sed vnus est deus. Ita dn̄s pater dn̄s filiꝰ dn̄s spiritus sctūs. Et tn̄ nō tres dn̄i: sed vnꝰ est dn̄s. Quia sicut sigillatī vnāquāq̧ personā deū ac dn̄z ꝯfiteri xp̄iana veritate cōpellimꝰ: ita tres deos aut dn̄os dicere catholica religiōe prohibemꝰ. Pater a nullo est factus: nec creatus nec genitus. Filiꝰ a patre solo est nō factus nec creatus: sed genitꝰ. Spiritꝰ sāctus a patre ⁊ filio: nō factus nec creatus nec gēitus: sed ꝓcedens. Unus ergo pater nō tres patres vnꝰ filius non tres filij: vnꝰ spiritus sāctus nō tres spūsscī. Et in hac trinitate nihil prius aut posterius nihil maiꝰ aut minꝰ: sed tote tres ꝑsone coeterne sibi sūt ⁊ coequales. Ita vt ꝑ oīa sicut iaz supradictū est vt vnitas in trinitate: et trinitas in vnitate venerāda sit. Qui vult ergo saluus esse: ita de trinitate sentiat. Sed necessariū est ad eternā salutez vt incarnationē quoq̧ dn̄i nr̄i iesu xp̄i fideliter credat. Est ergo fides recta vt credamꝰ et cōfiteamur qꝛ dn̄s noster

iesus xp̄s dei filius de⁹ et homo est. Deus est ex substantia patris añ secula genitus et homo ē ex substātia matrꝭ in seculo nat⁹. Perfect⁹ de⁹ ꝑfect⁹ homo ex aīa rationali ꝛ humana carne subsistēs. Equalis patri secūduꝫ diuinitatē: minor patre secūdū humanitatē. Qui licet deus sit ꝛ homo: nō duo tamē sed vnus est xp̄s. Unus autem nō cōuersiōe diuinitatꝭ i carnem: sed assūptiōe hūanitatis in deū. Unus oīno nō cōfusiōe substantie: sed vnitate ꝑsone. Nā sicut aīa rationalis ꝛ caro vnus est hō: ita de⁹ et homo vnus est xp̄us. Qui passus est ꝓ salute nostra descēdit ad inferos: tercia die resurrexit a mortuis. Ascendit ad celos sedet ad dexterā dei patrꝭ oīpotētis: inde venturus iudicare viuos et mortuos. Ad cui⁹ aduētū oīes hoīes resurgere habēt cum corꝑib⁹ suis: ꝛ reddituri sūt de factis proprijs rationem. Et qui bona egerūt ibūt ī vitaꝫ eternā: qui vero mala in ignem eṫnum. Hec est fides catholica quā nisi quisqꝫ fideliṫ firmiṫqꝫ crediderit saluꝰ esse nō poterit. Gła. ¶ A trinitate vsqꝫ ad hystoriam de machabeis. ā. Tibi laus tibi gloria tibi gratiaꝝ actio. O beata ꝛ bñdicta et gloriosa trinitas pr̄ ꝛ filius et spiritus sctūs. ¶ Itē ab hystoria de machabeis vsqꝫ aduētum dñi. an. Adesto de⁹ vnus omnipotēs pr̄ ꝛ fili⁹ ꝛ spūs scūs. ¶ Item ꝑ ferias. ā. Beati q̄ ambulāt in lege tua dñe. ps: fine. Confitemi. Capłm.

Domie miserē nostri: te enī expectauimus: esto brachiū nostrū in mane ꝛ salus nr̄a in tp̄e tribulationis. Deo gr̄as. ℟. Xp̄e fili dei viui. Miserē nobis. ℣. Qui sedes ad dexterā pr̄is. Miserere. Gl̄ia pr̄i. Xp̄e. ℣. Exurge domie adiuua nos. Et libera nos ꝓpter nomē tuū. ꝓces. Kyrieleyson. iij. Xp̄e eleysō iij. Kyriel. iij. Pater noster. Et ne nos. Sed libera nos a malo. Uiuet aīa mea et laudabit te. Et iudicia tua adiuuabunt me erraui sicut ouis que perijt quere seruū tuum dñe qꝛ mādata tua nō sū oblitus. Credo in deū. Carnis resurrectionē. Uitā eternaꝫ amen. Et ego ad te dñe clamaui. Et mane oṙo mea preuēiet te. Uerba mea aurib⁹ ꝑcipe dñe. Intellige clamoreꝫ meū. Intēde voci oṙonis mee Rex me⁹ ꝛ de⁹ me⁹. Qm̄ ad te orabo dñe Mane exaudies vocē meaꝫ. Mane astabo tibi ꝛ videbo. Qm̄ nō de⁹

volēs iiq̄tatē tu es; Uias tu
as dn̄e demōstra mihi. Et se
mitas tuas edoce me. Diri=
ge me ī vitate tua ⁊ doce me
Q2 tu es deꝰ salvator meus
et te sustinui tota die. Remi=
niscē miserationū tuaꝝ dn̄e.
Et miaꝝ tuaꝝ q̄ a seculo sūt.
Delicta iuuētutꝭ mee. Et ig
norātias meas ne memine=
ris dn̄e. Iudica dn̄e nocētes
me. Expugna impugnātes
me. Apphēde arma ⁊ scutū
Et exurge ī adiutoriū mihi.
Effūde frameā ⁊ cōclude ad
uersus eos q̄ psequūtur me.
Dic aīe mee salus tua ego sū
Repleat̄ os meuz laude. Ut
cātē gl̄iam tuā tota die ma=
gnitudinē tuā. Dn̄e auerte
faciē tuam a pctīs meis. Et
oēs iiq̄tates meas dele Cor
mūdū crea in me deꝰ. Spm̄
rectū īnoua in visceribꝰ meis
Ne proicias me a facie tua
Et spm̄ sctm̄ tuū ne auferas
a me. Redde mihi leticiā sa=
lutarꝭ tui. Et spū pncipali cō
firma me. Eripe me dn̄e ab
hoīe malo. A viro iniquo eri
pe me. Eripe me de īimicis
meis deꝰ meꝰ. Et ab īsurgen
tibus in me libera me Eripe
me de opantibꝰ iniq̄tatē. Et
de viris sāguinum salua me.
Sic psalmū dicā noī tuo ī se=
culū scl̄i. Ut reddā vota mea
de die ī diē. Exaudi nos deꝰ
salutarꝭ nr̄. Spes oīm finiū
terre ⁊ in mari lōge. Deꝰ ī ad
iutoriū meū intēde. Dn̄e ad
adiuuādū me festīa. Sctē de
us sctē fortꝭ sctē ⁊ īmortalis
Agnꝰ dei q̄ tollis pctā mūdi
miserē nob. Bn̄dic aīa mea
dn̄o Et oīa q̄ intra me sūt no
mi sācto eiꝰ. Bn̄dic aīa mea
dn̄o. Et noli obliuisci oms̄ re
tributiōes eiꝰ. Qui ppiciat̄
oībꝰ iniq̄tatibꝰ tuis. Qui sa=
nat om̄s infirmitates tuas.
Qui redimit de īteritu vitā
tuā. Qui coronat te ī mīa ⁊
miseratiōibꝰ. Qui replet ī bo
nis desideriū tuū. Renoua=
bit̄ vt aq̄le iuuētꝰ tua. Dīgre
dn̄e die isto. Sine pctō nos
custodire. Miserē nostri dn̄e
Miserere nr̄i. Fiat mīa tua
dn̄e sup̄ nos. Quēadmoduz
sp̄auimꝰ in te. Sacerdotes
tui īduāt̄ iusticiā. Et scti tui
exultēt. Dn̄e saluū fac regē
Et exaudi nos in die q̄ īuoca
uerimꝰ te. Saluū fac seruū
tuū. Deꝰ meꝰ sp̄antē ī te Sal
uum fac ppl̄m tuū dn̄e ⁊ bn̄=
dic hereditati tue. Et rege
eos ⁊ extolle illos vsq̄ ineťnū
Fiat pax in vtute tua. Et a=
būdātia in turribꝰ tuis. Ore
mus pro infirmis ⁊ captiuis
Mitte eis dn̄e verbū tuū ⁊ sa
na eos de īteritōibꝰ eoꝝ. Et
p cūctis fidelibꝰ defūctꝭ. Re
quiē eternaz dona eis dn̄e ⁊

lux ppetua luceat eis. Requi=escant in pace. Amen. Pro peccatis et negligētiis nostris. Dn̄e ne memineris iniq̄tatū nostrarum antiquarū cito anticipēt nos mīe tue quia pau=peres facti sum⁹ nimis. Adiuua nos de⁹ salutaris noster. Et propter gl'iā nois tui do=mine libera nos et ppici⁹ esto peccatis nr̄is propter nomē tuū. Pro fratrib⁹ nr̄is absē=tibus. Saluos fac seruos tu=os deus me⁹ sperantes in te. Mitte eis dn̄e auxiliū de scō. Et de syon tuere eos. Domi=ne deus virtutū cōuerte nos. Et ostende faciē tuā et salui erimus. Et quando per feri=as fit de tēpe dicitur. ps. Mi=serere mei. et in fine. Gloria patri. Alleluya. etc. Dn̄e ex=audi. Et clamor. Domin⁹ vo=biscum. Oremus. Collecta.

Domine sācte pater om=nipotens eterne deus qui nos ad p̄ncipium hui⁹ di=ei nō nostris meritis sed tua sanctissima gratia peruēire fecisti: tua nos hodie quesu=mus salua v'tute vt in hac die ad nullū declinemus morta=le peccatū: nec vllū incurra=mus periculū: sed semper ad tuam iusticiam faciēdā om=nis nostra actio tuo modera=mine dirigatur.

Adauge in nobis quesu=mus dn̄e fidē tuā: et spiritus sancti lucē in nobis semper accēde. Per dn̄m in vnitate eiusdē. Domin⁹ vobiscū. Be=nedicam⁹ dn̄o. Deo gratias. Hic dicit prima de nostra do=mina vt in suis hor. Seq̄tur. Preciosa est in cōspectu dn̄i. Mors sctōr eius. Oremus.

Sancta maria mater do=mini nr̄i iesu xp̄i atq̄ oms sācti et electi dei inter cedere di=gnemini p nobis peccatori=bus ad dn̄m deū nr̄m: vt nos mereamur ab ipso adiuuari et saluari. Qui in trinitate p=fecta viuit et regnat de⁹. per om̄ia secula seculor. Amen.

¶ Sequit pro fidelib⁹ defun=ctis. ps. Miserē. in fine. Re=quiem. Pater nr̄. Et ne nos. Orem⁹ p cunctis fidelib⁹ de=fūctis. Requiē eternā dona eis dn̄e. A porta iferi. Erue dn̄e aīas eorum. Dn̄e exau=di. Et clamor. Dn̄s vobiscū. Et cū spiritu tuo. Oremus.

Absolue q̄s dn̄e aīas fa=mulor famularūq̄ tu=arū ab oī vinculo delictor vt in resurrectiōis gl'ia inter san=ctos et electos tuos resuscita=ti respirēt. p xp̄m. Requiescāt in pace. Amen. De⁹ in adiu=toriū meū intende. Dn̄e ad adiuuandū me festina. iiij. di=citur post. Gl'ia patri. Sicut erat. Allā. Kyriel. Xp̄eeley.

Kyrie.k. Pat nr. Et ne nos
℣. Respice dñe in seruos tu-
os ⁊ in opa tua ⁊ dirige fili-
os eoꝝ. Et sit splẽdoꝛ dñi dei
nr̃i super nos ⁊ opa manuũ
nr̃aꝝ dirige sup nos: ⁊ opus
manuũ nr̃arũ dirige. Ore⁹

Dirigere ⁊ sctificare cu
stodire ⁊ regere digne-
ris dñe deus rex creatoꝛ celi
⁊ t̃re hodie q̃s coꝛda ⁊ coꝛpa
nr̃a: sẽsus quoq; sermões et
oẽs actus nr̃os in via tua et
in lege tua sctã ⁊ in omibus
opib⁹ mãdatoꝝ tuoꝝ: vt pos
simus placere i cõspectu tuo
⁊ angelus tu⁹ bonus comite
tur nobiscũ ad dirigẽdos pe
des nr̃os in viã pacis verita
tis ⁊ salutis: vt hic ⁊ in et̃nũ
per te et in te sẽper sani salui
⁊ liberi esse mereamr̃. Salua
toꝛ mũdi qui in trinitate pfe
cta viuis ⁊ regnas de⁹. Per
oĩa scl̃a scl̃oꝝ. Amẽ. Sit no
mẽ dñi bñdictũ. Ex hoc nũc
⁊ vsq; in scl̃m. Adiutoꝛiũ no
strũ in nomie dñi. Qui fecit
celũ ⁊ terrã. Dñs vobis. Bñ-
dicam⁹ dño. Deo gratias.

¶ Ad.iii.hy⁹.

Nunc [ ] scte nobis spũs vnũ pa
tri cũ filio dignare prõptus
ingeri nostro refusus pecto-
ri. Os lingua mẽs sensus vi-
goꝛ cõfessionẽ psonẽt flame-
scat igne caritas accẽdat ar
doꝛ proximos. Presta pr̃ piis-
sime pr̃iq; cõpar vnice cũ spi
ritu paraclito regnãs p om-
[nia] [secu]la seculoꝝ. Amẽ.

Legẽ [ ] pone mihi dñe viã iusti
ficationũ tuaꝝ: ⁊ exquiram
eã semp. Da mihi itellectũ
⁊ scrutaboꝛ legẽ tuã: ⁊ custo-
diam illã in toto coꝛde meo.
Deduc me in semita mãda-
toꝝ tuoꝝ: qꝛ ipsã volui. Incli
na coꝛ meũ i testimonia tua
⁊ nõ i auariciã. Auerte ocu-
los meos ne videãt vanitatẽ
i via tua viuifica me. Statue
seruo tuo eloquiũ tuũ: in ti-
moꝛe tuo. Amputa opprobri
ũm meũ qḋ suspicatus sũ: qꝛ
iudicia tua iocũda. Ecce cõ
cupiui mãdata tua: in eq̃ta-
te tua viuifica me. Et veniat
sup me mĩa tua dñe: saluta-
re tuũ ſm eloquiũ tuum. Et
respõdebo exprobrãtib⁹ mi-
hi verbũ: qꝛ speraui in sermo
nibus tuis. Et ne auferas d
oꝛe meo verbũ veritatis vsq;
quaq;: qꝛ in iudiciis tuis sup
speraui. Et custodiã legẽ tu
am semp in seculũ: ⁊ in scl̃m
scl̃i. Et ambulabã in latitu
dine: qꝛ mãdata tua exq̃siui
Et loq̃bar in testimoniis tu-
is in ꝯspectu regũ: ⁊ nõ ꝯfũ-
debar. Et meditabar in mã
datis tuis: q̃ dilexi. Et leua
ui manus meas ad mãdata
tua q̃ dilexi: ⁊ exercebor i iu-
stificatiõib⁹ tuis. Gloria.

Memor esto verbi tui servo tuo: in quo mihi spē dedisti. Hec me cōsolata est ī humilitate mea: qꝛ eloquium tuū vivificavit me. Supbi iniq̄ agebant vsqꝫquaq̄ꝫ: a lege aūt tua non declinaui. Memor fui iudicioꝝ tuoꝝ a seculo dñe: ꝛ cōsolatus sum. Defectio tenuit me ꝓ pctōribus: derelinquētibꝰ legē tuā. Cantabiles mihi erāt iustificatiōes tue: ī loco pegrinatiōis mee. Memor fui nocte nomīs tui dñe: ꝛ custodiui legē tuā. Hec facta ē mihi: qꝛ iustificatiōes tuas exquisiui. Portio mea dñe: dixi custodire legē tuā. Depcatus suꝫ faciē tuā in toto corde meo: miserere mei ſm eloquiū tuum. Cogitaui vias meas et cōuerti pedes meos in testimonia tua. Paratus sū ꝛ nō sū turbatꝰ: vt custodiā mandata tua. Funes pctōꝝ circūplexi sūt me: ꝛ legē tuā nō sū oblitus. Media nocte surgebā ad cōfitēdū tibi: sup iudicia iustificatiōis tue. Particeps ego sū oīm timētiū te ꝛ custodiētiū mandata tua. Mīa tua dñe plena est terra: iustificatiōes tuas doce me. Bonitatē fe [Gloria. cisti cum seruo tuo dñe ſm verbū tuū. Bonitatē ꝛ disciplinā ꝛ sciētiā doce me: qꝛ mandatis tuis credidi. Priusq̄ꝫ humiliarer ego deliqui: ꝓpterea eloquiū tuū custodiui. Bonꝰ es tu ꝛ in bonitate tua doce me iustificatōes tuas. Multiplicata est sup me iniq̄tas supboꝝ: ego aūt in toto corde scrutabor mandata tua. Coagulatū ē sicut lac cor eoꝝ: ego vero legem tuā meditatus sū. Bonū mihi qꝛ humiliasti me: vt discā iustificatiōes tuas. Bonum michi lex oris tui: sup milia auri ꝛ argēti. Manꝰ tue dñe fecerūt me ꝛ plasmauerunt me: da mihi intellectū vt discam mādata tua. Qui timēt te videbūt me ꝛ letabunt: qꝛ in verba tua supsperaui. Cognoui dñe quia equitas iudicia tua: ꝛ ī veritate tua humiliasti me. Fiat mīa tua vt ꝯsolet me ſm eloquiū tuum seruo tuo. Veniāt mihi miseratiōes tue ꝛ viuam: qꝛ lex tua meditatio mea est. Confūdātur superbi qꝛ iniuste iniquitatem fecerūt in me ego autē exercebor in mādatis tuis. Cōuertant mihi timētes te: ꝛ qui nouerūt testimonia tua. Fiat cor meū īmaculatum in iustificatiōibus tuis: vt nō ꝯfundar. an. Miserere miserere miserē nobis O beata ꝛ bñdicta ꝛ gl'iosa trinitas pr ꝛ filiꝰ ꝛ spūs sanctus

Itẽ. an. Te inuocam⁹ te ado=
ramus te laudam⁹ o btã tri=
nitas. Cap. de dñica. ℟. In
clina cor meũ deus. In testi=
monia tua. ℣. Auerte oclos
meos ne videant vanitatẽ in
via tua viuifica me. In testi.
Gloria. Inclina. ℣. Ego dixi
dñe miserere mei. Sana ai=
mã meã q2 peccaui tibi. Col
lecta de dñica. Itẽ p fer. qñ
fit de tpe. ã. Deduc me dñe i
semita mãdatoꝝ tuoꝝ. Cp.
dñice ꝑcedẽtis. ℟. Sana ani
mã meã. Q2 peccaui tibi. ℣.
Ego dixi dñe miserere mei.
Q2. Glia. Ego. ℣. Adiutor
me⁹ esto dñe ne dereliqs me
neqꝫ despicias me de⁹ saluta
Kyriel. iij. [ris me⁹. ꝑces
Xpe el. iij. Kyriel. iij. Pat
nr. Et ne nos. Ego dixi dñe
miserẽ mei. Sana aiaꝫ meã
q2 peccaui tibi. Conuertere
dñe vsqꝫ quo. Et deꝑcabilis
esto sup seruos tuos. Oculi
dñi sup iustos. Et aures ei⁹
in ꝑces eoꝝ. De⁹ tu ꝯuersus
viuificab nos. Et plebs tua
letabit in te. Ostende nobis
dñe miam tuaꝫ. Et salutare
tuũ da nob. Confiteant tibi
dñe opa tua. Et sci tui bñdi
cãt tibi. Sacerdotes tui idu
ant iusticiã. Et scti tui exul=
tẽt. Dñe saluũ fac regeꝫ. Et
exaudi nos. Saluũ fac ꝯuũ
tu. De⁹ me⁹ sperãtẽ i te. Sal
uũ fac ppl'ꝫ tuũ dñe ꝛ bñdic
hereditati tue. Et rege. Fi=
at dñe pax in vtute tua. Et
abũdã. Oremus ꝓ infirmis
ꝛ captiuis. Mitte eis. Et p
cũctis fidelib⁹ defũctis. Re
quiẽ e. Requiescãt i pace Am
Pro pctis ꝛ negligẽtijs no=
stris. Dñe ne memineris. Ad
iuua nos de⁹ salu. nr. Et ppt
Pro fratrib⁹ nris absẽtibus
Saluos fac seruos t. Mitte
eis dñe auxiliũ de sctõ. Et d
syon tuere eos. Dñe de⁹ vtu
tũ ꝯuerte nos. Et ondẽ. ps.
Miserẽ. Dñe exau. Collectã
dñice ꝑceds. ¶ Ad sextã. hy⁹

Rector potẽs verax de⁹
Q tẽperas rerum vices
splẽdore mane istruis ꝛ igni
bus meridiẽ. Extingue flam
mas litiũ aufer calorẽ noxi=
um: cõfer salutem corpoꝝ ve
rãqꝫ pacẽ cordiũ. Pña pr pi
[issime.

Defecit in salu=
tare tuũ aia mea: ꝛ i
vbũ tuũ supspaui. Defecert
oculi mei i eloquiũ tuũ: dicẽ
tes qñ ꝯsolaberis me. Q2 fa
ctus sũ sicut vter i pruina: iu
stificatiões tuas nõ sũ oblit⁹
Quot sunt dies serui tui: qñ
facies de ꝑsequẽtib⁹ me iudi
ciũ. Narrauerũt michi iniq
fabulatões: sed nõ vt lex tua
Omia mãdata tua veritas:
iniq ꝑsecuti sunt me adiuua
me. Paulomin⁹ ꝯsũmauert

me in t̃ra: ego aũt nõ dereli-
q̃ mãdata tua. Scd̃m mĩam
tuã viuifica me: ⁊ custodiã te
stimonia oris tui. In eternũ
dñe vbũ tuũ ꝑmanet ĩ celo.
In generatione ⁊ gñatione͂
veritas tua: fũdasti t̃rã ⁊ ꝑ-
manet. Ordinatiõe tua ꝑse-
uerat dies: q̃m oĩa seruiũt ti
bi. Nisi ꝙ lex tua meditatio
mea ẽ: tũc forte ꝑĳssẽ in hũi
litate mea. In et̃nũ nõ obli-
uiscar iustificatiões tuas: q̃ꝛ
ĩ ipsis viuificasti me. Tu⁹ sũ
ego saluũ me fac: q̃m iustifi-
catiões tuas exq̃siui. Me ex
pectauerunt pctõres vt ꝑde
rẽt me: testĩonia tua ĩtellexi
Oĩs ꝯsũmatiõis vidi finẽ: la
tũ mãdatũ tuũ nimis. Gl̃ia
Quõ dilexi legẽ tuã dñe:
tota die meditatõ mea
est. Sup ĩimicos meos pru-
dẽtẽ me fecisti mãdato tuo:
q̃ꝛ ĩ et̃nũ mihi ẽ. Sup oẽs do
cẽtes me ĩtellexi: q̃ꝛ testimo
nia tua meditatio mea ẽ Su
per senes ĩtellexi q̃ꝛ mãdata
tua q̃siui. Ab oĩ via mala ꝓhi
bui pedes meos: vt custodiã
vba tua. A iudicĳs tuis nõ
declinaui: q̃ꝛ tu legẽ posuisti
michi. Q̃uã dulcia faucibus
meis: eloq̃a tua sup mel ori
meo. A mãdatꝭ tuis ĩtellexi
ꝓptea odiui oẽm viã ĩiq̃tatꝭ
Lucerna pedib⁹ meis verbũ
tuũ: ⁊ lumẽ semitꝭ meis. Iu-
raui et statui custodire iudi-
cia iusticie tue. Humiliat⁹ sũ
vsq̃q̃ q̃ dñe: viuifica me ſm
verbũ tuũ. Volũtaria oris
mei bñplacita fac dñe: ⁊ iudi
cia tua doce me. Aĩa mea in
mãib⁹ meis sꝑ: ⁊ legẽ tuã nõ
sũ oblit⁹. Posuerũt pctõres
laqueũ mihi: ⁊ de mãdatꝭ tu
is nõ erraui. Hereditate ac-
q̃siui testimõia tua in et̃nũ:
q̃ꝛ exultatio cordis mei sunt
Inclinaui cor meũ ad faciẽ-
das iustificatiões tuas ĩ et̃-
nũ: ꝓpt̃ retributionẽ. Gl̃ia
Iniquos odio habui: ⁊ le
gẽ tuã dilexi. Adiutor ⁊
susceptor me⁹ es tu: ⁊ ĩ verbũ
tuũ supsperaui Declinate a
me maligni: ⁊ scrutabor mã
data dĩ mei. Suscipe me ſm
eloquiũ tuũ ⁊ viuã: ⁊ nõ ꝯfũ-
das me ab expectatiõe mea
Adiuua me ⁊ salu⁹ ero: ⁊ me
ditabor in iustificatõib⁹ tuis
semꝑ. Spreuisti oẽs discedẽ
tes a iudicĳs tuis: q̃ꝛ ĩiusta
cogitatio eoꝝ. Preuarican-
tes reputaui om̃es pctõres
t̃re: ideo dilexi testĩonia tua
Confige timore tuo carnes
meas: a iudicĳs eñ tuis timui
Feci iudiciũ ⁊ iusticiã: nõ tra
das me calũniãtib⁹ me. Su-
scipe seruũ tuũ ĩ bonũ: nõ ca
lũnient̃ me supbi. Oculi mei
defecerũt in salutare tuũ: et
in eloquiũ iusticie tue. Fac

cũ seruo tuo scd̃m mĩam tuã
⁊ iustificatões tuas doce me
Seruꝰ tuus ego sum da mihi
intellectũ: vt sciã testimonia
tua. Tempꝰ faciẽdi dñe: dissi
pauerũt legẽ tuã. Ideo dile=
xi mãdata tua: sup aurũ ⁊ to=
pazion. Propterea ad oĩa
mãdata tua dirigebar: oẽm
viaȝ iniquã odio habui. Glo
ria pri. an. Tibi laus tibi gl'ia
tibi grãꝝ actio o vera sũma:
sempiťna trinitas pater ⁊ fi=
lius ⁊ spiritꝰ sctũs. Item. an.
Spes nr̃a salus nr̃a honor
noster o beata trinitas. Cpz
de dñica. ℟. Ineťnũ dom̃e
Permanet vbuȝ tuũ. ℣. In
celo ⁊ in seculũ seculi veritas
tua. Permanet. Gl'ia. Ineť
nũ. ℣. Dñs regit me et nihil
michi deerit. In loco pascue
ibi me collocauit. Coll'. d̃ do=
mica. ¶ Item p fer. an. Ine
ternũ dñe pmanet vbũ tuuȝ
in celo. Cpm. dñice p̃cedẽtis
℟. Bñdicam dñm in oĩ tpe.
℣. Semp laus eiꝰ in ore meo
In omi. Gl'ia. Bñdicam. ℣.
Dñs rgit me ⁊ nihil mihi de
erit. p̃ces vt s̃. Ad terciã cuȝ
p̃o. Miserere. ⁊ collã dñice p̃
cedẽtis. Ad nonã. Hymnus

Rerũ deus tenax vigor
immotꝰ in te pmanens
lucis diurne tempora succes
sibus determinãs. Largire
clarũ vespere quo vita nusq̃
decidat sed p̃miũ mortis sa
cre p̃hennis instet gl'ia. Pre
sta pater pijssime patriq; cõ=
par vnice cũ spũ paraclito re
gnãs p oẽ seculum. Amen.

Mirabilia testĩonia tua
ideo scrutata ẽ ea ani=
ma mea. Declaratio sermo=
num tuorũ illumĩat: ⁊ intel=
lectũ dat puulis. Os meum
aperui ⁊ attraxi spm: q2 mã=
data tua desiderabaȝ. Aspi
ce in me ⁊ miserere mei: scd̃ȝ
iudiciũ diligẽtiũ nomẽ tuũ.
Gressus meos dirige secũdũ
eloquiũ tuũ: ⁊ nõ dñetur mei
oĩs iiusticia. Redime me
a calũnijs hoĩm: vt custodiã
mandata tua. Faciẽ tuã il=
lumina sup seruũ tuũ: ⁊ doce
me iustificatiões tuas. Exi=
tus aquaꝝ deduxerũt oculi
mei: q2 nõ custodierũt legeȝ
tuã. Iustus es dñe: ⁊ rectuȝ
iudiciũ tuũ. Mãdasti iusticiã
testimõia tua: ⁊ veritatẽ tuã
nimis. Tabescẽ me fecit ze=
lus meꝰ: q2 obliti sũt vba tua
inimici mei. Ignitũ eloquũ
tuũ vehemẽter: ⁊ seruꝰ tuꝰ di
lexit illud. Adolescẽtulꝰ sum
ego ⁊ cõtẽptus: iustificatões
tuas nõ sũ oblitus. Iusticia
tua iusticia ineťnũ: ⁊ lex tua
veritas. Tribulatio ⁊ angu=
stia inuenerũt me: mandata
tua meditatio mea est. Eq=
tas testimonia tua ineťnuȝ:

intellectum da mihi ꝛ viuam
Clamaui in toto [Gl'ia
corde exaudi me dñe: iu
stificationes tuas requiram
Clamaui ad te ꝛ saluum me
fac: ꝛ custodiã mandata tua
Preueni in maturitate ꝛ cla
maui: quia in verba tua sup
speraui. Preuenerunt oculi
mei ad te diluculo: vt medi
tarer eloquia tua. Vocẽ me
am audi secũdum miam tuã
dñe: ꝛ scd̃m iudiciũ tuũ viui
fica me Appropinquerũt ꝑse
q̃ntes me iniq̃tati: a lege aũt
tua lõge facti sũt. Prope es
tu dñe: et oẽs vie tue veritas
Inicio cognoui de testioniis
tuis: q2 in eternũ fũdasti ea.
Vide hũilitatẽ meã ꝛ eripe
me: quia legem tuaȝ nõ sum
oblitus. Iudica iudiciũ meũ
et redime me: propter eloq̃ũ
tuũ viuifica me Longe a pec
catoribus salus: quia iustifi
cationes tuas nõ exq̃sierũt.
Misericordie tue multe dñe
ꝛ scd̃m iudiciũ tuum viuifica
me. Multi q̃ persequunt me
et tribulãt me: a testimoniis
tuis nõ declinaui. Vidi ꝑua
ricãtes et tabescebã: q2 elo
quia tua nõ custodierũt. Vi
de qm̃ mãdata tua dilexi do
mie: in mia tua viuifica me.
Principiũ verboꝝ tuoꝝ veri
tas: in eťnũ oĩa iudicia iusti
cie tue. Gloria patri.

Principes persecuti sũt
me grat℈: ꝛ a vbis tuis
formidauit cor meũ. Letabor
ego sup eloq̃a tua sicut q̃
inuẽit spolia multa. Iniq̃ta
tẽ odio habui ꝛ abhoĩatus sũ
legem aũt tuã dilexi. Septi
es in die laudẽ dixi tibi: sup
iudicia iusticie tue. Pax mľta
diligentib℈ legẽ tuã: et nõ
est illis scãdalum. Expecta
bã salutare tuũ dñe: ꝛ mãda
ta tua dilexi. Custodiuit ani
ma mea testimonia tua: ꝛ di
lexit ea vehemẽter. Seruaui
mãdata tua ꝛ testimõia tua:
q2 oẽs vie mee in cõspcũ tuo
Appropinq̃t deꝑcatio mea
in ɔspectu tuo dñe: iuxta elo
quiũ tuũ da mihi intellectũ.
Intret postulatio mea in cõ
spcũ tuo: scd̃m eloq̃um tuũ
eripe me. Eructabunt labia
mea hymnũ: cũ docuer℈ me
iustificatões tuas. Pronũci
abit ligua mea eloq̃ũ tuũ: q2
oĩa mãdata tua eq̃tas Fiat
manus tua vt saluet me: qm̃
mãdata tua elegi Concupiui
salutare tuum dñe: ꝛ lex tua
meditatio mea ẽ. Viuet aĩa
mea ꝛ laudabit: ꝛ iudicia tua
adiuuabũt me. Erraui sicut
ouis q̃ periit: quere seruũ tu
um dñe q2 mãdata tua non
sum oblit℈. a. Tibi laus tibi
gl'ia tibi gr̃aꝝ actio. Te iure
laudãt te adorãt te gl'ificãt

oẽs creature tue o btã trini-
tas. Itẽ ã. Libera nos salua
nos viuifica nos o btã trinitas
Cp̃. dñice. R. Clamaui ĩ to-
to corde. Exaudi me dñe. V.
Justificatiões tuas reqram
Ex. Gła. Clamaui. V. Aboc
cultis meis mũda me Et ab
alienis parce s̃uo tuo. Itẽ p
fer. ã. Aspice in me ⁊ miserẽ
mei dñe cp̃. p̃ce. do. R. Redi
me me dñe Et miserẽ mei. V
Pes enĩ meꝰ stetit ĩ via rctã
in eccłijs bñdicã dñm. Et. V
Ab occult;. p̃ces vtã. ¶ Dñi
cis diebꝰ ad vesp. ã. Sede a de
Dixit [xtris. p̃s. cix.
dñs dño meo sede a de-
xtris meis. Donec ponã ini
micos tuos: scabellũ pedum
tuoꝝ. Virgã vtut; tue emit-
tet dñs ex syõ: dñare ĩ medio
ĩimicoꝝ tuoꝝ. Tecũ p̃ncipiũ
in die vtut; tue in splẽdoribꝰ
sctõꝝ: ex vtero añ luciferꝝ ge
nui te. Iurauit dñs ⁊ nõ pe-
nitebit eũ: tu es sacerdos in
eternum s̃m ordinẽ melchise-
dech. Dñs a dextris tuis: cõ
fregit ĩ die ire sue reges. Iu
dicabit in natiõibꝰ implebit
ruinas: ꝯqssabit capita ĩ tra
multoꝝ. De torrẽte in via bi
bet: pptea exaltabit caput.
an. Sede a dextris meis di-
xit dñs dño meo. p̃s. cx.
Confitebor tibi dñe ĩ to-
to corde meo: ĩ ꝯsilio iu-
stoꝝ ⁊ ꝯgregatiõe. Magna
opa dñi: exqsita in oẽs volũ-
tates eiꝰ. Cõfessio ⁊ magni
ficẽtia opꝰ eiꝰ: ⁊ iusticia eius
manet ĩ sctm sctĩ. Memoriã
fecit mirabilium suoꝝ miseri
cors ⁊ miserator dñs: escã
dedit timẽtibꝰ se. Mẽor erit
in sctm testamẽti sui: vtutes
operũ suoꝝ ãnũciabit pplo
suo. Ut det illis hereditatẽ
gẽtiũ: opa manuũ eiꝰ vitas
⁊ iudiciũ. Fidelia oĩa mãda
ta eiꝰ ꝯfirmata in sctm sctĩ:
facta ĩ veritate ⁊ eqtate. Re
dẽptionẽ misit dñs pplo suo
mãdauit in etnũ testamẽtũ
suũ. Scm̃ ⁊ tribile nomẽ eiꝰ
Iniciũ sapiẽtie timor dñi. In-
tellectꝰ bonꝰ oĩbus faciẽtibꝰ
eũ: laudatio eiꝰ manet ĩ sctm
sctĩ. ã. Fidelia oĩa mãdata
eiꝰ ꝯfirmata ĩ sctm sctĩ. p̃. cxi
Beatꝰ vir q̃ timet dñm: ĩ
mãdat; eiꝰ volet nimis
Potẽs ĩ tra erit semẽ eiꝰ ge-
neratio rectoꝝ bñdicet. Glo
⁊ diuitie ĩ domo eiꝰ ⁊ iusticia
eiꝰ manet in sctm sctĩ. Exor-
tũ est in tenebris lumẽ rect;
misericors ⁊ mĩsator ⁊ iustꝰ
Iocũdꝰ hõ q̃ miseret ⁊ cõmo
dat dispon[et] s̃m oẽs suos in
iudicio: qr ĩ etnũ nõ cõmoue
bit. In mẽoria etna erit iu-
stus: ab auditiõe mala nõ ti
mebit. Paratũ cor eiꝰ spare
ĩ dño ꝯfirmatũ est cor eiꝰ nõ

cōmouebit donec despiciat i inimicos suos. Dispersit dedit pauperib⁹ iusticia ei⁹ manet i sclm scli: cornu ei⁹ exaltabit in gl'ia. Peccator videbit ⁊ irascet dētib⁹ suis fremet ⁊ tabescet: desideriū pctor̄ ꝑibit. ā. In mādatis ei⁹ volet nimis.
Laudate pueri [ps. cxij.
dn̄m: laudate nom̄ dn̄i. Sit nomē dn̄i bn̄dictū: ex h nūc ⁊ vsq₃ in sclm. A solis ortu vsq₃ ad occasū: laudabile nomē dn̄i. Excelsus sup oēs gētes dn̄s: et sup celos gl'ia ei⁹. Quis sicut dn̄s de⁹ nr̄ q i altis habitat: ⁊ hūilia respicit i celo ⁊ in tra. Suscitās a tra inopē: ⁊ de stercore erigēs pauperē. Ut collocet eū cū pncipib⁹ cū pncipib⁹ ppl'i sui. Qui habitare facit sterilē in domo: matrē filior̄ letātē. ā. Sit nomē dn̄i bn̄dictū i scl'a.
In exitu israel [ps. cxiij.
de egypto: dom⁹ iacob d ppl'o barbaro. Facta ē iudea scificatio ei⁹: israel ptās ei⁹. Mare vidit ⁊ fugit: iordanis ꝯuersus est retrorsū. Mōtes exultauerūt vt arietes: ⁊ colles sicut agni ouiū. Quid est tibi mare qd fugisti: ⁊ tu iordanis qr ꝯuersus es retrorsū. Mōtes exultastis sicut arietes: ⁊ colles sicut agni ouiū. A facie dn̄i mota ē tra: a facie dei iacob. Qui ꝯuertit petram in stagna aqr̄: ⁊ rupē i fōtes aqr̄. Nō nobis dn̄e nō nobis: sed noi tuo da gloriā. Sup mia tua ⁊ veritate tua neqn dicāt gētes vbi ē deus eor̄. De⁹ aūt nr̄ i celo: oīa q cūq₃ voluit fecit. Simulacra gētiū argētū ⁊ aur̄: opa manuū hoim. Os habēt ⁊ nō loquent: oculos habēt ⁊ nō videbūt. Aures habēt ⁊ nō audiēt: nares habēt ⁊ non odorabūt. Man⁹ habēt ⁊ nō palpabūt pedes habēt ⁊ nō ambulabūt: nō clamabūt i gutture suo. Similes illis fiāt q faciūt ea: ⁊ oēs q ꝯfidūt i eis. Dom⁹ israel spauit in dn̄o: adiutor eor̄ ⁊ ꝓtector eor̄ ē. Domus aaron sperauit i domino: adiutor eor̄ ⁊ ꝓtector eorū est. Qui timēt dominū sperauerunt in dn̄o: adiutor eor̄ ⁊ ꝓtector eorū est. Dn̄s memor fuit nr̄i: et benedixit nobis. Benedixit domui israel: benedixit domui aarō. Benedixit oībus qui timēt dominū: pusillis cū maioribus. Addiciat domin⁹ sup vos: sup vos ⁊ sup filios vr̄os. Benedicti vos a domio: qui fecit celū et terrā. Celū celi domino: terrā autē dedit filiis hoim. Non mortui laudabunt te domine: neq₃ omnes qui descendūt in infernum. Sed nos q viuim⁹ benedic-

mus dño: ex hoc nūc ꝛ vsq; i scl'm. an. Nos q viuim⁹ bñdi cim⁹ dño. Hy⁹.
Lucis creator optime lucē di-erū pferēs pmordijs lucē no ue mundi parans originem. Qui mane iūctū vesperi diē vocari pcipis tetrū chaos il labit audi pces cū fletibus. Ne mēs grauata crimine vi te sit exul munere dū nil per hēne cogitat seseq; culpis il-ligat. Celorū pulset intimū vitale tollat pmiū vitem⁹ oē noxiū purgemus oīe pessi-mū. Presta pat pijssime pri q; cōpar vnice cum spū para clyto regnās per oīe scl'm. Amē. Cp. de dñica. V. Diri-gat dñe oro mea sicut incē-sū in cōspectu tuo. Cetera vt tps redrit. ¶ Feria scda ad vesp. ā. Inclinauit. ps. cxiiii.

Dilexi qm exaudiet do-min⁹: vocē orōnis mee. Q2 inclinauit aurē suā mihi ꝛ in dieb⁹ meis iuocabo. Cir cūdedert me dolores mortꝫ: ꝛ picula iferni iuenerūt me: Tribulationē ꝛ dolorē inue ni: et nomē dñi inuocaui. O dñe libera aiam meā miseri cors dñs ꝛ iustus: ꝛ deus no ster miseret. Custodiēs puu los dñs humiliatus sū ꝛ libe rauit me. Conuertere aīma mea in requiē tuā: q2 dñs be nefecit tibi. Q2 eripuit aiaꝫ meā de morte oclos meos a lachrymis: pedes meos a la psu. Placebo dño: in regiōe viuor. ā. Inclinauit dñs au rem suā michi. ps. cxv.

Credidi pter qd locut⁹ sū: ego aūt humiliatus sū nimis. Ego dixi i excessu meo: oīs hō mēdax. Quid retribuā dño: p omibus q re tribuit mihi. Calicē saluta-ris accipiā: ꝛ nomē dñi inuo cabo. Vota mea dño reddā corā oī ppl'o eius: preciosa in cōspectu dñi mors scōrū eius. O dñe q2 ego seru⁹ tu⁹ ego seru⁹ tu⁹ ꝛ fili⁹ ācille tue. Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiaꝫ laudis: ꝛ nom dñi iuocabo. Vota mea dño reddā in ꝯspectu oīs po puli ei⁹ in atrijs dom⁹ dñi: in medio tui hirlm. ā. Credidi pter qd locutus sū. p. cxvi.

Laudate dñm oēs gē tes: laudate eū oēs po puli. Qm ꝯfirmata est sup nos mia eius: ꝛ veritas dñi manet in eternū. ā. Lauda-te dñm oēs gētes. ā. Clama ui. ps. cxix.

Ad dñm cū tribularer clamaui: ꝛ exaudiuit me. Dñe libera aiam meā a labijs iniqs: ꝛ a lingua dolosa. Quid det tibi aut quid apponat tibi ad lin guā dolosā. Sagitte potētis acute: cū carbonib⁹ desolato

riis. Heu mihi qꝛ incolatus me⁹ ꝓlongatus est habitaui cū habitātib⁹ cedar: multuꝫ incola fuit aīa mea. Cū his q̄ oderūt pacē erā pacificus: cū loquebar illis impugnabāt me gratis. ā. Clamaui ꝛ exaudiuit me. ps. cxx.

Leuaui oculos meos in mōtes: vnde veniet auxiliū michi. Auxiliū meū a dño: q̄ fecit celū ꝛ terrā. Nō det in cōmotionē pedē tuuꝫ: neqꝫ dormitet q̄ custodit te. Ecce nō dormitabit neqꝫ dormiet: qui custodit isrl̄. Dominus custodit te dn̄s ꝓtectio tua: sup manū dexteram tuam. Per diē sol nō vret te: neqꝫ luna p noctem. Domin⁹ custodit te ab omni malo custodiat aīam tuā dominus. Dn̄s custodiat introitū tuū et exitū tuū: ex hoc nūc ꝛ vsqꝫ in seculum. an. Auxilium meum a domino. Himnus.

Immēse celi cōditor qui mixta ne cōfunderēt aq̄ fluenta diuidens celū dedisti limitem. Firmās locū celestibus simulqꝫ terre riuulis vt vnda flāmas tēperet terre solū ne dissipet. Infūde nūc piissime donū ꝑhēnis grē fraudis noue ne casib⁹ nos error atterat vetus. Lucē fides inueniat sic lumīs iubar ferat hec vana cūcta terreat hanc falsa nulla cōprimāt. Presta pr piissi. ꝟ. Dirigatur. Ad mg̃. ā. In deo salutari meo exultauit spūs me⁹. Preces dominica. ꝛ collā de dn̄ica. Feria tercia ā. In domū. ps. cxxi.

Letatus sū in his q̄ dcā sūt michi: in domū dn̄i ibimus. Stātes erāt pedes nr̄i: ī atriis tuis hierl̄m. Hierusalem q̄ edificatur vt ciuitas cuius ꝑticipatio ei⁹ in idipm. Illuc enī ascēderūt trib⁹ tribus dn̄i testimoniū israel ad ꝯfitendū noī dn̄i. Q ꝛ illic sederūt sedes in iudicio: sedes sup domū dauid. Rogate q̄ ad pacē sūt hierl̄m: ꝛ abūdātia diligētib⁹ te. Fiat pax ī vtute tua: ꝛ abūdātia in turrib⁹ tuis. Propter fratres meos ꝛ proximos meos: loquebar pacem de te. Propter domum dn̄i dei nr̄i: q̄siui bona tibi. ā. In domū dn̄i letātes ibimus. ps. cxxii.

Ad te leuaui oculos meos: q̄ habitas ī celis. Ecce sicut oculi seruoꝝ: in manib⁹ dn̄orum suoꝝ. Sicut oculi ancille in manib⁹ dn̄e sue: ita ocl̄i nr̄i ad dn̄m deū nr̄m: donec misereatur nostri. Miserere nr̄i dn̄e miserere nr̄i: qꝛ multū repleti sumus despectiōe. Q ꝛ multū repleta est aīa nostra: opprobriū abūdātibus ꝛ despectio sup̄bis. an. Qui

habitas i celis miserere nos. [bis. ps. cxxiij.

Nisi qr dñs erat in nobis dicat nüc isrl: nisi qr dñs erat i nobis. Cü exurgerēt hoies in nos: forte vivos deglutissent nos. Cü irasceret furor eo in nos: forsitā aqua absorbuisset nos Torrentē ptrāsiuit aia nra forsitan ptransisset aia nra: aquā intollerabile Bñdict9 dñs q nō dedit nos: in captiōe dentib9 eo. Anima nra sicut passer erepta ē de laqueo venātiū. Laque9 cōtrit9 est: et nos liberati sumus Adiutoriū nrm in noie dñi: qui fecit celū et terrā. an Adiutoriū nrm in noie dñi.

[ps. cxxiiij. Qui cōfidūt in dño sicut mons syon nō cōmouebit inetnū: q habitat in hierusalē Mōtes in circuitu ei9 et dñs in circuitu ppli sui: ex hnūc et vsqz i seculū. Quia nō relinquet dñs virgam pctō sup sortē iusto: vt nō extēdāt iusti ad iniqtatē manus suas. Benefac domie: bonis et rectis corde. Declinātes aūt in obligationes adducet dñs cū operātibus iniqtatē: pax sup isrl. ā. Benefac domie bonis et rectis [corde. ps. cxxv.

In cō uertēdo dñs captiuitatē syon: facti sum9 sicut cōsolati Tūc repletū ē gaudio os nostrū: et lingua nra exultatiōe Tunc dicēt inter gētes: magnificauit dñs facere cū eis Magnificauit dñs facē nobiscū: facti sumus letantes. Cōuerte dñe captiuitatē nostram: sicut torrēs in austro. Qui semināt in lacrimis: in exultatione metēt. Euntes ibāt et flebant: mittētes semina sua. Venientes aūt venient cū exultatiōe portantes manipulos suos. ā. Facti sumus sicut cōsolati. Hymn9.

Telluris ingens cōditor mūdi solum qui eruēs pulsis aque molestijs terra dedisti imobilē. Ut germen aptum pferēs fuluis decora floribus fecūda fructu sisteret pastūqz gratū redderet. Mētis puste vulnera mūda viroris gra vt facta fletu diluat motusqz prauos atterat. Iussis tuis obtēperet nullis malis approximet bonis repleri gaudeat et mortis actum nesciat. Presta pat piissime Capm de dñica. R. Dirigat Ad mgt. an. Respexit dominus hūilitatē meā et fecit mihi magna q potēs ē. et cetera vrs. Feria. iiij. an. Nisi. [ps. cxxvi

Nisi dñs edifi cauerit domū: in vanū laborauerūt q edificāt eam. Nisi dñs custodierit ciuitatē: frustra vigilat q custodit

cā. Uanū est vobis āte lucē surgere: surgite postq̄ sederitis: q̄ mādūcatis panē doloris. Cū dederit dilectis suis sōnū: ecce hereditas dn̄i filii: merces fruct⁹ vētris. Sicut sagitte in manu potētis: ita filii excussoꝝ. Btūs vir q̄ impleuit desideriū suū ex ipsis: nō cōfūdetur cū loquet̄ īimicis suis in porta. an. Nisi tu domīe seruabis nos in vanū vigilāt oculi nr̄i. ps. cxxvii.

Beati oēs q̄ timēt dn̄m: qui ambulāt in viis ei⁹. Labores manuū tuarū q̄r manducabis beatus es: ⁊ bene tibi erit. Uxor tua sicut vitis abūdās: ī laterib⁹ dom⁹ tue. Filii tui sicut nouelle oliuaꝝ: in circuitu mēse tue. Ecce sic benedicet̄ hō: q̄ timet dn̄m. Benedicat tibi dn̄s ex syon: ⁊ videas bona hierusalem oīb⁹ dieb⁹ vite tue. Et videas filios filioꝝ tuoꝝ: pacē sup israel. an. Beati omes q̄ timēt dn̄m. ps. cxxviii.

Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea: dicat nūc israel. Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: etenī non potuerunt mihi. Supra dorsū meū fabricauer̄t pctōres: plongauerūt iniq̄tatē suā. Dn̄s iust⁹ cōcidet ceruices pctōꝝ: cōfūdantur et cōuertātur retrorsū oms̄ q̄ oderūt syon. Fiant sicut fenum tectoꝝ: q̄d p̄usq̄ euellat̄ exaruit. De quo non īpleuit manū suā q̄ metet: ⁊ sinū suū q̄ manipulos colliget. Et nō dixerūt q̄ p̄teribāt bn̄dictio domī sup vos: benedixim⁹ vob̄ in noīe dn̄i. an. Benedixim⁹ vobis in noīe dn̄i. ps. cxxix.

De pfundis clamaui ad te domīe: domīe exaudi vocē meā. Fiāt aures tue intēdētes: in vocē deprecationis mee. Si iniq̄tates obseruaueris domīe: dn̄e quis sustinebit. Quia apud te ppiciatio est: ⁊ pp̄ter legē tuā sustinui te domīe. Sustinuit anima mea ī verbo ei⁹: sp̄auit aīa mea in dn̄o. A custodia matutina vsq̄ ad noctē: spet israel in dn̄o. Quia apud dn̄m mīa: ⁊ copiosa apud eū redēptio. Et ipse redimet israel: ex oīb⁹ iniq̄tatib⁹ eius. an. De profūdis clamaui ad te domine ps. cxxx.

Domīe nō est exaltatum cor meū: neq̄ elati sūt ocli mei. Neq̄ ābulaui ī magnis: neq̄ in mirabilib⁹ sup me. Si nō hūiliter sentiebā: sed exaltaui aīam meā. Sicut ablactatus est super matre sua: ita retributio in aīa mea. Speret isrl̄ in domino: ex hoc nūc ⁊ vsq̄ in seculū. ā. Speret isrl̄ in domnio. Hy⁹.

Celi deus sctissime q̄ luci dū centrū poli candore pinguis igneo augens deco ro lumīe. Quarto die qui flā meā solis rotā ↄstituēs lune ministrans ordini vagos re cursus syderū. Ut noctibus vel lumī directiōis terminū p̄mordijs ꝛ mensiū signū da res notissimū. Illumina cor hoīm absterge sordes mētiū resolue culpe vinculū euerte moles criminū. Presta pa ter piissime. Capl'm de dn̄ica preceden. ℣. Dirigat. Ad mḡt. an. Quia fecit mihi do min⁹ magna q̄ potēs est ꝛ sā ctū nomē eius. Pces magne cū ps. Miserere. et cetera vt s. in laudib⁹ ferie scd'e. ¶ Fer. quinta. Ad vs̄. an. Et omnis.

Memēto dn̄e [ps. cxxxi dauid: ꝛ oīs mā suetudi nis ei⁹. Sicut iurauit domi no: votū vouit deo iacob. Si itroiero ī tabernaculū dom⁹ mee: sī ascēdero in lectū stra ti mei. Si dedero sonū oculis meis: ꝛ palpebris meis dor mitationē. Et requiem tpibus meis donec īueniā locū dn̄o tabernaculū deo iacob. Ecce audiuim⁹ ea in effrata: inue nim⁹ eā in campis silue. In troibim⁹ in tabernaculū ei⁹: adorabim⁹ ī loco vbi steterūt pedes eius. Surge dn̄e ī re quiē tuā: tu et archa sctifica tiōis tue. Sacerdotes tui in duātur iusticiā: ꝛ scti tui ex ultēt. Propter dauid seruuz tuū: nō auertas faciē xp̄i tui Iurauit dn̄s dauid veritatē ꝛ nō frustrabit eū: de fructu ventris tui ponā sup sedē tu am. Si custodierit filij tui te stamētū meū: et testimonia mea hec q̄ docebo eos. Et fi lij eoꝝ vsq͡ in seculū: sedebūt sup sedē tuā. Qm̄ elegit dn̄s syon: elegit eā in habitatio nē sibi Hec requies mea ī se culū seculi: hic habitabo qm̄ elegi eā Uiduā ei⁹ bn̄dicēs bn̄dicā: paupes eius satura bo panib⁹. Sacerdotes ei⁹ ī duam salutari: et scti ei⁹ ex ultatiōe exultabunt. Illuc p̄ ducā cornu dauid: paraui lu cernam xp̄o meo. Inimicos eius induā cōfusione: sup ip sum aūt efflorebit sctificatio mea. an. Et omis mansuetu dinis eius. [ps. cxxxij.

Ecce q̄ bonū ꝛ q̄ iocūdū habitare fr̄es in vnum. Sicut vnguētū in capite: qd̄ descēdit ī barbā barbā aarō. Quod descēdit in oram vesti mēti eius: sicut ros hermon qd̄ descendit in montē syon. Qm̄ illic mādauit dn̄s bene dictionē: ꝛ vitā vsq͡ in seculū. an. Ecce q̄ bonū ꝛ q̄ iocūdū

Laudate [ps. cxxxiiij nomē dn̄i: laudate fui

dn̄m. Qui statis in domo domini: in atriis dom⁹ dei nr̄i. Laudate dn̄m q2 bon⁹ dn̄s: psallite noi ei⁹ qm̄ suaue est. Qm̄ iacob elegit sibi dn̄s: israel in possessionē sibi. Quia ego cognoui q magn⁹ est dominus: et de⁹ noster pre oībus diis. Omia quecunq voluit dn̄s fecit in celo et in terra: in mari et in omib⁹ abyssis. Educēs nubes ab extremo terre fulgura in pluuiā fecit. Qui producit vētos de thesauris suis: q pcussit pmogeīta egypti ab hoie vsq ad pec⁹. Et misit signa et prodigia in medio tui egypte: in pharaonē et in omes seruos ei⁹. Qui pcussit gentes multas: et occidit reges fortes. Seō regē amorreorū et og regem basan: et oia regna chanaā. Et dedit terrā eorū hereditatē: hereditatem isrl̄ populo suo. Dn̄e nomē tuū ineternū: dn̄e memoriale tuū in generatiōe et generatiōem. Quia iudicabit dn̄s populū suū: et in seruis suis depcabit. Simulachra gentiū argētū et aurū: opera manuū hoim. Os habent et nō loqntur: oculos habent et nō videbūt. Aures habēt et nō audiēt: neq enī est spirit⁹ in ore ipsorū Similes illis fiāt qui faciūt ea: et omes qui cōfidūt i eis. Domus israel benedicite domino: domus aaron benedicite domino. Domus leui benedicite dn̄o: qui timetis dn̄m bn̄dicite domio. Benedictus domin⁹ ex syon qui habitat in hierusalē. an. Laudate nom̄ dn̄i. Ps. cxxxv

Confitemini dn̄o quoniam bon⁹: qm̄ in eternum mīa ei⁹. Confitemī deo deorū. Confitemī dn̄o dn̄orum Qui facit mirabilia magna solus. Qui fecit celos in itellectu. Qui firmauit terram sup aquas. Qui fecit lumīaria magna. Solē in potestatem diei. Lunā et stellas ī potestatē noctis. Qui pcussit egyptū cū primogenitis eorū Qui eduxit israel de medio eorū. In manu potēti et brachio excelso. Qui diuisit mare rubrū in diuisiōes. Et eduxit israel p mediū ei⁹. Et excussit pharaonē et virtutē ei⁹ ī mari rubro Qui traduxit populū suū p desertū. Qui percussit reges magnos. Et occidit reges fortes. Seon regem amorreorū. Et og regē basan. Et dedit terram eorū hereditatē. Hereditatē israel seruo suo. Quia ī humilitate nostra memor fuit nostri. Et redemit nos ab inimicis nostris. Qui dat escā omni carni. Confitemini deo celi. Confitemini dn̄o dominorū.

qm̄ ineternuz mia eius. an. Quoniam inexnū mia eius

[ps. cxxxvi.] Super flumina babilōis illic sedimus ꝛ fleuimus: dū recordaremur syon. In salicibus in medio eius suspendimus organa nostra. Quia illic iterrogauerūt nos qui captiuos duxerūt nos: verba cantionum. Et qui abduxerūt nos: hymnū cantate nobis de cāticis syō. Quomodo cantabimus canticuz domini: in terra aliena. Si oblitus fuero tui hierusalē: obliuioni detur dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis: si non meminero tui. Si nō proposuero tui hierlm: in principio leticie mee. Memor esto dn̄e filiorū edon: in diē hierlm. Qui dicunt exinanite exinanite: vsq ad fūdamentū in ea. Filia babilonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionē tuam: quā retribuisti nobis. Beatus qui tenebit et allidet: puulos suos ad petram. an. Hymnum cātate nobis de cāticis syon

[Hy.] Magne deus potentie qui ex aquis ortum genus parti remittis gurgiti partileuas in aera. Dimersa liphis ipmens subuecta celis irrogans: vt stirpe vna prodita diuersa rapiant loca. Largire cūctis seruulis quos mūdat vnda sanguinis nescire lapsus criminum nec ferre mortis tediū. Vt culpa nullū depmat nullum leuet iactātia elisa mēs ne concidat elata mens ne corruat. Presta patr pijssime

Capm̄ de dn̄ica. V. Dirigatur

Ad magr. an. Deposuit potētes sanctos persequentes et exaltauit humiles xp̄z cōfitentes. preces. ꝛc. vt supra

Fer. vi. Ad vs. In cōspectu

[ps. cxxxvii] Confitebor tibi domine in toto corde meo: qm̄ audisti verba oris mei. In cōspectu angelorum psallā tibi: adorabo ad tēplū sctm̄ tuū ꝛ cōfitebor nol tuo. Sup mia tua ꝛ veritate tua: qm̄ magnificasti sup oē nomē sctm̄ tuū. In quacūq die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in aīa mea virtutē. Confiteantur tibi dn̄e oms reges terre: qr audierūt oīa verba oris tui. Et cantēt in vijs dn̄i: qm̄ magna est gl'ia dn̄i. Qm̄ excelsus dn̄s ꝛ hūilia respicit: ꝛ alta a longe cognoscit. Si ābulauero in medio tribulationis viuificabis me: ꝛ sup irā inimicorum meorum extēdisti manū tuā ꝛ saluuz me fecit dextera tua. Dominus retribuet pro me domine mīa tua in seculū opera manuuz tuarum ne despicias. an.

In cõspectu angelorũ psallã tibi deus meus. ps. cxxxviij.

Domine pbasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionem meã et resurrectionẽ meam. Intellexisti cogitatiões meas de longe: semitã meã et funiculũ meuz inuestigasti. Et oẽs vias meas puidisti: qꝛ non est sermo in lingua mea. Ecce dñe tu cognouisti oĩa nouissima et antiqua: tu formasti me et posuisti sup me manũ tuã. Mirabilis fctã ẽ scia tua ex me cõfortata est et nõ potero ad eã. Quo ibo a spũ tuo: et q̃ a facie tua fugiã. Si ascẽdero in celũ tu illic es: et si descẽdero in isernũ ades. Si sũpsero pẽnas meas diluculo: et habitauero in extremis marꝫ. Etenĩ illuc manus tua deducet me: et tenebit me dextra tua. Et dixi forsitan tenebre cõculcabũt me: et nox illuminatio mea in delicijs meis. Quia tenebre nõ obscurabũt a te et nox sicut dies illuminabit: sicut tenebre ei9 ita et lumen ei9. Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee. Cõfitebor tibi qꝛ terribilit magnificat9 es: mirabilia opa tua et aĩa mea cognoscet nimis. Nõ est occultatũ os meuz a te qð fecisti i occulto: et substãtia mea in iferiorib9 tre. Impfectũ meũ viderũt oculi tui: et in libro tuo oẽs scribentur: dies formabũtur et nemo in eis. Mihi autem nimis honorificati sũt amici tui de9: nimis cõfortatus est pncipat9 eoꝝ. Dinumerabo eos et super harenam multiplicabũtur: exurrexi et adhuc sum tecũ. Si occideris deus pctõres: viri sanguinũ decliate a me. Qꝛ dicitis in cogitatione: accipiant i vanitate ciuitates suas. Nõne qui oderũt te domine oderam. et sup iimicos tuos tabescebam. Perfecto odio oderam illos: inimici fcti sũt mihi. Proba me deus et scito cor meũ: iterroga me et cognosce semitas meas. Et vide si via iniquitatꝫ in me est: et deduc me in via eterna. an. Domine probasti me et cognouisti me. ps. cxxxix.

Eripe me domine ab homine malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerunt iniquitates in corde: tota die cõstituebãt plia. Acuerũt linguas suas sicut spẽtes: venenũ aspiduz sub labiis eoruz. Custodi me dñe de manu pctõris: et ab hoib9 iniquis eripe me. Qui cogitauerũt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum michi. Et funes ex-

tenderũt iu laqueum: iuxta iter scãdalũ posuerũt michi Dixi dño deus meus es tu: exaudi dñe vocẽ depcatiõis mee. Dñe dñe virtus salutis mee: obumbrasti sup caput meũ in die belli. Nõ tradas me dñe a desiderio meo pctõri cogitauerũt contra me ne derelinquas me ne forte exaltent Caput circuitus eorum labor labiorum ipsorum operiet eos. Cadẽt sup eos carbones in ignẽ deiicies eos: in miseriis nõ subsistẽt. Vir linguosus nõ dirigetur in terra: virũ iniustũ mala capient in interitu Cognoui qz faciet dñs iudicium inopis: et vindictã pauperũ. Verũtamẽ iusti cõfitebũtur nomi tuo: et habitabunt recti cũ vultu tuo. ã. A viro iniquo libera me dñe. ps. cxl.

Domine clamaui ad te exaudi me: intẽde voci mee cũ clamauero ad te. Dirigatur orõ mea sicut incẽsũ in cõspectu tuo: eleuatio manuum mearum sacrificiũ vespertinũ Pone dñe custodiã ori meo: et ostiũ circũstãtie labiis meis. Nõ declines cor meũ in vba malicie: ad excusandas excusatiões in pctis. Cũ hominibus opantibus iniqtatẽ: et nõ cõmunicabo cum electis eorum. Corripiet me iustus in mia et icrepabit me: oleũ aũt pctõris nõ impiguet caput meũ. Qm̃ adhuc et orõ mea in beneplacitis eorum: absorti sunt iũcti petre iudices eorum Audiẽt verba mea qm̃ potuerunt: sicut crassitudo terre erupta est sup terrã Dissipata sũt ossa nrã secus infernũ: quia ad te dñe domine oculi mei in te speraui nõ auferas aiam meã. Custodi me a laqueo quẽ statuerũt mihi: et ab scãdalis opantiũ iniqtatem. Cadẽt in retiaculo eius pctõres singulariter sũ ego donec trãseã. ã. Dñe clamaui ad te exaudi me. ps. cxli.

Voce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dominũ depcatus sum. Effũdo in cõspectu eius orõnẽ meã: et tribulationẽ meã ãte ipm pnuncio. In deficiendo ex me spm̃ meũ: et tu cognouisti semitas meas In via hac qua ambulabã: abscõderũt laqueum mihi. Cõsiderabã ad dexterã et videbã: et nõ erat qui cognosceret me. Periit fuga a me: et nõ est q reqrat aiam meã. Clamaui ad te dñe dixi tu es spes mea: portio mea in terra viuẽtiũ. Intẽde ad depcationẽ meã: qz humiliatus sũ nimis. Libera me a psequẽtibus me: qz cõfortati sũt super me. Educ de custodia aiam meã ad cõfitendũ nomi

tuo: me expectāt iusti donec retribuas mihi. an. Portio mea dñe sit in terra viuētium.

Plasmator hois [Hy. deus qui cūcta solus ordinans humū iubes pducere reptātis et fere genus. Qui magna rerū corpora dictu iubētis viuida vt seruiāt p ordinem subdēs dedisti hoi. Repelle a seruis tuis qcqd p immūdiciā aut moribus se suggerit aut actib9 se interserit. Da gaudiorū pmia da grarū munera dissolue litis vincula astringe pacis federa. Pr[ae]sta pater piissime. V. Dirigatur. Ad magt. a. Suscepit deus israel puerū suū sicut iurauit abrahā et semi eius et exaltauit humiles vsqz i sclm. Preces et c. vts. ¶ Sabbato ad vesp. an. Benedictus. ps. cxliij.

Benedictus dñs de9 meus q docet manus meas ad pliū: et digitos meos ad bellū. Mia mea et refugium meū: susceptor me9 et liberator me9. Protector meus et in ipo speraui: q subdit populū meū sub me. Dñe qd est hō q2 innotuisti ei: aut filius hois q2 reputas eū. Hō vanitati similis fact9 est: dies eius sicut vmbra ptereūt. Dñe inclina celos tuos et descēde: tange montes et fumigabunt. Fulgura choruscatione et dissipabis eos: emitte sagittas tuas et cōturbabis eos. Emitte manū tuā de alto eripe me et libera me de aquis multis: et de manu filiorū alienorū. Quorū os locutū est vanitatē: et dextra eorū dextera iniqtatis. Deus cāticū nouū cātabo tibi: in psalterio decacordo psallam tibi. Qui das salutē regib9: q redemisti dauid seruū tuū: de gladio maligno eripe me. Et erue me de manu filiorū alienorū quorū os locutū ē vanitatē: et dextera eorū dextera iniqtatis. Quorū filij sicut nouelle plātatiōes: in iuuētute sua. Filie eorū cōposite: circūornate vt similitudo templi. Promptuaria eorū plena: eructātia ex hoc in illud. Oues eorū fetose abūdātes i egressibus suis: boues eorū crasse. Nō ē ruina macerie neqz trāsitus neqz clamor in plateis eorū. Btm dixerūt pplm cui hec sūt: beat9 popul9 cui9 domin9 de9 ei9. an. Bndictus dñs de9 meus. ps. cxliiij.

Exaltabo te de9 me9 rex: et benedicā noi tuo in seculū et in sclm seculi. Per singulos dies bndicā tibi: et laudabo nomē tuū in sclm et i seculum seculi. Magnus dñs et laudabilis nimis: et magnitudinis ei9 nō est finis. Ge-

neratio et generatio lauda-
bit opa tua: ⁊ potētiā tuā ꝓ-
nūciabūt Magnificētiā glˀe
scītatis tue loquent̃: ⁊ mira
bilia tua narrabūt Et vĩtutē
t̃ribiliū tuoꝝ dicēt: ⁊ magni
tudinē tuā narrabūt. Mēo-
riā abūdātie suauitatis tue
eructabūt: ⁊ iusticia tua ex-
ultabūt. Miserator ⁊ miseri
cors dñs patiēs ⁊ multū mi
sericors. Suauis dñs vniuer
sis: ⁊ miseratiōes eiꝰ sup oīa
opa eiꝰ. Cōfiteant̃ tibi dñe
oīa opa tua: ⁊ scī tui bñdicāt
tibi. Gloriā regni tui dicēt ⁊
potētiā tuā loquent̃. Ut no-
tam faciāt filijs hoīm potēti
am tuā: ⁊ gloriā magnificē-
tie regni tui. Regnū tuū re
gnū oīm scloꝝ: ⁊ dñatio tua
in oī generatiōe ⁊ generatio
nē. Fidelis dñs in oībꝰ vbis
suis: ⁊ sctūs ī oībꝰ opibꝰ suis
Alleuat dñs oēs q̄ corruūt:
⁊ erigit oēs elisos. Oculi oīꝫ
ī te sperāt dñe: ⁊ tu das escā
illoꝝ in tpe oportuno. Apis
tu manū tuā: et imples oēm
aīal bñdictiōe. Iustꝰ dñs in
oībꝰ vijs suis: ⁊ sctūs in oībꝰ
opibꝰ suis. Prope est dñs oī
bus inuocātibꝰ eū: oībꝰ inuo
cātibꝰ eū in veritate. Volun
tatē timentiū se faciet ⁊ dep̄
cationē eorū exaudiet: ⁊ sal-
uos faciet eos Custodit dñs
oēs diligētes se: ⁊ oēs pctō-
res disperdet. Laudationē
dñi loq̄tur os meū ⁊ bñdicat
oīs caro noī sctō eiꝰ: in sclm
⁊ in seculū scli. an. In eṫnū
⁊ in seculū seculi. ps. cxliv.

LAuda aīma mea dñm
laudabo dominū ī vita
mea: psallam deo meo q̄diu
fuero. Nolite ꝯfidere in pn-
cipibꝰ: nec in filijs hoīm in q̄
bus nō ē salus. Exibit spūs
eius ⁊ reuertet̃ in t̃rā suā: in
illa die pibūt oēs cogitatio
nes eoꝝ Btūs cuiꝰ deꝰ iacob
adiutor eius spes eiꝰ in dño
deo ipsius q̄ fecit celū ⁊ t̃rā:
mare et oīa q̄ in eis sūt. Qui
custodit veritatē in seculū fa
cit iudiciū iniuriā patiētibꝰ
dat escā esurientibus. Dñs
soluit cōpeditos: dñs illumi
nat cecos. Dñs erigit elisos
dñs diligit iustos. Dñs cu-
stodit aduenas pupillū ⁊ vi-
duā suscipiet: ⁊ vias pctōꝝ
disꝑdet. Regnabit dñs in se
cula deus tuus syon: in gene
ratiōe ⁊ generationem. an.
Laudabo deum meū in vita
mea. ps. cxlvi.

LAudate dñm qm̄ bonus ē
psalmus deo nr̄o sit: iocūda
decoraq; laudatio. Edificās
hierlm̄ dominus: dispersiōes
israelis cōgregabit. Qui sa
nat cōtritos corde: ⁊ alligat
ꝯtritiōes eorum. Qui nume
rat multitudinē stellarum: ⁊

omnibus eis nomia vocans. Magnus dñs nr̄ et magna virtus eius: ⁊ sapiētie ei⁹ nō est numer⁹. Suscipiens mā- suetos dominus: humilians autē peccatores vsq ad ter- ram. Precinite domio in cō- fessiōe: psallite deo nostro in cythara. Qui operit celū nu- bibus: ⁊ parat terre pluuiā. Qui producit in montib⁹ fe- num: ⁊ herbam seruituti ho- minū. Qui dat iumētis escā ipsorum: ⁊ pullis coruoꝝ in- uocantibus eum. Nō in for- titudine equi volūtatē habe- bit: nec in tibijs viri benepla- citum erit ei. Beneplacitū ē domino super timētes eum: ⁊ in eis qui sperāt super mi- sericordia eius. an. Deo nr̄o iocūda sit laudatio. p̄s. cxlvij

Lauda hierusalē domi- num: lauda deum tuū syon. Qm̄ cōfortauit seras portarum tuarū: benedixit filijs tuis in te. Qui posuit fi- nes tuos pacē: ⁊ adipe fru- menti satiat te. Qui emittit eloquium suum terre: velo- citer currit sermo eius. Qui dat niuē sicut lanam: nebulā sicut cinerē spargit. Mittit cristallū suā sicut buccellas: āte faciem frigoris eius q̄s sustinebit. Emittet verbum suum ⁊ liquefaciet ea: flabit spiritus eius ⁊ fluēt aque. Qui annunciat verbū suum iacob: iusticias ⁊ iudicia sua israel. Non fecit taliter om- ni nationi: ⁊ iudicia sua non manifestauit eis. Gloria pa- tri. an. Lauda hierusalē do- minum. Hymnus

Deus creator omnium polique rector vestiēs di- em decoro lumine noctē so- poris gratia. Artus solutos vt quies reddat laboris vsui mētesq fessas alleuet luctus q soluat anxios. Grates p- acto iam die ⁊ noctis exortu preces voti reos vt adiuues hymnū canentes soluimus. Te cordis yma cōcinant te vox canora concrepet te di- ligat castus amor te mēs ad- oret sobria. Ut cum profū- do clauserit diē caligo nocti- um / fides tenebras nesciat / ⁊ nox fidei luceat. Dormire mētem ne sinas dormire cul- pa nouerit castos fides refri- geret sōni vaporē temperet. Exuta sensu lubrico te cor- dis alta sōnient ne hostis in- uidi dolo pauor q̄etos susci- tet. Christū rogemus ⁊ pa- trem christi / patrisq spiritū vnum potens per omnia fo- ue p̄cantes trinitas. Amē.

Item alius hymnus.

O Lux brā trinitas ⁊ p̄nci- palis vnitas iam sol re- cedit igneus infūde lumen

sensib⁹. Te mane laudū carmine te depcemur vesperi te nr̄a supplex gl̄ia p cūcta laudet scl̄a. Deo pr̄i sit gl̄a. cp̄. tp̄is. ℣. Vespertina oratio. Ascendat ad te dn̄e et descendet super nos mi̅a tua. Canticū marie et elizabet

Magnificat: aīa mea dominū. Et exultauit spiritus meus: in deo salutari meo. Qz respexit hūilitatez ancille sue: ecce enim ex hoc beatā me dicēt oīs generatiōes. Qz fecit mihi magna qui potēs est: et sctm̄ nomen eius. Et mi̅a ei⁹ a pgenie in pgenies: timētib⁹ eū. Fecit potētiā in brachio suo: dispsit superbos mēte cordis sui. Deposuit potētes de sede: ⁊ exaltauit humiles. Esurientes iplenit bonis: et diuites dimisit ianes. Suscepit israel puer suū: recordatus mie sue. Sicut locut⁹ est ad pr̄es nr̄os: abraham ⁊ semini ei⁹ in secula. Cet̄a vt tp̄s reqrit.

¶ Ad cōplet. cōe. Conuerte nos. Deus in adiuto. ā. Miserere. p̄s. C ū iuocarē. vt̄s. [p̄s. lxx.

In te dn̄e sperauī nō cōfūdar inetnū: in iusticia tua libera me. Inclina ad me aurē tuā: accelera vt eruas me. Esto mihi in deū ptectorē: ⁊ i domū refugij vt saluū me facias. Quonia̅ fortitudo mea ⁊ refugiū meū es tu: ⁊ pp̄ter nom̄ tuū deduces me et enutries me. Educes me de laq̄o quē abscōderūt mihi: qm̄ tu es protector me⁹. In manus tuas cōmēdo sp̄m meū: redemisti me dn̄e de⁹ veritatꝭ. p̄s. xc.

Qui habitat i adiutorio altissimi: in ptectiōe dei celi cōmorabit. Dicet domino susceptor me⁹ es tu: et refugiū meū de⁹ me⁹ sperabo i eū. Qm̄ ipe liberauit me de laqueo venantiū: et a verbo aspero. Scapulis suis obumbrabit tibi: et sub pēnis eius sperabis. Scuto circūdabit te veritas ei⁹: non timebis a timore nocturno. A sagitta volāte in die a negocio pambulāte in tenebris: ab incursu ⁊ demonio meridiano. Cadēt a latē tuo mille ⁊ decē milia a dexterꝭ tuis: ad te autē non appropinq̄bit. Verūtn̄ oculis tuis ɔsiderabis: et retributionē pctōꝝ videbis. Qm̄ tu es dn̄e spes mea: altissimū posuisti refugiū tuū. Nō accedet ad te malum: ⁊ flagellū nō appropinq̄bit tabernaculo tuo. Qm̄ angelis suis mādauit de te: vt custodiāt te i oīb⁹ viīs tuis. In manib⁹ portabūt te: ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Sup aspidē ⁊ basiliscū ambu

labis: et conculcabis leonē et draconē. Quōniam in me sperauit liberabo eū: protegam eū quōniam cognouit nomē meū. Clamauit ad me et ego exaudiā eum cū ipso sū in tribulatiōe: eripiam eū et glorificabo eū. Longitudie dierum replebo eū: et ostēdam illi salutare meum. ps.

Ecce nūc benedi [cxxxiij] cite domino: oms serui dñi. Qui statis in domo domini in atriis dom' dei nři. In noctib' extollite man' vřas in scta: et benedicite dño. Benedicat te dñs ex syō: q fecit celū et terrā. Gloria. an. Miserē mihi dñe et exaudi orōnē meam. Hymn'.

Te lucis āte terminū rerum creator poscimus vt solita clemētia sis psul ac custodia. Procul recedāt sōnia et noctiū fantasmata hostēq nřm cōpme ne polluantur corpora. Presta pr ops per iesū xpm dñm qui tecū imppetuū regnat cū scto spū. Amē. Item alt' hy.

Christe qui lux es et dies noctis tenebras detegis lucisq lumē crederis lumē beatū pdicās. Precamur scte domie defēde nos in hac nocte sit nobis in te requies quietam noctem tribue. Ne grauis sōnus irruat nec hostis nos surripiat nec caro illi consentiens nos tibi reos statuat. Oculi sōnū capiāt cor ad te semp vigilet dextra tua ptegat famlos q te diligūt. Defēsor nř aspice insidiātes repme guberna tuos famulos quos sāguie mercat' es. Memēto nostri dñe in graui isto corpe q es defensor aīe adesto nobis dñe. Deo pri. Cap.

Tu in nobis es dñe et nomē tuū sctm atq gloriosum inuocatū est sup nos ne derelinqs nos dñe de' nř. R. Custodi nos dñe. Ut pupillā oculi sub vmbra alar tuar protege nos. Canticum

Nunc dimittis seruū tuum dñe: scdm verbū tuū in pace Quia viderūt oculi mei: salutare tuū. Quod parasti ante faciē oim pplor. Lumen ad reuelationē gētiū: et gloriam plebis tue isrl. Gloria. ¶ In festo duplo. ā. Pacē tuā qs domie et pax tua xpe maneat in viscerib' nřis vt nō timeam' a timore nocturno siue diurno sed semp vigilem' cūctis in opib' mandator tuor. ¶ In ij. cōplet dupl. et pmo semid. an. Euigila sup nos eťne saluator ne nos apphēdat callidus tentator qr tu factus es nobis sēpi nř' adiutor. ¶ Orē in. ij. semid. et in. ix. lc. a. Illumina cor meū de spū scto vt possim nomē tuū laudare in eternū. In. iij. lc. an. Salua

nos dormie vigilātes custodi
nos dormientes vt vigilem⁹
cū xp̄o ⁊ requiescam⁹ in pace.
Kyriel. iij. Xp̄el. iij [preces.
Kyriel. iij. Pater nr̄. Et ne
nos. In pace in idipm̄. Dor
miam ⁊ requiescam. Credo in
deū. Carnis resurrectionē.
Vitā eternā amen. Bn̄dica
mus prēm ⁊ filiū cū sctō spū
Laudem⁹ ⁊ superexaltem⁹ eū
in secula. Bn̄dictus es dn̄e i
firmamēto celi. Et laudabi-
lis ⁊ gloriosus et superexalta-
tus in secula. Bn̄dicat nos
omp̄s deus. Qui fecit celū ⁊
terrā mare ⁊ oīa q̄ in eis sūt.
Dignare dn̄e nocte ista. Si
ne pctō nos custodire. Mise
rere nr̄i dn̄e. Miserere nr̄i.
Fiat mīa tua dn̄e sup nos.
Quēadmodū sperauim⁹ in te
Sacerdotes tui induāt iusti-
ciā. Et scti tui exultēt. Dn̄e
saluū fac regem. Et exaudi
nos in die qua īuocauerim⁹
te. Saluū fac seruū tuū de⁹
meus sperātē in te. Saluuz
fac pplm tuū dn̄e ⁊ bn̄dic he
reditati tue Et rege eos ⁊ ex
tolle illos vsq; in etnū. Fiat
pax i virtute tua. Et abūdā-
tia i turrib⁹ tuis. Orem⁹ pi
firmis ⁊ captiuis. Mitte eis
dn̄e vtutē tuā ⁊ sana eos de l
teritu eoꝝ. Et pro cūctis fi-
delib⁹ defūctis. Requiē et.
Requiescāt i pace. Amē. Pro

pctis et negligētiis nostris.
Dn̄e ne memineris iniq. n. āti.
cito ātici. Adiuua nos deus
salutaris nr̄. Et ppt glo. Pro
frīb⁹ nr̄is absē. Saluos fac
ser. t. Mitte eis d. aux. d scō
Et de syō t. e. Dn̄e de⁹ v. cō-
uerte nos. Et ostde. Dn̄e ex
[audi. Dn̄s vo Collā.
Deus q illumias noctē
lucē post tenebras facis: cō-
cede vt hāc noctē sine ipedi-
mēto sathane trāseam⁹ atq;
in matutinis hor; ad altare
tuū recurrētes: tibi dn̄o deo
grās referam⁹ Salua nos o.
Illumia q̄s [⁊c. vt infra.
dn̄e tenebras nr̄as ⁊ to-
tius hui⁹ noctis isidias: tu a
[nobis repelle ppiti⁹.
Salua nos op̄s de⁹ ⁊ int
cedēte btā ⁊ gliosa sp̄ vgie
dei genitrice maria cū oīb⁹
sctis lucē nobis ↄcede ppetu
am ⁊ pacē tuā nr̄is ↄcede tpi
bus. p e. do. no. iesū xp̄m fil.
t. Dn̄s vo. Bn̄di. do. Deo g.
Sup vij. p̄os penitētiales ā.
Parce dn̄e parce poplo tuo
quē redemisti xp̄e sanguine
tuo ne i etnū irascaris ei.
Kyrieleysō. Xp̄el. Kyri-
el. Xp̄e audi nos. iij.
Pr de celis de⁹. miserē nob
Fili redēptor mūdi de⁹. mi.
Spūs scte de⁹. miserere no.
Sctē trinitas vn⁹ de⁹. mise.
Sctā dei gēitrix. ora p nob.

Sctā virgo v̄ginū. ora p̄ no.
Sctā maria. ora p̄ nobis
Sctē michael ora
Sctē gabriel ora
Sctē raphael ora
Scti angeli orate.
Scti archāgeli orate
Scti throni orate
Sctē dn̄ationes orate
Sctē potestates orate
Scti principatus orate
Sctē virtutes orate
Sctā cherubin orate
Sctā seraphin orate
Sctē iohānes baptista ora
Om̄es scti patriarche et p̄phete dei orate.
Oēs scti inocētes orate
Sctē petre ora
Sctē paule ora
Sctē andrea ora
Sctē iacobe ora
Sctē iohēs euāgelista ora
Sctē thoma ora
Sctē iacobe ora
Sctē philippe ora
Sctē bartholomee ora
Sctē matthee ora
Sctē symon ora
Sctē thadee ora
Sctē matthia ora
Sctē barnaba ora
Sctē luca ora
Sctē marce ora
Sctē chorus aplor̄ ora
Sctē stephane ora
Sctē line ora
Sctē clete ora
Sctē clemēs ora
Sctē sixte ora
Sctē corneli ora
Sctē cypriane ora
Sctē cosma ora
Sctē damiane ora
Sctē dyonisi cū so. t. ora
Sctē georgi ora
Sctē laurēti ora
Sctē vincēti ora
Sctē blasi ora
Sctē nicasi cū so. t. ora
Sctē quintine ora
Sctē christofore ora
Sctē lamberte ora
Sctē chorus martyrū ora
Sctē siluester ora
Sctē martine ora
Sctē gregori ora
Sctē ambrosi ora
Sctē hieronime ora
Sctē augustine ora
Sctē remigi ora
Sctē hylari ora
Sctē egidi ora
Sctē benedicte ora
Sctē nicolae ora
Sctē germane ora
Sctē vedaste ora
Sctē gaugerice ora
Sctē auberte ora
Sctē vindiciane ora
Sctē amāde ora
Sctē amate ora
Sctē hūberte ora
Sctē chorus cōfessor̄ ora
Sctā felicitas ora
Sctā perpetua ora

Sctā maria magdalēa or
Sctā maria egypciaca or
Sctā agatha or
Sctā cecilia or
Sctā lucia or
Sctā agnes or
Sctā margareta or
Sctā petronilla or
Sctā columba or
Sctā brigida or
Sctā barbara or
Sctā susanna or
Sctā maxellēdis or
Sctā katherina or
Sctā cristina or
Sctā helizabeth or
Sctē chorus virginū or
Omēs sctī. iij. orate
Propiti⁹ esto. pce nobis dn̄e
Propiti⁹ esto. libera nos do.
A peste ꝛ fame li.
A subitanea et improuisa
morte libera nos dn̄e.
Ab hoste malo lib.
A morbo malo lib
A morte ꝑpetua lib.
Ab insidijs diaboli lib.
A ꝑsecutiōe inimici lib.
A ventura ira lib.
A periculo mortis lib.
Ab om̄i malo lib.
A penis iferni lib.
In die iudicij libe.
Peccatores. Te rogamus
audi nos
Ut pacē nobis dones. te ro
Ut aeris tēperiē nob do. tr
Ut fruct⁹ tre nob ꝯcedas. tr

Ut ecclesiā tuam protege-
re digneris. te roga.
Ut irā ꝛ idignationē tuam
a nobis auertas tr
Ut misericordia et pietas
tua nos custodiat tr
Ut dōnū apostolicū i sctā re
ligiōe ꝯseruare digner tr
Ut epz nr̄m ꝯseruare di. tr
Ut regi nostro vitam atq vi
ctoriā dones. tr
Ut cūctum ppl̄m christianū
conseruare digneris tr
Ut clerū ꝛ plebē sacte marie
cōseruare digneris tr
Ut cūctis fidelib⁹ defūctis
vitā eťnā largiri digner. tr
Ut nos exaudire digne. tr
Fili dei. iij. tr
Agnus dei qui tollis pecca-
ta mūdi. parce nobis dn̄e.
Agnus dei qui tollis pecca-
ta mundi. miserere nobis.
Agnus dei qui tollis pecca-
ta mūdi. dona nobis pacem
Xpe audi nos. iij. Kyriel.
Xpe el. Kyriel. Preces ma-
gne vt in t. fer. ij. ꝛ in fine p.
Deus misereat. et De⁹ i ad-
iuto. in fine Glia patri. Allā
Dn̄e exaudi. Dn̄s vobiscum
Et cū spū tuo. Orem⁹. Collā
Omps sempiťne de⁹ dirige
act⁹ nr̄os i beneplacito
tuo: vt in noīe dilecti filij tui
mereām bōis opib⁹ abūdare.
Deus cui om̄e cor patet
ꝛ ois volūtas loquit et

quē nullū latet secretū purifica per infusionē sācti spūs cogitatiões cordis nr̄i: vt te pfecte diligere et digne laudare mereamꝰ.

Deus qui iustificas impiū et nō vis mortē pctōris maiestatē tuam supplices depcamꝰ: vt famulos tuos de tua mīa cōfidētes celesti protegas benignus auxilio: et assidua ptectiōe cōserues: vt tibi iugiter famulent et nullis tētatiōibꝰ a te separent.

Ineffabilem miam tuā nobis dn̄e clemēt impēde: vt simꝰ nos et a pctis oibꝰ exuas et a penis q̄s p his meremꝰ eripi

Ecclesie tue q̄s dn̄e p̄ces placatus admitte: vt destructis aduersitatibus et errorib' vniuersis secura tibi seruiat libertate.

Adesto dn̄e supplicatiōibus nr̄is: et viā famulorū tuoꝝ in salutis tue psperitate dispone: vt int oēs huius vie et vite varietates tuo semp protegātur auxilio.

Deus qui charitatis dona p grām scti spūs tuorum cordibꝰ fideliū infudisti: da famulis et famulabus tuis p quibꝰ tuā depcamꝰ clementiā salutē mētis et corporis vt te tota virtute diligāt et q̄ tibi placita sūt tota dilectione perficiant.

Deus vēie largitor et humane salut amator q̄sumus immēsā clemētiā tuā vt nr̄e ōgregatiōis fratres et sorores q̄ ex seculo trāsiert beata maria sp virgine intcedēte cum omibus sctis ad ppetue beatitudinis consortium peruenire concedas.

Fideliū deus oim cōditor et redēptor aīabꝰ oim fideliū defūctoꝝ remissionem cūctorū tribue pctōꝝ: vt indulgentiā quā semp optauerūt pūs supplicatiōibus cōsequant.

Omnipotens sempiterne deꝰ q̄ viuoꝝ dn̄aris simul et mortuorū oimq̄ misereris q̄s tuos fide et ope futuros esse p̄noscis: te suppliciter exoramꝰ: vt p q̄bus effūdere p̄ces decreuimꝰ: q̄s p̄sēs adhuc sclm in carne retinet: vel futurū iam exutos corpore suscepit pietat tue clemētia delictorū suoꝝ oim veniā et gaudia cōsequi mereātur eterna. Per xp̄m.

Sequunt bn̄dictões dicēde sup lect. ad mat. et pmo si officiū sit. ix. lec.

In primo nocturno.

Bn̄dictiōe ppetua bn̄dicat nos pat eternus.

Deus dei filiꝰ nos bn̄dicere et adiuuare dignet.

Spūs scti grā illuminet corda et corpora nostra.

In secūdo nocturno

Unus deus omps: sit nobis propicius & clemens.
Saluator mūdi saluet nos: filius patri coeternus.
In vnitate sācti spiritus: benedicat nos pater & filius.

In tercio nocturno.

De sede maiestatis: benedicat nos dextera dei patris.
Ad gaudia paradisi: perducat nos mia xpi.
Ad gaudia eterna: pducat nos trinitas sancta.

Quotiēs pnūciat euāgeliū dicit seqns bn̄dictio.

Euāgelica lectio: sit nobis sempiterna cōsolatio.

Ad octauā & nonā lect. in natiuitate dn̄i & dedicatiōe.

Per euangelica dicta: deleātur nostra delicta.
Uerba scti euāgelij: doceat nos virtus spiritus sācti.

Si aūt offm̄ sit. iij. lc. tm̄ tūc fer. ij. & v. dicūt bn̄d pmi nocturni. ¶ Feria vero. iij. & vi de. ij. noct. ¶ Feria. iiij. et sabbō. dicūt ille de. iij. no. ita q sem p vltima est.

Intus & exteri⁹: nos purget spiritus almus.

¶ Sequitur officiū mortuorū. Ad vs. an. Placebo dn̄o in regione viuoꝝ. ps. Dilexi. an. Heu me q2 incolat⁹ meus ꝓlongat⁹ est. p. Ad dn̄m cū tribu, an. Dn̄s custodit te ab omi malo custodiat aiam tuam dn̄s. ps. Leuaui. an. Si iniqtates obseruaueris dn̄e dn̄e qs sustiebit. ps. De pfūdis. a. Opa manuū tuaꝝ ne despicias dn̄e. ps. Cōfitebor. ij. an. Absolue dn̄e aias eoꝝ ab oī vinculo delictoꝝ vt in resurrectōis gloria inter sctōs tuos resuscitati respirēt. Cāticū. Mgt. Pater nr. Et ne nos. Orem⁹ ꝓ cūctis fidelib⁹ defūctis. Requiē etnam. A porta iferi. Erue. Dn̄e exaudi. Et clamor. Oremus

Partē beate resurrectionis obtineāt: vitamq eternā habere mereant in celis. Per te iesu xpe saluator mūdi q cū pre & spū sctō viuis &c. ps. Lauda. dicit tot⁹ & in fine. Requiē eternā dona eis dn̄e et lux. Dn̄s vobiscū. Et cū spiritu tuo. Oremus.

Deus indulgētiarū dn̄e da famulis tuis quorū anniuersariū depositiōis diem cōmēoram⁹ refrigerij sedem quietis beatitudinē & luminis claritatē.

Inclina dn̄e aurem tuā ad pces nostras quib⁹ miam tuā supplices depcamur: vt aias famuloꝝ famularumq tuaꝝ quas de hoc seculo migrare iussisti: in pace ac lucis regiōe cōstituas et sctōrum tuoꝝ iubeas esse consortes.

Deus qui inter apostoli
cos sacerdotes famulos
tuos sacerdotali et pōtificali
fecisti dignitate vigere: pste
q̄s: vt eoꝝ quoq; ppetuo ag=
[gregēt ɔsortio.
Deus venie largitor ⁊ hūane
salutis amator q̄s imēsā cle=
mētiā tuā vt nr̄e ɔgregatōis
fr̄es parētes bn̄factores ⁊ fū
datores q̄ ex hoc seculo tran
sierūt: btā maria semp virgi
ne intcedēte cū oīb⁹ sc̄tis
ad ppetue beatitudinis ɔsor
tiū peruenire ɔcedas. Fide
lium deus. et in fine. Per te
iesu xp̄e. vrs. Requiescāt in pa
ce. amē. Jnui. Circūdederūt
me gemit⁹ mortis. Dolores
inferni circūdederūt me. ps.
Uenite. In primo noct. an.
Dirige dn̄e deus meus in cō
spectu tuo viā meā. ps. Uer=
ba. an. Conuertere dn̄e ⁊ eri
pe aīaʒ meā qm̄ nō est i mor
te qui memor sit tui. ps. Domi
ne ne. iii. an. Nequā rapiat vt
leo aīam meā dū non est qui
redimat neq; qui saluū faci=
at. p. Dn̄e de⁹ me⁹. v. A por
ta inferi. Erue dn̄e aīas eoꝝ.
Pater noster. Et ne nos in.
Parce michi [Lec. pma
dn̄e nichil enī sunt dies
mei. Quid est hō q: magni=
ficas eū: aut q̄d apponis er=
ga eū cor tuū? Uisitas eū di
luculo ⁊ subito pbas illū. Us=
quequo nō parcis mihi nec di
mittis me vt glutiā saliuā me
am? Peccaui. Quid faciaʒ
tibi o custos hoīm? Quare
me posuisti ɔtrariū tibi: ⁊ fa
ct⁹ sū mihimetipi grauis? Cur
nō tollis pctm̄ meū: ⁊ q̄re nō
aufers iniq̄tateʒ meā? Ecce
nūc in puluē dormio: ⁊ si ma
ne me q̄sieris nō subsistā. R.
Credo q̄ redēptor me⁹ viuit
⁊ i nouissimo die de terra sur
rectur⁹ suʒ. Et in carne mea
videbo deū saluatorē meū. v.
Reposita ē hec spes mea i si
nu meo q: rursus circūdabor
pelle mea. Et in. Lectio. ii.
Tedet aīam meam vite
mee: dimittā aduersuʒ
me eloquiū meū. Loquar in
amaritudine aīe mee: dicaʒ
deo. noli me cōdēnare. Jndi
ca mihi: cur me ita iudices?
Nunquid bonū tibi videtur
si calūnieris ⁊ opprimas me
opus manuū tuarum et con
siliū impioꝝ adiuues? Nun=
quid ocli carnei tibi sūt: aut
sicut videt homo ⁊ tu videbis
Nunquid sicut dies hoīs di=
es tui: et anni tui sicut hūa=
na sūt tēpora? Ut queras ini
q̄tateʒ meā ⁊ pctm̄ meū scru
teris: ⁊ scias q: nihil impiuʒ
fecerī cū sit nemo qui de ma
nu tua possit eruere. R. Heu
mihi dn̄e q: peccaui nimis i
vita mea q̄d faciaʒ miser vbi

fugiā nisi ad te de⁹ me⁹ mise
rere mei. Dū venerꝫ in nouis=
simo die. ℣. A ia mea turba=
ta est valde sed tu domie suc=
curre ei. Dū veneris. ℟. iij.

M Anus tue dn̄e fecerūt
me et plasmauerūt me
totū in circuitu ⁊ sic repente
p̄cipitas me. Memēto q̄soq̄
sicut lutū feceris me: ⁊ in pul
uerē reduces me. Nōne sicut
lac mulsisti me ⁊ sicut caseuz
me coagulasti? Pelle ⁊ car=
nib⁹ vestisti me: ossibus ⁊ ner
uis cōpegisti me. Vitā et mi
sericordiā tribuisti mihi ⁊ vi=
sitatio tua custodiuit spiritū
meū. ℟. Qui lazarū resusci
tasti a monumento fetidum
Tu eis domie dona reqem ⁊
locū indulgentie. ℣. Qui su=
scitasti puellaz adhuc domo
clausaz ⁊ elatū iuuenē extra
portā. Tu eis do. In. ij. noc.
an In loco pascue ibi me col
locauit. ps. Dn̄s regit. ā. De=
licta iuuētutis mee ⁊ ignorā
tias meas ne meminerꝫ dn̄e
ps Ad te dn̄e leuaui. ā. Cre
do videre bona dn̄i in t̄ra vi=
uētiū. ps Dn̄s illuminatio.
℣ In mēoria et̄na erūt iusti
Ab auditiōe mala non time
R Esponde [būt. ℟. iiij
mihi: q̄ntas habeo ini=
quitates ⁊ pctā scelera mea
atq̄ꝫ delicta ostēde mihi. Cur
faciē tuā abscōdis ⁊ arbitra=
ris me inimicū tuū? Cōtra fo=
liū qd̄ vēto rapit̄ ostēdis po=
tentiā tuā ⁊ stipulā siccā p̄se=
queris. Scribis ei cōtra me
amaritudies: ⁊ ꝯsumere me
vis peccatꝫ adolescētie mee.
Posuisti in neruo pedē meū
⁊ obseruasti oēs semitas me
as: ⁊ vestigia pedū meoꝝ cō
siderasti. Qui quasi putredo
cōsumēdus sū: ⁊ quasi vesti=
mētum qd̄ comedit̄ a tinea.
℟. Dn̄e quādo veneris iudi=
care terrā vbi me abscōdam
a vultu ire tue. Q2 peccaui
nimis i vita mea. ℣. Delicta
mea pauesco ⁊ ante te erube
sco dum venerꝫ iudicare noli
me cōdēnare. Q2. Lectio. v

H Omo natus de muliere
breui viuēs t̄pe: replet̄
multis miserijs. Qui quasi
flos egredit̄ ⁊ cōteritur: ⁊ fu
git velut vmbra: ⁊ nūq̄ in eo=
dez statu p̄manet. Et dignū
ducis sup huiuscemodi ape=
rire oculos tuos: ⁊ adducere
eū tecū in iudiciū. Quis po=
test facere mūdū de imundo
cōceptū semie. Nōne tu q̄ so
lus es? Breues dies homis
sūt numer⁹ mēsiū ei⁹ apud te
est. Cōstituisti terminos ei⁹
q̄ preteriri nō poterūt. Rece
de ergo paululū ab eo vt qui=
escat donec optata veniat: ⁊
sicut mercenarij dies ei⁹. ℟.
Peccātē me quotidie ⁊ non

me penitētem timor mortis conturbat me. Quia in iferno nulla est redēptio miserere mei deus ⁊ salua me. V⁹. De pfū dis clamaui ad te dñe domine exaudi vocē meā. Quia in inferno. **Lectio sexta.**

Quis mihi hoc tribuat vt in iferno ꝓtegas me et abscōdas me donec ꝑtranseat furor tu⁹: ⁊ constituas mihi tps in quo recorderis mei? Putas ne mortu⁹ homo rursum viuat? Cūctis dieb⁹ qb⁹ nūc milito: expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me. Et ego respōdebo tibi: opi manuū tuarū porriges dexterā. Tu qdē gressus meos dinumerasti: sed parce peccatis meis. R. Libera me dñe de vijs inferni. Qui portas ereas ɔfregisti ⁊ visitasti infernū ⁊ dedisti eis lumē vt viderēt te q erāt i penis tenebrarū. V. Clamātes ⁊ dicētes aduēisti redemptor nr. Qui por. In .iij. noc. an. Cōplaceat tibi dñe vt eruas me domine ad adiuuādū me respice. ps. Expectās. a. Sitiuit aīa mea ad deū fōtē viuū qñ vēiam ⁊ apparebo añ faciē dñi. p. Quēadmodū. a. De⁹ liberauit aīam meā de manu inferni cū acceperit me. p. Audite hec. V. Audiui vocē de celo dicētē mihi. Beati mortui qui in dño moriunt. **L. vij.**

Spirit⁹ me⁹ attenuabitur: dies mei breuiabūtur et solū mihi superest sepulchrū. Nō peccaui ⁊ i amaritudinib⁹ morat oculus me⁹. Libera me dñe ⁊ pone me iuxta te: et cuiusuis man⁹ pugnet cōtra me. Dies mei trāsierūt: cogitatiōes mee dissipate sūt torquētes cor meū. Noctē verterūt in diē et rursū post tenebras spero lucē. Si sustinuero infern⁹ domus mea est: et in tenebris straui lectulū meū. Putredini dixi Pater meus es: mater mea et soror mea vermib⁹. Ubi est ergo nūc prestolatio mea vel patiētia mea tu es dñe deus me⁹. R. Si fctā mea recōpēsare voluer[is] dñe vbi me abscōdā in celū ascēdere nō valeo in ifernum descēdere timeo vbi ignis inextīguibilis est. Manū tuā porrige mihi de⁹ me⁹. V. Si ascēdero i celū tu illic es ⁊ si descēdero in infernū. Manū m. **Lectio. viij.**

Pelli mee cōsūptis carnibus adhesit os meū: et derelicta sūt tantūmodo labia circa dētes meos. Miseremini mei miseremini mei saltem vos amici mei: qr manus dñi tetigit me. Quare psequimini me sicut deus et carnibus meis saturamini?

Quis mihi tribuat vt scribā tur sermones mei? Quis mihi det vt exarētur in libro stilo ferreo vel plūbi lamina: vel celte sculpant in silice? Scio enī q̄ redēptor me⁹ viuit: ⁊ i nouissimo die de terra surrectur⁹ sum: et rursus circūdabor pelle mea: ⁊ i carne mea videbo deū saluatorē meum Quē visurus sū egoipse ⁊ oculi mei cōspecturi sūt: ⁊ nō alius. Reposita ē hec spes mea i sinu meo. ℟. Memēto mei deus quia vētus est vita mea Nec aspiciat me visus hoīs ℣. Cutis mea aruit ⁊ contracta est ⁊ non reuertetur oculus me⁹ vt videat bona. Nec

[L. ix.] Lignū habet spem. Si p̄cisum fuerit rursū virescit: et rami ei⁹ pullulāt. Si senuerit i t̄ra radix eius: ⁊ in puluere mortu⁹ fuerit trūcus illius: ad odorem aque germiabit. ⁊ faciet comā q̄si cū p̄mū plātatū ē. Hō vero cū mortu⁹ fuerit nudatus atq̄ ↄsūpt⁹: vbi queso ē? Quomō si recedāt aq̄ de mari ⁊ fluuius vacuefactus arescat: sic hō cū dormierit non resurget: donec atterat̄ celū non euigilabit: nec cōsurget de somno suo. ℟. Libera me dn̄e de morte et̄na in die illa tremēda. Quādo celi mouēdi sūt et terra. Dum veneris iudicare seculū p̄ ignē. ℣. Dies illa dies ire calamitatis ⁊ miserie dies magna et amara valde. Qn̄. ℣. Tremēs factus sū ego ⁊ timeo dū discussio venerit atq̄ ventura ira. Dū vener. ℣. Plāgēt se sup se oēs trib⁹ terre vix iust⁹ saluabit̄ ⁊ ego miser vbi parebo Dū vener. ℣. Nūc x̄p̄e te petim⁹ miserere q̄sum⁹ q̄ venisti redimē perditos noli dānare redēptos. Dū veneris. ℣. Creator oīm rerū de⁹ q̄ me d̄ limo terre formasti ⁊ mirabiliter p̄pō sāguie redemisti corpusq̄ meū licet modo putrescat de sepulchro facies i die iudicij resuscitari exaudi exaudi exaudi me ⁊ aīaȝ meam ⁊ aīas oīm fideliū defunctor̄ in sinu abrahe patriarche tui iubeas collocari. Dū vener. ℣. Requiē eternā do na eis dn̄e ⁊ lux p̄petua luceat eis. ℟. Libera me domie

[In laud. an.] Dele dn̄e iniq̄tates n̄ras. ps. Miserē. an. Exaudi dn̄e orationē meam ad te oīs caro veniet. ps. Te decet. an. Me suscepit dextera tua dn̄e. ps. De⁹ deus an. A porta inferi erue dn̄e aīas eor̄. Canticū. Ego dixi an. Omnis sp̄us laudet dn̄ȝ ps. Laudate. an. Tuā deus depoſcimus pietatem vt eis tribuere digneris placitas ⁊

quietas mãsiones. Canticũ Bñdictus. Pater nr. Preces et coll. vt ĩ vĩs. ptermittẽdo psalmũ. Lauda aĩa. loco cui⁹ dicit ps. De pfũdis.

¶ Sequũt ↄmẽdatiões. Re.

Subuenite sancti dei occurrite angeli domi suscipientes animas eor. Offerentes eas in conspectu altissimi. V. Chorus angelorũ eas suscipiat et in sinu abrahe eas collocet. Offerentes.

Tibi dñe ¶ Oratio.
cõmẽdamus aĩas oĩm fideliũ defunctorũ vt defũcti seculo tibi viuãt et que p fragilitatẽ mũdane cõuersationis peccata admiserũt: tu venia misericordissime pietatis absterge. Per xpm. Orem⁹

Misericordiã tuã dñe sancte pater omps eterne deus pietatis affectu rogare p aliis cogim̃ qui pro nostris supplicare peccatis neq̃q̃ sufficimus: de tua tamen cõfisi gratuita pietate et inolita benignitate clementiã tuã deposcimus: vt animas oĩm fideliũ defunctorum ad te reuertentes cũ pietate suscipias assit eis ãgelus testamẽti tui michael: et per man⁹ sanctorũ angelorum tuor inter sanctos et electos tuos in sinibus abrahe ysaac et iacob patriarchar tuorũ eas collocare digneris: quatinus liberate de pncipibus tenebrar et de locis penarũ nullis iam pme natiuitatis vel ignorantie aut prope iniquitatis seu fragilitatis confũdantur erroribus sed potius agnoscãtur a tuis et sancte beatitudinis requie perfruãtur: vt cũ magni iudicii dies aduenerit: inter sanctos et electos tuos resuscitati gloria manifestate ↄtemplationis tue perpetuo satiẽtur. Per xpm. an.

Suscipiat vos xps qui vocauit vos et in sinu abrahe angeli deducant vos. Oremus

Omnipotens ¶ Oratio.
sempiterne deus qui humano corpori animam ad similitudinez tuam inspirare dignatus es dum te iubente puluis in puluerem reuertit tu ymaginem tuã cũ sanctis et electis tuis eternis sedib⁹ pcipias sociari: eã q3 ad te reuertẽtẽ de egypti ptibus blãde leniter q3 suscipias et angelos tuos sctõs ei obuiam mittas viam q3 ei iusticie demonstra: et portas glie tue aperi. Repelle q̃s dñe ab ea oẽs pncipes tenebrar et agnosce depositũ fidele qd tuũ est. Suscipe dñe creaturã tuã non a diis alienis creatam sed a te solo deo viuo et vero: q2 nõ est alius de⁹ preter te dñe et non

est ẜm opa tua. Letifica clemētissime deus aīas oīm fidelium defūctoꝝ: ⁊ clarifica eas in multitudine mīe tue. Ne memineris q̄s iniq̄tatū eoꝝ āntiquaꝝ ⁊ ebrietatū q̄s suscitauit furoꝛ mali desiderii: licet enī peccauerit tñ te nō negauerit: sed signo fidei insigniti: te qui oīa ⁊ eos inter omīa fecisti fideliꝰ adorauerūt. Qui viuis et regnas deus p omia scl'a scl'oꝝ. Añ. Choꝛus āgeloꝝ eas suscipiat ⁊ in sinu abrahe eas collocet vt cū lazaro quōdā paupere eternā habeāt requiē. ps. Dilexi. vsq̄ Ad dn̄m cū tribularer. Oremus.

D Iri vulneris nouitate pculsi ⁊ quodāmodo coꝛdibus sauciati: miam tuam mūdi redēptoꝛ flebilibꝰ vocibus imploꝛamus vt charoꝝ nostroꝝ ⁊ oīm fideliū defunctoꝝ aīas ad tuā clemētiā q̄ fons pietatis es reuertētes blāde leniꝰq̄ suscipias: ⁊ q̄s ille ex carnali commoꝛatione ɔtraxerūt maculas: tu deus inolita bonitate clementer deleas pie īdulgeas: obliuioni in ppetuū tradas: atq̄ has laudes tibi cū celis redditurasꝰ ⁊ ad coꝛpoꝛa quādo q̄ reuersuras: scl'oꝝ tuoꝝ cetibus aggregari p̄cipias. Qui cū deo pr̄e ⁊ spū scl'o viuis ⁊ regnas deꝰ. Per oīa. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Oremus p cūctis fidelibus defūctis. Requiē eternā. A poꝛta inferi. Erue dn̄e. Dn̄e exaudi Et clamoꝛ. Oremꝰ. Partē btē resurrectiōis. vl' ẜ. p. Miserere mei deꝰ. in fine. Requiem. Dn̄s vobiscū. Et cū spū tuo. Oremꝰ. Collctā.

D Eus cui soli ɔpetit medicinā p̄stare post moꝛtē: p̄sta q̄s: vt aīe oīm fideliū defunctoꝝ terrenis exute contagiis: ī tue redēptiōis p̄te munerētur. Per te iesu xp̄e. vl' ẜ. Requiescāt ī pace. Amē.

Sequitꝰ cōe scl'oꝝ. Et p̄imo Inuigilia vnius apl'i vel plurimoꝝ. Ad matu. Scd̄m iohēm.

I N illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis. Ego sū vitis vera: ⁊ patꝰ meꝰ agricola est. Et reliqua. Omelia btī augustini epī.

I ste locꝰ euāgelicus fratres charissimi vbi se dicit dn̄s vitem ⁊ discipulos suos palmites: ẜm hoc dicit q̄ est caput ecclīe nosq̄ mēbꝛa eiꝰ mediatoꝛ dei ⁊ hoīz hō xp̄s iesus. Unius q̄ppe nature sūt vitis ⁊ palmes: ppꝰ q̄d cū eēt deus cuiꝰ nature nō sumꝰ factus est hō vt in illo esset vitis humana natura cuius ⁊ nos homies: palmites esse posse

mus. Quid ergo est: ego sū vitis vera: Ab illa vtiq discernitur cui dicit. Quō ɔuersa es in amaritudinē vitis aliene: Nā quo pacto vitis vera que expectata est vt faceret vuas: fecit autem spinas:

Ego sū inquit vitis vera: et pater me⁹ agricola est. Oēz palmitē in me nō ferētē fructū tollet eū: ꝛ oēm q̄ fert fructū purgabit eū: vt fructum plus afferat. Nunquid enim vnū sūt agricola et vitis. Scōm hoc ergo vitis xp̄s ꝯm qd ait pr̄ maior me est: ꝯm id vo qd ait ego ꝛ pat vnū sum⁹ ꝛ ip̄e agricola est. Tu. Ad vesp̄ as añe ꝛ p̄i feriales. Hymnus.

Exultet celū laudib⁹ resultet tra gaudijs apl̄orum gloriā sacra canūt solēnia. Vos secli iusti iudices ꝛ va mūdi lumia votꝫ p̄cam cordiū audite p̄ces supplicū. Qui celū v̄bo clauditꝫ seras ꝗ eius soluitꝫ nos a peccatꝫ oibus soluite iussu q̄sumus. Quoꝝ p̄cepto subdit salus ꝛ lāguor oiꝫ sanate egros moribus nos reddētes v̄tutib⁹. Ut cū iudex aduenerit xp̄s in finē seculi nos sempiterni gaudij faciat esse compotes. Deo patri sit gl̄ia eiusq soli filio cū sp̄ū paraclyto ꝛ nunc ꝛ in ꝑpetuū. Amē. Cp̄.

Quodcūq petieritꝫ p̄feꝫ in noie meo hoc faciā vt glorificet pr̄ in filio: si qd petieritis in noie meo hoc faciā. R̄. Bregē. vt supra. V̄. In oēm t.

Nota ꝙ añe ad magt ꝛ bñ dicunt añ ꝛ post quotiēs festū est duplū vel semidu. Ad mḡ. ā. Dū steteritꝫ añ reges ꝛ p̄sides nolite p̄meditari q̄liter respōdeatꝫ dabit eni vobis in illa hora qd loq̄mini.

Collecta.

Da nobis q̄s dñe bti. N. apl̄i tui solēnitatib⁹ gloriari vt eius semꝑ ꝛ p̄tocinijs subleuem: ꝛ fidē ɔgrua deuotiōe sectemur. Per d. Ad mat. Inut.

Venite adorem⁹ Regē apostoloꝝ dn̄m. p̄s. Venite. In p̄mo no. an. In oēm trā exiuit sonus eoꝝ ꝛ i fines orbis tre verba eoꝝ. p̄s. Celi enar. ā. Clamauerunt iusti ꝛ dn̄s exaudiuit eos. p̄s. Bn̄dicā. ā. Cōstitues eos p̄ncipes super oēm terrā memores erūt nois tui dn̄e. p̄s. Eructauit. V̄. In oēm terrā. Nota ꝙ ꝯm istū vsū oīa officia sc̄toꝝ habēt ꝓpriā legēdā vel legēda est de temꝑe. Primū R̄.

Ecce ego mitto vos sicut oues i medio lupoꝝ dicit dn̄s. Estote ergo prudētes sicut serpētes ꝛ simplices sicut columbe. V̄. Tradēt eni vos i cōcilijs ꝛ in synagogis suis flagellabūt vos. Estote. ij. R̄.

Tollite iugū meū sup vos di
cit dñs et discite qr mitis sū
τ humilis corde Jugū enim
meum suaue est τ onus me-
um leue. ℣. Venite ad me oēs
qui laboratis τ onerati estis
et inuenietis requiem aīabus
vestris. Jugū. iii. ℟. Dū ste
teritis añ reges τ psides noli-
te cogitare quomō aut quid
loquami. Dabit enim vobis
in illa hora quid loqmini. ℣.
Cum aūt inducēt vos in sina-
gogas τ ad magistrat⁹ noli
te solliciti esse quomō respon
deatis. Dabit. Gloria. Dabi
tur. In ij. no. an. Principes
populorū cōgregati sūt cum
deo abrahā. ps. Oēs gen. a.
Dedisti hereditatē timētib⁹
nomen tuū dñe. ps. Exaudi
deus dep. an. Annūciauert
opera dei τ facta ei⁹ intellex
erūt. ps. Exaudi de⁹ oroz. ℣.
Constitues eos. iiii. ℟. Vidi
coniunctos viros habentes
splendidas vestes et āgelus
dñi locutus est ad me dicens
Jsti sunt viri scti facti amici
dei. ℣. Vidi angelū dei volā-
tem p mediū celi voce mag-
na clamātem τ dicentē. Jsti
sunt. v. ℟. Jsti sūt triumpha-
tores τ amici dei qui cōtēnē-
tes iussa pricipū meruert p-
mia eterna. Modo coronāt
et accipiūt palmā. ℣. Sacra
mētū regni celestis vno spū
pdicātes doctrinā suā morte
fortissima ɔsummarūt. Mo
vi. ℟. Constitues eos pnci-
pes sup oēm trā mēores erit
nois tui dñe. Jn oi pgenie τ
gñatiōe. ℣. Jn oēm trā exi-
uit son⁹ eoz τ i fines orbis tre
vba eoz. Jn. Jn iij. no. ā. Ex
altabūt cornua iusti allā. ps
Cōfitebimi. ā. Lux orta ē iu-
sto allā rectꝫ corde letitia all
p. Dñs reg. ex. ā. Custodie-
bāt testionia ei⁹ τ pcepta ei⁹
allā. p. Dñs reg. iras. ℣. Ni-
mis honorati sunt amici tui
de⁹. Nimis ɔfortat⁹ est pnci
pat⁹ eoz. vij. ℟. Jsti sunt viri
scti qs elegit dñs in caritate
nō ficta τ dedit illꝫ gliaz sepi
ternā. Quoz doctrīa fulget
ecclia vt sol τ luna. ℣. Sci p
fidē vicerūt regna opati sūt
iusticiā adepti sūt repromis-
siōes. Quoz. viij. ℟. Fuert
sine qrela añ dñm τ ab inuicē
non sūt separati. Calicē dñi
biberūt τ amici dei facti sūt
℣. Tāq̄ auz in fornace pba
uit eos dñs. Cali. ix. ℟. Gre
gē tuū pastor eterne ne dese
ras sed per btōs aplos tuos
Perpetua defēsiōe custodi-
as. ℣. Vt a nris reatib⁹ abso
lutos a cūctꝫ nos quoqꝫ picu
lis. Perpetua. Gla. Jterat
ix. ℟. in oi duplo τ semidup.
Te deū. ℣. an laud. Dedisti
hereditatē. Timētib⁹ nomē

Hoc est [tuū dn̄e. In lau. ā. ꝑceptū meū vt diligatis inui-cē sicut dilexi vos. ps. solita. ā. Maiorē charitatē nemo ha bet vt aīam suā ponat q̄s ꝓ amicis suis. an. Uos amici mei estis si feceritis q̄ ꝑcipio vobis dicit dn̄s. ā. Iā nō di-co vos seruos sed amicos me os q꞉ oīa q̄cūq꞉ audiui a pr̄e meo nota feci vobis. an. In patiētia vr̄a possidebit[is] aīas [vr̄as. hy⁹. Orbis phebi

Olā primo hymnū cana-mus dn̄o ap̄lis ꝯdebitā ferē tes reuerētiā. Ut mereamꝰ effici hoꝝ sꝑ pedissequi spernē-tes trāsitoria tēdētes ad ce-lestia. Iudex xp̄s cū venerit cūctis referre ꝓpa nobis nō vt supplicia ꝓueniāt sed pre mia. Hoc sūma ꝑstet deitas pr̄is natiq꞉ vnici sctōq꞉ cum spiramīe i sēpit̄no tp̄e. Amē.

SI māseritis in me Cp. ꝛ verba mea ī vobis mā serit: q̄dcūq꞉ volueritis petet[is] ꝛ fiet vobis. ℣. Annūciaue-rūt opa dei. Et facta ei⁹ ītel lexerūt. Ad bn̄⁹. ā. Tradēt enī vos ī cōciliis ꝛ in synago gis suis flagellabunt vos et ante reges ꝛ ꝑsides ducemī ꝓpter me in testimoniū illis et gentib⁹. Collecta vt s̄. Ad horas. diei añe. de laudib⁹. Ad primā dicit. Confitemī. Ad. iii. Capitulum.

Manete in dilectiōe mea si ꝑcepta mea seruaue-ritis māebit[is] ī dilectiōe mea sicut et ego ꝑcepta patr[is] mei seruaui. ꝛ maneo in ei⁹ dilec tione. ℟. In oēz t̄ram. Exi-uit sonus eoꝝ. Alla alla. ℣. Et in fines orbis t̄re v̄ba eo-rū. Alla. Gl̄ia In oēz. ℣. Cō [stitues. Ad vi. cp̄.

PEr manus ap̄loꝝ fiebant signa ꝛ ꝓdigia mlt̄a ī plebe omni aūt die in tēplo ꝛ circa domos nō cessabāt docētes et euāgelizātes iesū xp̄m. ℟. Constitues eos ꝑncipes Su per oēm terram alla alla. ℣. Meōres erunt nōis tui dn̄e Alla. Gl̄ia. Cōstitues. ℣. Ni [mis. Ad ix. cp̄.

IAm nō estis hospites ꝛ aduene: sed estis ciues sctōꝝ ꝛ dome stici dei supedificati sup fun-damētū ap̄loꝝ ꝛ ꝓphetarū: ip̄o sūmo āgulari lapide xp̄o iesu ī quo oīs edificatio ꝯstru cta crescit ī tēplū sctm̄ ī dn̄o. ℟. Nimis honorati sūt. A-mici tui de⁹. Allā allā. ℣. Ni mis ꝯfortatus est ꝑncipatus eoꝝ. Allā. Gl̄ia. Nimis. ℣. Annūciauerunt. Ad scd̄as ves. ā. Iurauit dn̄s ꝛ nō peni tebit eū tu es sacerdos in et nū. ps. Dixit dn̄s. an. Collo cet eū dn̄s cū ꝑncipib⁹ popli sui. p. Laud. pu. ā. Disrupi-sti dn̄e vicula mea tibi sacrifi

cabo hostiã laudis. ꝟ. Credi-
di. ã. Eũtes ibãt ꝛ flebãt mit
tentes semia sua. ps. In con
uer. an. Cõfortat⁹ ẽ pncipa-
tus eorum et honorati sunt
amici tui de⁹. ꝟ. Dñe pbasti
hy⁹. vt in pmis vel. Capłm.

NOn vos me elegistis di
cit dñs sꝫ ego elegi vos
ꝛ posui vos vt eatis ꝛ fructuꝫ
afferatis: ꝛ fruct⁹ vester ma-
neat: vt qdcũq₃ petieritiᷤ pa
trẽ in noĩe meo det vobis. ꝟ.
In oẽm. Ad mgt. ã. Bti eri-
tis cũ vos oderint hoĩes ꝛ cũ
sepauerit vos ꝛ exprobraue
rint ꝛ eiecerit nomẽ vrm tã-
q̄ malũ pter filiũ hoĩs gau
dete ꝛ exultate ecce enĩ mer-
ces vra multa ẽ in celo. collã.
vrã. vel ppria. Complet. fm
tps. ¶ Vnĩ⁹ euãgeliste. Ad
vs. añe ꝛ pi fer. hy⁹ ꝛ ꝟ. de a-
postolis. Capm.

QUi vicerit ꝛ custodierit opa
mea dabo illi ptãtẽ sup gẽtes
ꝛ reget eas in virga ferrea ꝛ
tanq̄ vas figuli ꝯfringent: si-
cut ꝛ ego accepi a pre meo ꝛ
dabo illi stellã matutinã. ℞.
In visiõe vt infra. ꝟ. In oẽm
trã. Ad mgt. ã. Ecce ego io-
hãnes vidi ostiũ aptũ ĩ celo ꝛ
ecce sedes posita erat ĩ eo ꝛ ĩ
medio sedis ꝛ ĩ circuitu ei⁹ q̄-
tuor aĩalia plẽa oclis añ ꝛ re
tro ꝛ dabãt gliam ꝛ honorẽ ꝛ
bñdictõez sedẽti sup thronũ
viuẽti ĩ scla sclo⁊. Coll. ppa
Ad mat. Inuit. Regẽ euan
gelista⁊ dñm. Venite adore
m⁹. ꝟ. Veñ. In. i. noc. ã. Cõ-
uocatis iesus duodecĩ aplis
misit illos pdicare regnũ di
egressi aũt euãgelisabãt ꝛ cu
rabãt vbiq₃. pi ꝛ ꝟ. d aplis. ã.
Mittẽs dñs ꝛ alios ad pdicã
dũ dicebat illꝭ messis qdẽ m-
ta opariũ pauci. an. Iesu xpi
dñi nri gra credẽtib⁹ pplis
doctores et euãgeliste sũt in
misteriũ fidei missi. i. ℞. In
visiõe dei vidi ꝛ ecce vẽnt⁹ tur
binis vẽiebat ab aqlõe nubes
q₃ magna et ignis ĩuoluens
ꝛ splẽdor q₃ ĩ circuitu ei⁹. Et ex
medio eo⁊ similitudo q̄ttuor
aĩaliũ ꝛ aspect⁹ hoĩs erat in
eis. ꝟ. De medio autẽ ei⁹ q̄si
spes electri hoc est de medio
ignis. Et ex. ij. ℞. Quattuor
facies vni erãt ꝛ q̄ttuor pẽne
vni pedes eoꝛuꝫ pedes recti
plãta pedis eorũ vt vituli. Et
scitille q̄si aspect⁹ eris cãden
tis. ꝟ. Sub pẽnis eo⁊ man⁹
hoĩs in q̄ttuor ptib⁹. Et scin
iij. ℞. Silitudo vult⁹ aĩaliuꝫ
facies hoĩs ꝛ facies leonis a
dextrisᷤ ipo⁊ q̄ttuor facies ve-
ro vituli a sinistrisᷤ atq₃ aquile
desup ipo⁊ q̄ttuor. Et facies
ꝛ pẽne extẽte desup erãt. ꝟ.
Due pẽne singulo⁊ iũgebãt
ꝛ due tegebãt eo⁊ corpa. Et
facies. Gla. Et facies. In. ij

noc. an. Sapiētia dñi i euāgelijs eruperūt abyssi: τ annūciātes fecūdati rore celesti mūdo itonāt. ā. Labia eor salutarē disseminauerūt sciam op' scm̄ dignū bñdictiōe plenū fecerūt misteriū sibi traditū deuote impleuerūt. ā. Elegit eos ex oī carne τ dedit illis pcepta τ legē vite τ disciplie. iiij. R. Facies τ pēnas p quattuor ptes habebāt. Incedētia nō reuertebāt sed vnūqdq ibat añ faciē suā. V. Pedes eorū pedes recti plāta pedis eor vt plāta vituli. Incedētia. v. R. Silitudo aspect' aīaliuz vt carbonū ignis ardētiū et velut aspect' lampadar Ubi erat spūs ipetus illuc gradiebant cū ābularēt. V. Et vnūqdq eor ambulabat corā facie sua. Ubi. vi. R. Quattuor aīalia ibāt τ reuertebāt in silitudinē fulguris choruscātis. Et erat splēdor in medio ei' τ de igne fulgur egrediēs V. Erat āt visio discurrēs in medio qttuor aīaliū Et erat Glia. Et erat. In. iij. noc. ā. Electi sūt in xpo añ mūdi cōstitutionē vt essēt scti τ immaculati in ɔspcū dei in caritate. an. Sapiētiā eor narrēt oēs populi τ laudē eor pnūciet oēs ecclesia sctōr. an. Placentes deo facti dilecti qm̄ gratia τ mia est in sctōs suos τ respect' in electos illius. vij. R. Cum aspicerē aīalia apparuit rota vna iuxta ea quattuor habens facies. Et vna silitudo ipor qttuor. V. Aspectus rotar τ op' erat quasi visio maris. Et vna. viij. R. Species firmamenti sup caput aīaliū qsi aspectus cristalli horribilis. Sub q erāt pēne eorū iūcte alteri' ad alterū. V. Unūqdq duab' alis velabat corpus suū τ alterū similiter velabat. Sub quo. ix. R. Audiebā sonū alaruz sicut sonū aquar multarum quasi sonū sublimis dei. Mā cū fieret vox sup firmamētū qd iminebat capiti eorū stabāt τ submittebāt alas suas V. Cū ābularēt vt sonus multitudis atq castror erat cū vero starēt dimittebant pennē eor. Mam. Glia. Audiebam. Te deū. V. Dedisti. In laudib'. an. Dilecti deo τ hoīb' scti euāgeliste qui ordinauerūt tpa xpi bono odore vsq ad cōsūmationē vite. an Dederūt in celebratiōe opis scti dec' ideo mēoria eor est in bñdictiōe i scłm seculi. an Impleuit eos dñs spū sapiētie τ itellect' iocūditatē τ exultatiōem thesaurisauit sup eos. ā. Ex oī corde laudauerūt nom scm̄ dñi vt āplificarent nomē scitatis. an. Pa-

tum est opus eoꝝ in veritate
ideo in terra sua duplicia possi
debūt ⁊ leticia sempiterna erit
eis in xp̄o. Hy⁹ ⁊ ꝟ. de ap̄lis
Cp̄. vt in p̄mis ves. Ad bn̄⁹ an̄
In medio ⁊ in circuitu sedis
dei q̄ttuor aīalia senas alas
habētia oculis vndiqȝ plena
nō cessāt die ac nocte dicē sā
ctus sctūs sctūs dn̄s de⁹ om
nipotēs q̄ erat ⁊ q̄ est ⁊ qui vē
turus est allā. Collectā ꝓpria
Ad ho. an̄e de laud. Ad pri-
mā ꝟ. Cōfitemī. Ad. iij. cp̄.
Qui vicerit vestietur vesti
mētis albis ⁊ non dele-
bo nomē ei⁹ de libro vite ⁊ cō
fitebor nomen ei⁹ corā patre
meo ⁊ corā angelis ei⁹. ℟. et
ꝟ. vt in cōi apłoꝝ. Ad vi. cap̄
Qui vicerit faciā illū co
lūnā in tēplo dei mei et
foras nō egredietur ampli⁹
et scribā super illū nomē dei
mei ⁊ nom̄ ciuitatꝫ noue hie-
rusalem q̄ descēdit de celo a
deo meo: ⁊ nomē meū nouū.
Ad nonam. Capitulum.
Si quis audierit vocem
meā: ⁊ aperuerit ianuā
introibo ad illum: et cenabo
cū illo ⁊ ip̄e mecū. Ad scd̄as
ves. an̄e de laud. p̄i hy⁹ et ꝟ.
apostolorum. Capitulum.
Qui vicerit dabo illi sede
re mecū in throno meo
sicut ⁊ ego vici ⁊ sedi cum pa
tre meo ī throno ei⁹. Ad mḡ

an. Tua sūt hec xp̄e opera q̄
sāctos tuos ita glorificas vt
etiā dignitatē grē ī eis futu
re miracula preire facias tu
insignes euangelij p̄dicato-
res aīaliū celestiū ām irabili
figura p̄signasti his namqȝ
mun⁹ celeste collatū gl̄iosis
indicijs es dignat⁹ ostēdere
hic laus hinc gloria tibi reso
net in sclā. ¶ An⁹ mar. pōt.
Ad ves. an̄e ⁊ p̄i fer. hy⁹.
Martyr dei q̄ vnicū pr̄is
sequēdo filiū victis tri-
umphās hostib⁹ victor fruēs
celestib⁹. Tui p̄cat⁹ munere
nr̄m reatū dilue arcēs mali
cōtagiū vite remouēs tediū
Soluta sūt iā vincula tui sa-
crati corporis nos solue vin-
clis secli amore filij dei Deo
Feli [patri sit glo. Cp̄.
citas viri iusti q̄ tenuit
legē altissimi: quā omib⁹ p̄di
cādo ei⁹ fructū ostēdit: ⁊ vsqȝ
ad mortē certās in ea fidelis
ꝑmāsit. Si sit dup. aut semi
dup. ℟. Vir inclit⁹ M. mar-
tyr dn̄i p̄ciosus succēs⁹ igne
diuini amoris ꝯstāter susti-
nuit supplicia passiōis. Et p
īmanitatē tormētoꝝ puenit
ad societatē āgeloꝝ. ꝟ. Cui⁹
intercessio nobis obtineat ve
niā q̄ p tormēta passiōis e-
nā meruit palmā ⁊ sēpiternā
coronā. Et p. Gloria. Et. ꝟ.
Gloria ⁊ hono. Ad mḡt an.

Hic ē vere martyr q̄ pro xp̄i noīe sanguinē suū fudit: q̄ minas iudicū non timuit nec terrene dignitatis gloriā q̄sluit: sed ad celestia regna feliciter puenire meruit. Collecta.

Votiuos nos q̄s dn̄e bti N. martyris tui atq̄ pōtificis natalis semper excipiat: q̄ et iocūditatē nobis sue glorificatōis ifūdat: et tibi nos reddat acceptos. Per dn̄m. Ad mat. in ix. lec. Inuit. Justus florebit in domo dn̄i plātat⁹. Gaudeam⁹ et exultem⁹ i ei⁹ sacra solēnitate. ps. Uenite. In .iij. lec. Inui. Regē martyr dn̄z Uenite adorem⁹. In .i. no. ā. In lege dn̄i fuit volūtas ei⁹ die ac nocte. ps. Btūs vir. an. Predicās pceptū dn̄i q̄stitutus est in mōte scō eius. ps. Quare fre. ā. Uoce mea ad dn̄z clamaui et exaudiuit me d mōte scō suo. ps. Dn̄e q̄d mł. v. Gloria et ho. i. R. Iste sanctus pro lege dei sui certauit vsq̄ ad mortē et a vbis ipiorum nō timuit. Fundat⁹ eni erat supra firmā petrā. v. Munimine regio sept⁹ nullaten⁹ ē ab aduersariis supat⁹. Fu. ij. R. Just⁹ germinabit sicut liliū. Et florebit in et̄nū ā̄te dn̄m. v. Plātat⁹ i domo dn̄i in atriis dom⁹ di mei. Et flo. iij. R. Iste cognouit iusticiā et vidit mirabilia magna et exorauit altissimū. Et iuēt⁹ est in numero scōr. v. Inter hoīm nāq̄ turbas gloria celesti q̄uersatiōis emicuit atq̄ moriēdo ppriū xp̄o sāguinē fudit. Et in. Gloria. Et In .ij. no. an. Filii hoīm scitote q̄r dn̄s scīm suum mirificauit. ps. Cū inuoca. an. Scuto bone volūtatis tue coronasti eū dn̄e. ps. Uerba. ā. In vniuersa terra gloria et honore coronasti eū. ps. Dn̄e dn̄s. v. Letabitur iust⁹. iiij. R. Stolā iocūditatis iduit eum dn̄s. Et coronā pulchritudinis posuit sup caput ei⁹. v. Btificauit illū in gloria et circūcinxit eū zona iusticie. Et co. v. R. Corona aurea super caput eius. Expssa signo scītatis glorie honoris et opus fortitudinis. v. Stolā iocūditatis induit eū dn̄s et coronā pulchritudinis posuit sup caput ei⁹. Ex. vi. R. Hic ē vere martyr q̄ pro xp̄i noīe sanguinē suum fudit Qui minas iudicū nō timuit nec terrene dignitatis gloriā q̄sluit sz ad celestia regna puenit. v. Justū deduxit dn̄s pvias rectas et ōndit illi regnū di. Qui. Gl̄a Qui In .iij. no. ā. Just⁹ dn̄s et iusticias dilexit eq̄tatē vidit vult⁹ ei⁹. ps. In dn̄o q̄. ā. Hitabit i tabernaculo tuo reqescet i mōte scō tuo. ps. Dn̄e q̄s h. ā.

Posuisti in capite eius coro
nã de lapide ꝓcioso. ꝑ. Dñe i
vir. ℣. Corõa aurea. vij. ℟.
Gloria ꝛ honore corõasti eũ
dñe ꝛ constituisti eũ sup opa
manuũ tuaꝝ. Oĩa subiecisti
sub pedib⁹ ei⁹. ℣. Qm̃ eleua
ta est magnificẽtia tua sup
celos deus. Omĩa. viij. ℟.
Posuit coronã capiti meo ꝛ
circũdedit me vestimẽto salu-
tis. Ad expugnãdas gẽtes
ꝛ oẽs iĩmicos. ℣. Judica do-
mine nocẽtes me expugna
impugnãtes me apprehẽde
arma ꝛ scutũ ꝛ exurge in ad
iutoriũ mihi. Ad ex. ix. ℟.
Posuisti dñe sup caput eius
coronã de lapide ꝓcioso. Vt.
tã petijt a te ꝛ tribuisti ei i se
culũ seculi. ℣. Desideriũ aĩe
eius tribuisti ei ꝛ volũtate la
bioꝝ ei⁹ nõ fraudasti eũ. Vi.
Si sit dupl. aut semid. ix. ℟.
Vir inclytus. vl'. ꝟ. invel. Te
deũ. ℣. Magna est gl'a eius
in salutari tuo. Gloriã ꝛ ma-
gnũ decorẽ impones sup eũ
Qui me cõ [In lau. ã.
fessus fuerit corã hoĩb⁹ ꝯfite
bor ꝛ ego eum corã pr̃e meo
ã. Qui sequit̃ me nõ ambu-
lat ĩ tenebris sed habebit lu
mẽ vite dicit dñs. ã. Qui mi
hi mĩstrat me seq̃t̃ ꝛ vbi ego
sũ illic erit ꝛ mĩster me⁹. an.
Si q̃s michi mĩstrauerit ho
norificabit eũ pr̃ me⁹ q̃ est in
celis dicit dñs. ã. Volo pr̃ vt
vbi ego sũ illic sit ꝛ mĩster me
[Deus tuoꝝ mi-]lus. Hy⁹.
Deus tuoꝝ militũ sors ꝛ corona ꝓ-
miũ laudes canẽtes marty-
ris absolue nexu criminis.
Hic nẽpe mũdi gaudia ꝛ blã
dimẽta noxia caduca rite de
putans peruenit ad celestia
Penas cucurrit fortit̃ ꝛ su-
stulit viriliter pro te effũdẽs
sãguinẽ et̃na dona possidet.
Ob h̃ ꝓcatu supplici te posci-
m⁹ pijssime i h̃ triũpho mar-
tyris dimitte noxã seruulis
Sit xp̃e rex pijssime tibi pr̃i
q̃ gl'a cũ spũ paclito et nũc
ꝛ in ppetuũ. Amẽ. Cp̃m.
Fortis i bello q̃ fuit ma
gnus in põtificib⁹ ƀm
nomẽ suũ magnus in salute
electoꝝ dei expugnare isur-
gẽtes hostes: vt ꝯseq̃ret̃ he-
reditatez israel. ℣. Posuisti
dñe sup caput ei⁹. Ad bñ⁹ ã
Hic est vir q̃ nõ est derelictus
a deo in die certaminis sui ꝛ
ip̃e ꝯculcauit caput serpẽtis
ãtiq̃ modo coronat̃ q: fideli-
ter vicit in mãdat' dñi allã.
Collecta vl'. ꝟ. Ad horas sine
Cõfitemi. nisi in dñica. aĩe
de laudibus. Ad. iij. Cp̃m.
De gẽte dñi elect⁹ iudi-
cauit plebẽ: ꝑ multũ la
borẽ in fide sua ꝓbatus ꝛ co
gnit⁹ ẽ fidelis: q: vidit dñm
lucis. ℟. Gl'a ꝛ honore. Co-

ronasti eū dñe. ℣. Et ɔstituisti eū sup opa manuū tuarū Coro. Gl'ia patri. Gl'ia ꝛc. ℣. Letabi͛. Coll. vt̄s. Ad vi. cp̄

Subiecit illi dñs oēs hostes: vt conderet domū in noīe ei⁹ in q̄ fieret ip̄e hostia viua in sacrificiū laudis ꝑpetue. ℞. Letabit͛ iust⁹ in dño. Et sperabit in eo. ℣. Et laudabūtur oēs recti corde. Et spera. Gloria. Letab. ℣. Corona aurea. Ad ix. cp̄m

Iascript⁹ ē indiciis tyrāni lenire iracūdiā dñi cōciliare cor pr̄is ad filiū i potētia nemo vicit illuz: mortisq͛ per plagā: felicit͛ trāsiuit ad dñm. ℞. Corona aurea sup caput ei⁹. ℣. Expressa signo sctitatis. Sup. Gloria. Coro ℣. Posuisti dñe. ¶ Nota q͛ ſ'a horaꝝ dñr cū allā. I duplo et i semidu. Itē nota q͛ i sctis ves. cuiusq͛ dup. dñr v. añe de lau. sup ps fer. nisi alit͛ docuerit rubrica fes. Si aūt festū sit semid. vel. ix. lc dr̄ sup ps fer. pma ā. d lau. ꝛ sic in toto cōi sctōꝝ. Ad. ij. ves. hy⁹. vt in pmis ves. cp̄m

Ecce pōtifex sctūs q̄ i vita sua roborauit tēpluz ꝛ q̄si flos rosaꝝ in dieb⁹ vnis ꝑmōstratus est rubeo sāguine in fine passiōis. ℣. Gl'ia ꝛ ho. Ad mḡt. ā. Nisi granū frumēti cadēs in t͛ra mortuum fuerit ip̄m solum manet Collctā vt̄s. ¶ Ant⁹ marty. nō pōtifi. Ad pmas ves. añe ꝛ ps fer. hy⁹. ℞. ℣. ā. sup mḡ. vt vni⁹ marty. pōti. Cp̄m.

Iustū deduxit dñs ꝑ vias rectas ꝛ ondit illi regnū dei: ꝛ dedit illi sciam sctōꝝ: honestauit eū i laboribus: ꝛ cōpleuit labores illi⁹. Collā.

Presta q̄s omp̄s de⁹ vt q̄ bti. N. martyr; tui natalicia colim⁹: in͛ intercessiōe ei⁹ in tui noīs amore roborem͂. Per. Lcā per totū vt vni⁹ marty. epi. In laud. cp̄m.

Custodiuit dñs sctm̄ suū ab īimicis ꝛ a seductoribus tutauit illū: ꝛ certamen forte dedit illi vt vinceret et sciret q̄m oim potētior est sapiētia. Ad bn̄⁹. ā. Qui odit aīam suā in hoc mūdo i vitā et͛nā custodit eā. Collā vt̄s.

Benedictio dñi mercedez iusti ¶ Ad iij. cp̄m. festinat: ꝛ in honore veloci ꝓcessus illi⁹ fructificat: ꝛ ꝓfectus illi⁹ successus habebūt i et͛nū. ℞. ꝛ ℣. vt̄s. Ad vi. cp̄

Beatus vir q̄ excogitat vias dñi ꝛ in absconsis illius itelligit: vadit post illū quasi inuestigator: ꝛ in viis eius consistit. Ad ix. cp̄m.

Statuet iustus fiducia; suam sub tegmie dñi et sub ramis illius morabitur:

ꝓtegetur sub vmbra illius a
feruore: et in gloria ei⁹ requi
escet. Ad .ij. vesp̄as. Capłm.
Beatus vir cuius capiti
dn̄s coronam imposuit
muro salutis circūdedit: scu
to fidei ꝛ gladio muniuit ad
expugnādas gentes ꝛ om̄s
inimicos. Ad mḡt. an. Iste
sāctus pro lege dei sui certa-
uit vsq; ad mortem ꝛ a verbis
impioꝝ nō timuit fūdat⁹ enī
erat supra firmā petrā. collā.
vt s. ¶ Plurimoꝝ martyrū.
ad vs. a n̄ie ꝛ p̄i fer. Hy⁹
Sanctoꝝ meritis inclita
gaudia pāgam⁹ socij ge
staq; fortia nā gliscit anim⁹
ꝓmere cātib⁹ victoꝝ genus
optimum. Hi sūt quos reti-
nēs mūd⁹ ꝉhorruit ip̄m nam
sterili flore paridū spreuē pe
nit⁹ teq; secuti sūt rex xp̄e bo
ne celit⁹. Hi pro te furias at
q; ferocia calcarūt hominuz
seuaq; verbera cessit his lace
rans fortiter vngula nec car
psit penetralia. Ceduntꝛ gla
dijs more bidētiū nō murm̄
resonat nō querimonia sed cor
de tacito mens bene conscia
cōseruat patiētiā. Quez vox
que poterit lingua retexere
que tu martyrib⁹ munera p̄-
paras rubri naz fluido sāgui
ne laureis ditātur benefulgi
dis. Te sūma deitas vnaq;
poscim⁹ vt culpas abluas no
xia subtrahas des pacez fa
mulis nos quoq; gl̄iam p̄ cū
cta tibi secula. Amē. Capłm.
Iustoꝝ aīe ī manu dei sūt
ꝛ nō tanget illos tormē-
tū mortis: visi sūt oculis insi
piētium mori: ꝛ estimata est
afflictio exit⁹ illoꝝ et q̄d a no
bis est iter exterminiū: illi au
tē sūt in pace. Si sit dupl. vel
semidupl. R. O ↄstātia mar
tyrū laudabilis o charitas i
extinguibilis o paciētia īui
cibilis q̄ licet inter pressuras
ꝑseq̄ntiū visa sit despicabilis
inuenietꝛ in laudē ꝛ gloriā et
honorē. In t̄pe retributiōis
V. Nobis ergo petimus p̄ijs
subueniāt meritis honorifi-
cati a p̄re qui est in celis. In
t̄pe. V. Iustoꝝ aīe. Nō autē
nō d̄r R. tūc ē V. Exultēt in.
Ad mḡt. a. Gaudēt in celis
aīe sctōꝝ q̄ xp̄i vestigia sunt
secuti et q̄r ꝓ eius amore sā-
guinē suū fuderūt ideo cum
xp̄o regnabūt ine͞tnū. Collā
Deus q̄ nos ↄcedis sctōꝝ
martyꝝ tuoꝝ. N. nata
licia colere da nobis in ete͞na
btitudine de eoꝝ societate
gaudē. p̄ do. Ad matꝰ si fue.
ix. lec. Inuit. Mirabilē deū
in sctis suis. Uēite adorem⁹
collaudātes. p̄. Uēite. Si. iij.
lect. Inuit. Regē marty. dn̄m
Uēite adorem⁹. In .i. noc. a.
Secus decursus aquaꝝ plā

tauit vineā iustorꝫ sed in lege dñi fuit volūtas eorꝫ. ps. Beatus vir. an. Predicātes pcceptū dñi ꝯstituti sūt in monte sctō ei⁹. ps. Quare fre. ā. Filij hoim scitote qȝ dñs sāctos suos mirificauit. ps. Cū inuocarē. ℣. Iustorꝫ aīe. Primū. ℞. Absterget de⁹ oēm lacrimā ab oculis sctōꝫ ꝛ iam nō erit āpli⁹ neqꝫ luct⁹ neqꝫ clamor sed nec vllus dolor. Q̄m priora trāsierūt. ℣. Nō esurient neqꝫ sitient āpli⁹ neqꝫ cadet sup illos sol neqꝫ vll⁹ est⁹. Q̄m. ij. ℞. Viri scti gloriosū sanguinem fuderūt pro dño amauerunt xp̄m in vita sua imitati sūt eū in morte sua. Et ideo coronas triūphales meruerūt. ℣. Unus spiritus ꝛ vna fides erat ī eis Et ideo coronas. Terciū. ℞. Tradiderūt corpa sua ꝓpter deuȝ ad supplicia. Et meruerūt habere coronas ppetuas. ℣. Lauerūt stolas suas ꝛ dealbauerūt eas in sāguie agni Et me. Glia. Et. In. ij. noct. an. Scuto bone volūtatꝭ tue coronasti eos dñe. ps. Verba mea. ā. In vniuersa t̄ra gloria et honore coronasti eos. ps. Domine dñs. an. Habitabūt in tabernaculo tuo requiescēt in mōte sctō tuo. ps Dñe qs hitabit. ℣. Exultent iusti. iiij. ℞. Scti tui dñe mirabile cōsecuti sūt iter seruiētes pceptis tuis vt iueīrēt illesi. In aquis validis t̄ra apparuit arida ꝛ in mari rubro via sine ipedimēto. ℣. Victricē manū tuā laudauerūt pariter ꝛ decātauerūt dñe nomē sācrū tuū In aqs. v. ℞. Verbera carnificū nō timuerūt sācti dei morīētes ꝓ xp̄i noīe. Ut heredes fierēt ī domo dñi. ℣. Tradiderūt corpa sua propt deū ad supplicia. Ut. vi. ℞. Hec ē vera frat̄nitas q̄ nūq̄ potuit violari certamīe q̄ effuso sāguie secuti sūt dñȝ Cōtēnētes aulā regiā puenerūt ad regna celestia. ℣. Tradiderūt corpa sua ī mortē ne seruirēt ydolis. Cōtēnē. Gloria Cōtē. In. iij. noc. ā. Sanctis qui ī terra sūt ei⁹ mirificauit oēs volūtates meas inter illos. ps. Conserua. an. Hec est generatio querentiū dominum querentium faciem dei iacob. ps. Domini est terra. ā. Beati quos elegisti domine habitabūt in atrijs tuis. ps. Te decet. ℣. Letamini in domino. vij. ℞. Propt testamentum domini ꝛ leges paternas sancti dei steterūt in agone fraternitatꝭ Quia fuit vnus semper spirit⁹ in eis et vna fides. ℣. Fuerunt sine querela āte dñm ꝛ ab inuicē nō sūt separati. Q̄r. viij. ℞.

Sctī mei qui ī isto seculo cer
tamē habuistis. Mercedem
laborū ego reddā vobis. ℣.
Venite bñdicti patris mei.
Mercedē. ix. ℟. In circuitu
tuo dñe lumē est qđ nūq̄ defi
ciet vbi ɔstituisti lucidissimas
māsiōes. Ibi reqescūt sctōꝝ
aīe. ℣. Magnus dñs ⁊ lauda
bilis valde in cīitate dei nr̄i ī
mōte sctō ei⁹. Ibi. Te deū. ℣.
Justi aūt in perpetuū viuēt.
Et apud dñm est merces ei⁹
Sancti dei [In laud. an.
quāta passi sūt tormēta vt se
curi ꝑueīrent ad palmā mar
tyrij. a. Cū palma ad regna
ꝑuenerūt scti coronas deco-
ris meruerūt de manu dñi. a.
Corpa sctōꝝ in pace sepulta
sūt ⁊ viuēt noīa eoꝝ inetnuz:
an. Martyres dñi dño bene-
dicite inetnū. a. Exultabūt
sancti in gloria letabūtur in
cubilibus suis. Hymnus.
Rex gloriose martyruz
corona cōfitētiū qui re
spuentes terrena ꝑducis ad
celestia Aurē benignā proti
nus appone nr̄is vocib⁹ tro-
phea sacra pangim⁹ ignosce
quod deliq̄m⁹. Tu vincis in
martyrib⁹ parcēdo cōfessori
bus tu vince nostra crimina
donādo indulgētiā. Deo pa
[Capm
Si corā hoīb⁹
tormēta passi sūt: spes
illoꝝ īmortalitate plena est.
in paucis vexati: in multi; be
ne disponētur qɀ deus tenta
uit illos: ⁊ inuēit eos dignos
se. ℣. Gloriosus de⁹ in sāctis
suis. Mirabilis in maiestate
sua. Ad bñ⁹. an. Istoruz est
enī regnū celoꝝ q̄ ɔtēpserūt
vitā mundi ⁊ ꝑuenerūt ad p̄
mia regni ⁊ lauerūt stolas su
as in sāguine agni. Itē alia
an. Hec est vera fraternitas
que nūq̄ potuit violari certa
mine q̄ effuso sanguie secuti
sūt dñm cōtēnētes aulam re
giā ꝑuenerūt ad regna cele
stia. Collā. vt s. Ad ho. sine.
Cōfitemi. nisi in dñica. aṗe.
de laud. Ad. iij. Capitulum
Tanq̄ auruz in fornace
ꝓbauit eos dñs: ⁊ qua
si holocausta hostie accepit
illos: ⁊ in tp̄e erit respect⁹ il
loꝝ. ℟. Justoruz aīe. In ma
nu dei sūt. ℣. Et non tanget
illos tormētum malicie. In
ma. Gl'ia. Ju. ℣. Exultēt in.
Sancti [Ad. vi capm
ludibria ⁊ verbera exꝑti
insuꝑ ⁊ vicula ⁊ carceres lapi
dati sūt: secti sūt: tētati sūt:
occisiōe gladij mortui sūt et
hi oēs testīonio fidei ꝓbati i
uēti sūt. ℟. Exultēt iusti ī cō
spectu dei. ℣. Et delectēt in
leticia. In cōspcū. Gl'ia. Ex
ultēt. ℣. Letami. Ad. ix. cp.
Hi sūt q̄ venerūt de ma
gna tribulatiōe et laue

rūt stolas suas ⁊ dealbauerūt eas in sāguine agni: ideo sūt ante thronū dei seruiūtq3 ei die ac nocte in templo ei⁹. ℟. Letami in dn̄o. Et exultate iusti. ℣. Et gloriami oēs rcti corde. Et. Gl'a. Leta. ℣. Glo sus de⁹. Ad .ii. vs̄. Hy⁹. vt in primis vespis. Capl'm.

Non esuriēt neq3 sitiēt ā plius neq3 cadet sup illos sol neq3 vll⁹ estus. q̄m agn⁹ q̄ in medio throni ē reget illos et deducet eos ad vite fōtes aq̄rum ⁊ absterget de⁹ oēm lacrimam ab oculis eoꝝ. ℣. Justoꝝ aīe. Ad mg̅t. ā. Martyres sācti inter acerrimos dolores spe gaudētes in tribulatiōe laudabāt dn̄m ⁊ dicebant vindica dn̄e sanguinez nostrū ⁊ libera nos ab homīe iniquo ⁊ doloso. Collcā. vt s̄.

¶ Ani⁹ confes. pontif. ad vs̄. si sit dupl' aut semid sup ps̄ feriales. an. Aue p̄sul gl'ose aue sydus iā celeste decorās ℟. celos nos guberna visēs humū quo letem̄ triūphāte te patronū venerātes. ā. Justū deduxit dn̄s p vias rctās ⁊ ostendit illi regnū dei ⁊ dedit illi sciam sāctoꝝ honestauit eū in laborib⁹ ⁊ cōpleuit labores illi⁹. ā. Iste est q̄ āte deū magnas virtutes opat⁹ est ⁊ oīs terra doctrina ei⁹ repleta est ipe intcedat p peccatis oīm populoꝝ. ā. Iste cognouit iusticiā ⁊ vidit mirabilia magna ⁊ exorauit altissimū ⁊ inuēt⁹ est in numero sāctoꝝ. ā. Cōfessor dn̄i. ℟. astātē plebē corrobora sctā intercessione vt q̄ vicioꝝ pōdere p̄mimur btitudis tue gl'e subleuem̄ ⁊ te duce et'na premia consequamur. Hymnus.

Iste cōfessor dn̄i sacrat⁹ festa plebs cui⁹ celebrat per orbez hoc die let⁹ meruit secreta scādere celi. Qui pi⁹ prudēs hūilis pudic⁹ sobrius castus fuit ⁊ quiet⁹ vita dum p̄sens vegetauit eius corporis artus. Ad sacruz cui⁹ tumulū freq̄nter mēbra languētū mō sanitati q̄libet morbo fuerit grauata restituūt. Unde nūc noster chorus in honore ipi⁹ hymnū canit hūc libēter vt piis ei⁹ meritis iuuem̄ oē p euū. Sit salus illi decus atq3 virtus q̄ supra celi resides cacumen toci⁹ mūdi machinā gubernat trin⁹ ⁊ vnus [Amē. Capl'm

Iustus cor suū tradidit ad vigilādū diluculo ad dn̄m q̄ fecit illū ⁊ in cōspectū altissimi depcabit: aperiet os suū in orōe ⁊ pro delictis suis depcabit: ⁊ ipe tāq̄ ymbres mittet eloquia sapiētie sue ⁊ in oratiōe cōfitebit dn̄o. Si sit duplum aut semidu. ℟. Magnificauit

eũ in cõspcũ regis. Et dedit
illi coronã glie. ℣. Statuit ei
testamẽtũ sẽpiternũ ⁊ beati-
ficauit illũ in glia. Et. ℣. A
mauit. Itẽ qñ fit de cõfesso.
nõ epi. ℟. Magni. ℣. Iustũ
deduxit dñs ꝑ vias rectas et
oñdit illi regnũ dei. Et. Añ
an. ad mg̃. est. Amauit. ℣. Ẽ
Iustũ deduxit. Ad mg̃r. an
Amauit eum dñs ⁊ ornauit
eũ stolam glorie induit eũ ⁊
ad portas paradisi corona-
uit eũ. Itẽ alia. ã. In medio
ecclesie aperuit os ei⁹ ⁊ iple-
uit eũ dñs spũ sapiẽtie ⁊ itel-
lectus stolãq͵ glie iduit eum
alleluya allã allã. Collecta.
DA q̃s oĩps de⁹ vt bti. N
cõfessoris tui atq͵ põti-
ficis venerãda solẽnitas: et
deuotionẽ nobis augeat ⁊ sa
lutẽ. Per do. Ad mat. in ix.
lec. Inuit. Iustus florebit in
domo dñi plãtatus. Gaudea
mus et exultem⁹ in ei⁹ sacra
solẽnitate. ps. Venite. In iij
lec. Inuit. Regẽ ɔfessoꝝ dñz
Vẽite adorem⁹. In. i. noc. ã.
Beatus vir qui in lege domi
meditat volũtas ei⁹ perma-
net die ac nocte ⁊ oĩa que-
cũq͵ faciet sẽp ꝓsperabũt. ps
Beatus vir. an. Beatus iste
sctũs q̃ confisus est in dño p̃-
dicauit p̃ceptũ dñi cõstitut⁹
est in monte sctõ ei⁹. p̃. Qua
re fremuerũt. an. Tu es glo
ria mea tu es susceptor me⁹
dñe tu exaltãs caput meũ et
exaudisti me de monte sacto
tuo. ps. Dñe quid. ℣. Ama-
uit eũ. Primũ. ℟. Euge ser
ue bone ⁊ fidelis q͛ in pauca
fuisti fidelis supra m̃ta te cõ
stituã intra i gaudiũ dñi tui
℣. Dñe q̃nq͵ talenta tradidi
sti mihi ecce alia q̃nq͵ suplu-
cratus sum. Intra. ij. ℟. Ec
ce sacerdos magnus q̃ in die
bus suis placuit deo Ideo iu
reiurãdo fecit illũ dñs cresce
re in plebẽ suam. ℣. Benedi-
ctionẽ oĩm gẽtiũ dedit illi et
testamẽtũ suũ ɔfirmauit su-
per caput eius. Ideo. iij. ℟.
Iurauit dñs et nõ penitebit
eũ. Tu es sacerdos ieťnũ se
cũdum ordinẽ melchisedech
℣. Dixit dñs dño meo sede
a dextris meis. Tu es. Glia
Tu. In. ij. noct. an. Inuocã-
tem exaudiuit dñs scrm̃ suũ
dñs exaudiuit euz ⁊ cõstituit
eũ in pace. ps. Cum iuocarẽ
an. Letentur oĩes q̃ sperãt
in te dñe quoniam tu benedi
xisti iusto scuto bone volũta-
tis coronasti euz. ps. Verba
mea. an. Domine dominus
noster q̃ admirabile est nom
tuum in vniuersa terra quia
gloria ⁊ honore coronasti sã-
ctum tuũ et constituisti eum
super opera manuũ tuarum
ps. I pm. ℣. Iustuz deduxit

dominꝰ. Quartum. ℟. Po
sui adiutorium super poten-
tem ⁊ exaltaui electuȝ de ple
be mea. Manus enī mea au
xiliabitur ei. ℣. Inueni da-
uid seruum meū oleo sancto
meo vnxi eū. Manus. Quin
tū. ℟. Iste est qui ante deuȝ
magnas virtutes operatus
est ⁊ omnis terra doctrīa eiꝰ
repleta est. Ipse intercedat ꝓ
peccatis omniū populorum
℣. Nomen xp̄i multarū ma-
nifestauit gentium populis.
Ipse inter. vi. ℟. Iste homo
ab adolescētia sua parti me-
ruit infirmos curare. Dedit
illi dn̄s claritatem magnam
cecos illumīare et demones
effugare. ℣. Ecce homo sine
querela verus dei cultor ab-
stinēs se ab om̄i opere malo
et ꝑmanens in īnocētia sua.
Dedit. Gloria. Dedit. In. iij
noct. an. Dn̄e iste sanctꝰ ha-
bitabit ī tabernaculo tuo oꝑ
atus est iusticiā requiescet ī
monte sct̄o tuo. ps. Domine
quis habi. an. Vitaȝ petiꝫ a
te tribuisti ei dn̄e gloriā ⁊ ma
gnū decorem imposuisti suꝑ
eū posuisti in capite eius co-
ronam de lapide p̄cioso. ps.
Dn̄e in virtu. ā. Hic accipiet
bn̄dictioneȝ a dn̄o ⁊ m̄iam a
deo salutari suo qꝛ hec est ge
neratio q̄rētiū dn̄m. p̄. Dn̄i ē
terra. ℣. Iustꝰ vt palma. viij.
℟. Amauit eum dn̄s ⁊ orna
uit eū stolā glīe īduit eū. Et
ad portas paradisi corona-
uit eū. ℣. Induit eū dn̄s lori
cam fidei ⁊ ornauit eū. Et ad
viij. ℟. Magnificauit dicēd
vt ī vesp. ix. ℟. Sint lūbi vr̄i
p̄cīcti ⁊ lucerne ardētes ī ma
nibꝰ vr̄is. Et vos similes hoī
bꝰ expectātibꝰ dn̄m suuȝ qn̄
reuertat̄ a nuptijs. ℣. Vigi-
late ergo qꝛ nescitis qua ho-
ra dn̄s vester vēturus sit. Et
vos. In festꝭ triū lec. fer. iiij.
⁊ sabbato ꝑ est ℟ciū. ℟. De-
sideriū aīe eiꝰ tribuisti ei dn̄e
Et volūtate labiorꝫ eius non
fraudasti eū. ℣. Q̄m preuēi
sti eū in benedictiōibus dul-
cedinis posuisti in capite eiꝰ
coronaȝ de lapide p̄cioso. Et
volūta. Itē aliud. ℟. In me
dio ecclesie aperuit os eiꝰ Et
impleuit eū dn̄s spiritu sapi-
entie ⁊ intellectus. ℣. Iocun
ditatē ⁊ exultationē thesau-
rizauit super eū Et impleuit
Te deū. ℣. Os iusti medita-
bitur sapiētiā. Et lingua eiꝰ
loquet̄ iudiciū. In laud. an.
Ecce sacerdos magnꝰ qui in
diebꝰ suis placuit deo ⁊ inuē-
tus est iustꝰ. ā. Non est inuē-
tus similis illi q̄ conseruaret
legē excelsi. an. Ideo iureiu
rādo fecit illum dn̄s crescere
in plebē suā. an. Benedictio
nem oīm gētium dedit illi et

testamētū suū ꝯfirmauit super caput eiꝰ. an. Statuit ei dn̄s testamētū pacis ꝛ dedit illi sacerdotiū magnū. Hyꝰ.

IEsu redēptor oīm ꝑpes corona ꝑsulū in hac die clemētiꝰ nr̄is faueto vocibꝰ. Qui sacri qua noīs cōfessor almus claruit cuiꝰ celebrat annua deuota plebs solēnia. Qui rite mūdi gaudia huiꝰ caduca respuēs cū āgelis celestibꝰ letus potiť premijs. Huius benignꝰ ānue nobis seq vestigia huius ꝑcatu seruulis dimitte noxā crimīs. Sit xp̄e rex pijssime tibi pr̄iq gloria cū sp̄ū paraclito et nūc ꝛ in ꝑpetuū. Amē. Cap.

COllaudabūt multi sapientiā iusti ꝛ vsqꝫ in sclm̄ nō delebiť: nō recedet mēoria eiꝰ ꝛ nomē eius requireť a generatione in generationē. Deo grās. ℣. Iustꝰ germinabit sicut liliū. Et florebit ineťnū āte dn̄m. Ad bn̄ꝰ an. Euge ſue bone ꝛ fidelis qꝛ sup pauca fuisti fidelis supra mľta te ꝯstituā dicit dn̄s. Itē alia ā. Impleuit eū dn̄s sp̄ū sapiētie ꝛ intellectꝰ iocūditatē ꝛ exultationē thesaurisauit sup eū. Collā vt s̄. Ad hor. sine Cōfitemi. nisi sit dominica añe d lau. Ad. iij. cap.

BEatꝰ vir q̄ in sapientia morabiť. ꝛ q̄ in iusticia meditabiť ꝛ i sēsu cogitabit circūspectionē dei: cibabit illū pane vite ꝛ intellectꝰ ꝛ aq̄ sapiētie salutaris potabit illum. ℟. Amauit eū dn̄s. Et ornauit eū. ℣. Stolā glie induit eū. Et. Glia. Amauit. ℣. Iustū dedu. Ad. vi. cap̄m.

BEatus vir q̄ inuētus ē sine macula et qui post aurꝝ nō abijt: nec sperauit in thesaurꝫ pecunie: ideo stabilita sūt bona illius in dn̄o: et elemosinas illius enarrabit oīs eccľia sāctorꝝ. ℟. Iustū deduxit dn̄s. Per vias rc̄ās. ℣. Et ostēdit illi regnum dei. Per. Glia. Iustū. ℣. Iustus vt pal. Ad. ix. cap.

BEnedictio dn̄i sup caput iusti: ideo ostēdit illi gloriaꝫ suā: in fide et lenitate ipsius sctm̄ fecit illum dedit illi pcepta ꝛ legē vite ꝛ discipline: ꝛ excelsū fecit illū. ℟. Iustus vt palma florebit. In domo dn̄i. ℣. Mľtiplicabiť sicut cedrus libani. In do. Glia. Iustus vt. ℣. Iustꝰ germinabit. Ad. ij. ves. hyꝰ. vt i p̄mis ves. Cap̄m.

BEatus vir q̄ suf fert tētationē: q̄m cum ꝓbatꝰ fuerit accipiet coronā vite: quā repromisit deꝰ dilligētibus se. ℣. Amauit. Ad magt. an. Cōfessor dn̄i. vt s̄. in p̄mis ves. Itē de vno ꝯfes. pōtifi. ix. vel. iij. lec. aut trib

℟. Ad p̄mas ves. an̄e et p̄i feriales. hy⁹ cp̄. et ℣. vt i officio p̄ceb. Ad mḡ. ā. Iste ē q̄ an.
Collecta vt s. ¶ Uni⁹ abbatis ad p̄mas ves. an̄e et p̄i fer. hy. cp̄m. ℟. cū ℣. Iustū dedu. et v̄sīculus vt i cōi vni⁹ ꝯfes. pō. Ad mḡ. ā. Iste homo ab adolescētia sua partim meruit ifirmos curare dedit illi dn̄s claritatē magnā cecos illuminare et demones effugare
Collecta
Intercessio nos q̄s dn̄e bt̄i. N. abbatis tibi cōmēdet: vt q̄d meritis n̄ris nō valem⁹ eius patrocinio asseq̄mur. Per dn̄ z. Ad matu. siue. ix. siue triū lect. Inui. an̄e p̄i. et ℣. vt vni⁹ ꝯfes epi. i. ℟. Euge. ij. ℟. Iustus germinabit. vni⁹ mar. iij. ℟. Desideri. vnius ꝯfes. iiij. ℟. Posui. v. ℟. Iste est. vi. ℟. Iste homo. vij. ℟. Amauit. viij. ℟. Magnificauit. cū ℣. Iustū. ix. ℟. Sint lūbi. req̄re ibidē. Te deū. ℣. Os iusti meditabit. In laudibus an
Fidelis seru⁹ et prudēs quē ꝯstituit dn̄s supra familiā suam. an. Serue bone et fidelis itra i gaudiū dn̄i tui. an. Beatus ille seru⁹ quē cū venerit dn̄s ei⁹ et pulsauerit ianuā iuenerit vigilantē. an. Iustū deduxit dn̄s per vias rectas et ostendit illi regnū dei. an. Euge serue bone in modico fidelis intra in gaudiu̅ dn̄i tui. Hymn⁹. Ad sacr̄ cuius. Cp̄. et ℣. vnius cōfessoris epi
Ad bn̄⁹. an. Simila bo eū viro sapienti qui edificauit domum suā supra petrā. Collecta. Intercessio. Ad ho. an̄e d laudi. cet̄a vt vni⁹ cōfes. pōt. ¶ Ad secūdas ves. hy⁹. Iste cōfessor dn̄i sacratus. Cp̄m. Beatus vir qui suffert tētationē. ℣. Amauit eum dn̄s. et ad maḡ. an. Iste cognouit Quere in p̄mis ves. vni⁹ cōfesso. pōtificis. Collecta vt s. ¶ Uni⁹ ꝯfesso. nec pōtificis nec abbatis. Ad ves. hy⁹ cp̄. ℟. et ℣. vt in p̄mis ves. vnius abbatis. Ad mḡt. an. Iustū deduxit dn̄s: Req̄re in p̄mis ves. vni⁹ cōfes. pōti. Collecta
Adesto dn̄e supplicatiōibus nostris quas in sācti N. cōfessoris tui sollēnitate deferimus vt q̄ nostre iusticie fiduciā nō habem⁹ eius q̄ tibi placuit p̄cibus et meritis adiuuemur. Per. Cet̄a per totū vt vni⁹ abba. ¶ Plurimor̄ cōfesso. ad ves. an̄e et p̄i fer. hy⁹. Rex gloriose p̄sulū corona ꝯfitētiū. et c. plurimo rū marty. Cp̄m.
Iusti [autē in p̄petuū viuēt et apud dn̄m est merces eorum. et cogitatio illor̄ apud altissimum: ideo accipiūt regnu̅ decoris et dyadema speciei

de manu dñi qm̄ dextera sua reget eos: et brachio sctō suo defēdet illos. Si sit dup. aut semidupl. ℟. Cōcede nobis dñe q̄s veniā delictoꝝ et intercedētibus sctis quoꝝ hodie solēnia celebramus talē nobis tribue deuotionē. Ut ad eoꝝ puenire mereamur societatē. ℣. Adiuuēt nos eoꝝ merita quos ꝓpria impediūt scelera excuset intercessio accusat quos actio et q̄ eis tribuisti celestis palmā triumphi nobis veniā non deneges peccati Ut ad. ℣. Justoꝝ. Ad mg. ā Fulgebūt iusti et tanq̄ scītille i arūdineto discurrēt iudicabūt natiōes et regnabūt i et nū. Colla.

Deus q̄ nos sctōꝝ ꝯfessoꝝ tuoꝝ. ꝯfessionibus gl'iosis circūdas et ꝓtegis: da nob et eoꝝ imitatiōe ꝓficē et intercessiōe gaudē. p. Si sit ix. lc. Inui. Mirabilē deū. Si iij. lec. fuit. Regē confessoꝝ. vts. añe pi et ℣. p'ioꝝ mar. i. ℟. Absterget. ij. ℟. Scti tui dñe. iij. ℟. Sci mei iiij. ℟. In circuitu. req̄re p'i moꝝ mart. v. ℟. Isti sūt viri scti. in cōi apl'o. vi. ℟. Electi dei pōtifices eccl'iaꝝ xp̄i p̄cepta vite eterne ab ip̄o tradita adipleuerūt. Et ppt'ea ostē dit illis regnū suū. ℣. Sci p fidē vicerūt regna opati sūt iusticiā. vij. ℟. Uidi ꝯiūctos in cōi aplōꝝ. viij. ℟. Cōcede q̄s. vt i vesp. ix. ℟. Sint lūbi. vni⁹ ꝯf. pōt. Te deū. ℣. Justi. Scim⁹ [auti p. In lau. ā. q̄m diligētibus deū oīa coopeꝛātur i bonū his q̄ sm ꝓpositū vocati sūt scti. ā. Sapiaꝫ scōꝝ narrēt ppl'i et laudē eoꝝ ꝓnūciet oīs eccl'ia. ā. Reddet de⁹ mercedē laboꝝ sctis suoꝝ et deducet illos i via mirabili. ā. Spūs et aīe iustoꝝ hymnuꝫ dicite deo nr̄o allā allā. ā. Exultabūt sci i gl'a letabunt in cubilib⁹ suis. hy⁹ Rex gloriose p̄sulū. cpm.

Induēt scti ꝓ thorace iusticiā et accipiēt ꝓ galea iudiciū certū: sument scutū iexpugnabile eq̄tatē ibūt vi recte ꝓmissiōes: et ad certū locū deducet illos dñs deus noster. ℣. Gloriosus de⁹. Ad bn⁹ an. Sint lūbi vestri p̄cincti et lucerne ardentes in manibus vr̄is et vos similes hoībus expectātib⁹ dñm suum q̄n reuertat a nuptijs. colla vt in p̄mis vesp. Ad hor. añe de laudi. Ad. iij. cpm.

Fulgebunt iusti et tanq̄ scintille in arundineto discurrēt: iudicabūt natiōes et dñabunt populis et regnabit dñs illoꝝ in ꝑpetuū. ℟. et ℣. p'ioꝝ mar. cū colla vts. Ad vi. cpm.

Qui cōfidūt in dño intelligēt veritateꝫ

z fideles in dilectione acquiescent illi: qm donũ z pax est electis dei. Ad vi. Capitulũ

His sũt viri mie quorũ iusticie obliuionẽ nõ acceperunt: cũ semine eo℞ pmanent bona hereditas sctã nepotes eorum in testamentis stetit semẽ eo℞: et filiũ eo℞ pter eos vsq3 in eternuz manent. Ad .ii. ves. Capitulũ

Spiritus timẽtiũ deum queritr et in respectu illius benedicitur: spes eni illorũ in saluantem illos: et ocli dñi in se diligentes. ℣. Justorũ sie. Ad mgt. an. Isti sũt viri scti quos elegit dñs i caritate nõ ficta z dedit illr gloriam sempitnã quorũ doctrina fulget ecclesia vt sol et luna allã. Collã. vtš. ¶ Unius virginis martyr. ad ves. an. et ps feriales. Hymnus

Virginis ples opifex q3 matris virgo quẽ gessit peperitq3 virgo virginis festum canimus tropheũ accipe votũ. Hec tua virgo duplici beata sorte dum gestit fragilẽ domare corporis sexum domuit cruẽtũ corpore seclũ. Unde nec mortez nec amica mortis seua penaruz genera pauescens sanguĩe fuso meruit secreta scandere celi. Huius obtentu deus almenostris parce iam culpis vicia remittẽs quo tibi puri resonemus almum pectoris hymnũ. Gloria patri genite q3 pli et tibi compar vtriusq3 semper spirit9 alme de9 vnus omni tempore secli. Amen. [Capłm

Domine de9 exaltasti sup terrã hitationẽ meã z pro morte defluenti depcata sũ z inuocaui deũ patrem dñi mei qui nõ dereliquit me in die tribulationis mee: et in tempore superborũ sine adiutorio. Si sit dup aut semid. ℟. Regnũ mũdi et omnẽ ornatũ seculi ꝯtempsi pter amorẽ dñi mei iesu xpi. Quẽ vidi quẽ agnoui in quẽ credidi quem dilexi. ℣9. Eructauit cor meũ verbũ bonum dico ego opera mea regi. Quẽ. ℣. Diffusa est gra. Ad mgr. an. Ecce prudens virgo migrauit ad xpm fulget inter choros vginũ sicut sol in vitã etnã allã. Collectã.

Deus q iter cetera potẽtie tue miracula etiam in sexu fragili victoriaz martyrij contulisti: concede propicius vt qui beate. N. virginis et martyris tue natalicia colimus per eius ad te exempla gradiamur. Per dominũ. si sint. ix. lec. Inuitato. Agnũ spõsũ virginũ. Uenite adorem9 dñm iesum xpm Si. iij. lec. Inuit. Regẽ vgi-

nū dn̄m. Uēite adorem⁹. p̄s Uenite. In .i. noc. sola .ā. O q̄ pulchra ē casta gn̄atio cū caritate. p̄l. Dn̄e dn̄s noster Celi enarrāt. Dn̄i est tra. ℣. Diffusa ē. .i. ℟. Diffusa ē gratia in labijs tuis Propterea bn̄dixit te de⁹ ineternū. ℣. Dilexisti iusticiā ꝛ odisti iniq̄tatē Propterea. .ij. ℟. Pulchra facie sed pulchrior fide beata es virgo respuēs mūdū letaberis cū angelis. Intercede pro om̄ib⁹ nobis. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudīe tua inten de ꝓspere ꝓcede ꝛ regna. Intercede. .iij. ℟. Uēi electa mea ꝛ ponā ī te thronū meū. Qz cōcupiuit rex speciē tuā. ℣. Audi filia ꝛ vide ꝛ īclina aurē tuā. Qz In .ij. n. sola ā. Specie tua ꝛ pulchritudīe tua, intēde ꝓspere procede ꝛ regna p̄l. Eructauit. De⁹ nr̄ refugium. Fūdamenta. ℣. Audi filia. quartū. ℟. Ueni sponsa xp̄i accipe coronam quā tibi dn̄s p̄parauit in eternū pro cui⁹ amore sanguinē tuū fudisti. Et cū angelis ī paradisū ītroisti. ℣. Uēi electa mea et ponā in te thronū meū qz ꝯcupiuit rex sp̄em tuā. Et. .v. ℟. Hanc virginē ꝛ fidei corporꝭ cōmēdat itegritas. Hāc vite sinceritas ꝛ meritorū exaltat sublimitas. ℣. Nomen ergo sēpiternū dabit ei dn̄s q̄d nō ꝑibit. Hāc. .vi. ℟. Regnū mūdi vrs̄ in vis̄. In .iij. no. sola an. Aū thori hui⁹ virginis frequētate nobis dulcia cātica dragmatis. p̄l. Cātate .i. Dn̄s reg. exul. Cātate .ij. ℣. Adiuuabit eā. .vij. ℟. Propter veritatē ꝛ mā suetudinē ꝛ iusticiā Et deducet te mirabilit dextera tua. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudīe tua ītēde prospere ꝓcede ꝛ regna. Et de. .viij. ℟. Hec ē v̄go sapiēs quā dn̄s vigilātē īuenit q̄ acceptis lāpadib⁹ sūpsit secum oleū. Et veniēte dn̄o ītrauit cū eo ad nuptias. ℣. Media nocte clamor fact⁹ ē ecce spōsus vēit exire obuiā ei. Et. .ix. ℟. Induit me dn̄s vestimēto salutis ꝛ īdumento leticie circūdedit me. Et tāq̄ sponsaz decorauit me corōa. ℣. Tradidit aurib⁹ meis īestiabiles margaritas ꝛ circūdedit me vernātib⁹ atq̄ chorusc̄atibus gēmis Et. Te deū. ℣. Elegit eā de. ꝛ p̄l. e. Et h̄itare eam facit in tabernaculo suo. In laū. an.

Ueni sponsa xp̄i accipe coronā q̄ tibi dn̄s p̄parauit ineternū. an. Hec ē virgo sapiēs quā dn̄s vigilātē inuenit. ā. Hec ē v̄go sapiēs ꝛ vna de numero prudētū. an. Uirgies dn̄i dn̄o bn̄dicite ietnū. an. Inuēta vna p̄ciosa margarita dedit oīa sua et cōpa

Jesu co[rona virginū] quē mater illa ꝯcepit que sola virgo parturit hec vota clemēs accipe. Qui pascis inter lilia sept⁹ choreis virginū spōsas decorās gloria spōsisq; reddēs p̄mia. Quocunq; pgis virgines sequūtur atq; laudibus post te canētes cursitāt hymnosq; dulces psonāt. Te dep̄camur largius nostris adauge sensibus nescire prorsus omnia corruptiōis vulnera. Laus honor virtus gl'ia deo patri ꝛ filio vna cū scō spū in sempit'na secula. Amē. Cpm.

Laudabo nomē tuū assidue: ꝛ collaudabo deū in cōfessione: ꝛ exaudita est ōro mea. ℣. Spē tua. Ad benedict⁹. an. Simile ē regnū celoꝝ hoī negociatori querēti bonas margaritas inuenta vna p̄ciosa margarita dedit oīa sua ꝛ cōparauit eaȝ Collecta vt s. Ad hor. añe de laud. Ad. iij. Capitulum.

Liberasti me de pditione: ꝛ eripuisti me de tpe iniquo: ppt'ea cōfitebor ꝛ laudē dicā noī tuo dñe deus nr̄. ℟. Diffusa est gratia. In labijs tuis. ℣. Propt'ea benedixit te deus ieternū. In labijs. Gl'ia. Diffusa. ℣⁹. Audi filia. Ad sextā. Capl'm

Emulor vos dei emulatione despondi eni vos vni viro virginem castam: exhibere xp̄o. ℟. Audi filia ꝛ vide. Et inclina aurem tuā. ℣. Quia ꝯcupiuit rex speciem tuā. Et inclina Gloria. Audi. ℣. Adiuuabit eā. Ad. ix. Capl'm:

Confitebor tibi dñe rex ꝛ collaudabo te deū saluatorem meū: confitebor nomini tuo quoniā adiutor ꝛ ptector factus es mihi: et liberasti corpus meū a pditione ℟. Adiuuabit eam. Deus vultu suo. ℣. Deus in medio eius nō cōmouebitur. Deus Gloria. Adiuuabit. ℣. Specie tua. Ad. ij. vs. Capitulū.

Memorata sū misericordie tue et coopationis tue que a seculo sūt: quoniaȝ eruis sustinētes te: ꝛ liberas eos de manu angustie domine de⁹ noster. ℣. Diffusa. Ad mḡt. an. Simile est regnum celorū sagene misse in mare et ex omni genere piscīū congreganti quaȝ cum impleta esset educentes ꝛ secus litus sedētes elegerūt bonos i vasa sua malos aūt foras miserūt. collā. vt s. Ani⁹ virginis nō martyris totū officiū vt vni⁹ virginis martyris excepto q̄ i hymno p̄termittit iste. ℣. Añ nec mor. Collctā

Exaudi nos de⁹ salutaris noster: vt sicut de beate

M. virginis tue festiuitate
gaudem⁹ ita pie deuotionis
erudiamꝰ affectu. Per Eti
mat. excipit. iiij. R. loco cu-
ius dicit istud R. Spe tua ꝛ
pulchritudine tua. Intende
prospere ꝓcede ꝛ regna. V.
Propt veritatẽ ꝛ mansuetu
dinẽ ꝛ iusticiã Intẽ. ¶ Uni⁹
ꝯtinẽtis. Ad p̃mas ves. añe
ꝛ p̃i fer. Hy⁹. Hui⁹ obtentu.
M [ꝛ Glia p̃ri ge. Cp̃m.
Ulierẽ fortẽ q̃s inueniet
ꝓcul ꝛ de vltimis finib⁹ p̃ciũ
eius ꝯfidit in ea cor viri sui ꝛ
spolijs nõ idigebit. V. Diffu
sa. Ad mgt. an. Simile ẽ re
gnũ celoꝝ sagene. vt̃s. collã
Exaudi nos de⁹. sine vginis
tue. Ad matu. Inuit. Regẽ
ꝯtinẽtiũ dñm Uenite adore
mus. p̃. Uenite. ã. Spe tua
sola sup ix. p̃os vni⁹ vginis.
V. frn fer. i. R. Diffusa. Uẽi
electa. Regnũ mũdi. nõ d̃r
Te deum. nisi in. ix. lect. V.
Elegit eã deus ꝛ dilexit. In
laudi. sola ã. Ueni sp̃osa xp̃i
Hy⁹. Hui⁹ obtẽtu. ꝛ Glia pa
M Ali [tri genite. Cp̃m.
Ertimẽs deũ ip̃a lauda
bitur: date ei de fructu ma-
nuum ei⁹: ꝛ laudẽt eã in por
tis opera eius. V. Spe tua.
Ad bñ⁹. ã. Simile ẽ regnũ
celoꝝ ho. Collecta vt̃s. Ad p̃
mã. ã. Ueni sp̃osa. Ad tciã.
an. Spe tua. Capitulũ

S Apiẽtia vincit maliciã
Attingit ergo a fine vsq
ad finẽ fortit: ꝛ disponit oĩa
suauiter. R. ia ꝛ V. vt vni⁹ vgi
nis. Ad. vi. ã. Adiuuabit eã
de⁹ vultu suo deus in medio
eius nõ cõmouebit. Cp̃m.
Liberasti me. Ad. ix. ã. In-
uẽta. Cp̃m. Cõfitebor. si sint
scdꝫ ves. d̃r ã. sola. Ueni sp̃o-
sa xp̃i. sup p̃os fer. Cet̃a vt i
p̃mis ves. ¶ Plurimaꝝ vgi-
nũ. Ad ves. hy. Jesu corona
V Irgi [virginũ. cp̃m.
Nitatis nomẽ honora-
bile: quod amplectẽtes pru
dẽtes vgines letitiã bonorũ
operꝫ in corde atq cõsciẽtia
posuerũt: ipseq probare in
semetipsis tñ ꝛ nõ in altero
gloriã habuerũt. V. Justorũ
anime. Ad mag. an. Simi-
le est regnum celoꝝ sagene.
D Eus qui [Collecta.
Nos in tantis periculis
cõstitutos pro humana scis
fragilitate nõ posse subsiste-
re: da nobis per merita san-
ctaꝝ virginũ tuarum M. ca-
stitatem pacẽ et salutẽ men-
tis ꝛ corporis: vt ea que pro
peccatis nostris patimur te
adiuuante vincamus. Per.
Alia collecta vginũ ꝛ mart.
D A nobis domine deus
Noster sãctarum virgi-
num martyrũq tuarum. M
palmas incessabili deuotiõe

venerari: vt quas digna mẽ
te non possumus celebrare:
humilibus saltẽ frequẽtem⁹
obsequijs. Per. Ad matut.
Inuita. Mirabilem. vel Re
gem virginũ. aĩe pĩ ⁊ ℣. plu
rimorũ martyrũ. excepta. ix.
an. si fuerint martyres loco
cuius dicit an. Uindica do-
mine sanguinẽ sanctarũ tu-
arum qui effusus est. nonus
ps. Deus venerũt. ℟. Innu
merabilis virginum chorus
spreta liberorũ propagine
Dum sponso qui in celis est
perhenni mẽte actu et habi-
tu applicari maluit. ℣. Ecce
florentẽ mundum despectis
mẽtibus calcauerunt. Dum
spõso. ℟. Feliciter virgines
vincũt mũdũ. Que post vi-
ctoriam vinci nõ norunt. ℣.
Beate de plio redeũt aut ho
stes victrices moriẽdo deui-
cunt. Que. ℟. Audiui vocẽ
de celo venientẽ venite oẽs
ṽgines sapiẽtissime. Oleũ
recõdite in vasis vr̃is dũ spõ
sus aduenerit. ℣. Media no
cte clamor fact⁹ est ecce spõ-
sus venit. Oleũ. ℣. Justi aũt
in ꝑpetuũ viuẽt. In laud. ã.
Uirgines sãcte dei orate ꝓ
nobis vt scelerũ veniã ꝑ vos
accipere mereamr̃. an. Pru
dẽtes virgines oleũ accepe-
runt in vasis suis cum lam-
padibus. an. Media nocte
clamor factus est ecce spon-
sus venit exite obuiã ei. an.
Uirgines dñi dño benedici-
te ieternũ. an. Tũc surrexe
runt oẽs virgines ille ⁊ or
nauerũt lãpades suas. hy⁹.
Iesu corona vir. Cp̃m.

Ambierũt maiorẽ pul-
chritudinẽ cordis sui
amãtes dñ quibus terrene
nuptie viluerunt: q̃ terrenos
amplexus nõ desiderauerũt:
vsq adeo acceptauerũt ꝓce-
ptũ vt non recusarent consili
um. ℣. Gloriosus deus. Ad
bñ⁹ an. Quiq prudẽtes vir-
gines acceperũt oleũ ĩ vasis
suis cũ lampadibus media
aũt nocte clamor factus est
ecce spõsus vẽit exite obuiã
xp̃o dño. Ad hor. aĩe d lau.
Dedit Ad. iij. Cp̃m.

dñs inuisibili hoĩ diuiti-
as inuisibiles: ⁊ inuisibilem
ornauit inuisibiliter: his or-
namẽtis studentes dei virgi
nes: nec quod licebat appeti
erũt: nec quod cogebat con
senserũt. R̃ia ⁊ ℣. plurimorũ
martyrũ. Ad. vi. cp̃m.

Ei se ornari desiderauе
runt qui totam earum
curam gereret: quibus ãte
oculos versabatur: speciosus
quidem forma pre filijs ho-
minum. Ad nonam cp̃m

Iste sunt virgines q̃bus
bonũ corã domino testi-

moniū cōsciētia phibebat in quibus mūda aīa sempiterno dei filio copulatur quibus post iudiciū ineffabilis mīa ꝯdonatur. Ad .ij. vs. si sit necesse. an sola Uirgines. sup pos feriales. hy⁹. Jesu corona vginū.

[Cap.

Tunc despōsata est ecclesia ꝛ virgo ē ad nuptias pducenda cū se contineat a corruptiōe seculari: illo tempe nubet quo vniuersa mortalitate pretereunte: immortali coniunctione festabitur. Cetera vt in primis vespis. ¶ Nota ꝙ in festis .iij. lect. dicūtur ad matu. ix. ps. cū ix. an. eis cōpetentibus reddēdo singula singulis nisi ifra aliquas octauas aut vni⁹ virgis qꝛ tūc nō dicitur nisi sola an. de pmo noct. excepto ꝙ qñ fit de tpe vel de aliquo scto triū ℟. tūc dicūt añe fer. ¶ Itē nota ꝙ ℣. an. lec. ꝛ ℟. de noct. dicūt scdm feriā. excepto ꝙ de vna virgine terciū ℟. semp ē Regnū mūdi ꝛ alia duo sm feriam. ¶ Ani⁹ ꝯfesso. abbat. vel nō pōtificis semp dicūt tria media. ℟. de cōi vni⁹ cōfesso. pōtific. In lau. aūt hmōi sctōruꝫ triū lec. siue iij. ℟. semp dicit an. sola pma de lau. Cetera oīa circa cōe sctōꝝ satis vsu vel p pcedētia noscūtur.

Explicit cōe sctōꝝ

¶ Sequit. Tabula psalmorum sm ordinem alphabeti Et primo in A.

Tabula

Laus deo.

Post horas maiores in fine cuiuslibet dicũtur hore parue de btã virgine domina nr̃a vt sequitur.

¶ Sequũt pue hore de btã

Dñe labia mea aperies. ꝛc. Allã. Et nota ꝙ allã dicit a pascha vsq ad septuagesimam. ꝛ a lxx. vsq ad pascha dicit Laus tibi dñe rex eterne glie. Inuita. Aue maria gra plena. Dñs tecũ. Aue maria. ps. Uenite. In die dñica feria scda ꝛ qnta debẽt dici isti psi sequẽtes cũ an. ꝟ. lecti. ꝛ ℟. an. Bñdicta tu. ps. Dñe dñs nr. ps. Celi enarrãt ps. Dñi est tra. an. Bñdicta tu in mulierib9 ꝛ bñdict9 fructus ventris tui. ꝟ. Diffusa ẽ gra in labijs tuis. ℟. Propterea bñdixit te de9 ineternũ Pr noster. Et ne nos. Jube Bñdictio. Alma vgo vginũ intercedat ꝓ nobis ad dñm. Amẽ. Et dr ad oẽs lec. L. i.

Sancta maria vgo vginũ mater ꝛ filia regis regũ oĩm tuũ nobis impẽde solatium vt celestis regni ꝑ te mereamr habẽ pmiũ. Et cũ electis dei regnare ĩppetuũ Tu. ℟. Sctã ꝛ ĩmaculata vginitas qb9 te laudib9 efferã nescio. Qr quẽ celi cape nõ poterãt tuo gremio ꝯtulisti. ꝟ. Bñdicta tu in mulierib9 ꝛ bñdict9 fruct9 vẽtris tui. Qr. Lec. ij

Sancta maria piax piissima intercede ꝓ nobis sctãx sctissima. Per te vgo gliosa nra sumat pcamina: q ꝓ nobis ex te nat9 regnat sup ethera vt sua charitate nostra deleant peccamina. Tu. ℟. Btã es maria q̃ dñz portasti creatorẽ mũdi. Genuisti q te fecit ꝛ ineternũ ꝑmanes virgo. ꝟ. Aue maria gra plena dñs tecũ. Genui.

Sancta dei genitrix q̃ digne meruisti ꝯcipere quẽ tot9 orbis nequiuit cõprehẽdere tuo pio interuẽtu culpas nras ablue vt ꝑhẽnis sedẽ glie per te redempti valeam9 ꝯscẽdere vbi regnas cũ filio tuo sine tpe. Tu. ℟. Felix nãq es sacra vgo maria. ꝛ omi laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iusticie xps de9 nr. ꝟ. Ora ꝓ populo interueni ꝓ clero intercede pro deuoto femineo sexu sentiãt oẽs tuũ iuuamẽ quicũq celebrant tuã cõmemorationẽ. Quia. Gloria. Qr.

Lec. iij.

Feria tercia ꝛ sexta. vtsꝫ. Et dicunt psi sequẽtes. añe ꝟ. ꝛ lec. cũ bñdictiõe pdicta. an. Spe tua. ps. Eructauit. ps Deus noster refugiũ. ps. Fũdamẽta. an. Specie tua et pulchritudine tua intẽde ꝓspere ꝓcede ꝛ regna. ꝟ. Audi filia ꝛ vide et inclina aurẽ tuã. ℟. Qr ꝯcupiuit rex speciem tuã. Pater nr. Et ne. Jube do. Alma. Lec. i.

O Regina mũdi scala celi thronus dei. Janua pa

radisi: audi pces pauperum ne despicias gemit⁹ miseroꝝ. Inferant a te vota nr̃a atq suspiria in conspectu nr̃i redeptoris: vt q̃ nr̃is excludunt meritis: per te locu obtineat apud aures diuine pietatis Tu. ℟. Sctã ꝛ imacu. vt in pma lec. pmi noc. Lec. ij.

Dele virgo btissima nr̃a peccata, relaxa facinora, erige lapsos, solue cõpeditos: p te succidant vepres ꝛ germina vicioꝝ: pbeantur flores ꝛ ornamẽta virtutum Tu. ℟. Btã es virgo maria vꝰ. in lectiõe scda. Lec. iij.

Placa tuis pcibus vgo prudentissia iudicẽ quẽ singlari puerperio genuisti saluatorẽ vt q̃ p te factus est particeps humilitatis nr̃e. Per te quoq nos cõsortes efficiat diuinitatis sue iesus xps dñs noster. Tu. ℟. Felix nãq. vꝰ. in lec. iij. ¶ Feria. iiij. ꝛ sabbato dicunt psalmi sequẽtes cũ an. ℣. ꝛ lectionibus. an. Gaude maria. ps. Cãtate dño cãticũ nouũ cãtate dño ois terra. ps. Dñs regna. exul. ps. Cãtate dño cãticũ nouũ qr mirabi. an. Gaude maria virgo cũctas hereses sola iꝛemisti i vniuerso mundo. ℣. Adiuuabit eã de⁹ vultu suo. ℟. De⁹ in medio ei⁹ nõ cõmouebit. Pater nr̃. vꝰ. Jube. Alma virgo. vꝰ. ante pmã lec. Lec. pma

O Beata maria q̃s tibi digne valeat iura gratiaꝝ et laudũ pconia impẽdere q̃ singulari tuo assensu mũdo succurristi pdito. Quas tibi laudes fragilitas hũani generis persoluat. Que solo tuo cõmertio recuperãdi vitã aditum iuenit. Accipe itaq q̃lescũq exiles ꝛ q̃scunq meritis tuis impares grãꝝ actiões Et cũ susceperis vota culpas nr̃as orãdo excusa. Tu. ℟. Sctã ꝛ imacula. vt in lec. i.

Admitte pijssima [L. ij. dei genitrix pces nr̃as itra sacrariũ tue exauditõis ꝛ reporta nobis antidotũ recõsiliatiõis. Sit p te excusabile qd p te ingerim⁹. Fiat ĩpetrabile qd fida mente poscim⁹. Accipe qd offerimus redona qd rogam⁹: excusa qd timem⁹: qr potẽtiorẽ iuenire nõ possum⁹ ad placãdã irã tãti iudicis q̃ te pijssima dña: q̃ meruisti fieri mat ei⁹ dem redemptoris ꝛ iudicis Tu. ℟. Beata es maria. vt in lec. ij. Lec. iij.

Assiste parata votis poscẽtiũ ꝛ repẽde omibus optatũ effectũ. Sit tibi studiũ assidue orare p populo dei q̃ meruisti benedicta pcium ferre toti⁹ mũdi iesũ xpm dñm no

strũ. Tu aũt. R. Felix nāq3.
vrs. In sabbis tm̄ dicit Te
deū. Ante lau. V. Elegit ea3
S ancta [de9 In lau. an.
dei genitrix virgo sēp maria
intcede pro nobis ad dñm ie
sum xp̄m. Hymnus.
A Ue maris stella dei ma
ter alma atq3 semp vir-
go felix celi porta. S umens
illud aue gabrielis ore fūda
nos i pace mutās nomē eue.
S olue vincla reis pfer lumē
cecis mala nr̄a pelle bona cū-
cta posce. M ōstra te esse ma
trē sumat p te p̄cē q̄ p nobis
nat9 tulit esse tu9 V irgo sin-
gularis iter oēs mitis nos cul
pis solutos mites fac & castos
V itā p̄sta purā itr pa tutū vt
vidētes iesū sp colletem. S it
laus deo pr̄i sūmo xp̄o decus
spūi sctō trinus honor vnus.
V Irgo [Amē. Capm.
verbo ɔcepit virgo per-
māsit: virgo peperit regem
oīm regū. Deo gra. V. Post
ptū. Ad benedict9. an. Bea
ta dei gēitrix maria virgo p
petua templū dñi sacrariu3
spūs sācti sola sine exemplo
placuisti feia iesu xp̄o ora p
populo iterueni p clero inter
cede p deuoto femineo sexu.
collā. Cōcede misericors deus
fragilitati nr̄e p̄si. cū mēo. d
pace. et de oib9 sctis vtā. Ad
vs. Ad p̄mā & alias ho Aue
maria. Deus in adiuto. Hy
Memēto salutis auctor. vrs
in cōple. Ad p̄mā. an. Sub
tuā ptectionē ɔfugim9 vbi i
firmi acceperūt virtutē ppt
hoc tibi psallim9 sctā dei gēi
trix virgo. ps. Btūs vir. Qua
re fre. Uerba mea. Capim.
H Ec est virgo sancta atq3
gloriosa q2 dñs omniū
dilexit eā. Deo gra. R. Aue
maria gr̄a plena. Dñs tecū.
V. Bñdicta tu in mulieribus
& benedict9 fruct9 vētris tui.
Dñs tecū. Glia pr̄i. Aue ma
ria. V. Post partū. Dñs vo.
F Amulor [Oremus.
tuor q̄s dñe delictis ig-
nosce: vt qui de actib9 nostris
tibi placere nō valem9: geni
tricis filij tui dñi dei nr̄i iter
cessiōe saluem. Per eūdem
xp̄m dñm nr̄m amē. De oīi
b9 sctis. an. Scti dei oīs. V.
O Mniū [Letani. Ore9
sctōr tuor q̄s dñe suppli
catiōe placat9 & veniā nobis
tribue: & remedia sempitna
cōcede. p do. Ad. iij. an. Al-
ma vgo maria q̄ gēuisti xp̄m
intcede p nobis. ps. Ad dñ3
cū tri. Leuaui. Letat9. cpm.
P Aradisi porta p euā cū
ctis clausa est: & p mariā
virginē iterū patefacta est.
Deo g. R. Post partū virgo
Inuiolata pmansisti. V. Dei
gēitrix intcede p nobis. In

uiolata. ℣. Dignare me laudare te virgo sacrata. Collã.
Protege dñe famulos tuos subsidijs pacis: et beate marie semper virginis patrocinijs confidentes a cunctis hostibus redde securos. Per xpm. ã. Scti dei omnes. ℣. Letamini. [Oremus
Tribue quesumus dñe omnes sctos tuos iugiter orare pro nobis: et eos clementer audire digneris. Per do. Ad vi. an. In ple materi partu virgo gaudet letare virgo mater dñi. ps. Ad te le. Nisi qr dominus. Qui cõfi. Capitulum.
Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti in vniuerso mũdo. Deo grãs. ℟. Digre me laudare te virgo sacrata. ℣. Da mihi virtutẽ cõtra hostes tuos. Virgo. Gloria. Digre. ℣. Ora pro nobis sancta dei genitrix. Ut digni. Dñe exaudi. Oremus.
Porrige nobis dñe deus dexterã tuã: et per intercessionẽ btissime dei gẽitricis marie auxiliũ nobis superne virtutis impẽde. Per eũd. xpm dñm nrm. amen. an. Scti dei. ℣. Letami. Oremus.
Omnes scti tui dñe iugiter nobis a te veniã postulẽt et profectũ. Per do. Ad ix. ã. Intemerata virgo que redẽptorez israel peperisti et post partum virgo inuiolata permansisti dei genitrix intercede pro nobis. ps. In cõuertendo. Nisi dñs edi. Beati oẽs. Capitulum.
Per te dei gẽitrix nobis ẽ vita perdita data que de celo suscepisti prolem et mundo genuisti saluatorez. Deo grãs. ℟. Ora pro nobis sancta dei genitrix. ℣. Ut digni effi ciam promissione xpi. Sctã. Gloria. Ora. ℣. Speciosa facta es et sua. In delicijs sctã dei genitrix. Collecta.
Adiuuet nos quesumus dñe beate marie semper virginis intercessio venerãda: et a cunctis periculis absolutos: in tua semper faciat pace gaudere per xpm. an. Scti dei. ℣. Leta [Oremus
Clamãtes ad te deus dignanter exaudi vt nos de profũdo iniquitatis eripias: et intercedẽtibus omnibus sctis tuis ad gaudia eternus sctis tuis ad gaudia eternal perducas. Per dñm nrm iesũ xpm filiũ tuũ. Ad vš. Incipit. Aue maria. Deus in adiuto. Sola. an. Btã mater et innupta virgo gloriosa regina mũdi intercede pro nobis ad dominũ. ps. Sepe expugnauerũt. De profũdis. Dñe nõ ẽ exal. Memẽto dñe da. Ecce que. [bonũ. hy.
O gloriosa
O luce choruscas stirpis dauitice regia proles: sublimis residens virgo maria supra celigenas etheris oẽs. Tu cũ

virgineo mater honore an-
gelor dño pectoris aulaz sa
cris visceribus casta parasti.
nat⁹ hinc deus est corpe xp̄s
Quē cūctus venerās orbis
adorat cui nūc rite genu fle-
ctit oē a quo nos petimus
te veniente abiectis tenebrꝭ
gaudia lucꝭ. Hoc largire pa
ter lumis oīs natū ꝑ propꝛ
um flamine sacro: qui tecuz
nitida viuit in ethra regnās
ac moderās scīa cūcta. Amē
Beata es maria [Cp̄m
q̄ dñz portasti creatorē
mūdi genuisti q̄ te fecit ꝛ i'e
ternū ꝑmanes virgo. Deo ḡ
℣. Post partū. Ad mḡt. an
Sancta maria succurre mi-
seris iuua pusillanimes refo
ue flebiles ora ꝓ populo int-
ueni pro clero itercede ꝓ de-
uoto femineo sexu. Collcā.
Concede misericors de⁹
fragilitati nostre p̄sidiū
vt qui scīe dei genitricꝭ ꝛ vir-
ginis marie memoriam agi
mus intercessiōis ei⁹ auxilio
a nostrꝭ iniq̄tatibus resurga
m⁹. Per eūd xp̄m dñm nr̄m
amē. Mēo. de pace ꝟ an. Da
pacē dñe i dieb⁹ nr̄is qꝛ nō ē
alius qui pugnet pro nobis
nisi tu deus nr̄. ℣. Fiat pax
in virtute tua.. Et. Oremus
Ecclesie tue q̄s dñe p̄ces
placat⁹ admitte: vt de-
structis aduersitatib⁹ ꝛ erro
rib⁹ vniuersis secura tibi ser-
uiat libertate. Per christuz
Item, de omnibus sanctis.
Sancti dei omnes interce-
dite pro nostra omniūq̧ sa-
lute. ℣. Letamini in domio
et exultate. Oremus.
Infirmitatē nostram q̄s
dñe propicius respice: et
mala omnia que iuste mere-
mur: omniū sanctor tuor in
tercessione auerte. Per dñz
Ad cōple. Aue maria. Con-
uerte. Deus in ad. an. Cum
iocūditate memoriaz beate
marie celebremus vt ipsa ꝓ
nobis intcedat ad dñm iesū
xp̄m. ꝓl. Usquequo dñe. Iu
dica me de⁹. Ecce nūc bn̄di.
Memēto salutꝭ [hy⁹
auctor q̄d nr̄i quondā
corporꝭ ex illibata virgīe na-
scēdo formā sūpserꝭ. Maria
mater gratie mater mīe: tu
nos ab hoste protege ꝛ hora
mortis suscipe. Gła tibi dñe
q̄ natus es de virgīe cū p̄re ꝛ
scō spiritu in sēpitna secula
Sicut cyna [Amē. Cp̄.
momū ꝛ balsamum aro
matizās odorē dedi: q̄si mir
ra electa dedi suauitatē odo-
ris. deo ḡ. ℣. Ecce ancilla do
mini. Fiat mihi ſm vbū tuū
Ad nūc dimittꝭ. ā. Ort⁹ con
clusus es scā dei genitrix v-
go ort⁹ ɔclusus fons signat⁹
surge ꝓpera amica mea. cor

GRatiã tuã q̃s dñe mẽti bus nr̃is infũde: vt qui angelo nũciãte xp̃i filij tui i̾carnationẽ cognouim⁹: per passionẽ ei⁹ ⁊ crucẽ: ad resur rectiõis gloriã ꝑducam̃. per eũdẽ xp̃m dñm nr̃m. Amẽ. Mẽo. de oib⁹ sctis. ã. Sãcti dĩ oẽs. vts̃. ℣. Letami. ore⁹

OMniũ scõꝝ tuoꝝ q̃s dñe ꝑ̃cibus adiuuemur vt qḋ possibilitas nr̃a nõ obtinet: eoꝝ nobis in̾cessiõe donet̃. Per. ¶ Officiuꝫ btẽ marie semel in ebdo. p̃terq̃ ab aduẽtu dñi vsq̃ post oct. epy. a die cineꝝ vsq̃ post q̃si modo ꝓ oct. ascẽsiõis/ p̃th. sacra. assũpti. ⁊ nati. btẽ marie di eb⁹. ix. lec. sabbatis iiij. tp̃m ⁊ vigi. p̃th. debet celebrari sabbato si cõmode vel alio cõ ueniẽtiori die: etiam si nõ sit dies vacãs p̃uãdo aliqḋ fes. triũ lec. sed scti min⁹ solẽnis Quo circa fe. iij. lec. sctõ. iij ℟. sine no. vel scũs hm̃õi scõ iij. ℟. cũ noc. p̃fert̃. Plures etiã martyres soli martyri. martyrẽ ↄfessori: ep̃m abba ti: abbatẽ nõ abbati p̃ferim⁹ Qñ̄ si tũc euãgeliũ dñice vł vigilie ḋbeat legi: leget̃ vtriq̃ ad matu. omittẽdo sermonẽ Primo igit̃ ab oc. epy. vsq̃ purifi. ad p̃mas vel. sup p̃os ferie sola an. O admirabile. vt ĩfra. hy⁹. O q̃ glori. Cp̃z.

Btã es ma. vt i ꝑuis ho. ℟. Felix nãq̃. ℟. Ad nutũ. ℟ Stirps. vt infra dñr successiue. ℣. Post partũ. Ad m̃gt dñr in p̃mis ⁊ scdis vel. p or dinẽ añe seq̃ntes ⁊ dicte re petũtur. ã. Virgo hodie fide lis ⁊ si verbũ genuit ĩcarna tũ virgo mãsit ⁊ post partuꝫ quã laudãtes oẽs dicim⁹ bñ dicta tu in mulierib⁹. ã. Virgo dei genitrix quẽ tot⁹ non capit orbis ĩ tua se clausit visceꝛa fact⁹ homo vera fides geniti purgauit crimia mũdi ⁊ tibi virginitas ĩuiolata manet. ã. Btũs vẽter qui te portauit xp̃e et btã vbera q̃ te lactauerũt dñm ⁊ saluatorem mũdi allã. an. Gaudeamus oẽs fideles saluator noster natus est ĩ mũdũ hodie ꝓcessit ꝓles magnifici germinis ⁊ ꝑseuerat pudor virginitatis. ã. Nesciẽs mater virgo peperit sine dolore saluatorẽ seculoꝝ ip̃m regẽ angeloꝝ sola virgo lactabat vbere de celo pleno. an. Virgo verbo cõcepit virgo ꝑmansit virgo ꝑperit regẽ oĩm regũ. Collã.

DEus qui salutis eterne beate marie virginitate fecũda humano generi p̃mia p̃stitisti: tribue q̃s vt ipsam ꝓ nobis intercedere sentiam⁹: per quã meruim⁹ auctorẽ vite suscipere dñm no-

strũ iesũ xp̄m filiũ tuũ. q̃ tecum vi. rc. Meo. nulla nisi d sctis si euene. Nota q̃ qñ cũ q̃ de btã maria fieri ꝯtigerit in dieb⁹ qb⁹ p̄mas vel scdas ves. habere nequerit fiet pro suis ves. memo. de eadẽ p ali quã ãtiphonarꝫ p̄dictarũ cũ ℣. ꝛ collã p̄dict. Cõpleto put tp̄s requirit: sed sp dicit ad nũc dimi. Cũ iocũditate me rc. Ad matu. ꝛ ho. put stati infra patebit. Ad scdas ves. totũ vt in p̄mis sine ℟. Itẽ a purificatiõe vsq; diẽ cinerꝫ Igit ab octa. pasche vsq; ad uẽtũ. Ad ves. sup p̄os fer. sola ã. Btã mater. vt in paruis horis. Hy⁹. O q̃ gloꝛifica. Capitulũ. Beata es maria. ℟. Felix nãq;. ℟. Ad nutũ ℟. Stirps iesse dicẽda suc cessiue. ℣. Post partuꝫ. Ad mag. vel pro memo. dicunt per oꝛdinẽ añe sequentes q̃ om̄es dicte repetuntur. an. Hec est regina virginũ q̃ genuit regeꝫ velut rosa decoꝛa virgo dei genitrix per quaꝫ repperim⁹ deũ ꝛ hoĩeꝫ alma virgo inť cede pꝛo nobis omnibus. an. Sãcta maria genitrix dei virgo sp ꝛ bñdicta p te vẽit ad nos salus per te redẽptio nostra tu pl̃chꝛa es inter mulieres tu gloꝛiosa ĩ choꝛo sanctoꝝ te dep̄cam̃ vt intercedas p nobis ad dñm

iesum xp̄m. an. Succurre alma genitrix xp̄i miseris ad te ꝯfugiẽtibus adiuua ꝛ refoue om̄es qui in te ꝯfidunt oꝛa pro totius mundi piaculis interueni pro clero ĩterce de pro canonicoꝝ choꝛo exoꝛa pro sexu femineo. ã. Gaude dei genitrix virgo ĩmaculata gaude q̃ gaudiũ ab angelo suscepisti gaude que genuisti eterni lumis claritatẽ gaude mater gaude sancta dei gẽitrix virgo tu sola mater innupta te laudat oĩs factura genitricẽ lucis sis pro nobis p̄petua q̃sumus interuentrix. ã. Virgo dei genitrix per quã lux oꝛiri digna ta est eterna: ĩtẽde supplicũ tuoꝝ p̄ces seruoꝝ vt per tua sctã suffragia mereamĩ possidere regna celestia. an. Descendi in oꝛtũ meũ vt viderẽ poma cõuallιũ ꝛ inspicerẽ si floꝛuissent vinee ꝛ germinassent mala punica reuertere reuertere sunamitis reuertẽ reuertere vt ĩtueamĩ te. an. Aĩa mea liq̃facta est vt dilectus locut⁹ est q̃siui ꝛ nõ ĩueni illũ vocaui ꝛ nõ respondit mihi inuenerũt me custodes ciuitatis p̄cusserũt me ꝛ vulnerauerũt me tulerũt pallium meũ custodes muroꝝ filie hierusalẽ nũciate dilecto q2 amoꝛe lãgueo. ã. Virgo

prudētissima quo ꝓgrederis quasi aurora rutilans valde filia syō tota formosa ⁊ suauis es pulchra vt luna electa vt sol. an. Aue regina celorum aue dña ágelorum salue radix sctā ex q̄ mundo lux est orta gaude gloriosa sup oēs speciosa vale valde decora ⁊ pro nobis semp xp̄m exora. Sequens ā. debet dici ad mḡ. in scdis ves. qn̄ fit d btā maria vltima vice añ xl. an. Alma redēptoris mater q̄ puia celi porta manēs ⁊ stella maris succurre cadēti surgere qui curat pplo tu q̄ genuisti natura mirāte tuū scm̄ genitorem virgo pius tu posterius gabrielis ab ore sumēs illō aue pctōꝝ miserere. Collecta.

Concede nos famlos tuos q̄sus dñe deus ppetua mētis ⁊ corporis salute gaudere: et gl'iosa beate marie semp virginis intcessione a p̄nti liberari tristitia ⁊ etna perfrui letitia. Per dñm.
Mēo. nulla nisi de scō si euenerit.
Nota q̄ qñcūq; de btā maria fieri ɔtigerit: diebus q̄bus p̄mas vel scdas vespas habere nequiuerit: fiet memo. de eadē p aliquā ātiphonaꝝ p̄dictaꝝ cū ℣. ⁊ collectā p̄dicta. Ad ɔple. sup nūc dimit. an. Cū iocūditate memoriā btē marie celebremus. ⁊c. vt rps requirit. Ad matut. Inuitat. In honore btissime marie virginis. Iubilemus dño. Veite. Fer. ij. ⁊ v. In noc. supir. p̄. vni9 virginis. ā. Bñdicta tu in mulieribus ⁊ bñdictus fructus vētris tui. ℣. Diffusa. Fer. iij ⁊ vi. an. Spē tua. ℣. Audi filia. Fer. iiij. ⁊ sabbō. an. Gaude maria. ℣. Adiuuabit. Legēda vt lra. Prima ℟. Sctā ⁊ ima. ℟. Beata es ma. ℟. Felix nāq;. vt s in pūis horis. Media ℟. Ornatā monilibus filiā hirlm dñs cōcupiuit Et vidētes eā filie syō btissimā p̄dicauerūt dicentes vnguentū effusū nomē tuū. ℣. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circundata varietate. Et. ℟. Sup salutē et oēm pulchritudinē dilecta es a dño ⁊ regina celorum vocari digna es. Gaudēt chori ágelorum ɔsortes ⁊ cōciues tui. ℣. Valde te oportet venerari q̄ tā sācta ⁊ intacta es virgo. Gaude. ℟. Ad nutū dñi nostri ditātis honorē. Sicut spina rosā genuit iudea mariā. ℣. Vt vitiū virtus opiret gratia culpā. Sicut. Gloria. Sicut. Vltima. ℟. Te laudāt ágeli sctā dei genitrix q̄ virum nō cognouisti et dñm i tuo vtero baiulasti cōcepisti p aurē dñm nrm. Et bñdicta dicaris int oēs mu-

lieres. ℣. Ipm genuisti et in
ꝑsepe posuisti quē adorat mł
titudo āgeloꝝ. Ut. ℟. Btāz
me dicēt omēs generatiōes
q: fecit michi dñs magna q
potēs est. Et scm̄ nomē ei⁹.
℣. Et mīa eius a ꝓgenie in
ꝓgenies timētib⁹ eū. Et. ℟.
Stirps iesse vgā ꝓduxit vir
gaq florē. Et sup hūc floreȝ
requiescit spus almus. ℣. Uir-
go dei genitrix vga est flos
fili⁹ ei⁹. Et. Te deū. Añ lau.
℣. Elegit. In lau. sola ā. O
admirabile ꝯmertiū creator
generꝭ hūani aīatū corpus
sumēs de vgine nasci digna
tus est. ⁊ ꝓcedēs hō sine semi
ne largit⁹ ē nob suā deitatē.
ꝑi sol. hy⁹ cp. ⁊ ℣. ⁊ ad bñ⁹ ā
vt i ꝑuis horꝭ. Collā. Cōced
nos. vts. Ad ho. diei hymni
soliti. ⁊ in fine ℣. Maria mr.
Glia tibi. Ad ꝑmā an. O ad
mirabile. ꝑi sol. et Cōfitemi
Cp. Dñe miserē nři. ℟. Xpe
fili dei viui. cū allā. ℣. Qui d
vgie dignat⁹ es nasci. cetā
more sol. Ad iij. ā. Qn nat⁹
es ieffabilr de vgine tūc im
plete sūt scpture sicut pluuia
i velius descēdisti vt saluū fa
ceres gen⁹ hūanū te lauda-
mus de⁹ nř. Ad. vi. ā. Rubū
quē viderat moyses incōbu-
stū ꝯseruatā agnouim⁹ tuaȝ
laudabilē virginitatē dei ge
nitrix int̄cede ꝓ nob. Ad ix

an. Ecce maria genuit nob
saluatorē quē iohānes vidēs
exclamauit dicēs ecce agn⁹
dei ecce q tollit pctā mundi.
Cp. ℟. cū alla. ⁊ ℣. vt i ꝑuis
hor. Collā. Cōcede nos. Ad
scdas ves. si fuerit sola ā. sup
ꝑos fer. ā. O admirabile cō.
Hy⁹ cp. ℣. vt i ꝑmis ves. Ad
mḡ. ā. vna de ꝑscriptꝭ. collā
⁊ ꝯplet. vts. Seq̄r legēda ꝓ
matut. nisi forte aliq̄d euan
geliū occurrens legat̄. Ser
mo bti augustini epi. ꝑmus

ADest nobis dilectissimi
dies venerabilis beate
marie virgini dedicatus: et
ideo gaudeat t̄ra vr̄a: tante
virgini debitū obsequiū ex-
hibēdo. Hec est eni flos cāpi
de q ortū est liliū cōualliū: ꝑ
cui⁹ ptū mutat̄ natura ꝓthо
plaustoꝝ q delet̄ culpa Pre
cisū est i ea illud eue ifelicita
tis elogium de quo dicit̄. In
dolore paries filios: q: ista i
leticia dñm parturiuit. Eua
eni luxit: ista exultauit. eua
lachrymas: maria gaudiū i
vtero portauit q: illa pctōrē
ista edidit innocētē. Imple-
ta est maria gr̄a: ⁊ eua eua-
cuata ē a culpa. Maledictio
eue in bñdictionē mutat̄ ma
rie. Tu autē. Lec. ii.

MAter generꝭ nři penā
intulit mundo: genitrix
dñi nři salutē attulit mūdo.

Nutrix pcti eua: autrix meriti maria. Eua occidēdo obfuit: maria viuificādo pfuit: pcussit illa: sanauit ista: p in obediētia eni obediētia commutat: fides p pfidia cōpensat. Quis ergo digne o btā maria tibi valeat iura grar et laudū pconia impendere q tuo singulari merito mundo succurristi pdito. Quas tibi laudes fragilitas humāi generis persoluet: q solo tuo cōmercio recuperādi aditū inuēit? Accipe itaq quascūq exiles: et meritis tuis ipares gratiar actiōes: et cū suscee peris vota: culpas nras orādo excusa. Lectio tercia.

Admitte pijssima dei genitrix maria pces nras intra sacrariū tue exauditionis: et reporta nobis ātidotū recōciliatiōis. Sit p te excusabile qd p te ingerim: fiat ipetrabile qd fida mēte poscimus. Accipe qd offerim redona qd rogam: excusa qd timem. Sctā maria succurre miseris: iuua pusillanimes refoue flebiles. Ora p pplo interueni p clero: intercede p deuoto femieo sexu. Sētiāt oīs tuū iuuamē qcūq celebrant tuā cōmemorationez. Assiste parata votis poscentium: et repēde omnib optatū effectum. Sit tibi studiuz assidue orare pro populo dei q meruisti bndicta pcium p ferre mūdi. Tu. Sermo dni augusti. epi. Lectio. i. scdus

Sacratissime virgīs venerati̇ōi insistētes carissimi: loqmur alid i laudib ei. Sed qd nos tātili in ei laudib referem? Hec est q pe q pme matris dāna resoluit: hec hoi pdito redēptōez adduxit. Que est qso hec virgo tam sctā ad quā venire dignaret spiritus sctūs. tā speciosa vt eā sibi deus eligeret spōsā: tā casta vt virgo posset esse post partū? Ad hāc spiritus sctūs descēdit: hāc virt altissimi obūbrauit: et ex ea potēs virtute xps egressus ē Sed qd dicam beata virgo: cū d te quicqd dixero minor est laus tua q dignitas tua meret. Si celū te vocē altior es: si matrē gētiū dicā: pcellis: si formam dei appellē: digna existis: si dñam angelorū vocē: p omnia esse pbaris. Quid ergo dicā: cū nō sufficiat lingua carnis tuas enarrare virtutes? Lectio scda.

O Virgo btā sit tibi cōpassio sup afflictis: sit pius affect sup celor pegris: et cū te semp letātē aspicis: fletus quoq nros ad deum ipa admittas. Nos eni in hac vita adhuc affligimur: et in carce

retinem̄ tu vero in celestibus regnis ꝓlata es cūctis virginū choris. Tu agnū quocūq̄ p̄rexerit seq̄ris: tu virgineos choros per albētia lilia rosasq̄ vernātes ad fōtē ꝑhennis vite potādos inuitas: tu in illis beatoꝝ felicissimis regnis: ꝓmi ordinis dignitatē adepta es. Te quoq̄ rex regū vt matrē verā ⁊ decoram spōsā ꝑ oīb⁹ diligens āplexu sibi associat. Nec mirū si digneť tibi aggaudē regnās i celis: quē tu ꝑuulū totiens osculata es i ťris. Has ergo tuas felicitates possidēs: cōuertē ad nostrarū miseriarū [salutē.

Inter Lec. iij.

Inter hec fratres carissimi toto caritatis ⁊ mētis affectu beatissime virginis nos īter cessiōibus cōmittam⁹: oms eius patrocinia toto nisu imploremus: vt dū nos supplici eā obsecro frequētam⁹ i ťris ipa nos sedula p̄ce cōmēdare digneť i celis. Sed q̄d nobis ꝓdest eā īterpellare vocibus nisi etiā humilitatis ei⁹ exēpla teneamus? Curem⁹ ergo vt cū ei⁹ veneratiōi inťesse cupim⁹: vestimētis hūilitatis ⁊ caritatis īduti appaream⁹. Nō nos īuidia torqueat: nō ira dilaniet nō immūdicia polluat: nō cupiditas a nobis ipis excludat: nō seculi tristicia exurat: nō ꝓsperitas decipiat: nō supbia inflet: vt cū nos virtutib⁹ ornatos: caritate cōiūctos: humilitate fūdatos: sue inťesse laudatiōi ꝓspexerit: ardēti⁹ nob subuenire festinet apud filiū suū dn̄m redēptorē nostrum. Tu.

Sermo bti bernardi abbatis. L. i. Terci⁹.

Non est q̄d me mag̃ delectet: nec est q̄d terreat magis: q̄ꝫ de glīa virginis matris habē sermonē. Et ei sileā interī ineffabile gaudium ac ꝑuilegiū meritoꝝ et ꝑrogatiuā penit⁹ singularem tāto eā deuotiōis affectu amplectūť honorāt: suscipiunt: vt dignū est vniuersi: vt licet de ea loqui gestiāt oēs: tamē quicq̄d diciť de īdicibili eoipso q̄d dici potuerit: min⁹ ḡtū sit: min⁹ placeat: min⁹ accepteť. Que nam poterit lingua etiam si angelica sit: dignis extollere laudib⁹ virginem matrē: matrē autē non cuiuscūq̄ sed dei? Que eniꝫ vel angelica puritas virginitati illi audeat ꝯparari: q̄ digna fuit spūs sancti sacrarium fieri: et habitaculum filij dei? Nec ī mūdo locus dignior virginalis vteri templo in quo dei filiū maria suscepit: nec in celis regali solio: quo mariā marie fili⁹ sublimauit

Apr. et maius

Quātū eni gře in terris est adepta p̄ ceteris: tātū ꝛ in celis gřie obtinet singularis.

Est qd̄ mire [Lu. L. ij. ris ī maria scꝫ cū vgini tate fecūditas. A sclo enim nō ē auditū vt aliq̄ simul mř esset ꝛ virgo. O ꝛ si cui⁹ mař attendas: quo te tua sup ei⁹ mirabili celsitudīe ducet ad miratio? Nonne tuo ymmo veritatis iudicio: illa q̄ deuꝫ habuit filiū: sup oēs etiā choros exaltabiř angeloꝝ? Uirgo vtiq̄ sctā virgo sobria: virgo btā maria. Ex regib⁹ orta: ex semīe abrahe generosa: ex stirpe dauid diuit⁹ concessa: celit⁹ repromissa: misticis p̄figurata miraculis: oraculis p̄nūciata ꝑpheticis. Uirginitatis p̄miceria: sine corruptiōe fecūda: sine grauamie grauida: sine dolore puerpera. Sola inř mulieres a cōi maledicto ꝛ dolore ꝑturientiū aliena. Si rer p̄cia de raritate p̄samus: nihil his pōt rari⁹ īueniri. Siqd̄ ē ī oībus his. nec p̄mā siłeꝫ visa ē nec hře seq̄ntem. In maria choruscāt mā suetudo pudoris: deuotio humilitatis: magnaimitas credulitatis: martirium cordis. L. iij.

O Ad [ty riū cordis. mirādā ꝛ omī honore dignissimā virginē: vginē carne: vginē mēte: vginē ꝑfessiōe. O feiam singulariř venerādā: sup oēs admirabilē parētū reparatricē: posterorum viuificatricē. Uere sctā corpe ꝛ spū: ꝛ itegritatē carnis hn̄s ꝛ ꝑpositū itegritatis: virginitatis dec⁹ cū mūere fecūditatis: hūilitatis insigne: distillantē charitatis sanū: mie viscera: plenitudinē gře: p̄rogatiuā gřie singularis. Felix maria: cui nec humilitas defuit nec vginitas Et qd̄ē singularis vginitas quā nō temerauit sed honorauit fecūditas: ꝛ nihilominus specialis humilitas quā nō abstulit: sed extulit fecunda virginitas: ꝛ incōparabiř prorsus fecūditas: quā vginitas simul comitař ꝛ hūilitas. Nimirꝫ vgo regia gēmis ornata vtutū: gemioq̄ mētis ꝛ corpis decore p̄fulgida: specie sua ꝛ pulchritudine sua ī celestib⁹ cognita: celi ciuiū in se ꝑuocauit aspectus: ita vt ꝛ regis animū in sui ɔcupiscētiā iclinaret: ꝛ celestē nunciū ad se de supnis educeret. Ser. bti bernardi abbatis. q̄rtus

Quis ex [plicare q̄at queadmodū supueniēte spū: obūbrante virtute altissimi: caro factū sit verbū dei: ꝛ dn̄s maiestatis quē nō capit vniuersitas creature: intra virgineos sese

clauserit viscera factꝰ homo Abyssus plane inꝑscrutabilis incarnatiõis dñice sacramẽtũ. Iniungit̃ noua legatio ãgelo gabrieli: ⁊ nouã virgo ꝓfessa virtutẽ: noue salutationis honorat̃ obsequio. Substãcialit̃ eni vtero ꝟgis illapsus: de spũ sctõ ꝯceptus est xp̃s. Cõceptꝰ fuit sine pudore: partꝰ sine dolore: mat̃ sine corruptiõe. Virgo peperit ⁊ post ptũ inuiolata ꝑmansit. fecũditatẽ ꝓlis cũ ĩtegritate carnis: ⁊ gaudiũ matrꝫ habẽs cũ virgĩtatis honore Mater ẽ sine corruptiõe virginitatis: filius sine oĩ labe pctĩ. Que generat ⁊ mat̃ et virgo ẽ: qui generat̃ deus ⁊ homo est. Tu. Lec. ij.

Natiuitas suꝑ naturaꝫ O illibata sctitate: honorabilis mũdo: amabilis hoĩbꝰ ĩuestigabilis ãgelis: omĩbꝰ admirabilis. Angelꝰ nũciat virtꝰ obumbrat: suꝑuẽit spũs virgo credit: fide cõcipit virgo: ꝑturit ꝟgo: manet virgo qs nõ miret̃? Nascit̃ altissimi filꝰ deꝰ de deo genitꝰ ãte scl̃a: nascit̃ deniq̃ verbũ infans: quis vel satis miretur In ꝯceptu partuq̃ virginali noua ac mira ꝓfecto ĩspicit qui diligent̃ inquirit. Porro ibi agnoscit̃ lõgitudo breuis: latitudo angusta: altitudo subdita: profũditas plana. Ibi agnoscitur lux nõ lucens: verbũ infãs: aq̃ sitiẽs panis esuriẽs. Videas si attẽdas potẽtiã regi: sapiẽtiã instrui: virtutẽ sustẽtari: deũ lactentem sed angelos reficientẽ: vagiẽtẽ: sed miseros consolantẽ. Videas si attendas tristari letitiã: pauere fiduciã: salutẽ pati: vitã mori fortitudinem ĩfirmari. Sed quod non minus mirãdũ est ĩpa sibi cernitur tristicia letificãs: pauor cõfortans: passio saluãs: mors viuificans: ĩfirmitas roborans. Tu autem dñe. Lectio. iij.

Beata virgo aptissime sideri cõparatur: quia sicut sine sui corruptiõe sidus suum emittit radiũ: sic absq̃ sui lesiõe virgo parturit filiũ Nec syderi radius suam minuit claritatẽ: nec virgini filius suã integritatẽ. O quisquis te ĩtelligis in huius seculi profluuio magis iter ꝓcellas ⁊ tempestates fluctuare quam per terram ambulare: ne auertas oclos a fulgore huius syderis: si nõ vis obrui ꝓcellis. Si criminum immanitate turbatus cõscientie feditate confusus: iudicij horrore ꝑteritꝰ baratro incipias absorberi: tristicie desperatiõis abysso: cogita

mariã. In piculis: in ãgusti is: in reb⁹ dubijs: mariã cogita: mariã inuoca: nõ recedat ab ore: nõ recedat a corde. ⁊ vt ipetres eius orõnis suffragiũ: nõ deseras cõuersatiõis exẽplũ. Ipam seq̃ns nõ deuias. ipam rogãs non despas: ipsam cogitãs nõ erras. Ipa tenẽte nõ corruis. ipa ptegẽte nõ metuis: ipa duce nõ fatigaris: ipa ppicia ad portũ puenis: ⁊ sic in temetipso expiris: q̃ merito dictũ sit ⁊ nomẽ vginis maria. Ser. b. hiero. pbri. q̃nt⁹

SI deũ fratres carissimi ore pphetico in scis suis laudare iubem̃: multo mag in veneratiõe btẽ marie vginis matr ei⁹ oportet eũ cũz hymnis ⁊ cãticis diligẽtius extollere et dignis deo iubilare pconijs ac mistic honorare munerib⁹. Nulli enim dubiũ qn totũ ad gloriã laudis xpi ptineat: qcq̃d digne genitrici sue ĩpẽsũ fuerit: ac solẽnit exhibitũ. Timeo aũt satis nedũ eã laudare volo: ĩdign⁹ laudator ĩueniar pfecto cũ nec sctitas nec facundia suppetat: vt beatã ⁊ gloriosã virginẽ digne laudare queã. Q̃m̃ vt verũ fatear q̃cq̃d humanis põt dici verbis min⁹ ẽ a laude celi q̃ diuinis est ⁊ angelicis excellẽti⁹ pdicata ⁊ laudata pconijs: a pphetis q̃dẽ pnũciata: a priarchis figuris et enigmatibus psignata: ab euãgelist exhibita ⁊ mõstrata: ab ãgelo venerabilit atq̃ officiosissime salutata. Lec. ij.

QUalis autẽ et q̃ta esset virgo btã diuinit⁹ declarat cũ angelus ait. Aue gratia plena dñs tecũ bñdicta tu ĩ mulierib⁹. Talib⁹ nãq̃ decebat vginẽ oppignerari muneribus vt esset gr̃a plena q̃ celis dedit gloriã: tris deũ pacẽq̃ refudit: gẽtib⁹ fidẽ viciis finẽ: vite ordinẽ: morib⁹ disciplinã. Vere gr̃a plena p quã largo scti sp̃us imbre supfusa est om̃is creatura: ⁊ ipfusa deo sat eã deuotissime p̃mũ ãgel⁹ venerat ⁊ salutat. Nõ simplex fateor vel ɔsueta fuit hec salutatio: sed oĩ admiratiõe digna. Siq̃dẽ veneratiõnis fuit delatio: oblatio muneris: famulat⁹ obsequij: qr ⁊ si in sctis prib⁹ ⁊ pphetis gr̃a fuisse credit: nõ tamẽ eaten⁹ plena. In mariã vero toti⁹ gr̃e q̃ ĩ xpo ẽ plenitudo venit q̃q̃ alit. Et ideo iquit bñdicta tu int mulieres. Ac p hoc q̃cq̃d maledictiõis infusũz est p euã: totũ abstulit bñdictio marie. Insuper et gr̃az refudit xpi ort⁹ quã nõ habuit p̃us oĩs mũd⁹. L. iij

Hic qđ natura nō habu
it vsus nesciuit: ignora-
uit rō: mēs non capit huma
na: pauet celū: stupet terra:
creatura oīs etiā celestꝫ mi-
ratur: hoc totū ꝑ gabrielem
marie diuinitꝰ nūciatur: ꝛ per
xp̄m adimpletur. Qua de cau
sa de tali tātaq̄ loqꝫ me indi
gnū fateor: sed ꝛ puto ꝙ ne
mo p̄sumat: nisi q̄ quāta sint
q̄ pādunt penitꝰ ignorat. tn̄
ꝛ si ad hec nemo idoneꝰ inue-
nitur: votis oībꝰ cessare nō de-
bet qlibet etiā pctōr a laudi-
bus. Quis explere neq̄at qđ
sentitur. Propterea carissimi
qꝛ iter salutꝫ nr̄e in laudibꝰ
est saluatoris: hortor vos no
lite cessare a laudibꝰ marie:
qđ si virgo es gaude qꝛ me-
ruisti eē ꝛ tu qđ laudas. Qđ
si ꝯtinens venerare ꝛ lauda
qꝛ non aliūde ꝯstat vt possis
esse ꝯtinēs ꝙ̄ ex gr̄a xp̄i q̄ fu
it plenissime in maria quaꝫ
laudas. Qđ si in ꝯiugio aut
pctīs nihilominus ꝯfitere ꝛ
lauda: qꝛ idem mīa oībꝰ ꝑlu-
xit ꝛ gr̄a vt laudēt. Et q̄uis
nō sit speciosa laus ī ore pec
catoris noli cessare: qꝛ inde ꝓ
mittitur tibi venia: vnde ꝛ omni
bus vt laudes. Sermo beati
hieronymi pbr̄i. l. i. Sextꝰ.

Beata ꝛ gloriosa virgo
maria q̄uis dudū incō
parabilis esset vniuersis que
sub celo sūt virginibꝰ vt decē
ter posset in se suscipe diuinita
tis admixtionē salua vtraq̄
natura: tn̄ cū gr̄a replet: cū
spū sctō ꝑfūdit: cum virtute
altissimi obumbrat: fit p̄cio
sior meritis: celsis sublimior
fastigiis: pulchrior sctītate:
gloriosior suorū p̄rogatiuis
meritorū: ita vt nullis iā vsi-
bus sit ipa eadēq̄ mācipan-
da nisi diuinis. Tantā ac ta
lem virginē tāq̄ p̄clarā vene
rari multū ꝯuenit ꝛ vltra an
gelicā quodāmodo dignita-
tem q̄tū fas est cuꝫ gaudio
laudibus dignissime efferri.
Eteni si mirabilis est ange-
lorū virtus ꝛ firmitas ꝑpetui
tatis: mirabilior tn̄ est virtꝰ
in maria quā obūbrauit vir
tus altissimi: vt vltra omnē
virtutē sit āgelicā qđ factū
est in ea: ꝛ admirabile cūctꝫ
seculis sacramētū. Rec. ij.

Per hoc igitur etiā āgelis
perinde maior p̄stat gr̄a
cū instaurant oīa abeo quē
venerant ꝛ adorāt super se
xp̄m regē oīm natū ex ead
virgine. Hinc ꝛ maria cūctꝫ
tāto venerabilior q̄to ꝛ gra-
tiosior. Et q̄to virtute altissi
mi extollit ad sublimia: tan
to clarior resultat in gloria.
Plena siqdē gr̄a: plena deo
plena virtutibꝰ: quomō non
possideret plenit gloriā cla-

ritatis eterne: quā plenissime accepit vt mater fieret redēptoris. Celebrate aie caste virginis diē: q̄ celestē vobis vitā in terris ostēdit. Amate quā colitis: et colite quā amatis. Tūc aūt eam vere colitis et amatis: si imitari velitis toto corde quam laudatis. Habetis in ea magisteria probitatis expressa: quid prius eligere: quid respuere quid sequi debeatis. Lectio tercia.

Prima marie virtus est: et fūdamētū oīm virtutū et custos humilitas ipa de q̄ gloriatur dicēs. Quia respexit humilitatē ancille sue: ecce eni ex hoc beatā me dicēt omnes gñationes. Primū dicēdi incitamētū nobilitas est magistri: deinde merces laboris: merces autē laboris optimi: fructus beatitudīs. Quid autem nobilius mre dñi. Quid splendidius ea quā splēdor elegit patne glīe? Quid castius ea: q̄ corpus xp̄i sine cōtagio corporis generauit? Et tamē in ea solā humilitatē respexisse dñm ꝓfitet. Et ideo si placet talis ac tāta virgo: placeat et opus virtutis eius: cuius vita oīm disciplia est: cuius mores instituta sūt oīm ecclesiarū: que precellit cūctis superemiet vniuersis. Propterea quecūq anima sibi ab ea optat premiū et imploṙat auxiliū debet imitari exemplū: et vt ymaginem reformet integritatis: faciem imp̄mere debet in sculptura spiritus sancti. Quoniā hec est ortus ꝯclusus fons signatus puteus aquaꝝ viuētium ad quā nulli potuerūt doli irrūpere: neq preualuit fraus inimici: sed permansit sācta mente et corpore multis donoꝝ p̄uilegiis sublimata. Tu autem dñe. Sermo bti bernardi abbatis. L. i. Septim.

Redēpturus deus hūanū genus p̄ciū vniuersū cōtulit in mariā. Altius ergo intuemi: q̄nto deuotiōis affectu a nobis eā voluerit honorari q̄ totius boni plenitudinē posuit in maria Ut si quid spē: si qd salutis ab ea nouerimus redundare. Totis ergo medullis cordiū p̄cordiorū affectibus et votis omnibus mariā hāc veneremur: quia sic est volūtas eius q̄ totum nos habere voluit p mariā. Hec inq̄ volūtas eius est: sed pro nobis. In omībus siquidē et p omnia ꝓuidēs miseris tētationē nostrā solat: fidem excitat spem roborat: diffidētiā abigit: erigit pusillāimitatē. Uirgo regia est via p quam ad nos saluator aduenit procedēs ex ipsius vtero tāq̄ spō

s vii Sept.

sus de thalamo suo. Tenentes ergo viam studeamus et nos dilectissimi per eam ad ip̄m ascendere qui per ip̄am ad nos descendit: per eaz venire in gratiam ipsius qui per eam in nostram miseriā aduenit. Supplicit et efficacit salutis nostre negotia ptractabit: tanq̄ iudicis mater et mater mīe. Tu aūt. Lec. ij.

Querandū nobis est summope ne verbū quod de ore patris ad nos egressuz ē virgine mediante: vacuū reuertatur. Sed p eandem nihilominus virginē gratiaz gratia referamus. Sue reddātur origini fluēta gratie vt vberius fluant. Alioquin nisi ad fontem redeāt exsiccantur: et infideles in modico quod maximuz est accipere non meremur. Queram⁹ gratiā et per mariam queramus quia qui querit inuenit et sic frustrari nō potest. Queramus gratiam sed gratiaz apud deuz: nam apud homines gratia fallax. Aduocatum vis habere ad xp̄m: ad mariā recurre. Exaudiet vtiq̄ matrez filius. Ceterū quicquid illō est quod offerre paras: marie cōmendare memento: si non vis sustinere repulsam. Filioli hec peccatorū scala: hec mea maxima fiducia ē: hec tota ratio spei mee. Dico vobis si pie a nobis pulsata: si pie fuerit īuocata: cōpatietur nobis: nō deerit necessitati nostre. Siquidem nec facultas ei deesse poterit nec volūtas: quoniam regina celorum est misericors est et mater mīe. Lectio. iij.

Sileat misericordiā tuam virgo beata: si quis est qui inuocataz eam in necessitatibus suis sibi meminerit defuisse. Nos quidem seruuli tui: ceteris in virtutibus congaudeamus tibi: sed in hac potius nobis ipsis. Laudamus virginitatem humilitatē miram̄: sed mīa miseris sapit dulcius hanc amplectimur carius: recordamur sepius: crebrius inuocamus. Hec est enī que totius mūdi reparationem obtinuit: salutem oīm impetrauit: ciuitatis supne īuenit restauratio nē et sedētib⁹ in tenebris et vmbra mortis obtinuit redēptionē. Per te enī celū ipletū ē infern⁹ euacuat: instaurate ruine celestis hirlm: expectātibus miseris vita reddita. Sit igitur pietatis tue virgo bn̄dicta ip̄am quā apud deum meruisti gratiā notā facere mūdo: reis veniā: medelā egris: pusillis corde robur afflictis cōsolationē peregri

nātib⁹ adiutoriū et liberati
onē: sctis tuis ꝑcib⁹ obtinen
do. Dulcissimuz quoqꝫ nomē
marie iuocātib⁹ seruulis per
te regia clemēs: grē sue mu
nera largiatur iesus xp̄s do:
min⁹ noster. Tu aūt. **Sermo
btī bernardi abba. L. i. viij.**

QUid ad mariā trepidet
hūana fragilitas? Ni:
hil in ea austerū: nihil terri:
bile: tota suauis est. Plena
pietatis ꝛ grē: plena māsue:
tudinis ꝛ mīe. Affectu cōpa:
ciēdi et subueniendi abūdat
effectu: iuocātib⁹ eā subuēit
vniuersis. Reuolue diligēti:
us euāgelice hystorie seriem
vniuersā: ꝛ si qd̄ forte icrepa
toriū: si qd̄ durū: si qð deniqꝫ
signū: vel tenuis indignati:
onis occurrerit in maria: de
cetero suspectā habeas ꝛ ac:
cedere verearis. Qð si vt ve:
re sūt plēa magis oīa pieta:
tis ꝛ grē: plena māsuetudis
et mīe. q̄ ad eā ꝑtinēt inuene
ris: age grās ei q̄ talem sibi
mediatricē benignissima mi
seratiōe ꝓuidit: in qua nihil
possit esse suspectū. Tu. **L. ij:**

AScendēs igit̄ de deser
to regina mūdi: etiam
angelis scīs vt canit ecclesia
speciosa facta ē ꝛ suauis i de
licijs suis. Quid ni delicias
dixerī vginitat̄ dec⁹ cū mu:
nere fecūditat̄: hūilitatis i.
signe distillātē charitatis fa
uum: mīe viscera: plēitudinē
grē singularis? Quid mirā
tur de terra deserta mariam
ascēdere delicijs affluētem?
Mirent̄ poti⁹ pauperē xp̄m
de celestis regni plenitudīe
descēdentē. Lōge eni āplio:
ri miraculo dignū videt̄ dei
filiū paulomin⁹ ab angel̄ mi
norari: q̄ dei matrē sup āge:
los exaltari. Illi⁹ quidem ex
inanitio fctā est nr̄a repletio
illi⁹ miserie mūdi sūt delicie
Deniqꝫ cū diues esset: pro no
bis fact⁹ est paup vt nos eius
inopia ditaremī. Sed et cru:
cis ignominia: credētiū fctā
est gloria. **Lectio tercia.**

DEniqꝫ regina celoꝝ oī:
bus oīa facta est oībus
mīe sinū aperit vt de plenitu
dine illi⁹ accipiāt vniuersi ca
ptiuus redēptionē: eger cura:
tionē: tristis ꝯsolationē: pec
cator veniā: iustus gratiam
angelus leticiā. Deniqꝫ tota
trinitas gloriā: filij persona
carnis hūane substātiam: vt
nō sit q̄ se abscōdat a calore
ei⁹. Omnib⁹ sese exorabilē: oī
bus clementissimā ꝓbet oīm
deniqꝫ necessitates āplissimo
quodaz miseret̄ affectu. Ad
mariā eni: sicut ad mediū si:
cut ad archanū dei: sicut ad
rerū causā: sicut ad negociū
seculoꝝ respiciūt. et q̄ in celo

habitãt et q̃ habitãt in infer no:ꝛ qui nos ꝓcesserũtꝛ nos qui sum⁹: ꝛ qui sequũtur: et nati natoꝝ:ꝛ qui nascenť ab illis. Illi qui sũt in celo vt re sartiãtur: ꝛ q̃ in īferno vt eri pianť: q̃ ꝓcesserũt vt prophe te fideles inueniãť: q̃ sequũ turvt glĩficẽtur. Eo beatam te dicũt oẽs ĝnationes geni trix dei dña mũdi: celi regĩa que in oĩb⁹ generatiõibus vi tam ꝛ gloriã genuisti. In te enĩ angeli leticiã: iusti glori am: pctõres veniã īueniũt in eternũ. Tu autẽ. Sermo bti maximi epi. Lec. i. Nonus.

Videam⁹ fr̃es carissimi qualiť sibi iste due muli eres distẽt iuicẽ: eua videlicz et maria. Eue auctor mortis ꝑ tortuosũ serpẽtẽ mort̃s sua sit cõsiliũ: ecõtra beate ma rie auctor vite: ꝑ gabrielem archangelũ salutis misit au xiliũ Eue suasit dyabol⁹ vt cõ mederet cibũ vetitũ: marie nũciauit angel⁹ qđ concipet per obediẽtiã ꝓmissiõis filiũ Eua comedẽs ꝓhibitum po mũ ꝛ sibi nocuit ꝛ viro: beata maria cõcipiẽs nobis datũ filiũ: ꝛ feminis ꝓfuit ꝛ viris. Eua in aĩo furto rapere visa est diuinitatis essentiã: atte stante scẽ trinitat̃ eloquio. Ecce adã fact⁹ est quasi vn⁹ ex nobis Maria humilẽ se cõ fiteť dñi ancillã. Ait eniz ad angelũ. Ecce ancilla dñi. Fi at mihi scdm verbũ tuũ. Tu

Maria per obediẽtiã hũilitat̃ obũ bratur a virtute altissime di uinitatis: eua ꝑ corruptiõez cõcipiẽs et in dolore pariẽs: sub viri potestate fuit. Ma ria ꝑ misterium spiritus san cti fide cõcipiẽs: gaudio pa riẽs fuit: ꝛ reges et ꝑncipes ouantes: ei⁹ cupiũt subici po testati. Eua de ꝑadiso ad ex ilium mittiť: maria de exilio huius seculi leuatur in celũ. Euã timens pro peccato: ab scondiť inter ligna paradisi maria vero gaudẽs ꝓ partu circundať cetib⁹ angeloꝝ ce lestis milicie: dicẽtiũ cũ gau dio. Gloria in excelsis deo: ꝛ in terra pax hoĩb⁹ bone volũ tat̃ Eua posteros ex sua car ne nascẽtes transmisit ad in feros: bñdicta maria ex sua prole natos dirigit ad celos Ex carne eue nati dicũť filij hoĩm: ex beate marie filio re nati: dicũtur filij dei At quid vlteri⁹ immorer protrahen do plurima? Eua obfuit: ma ria profuit. Tu. Lectio. iij. [Lec. ij.

Sileat nunc a feminis ꝑ beatã mariã eue morti fere male suadibilis sibilus: quia iam om̃es sum⁹ redem pti per gloriose marie virgis

5 x novembris

22

filium. Cadat et improperiū eue: quia vniuersi sumus leti per partū sancte virginis marie. Exultet et letet xpiana norum caterua: qz vita quā destruxerat eua: reparatur per beatam mariam. Fusis ergo precibus fratres carissimi cuncti communiter dominū deprecemur: vt qui sancte marie virginis dignatus est propter redemptionē nostram habitare vterū: et qui eā super astra celi: ac super virginū choros fecit regnare in celestibus: ipse nos eius meritis suffragātibus iubeat fieri in sanctorum aggregatione participes: vt nō inueniat in aīabus nostris ille seuus accusator quod puniat: sed eius immensa pietas nos misericorditer ptrahat ad coronā. Qui viuit et regnat in secula seculorum amē. Tu autē dñe miserere

Ubicūqz temporibus quibus de beata maria per ebdomadaz fieri pōt [ebdomada post oc. pasche excepta] dies vacās vel scōs triū ℟. iorum cum noctur. occurrerit ipso die fiat de sancto iohāne baptista: etiā si tunc debeat legi euāgeliū dñice vel aliud pterqz rogationū vigilie vel qttuor tpm: qz si plures dies vacātes in ebd. eue. ouenietius fit fer. iij. de eodē scō dū tñ dies apta ad faciēdū d̄ beata maria subsequat. Ad ve spe. sup ps fer. a. Ex vtero senis et sterilis iohānes natus est pcursor dñi. Hymnus.

Non fuit vasti spaciū p orbis sanctior quisqz genitus iohāne qui nephas secli meruit lauantez tingere limphis. O nimis felix meritiqz celsi nesciens labē niuei pudoris ppotens martyr heremiqz cultor maxime vatū. Serta terdenis alios coronāt aucta cremētis duplicata quosdam trina cēteno cumulata fructu te sacer ornāt. Nūc potēs nři meritis opimis pectoris duros lapides repelle asperū planās iter et reflexos dirige calles. Ut pius mūdi sator et redemptor mētibus pulsa liuione puris rite dignet veniēs sacratos ponere gressus. Laudibus ciues celebrāt superni te deus simplex pariterqz trine supplices et nos veniā pcām parce redēptis. Amē. Cpm.

Audite insule et attēdite ppli de lōge dñs ab vtero vocauit me: de ventre matris mee recordatus ē nōis mei: et posuit os meū qsi gladiū acutū: sub vmbra manus sue ptexit me. ℟. Inter natos mulierū nō surrexit ma-

ior iohāne baptista. Qui viam dño pparauit in heremo ℣. Fuit homo missus a deo cui nomē iohānes erat Qui viā. ℣. Gloria ⁊ ho. Ad mā. an. Iste est de sublimib⁹ celorum ppotētib⁹ vnus quē manus dñi ꝯsecrauit matris in viscerib⁹ cuius nos meritis adiuuari supplices deposcimus. Collecta.

Presta quesumus omps de⁹ vt familia tua p viā salutis incedat et btī iohānis pcursoris hortamēta sectādo: ad eū quē pdixit secura pueniat. Dñm nostrū iesum xpm. Memo. nulla nisi de scto triū ℟ior. Cōpleto. tpis. Ad matu. Inui. Regē pcursoris dñm. Uenite adorem⁹. ps. Uenite. Fer. ij. ⁊. v. su p ix. ps os vni⁹ mart. ā. Priusq̄ te formarē noui te⁊ āteq̄ exires sctificaui te ℣. Gloria ⁊ hono. Fer. iij. et vi. ā. Misit dñs manū suā ⁊ tetigit os meū et pphetā in gētib⁹ dedit dñs. ℣. Letabitur iustus. Fer. qrta tm an. Posuit os meū dñs q̄si gladium acutū sub vmbra manus sue ptexit me. ℣. Corona aurea. Tres lec. d sermonibus vt infra nisi legat aliqd euāgeliū occurrēs cū tribus ℟ijs put sequunt dicēs successiue. Prima ℟ia. Fuit homo missus a deo cui nomē erat iohānes. Hic vēit vt testimoniū phiberet de lumine ⁊ pararet dño plebē pfectā. ℣. Fuit in deserto pdicans ⁊ baptizans baptismo penitētie. Hic venit. ℟. Descēdit āgelus dñi ad zachariā dicēs accipe puer i senectute tua. Et habebit nomē iohannes baptista. ℣. Ne timeas zacharia qm̄ exaudita est oratio tua ⁊ elizabeth vxor tua pariet tibi filiū. Et habebit. ℟. Gabriel āgelus apparuit zacharie dicēs nascet tibi filius. Et multi ī natiuitate eius gaudebūt. ℣. Erit enī magn⁹ corā dño vinū ⁊ sicerā nō bibet. Et mul Scda ℟ia.

Elizabeth zacharie magnū viruz genuit iohānē baptistā pcursorē domini. Qui viā dño pparauit in heremo. ℣. Erat qdem infecunda corpore sed seruata misterio caruitq̄ sterilitatis obprobrio gignendo filiū de celo pmissum. Qui viā. ℟. Innuebāt patri eius quem vellet vocari eū et postulans pugillarē scripsit dicēs. Johānes est nomē eius. ℣. Apertum est ilico os zacharie ⁊ pphetauit dicens. Johānes. ℟. Priusq̄ te formarē in vtero noui te et anteq̄ exires de vētre sctificaui te. Et pphetā in gētibus dedi te. ℣.

Ecce dedi verba mea in ore tuo ecce ꝯstitui te sup gẽtes ⁊ regna. Et p. Tercia feria.
Precursor dñi venit de quo ipse testat. Nullus maior inter natos mulierꝫ iohãne baptista. ℣. Hic est enim ꝓpheta ⁊ plusq̃ ꝓpheta de quo idem ait. Nullus. ℟. Hic ꝑcursor dilectus ⁊ lucerna lucẽs ãte dñm ipse est enim iohãnes q̃ viam dño ꝑparauit ĩ heremo sed ⁊ agnũ dei demõstrauit. ⁊ illumiauit mẽtes hoim. ℣ Fuit in deserto ꝑdicãs ⁊ baptizans baptismo penitẽtie Et illu. ℟. Inter natos. vrs in ves. Te deũ. An laud. ℣. Magna est gloria eius. In laud. sola an. Elizabeth zacharie magnũ viruz genuit iohãnẽ baptistã ꝑcursorẽ domini. hy⁹. Nõ fuit vasti. vrs
Priusq̃ te forma [cpm. rem noui te ⁊ ãteq̃ exires de vulua sãctificaui te: ⁊ ꝓphetã in gẽtib⁹ dedi te. ℣. Posuisti. Ad bñ⁹. ã. Perpetuis nos dñe scti iohãnis baptiste tuere ꝑsidijs: ⁊ q̃to fragiliores sumus tãto magis necessarijs attolle suffragijs. Collecta. vrs. Ad. i. ã. Elizabeth. vrs. pi. soliti sine Cõfitemi. Et ad oẽs horas feria cũ allã. Ad. iij. an. Innuebãt patri eius quẽ vellet vocari eũ ⁊ scripsit dicẽs iohãnes est nomen eius. cpm.
Ad oĩa q̃ mittaz te dicit dñs ibis: ⁊ qd̃ mãdauero tibi loqueris ad eos: ne timeas a facie eorũ qr tecum ego sũ. ℟. ⁊ ℣. viii⁹ mart. cũ colletã vrs. Ad vi. ã. Johannes vocabit nomẽ eius et in natiuitate ei⁹ multi gaude [būt. Cpm.
Ecce dedi vba mea ĩ ore tuo: ecce ꝯstitui te sup gẽtes ⁊ regna ait dñs vt euellas ⁊ destruas ⁊ disꝑdas ⁊ dissipes: ⁊ edifices ⁊ plãtes. Ad. ix. ã. Erit enim magn⁹ corã dño nam et man⁹ ei⁹ cũ ipo est. Cpm.
Fuit homo missus a deo cui nomẽ erat iohãnes hic venit in testimoniũ vt testimonium perhiberet de lumine: ⁊ pararet dño plebez per fectã. Nõ fiũt de eo scõe ves. nec memo. de isto officio
¶ Sequit legẽda ꝑ matu. Ser. bti maxi. epi. L. i. pm⁹
Sanctorꝫ q̃dẽ ꝓphetarũ fratres charissimi venerãda recordatio ẽ: btũs aũt iohãnes baptista: cui⁹ geminus dies natalis honorat: sup tãtũ oim illorꝫ singulari quodaz merito supergressus est gloriã: vt dñm iesũ saluatorem nostrũ nõ solũ esse vẽturũ sed aduẽtasse iã: ⁊ cohabitare iã hoib⁹ vitate ꝑsentis testimonij reuelaret. Quez

ian. fel. mar

cū inf ꝓmiscuas turbas ad baptismū suū ꝓperasse vidisset: velut digito demōstrans ait. Ecce agn⁹ dei: ecce q̄ tollit pctā mūdi. Lec. ij.

Quā inocēs ē hui⁹ vita: vel q̄ possum⁹ deuotiōe eius merita cōpēsare q̄ agni celestis aduētū ꝛ p̄m⁹ agnouit ꝛ solus ostendit. Qꝫ mirabile vniuersis est p̄coniū: de cui⁹ ore p̄nuz absolutionē suam mūd⁹ audiuit. Hic est charissimi de quo ꝓphetica ānūciatiōe p̄dictū est. Vox clamātis in deserto parate viā dn̄i rctās facite semitas dei nr̄i. Clamatur⁹ enī erat sicut et clamauit: vt vociferāte salutis p̄cone: obturatas diu aures mortaliū p̄dicatio celestis apiret. Tu. L. iij.

Quis ergo hmōi ꝓphetā nō tota āmiratiōe suscipiat quē tm̄ recognoscit obtinuisse de deo vt āte eius merita laudarenf q̄ꝫ natiuitas formaref. Dicigif zacharie iustissimo sacerdoti cū mlta esset etate puect⁹ ꝛ sterilitate senissime ꝯiugis successionē votiui germis despasset: oīpotētis dei cura p angelū ꝑmittif nascitur⁹. Et bn̄ senissimis parētib⁹ nou⁹ fili⁹ daf q̄ senescēti labētiqꝫ mūdo vnigēituz dei ad spem future iuuētutꝫ ostēderet. Tu. L. i.

Quid illud [Ser. scōus

Q̄to ē stupore mirandū qđ zacharias ip̄e dū p̄cursorē salutaris vbi ꝯcipiēdū senili aluo: paulo tardi⁹ credit silētio repētine taciturnitatis obmutuit: nec p̄stinū loquēdi recepisset vsū: nisi nomē pueri quo vocādus esset clausi oris ei⁹ vīcula relaxasset. Atqꝫ ita fctm̄ est vt os sacerdotale qđ trepidatio colligauerat dubitātis: meritū filij nascētis absolueret: ꝛ reparata p̄ris lingua infantꝫ gloriā testaref. L. ij.

Quid aūt de ꝯtinētie ei⁹ virtute q̄d de amore iusticie loq̄r cui sicut legif īimitabilf vict⁹ ꝛ luce ip̄a clarior vitatꝫ fuit. Cōuersat⁹ enī ī deserto vestitū habēs d̄ pilis cameli ꝛ zonā pelliciaꝫ circa lūbos eius: locustas edebat et mel siluestre vt īcrepatur⁹ hoīm mala: nullā penit⁹ habēt vel ī veste vel in epulis voluptatē

Deniqꝫ tāta [Tu. L. iij

ei⁹ mētē diuine legis emulatio possidebat: vt ꝛ prauitatē ꝑfide gn̄atiōis ꝓphetico vigore corriperet: ꝛ auctoritate feruētis in se sp̄us sci regē ītrepidus īcreparet errātē. Maluitqꝫ vir btissimus sub denūciatiōe iusticie furētis succūbē gladio q̄ꝫ reticē vitatē q̄ māifestare venerat

auctorē. **Alia legēda supra ex sermōe bti bernardi abb de scō iohāne L. i. ser. tertiꝰ**

IAm aggrediam̄ igredi virtutū insignia q̄ deus maiestatꝫ in amico suo iohā ne gl'iosa cumulatiōe signa- uit. Sic eni ab ortu vite sue vsq ad occasū cū hoīb9 ꝯuer satus est vt forma vite morū iformatio haberet. Primꝰ eiꝰ honor est gl'ia in āñūcia- tiōe. Nō ē dissimulāti silētio trāseūdū: q̄ solēni gl'ificatio ne pueri huiꝰ in hūc mundū nūciatr̄ ingressus. Tu. **L. ij.**

ADest āgelꝰ gabriel ꝛ de supiori cardine dñi for titudo dscēdēs stat a dextrꝫ altaris incēsi. Nec qlibet an gelꝰ: sed ille sublimior q̄ btm̄ vgi nūciū attulit singularē electꝰ est vt nūciaret militē: q̄ regē nūciare debebat. Ne timeas archāgelus inqt za charia: qr nascetr̄ tibi filiꝰ pa rentū gaudiū: nobilitas ge nerꝫ: orbis exemplū: ianua vite: decus hoīm: filius regꝫ euāgelij pncipiū: cōuersatio nis splēdor: oīs iusticie pnci [patus. Tu. **L. iij.**

SE cūdus honor est scifica tio in ventre mr̄is. Unde cū oēs in iniqtatibus ꝯcepti sint neminē vnq̄ mortaliū i- fra materna viscera scifica- tum legimꝰ: p̄ter hieremiā ꝛ iohannē baptistā q̄ q̄ ꝛ de singulari vgine nulla sit am biguitas q̄n ipa ab ipis ma ternis visceribus sublimiori sanctificatiōis genere mun- data sit: vtpote sacrariū illō in quo deus ꝛ dei filiꝰ carnē fuerat suscepturus. Sed lō- ge minor fuit scificatio hie remie q̄ iohānis. Ille siqdē in matris vtero scificatus: hic spū sancto repletus fuis- se dignoscit. Multo qppe ex cellētiꝰ est spū scō repleri q̄ scificari. Tu. **L. i. ser. q̄rtꝰ.**

TErciꝰ honor est excel- lentia in exultatiōe. A seculo enim nō est auditū q̄ exultauit q̄s in vētre matris sue: tn̄ hic in gaudio legitur exultasse. Prorsus ammirā da dignatio: puer vix conce ptum: i motum exultatiōis erumpe: eiq gratantr̄ occur rere seruitio dulciori: quē vir ginalis substantie psensit in [fusum. **Lec. ij.**

BEata aīma q̄ in via pctōꝝ nō stetit: sed secretiori semita d celestibus egrediēs officinis inaudite gratulatiōis dulce dinē est sortita. Felix helisa beth ad quā pperat saluta- torijs obsequijs imperatrix sed puer mltō felicior q̄ salu- tātis maiestatē agnoscēs i- fra viscerꝝ tenebrosa volumi- na gaudio gaudet: qr vi tā-

te salutatiõis attẽdit. Et fa
ctũ est inq̃t: vt audiuit salu-
tationẽ marie elizabeth ex-
ultauit i gaudio infãs in vẽo

Q Uartus [eius. R. iij.
honor est gaudiũ in na
tiuitate. Erubesce lucifer q̃
mane oriebar͡: ⁊ conatuũ tu
orꝫ fract⁹ impulsib⁹ tandẽ i-
tellige: q̃r in nouissimo dieꝫ
tanq̃ ꝑdix stultissim⁹ rema-
nebis. Machinatiõib⁹ tuis
fctm̃ est vt humani gener͡ v-
niuersitas in pctĩs ɔciperet
in tristicia nasceret: sed i vẽo
ecce iste sctificat orit i gau-
dio leticia q̧ mũdũ sua nati-
uitate ꝑfũdit. Ecce gen⁹ ar-
mature q̃d tibi constitueras
ad victoriã: iohãni nascit ad
coronã. Tu. R. i. Quintus.

Q Uint⁹ honor est singu-
laritas in ɔuersatione.
Infra teneritudinẽ annorũ
brũs ille puer ad heremũ spũ
ducẽte ductus est. Nec obsti
tit etatis ĩfirmitas quã ma-
iestas dñi secũdabat. Spũs
ei sctũs nõ attẽdit differẽtiã
sexuũ: fragilitatẽ corporuꝫ
annositatẽ tẽpoꝝ: sed quẽcũ
q̧ ⁊ quomodocũq̧ ⁊ qñ vult
dignãtissima replet benigni

R Elin [tate. Tu. R. ij.
q̃t iohãnes mũdũ ho-
mines fugit: nescit patriaꝫ:
aspernat parẽtes: q̃r in soli⁹
dei diuitate: btẽ ɔtẽplatiõis
figit obtut⁹. Mira reꝝ ɔuer
sio: hoĩem vix mũdũ igressũ
mũdi fugere gloriã: ⁊ sctĩ cu
piditates non solũ obliuisci:
sed ⁊ nescire: ꝑpetuũ q̧ stabi
lire cũ diuinitate cõsortium

S Extus honor est R. iij.
nouitas in ꝑdicatione.
Hic volo attẽtius attẽdat in
tentio vestra. post pctm̃ ade
⁊ illius vastationẽ solẽnẽ: ele
cta est iustoꝝ pluralitas infi-
nita: cũ q̃b⁹ deus facie ad fa
ciẽ loquut⁹ fuisse dignoscit.
Trãsfert enoch: eligit noe:
vocat abrahã: iacob deũ fa-
cie ad faciẽ ɔtẽplat. Nec tñ
in sermone dei ad illos aut il
loꝝ ad hoĩes fit aliq̃ mẽtio
de regni celestis ꝑpetua mã
siõe. Ueni ḡ ad iohãnẽ: ⁊ au
di vocẽ exultatiõis: vocẽ leti
cie sermonẽ g͞re: g͞re largita
tem. Penitẽtiã inq̃t agite:
appropinq̃bit eni regnũ ce-
lorum. Lec. i. Ser. sextus.

S Eptim⁹ honor est digni
tas in baptismate Sin
gularis prorsus humilitas.
Uerbũ caro factũ est ⁊ i ꝑfe
ctũ virũ egrediẽs. relicta ho
minũ vniuersitate iohãnẽ q̃-
rit tribilis i ɔsilijs de⁹ sup fi-
lios hoĩm: portans q̧ oĩa ver
bo vtut͡ sue: purgationẽ pec
catoꝝ faciẽs venit a galilea
i iordanẽ ad iohãnẽ vt bapti
saretur ab eo. Lec. ij.

STupet iohãnes ⁊ timo-
re ꝯcutit̃: totũ pᷓtriarchã
hoꝛroꝛ inuaſit. Ego inq̃t a te
debeo baptiſari: ⁊ tu vẽis ad
me? Dixit ei ſaluatoꝛ. Sine
modo. Sic enĩ decet nos im
plere oẽm iuſticiã. Octauus
honoꝛ ẽ ꝑma reuelatio de tri
nitate. A creatione celi ⁊ t̃re
vſqꝫ ad hunc locũ: nuſq̃ trini
tas mãifeſte apparuit hoĩbꝰ
ſed rex ⁊ verboꝝ iuolucris in
uoluta fuit tãte et̃nitas cla-
ritatis. Tu aũt. R. iij.
DEniqꝫ creationẽ homĩſ
creatoꝛ rex ſũma dignitate
cõmẽdãs: faciamus inq̃t ho
minẽ ad ymaginẽ ⁊ ſiĩtudi-
nẽ nr̃am. Reuerẽdũ reuera
ꝑuilegiũ: nec vlli tradit̃ crea
ture Creatura illa ſublimioꝛ
numeroſitas angeloꝝ: ⁊ ele-
mẽtoꝝ oĩm ordinat̃ cõnexio
variata: ſed oĩ̄ipotẽtiſ ꝓſciẽ
tia tm̃ opus alta taciturnita
te ꝓſpectat. Tu. L. i. ſeptimꝰ.
NOnꝰ honoꝛ eſt: qꝺ coꝛã
turbis cõmẽdat̃ a veri-
tate. Dñe q̃s eſt qꝛ inotuiſti
ei? Audi q̃d de iſto veritas ꝓ
teſtet̃. Cũ audiſſet iohãnes
in vinculis opa xp̃i miſit ad
eũ diſcipulos ſuos: ⁊ reſpon
ſũ eſt eis. Ceci vidẽt q̃ verita
tis euãgelice ꝓſeq̃tur narra
tio copioſa. Recedẽtibꝰ autẽ
nũciĩs: ne forte in eoꝝ ꝓſẽtia
adulationẽ redolere videret̃:
cepit ieſuſ dicẽ ad turbas de
iohãne. Quid exiſtis in deſ̃
to vidẽ? Arũdinẽ vẽto agita
[tã. R. ij.
OMira teſtifi-
catio redẽptoꝛis. Quis
igreſſus ẽ mũdũ: ⁊ mũdũ vel
in aliquo nõ cognouit: quem
vel vẽtoſa felicitas: vl̃ aduer
ſitas turbida: vel cuiuſlibet
p̃cti aura tenuis nõ inflexit?
Ad extremum ſubinfert̃ qꝺ
terrã excedat: trãſeat celum
ipmqꝫ v̾ticẽ ãgelice puritatiſ
attigat Int̃ natos inq̃t muli
ex nõ ſurrexit maioꝛ iohãne
baptiſta. Quid vis amplius
De nullo alio potuit dici ar-
gumẽtũ qꝺ dc̃m̃ eſt de iohã
[ne. R. iij.
DEcimꝰ ho
noꝛ eſt: aſſertio matris
eccleſie. Illa enĩ mater ⁊ ma
giſtra oĩm eccleſiaꝝ eccleſia
romana ꝓ qua ⁊ cui dc̃m̃ eſt
ego ꝓ te rogaui vt non defici
at fides tua: in honoꝛe iohan
nis baptiſte: poſt ſaluatoris
nomẽ cõſecrata eſt ⁊ ſignata
Dignũ nanqꝫ erat vt ſentẽti
am ſpõſi: ſponſe auctoꝛitas
ſequeret̃: ⁊ ſingularẽ amicũ
eius illuc proueheret vbi ipa
electio ꝑncipatũ conſcendit.
Proculdubio: hec ẽ ſingula
ris i illa ipa vꝛbe iohãnem ec
cleſie vendicare ꝑmatũ quã
duo celi luĩaria moꝛte clariſi
cauerũt. Crucifigit̃ petrus:
paulꝰ gladiat̃: ⁊ dignitas re

manet pcursori. Tu autem.
¶ Sequūt suffragia cōia dicēda ad matutinas et vs. p anni circulū. Et pmo ab aduentu vsq natale dñi de btā maria. an.
Spiritus sctūs in te descēdet maria ne timeas habēs in vtero filiuz dei allā. an. Ne timeas maria inuēisti grām apud dñm ecce cōcipies et paries filium allā. an. Angelus dñi nūciauit marie et cōcepit de spū sācto allā. an. Btā es maria q credidisti pficiētur in te q dicta sūt tibi a dño allā. an. Beatā me dicēt oēs gñationes qz ancillā hūilē respexit dñs an. Quō fiet istud angele dei qz vir in cōcipiendo nō ptuli audi maria virgo spūs sctūs supueniet in te et virt altissimi obūbrabit tibi. ā. Ecce ancilla dñi fiat mihi fm verbuz tuū. an. Aue maria gra plena dñs tecū bndicta tu i mulierib allā. Ad mat. V. Aue maria gra. Ad vs. V. Ecce ancilla dñi. Coll.
Deus q de btē marie vgis vtero vbuz tuū angelo nūciāte carnē suscipē voluisti: pstā supplicib tuis vt q vere eā genitricē dei credim: ei apud te intcessionib adiuuemr. P eū. xpz. De sctō iohāne baptista an. Qui post me vēit añ me fctūs est cui nō sū dign calciamēta soluē. ā. Ueniet fortior me post me cui nō sū dign solue corrigiā calciamētor ei. ā. Uox clamātis in deserto pate viā dñi rctās faci te semitas dei nri. ā. Hoc ē testioniū qd phibuit iohānes q post me vēit añ me fctūs ē. V. tā ad matu. q ad vs. Fuit homo missus a deo. Collecta
Omps sēpit ne de da cordib nris illā tuar rctitudinē semitar: quam btūs ioh. in deserto vox clamātis edocuit iesū xpm dñm nrm. Amē. De oib sctis. ā. Ecce dñs veniet et oēs scti ei cū eo et erit i die illa lux magna allā. Ad mat. V. Gliosus de. Ad vs.
Non Iustor aie. collā. Cōsciētias nras qs dñe visitando purifica vt veniēs iesus xps fili tu dñs nr cū oibus sctis: paratā sibi in nob inuēiat māsionē. Qui tecū. Itē ab octa. epy. vsq ad purifi. suffr. et primo de btā maria: ā. O admirabile cōmertiuz creator gñis hūani aiatū corp sumēs de virgine nasci dignat est et pcedēs hō sine semine largitus est nobis suā deitatē. an. Qñ nat es ineffabiliter de virgine tunc implete sūt scpture sicut pluuia in vellus descēdisti vt saluum faceres genus hūanū te laudam deus noster. an.

Rubum quē viderat moyses incōbustū cōseruataꝫ agnouimus tuā laudabilem virginitatem dei genitrix intercede pro nobis. an. Germinauit radix yesse orta ē stella ex iacob virgo pepꝑit saluatorē te laudamꝰ deꝰ noster. an. Ecce maria genuit nob̄ saluatorē quē iohānes vidēs exclamauit dicēs ecce agnꝰ dei ecce qui tollit pctā mūdi allā. ℣. ram ad matuti. ꝙ ad vesperas Collecta. Post partum.

DEus qui salutis eterne bētē marie virginitate fecūda hūano generi premia prestitisti: tribue q̄s vt ipsam pro nobis ītercedere sentiamus p quā meruimꝰ auctorē vite suscipere. Dn̄m nostruꝫ iesū xp̄m. Amen. De scto io hāne baptista. an. Baptisat miles regē seruꝰ dn̄m suū iohannes saluatoreꝫ aqua iordanis stupuit colūba protestat paterna vox audita est hic est filiꝰ meꝰ. an. Baptista cōtremuit ꝛ nō audet tangere sanctuꝫ dei verticē sed clamat cū tremore sāctifica me saluator. ā. Precursor iohānes exultat cuꝫ iordāe baptizato dn̄o facta est orbis frārū exultatio facta est pctōrū nostroꝝ remissio sanctificās aquas ipi om̄s clamemꝰ miserere nobis. ℣. Fuit homo missus. Ad matu. Colllecta.

PResta quesumꝰ om̄ipotens deꝰ vt familia tua per viā salutis incedat ꝛ beati iohānis p̄cursoris hortamēta sectando ad eū quē p̄dixit secura pueniat. Jesū xp̄m do. nr̄m. Amē. Ad vs̄. Collectā.

BEati iohānis baptiste nos quesumꝰ dn̄e p̄clara comitetꝰ oratio: ꝛ quē venturū esse p̄dixit: poscat nobis fore placatū. Jesū xp̄m dn̄ꝫ nr̄m. Amen. De omnibꝰ sāctis. an. Corpora sctōrum in pace sepulta sūt et viuent nomina eorū in eternū. an. Exultabūt sancti in gloria letabuntꝰ in cubilibꝰ suis. ā. Reddet deus mercedē laboꝝ sanctis suorū et deducet illos in via mirabili. vel loco feie ac. an. Via iustoruꝫ recta facta est et iter sanctoꝝ p̄paratum est. an. Om̄s electi dei nostri memoramini ante deū vt vestris precibꝰ adiuti mereamur vobis adiungi. Ad matu. ℣. Gloriosus deus in sctis. Ad vs̄. ℣. Justoꝝ aīe. Collecta.

LEtetur ecclesia tua deus oīm sanctoꝝ tuoruꝫ cōfisa suffragiis: atq꜎ eorum precibus gloriosis ꝛ deuota permaneat ꝛ secura cōsistat. Per. ¶ Jtē post purificationem de beata maria. ā. Sancta dei genitrix intercede p

nobis de cui⁹ vtero processit redemptio mūdi allā. an. Alma vgo maria que genuisti xp̄m intercede pro nobis. ā. In prole mater in partu virgo gaude et letare virgo mater dn̄i. an. Intemerata vgo q̄ redēptorē isrł pepisti ꝛ post ptū vgo iuiolata pmāsisti dei gēitrix itercede ꝓ nobis. Ad mat. ℣. Post partū. Collectā.

Protege dn̄e famłos tuos subsidijs pacis ꝛ btē marie semꝑvirginis patrocinijs cōfidētes: a cūctis hostibus redde securos. Per xp̄z Ad vs. ℣. Ora pro nobis scā dei genitrix. ꝛc. Collecta.

Porrige nobis dn̄e deus dexterā tuā ꝛ ꝑ interceſſionē beatissime dei genitricꝭ marie: auxiliū nobis sugne virtutis impende. ꝑ eū. xp̄z. De scto iohāne baptista. an. Elizabeth zacharie magnū virū genuit iohānē baptistā p̄cursorē dn̄i. an. Innuebāt pr̄i eius quē vellet vocari eū ꝛ scripsit dicēs iohānes ē nomē ei⁹. an. Johānes vocabit nomē ei⁹ ꝛ in natiuitate ei⁹ mlti gaudebūt. ā. Nazare⁹ vocabit puer iste vinū et sicerā non bibet ꝛ oē imūdū nō mā ducabit ex vtero matrꝭ sue. ℣. Fuit hō. Ad mat. ꝛ vs. collecē vtš. Itē de oib⁹ sctis añe. ℣. ꝛ collcā vtš. ¶ Suffragia q̄dragesimal tp̄is dicēda diebꝰ ferialꝭ post ho. canonicas a feria scd̄a post iuocauit vsq̄ feriā terciā ebd. pēitēcialis iclusiue. Et p̄mo p⁹ mat. ps. Dn̄e exaudi orōnē meā ꝛ clamor. In fine. Gloria patri. Sicut erat in. kyriel. xp̄e eleysō. kyriel. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Orem⁹ ꝓ pctis ꝛ negligēcijs nr̄is. Dn̄e ne memineris. Dn̄e exaudi. Dn̄s vobiscum. Orem⁹. Collecta.

Ineffabilē misericordiā tuā nobis dn̄e clemēter ipende vt simul nos ꝛ a pctis omibus exuas: ꝛ a penis quas ꝓ his meremur eripias. ꝑ xp̄z Post terciā. ps. Beatus qui intelligit. In fine. Gloria patri. Sicut erat. Kyrieleyson Xp̄e el. kyriel. pater noster. Et ne nos. Pro pastore nr̄o Dn̄s cōseruet eum. ꝛc. Dn̄e exau. Dn̄s vo. Orem⁹. Collā

Omnipotens sempiterne deus qui facis mirabilia magna solus p̄tende suꝑ famulum tuū pontificem nr̄m et suꝑ cūctas cōgregatiōes illi cōmissas sp̄m gratie salutaris: et vt in veritate tibi cōplaceāt: ꝑpetuū eis rorē tue bn̄dictiōis ifūde. Per xp̄m. Post vi. p̄. Inclīa dn̄e aurē tuā ꝛ exau. me. In fine. Gl̄ia pr̄i. Sicut erat. Kyrieleysō. Xp̄el. Kyriel. Pr̄ nr̄. Et ne

nos. Pro rege nr̃o. Dñe sal
uũ fac regẽ. ꝛc̃. Dñe exau.
Dñs vobiscũ. Orem⁹. Colla

Quesumus omp̃s de⁹ vt
famulus tu⁹ rex noster
qui tua miseratõne suscepit
regni gubernacula virtutũ
etiam oim a te percipiat in-
cremẽta:: q̃bus decent' orna
tus et vitioꝝ mõstra euitare
ꝛ hostem superare: ꝛ ad te q̃
via veritas ꝛ vita es gratio-
sus valeat ꝑuenire. Qui vi-
uis ꝛ regnas. Post. ix. ps.
Deus venerũt gẽtes. In fine
Gloria pa. Sicut erat. Kyri
eleyső. Xp̃el. Kyriel. Pat
noster. Et ne nos. Esto nob
dñe turris fortitudinis. A
facie inimici. Dñe exaudi.
Dñs vo. Oremus. Collecta

Hostiũ nostroꝝ q̃s domi
ne elide superbiã: ꝛ de-
xtere tue virtute prosterne.
Per xp̃m. Post vei. ps. Ad
te leuaui ocul. In fine. Glia
patri. Kyriel. Xp̃el. Kyriel
Pater noster. Et ne nos.
Memor esto congregatiõis
tue. Quã possedisti ab initio.
Dñe exaudi. Dñs vo. Colla

Ascẽdãt ad [Oremus
te dñe preces nr̃e: ꝛ ab
eccl'ia tua cũctã repelle neq̃
ciã. p xp̃m. Post cõple. ps:
Usqquo domie obliuisceris
In fine Gloria patri. Sicut
erat. Kyrieleyső. Xp̃el. Ky-
rieleyson. Pater noster. Et
ne nos. Exurge dñe adiuua
nos. Et libera nos. Dñe ex.
Dñs vo. Oremus. Collecta

Absolue q̃sumus domi-
ne nostroꝝ vincula pec
catoꝝ: ꝛ quicquid ꝑ eis me-
remur propiciatus auerte.
Per xp̃m dñm nr̃m. Amẽ.

Suffragia ab octauis pa
sche vsq; ascẽs. dñi: ꝛ p̃mo d
resurrectiõe. Notãdũ tamẽ
q; singulis sabbatis ꝛ in pri
mis ves. ix. lec. vsq; pẽthecos-
sten. exceptis p̃mo sabbato
post octa. pasche ꝛ festo scẽ
crucis fit memo. de resurre.
per hãc an. Xp̃us resurgens
ex mortuis iam nõ moritur
mors illi vltra non dñabitur
quod enĩ viuit viuit deo allã
allã. Deifi. an. de resurrecti
one cões. an. Surrexit dñs
de sepulchro q̃ pro nobis pe
pẽdit in ligno allã allã allã.
an. Crucẽ scãm subijt q̃ infer
num cõfregit accinct⁹ est po
tẽtia surrexit die tercia allã
an. Crucifix⁹ surrexit a mor
tuis redemit nos allã allã. a
Surrexit xp̃s ꝛ illuxit pp'lo
suo quẽ redemit sãguine suo
allã. Ad ves. ℣. Resurrexit
dñs. Sicut dixit vobis. Ad
matu. ℣. Surrexit dñs vere
ꝛ apparuit simoni allã. Colle
cte sequẽtes dicũtur succes-
siue. Collecta.

PResta q̄s oṗs ꝛ miseri-
cors deꝰ vt i resurrecti-
one dn̄i nr̄i iesu xp̄i: ꝑcipia-
mꝰ veracit̄ portionē. Qui te
[cū viuit. Collā.
SOlita
nos q̄s dn̄e pietate cu-
stodi: vt q̄ vnigeniti tui passi
one sumꝰ redēpti eiꝰ resurre
ctiōe letem̄. Qui t. vi. Collā
Repelle q̄s dn̄e ꝯscriptū
lege pcti cirographuꝫ
qd̄ in nobis paschali miste-
rio: ꝑ resurrectioneꝫ filij tui
euacuasti. Qui te. Collā
Christianā q̄s dn̄e respi-
ce plebē ꝛ quā paschalibꝰ di-
gnatꝰ es renouare misterijs
a tp̄alibꝰ culpis dignant̄ ab
solue. Per d. De btā maria
an. Sctā dei genitrix int̄ce
de ꝓ nobis de cuiꝰ vtero ꝓces
sit redēptio m ūdi allā. ā. Al
ma v̄go maria que genuisti
xp̄m int̄cede ꝓ nobis. ā. In
ꝓle mater in partu v̄go gau
de ꝛ letare mater dn̄i. ā. In
temerata virgo q̄ redēptorē
israel peperisti ꝛ post ptū in
uiolata permāsisti dei geni-
trix intercede ꝓ nobis. Ad
mat. ℣. Post ptū. Collecta
PRotege dn̄e famlos tu
os subsidijs pacis ꝛ btē
marie semꝑ virginis patro-
cinijs cōfidētes: a cūctis ho
stibus redde securos. ꝑ xp̄m
Ad ves. ℣. Ora ꝓ nobis sctā
dei ge. Ut dig. Collecta.

POrrige nobis deus de-
xterā tuā: ꝛ per int̄cessi
onem beatissime dei genitri
cis marie: auxiliū nobis su-
perne virtutis ip̄ende. Per
eundem xp̄m dn̄m. De sctō
iohē bapti. ā. Elizabeth za
charie magnū viꝝ genuit io
hannē baptistā p̄cursorē do
mini. an. Innuebāt p̄ri eius
quē vellet vocari eū ꝛ scripsit
dicēs iohānes est nomē eiꝰ.
an. Johānes vocabit̄ nomē
eius ꝛ in natiuitate eiꝰ mul-
ti gaudebūt. an. Nazareus
vocabit̄ puer iste vinū ꝛ sice
ram nō bibet ꝛ oē imundū
nō mād ucabit ex vtero ma-
tris sue. Ad mat. et vespas
℣. Fuit homo. Collecta.
PResta q̄s omp̄s deus vt
familia tua ꝑ viā salutꝫ
incedat: ꝛ bti iohānis p̄cur-
soris hortamenta sectando
ad eū quē predixit secura ꝑ-
ueniat iesum xp̄m dn̄m no-
strum. amē. Ad ves. Collectā
BEati iohānis baptiste
nos q̄s dn̄e p̄clara co-
mitet̄ ofo: ꝛ quē vēturū esse
p̄dixit poscat nobis fore pla
catuꝫ iesū xp̄m dn̄m nostrū.
De oībꝰ sāctis. an. Scti tui
dn̄e florebūt sicut liliuꝫ allā
ꝛ sicut odor balsami erūt añ
te allā. an. Sācti et iusti in
dn̄o gaudete allā vos elegit
deus in hereditatē sibi allā.

an. Scti tui dn̄e sicut palma florebūt allā allā. an. Uox leticie in tabernaculis iustoꝝ allā. iii. an. Lux ꝑpetua lucebit sctis tuis dn̄e allā ꝛ eternitas tp̄m allā. iiij. ℣. ꝛ coll. vtʒ

¶ Itē a trinitate vsqꝫ ad aduentum suffꝛ. De beata maria vtʒ. De sancta cruce. an. Per signū crucis de inimicis nostris libera nos de⁹ noster. ā. Saluator mūdi salua nos q̄ ꝑ crucē ꝛ sanguinē redemisti nos auxiliare nobis te deꝑcamur deus noster. ā. Salua nos xp̄e salua nos per virtutem sācte crucis qui saluasti petrū in mari miserere nobis. an. Adoremus crucis signaculū per quod salutis sūpsimus sacramētū. Ad matuti. ℣. Adoramus te xp̄e et benedicim⁹ tibi. Quia ꝑ sanctā crucē tuā redemisti mū[dum]. Colla.

Adesto nobis q̄s dn̄e deus noster: et quos sctē crucis letari facis honore: eius quoqꝫ ꝑpetuis defēde subsidijs Per xp̄m. Ad vʒ. ℣. Om̄is terra adoret te deus ꝛ psallat tibi. Psalmū dicat noī tuo dn̄e. [Orem⁹.] Collā.

Perpe tua q̄s dn̄e pace custodi quos ꝑ lignū sctē cruc꜡ redimere dignat⁹ es. Qui viuis ꝛ re. De sctō iohāne. vtʒ. De oib⁹ sctis. an. Corpa scōꝝ in pace sepulta sūt ꝛ viuēt noīa eoꝝ in eternū. ā. Exultabūt scti in gloria letabunt in cubilibus suis. an. Reddet deus mercedē laboꝝ sctis suoꝝ ꝛ deducet illos ī via mirabili Uel loco tꝑe aīe ā. Uia iustoꝝ recta facta est ꝛ iter scōrū ꝑparatū ē. ā. Om̄is electi dei nr̄i memorami aī deum vt vr̄is ꝑcib⁹ adiuti mereamꝰ vobis adiūgi. Ad matu. ℣. Gloriosus de⁹ ī scis suis. Ad vesp. ℣. Iustoꝝ aīe. Collecta.

Uetet eccl'ia tua de⁹ oīs sctōꝝ tuoꝝ cōisa suffragijs: atqꝫ eoꝝ ꝑcibus gloriosis: ꝛ deuota ꝑmaneat: ꝛ secura cōsistat. Per dn̄m.

C dat centenos: sed quingentos tibi dat d.
Dc. sexcentos. M. mille. c. si preesit aufert.
Centum: sic numerū debes cōscribere totū.

Ad inueniēdum aureum numerū.

Facili eni mō sic inuēies aureū numerū cuiuslibz āni. Cōputa ānos dñi a pncipio table aurei nūeri: Incipiēdo ab āno dñi. M. cccc. lxxxvi dādo ipi āno pncipiū tabule puta. v. p aureo nūero. Et anno dñi. M. cccc. lxxxvii. dabis vi. p aureo nūero. Anno dñi. M. cccc. lxxxviii. da vii. p aureo numero. Et sic ɔseqnt ānis icarnatiōis dñi tabule aureū numerū applicādo vsqz ad finē. Et iterū cū opus ē a pncipio tabule reīcipies vt prius: ppetue tn ānos icarnatōis ɔtinuādo qm sp numerus tabule corrñdēs annis talit ɔputatis aureū tibi numerū infallibilit demōstrabit. **Tabula aurei numeri.**

v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiiii. xv. xvi. xvii. xviii. xix. i. ii. iii. iiii.

Ad inueiēdū cyclū solarē z lrāz dñicalē ac bissextum

Cyclū solarē z lrāz dñicalē ac bissextū ɔsili mō leuit hēbis. Cōputa ānos dñi a pncipio tabule cycli solaris subscripte ichoādo etiā ab āno dñi. M. cccc. lxxxvi. attribuēdo sibi pncipiū tabule: videlz. xi. p cyclo solari. Anno vero. M. cccc. lxxxvii. dabis p eodē cyclo. xii. Et anno M. cccc. lxxxviii. da. xiii. p cyclo solari: sicqz subseqnt annis icarnatiōis dñi nūerū tabule cycli solaris adiūgendo vsqz ad finē. Iterūqz cū opus fuerit a pncipio icipiēdo ppetue ānos cōtinuabis. Sp eni nūerus tabule ānis dñi corrñdēs cyclū tibi solarē infallibilit idicabit. Sub q directe illius āni ɔperies lrām dñicalē. Que si nullā sub se aliā lrām habuerit annus dicet cōis. Si aūt habet sub se aliā vocabit bissextus. Cuius āni bissexti lrā dñicalis q est supior durabit a pncipio kalēdariī vsqz ad festū scti matthie. Inferior aūt ad reliquā ptē vtilis erit.

De cyclo solari z lrā dñicali tabula ac bissexti.

xi.	xii.	xiii.	xiiii.	xv.	xvi	xvii.	xviii	xix.	xx	xxi	xxii	xxiii	xxiiii
A	g	f	d	c	b	A	f	e	d	c	A	g	f
		e				g				b			

xxv.	xxvi.	xxvii.	xxviii.	i.	ii.	iii.	iiii.	v.	vi.	vii.	viii.	ix.	x.
e	c	b	A	g	e	d	c	b	g	f	e	d	b
d				f				A				c	

Ad inueniēda festa mobilia.

¶ Notādū est ꝙ hec regula nūꝗ̄ fallit: neqꝫ i bissexto neqꝫ sine bissexto. Qñ numer⁹ aureus currit p. i. numera. xxvi dies a crastino epyphanie ⁊ p̄ma dñica post fac septuagesimā: et sic de aliꝗs ꝓut annotatū est.
Qñ currit per. ij. numera. xv. dies
Qñ currit per. iij. numera. xxiij. dies
Qñ currit per. iiij. numera. xxiij. dies
Qñ currit per. v. numera. xij. dies
Qñ currit per. vi. numera. xxxi. dies
Qñ currit per. vij. numera. xx. dies
Qñ currit per. viij. numera. xxxix. dies
Qñ currit per. ix. numera. xxviij. dies
Qñ currit per. x. numera. xvij. dies
Qñ currit per. xi. numera. xxxviij. dies
Qñ currit per. xij. numera. xxv. dies
Qñ currit per. xiij. numera. xiiij. dies
Qñ currit per. xiiij. numera. xxxiij. dies
Qñ currit per. xv. numera. xxij. dies
Qñ currit per. xvi. numera. xi. dies
Qñ currit per. xvij. numera. xxx. dies
Qñ currit per. xviij. numera. xix. dies
Qñ currit per. xix. numera. xxxviij. dies
¶ Regula. A dñica septuagesime vsqꝫ ad diē cinex sūt dies xviij. cōputādo diē septuage. ⁊ cinex id ē includēdo vtrūqꝫ
A die cinex vsqꝫ ad pascha sūt dies. xlvij. includēdo vtrūqꝫ
A pascha vsqꝫ ad ascen. dñi sūt dies. xl. includēdo vtrūqꝫ
Ab ascen. vsqꝫ ad pēthecostē sūt dies. xi. includēdo vtrūqꝫ
A pēthecoste vsqꝫ ad t̄nitatē sūt octo dies īcludēdo vtrūqꝫ
A trinitate vsqꝫ ad festuꝫ sacramenti altaris sunt dies. v. includendo vtrūqꝫ.
¶ Qñ b̄ndictiōes nuptiax aperiūtur ⁊ claudūtur
Aspiciens veterem circū. qua. quis. b̄ndicta.

Uigilie tam solēnitatū ꝗ̄ apostolox.

Mati. Penthe. Qui. Jo. Lau. Assumptio sancta.
Petrus ⁊ Andreas. Paulus cū Simōe. Judas.
Ut ieiunem⁹ nos āmonet atqꝫ Mattheus
Quattuor tpa. Post pen. crux. lu. cinēs: q̄ttuor tpa q̄res.

Commune sctōrū in tpe
paschali. Et p̄mo de sā-
ctis .iij. lect. Ad vs̄. sola. an.
Allā .iij. sup ps fer. hyꝰ. cap
℣. vt in alio cōi. Ad mgt. an
Filie hirlm venite et videte
martyrē cū corona qua coro
nauit eū dñs in die solēnita-
tis ⁊ leticie allā allā. Coll. su-
is locis. Mē°. de resurrectōe
cū Suffr. ⁊ cōplet. tpis. Ad
mat. Inui. Allā. iij. In noct
sola. an. Allā. i. sup. ix. ps.
illiꝰ sctī vel sup noct. ferial. si
missa caruerit. ℣. añ lect. de
cōi ꝯm fer. Re. iferiꝰ suis loc
vniꝰ marty. vel ꝯfessoris. ℟.
Btūs vir q̄ metuit dñm allā.
In mādatis eiꝰ cupit nimis
allā allā allā. ℣. Potēs i ter
ra erit semē eiꝰ gñatio recto-
rū bñdicet. In. ℟. Letabit
iustus in dño ⁊ sperabit in eo
et laudabūt. Omēs rctī cor
de allā allā. ℣. Letami in do
mino ⁊ exultate iusti et glia-
mini. Oēs. ℟. Filie hierlm
venite ⁊ videte martyrē cū
corona qua coronauit eū do
minꝰ. In die solēnitatis ⁊ le-
ticie allā. ℣. Quoniā confor
tauit seras portarū tuaꝝ bñ
dixit filijs tuis i te. In die so
Añ laud. ℣. de alio cōi. In l.
sola. an. Allā ego sū vitis ve-
ra allā vos palmites estis allā
allā. Ps sol. hyꝰ. cp. ⁊ ℣. vt in
alio cōi. Ad bñꝰ. an. Beatꝰ
vir q̄ metuit dñm allā in mā
datis eiꝰ cupit nimis allā. coll
⁊c. vts. Uniꝰ martyris ad p̄-
mā. an. Allā ego sū vitis. vtā.
cet. solito. Ad .iij. an. Qui se
q̄tur me. Ad vi. ā. Qui mihi
ministrat. Ad ix. an. Ego sum
via veritas ⁊ vita nemo venit
ad patrē nisi p me allā. cetera
de cōi. ¶ Uniꝰ cōfesso. Ad p̄-
mā. an. Allā ego sū vitis Ad
iij. an. Nō est inuētus. Ad vi
an. Bñdictionē. Ad ix. an.
Ego sū via ⁊ veritas. ⁊ cetera
de alio cōi. ¶ Plior. marty.
vel ꝯfesso. ℟. Preciosa i cō-
spcū dñi allā. ℣. Mors sctōꝝ
eiꝰ allā. ℣. In cōspctū oīs po
puli eiꝰ in atrijs domꝰ dñi in
medio tui hirlm. Mors. ℟.
Tristicia vr̄a allā. Cōuertet
i gaudiū all. all. ℣. Mūdꝰ aūt
gaudebit vos aūt cōtristabi-
mini sed tristicia vr̄a. Cōuer
tet. ℟. Lux ppetua lucebit
sctis tuis dñe. Et etn̄itas tē
porū allā allā. ℣. Vox leticie
⁊ exultatiōis i tabernaculis
iustoꝝ. Et etn̄itas. Añ laud.
℣. de alio cōi. ⁊ in lau. sola. ā.
Allā. Ego sum. vts. Ad bñꝰ
an. Hierlm ciuitas sctā orna
mētis martyrū decorata cu
ius platee sonāt voces de die
in diē allā allā allā. colla ppa
cetera vts. Ad p̄mā. an. Allā
ego sū vitis. Ad iij. an. Vox
leticie in tabernaclis iustoꝝ

alleluya allā allā. Ad sextā
an. Sācti tui dñe florebūt si
cut liliū allā ꝛ sicut odor bal-
sami erūt ante te allā. Ad ix
an. Ego sum via. cetera d alio
cōi. ¶ Itē de scis ix. lec. nisi
alias siferi⁹ ordine ꝑ. Ad mat
Inuit. Allā. ij. In pmo noc.
an. Allā. i. In. ij. noc. ā. Vox
leticie. In. iij. noct. an. Lux
ppetua lucebit scis tuis dñe
allā ꝛ eternitas tpꝫ allā all. all.
pia ꝟ. an lec. vt notaꝰ in alio
cōi. ℟. suis locis dicēda. ℟.
Lux ppetua. vꝰs. plurimoꝝ
marty. ℟. Vidi portā ciuita
tis ad oriētē positā ꝛ apłoꝝ
noia ꝛ agni sup eam scripta
Et sup muros ei⁹ angeloꝝ
custodiā allā. ꝟ. Vidi celū no
uū ꝛ trā nouam ꝛ ciuitatē no
uā hirlꝫ descēdētē d celo. Et
sup. ℟. Vidi ciuitatē sctām
hierusalē ornatā ꝛ cōpositā
de oronibus sctōꝝ. Ibi cātāt
martyres canticū nouū allā
ꝟ. Vidi celū nouū ꝛ terram
nouā ꝛ ciuitatē nouā hieru-
salem descendentem de celo
Ibi can. ℟. Virtute magna
reddebāt apłi. Testioniū re
surrectionis iesu xpi dñi nři
allā. ꝟ. Repleti quidē spiritu
scō loqbāt vbū dei cū fiducia
Testi. ℟. Isti sunt agni no-
uelli q ānūciauerūt allā mo-
do venerūt ad fōtes. Reple-
ti sūt claritate allā all. ꝟ. In
cōspectu agni amicti sūt sto
lis albis et palme in manib⁹
eorum. Repleti. ℟. Candidi
facti sunt nazarei eius alle-
luya splendorē deo dederūt
alleluya. Et sicut lac coagu-
lati sūt alleluya alleluya. ꝟ.
In oēm terrā exiuit son⁹ eoꝝ
et in fines orbis terre verba
eorum. Et sicut. In laud. an
Allā. Ego sū vitꝫ vera vꝰs. ā.
Si māseritis in me: et verba
mea in vobis māserint quod
cūqꝫ petieritꝫ fiet vobis allā.
an. Si cognouissetꝫ me ꝛ pa-
trem meū vtiqꝫ cognouissetꝫ
ꝛ amodo cognoscetis eum ꝛ
vidistis eū alleluya. an. Ego
sum via cetera vt infra. ¶ Am
brosii epi et cōfessoris. Ad vs.
an. sola. Allā. ix. sup ps fe
rial. hy⁹. cap. ℟. ꝛ ꝟ. de alio
cōi. Ad mgt. an. Filie hirlꝫ
Collā. Da qs. de cōi. Mē. d
resurrectione. Completo. vt
in octa. pasche. Ad matut.
Inuitat. Allā. ij. ps. Venite
In pmo noct. an. Alleluya.
de sup. iij. ps omi noct. vni⁹
cōfesso. ꝟ. Amauit. Lect. i.

Posito in admistratōe p
fecture galliaꝝ pře eius
ambrosio: nat⁹ ābrosius est.
Qui infās in arce ptorii cu
nis positus: cū dormiret ap
to ore: exāmē apū subito ad
ueniēs faciē ei⁹ atqꝫ ora ople
uit: ita vt ingrediēdi i os ei⁹:

egrediēdiq̄ frequtarēt vices
℞. Beatus vir. Lectio scḋa.
Quē pater ꝙ ppterea cū matre vel filia deābulabat: ne abigerent ab ancilla ꝗ curā nutriēdi infātis susceperat ꝓhibēs [sollicita enim erat ne infāti nocerēt] expectabat eni patrio affectu ꝙ si ne illud miraculū clauderet
℞. Lerabit. Lectio tercia.
At ille post aliq̄diu euolātes: in tātā aeris altitudinē subleuate sūt: vt hūanis oculis minime cernerētur Baptizat⁹ itaq̄: fert omnia ecclesiastica officia adipicisse atq̄ octauo die ep̄s ordiat⁹ est sūma grā ⁊ leticia cūctoꝝ
℞. Filie hierusalē. In .ij. no. an. sola. Vox leticie sup. iij. ps vnī⁹ cōfes. ℣. Justū dedu [xit]. [Lec. iiij]
Erit post ānos aliq̄t ordinatiōis sue ad vrbē romā hoc est ad propriū solū pre[x]it: ibiq̄ sctā 3 puellā cui manū offerre solebat in domo ꝓpria cū germana sicut reliq̄rat īuenit: iā 3 m̄re defūcta atq̄ cū illa dexterā illi⁹ oscularet: subridens ait illi. Ecce vt dicebā tibi: sacerdotis manum oscularis. ℞. Preciosa. Lectio q̄nta
Per idem tp̄s cū transiy berim apd̄ quādā clarissimā inuitat⁹ sacrificiu3 in domo offerret: quedā balneatrix ꝗ paralitica ī lecto iacebat: cū cognouisset ibidem esse dn̄i sacerdotē: in sellula se ad eādem domū ad quā ille īuitatus aduenerat portari fecit: atq̄ orāti et imponēti man⁹ vestimēta attigit. ℞. Tristi[cia]. Lect. vi.
Cum aūt [cia. ꝙ pdctā paralitica oscularet vestimēta viri dei: statim sanitatē recepit ⁊ ambulare cepit vt adimpleret illud dn̄i cū dictū ad apostolos: etiam maiora his faciet; credētes in noīe meo. Quod tn̄ signū sanitat; vt mirabile fuit: ita etiā ne occultu3. ℞. Lux ppetua. In .iij. no. sola. an. Lux ppetua. sup. iij. ps vnī⁹ ɔfes ℣. Just⁹ vt palma. Lect. vij.
In ciuitate itaq̄ florentinoꝝ: cū in domo clarissimi cuiusdam viri derēti ⁊ qd̄ est ampli⁹ xp̄i maneret: fili⁹ ip̄i⁹ pānosius noīe admodu3 paruulus: cū sp̄ū īmundo laboraret: freq̄nti orōne et impositione manus sacerdotis ip̄ius est sanatus. ℞. Vidi ciuitatem .l. Lectio octaua.
Post aliq̄ntos dies: subita infirmitate corrept⁹ p̄fatus īfantul⁹ exalauit spiritū. Cuius mater valde religiosa ⁊ plena fide ac timore: allato illo d̄ supiori parte dom⁹: ad īferiora descēdit atq̄ in lectō sacerdot; [ip̄o absēte]

cōposuit. ℟. Magnificauit
CUm aūt reuer [℟. ix.
sus esset sacerdos dei: ⁊
puerū mortuū in lecto suo ī-
uenisset [erat enī tēpe illo
extra domū positus] misera
tus matrē/⁊ fidē ipsius con-
templat⁹: heliseo sīīs supra
corpus infantis seipm̄ cōpo
suit: atq̄ orādo meruit vt vi-
uū redderet matri quē mor-
tuū inuenerat: atq̄ etiā īfan
tulo libellū cōscripsit vt qđ p
etatē infantiā scire nō pote-
rat: legēdo agnosceret. ℟.
In medio eccłie. qđ repetit
Te deū. Ante lau. ℣. Os iu
sti. In lau. ā. Allā ego sū vi-
tis. an. Nō est inuētus. an.
Ideo iureiurādo. ā. Benedi
ctionē. ā. Ego sū via. Hy. cp̄.
⁊ ℣. de cōi. Ante bn̄⁹ ā. Bea
tus vir qui metuit. Collecta
Da q̄s. de cōi. Memo. de re-
surrectiōe tm̄. Ad hor. āe de
laud. Cetā de cōi. Ad scđas
ves. sola an. Allā. iiij. pi. fer.
hy⁹. cp̄. ℣. An̄ mḡ. an. Con-
fessor. ⁊ collecta. Da q̄sum⁹.
totū de dicto cōi. Memo. de
resurrectiōe tm̄. Nota si fes.
triū lec. ī ebdomada pasche
eueniet. fiet de eo memo. solū
Et si in ebdo. post oc. pasche
dūmodo missā habuerit fiet
de eo. Si vero missa caruerit
fiet solū memo: ¶ Tiburcij
valeriani ⁊ maximi marty⁊
Ad ves. sola ā. Allā. iij. cetā
vt notat in cōi paschalis tē
PResta [poris. Collectā.
q̄s omps de⁹ vt q̄ scōrū
tuo⁊ tiburcij valeriani ⁊ ma
ximi natalicia colim⁹: eorū
etiā virtutes imitem̄. Per d.
Suffr. Ad matuti. Lec. i.
TUrgius almachius vr
bis rome p̄fect⁹ sactos
dn̄i fortiter laniabat: ⁊ cor-
pora eo⁊ iubebat inhumata
relinq̄. Tiburtius ⁊ valeria-
nus ad h̄ vacabāt quotidie:
vt p̄ciosas facerēt martyrū
sepulturas: elemosinis ⁊ pi
etatib⁹ insistētes. ℟. Preci
AL [osa. cū aliis. Lec. ij.
machius vero his vbis
aggressus est tiburtiū ⁊ va-
lerianū. Cū vos nobilitatis
titul⁹ clarissimos fecerit na-
sci: cur nescio p quā supstitio
nē īfelices vos ⁊ degeneres
exhibetis? Nā facultates ve-
stras vt audio: nescio apđ q̄s
viles psonas expēdēdo ꝯsu-
mitis ac p sceleribꝰ suis pu-
nitos cū oī gloria sepulture
traditis. Unde dat intelligi
q cōscij vestri sint qb⁹ p cōiu
ratiōe honestā traditis sepul
TIbur [turā. Tu. Lec. iij.
tius dixit Utinā digna
rent nos vt seruos suos com
putare quo⁊ tu estimas nos
esse collegas. Stultos nos ⁊
insipientes esse dixisti: q fa

cultates nostras egētib⁹ da
mus: aduenas suscipim⁹: in
humata corpora tegim⁹: et
honestas dei martyrib⁹ tra
dimus sepulturas. Ueniet ei
tps ī quo fructū hui⁹ nostre
stultitie colligemus: ⁊ nobis
gaudētib⁹ lugebūt hi q̄ nūc
in suis gaudijs extolluntur.
Tu. Cetera de dicto cōi. cuꝫ
collā. ꝓpria vt̄s. ¶ Ursmari
epi ⁊ ꝯfes. totū de cōi vni⁹ cō
fesso. epi. in tpe paschali: cū
noc. feriali ⁊ tres lec. de tpe
¶ Georgij marty. oia de cōi

Deus q̄ nos   Collecta.
beati georgij martyrꝫ
tui meritis ⁊ intercessiōe letifi
cas: ꝯcede ꝓpitius vt q̄ eius
beneficia poscim⁹/ dono tue
grē consequamr̄. Per dn̄m.

Datia   [Ad mat. Lc. i.
nus imꝑator arrept⁹ a
demonio misit ad oēs pote
states q̄ sub regno ei⁹ erant:
vt venirēt in ciuitatē q̄ dicit
militana. Precepit itaq̄ af
ferri diuersa tormentoꝝ ge
nera ⁊ dixit. His penis faci
am eū interire qui venerabi
les deos nr̄os noluerit ado
rare Multi ergo ꝑterriti de
relinquētes xp̄m idolis īmo
labāt. R. Btūs vir q̄ metuit

In di   [cū alijs. Lec. ij.
ebus illis erat quidā vir
de ꝓuincia capadocie noīe
georgius. Hic auꝝ ⁊ argen
tum omnēq̄ pecuniā quā se
cū detulit pauꝑib⁹ erogauit
Ueniēsq̄ ad imꝑatorē dati
anū dixit. Xp̄ian⁹ ego sū et
deū adoro q̄ fecit celū et ter
ram. Tūc dacian⁹ ira reple
tus iussit sctm̄ georgiū ī ecu
leo eleuari ⁊ corp⁹ ei⁹ vngu
lis lacerari: deinde laterib⁹
eius lāpades applicari. Tu

Cunq̄ hec diu   [Lec. iij.
martyr sustinuissꝫ iussit
eū dacian⁹ deponi: ⁊ extra ci
uitatē eijci ac diuersis plagꝫ
diutissime cruciari. In oīb⁹
vero penis corpus martyrꝫ
manebat illesum. Hoc cū vi
disset datian⁹ dixit ei. Quo
usq̄ maleficia tua ꝑualebūt
Per oēs deos iuro qr diuer
sis tormētis te faciā interire
Datianus aūt iussit eū duci
ad tēplū deorū vt dijs thura
offerret. Et vt ad locū venit
orauit ad dn̄ꝫ: vt imagines
deoꝝ redigerent in puluerē
Et ꝯpleta orōe subito ignis
descēdit: ⁊ oīe tēplū cōbus
sit vna cū dijs ⁊ sacerdotib⁹
tēpli. Tu aūt. Nota si festū
scti marci ī ebdoma. pasche
vel in dn̄ica q̄si modo euene.
transferet ad ꝓximā fer. va
can. post quasi modo. Si vo
ī alia dn̄ica acciderit ibi ser
uabit: sed officiū ꝓcessio ⁊ ie
iuniū fiēt in scd̄a fer. sequē.
Itē si idē festū in die pasche

euene. fiet de eo cũ debita so
lẽnitate feria. iij. post quasi
modo: ac de sctis philippo ⁊
iacobo in fer. iiij. de sctã eli-
zabeth in fer. vi. ⁊ de sctõ pe
tro marty. in. ij. fer. ebdo. se-
queñ. Si aũt festũ hmõi ac
ciderit i fer. ij. pasche: fiet d̃
eo fer. ij. post quasi mõ: et de
sctã elizabeth fer. v. sequẽt.
⁊ scõ petro i sabbõ. Et si fes.
ipm in fer. iij. pasche euene.
fiet de eo fer. iij. post q̃si mõ.
Et de scã elizabeth in fer. v.
seq̃n. Si vo idẽ fes. in fer. iiij
pasche eueñ. celebrabit̃ fer.
ij. post q̃si mõ. festũ aũt sãcti
petri fer. vi. sequen. Si vero
idẽ festũ euene. sabbõ in alb
fiet de eo in fer. iiij. post qua
si mõ: ⁊ de sctõ petro marty.
in feria q̃nta sequẽte. ⁊c.

¶ Marci euãgeliste. Ad vs̃
sup ps̃ fer. sola an. Allã. ix.
hy. Exultet. cp̃. Qui vicerit
de cõi euãgelistaꝝ. ℞. Cãdi
di. vrs̃. i cõi paschali. ℣. Cõ-
stitues eos. Añ mg̃. ã. Filie
Jerusalem. Collã.

Deus q̃ beatũ marcũ euãgelistã
tuũ euangelice p̃dicationis
gr̃a sublimasti: tribue q̃s eiꝰ
nos sp̄ ⁊ eruditiõe ꝓficere ⁊
orõne fulciri. Per do. Mẽo.
de resurrectiõe. Cõple. tpis
Ad matut. Inuita. Allã. ij.
In p̃mo no. sola ã. Alleluya
i. psi de aplis. ℣. In oẽm. L. i

Per idem tp̃s quo dispsi
erant apl̃i toto orbe ter
rarum cõtigit btm̃ marcum
euãgelistã ad egypti regio-
nem diuina volũtate ꝑtinge
re. Unde eũ euangelistã san
cti canones catholici ⁊ apo-
stolici decreuerunt ꝓpterea
q² p̃mus in tota regiõe egy-
pti in libia marmarice ⁊ am
monice ⁊ pẽthapoli p̄dicaue
rit euãgeliũ ⁊ aduẽtũ dñi ie
su xp̄i. ℞. Btũs vir q̃ metuit
[vrs̃. Lec. ij.

Erant eni cũcti q̃ in his t̃ris habi
tabãt incircũcisi ⁊ idolis ser
uiẽtes: repleti imũdicia: suf
focata edẽtes ⁊ diuerticula
et delubra ⁊ simulachra do-
mestica fabricabãt. Execra
tiões etiã nephandissime et
maleficia oĩa que virtutibus
sũt cõtraria apud eos vige-
bant: q̃ dñs noster iesus xp̄s
aduẽtu suo destruxit. ℞. Le
[tabit̃ iustus. Lec. iij.

Uenerabilis igit̃ marcꝰ
alexandriã ꝑuenit die secũ-
da egressus de nauicula vẽit
ad quẽdã locũ. Et mox vt in
gressus ẽ ciuitatẽ calciamẽ-
tũ eius disruptũ est. Hoc be-
atus euãgelista intelligens
ait. Uere iter meũ expeditũ
est. Conspiciens vero hoiem
quẽdã qui solitus erat vete-
ra suere: illi calciamentũ de-
dit corrigendũ. Quod dum

faceret dexterã suã fortiter vulnerauit: et exclamauit voce magna dicẽs vn⁹ de⁹. ℟. Filie hirl'm. In iij. no. sola ã. Vox letitie. ꝟ. pl. de aplis. ꝟ. Cõstitues eos. Lec. quarta

Beatus vero marc⁹ audiens ꝙ dixit vn⁹ deus ait in semetipm dicẽs Prosperũ fecit dñs iter meũ. Et expuens in terrã vnxit manum viri dicẽs. In noie iesu xpi filij dei viui. Et cõfesti m sanata est manus eius ab oĩ dolore. Sutor aũt veteꝝ considerãs tãtã viri potentiã et efficaciã verbi eius vite ꝙ cõstantiã dixit ei. Obsecro te homo dei vt vẽias et declines in domũ serui tui et comedas panẽ qui fecisti hodie mecũ misericordiã. ℟. Preciosa in conspectu dñi. Lec. v.

Beatus autẽ marcus letus effectus dixit Dñs det tibi panẽ de celo. Homo aũt coegit aplm: et introduxit in domũ suam gaudens. Ingressus aũt sanctus marcus ait. Benedictio dñi hic. Tunc cepit beatus marcus euangelizare et christũ dñm declarare et ꝙ sapientia huius mũdi stulticia ẽ apud deum. ℟. Tristicia vr̃a. L. vi.

Credidit autẽ homo ille docente beato marco et signa faciente innumera: et baptizatus est cum omni domus sue familia: sed et multitudo magna loci illius. Vocabatur aũt homo ille ananias. Cũ ꝙ plurimi essẽt credentes in deum: audierũt viri ciuitatis ꝙ galileus ibi venerat quidam qui deoꝝ sacrificia destrueret et prohiberet cerimonias eoꝝ. Et q̃rebant inficere eũ ponentes ei plurimas ĩsidias. Tu. ℟. Lux perpetua lucebit. In iij. noc. an. Lux ꝑpetua vrs. pl de apostol. ꝟ. Nimis honorati. Tres vltime lec. ꝺ euãgelio. Conuocatis iesus duodecim. q̃re supra fer. v. i ebdo. penthec. vij. ℟. Virtute magna. viij. ℟. Isti sũt agni nouelli. ix. ℟. Candidi facti. vrs in cõi paschali. Te deũ. Ante lau. ꝟ. Cognouerũt dñm In lau. sup ps sola ã. Allã ego sũ vitis. ã. Si manseritis. ã. Si cognouissetis. an. Iam nõ dicam. an. Ego sum via. hym⁹. Tristes erãt apostoli. rc. vt i hymno Aurora. Capitulũ. Qui vicerit. de euãgelio. ꝟ. Sauiss Ante bñ⁹. an. Beatus vir q metuit. Collecta propa vrs. Memoria de resurrectione. Ad horas hymni soliti. aue de laudibus. et ad primã ps. Confitemini. cum aliis. Ad terciã sextã et nonã cp. ℟. cũ

allã ꝛ ℣. de cõi euãgel. collcã
vt̃s. Ad. ij. vs̃. sola. an. Allã
lũ. pi ꝺ ſcꝺis veſ. aploꝝ. hy⁹
Exultet celũ. cp̃m. Qui vice
rit dabo. de dic. cõi. An mg̃.
an. In medio. de euãg. collã
vt̃s. Dẽo. de reſur. ꝛ de ſctõ
cleto papa ꝛ marty. cõpleto.
tpis. Cleti pape ꝛ mar. Treſ
lec. de tpe ſine noct. cetera ꝛ
ad hor. de cõi vni⁹ mar. i tpe
paſchali. ¶ Et nota ꝙ ſancti
habẽtes miſſã vel q̃ habẽt in
canone non habent noctur.
¶ Antimi epi ꝛ marty. ĩſſle.
de tpe cũ noc. fer. ceťa ꝺ cõi.
¶ Vitalis marty. totũ ꝺ cõi
vni⁹ martyris cũ. Collecta.

Preſta q̃s oṕs de⁹ vt inter-
cedẽte btõ vitale marty
re tuo ꝛ a cũctis aduerſitati
b⁹ liberem̃ i corpore ꝛ a pra-
uis cogitationib⁹ mũdem̃ in
mente. Per do. Suffr. L. i.

Egregius miles vitalis
pater ſctõꝝ martyrum
geruaſij et ꝓthaſij: cũ fuiſſet
cõſularis cuz paulino iudice
ſuo rauẽnã ingreſſus ꝛ cepiſ
ſet paulinus xp̃ianos regre-
re ad ſacrificãdũ oblat⁹ eſt ei
q̃dã xp̃ian⁹ noĩe vrſicin⁹ arte
medicus natiõe ligur. Tunc
iuſſit eũ paulin⁹ in ꝯſpcũ ſuo
torq̃ri dicens. Sacrifica vrſi
cine diјs immortalibus. Ille
aũt reſpõdit. Nõ ſacrificabo
diјs tuis ſurdis et mutis ſed
dño deo meo ieſu xp̃o inuictiſ
ſimo. ℟. Btũs vir. Lect. ij.

Cum autez vidiſſet pauli
nus ꝙ eũ mutare nõ po
tuiſſet a cõſtantia ſua poſt ni
mia tormẽta iuſſit eũ capita
lẽ ſubire ſentẽtiã. Locus au
tẽ vbi decollabãt xp̃iani hoc
habebat vocabulũ vt diceret
ad palmã. Arbor eni antiq̃
palme illic erat. Vbi cũ ſcũs
vrſicin⁹ decollãd⁹ veniſſet ad
palmã expauit. Et dũ vellet
male euadẽ: exclamauit ſan
ctus vitalis dicẽs. Noli noli
vrſicine medice q̃ alios cura
re ꝯſueuiſti: mortis eterne la
culo teipm̃ vulnerare ꝛ q̃ per
paſſiones nimias veniſti ad
palmã: noli ꝑdere coronã ti-
bi a dño ꝑparatã. ℟. Letabi
[tur iuſt⁹. L. iij.

Audiẽs
hec vrſicin⁹ genu poſu-
it ꝛ ſpiculatorẽ vt feriret hor
tatus eſt: agens penitẽtiã ꝙ
expauiſſet. Quez ſpiculator
feriens: xp̃i martyrem fecit
Statiqꝫ ſctũs vitalis corpuſ
martyris rapiẽs: itra rauẽnẽ
ſiũ vrbẽ ſepeliuit cũ honeſta-
te martyri debita: et ad iudi
cem ſuũ vltra venire cõtẽpſit
Quẽ paulin⁹ conſularis ideo
maxie teneri fecit nõ tm̃ q̃
ad eũ redire ꝯtẽpſit q̃ntũ ꝓ
hoc ꝙ xp̃ian⁹ eſſet detectus.
Ac tãdẽ eũ poſt multa tormẽ-
ta ad palmã duci: ꝛ in q̃dam

fouea depōi: ibiqꝫ fra et lapi
dib⁹ obrui ꝓcepit. Q̄ dū cū ita
impletū fuisset: de⁹ sibi sctm̄
vitalē ita martyrē ꝯsecrauit
Tu aūt. ℞. Filie hirlꝫ. ceta
de coī ꝑvtē. ¶ Petri marty
de ordine ꝑdicatoꝝ. Ad vesp.
sup ps̄ fer. an. Allā ix. cet.
de cōi vni⁹ marty. nō ponti.
in tpe pascha. Collā. Presta
q̄s. suffr. Ad matu. Inuitat
Allā. ij. p̄. Vesp. In pmo noc
sola. ā. All. i. pl. iij. vni⁹ mar
tyris. ℣. Gl'ia et ho. Lec. pma

Magnis et crebris decla
rata prodigijs xp̄iane
fidei rectitudo: iam nouo no
ui sctī decorata martyrio si-
gnoꝝ recentiū fulgore coru-
scat: et multis hacten⁹ robo
rata portētis: nūc singulari
um miraculoꝝ isignis cōfir-
mat. ℞. Btūs vir q̄ metuit.
Ecce de instanti [Lec. ij
et moderno fidei pugile
noua gaudia ꝓdeūt trium-
phalia: signa notescūt: vox
fusi sanguinis itonat incliti
martyris tuba clāgit. Grādi
adest matri ecclie causa leti
cie mīra ei materia iocūdita
tis aduēit. Dabz xp̄iana cō-
cio vñ deuotas ꝯditori conci
nat cātiōes. ℞. Letabit iu-
De orto sicq̄ [stus. L. iij.
dē fidei nup in mēsa re
gis eīni dulcis allat⁹ est fru-
ctus: de vinea ecclie i regiū

calicē affluēs nouit liquor i-
fluxit de ꝑdicatoꝝ ordīe flori
do: ꝓdijt rosa rubēs: q̄ regijs
oblata ꝯspectib⁹ itulit suaui
tatē odoris. In celesti q̄qꝫ ro
sario flos amen⁹ rubeo colo-
re rutilās nūc ē nat⁹ In mū
do etiā cādido sctōꝝ collegio
nouū mūdicie liliū nūc est ex
ortū. Vñ factū est i celo gau
diū magnū exultātib⁹ sctis
oībus et solēnitatē agētibus
tāti festi. ℞. Filie hirlm. In
ij. noc. sola. ā. Vox leticie. pl
et ℣. vni⁹ martyris. Lect. q̄rta

Sane btūs petr⁹ de ordi
ne fratrū ꝑdicatoꝝ lom
bard⁹ origie prudēter atten
dit dolosi mundi fallacias et
deuia seculi fluctis cui⁹ blan
dicijs quis ledit cū lenit: cū
ab his in adolescētie ānis ꝓ-
uide declinasset: vite semitā
elegit tutiorem et vt a lubri-
cis caute pede retracto firmis
posset in ordie gressib⁹ ad di
uia obsecā āmbulare se totali
ter trāstulit i euāgelice insti-
tutionis obseruantiam. ℞.
Preciosa est. Lec. q̄nta
Itaqꝫ btūs petr⁹ cuncta
sua cōuertēs studia et vniuer
sas ad deū dirigēs actiones
rectū et lucidū callem sequēs
salubrem vidit ipius ordinis
regulaꝫ per quā regi valeret
et dirigi: duci etiā et induci
ad speratā requiē post labo-

rem. ℟. Tristicia vr̃a. L. vi.

Ista q̃ fere vtriq; annoꝝ triginta spacio fuit⁹ ceterua virtutũ fide p̃ambula: spe astãte: comitãte charitate: sic p̃ualuit ꝛ ꝑfecit circa ipi⁹ maxime defẽsionẽ fidei ꝑ q̃ tot⁹ ardebat q; cõtra illi⁹ diros hostes mẽte itrepida feruẽtiq; spũ ꝯtinuũ certamen excercens: suũ tandẽ agonẽ diutinũ: vicẽci sup̱ante martyrio feliciť cõsũmauit. ℟. Lux ꝑpetua. In. iij. no. an. Lux ꝑpetu. p̃i ꝛ ℣. vni⁹ mar. L. vij

Sic aũt ipe petr⁹ firm⁹ i petra fidei: petra demũ passiõis allisus: ad petrã xp̃m laureatus ascendit. Porro ne sacra suoꝝ actuũ nos exẽpla p̃tereant aliq̃ de vita ei⁹ ad instructionẽ audientiũ referam⁹ ℟. Vidi ciui[tatẽ.] L. viij.

Ipse nãq; [tatẽ.] vitat; fili⁹ ꝛ bonitat; alũnus: ꝯuersatiõe ꝯspicu⁹: spectabilis fama ꝛ opiniõe mirabilis miro p̃fulsisse nitore mũdicie: virginitatẽ itegre custodisse: nec mẽt; habuisse nec corꝑis corruptelã ꝛ nullius mortalis crimis sensisse cõtagiũ firma ꝯfessoꝝ suoꝝ assertiõe mõstrať. ℟. Hic est ve martyr. vi. de cõi. L. ix.

Nocturna q̃dez silentia humane deputata q̃eti: post dormitionẽ breuẽ decurrebat in studijs lectionũ ꝛ sõni tp̃s vigilijs occupabat Dies aũt impẽdebat cõmodis aiaꝝ vel sedulis initẽdo p̃dicatiõib⁹: vel ꝯfessionũ audientie insistẽdo: aut hereticum dogma pestiferꝝ validis ratiõib⁹ ꝯfutãdo: in q̃b⁹ specialis dono gr̃e nosciť claruisse. Tu aũt. ℟. Vir iclitus. de cõi vni⁹ mar. Te deũ. Añ lau. ℣. Magna est gl̃ia eius In l. sola ã. Allã ego sũ vit;. Cetera ꝛ ad ho. de cõi vnius mar. cũ memo. de resurre. et suffꝝ. cõib⁹. Ad. ij. vel. sola ã Alleluya. iiij. Ad mag. an. Iste sanctus. Cetera vt s̃.

¶ Philippi ꝛ iacobi aploꝝ Ad ves. sup p̃s fer. sola an. Allã. ix. hy⁹ cp̃. ℣. de cõi. ℟. Candidi. Ante mg̃. ã. Stabunt iusti in magna constãtia aduersus eos qui se ãgustiauerũt ꝛ qui abstulerũt labores eoꝝ alleluya alleluya alleluya. Collecta.

Deus qui nos annua apostoloꝝ tuoꝝ philippi et iacobi solẽnitate letificas: presta q̃s vt quoꝝ gaudem⁹ meritis instruamur. exemplis. Per do. Memo. de resurre. Cõple. tp̄is. Ad mat. Inui. Allã. ij. p̃. Venite. In. i. no. super p̃s de aplis an. Allã. p̃i. ℣. In oẽm terrã. L. i.

Post ascẽsionẽ dñi salua

toris nostri per annos vigin
ti sanctus philippus apostolus
lus instāter pdicauit gētib⁹
per sithiā euāgeliū: vbi cum
tentus esset a gētilibus ⁊ du
ctus ad statuā martis vt cō-
pelleret ad sacrificādū: exijt
de subtus basi in qua statua
martis stabat dracho ingēs:
⁊ pcussit filiū pōtificis q mini
strabat ignem sacrificij. ℟.
Uirtute mag. ℣ cōt paschali
Percussit etiā du ℟. ij.
os tribunos q̄ perāt p-
uicie q officiales tenebāt i
viculis sctm̄ philippū apl̄m
De flatu aūt drachonis oēs
morbidi redditi vehemēter e
grotare ceperūt. ℟. Isti sūt.
Tunc scūs [agni. ℟. iij
philipp⁹ dixit oīb⁹. Au
dite cōsiliū meū ⁊ recupabitis
sanitatē: ⁊ isti q sunt mortui
suscitabunt. Dracho quoq
q vobis noxi⁹ erat in dei mei
noīe fugabit. Dicūt ei oīs
Dic nobis qd faciemus? Di-
cit eis apl̄us philippus. De-
ijcite hūc martē ⁊ cōfringite
⁊ in loco in quo fixus videtur
stare: crucē dn̄i mei iesu xp̄i
affigite ⁊ hāc adorate. Tūc
illi q cruciabant ceperūt cla
mare. Recuperetur i nobis
virtus et deijciemus martē
hūc. Tu. ℟. Uidi portā ciui
tatis. In. ij. noctur. an. Sola
Uox letitie. p̄s. vt s. ℣. Con-
stitues eos. De sancto iaco-
bo medie lectiōes. Lec. iiij.

Tempore illo suscepit ec
clesiam hierosolimorū
frater dn̄i iacobus: qui ab ho
minibus cognominatus est
iustus ab ipsis dn̄i tempori-
bus perdurans vsq ad nos.
℟. Uidi ciuitatem sanctam
Multi quidē ia [Lec. v.
cobi vocati sunt sed hic
ex vtero matris sue sctūs fuit
Uinū ⁊ siceram nō bibit: neq
aīal mādūcauit. Ferrū in ca
put ei⁹ nō ascēdit: oleo nō ē
vnct⁹: balneo nō ēvsus: huic
soli licebat itroire in sctā san
ctorum. Neq eni laneo vte-
bat idumēto: sed syndone so
la. ℟. Tristicia vr̄a. Lec. vi.
Ingrediebat autē tem-
plum et iacebat sup ge-
nua sua orans pro populi ig
norantia: ita vt grandes cal
los faceret in genibus i mo-
dum cameli semp genua fle
ctendo nec vnq ab oratione
cessando. Itaq pro incredi-
bili continentia ⁊ summa iu
sticia appellatus est iustus ⁊
abba qd interpretat monu-
mentum populi et iusticia:
sicut prophete indicauerunt
de eo. Tu autem domine. ℟.
Preciosa est. In tercio noc.
an. Lux perpetua. p̄s. d apo
stolis. ℣. Nimis honorati.
Scd̄m iohannē. Lec. vij.

I Nillo t. Dixit iesus disci
pulis suis. Nō turbetur
coꝛ vestꝝ. Creditis in deū et
in me credite. In domo pa-
tris mei mãsiōes multe sūt.
Si quo minꝰ dixissem vobis
qꝛ vado pare voƀ locū. Et re
Omelia bti augustini epi.
Erigenda est nobis fratres
ad deū maioꝛ itētio vt verba
scti euãgeliȷ̄ q̄ modo in nr̄is
auribꝰ sonuerūt etiã mente
cape vtcū q̄ possimꝰ. R̸. Tã
to tp̄e vobiscū sū ꝛ nō cogno
uistis me philippe q̄ videt me
videt ꝛ prēm allã. Nō credis
qꝛ ego in pr̄e ꝛ pater in me ē
allã. ij. V̸. Dn̄e ostēde noƀ pa
trē et sufficit nobis. Nō cre.
Ait enī dn̄s ie [L. viij.
sus xp̄us. Non turbet
coꝛ vestrū. Creditis in deū ꝛ
in me credite. Cōsequēs est
enī vt si in deū creditis et in
me credere debeatis: qδ nō
esset cōsequēs si xp̄s nō esset
deꝰ. Sed quid est quod seq̄t
in domo patris mei mansio-
nes multe sunt: nisi qꝛ ꝛ sibi
metuebãt vnde audire debu
erunt nō turbet coꝛ vestrum
Tu autē. R̸. Filie hierusalē
in cōi paschali. Lec. nona.
Quis enī eoꝝ nō metue-
ret: cū petro dictū esset
fidētioꝛi atq̄ promptioꝛi: nō
cãtabit gallus donec ter me
neges? Tã q̄ ergo esset ab il
lo perituri: merito turbabã-
tur. Sed cū audiūt in domo
patris mei mãsiones multe
sūt: si quominꝰ dixissem voƀ
qꝛ vado vobis parare locū: a
ꝑturbatione recreant: certi
ac fidētes etiã post pericula
tētationū se apδ deū cū xp̄o
esse mãsuros. Tu autē. R̸.
Cãdidi. vr̄s. qδ repetit. Te
deū. Añ lau. V̸. Cognouerit
In lau. an. Allã ego sū vitis
an. Si manseritis. ã. Si co
gnouisseris me. ã. Philippe
qui videt me allã videt ꝛ pa-
trem allã. ã. Ego sū via. hyꝰ
Tristes erãt apl̄i. Cp̄m. Si
mãseritis in me. de cōi. V̸. Ha
uisi. Añ bn̄ꝰ ã. Nō turbetur
coꝛ vestrū neq̄ formidet cre-
ditis in deū et in me credite
in domo patris mei mãsiōes
multe sūt allã allã. Collecta
Deus q̄ nos ãnua. vr̄s. Me-
mo. de resur. Ad hor. ãe de
laudi. p̄i solito. ꝛ ad primam
Cōfitemi. cetera de cōi aploꝝ
cū coll. vr̄s. Ad. ij. vs̄ sola ã.
Allã. iiij. sup p̄os. de. ij. ves.
aploꝝ. hyꝰ. cp̄. V̸. de cōi.
Añ mḡ. an. Tãto tp̄e vobis-
cū sum ꝛ nō cognouistis me
philippe qui videt me videt ꝛ
patrē allã. Collã vr̄s. Mēo.
de scta elizabeth per ã. Hau
de celū terra plaude. V̸. Dif-
fusa. Collã. Tuoꝝ corda fide
liū. vt infra in alio fes. i noue

bri. Itē memo. de resurrec. Cõpleto. vtš. Nota si festuz sctõꝝ philippi et iacobi ĩ die ascen. eueñ. referk ad fer. iiij p̄cedē. q̄ est vigilia ascēſi. Et ad matu. vi. lect. de apłis et tres vltime de euāge. vigilie Et si aliud festū. ix. lec. ĩ eadē die ascēſio. occurrat trāſferk ad fer. vi. sequē. ⁊ erunt tres vltime lec. d̄ euāge. illiꝰ ferie sexte. Si etiā ꝯtingat fes. sctē elizabeth. p̄ma ves. habere fiāt hoc mō. ā. Allā. ix. sup p̄s fer. hy. Nouū sydus. Cp̄. Mulierē fortē. ℟. O lampas eccłie. ℣. Diffusa. Aī mḡ. ā. Gaude celū. ⁊ in fine Allā. Collctā. Tuoꝝ corda. vt infra in alio festo. Memo. de resurrec. ⁊ cõpler. sol.

¶ In eleuatiõe sancte elizabeth ꝯtinēt ĩ. Ad mat. Inuitato. Allā. ij. In. i. noct. an. Allā. i. ps. ⁊ ℣. p oēs noct. Vnius virginis. Lec. i.

Cum do vltimo beata elizabeth decubuisset lecto: et ad parietē versa iaceret āte aliquot dies sui exitꝰ: auicula q̄dā q̄si cõtra collū eius voce dulcissima modulak: cuiꝰ excitata dulcedine parit̄ decātabat. Iāq̃ vicino trāſitu ꝓphetali spū donata ē: ⁊ ꝓphetauit dicēs. Iā tp̄s istat quo dñs eos qui eiꝰ sūt amicos vocabit. Tu. ℟. De paupertatis palea. cuz aliis de alio festo addito Allā. ĩ fine. ℟. ij.

Merito quidē q: repleta est spū sctō elizabeth viso dño ⁊ loquēte cū ea ꝓphetat: vt cuiꝰ cõuersatio ĩ celis est: ⁊ oculi eiꝰ semꝑ ad dñm. dicere possit illud apłi ad corinthios. Ex parte cognoscimus idest videmꝰ: q: cognoscere videre est: ⁊ ex parte ꝓphetamus. Et illud amos ꝓphete. Dñs deꝰ locutus est: q̄s nõ ꝓphetabit. Tu. ℟. iij

Tanq̃ circa beatā elizabeth vltimo decūbentē: eius ācille sederēt: ⁊ diceret eis quid facerēt si dyabolus eis se ostēderet: paululū post vidēs dyabolū: ⁊ ip̄m repellēs alta voce dixit. Fuge/fuge/fuge. Et adiecit. Modo loquamꝰ de deo ⁊ puero iesu. Ecce inq̄t instat hora in qua virgo peꝑit q̃n natꝰ est iesꝰ ⁊ in p̄sepi q̄euit ⁊ sua maxima potētia nouā stellā creauit: quā aliquis nunq̃ p̄us vidit. Hec dicens btā elizabeth iocūdissima fuit tanq̃ nõ infirmarek: et dixit ancillis suis q̄ licet debilis esset ĩfirmitatē aliquā nõ sentiret. In. ij. noc. ā. Vox leticie. Lec. iiij.

O Btā elizabeth dies speculationis tue: visitatio tua venit venit finis miserie tue: ⁊ btitudīs tue nõ erit fi-

nis. Sectaris caritatē emu
laris spiritualia magis vt ꝓ
phetises. Mors si ianuis ē ⁊
īfirmitas hec ad mortē: ⁊ īfir
mitatē nō sentꝫ. Nempe hoc
agit fortꝫ vt mors dilectio q̄
ꝑfecta caritas foras mittit
timorē: ⁊ ꝑfecta sanitas īfir
mitatis dolorem. Lec. q̄nta

Igitᷣ cui nec apex neq̄ io
ta mādatoꝝ deꝑijt: vt a
mica pulchra tota mortꝫ ho
rā cōperit. Cui mox xp̄s ap
paruit dicēs Ueni amica mea
ꝑfecta mea: colūba mea: im
maculata mea: et introducā
te in domū patris mei ⁊ cubi
culū genitricꝫ mee: ⁊ ibi ꝑpe
tua iocūditate fruemi. L. vi.

Ila hora autē quā ꝑdixe
rat: ecce instat hora in q̄
virgo peperit: meliorē sine mo
ram migrās vitā reperit trā
siēs de morte ad vitā: de mū
do ad patrē: de exilio ad pri
am quasi dormiēs requieuit
Tu. In iij. noct. an. Lux ꝑ
petua. ꝑ vrs. ℟. Adiuuabit.

Mirū immodū [Lec. vij
regnū celoꝝ qđ vim pa
titur a violentis diripitᷣ dū ꝑ
locū a cōtrariis hūilitas ho
sti supbo: paupertas diuiciis:
miseria deliciis: gaudio luct⁹
opponitᷣ. Ecce iacet in lecto
carnis moles: sed spūs ascē
dit ad deū. Thesaurum suū
quem habebat in vase fictili
transfert ad vasa glorie the
saurizās sibi thesauros in ce
lo vbi nec fures effodiūt nec
furantur. Tu autē. Lec. viij.

Caro cōtra sui naturam
sup omnia aromata mi
ro fragrat odore: spūs ange
lice nature cōgratulās ꝑce
lestes spūs ad requiē cū inef
fabili fertᷣ honore. Corpus ꝑ
q̄ttuor dies ītumulatū iacēs
repn̄sentat ymaginē resurre
ctionis. Aia in diē homis li
quefacta vt dilect⁹ locutus ē
in diē dn̄i assumpta geminā
induit stolā īmortalitatis et
glorificationis. Lect. nona.

Indutū autē tunica gri
sea corpus sanctissimū
a deuotis populis fertᷣ ad tē
plū. Sed q̄ntus dolor paupe
rum cōcurrentiū sit audit⁹ de
morte eius quasi mater oīm
extitisset difficile esset singu
loꝝ explicare dolorē. Igitur
ex eodem sāctissimo corpore
sicut a multis asseritur: īstar
olei liquor manat cunctosq̄
languidos sanat. Ad cuius
tūbam ipsius suffragantib⁹
meritꝫ cecis lumē: surdis au
ditus: claudis gressus reddi
tur: mutus loquitur: captiui
cōpedes: ⁊ carceres euadūt
℟. O lampas. qđ reperitur
post Gl̄ia. Te deū. In laud
℣. Elegit. In laud. an. Dn̄o
elizabeth. c̄ aliis in quarū

fine addit allā. hy⁹. Nouuz sid⁹. vt īfra ī fe. hyemali. In fine hymni. ℣⁹. Rex xp̄e clemēt. Gloria tibi dn̄e q̄ surrexisti a mor. cp̄. Mulier timēs deū. Añ bn̄⁹. ā. Cornu salutis hodie. Collā. vt ī alio fes. Mēo. de resur. Ad hor. añe de lau. Ad. iij. cp̄. Sapīa vincit. Cetera ad alias hor. vt in alio festo. Ad. ij. vs̄. habuerit sola. an. Allā. iiij. p̄t fer. hy⁹. Nouū sidus. in cui⁹ fine. ℣⁹. Quesum⁹ auctor. Glīa tibi dn̄e q̄ surre. cp̄. Mēorata sū[m] mientē. ℣. Diffusa. Añ mḡt an. O btā sponsa xp̄i. Collā. Tuorꝫ corda fide. Mēo. de resur. ɔple. vt p̄s reqrit. ¶ In inuen. ∂e scē cruc. Ad p̄mas vs̄. sola. an. Allā. ix. sup p̄os fer. hy⁹.

Signum cruc[is] mirabile olim per orbē renitet in qua pepēdit innocens xp̄s redēptor oīm. Hec arbor est sublimior cedr[is] habet quas libanus que poma nescit noxia sed ferre vite p̄mia. Tu xp̄e rex pijssime huius cruc[is] signaclo horis momētis oībus munire nos nō abnuas. Ut ore tibi cōsono ⁊ corde deuotissimo possim⁹ oī[m] tp̄e laudes referre debitas. Q[ui] m̄s auctor. Gloria tibi dn̄e q̄ surrexisti a mor. cp̄.

Christ⁹ recōciliauit nos deo in vno corpe p̄ mortem crucis interficiēs inimicicias in semetip̄o: p̄ quem ⁊ accessuz habem⁹ in vno spiritu ad patrē. ℟. O crux bn̄dicta: que sola fuisti digna portare regē celorū ⁊ dn̄m allā allā allā. ℣. O crux gloriosa: o crux amiranda. Que. ℣⁹. Hoc signū crucis erit in celo Cū dn̄s ad iudicādū venerit allā. Añ mḡt. ā. O crux splēdidior cūctis astris mūdo celebris hoīb⁹ multū amabilis sctior vniuersis: q̄ sola fuisti digna portare talētū mūdi dulce lignum dulces clauos dulcia ferēs pōdera salua p̄sētē catuā ī tuis hodie laudibus ɔgregatā allā. coll.

Deus q̄ in p̄clara salutifere cruc[is] iuētiōe passiōis tue miracl'a suscitasti ɔcede vt vitalis ligni p̄cio etne vite premia ɔseq̄mur. Qui vi. Mēo. de scā elizabeth pan. O btā sponsa xp̄i. ℣. Diffusa. collā Tuorꝫ corda. vt ī alio fe. Itē mēo. ∂ scō alexādro ⁊c. pan. Filie hirl'm. ℣. Iustorꝫ. collā

Presta q̄s oīpotēs deus vt qui sctōꝝ martyꝝ tuorꝫ alexādri euencij ⁊ theodoli natalicia colim⁹: a cūct[is] malis īminētib⁹ eoꝝ intcessionib⁹ liberemur Per. Nulla mēo. de resurrect. sed de dn̄ica si fuerit. ɔpl'. vt s̄. Ad mat Inuitat. Allā. v. p̄s. Uenite

In p̃mo noc. ã. Nos aũt glo-
riari oportet in cruce dñi no-
stri iesu xp̃i allã. p̃s. Dñe do.
nr̃. an. Per signũ sctẽ cruc͡
de ĩimic͡ nr̃is libera nos de-
us nr̃ allã. p̃s. Celi enar. an.
Saluator mũdi salua nos q̃
p crucẽ ⁊ sanguinez redemi-
sti nos auxiliare nobis te de-
p̃cam̃ de⁹ noster allã. p̃. Dñi
est terra. ℣. Hoc signũ crucis
erit in celo. Cum dñs ad iudi-
candũ venerit. Lec. i.

Anno ducẽtesimo trice-
simo ẽcio post passionem dñi
nr̃i xp̃i iesu regnãte venera-
bili dĩ cultore magno viro cõ-
stãtino: ĩ sexto ãnõ regni illi-
us: gens multa barbaroꝝ cõ-
gregata est super danubiuz
parata ad bellum contra ro-
manos. Nũciatũ est autem
regi cõstãtino: cõgregans ⁊
ip̃e multitudinẽ exercit⁹ pro-
fectus est obuiã eis. Et inue-
nit eos q̃ irruperant in roma-
nie partes: ⁊ erãt sec⁹ danu-
biũ. Tu aũt. ℟. O crux glo-
riosa: o crux veneranda: o li-
gnũ p̃ciosum ⁊ admirabile si-
gnũ. Per qd̃ ⁊ dyabolus est
victus ⁊ mũdus xp̃i sãguine
est redẽptus allã allã. ℣⁹. O
crux admirabilis euacuatio
vulneris restitutio sanitatis
Per qd̃. L. ii.

Videns autẽ rex q2 multitudo
esset inumerabilis ꝯtristat⁹
est ⁊ timuit vsq3 ad mortem.
Ea vero nocte veniẽs vir splẽ-
didissimus suscitauit eum di-
cens Cõstantine noli timere
sed respice sursũ in celum et
vide. Et intẽdẽs cõstantin⁹
in celũ vidit signũ crucis xp̃i
ex lumĩe claꝝ cõstitutũ: ⁊ de-
sup litteris scriptuz. In hoc
vince. ℟. Adoram⁹ te xp̃e ⁊
bñdicim⁹ tibi. Quia p crucẽ
tuã redemisti mũdũ allã all.
℣. Tuam crucẽ adoram⁹ do-
mine tuã gloriosã recolimus
passionẽ. Quia. Lectio tercia

Ipso autẽ signo hoc rex
cõstãtin⁹ fecit similitu-
dinẽ crucis quã viderat in ce-
lo. Et surgẽs ĩpetũ fecit con-
tra barbaros: ⁊ fecit ancede-
re se signũ sctẽ crucis. Et su-
perueniẽs cũ suo exercitu su-
pra barbaros cepit eos cede-
re, prima luce. Et timuerũt
barbari ⁊ dederũt fugã pri-
pas danubiũ ⁊ mortua est nõ
minima multitudo. Et dedit
deus in illa die victoriã regi
cõstãtino p virtutẽ sctẽ cruc͡
℟. Tuã crucẽ adoram⁹ dñe
tuã gloriosaz recolim⁹ passio-
nem. Miserẽ nobis q̃ passus
es pro nobis allã all. ℣. Ado-
ram⁹ te xp̃e et bñdicim⁹ tibi
q2 p crucẽ tuã redemisti mũ-
dũ. Miserere. In. ii. noc. an.
Salua nos xp̃e saluator per
virtutẽ sctẽ crucis q̃ saluasti

petruz in mari miserere nobis allã. ps. Deus nr refugium. an. Tuã crucẽ adoram⁹ dñe tuã gloriosã recolim⁹ passionem miserere nobis q passus es p nobis allã. ps. Oẽs gẽtes. an. Crucẽ sctãm subũt q infernũ cõfregit accinct⁹ est potẽtia surrexit die tertia allã. v. Magnus dñs. v. Exultẽt iusti. In cõi. De sãctis medie

Quinto lect. Lec. qrta loco a btõ petro apostolo: romane vrbis ecclesie cathedrã tenuit alexãder: scititate icõparabilis iuuenis q̃dem etate sed senior fide. R. Preciosa in ↄspectu dñi. De tẽpore pascali. Lec. qnta

Otius eni populi verũ affectũ diuina ei grã cõtulerat: nam et senatorũ maximã partẽ cõuertit ad dñm ita vt prefectũ quoq hermẽ cũ vxore et sorore et filijs baptizaret cũ mille ducẽtis qnquagita seruis suis vxorib⁹ quoq eorũ et filijs. Quos oẽs in die sãcto pasche prius fieri fecit ingenuos et ita baptizari: q̃bus etiã postea multa cũ ingenuos fecisset dona ↄcessit. R. Tristicia vrã. vbi s̃. Lect. vi.

Ude cũ hec opa alexãdri ad traianuz pncipẽ puenissent: misit aurelianũ comitẽ vtriusq milicie de seleutia ysaurie ad interfectõez xpianorũ statimq vt ingressus est aurelianus vrbẽ venerũt ad eũ templorũ pontifices: et ea q̃ facta sũt inuidiosis vocibus suggerẽtes ita ei⁹ animũ ad iracũdiã puocauerũt vt hermẽ pfectuz in vincula mitteret sed et alexandrũ sãctum papã carceri mancipa ret. Tũ sedicio romani ppli orta est. Nam alij clamabãt viuus ardeat alexander: alij dicebãt: viu⁹ debet hermes incẽdi. R. Lux ppetua. In. iij. noc. an. Adoram⁹ te xpe et bñdicim⁹ tibi qr p crucẽ tuam redemisti mũdũ allã. ps Cãtate. i. an. Crucẽ tuã adoram⁹ dñe et sctãm resurrectionẽ tuã laudamus et glorificamus ecce eni pter crucẽ venit gaudiũ in vniuerso mũdo allã. v. Dñs regnauit. exul. an Sup oĩa ligna cedrorũ tu sola excelsior in qua vita mũdi pepẽdit in q̃ xps triumphauit et mors mortem supauit allã. ps. Cãtate. ij. v. Omnis terra adoret te de⁹ et psallat tibi psalmũ dicat noi tuo allã.

Eniẽs aũt Lectio. vij rex cõstãtin⁹ in suã ciuitatem cõuocauit oẽs sacerdotes oim deorũ vel ydolorũ et querebat ab eis cuius vel qd esset hoc signuz crucis: et nõ poterãt dicere ei. Responderunt autẽ q̃dam ex ipis et

dixerunt: hoc signū celestis
dei ē. ℟. Dulce lignū dulces
clauos dulce pond⁹ sustinēs
Quod dignū fuit portare p̄
ciū hui⁹ scī allā allā. ℣. Hoc
signū crucis erit in celo cum
dn̄s ad iudicanduz venerit.
Audiē [Quod. L. viij.
Antes aūt pauci christia-
ni qui erāt eodē tp̄e venerūt
ad regē ⁊ euāgelizauerūt ei
misteriū trinitatis: ⁊ aduen
tum filij dei: quēadmodū na
tus est ⁊ crucifixus: ⁊ tercia
die resurrexit. Mittēs vero
rex cōstantinus ad episcopū
vrbis rome fecit eum venire
ad se qui ⁊ cathecizauit eū: ⁊
docuit eū oēm fidem xp̄iano
rū et oīa mysteria ⁊ baptiza-
uit eū in noīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i
Et cōfirmatus est in fide xp̄i
℟. Hoc signū crucis erit in
celo cū dominus ad iudican
duz venerit. Tūc manifesta
erūt abscōdita cordis vestri
allā allā. ℣. Cū sederit filius
hoīs in sede maiestatis sue ⁊
cepit iudicare seculū p ignē.
Iussit aūt [Tūc. Lec. ix.
I btūs constātin⁹ vbiq̄ ec
clesias edificari: tēpla vero
ydolor̄ destrui. Erat eni p̄fe
ctus in fide: et feruēs spiritu
scō exercebat in scīs euan
gelijs xp̄i. Cum didicisset au
tem a scīs euāgelijs vbi esset
dn̄s crucifixus: misit matrē
suam helenam vt exquireret
sanctum lignū crucis domi-
ni ⁊ in eodem loco edificaret
ecclesiam. Tu autez dn̄e. ℟.
O crux bn̄dicta. vrs. ad ves.
Te deum. Ante laud. ℣. Ad
oramus te xp̄e ⁊ benedicim⁹
tibi. Quia per. In laud. an.
Helena cōstātini mater hie-
rosolimam petijt allā. p̄s solu
ti. an. Tūc precepit eos om-
nes igne cremari at illi timē
tes tradiderunt iudam allā.
an. Helena sācta dixit ad iu-
dam comple desideriū meuz
et viue super terram vt osten
das michi qui dicit caluarie
locus vbi abscōditum est pre
ciosum lignū dominicū allā.
an. Orabat iudas deus de⁹
me⁹ ostēdē mihi lignū scē cru
cis allā. an. Cum orasset iu-
das ꝯmotus est locus in quo
iacebat sancta crux allā. hy⁹
Signū crucis mirabile. vrs
in cuius fine. ℣. Rex xp̄e cle
mentissime. Gloria tibi. Cp̄m.
Christus factus est p̄ no-
bis obediēs vsq̄ ad mor
tem mortem autē crucis pro
pter quod et deus exaltauit
illum: ⁊ dedit illi nomē quod
est super om̄e nomen vt in no
mine iesu omne genu flecta-
tur celestium terrestriuz ⁊ in
fernorum et om̄is lingua cō
fiteatur: quia dominus iesus
christus in gloria est dei pa-

tris. Deo gratias. ℣. Dicite nationibus. Quia dominus regnauit a ligno allel. Ante bñdict⁹. an. O crux benedicta que sola fuisti digna portare regem celorũ et dñm alleluya. Collcã. Deus q̃ in preclara. vt̃s. Ad vs̃. Mẽoria d̃ sctis alexandro ⁊ cetera per an. Hierusalem. vt in cõi paschal. ℣. Gloriosus: Collã vt̃s in ves. Nulla fit memo. de resurrect. Ad hor. añe de laud et ad p̃mam dicitur. Confitemini. Ad terciã. Cpl̃m

Christus peccata nostra pertulit in corpore suo super lignuz vt peccatis mortui iusticie viuamus cuius liuore sanati sumus. ℟. Hoc signũ crucis erit in celo alleluya alleluya. ℣⁹. Cum dñs ad iudicandum venerit allã alleluy. Gloria. Hoc signum. ℣. Dicite naci. Collecta vt̃s. ad vs̃. Ad sextam. Capitulũ

Recõciliauit nos xp̃s in corpore carnis sue p mortez crucis exhibere nos sctõs ⁊ immaculatos ⁊ irreph̃ensibiles coram ip̃o. ℟. Dicite natiõib⁹ allã all. ℣. Quia dominus regnauit a ligno all. ℣. Omnis terra adoret te. Ad nonã. Cp̃m

Recõciliati sumus deo p mortez filij sui iustificati in sanguĩe ip̃ius multo magis recõciliati salui erimus ĩ vita ip̃i⁹. ℟. Omnis terra adoret te deus et psallat tibi alleluya allã. ℣. Psalmũ dicat nomi tuo allã allã. ℣. Adoram⁹ te xp̃e. coll. vt̃s. Ad .ij. vs̃. om̃es. añe de lau. sup p̃os fer. hy⁹. Signũ crucis. vt̃s.

Confixit nos xp̃us donans nobis oĩa delicta ⁊ semetip̃z tulit de medio affigẽs cruci: expolians p̃ncipatus ⁊ potestates traduxit cõfidẽter palam triumphãs illos ĩ semetip̃o. ℣. Hoc signũ cruc. Ante mḡ. an. Sanctifica nos domine signaculo scẽ crucis vt fiat nobis obstaculũ cõtra seua iacula inimicoꝝ defende nos dñe per lignũ sctm̃ ⁊ per preciũ iusti sanguinis tui in quo redemisti alleluya. Coll. vt̃s. ⁊ comple. tp̃is. ¶ Nota q̃ si festũ hmõi scẽ crucis ꝓpter aliq̃d impedimentum p̃mas aut .ij. ves. habere nequerit fiet mẽo. p an. ℣. ⁊ coll. vt̃s. ¶ Johãnis ante portã latinã. Ad p̃mas ves. sola. ã. Allã. ix. sup p̃os fer. hy⁹. Exultet celũ laudibus. cp. Qui vicerit. de euangelist. ℟. In visione dei ibidem. ℣. In omnem terram. Ante mḡt. an. Ego iohannes vidi ostiũ apertum in celo. vbi s̃. Collecta.

Deus qui cõspicis quia nos vndiq̃ mala nostra

perturbāt: p̄sta q̄s: vt bti iohānis apl̄itui intercessio gloriosa nos ptegat. Per dn̄m
Memo. de resurre. Ad mat.
Inuita. Allā. ij. ps. Venite.
In p̄mo noc. sola an. Allā. i.
p̄s. de apl̄is. x. In omnē t̄rā
[L. i.
Beatus euāgelista iohānes in actibus apostoloꝝ cū ceteris apostolis flagellatus inuenit̄ q̄ ibāt gaudētes a cōspectu cōcilij q̄m digni habiti sūt ꝓ nomine iesu cōtumeliā pati. Et a domiciano cesare in feruētis olei doliū missus in ecclesiastica narratur hystoria. ℟. Virtute magna, in cōi pas-
chali. L. ij.
Ex quo t̄n diuina se ꝓtegēte grā tā itactus exiuit q̄ fuerat a corruptione ɔcupiscētie carnalis extrane⁹. Nec multo post ab eodē p̄ncipe ꝓpter insuperabilē euāgelizādi ɔstātiam in pathmos insulā exilio relegat̄: vbi humano licz destitut⁹ solatio: diuine t̄n visionis ⁊ allocutionis meruit crebra ɔsolatiōe releuari. ℟.
[Isti sūt agni. Lec. iij.
Deniq̧ ibi⁹ apocalipsiz quā ei dn̄s de statu ecclesie p̄sēti vel futuro reuelauit manu sua cōscripsit. Vn̄ cōstat ꝓmissionē sic manēdi donec veniret dn̄s nō eo ꝑtinere q̄ sine labore certaminis victurus in mūdo: sed illo poti⁹ q̄ sine dolore passiōis trāsitur⁹ esset e mūdo. ℟. In visiōe di
vbi. s̄. In. ij. no. sola. a̅. Vox leticie. p̄s de apl̄is. x. Constitues eos p̄ncipes. L. iiij.
Siquidē a t̄pe dn̄ice passiōis resurrectōis ⁊ ascēsiōis i celū vsq̧ ad vltima domiciani p̄ncipis t̄pa p̄ annos circit̄ sexagita ⁊ q̄nq̧ absq̧ vllo scribendi āminiculo verbū dei p̄dicabat. At vbi a domiciano q̄ sc̄ds post neronez xp̄ianoꝝ ꝑsecutor extitit: exilio missus est: irrūpentes in ecclesiā heretici q̄si in destituta pastore ouilia lupi simplicitatē fidei euāgelice peruersa maculauere doctrina
℟. Vidi portā ciuitat̄ L. v
Sed dū ipse post occisionē domiciani: ꝑmittente p̄ncipe pio nerua rediret ephesū: cōpulsus est ab omnibus pene tūc asie ep̄is ⁊ multarū ecclesiaꝝ legatiōib⁹ de coeterna patri diuīitate xp̄i altius facere sermonē: eo q̄ in triū euāgelistarū scriptis matthei videlicet marci ⁊ luce de humanitate eius ac de his que ꝑ hoiem gessit: sufficiēs sibi viderent̄ habere testimoniū. ℟. Vidi ciuitatē.
L. vi
Quod ille se nō alit̄ facturū respōdit: nisi i dicto ieiunio oēs i cōe dn̄m

p̃caretur vt ille digna scribẽ
posset Et hoc patrato instru
ctus diuina reuelatiõe ac sã
cti spũs gr̃a debriat⁹: om̃es
hereticoꝝ tenebras: patefa-
cta subito veritatꝭ luce dispu
lit: in p̃ncipio inquiens erat
verbũ ⁊ vbũ erat apud deum
⁊ de⁹ erat verbuꝫ. ℟. Quat-
tuor aĩalia ibant. de cõi euã-
gel. In. iij. noc. sola an. Lux
ppetua. p̃s de apostol. ℣. Ni-
mis hono. Scd̃m iohãnem.
In illo tẽpe. Dixit iesus
petro. Sequere me. Cõ-
uersus petrus vidit illũ disci
pulũ queꝫ diligebat iesus se-
q̃ntẽ q̃ et recubuit in cena su
per pectus eius ⁊ dixit. Dñe
quis est q̃ tradet te. Et reliq̃.
Omelia vene. bede. presbit.
Tradunt hystorie q̧ dñs io-
hãnẽ de nuptijs volẽtem nu-
bere vocauerit: ⁊ ꝑpt̃ea quẽ
a carnali voluptate retraxe-
rat potiore sui amoris dulce
dĩe donauit. ℟. Tristicia ve
[stra. Lec. viij.
Denicꝫ
huic moriturus in cru-
ce matrẽ suam cõmẽdauit vt
virginẽ virgo seruaret: ⁊ ip̃o
post mortẽ ⁊ resurrectõeꝫ ce-
los ascẽdẽte nõ deesset ei⁹ ge
nitrici fili⁹: cui⁹ casta vita ca
stis ei⁹ tueret̃ obsequijs Po
nit ⁊ aliud sue ꝑsone btũs io-
hãnes indiciũ subiũgẽs: q̃ ⁊
recubuit ĩ cena suꝑ pect⁹ ei⁹
et dixit dñe q̃s tradet te. Tu
℟. Candidi facti. vtß. L. ix
Hoc q̃uo gestũ sit superi
hora hui⁹ euangelij loca
pleni⁹ ostẽdũt: q̃ꝛ videlicet in
cena quã vltimã añ passionẽ
cũ discipulis saluator habu-
it: in q̃ eoꝝ pedes lauit: eisq̧
corꝑis ⁊ sanguinis sui tradi-
dit misteria celebrãda disci-
pul⁹ ille quẽ diligebat: supra
pectus recubuerit: et cum di
xisset eis amẽ amen dico vob
q̃ꝛ vnus ex vobis tradet me.
r̃nderit ille discipulus innuẽ
te petro vt interrogaret ⁊ dice-
ret ei: dñe quis est: ait domi-
nus: ille est inquit cui ego in-
tinctũ panem porrexero. ℟.
In medio eccle. qd̃ repetit̃.
Te deũ. Añ lau. ℣. Cogno-
uerũt dñm. In lau. an. All'.
ego sũ vitꝭ. ã. Si mãseritꝭ. ã.
Si cognouissetꝭ. ã. Sic eum
volo manere donec veniã tu
me seq̃re allã. ã. Ego sũ. hy⁹
Tristes erãt. vt s. Aurora lu
cis. cp̃. ⁊. ℣. vt in cõi euang.
℣. Hausi sunt. Añ bñ⁹. an.
In feruẽtꝭ olei dolũ missus
iohãnes ap̃lus diuina se pro
tegẽte gratia intact⁹ exiuit
all'a. coll. vtß. Mẽo. d resur.
Ad hoꝫ añe d lau. cap̃. ℟. ⁊
℣. cũ all'a de euang. cũ collã
ꝓpria vtß. ⁊. Ad. ij. vß. vt or
dina. i festo sc̃ti marci. ¶ In
apparitiõe sc̃ti michaelis ar

changeli. Ad p̄mas vesp. an.
Allã. ix. sup. p. iiij. p̄mos ps.
fe. v. ps. Cõfitebor. de fer. vi
et si fue. fer. vi. dñr ps. Cõfite
bor. cũ aliis ciusd fer. vi. hy.
Tibi xp̄e splẽdor pr̃is. cp. R̃
V̄. añ mg. a. cũ collecta p̄pa
vt ĩfra in alio fes. Mẽo. d re
sur. opl. fol. Ad mat. Inuit.
Allã. ij. In singulis no. añe
p̄s et V̄. añ lec. vt ĩ alio fes. ei⁹
Idem cũ allã. in fine. L. i.

IN mõte gargano vene-
rabilis mẽoria bti archãge-
li michaelis vbi ipsi⁹ ɔsecra-
ta noie habet eccl̃ia vili fctã
scemate sed celesti p̄dita vir-
tute. Sex p̄ma R̃ia alterius
fes. scz. Factũ ẽ silẽtiũ ĩ celo
cũ v. seqn. et ĩ fine allã. L. ii.

VErtice siquidez excelsi
mõtis posita de eiusdẽ
corpore saxi: spelũce ista p̄-
cauata ostẽdit. Est aũt loc⁹
in apulie finib⁹ vbi int̃ sinu z
adriaticũ et mõtẽ garganũ
ciuitas sepõt⁹ posita est. L. iii.

QUi mõs a menib⁹ ciui-
tatis ad duodeci milia
p̄erect⁹: in cacumine suo su-
premo hãc toto orbe venerã
dam gestat ecclesiã: que hoc
modo mortalib⁹ cognita est.
Quidã p̄diues noie garga-
nus q ex euẽtu suo monti vo
cabulũ indidit: infinita mul
titudĩe pecorũ pollebat.
COntigit taurũ L. iiij.
armẽti gregis cõsortia sper
nentẽ singularẽ incedere so
litũ et ad extremũ redeunte
pecore: domum nõ reuerti.
Quẽ dñs p deuia queq req
rens: inuenit tãdẽ in vertice
mõtis foribus cuiusdã assi-
stere spelũce: quẽ cũ sagitta
appetisset: illa velut flamine
venti retorta eũ a quo iacta
ta est mox reuersa percussit.

TUrbati ciues Lec. v.
et stupefacti qualit̃ res
fuerat effecta [nõ enim acce
dere p̄pius audebant] cõsu-
lunt ep̄m quid facto opus sit.
Qui indicto ieiunio tridua-
nõ: a deo monuit esse q̃rẽdũ.
Quo peracto: sanctus mi-
chael archangel⁹ apparuit
ep̄o per visionẽ dicens. Ego
sũ michael archãgelus q in
ɔspectu dñi semp assisto: ipi-
us me esse custodẽ: atq oim
q̃ ibi gerunt inspectorẽ hoc
volui indicio p̄bari. Lec. vi.

HIs reuelatiõe compti
consuetudinẽ fecerunt
ciues hic scilicet deũ p̄cibus
sanctũq intercessorẽ poscere
michaelẽ. Duas q̃dem ibi ia
nuas cernẽtes quarũ vna au
stralis que et maior erat ali-
quot gradibus in occasũ ver
gẽtibus adiri potat: sed nec
intra criptã intrare ausi pre
foribus quotidie oratiõi va-
cabant. S. mathei. L. vii.

In illo tpe. Accesserunt
ad iesū discipuli dicētes
Quis putas maior est in re
gno celorum. Et reliqua.
Ome. bti hieronimi pbri
Videte ne contēnatis vnū
de pusillis istis qui in me cre
dūt. Dico eni vobis q angē
li eoꝝ vident semꝑ faciē pa-
tris mei qui in celis est. Ve-
nit enim filiꝰ homīs saluare
qđ perierat. Tu. ℞. Locutꝰ
est ad me vnus ex septem an
gelis. sextum de dñica pma
post oct. sci pasche vrā. ℞. viij

Sicut eni abscindendos
vel erudiēdos infideles
ac perfidos homīes qui scā-
dalo sūt corpi eccłie dñs pce
pit ita q̄cq̃ monet ne ex par-
uulis idest hūilibꝰ hoībꝰ fm
sclm: q̄ simpliciť ac fideliter
credūt i dī filio ɔtēnamꝰ. ℞.
Audiui vocē. iiij. ibidē. L. ix

Tas eni nō ē ɔtēni vnū
quēcq̃ credētē in xp̄o: q̄
nō solū seruꝰ dei sed filiꝰ ꝑ ad
optionis grām nūcupať cui
regnū celoꝝ ⁊ cōsortiū āge-
loꝝ pmittiť. Et merito addi
dit dñs dicens. Dico eni vob
q angeli eoꝝ sꝑ vident faciē
patris mei q̄ i celis est. Quā-
tā grām circa vnūquēcq̃ cre
dentē in se dñs habeat: ipse
declarat cū angelos eoꝝ sꝑ
videre faciē pr̄is sui q̄ in ce-
lis est ostēdit. Etenim circa
oēs credētes in xp̄o angelo-
rum est magna grā Deinde
oratōnes eoꝝ angeli ꝓferūt
in celos. Tu. ℞. Ostēdit mi
chi. v. de dñica ꝑdicta qđ re
periť. Ante lau. ℣. et in lau.
Te deū. āe. hyꝰ. cp̄. ℣. et āte
bnᷣ an. cū collecta totū vt in
alto festo. memo. de resurre.
Ad ho. similiť vt ibidē. sine
Cōfitemini. ad pmā nisi fue
rit dñica. Ad scđas vel. iiij.
pme añe de lau. sup. iiij. pri-
mos ps̄ ferie v. an. In ɔspe
ctu. ps. Cōfitebor. de fer. vi.
Et si feria sexta fuerit pma
an. In conspectu. iiij. alie de
laudi. vrā. Hy. Tibi xp̄e splē
dor patris. Cōm.

Audiui vocem in celo di
centē nunc facta est salus et
virtus et regnū dei nostri et
potestas xp̄i eius: quia pro-
iectus est accusator fratruꝫ
nostrorū qui accusabat eos
ante conspectū dei die ac no
cte: propterea letamini celi
et qui habitatis in eis. Deo
gratias. ℣. Stetit angelus
iuxta arā templi h̄abēs thu
ribulū. Aī mḡ. ā. Archāge
le xp̄i ꝑ grām quaꝫ meruisti
deꝑcam te ꝑ vnigenitū dñm
nr̄m vt eripias nos de laq̄o
mortis aīā. Colła vrā. Me-
mo. de scō nicolao pā. O pa
stor. ℣. ⁊ collā vt infra. Itē me
mo. de resurre. Cōplet. vrā.

Nota si festū trāslatiōis scti nicolai p̄mas vesp. habuerit si ant hoc modo. an. Alleluya ix. sup p̄os feriales. Hymn⁹

Exultet aula celica letetur mūdi machina dū refert solis orbita nicolai solēnia. Qui vagit⁹ infātie decorauit mirifice dās virtutū primordia int ort⁹ crepūdia. Quarta et sexta feria semel sugebat vbera iā in etate tenera hac vsus abstinentia. Cui⁹ tumba fert oleū matri olive nesciū qd natura nō protulit marmor sudādo parturit. O venerāde pōtifex pi⁹ nec tard⁹ opifex cūctis q̄ corde credulo te querunt in periculo Aufer mortis dispēdia ɔfer vite stipēdia quo post carnis exilia tecū simus in patria. Quesumus. Gloria tibi dñe. Cpm de cōi. ℟. Cōfessor dei nicolaus nobilis progenie sed nobilior morib⁹ ab ip̄o pueri li euo secut⁹ dñm. Meruit diuina reuelatiōe ad sūmū puehi sacerdotiū allā. ℣. Erat eni valde ɔpatiēs ⁊ sup afflictos pia gestās viscera. Meruit. ℣. Ora pro nobis. Añ mḡ. ā. O pastor eterne o clemēs o bone custos q̄ dū deuoti gregis p̄ces attēderes voce lapsa de celo p̄suli sāctissimo dignū ep̄atu nicolaum ostēdisti tuū famulum allā.

Deus q̄ btm̄ [Collecta nicolaū pōtificē tuū innumeris decorasti miraclis tribue q̄s vt ei⁹ meritis ⁊ p̄cibus a gehēne incendiis liberemur. Per. Memo. de resurrectiōe. Ad matu. Inui. Allā. ij. In i. noc. ā. sola. Nobilissimis siquidē natalibus ortus velut lucifer nicola⁹ emicuit allā. P̄s. ⁊ ℣. vni⁹ ɔfes. Post beati nico [Lec. i. lai gloriosū ab hac vita transitū: multi impatores multiq̄ potētes artus illius sacratissimos de vrna q̄ massa eruditi sūmo conanebāt reconditi sūmo conanebāt tētauerūt arripere proprię q̄ ad patriā transportare. Tu. ℟. Dum vero adhuc pēderet ad vbera mrīs o nonua res Quarta feria ⁊ sexta semel i die papillas bibebat allā. ℣. Iā quodāmodo sacri ieiunij se futurum p̄signans amatorē nicolaus. Quarta. Sic dū omp̄s [Lec. ij. In p̄pēsiori archano censuisset ɔsilio q̄lit barrensē vrbē cunctāq̄ apulie regionē decoraret: serenissimo ac p̄petuo visitaret imo decoraret splēdore: actū est ei⁹ diuina p̄uidentia vt q̄dā barrenses causa mercationis cū trib⁹ ratib⁹ oneratis frumēto ceterisq̄ mercib⁹ pgerent antiochiā. ℟. Seru⁹ dei nico-

laus auri pōdo triū virginū redemit pudorē. Earūq̧ patris īpudicā remēso auro fugauit inopiā allā. ℣. Affluēs itaq̧ mie visceribus metallo duplicato ꝓpulsauit eaȝ īfa[miā. Earūq̧. Lec. iij.

Qui dū ceptū agerent iter iflāmati diuia īspiratiōe ꝯsiliati sūt q̄liter siue eūtes siue redeūtes tollerēt a mirrea vrbe corpus eiusdē btissimi nicolai ꝯfessoris xp̄i. Tu. ℟. Opib⁹ sctis nicolaus humilit insistēs. Reuelatiōe diuina ꝓuectus est ad sūmū sacerdotij gradū allā. ℣. Uoce q̄ppe de celo lapsa cuidā insinuat p̄suli dignū episcopatu nicolaū. Reuelatiōe. In. ij. no. an. sola. Auro virginū icestus auro patris eaȝ inopiā auro prorsus vtroȝq̧ detestabilē infamiā dei seruus ademit nicola⁹ allā. L. iiij.

Itaq̧ q̄draginta septez viri ad sanctā deuenientes edem pij ꝯfessoris xp̄i q̄ttuor ibi tm̄ repertis custodibus supplicit deuotā ītrauerūt aulā: scām adorātes arā Deinde nimio feruētes desiderio sic eisdē aiūt custodib⁹ Ostēdite nobis fratres quo in loco conditū sit sci confessoris corpus. Qui putātes q̧ causa orōnis seu oblationis ista inq̄rerēt: ostēdunt p̄ius locū vnde cū periculo sacrum trahebāt liquorē. Deinde ostēdūt qualit in eodez loco sctm̄ delitescebat corp⁹ ℟. Quadā die tēpestate seuissima quassati naute ceperunt scm̄ vocare nicolaū. Et statim cessauit tēpestas allā ℣. Mox illis clamantib⁹ apparuit quidā dicēs illis ecce assū q̄d vocastis me. Et stati[m.

Tunc vn⁹ ex illis [L. v. audacior ceteris accepto malleo ferreo fortit ꝑcutiens tabulā pauimēti sacto supstratā corpori: penit⁹ eaȝ parua redegit i frustra Qui nō dū multū foderat in ꝓfūdum cū socij ei⁹ insistētes labori inuenerūt tumbā marmoream valde candidissimā quā detegētes vsq̧ ad medium valde pauebāt ꝑcutere: ne aliq̄d molestie eis adueniret. Sed ille iā vlteri⁹ nō valuit sue mētis tolerare feruorem: nā fortit feriēs: eiusdē tumbe coopertoriū minuti⁹ fregit. Tu. ℟. Audiēs xp̄i cōfessor trisl iuuenū innocētum necē p̄cucurrit q̄tocius ad locū quo fuerāt plectēdi. Et liberauit eos allā. ℣. Statimq̧ solutos a vinculis vsq̧ ad p̄toriū cōsulis secū adduxit. Et liberauit. Lec. vi.

Quo aperto subito tāta odoris fragrātia secu-

ta est vt oēs putarēt se ī dei
paradiso cōsistere: nā eadez
tumba sctō plena erat liquo
re. Ex qua sāctas trahētes
reliquias posuerūt ī quādā
vestē mūdā cuiusdā presby-
teri q̄ eisdē intererat factis.
Deniq; acceptis armis simul
ꝛ sctō corpore cito suas repe
darunt ad naues magnalia
dei laudātes. Quo reposito
in quodā vase pacatum cepe
rūt iter nauigare ꝑ equor: ꝛ
itra viginti dieꝝ spacia bar-
rim applicuerūt ad vrbē. Tu
℟. Sancte dei cōfessor nico
lae reuenerātes ꝓtege. Nā-
q; credimꝰ tuis ꝑcibꝰ nos pos
se saluari allā. ℣. Qui tres
pueros morti adictos illesos
abire fecisti tuis laudibꝰ in-
stantē conserua plebē. Nāq;
In .iij. no. ā. sola. Pōtifices
almi diuina reuelatiōe letifi
cati nicolaū ꝑsulē deuotissi-
me cōsecrauerūt allā. L. vij.

Ablatū est aūt corpus
sacratissimū sācti nico-
lai de mirrea ciuitate vnde-
cimo die aprilis: iā tendētis
ad exitū ꝛ nono die maij iaz
habētis ꝑncipiū translatū ē
in eadē ciuitate barrim die
dñica hora vespertina. De-
positūq; est ex naui ꝛ reposi-
tum in basilica sācti benedi-
cti ipsiꝰ ciuitatis: transactis
ab incarnatiōe dñi mille octo
ginta ꝛ septē annis. Tu. ℟.
Qui cum audissent scti nico
lai nomen statim expādunt
manus vtrasq; ad celū. Sal-
uatoris laudātes clementiā
allā. ℣. Clara quippe voce co
ram hominibus dignū refere
bant illū dei famulū. Salua
Nunc [toris.. Lec. viij.
vero dño adiuuāte re-
ferā q̄liter ꝑ usq; aduētus sci
corporis exteris inotesceret
egri diuersis languoribꝰ pos
sessi quos ex oībus partibus
ciuitatis ꝯcurrētes populi cū
magnis deuotiōibꝰ secū ī ea
dem basilica detulerāt: sani-
tati sunt restituti. Ex qbꝰ no
cte illa ꝛ scda feria sanifacti
sūt q̄dragintа ꝛ septē hoīes
diuersi sexus ꝛ etatis q̄ oēs
erāt habitatores eiusdē ciui
tatis barrim. ℟. Beatꝰ ni-
colaus iā triūpho potitꝰ no-
uit suis famulis prebere ce-
lestia ꝯmoda qui toto corde
poscūt eius largitiones. Il-
li nimirū tota nos deuotiōe
oportet committere allā. ℣.
Ut apud xp̄m eius patroci-
niјs adiuuemur. Illi. L. ix.
In tercia vero feria por-
tatum fuit sctm̄ corpus
in curtem vbi nūc eiusdē san
cti constructa est basilica vbi
dū ex villis ꝛ opidis atq; ciui
tatibꝰ concurrerēt et populi
cum diuersis languentibus

per illius ebdomade spaciũ
sanati sunt centũ ⁊ quinde-
cim īfirmi: et quãti quotidie
in amissã cõualescãt sanita-
tē innumerabiles esse videnť.
Tu. ℞. Ex eius tumba mar
morea sacrũ resudat oleum
quo liniti sananť ceci: surdis
auditꝰ reddiť. Et debilis q̃s-
q; sospes regreditur allã. ℣.
Cateruatim ruũt populi cer
nere cupientes que per eũ fi
unt mirabilia. Et de. Gloria
℞. Ex eis. Te deum. ℣. ãte
lau. Ora ꝓ no. In laud. an.
Beatus nicolaus adhuc pu
erulus multo ieiunio mace-
rabat corpus allã. an. Eccle
sie sancte frequẽtãs limina
sacra pectori cõdebat mãda
ta allã. ã. Juste ⁊ pie viuẽdo
ad honorē sacerdotũ meruit
ꝓmoueri diuinitus allã. an.
Amicus dei nicolaus põtifi
cali decoratꝰ infula omibus
se amabilem exhibuit allã.
an. O per omĩa laudabilem
virũ cuiꝰ meritis ab omĩ cla
de liberanť qui ex toto cor-
de querũt illũ allã. Hymnus
Exultet aula. Cpm. et ℣. de
cõi. Ante benedictꝰ an. Co-
piose charitatis nicolae pon
tifex qui cũ deo gloriaris in
celi palatio: condescẽde sup-
plicamus ad te suspirantibꝰ
vt exutos graui carne ꝑtra
has ad superos allã. Collcã

vtẽ. Memo. de resurrectiõe
Ad horas aĩe de lau. capl'a
Rña ⁊ ℣. de cõi cũ ꝑdicta col
lecta. Ad scdas ves. sola. an.
Allã. iiij. ps fer. hymꝰ. Exul
tet aula. ã. cp. de cõi. ℣. ⁊ aĩ
te aĝt. an. O xp̃i pietas omĩ
ꝓsequenda laude qui sui fa-
muli merita longe lateq; de-
clarat nã ex eius tumba ole
um manat cũctosq; langui-
dos sanat allã. Collecta vtẽ
Memoria de sancto gordia
no ⁊ epymacho per ãtipho.
Fille hierusalē. ℣. Justorũ.
[Colla.
Da quesumus
omps deus vt qui san-
ctorum martyrum tuorum
gordiani et epymachi solē-
nia colimus eoꝝ apud te in-
tercessionibus adiuuemur.
Per. Itē memo. de resurre-
ctiõe. ¶ Gordiani ⁊ epyma-
chi martyꝝ. Ad matu. ⁊ ho-
rotum de cõi paschalis tpis
cũ collecta ꝓpria vtẽ. Lec. i.
Julianus impijssimus ce
sar: misit ad gordianuz
vicarium tribunũ suũ nomi
ne clementianũ. Uade et vi
de si declinauit ad sacrificã-
dum deo magno ioui ianua
rius presbyter aut si nõ per
suasũ sit ei: tũc sub voce ꝑco-
naria in foro traiani fustibꝰ
cedatur Et factum est quod
preceperat iperator clemen
tiano. Lectio secũda.

Respondēs gordianꝰ di
xit ad clementianum.
O clemētiā e si cognoscas eē
dñm iesū xpm: ꝛ minas ꝛ ter
rores homīs mortalis nō ti-
mebis: sed magis videbis vi-
tam eternam sicut ꝛ ego vidi
iam paratā mihi. Naz sacer
dotē sctm̄ ego honorabo: nō
iuriabo quē ego vidēs mere
ar eiꝰ pedes osculari p quē ꝛ
saluatus sum. Lectio tercia

Tunc clemēcianꝰ pgens
ad palaciū vociferādo
clamabat. Sūmū magū ia-
nuariū q̄ vicariū tuū gordia
nū declinauit suis magicis ar
tibus. Cūq3 introiret ad im
patorē iulianum dixit ei. Ja
nuariū quē pietas tua pp̄ter
ingeniū laudabat litterarū
Hūc cognouimus magū esse
q̄ etiā ꝛ subuertit vicariū tuū
gordianuz cū omi domo sua
et vxore: quos ꝛ baptizauit:
ꝛ deos rei publice nr̄e cōfla-
tos in igne i massa abscōdit.
Tu. Suffr. tpis. Gengul
phi marty. Ad vs. totū vniꝰ
mart. nō pōti. mēo sctōꝝ ma
mert ꝛ mayolo p an. Sācti
ꝛ iusti i dño gaudete allā vos
elegit deꝰ in hereditatez sibi
allā. V. Justoꝝ. Collā. de cōi
plurimoꝝ cōfessoꝝ. Itē mēo.
de resurrectione si tps requi
rat cum suffr. Ad mat. et ce-
tera totū de cōi. Lect. pma.

Vir dñi gēgulphus alto
parētū germine et sup
ni sanguinis nobilitate bur
gūdia extitit oriūdus ꝛ disci
plinis xpiani dogmatū a pa
rētibꝰ apprime eruditꝰ ē. Qui
puerulus adhuc ꝛ pclare ido
lis forma ornatꝰ assuescebat
crebris interesse pioꝝ cōuenti
bus Et fauos diui eloquii ab
eoꝝ ore suscipiēs catholicas
ruminare sentētias ꝛ inven
tre mēorie traiicere non desi
stebat: adeo vt in tenero eius
pectore: impressam cerneres
ymaginē sctitatis. L. ii

Et licet idē gēgulphus
seckari esset toga ptextꝰ: scri
pturas tamē norme ecclesia
stice sitiēti idesinēter epota-
bat pectore. Erudiebat pse
cto diuinitatis occulto iudicio
ne qd minꝰ pfectiōis postmo
dū inesset btissimo viro Erat
eni reuerēdꝰ vultu: affabil' al
loqo: prudēs in ope: facūdꝰ
ore: vniuersa morū pditꝰ ho
nestate. Tu aūt. Lect. tcia.

Radicitus nihilominus ir
religiosoꝝ spectacula
veluti baratri pfūda respu-
ens: obscenas vitare solebat
iuuenū ɔfabulatiōes que ai
puritatē solēt suis illecebris
deturpare. Atq3 āgelice am
monitiōis nō surdus auditor
serpētine prudētie retinens
colūbine simplicitatis man-

suetudinem non amittebat.
Mox q̄ȝ vt pdioꝝ amplitudo
qua nimiū pollebat ⁊ pͥmo
nū census ditioni eius cessit
q̄ntū circa egenos dapsilis
dispēsator extiterit: nō ē nře
facultatꝫ enarrare. Nam iu
xta exemplū beati iob ocul⁹
fuit ceco: ⁊ pes claudo: hosti
umq̄ ei⁹ patuit viatori. Tu.
Ad mat. de sctis mēo. p an.
Sctī tui dn̄e florebūt sicut li
liū allā et sicut odor balsami
erūt añ te allā. ℣. Gloriosus
de⁹. Collcā plurimoꝝ ꝯfesso.
cetera ⁊ ad ho. de cōi. ¶ Ne-
rei ⁊ achilei marty. Ad vš. ⁊
alias hor. de cōi cū. Collecta
P Resta q̄s oīps de⁹ vt qui
btī pācracij martyrꝭ tui
natalicia colim⁹ a cūctis ma
lis īminētib⁹ ei⁹ ītercessioni-
bus liberemur. Alia.
S Emp nos dn̄e martyꝝ
tuorū nerei et achilei foueat
q̄s beata solēnitas ⁊ tuo nos
reddat dignos obseq̄o. p do.
D Suffr. Lectio prima.
Omicilla virgo nobilis
sima neptis domiciani imp-
atoris habuit nereū ⁊ achile
um cubicularios eunuchos
quos btūs petr⁹ lucratus fu
erat xp̄o. Isti dum viderent
dn̄am suam domicillā gēmis
ornati purpureis vestib⁹ at-
q̄ auro textis indui dixerūt
ei. Si tanto studio ornareris
in aīa q̄nto ornarꝭ in corpe
vt filiū cōsulis aurelianū ho
minē mortalē maritū accipi
as: filiū dei imortalē regem
posses adipisci sponsum. Tu
R Espōdit [aūt. Lec. ij.
domicilla et dixit eis.
Que potest esse melior cha-
ritas q̄ habere virū: filios su
scipe p quos posteritas possit
ppagari ⁊ tā generis digni-
tatē q̄ memoriā nois nō de-
lere? Ad hec nere⁹ respondit
O q̄ btā est sctā virginitas q̄
deo est amabilis et āgelis ca
ra. Integritas virginitatis re
uocari non potest: ita vt ad
statū pristine sctitatis attin
gat Virginitas oīm virtutū
dignitates ita excedit: vt se-
cūdū locuꝫ post martyres te
neat: vt sit inter ceteras vir-
tutes prima. Lectio tercia.
H Ec et his similia pseq̄n
tib⁹ nereo ⁊ achileo: vir
go domicilla respōdit Utinā
ad me olim hec dei sententia
puenisset. Tūc nere⁹ ⁊ achi-
leus prexerūt ad sctm̄ clemē
tem ep̄m ⁊ dixerūt ei. Domi-
cilla cupit virginitatis votū et
manib⁹ tuis velamēto sacra-
ri. Sctūs itaq̄ clemēs veni-
ens ad domicillā cōsecrauit
eam. Et quia longum est sin
gula per ordinē narrare: bre
uiter dicamus. Nere⁹ ⁊ achi
leus ab aureliano grauissi-

mis verberib⁹ attrectati cuȝ
immolare noluissēt capitib⁹
cesi sūt. Quorū corpora au-
spicius discipulus eorū in cri
pta aranearia sepeliuit. Tu
Cetera de dicto coi. ¶ Ser-
uacij epi ꝛ cōfesso. tam ad vš
ꝙ mat. totū de cōi. Lec. pma

Isit tpe quo rumor erat
hunos in gallias velle ꝓ
rūpere erat apd tūgros opi
dū seruaci⁹ eximie scītatis
epūs: q̄ vigilijs ac ieiunijs va-
cās: crebro lacrimaꝝ ymbre
ꝑfusus dei miam ꝑcabat: ne
vnq̄ gētem hāc incredulam
sibiq3 sēp indignā in gallias
venire ꝑmitteret. Tu. L. ij.

Sed sentiēs ꝑ spm sāctū
ꝓ delictis popli sibi hoc
nō fuisse cōcessū habuit expe
tendi cōsiliū vrbē romam: sci
licet vt adiūctis apostolice si
bi virtutis patrocinijs: q̄ hu-
militer ad dei miam flagita
bat mereret facilius obtine-
re. Accedens ergo ad bti pe
tri tumulū depcabatur auxi
liū eius bonitatis: in multa
abstinētia maxia q3 inedia se
cōsumēs: ita vt biduo triduo
q3 sine vllo cibo potuq3 mane
ret nec esset interuallum ali-
quod in quo ab oratiōe cessa
ret. Tu autē. Lectio tercia

Cui sic oranti beatus pe
tr⁹ tale fertur dedisse re-
sponsum. Quid me vir sāctis
sime inquietas. Ecce enī a-
pud dominū definituȝ est hu
nos in gallias aduenire eas-
q3 maxima tempestate debe
re depopulari. Accelera er-
go celeriter ordina domū tu
am: sepulturā q3 cōpone. Mi
grabis eniȝ a corpore ne cui-
debūt oculi tui mala que fa-
cturi sūt i gallijs huni. ¶ Ur
bani pape ꝛ marty. ꝓuel. ma
tu. ꝛ hor. diei totū de cōi vni⁹
marty. ponti. hui⁹ tpis sine
noct. cū suffr. ꝛ iij. lec. de tpe
[cū hac coll'

Da q̄s oīps
deus vt qui beati vrba-
ni martyris tui atq3 pontifi-
cis solēnia colim⁹ eius apud
te intercessiōib⁹ adiuuemur.
Per do. ¶ Marcellini et pe
tri marty. Ad vš. añ ꝛ ps fe
rial. hy⁹. cp. et V. de cōi. Ad
mgr. an. Apparuit angelus
dn̄i marcellino pšbitero orā-
ti nudo ꝛ induit eū vestimētis
suis ꝛ dixit ei sequere me vbi
erat petr⁹ exorcista. all. Coll'

Deus q̄ nos ānua scōꝝ
martyꝝ tuoꝝ marcelli-
ni ꝛ petri solēnitate letificas
presta q̄s: vt quoꝝ gaudem⁹
meritis prouocem̄ exemplis
P. Suffr. cōia Ad mat. inui.
añe psi ꝛ V. añ lec. cū R. d cōi
plurimoꝝ marty. Lect. pma

Factū est cū separati es-
sent i custodijs marcel
linus in vitri fragminib⁹ du-

ris ⁊ acutis nudus: ⁊ petrus
in ferro ⁊ in cippo: apparuit
angelus dñi marcellino pre
sbitero oranti nudo et indu-
it eũ vestimẽtis suis et ait se-
quere me. Et cũ secutus esset
angeluz dñi marcellinus in-
gressus cũ eo vbi erat petrus
in cippo et in ferro et hũc ab
soluens iussit ambobus vt se
sequerẽtur. Tu. Lectio scda

Quem seq̃ntes puenerũt
in domũ in qua erãt oẽs
q̃ baptizati erãt vnanimiter
orãtes. Dixit aũt eis ange-
lus dñi vt p dies septem con-
fortarẽt populũ qui per eos
crediderat: et post septem di
es ostenderẽt se vicario sere-
no. Postera die itur ad vincu
la et nõ iuenitur petrus neq̃
marcellinus ab inquisitorib⁹.
Dum aũt nõ inuenissẽt: iudi
ci nũciatũ est. Lectio tercia

Tunc iudex iussit mitti
ad arthemiũ ⁊ vxorem
ei⁹ candidã: et filiã eorũ noĩe
virginẽ. Quos cũ iussisset sa
crificare dixerũt. Nos xp̃m
ↄfitemur filiũ dei viui: ⁊ ideo
nulla ratione sacrificiorꝫ pos
sumus sustinere ritum. Qui
bus auditis vicarius seren⁹
tortos iussit imenso pondere
ruderũ obrui in via aurelia.
Tu. Añ lau. V. Iusti aũt im-
perpetuum. In laudib⁹. an.
Petr⁹ exorcista dixit ad ar-
themiũ tu crede in deũ viuũ
dñm iesũ xp̃z. ã. Arthemi si
crediderĩs i vnigẽitũ filiũ dei
viui saluabit filia tua. ã. Cã-
dida dixit ad arthemiũ si fa
ctũ fuerit q̃d mihi asseris q̃s
dubitet verꝫ deũ esse xp̃m. an
Adest hõ dei petr⁹ exorcista
tenẽs triũphũ scte crucis in
manu sua. ã. Exclamauit ar
themius verus vnus de⁹ est p
quẽ demonia eiiciũt. hy⁹. cp
⁊ V. de dicto cõi. Ad bñ⁹. an
Aie sctõrꝫ martyrꝫ marcelli-
ni ⁊ petri de corpib⁹ sacris ex
eũtes: vise sũt quasi virgĩes
auro ⁊ gẽmis ornate splendi
dis vestib⁹ indute ad celos p
auras ferri gaudentes allã.
Collã. vts. Ad hor. diei ãe d
lau. cetã de cõi cũ dicta collã.
Nota q̃si h fes. eue. i pascha
tpe oĩa fiẽt d cõi illi⁹ tpis nõ
muta. ã. pprũs sup m. ⁊ bñ⁹
neq̃ illis de l. sed i fine cuius-
libet. ãtiphonarꝫ hmõi dicet
allã. ¶ Medardi ⁊ gildardi
epõrꝫ ↄfesso. oĩa q̃ req̃runt p
matu. ves. et hor. totũ de cõi
plurimorꝫ ↄfes. cũ seq̃nt. L. i

Pater beati medardi de
forti francoruz genere
satus: non fuit infimus liber
tate. Mater romana absolu
tis tantum seruitute natali-
bus q̃ in xp̃i tabernaculis p̃-
cioso fecũda partu plus pla-
cuit q̃ si integritate seruata

nequaq̃ se vinculis virilibus
tradidisset: quoꝝ in viromā-
dēsiū territorio: ⁊ habitatio
fuisse dinoscit̃ et origo. ℟.
Absterget. ꝑmū pꝭioꝝ mar-
tyꝝ. L. ij.

SAnct⁹ igit̃
athleta xp̄i medardus
cū multimodis virtutū se pu
blicaret studijs famaq̃ eius
per diuersa vrbis spacia gr̃a
fulgēte cresceret: defūcto in
vrbe viromādensiū pōtifice
vnanimitate pfecta oīm vo-
tis expeditis: dignis merit̃
eleuat⁹ pōtifex ꝯsecrat̃: vbi
cōuersatione celesti terq̃nis
annoꝝ curricul̃ insignia ipsi⁹
officij sacerdos expleuit ꝑci-
osus. ℟. Isti sunt viri sancti
viij. de apostolis. Le. iij.

ET nisi q̃ ꝑcussor corpo
ris defuit martyriū cōfessor
impleuit: nā sustinuit iugit̃
dyabolo ꝑliante calūniā: ꝫ vt
ꝑueniret meritis ad coronā.
Tūc demū pōtifex btīssim⁹
mēbroꝝ cōpage natura lon
ge vite defessus spm̄ requiē
de ꝑcat⁹ emisit: ⁊ cōuexa celi
athleta triūphalis expetijt.
Cui⁹ corp⁹ solēne pign⁹ exci
pere precellētissimi lotharij
ꝑncipis francoꝝ vel deuotio
ne vel tp̄e suessionensiū vrbs
tāti numeris ꝑcio dorata ꝓ-
meruit. Tu ℟. Electi dī pō
tifices sextū plurimoꝝ cōfes
soꝝ Cetera de cōi. ¶ Primi
⁊ feliciani marty. oīa de cōi
cōi cū suffr. ⁊ ꝓpria collecta

FAc nos q̃sum⁹ dn̄e scō-
rum martyꝝ tuoꝝ ꝑmi
⁊ feliciani sp̄ festa sectari: q̃-
rum suffragūs ꝓtectiōis tue
dona sentiam⁹. Per dn̄m.
Cōple. tp̄is. Ad matu. lec. i.

TEmporib⁹ diocletiani
⁊ maximiani imꝑato-
rum seua fuerat xp̄ianis or-
ta tēpestas: ⁊ q̃cūq̃ inuētus
fuisset visu seu habitu huius
vie sectator ⁊ idolis cōsenti-
re noluisset diuersis ac varijs
supplicijs puniret̃. Lec. ij.

EO tempore ꝑmus ⁊ fe-
licianus in dn̄o ꝑdurā-
tes a temploꝝ pōtificib⁹ sūt
accusati: dicētib⁹ diocletiāo
⁊ maximiano imperatorib⁹
Dij nobis responsū dare ꝯtē
nūt dicētes. Nisi ꝑmū ⁊ feli
cianū sacrificare feceritis nul
la vos beneficia ꝑ nos cōseq
poteritis. L. iij.

TUnc diocletian⁹ ⁊ maximia
nus iusserunt militib⁹ vt inq̃
rentes eos diligētius comp
henderēt. Erāt enī ciues ro
mani. Cūq̃ inq̃rerēt eos mi
lites: inuētos cōprehēderūt
duxeruntq̃ ad iꝑatores q̃
iusserūt eos ferro vinctos re
cludi. Cūq̃ ꝓ xp̄i nomīe vin
cti fuissent affuit angel⁹ dn̄i
q̃ eos consolaret̃ ⁊ absoluēt
a vinculis qb⁹ ꝯstringebant̃

Et dixerũt beati martyres Te bñdicim⁹ dñe de⁹ noster qz ꝯsolatus es nos seruos tuos. Tu aũt. ¶ Barnabe apli.

Si in tpe pascali eue. totũ fit et de eo vt marci euãge. exceptis cp̃. ⁊ collcã. ac an. de. ij. vel. Ad magt. q̃ erit. Bti eritis. Post pascha. Ad vs̃. matu. ⁊ hor. totũ de cõi aplorũ. Ad mat. Ser. bti greg. pa.

Vos amici [Lec. pma. mei estis. O quanta est mia cõditoris. Serui digni nõ sumus: ⁊ amici vocamur. Quãta est dignitas homĩes esse amicos dei? Sed audistis gliam dignitatis: audite et laborẽ certamis. Si feceritis inqt q̃ ego p̃cipio vobis: amici mei estis: si ea q̃ p̃cipio facitis. Ac si aperte dicat. Gaudetis de culmine: pẽsate quibus laborib⁹ venit ad culmẽ.

Certe dũ filij [Lec. scda zebedei infuenietẽ matre q̃rerẽt vt vnus a dextris dei ⁊ ali⁹ a sinistris sedere debuissent audierũt. Potestis bibere calicem quem ego biturus sum. Jam locũ celsitudinis querebãt. Ad viam illos veritas reuocat p quaz ad celsitudinem venirẽt ac si dicat. Jã vos locus delectat celsitudinis: sed prius via exerceat laboris. Lec. iij.

Per calicẽ ptingitur ad maiestatẽ. Si mens vr̃a appetit q̃d demulcet: p̃us bibite q̃d dolet. Sic p amarũ poculũ ꝯfessiõis peruenitur ad gaudiũ salutis. Jam non dicam vos seruos qz seruus nescit q̃d faciat dñs eius. Vos autẽ dixi amicos: qz oĩa quecũq; audiui a p̄re meo nota feci vobis. Lectio. q̃rta

Que sũt oĩa q̃ audiuit a patre suo: q̃ nota voluit fieri seruis suis vt efficeret eos amicos suos nisi gaudia interne charitatis: nisi illa festa superne patrie q̃ nr̃is quotidie mẽtib⁹ p aspiratõez sui amoris impmit? Dũ eĩ audita superceleistia amam⁹: amata iã nouim⁹: qz amor ip̃e noticia est. Oĩa ergo eis nota fecerat: qz a t(er)renis desiderijs immutati amoris sũmi facib⁹ ardebant. Lectio quinta.

Istos vero amicos dei aspexerat ꝓpheta cũ dicebat: mihi autem nimis honorati sũt amici tui deus. Amicus enĩ quasi animi custos vocatur. Quia igit psalmista prospexit electos dei a mũdi huius amore sepatos custodire in mãdatis celestib⁹ volũtatẽ dei: mirat⁹ est amicos dei dicens. Mihi aũt nimis honorati sũt amici tui de⁹. Et tan q̃ si abeo ꝓtinus causas honoris tanti: nobis insinuari

quereremus ilico adiũxit ni
mis cõfortatus est ṗncipat⁹
Ecce. [eorũ. Lectio. vi.
electi dei carnẽ domãt:
spiritum roborãt: demonib⁹
impant: virtutib⁹ coruscãt:
presentia despiciũt: eternaz
patriã cuz voce moribus pre
dicant: etiã eam moriẽdo di
ligunt: atq ad illam per tor-
mẽta attingunt. Occidi pos-
sũt: flecti nõ possunt. Nimis
ergo cõfortatus est principa
tus eorum. Lectio. vii.
In ista passione qua ceci-
derũt in morte carnis: vide-
te q̃ntũ fuerit culmẽ ment̃.
Unñ hoc: nisi q2 cõfortat⁹ est
ṗncipat⁹ eoꝝ? Sed si magni
forsitã pauci sũt: subiunxit.
Dinumerabo eos ⁊ sup hare
nam multiplicabũtur Totũ
mũdũ fratres aspicite: mar-
tyribus plen⁹ est. Jam pene
tot nõ sumus qui videam⁹ q̃t
veritatis testes habeamus.
Deo ergo numerabiles: nob
sup harenã multiplicati sũt:
q2 quãti sint a nobis cõphẽ-
di nõ possunt. Lectio octaua
Sed quisqs ad hanc pue
nit dignitatẽ vt amicus
dei vocet̃ sese in se cõspiciat.
Dona aũt q̃ ꝑcipit sup se ni-
chil suis meritis tribuat ne
ad inimicicias erũpat. Unde
subditur. Non vos me elegi-
stis: sed ego elegi vos ⁊ posui
vos vt eatis ⁊ fructũ afferat̃.
Posui ad gratiã plãtaui vt
vt eatis volẽdo: fructũ facia-
tis opando. Eatis eni volen
do dixi: q2 velle aliquid facẽ:
iam mẽte ire est. Tu. Lec. ix.
Qualẽ vo fructũ afferre
debẽt subdit̃. Et fruct⁹
vester maneat Omẽ qd secũ
dũ p̄ns seculũ laboram⁹ vix
vsq ad mortẽ sufficit. Mors
nãq interueniẽs fructũ nr̃i
laboris abscidit. Qd vero p
et̃na vita agit̃ etiã post mor-
tem seruat̃. Et tũc apparere
icipit cũ laboꝝ carnaliũ fru-
ctus ceperit nõ videri. Ibi er
go illa retributio inchoat vbi
ista terminatur. Quisqs igit̃
iam et̃na cognoscit: apd ei⁹
aim t̃pales fructus vilescãt.
Te deũ. Ad. ij. vš. totũ d cõi
Et nota si hoc fes. sc̄i barna
be in t̃pe paschal. eue. fiet de
eo vt marci euãge. exceptis
cp. et. an. sup mg̃t. de. ij. vš
q̃ erit. Btĩ eritis. Mẽo. d scõ
nazarioꝝ celso pan. Gaudẽt
in celis. ℣. Justoꝝ. Collecta.
Sanctoꝝ basilidis cirini
naboris nazarij et celsi
q̃s dñe natalicia nobis voti-
na resplendeant: ⁊ quod illis
cõtulit excellentia sempiter-
na: fructibus nostre deuotio
nis accrescat. Per d. ¶ Na
zarij ⁊ celsi marty. Ad mat.
Inuit. cetera prioꝝ mart. L. i.

IN dieb9 illis nazari9 se-
cūdū seculi dignitatem
clarissimis natalib9 rome or-
tus spū sācto repletus p̄dica
bat plurimis in vrbib9 domi-
nū iesū xp̄m cū p̄re ⁊ spū scō
vnū deū debere coli: nō ydo-
la manu fctā. R. de cōi. P. ij.
HOc audiēs quidā ex sa-
tellitib9 neronis nomīe
corneli9 relationem ad eū de
tulit q̄ p̄dictus nazarius ad
uersus deos quos sacratissi-
mi impatores adorarēt: xp̄i
anā religionē auderet assere
re et per diuersas prouīcias
turbas hoīm sua p̄dicatione
cōuertere. Lect. tercia.
CUmq3 vero huiusmōi re
lationē accepisset: misit dēro
nem comitē cū militib9 ad p
quirēdū sctm̄ nazariū. Qui
cū ad ciuitatē ebrodunēsem
venisset īuenit eū edificantē
oratoriū: et cū eo duos iuue-
nes geruasiū ⁊ pthasiū qui
ad doctrinā ei9 ꝯuenerāt ⁊ ī-
fantē celsū noīe lapides por
rigētē. Tūc dēro ait ad sctm̄
nazarium. O pariē tu ne es
nazari9 q̄ xp̄3 p̄dicas? Naza
rius r̄ndit. Ego sū. Tu ceka
bic ad ho. de cōi cū coll. vr̄s
C Rufi ⁊ valerij marty. totū
de cōi. cū noc. fer. ⁊. iij. lc. de
tpe. Nota q̄ si festū sci lande
lini īfra oct. sacramti. eue. fi
et de eo an̄ vel post put meli9
videbit expedire. C Lande
lini abbatis. Ad ves. āe. ⁊ p̄i fe
rial. hy9. cp. ⁊ V. de cōi vni9 cō
fes. Ad mg̃. ā. Erat q̄dā3 cle
ric9 ort9 in villa q̄ vallis dicit
vocablō lādelin9 a studio reli
gionis deuiās: quē sctūs au
bert9 suis p̄cib9 ad viā vitatis
reduxit: ⁊ in celestī vite libro
diligent titulauit. Collā. In
tercessio. de i cōi vni9 abbatis
Mēo. sciviti ⁊ modesti p an.
Gaudēt. V. Justor. Collecta
DA eccl̄ie tue dn̄e q̄s scō
vito intcedēte superbe
nō sapere: sed tibi placita hu
militate p̄ficere vt p̄terua de
spiciens q̄cūq3 matura sūt li
bera exerceat caritate
ADesto dn̄e supplicatiōi
bus nr̄is: vt bti modesti iter-
cessiōib9 ꝯfidētes nec minis
aduersātiū: nec vllo cōturbe-
mur incursu. P d. Suffr. Ad
mat. Inuit. Just9 florebit. P
oēs noc. an̄e p̄i. ⁊ V. vnius
confessoris. Lectio prima.
ERat in ecclesia btē ma-
rie que intra muros ca
merace sedis est ꝯstructa pu
er quidā nobilis p̄sapie: ort9
in villa q̄ ab incolis vallis no-
mē accepit vocabulo landeli
nus quē parētes fōte baptis-
matī inouādū: ⁊ ob suap sa-
lutē aīarū disciplinis sacris
imbuēdū beato auberto epi-
scopo tradiderūt. Tu autē.

viij. R. d cōivni⁹ abbat ꝯ. L. ij.

Qui licz adhuc tenere etatis īfirmitate detēt⁹ ꝓtēdebat morib⁹ q̄dā signa future sanctitatꝭ. Quāobrē antiqu⁹ humani generꝭ inimicus: q̄ ab inicio bonis actibus rfiistere ꝯtēdit: ꝯtra hūc se in tētationē erexit: q̄tinus et btō viro laboris sui fructū adimeret ⁊ puerū mortꝭ vulnere sauciaret: futuꝝ enī eē metuebat ne per cōuersationis eius exempla multi excitarētur ad normā iusti oꝑis exequendā. Tu. Lec. iij.

Sed vnde hostis impius aduersus sctm̄ aubertū sue malicie ausū excitauit inde ei victorie occasionē iuit⁹ ministrauit. Nā q꞉ sub districta ꝓuidi magistri cēsura puer adhuc modic⁹ agebat̃ ex quo nulla sibi insolētie patebat occasio frustratā sibi malignus spūs erubescebat victoriā. R. iiij.

Ut aūt in virilis aī robur adolescēs euasit que etas liberior ad queq꞉ audēdū sp̄ videt̃ cōtinuo hostis improb⁹ totꝭ se virib⁹ ad rebellionis artes reꝑauit: cepitq꞉ subdola tentatiōe iuuenis aīm pulsare: cogitationes varias ⁊ illicitas ingerere: nūc q̄dē imittens ei memoriā terreni pr̄imoniꝭ / generis nobilitatem familie numerosā dignitatē rerū gloriā ⁊ reliq̄ vite lasciuioris blādimēta. Lec. v.

Uerū q̄dā cognati et cōtubernales illi⁹ q̄ eū puriore gr̄a dilectōnis amare videbāt̃ dū se iuueni ꝯsulere putabāt: ꝑniciosi⁹ eū male ꝑsuasionis ictib⁹ īpugnabāt. Qui et ipsi eodē spū agitati referebāt egregiā iuuētutis formā indignū esse ecclesiasticis cultib⁹ occupari: debere potius virtutē veterū imitari parētū: q̄ militie sclaris tari parētū ... actib⁹ magnā reꝝ gloriā acq̄sierunt. L. vi.

Uerū sicut solet fieri vt omissimo malus facile mētē audientis inficiat: ita bona naturā improbis monitorib⁹ fluctuat. Et certe etas iuuenilis facile decipit̃ cū fraudulētoꝝ insidijs circūuenit̃. Uix etiā resistit dolis etas senilis Ergo si maturior vsus sepe labefactat̃: q̄d miꝝ si etas immaturior sibi adesse nō potuit: q̄ tātis purgebat̃ insidijs. L. vij.

Prouida itaq꞉ dei dispēsatiōe ꝑmissū est ad tp̄s ꝓualere ip̄: obi seductorꝭ maliciā: nō tn̄ ad fructū socialis ruine: sed vt manifestarent̃ oꝑa dei ⁊ btī auberti merita in illo Sic itaq꞉ factū est vt hostis impur⁹ nō se ab incepto aīi cōpesceret:

donec incautū iuuenē sēsim
ad sentētiam flecteret. Qui
male suase delectatiōis mol
lior factus monasteriū dese=
ruit: ⁊ seculař milicie armis
ītētus postmodū totū se col=
legit ad studia rapine: et q̄s
in hmōi negocio volūtarios
audiuit: his tota familiari=
tate nō se inferiorē ostendit.
Timēs vero [Lec. viij.
T ne de se solicitis parētibꝰ
inqri debuisset: neve indicio
nois īueniri potuisset: muta
to noīe quo appellari ꝯsueue
rat maurosū se appellari iu=
bet. Sane nō incōgruū tali
bus studijs agnomē: q cādi=
do ecclesiastice militie habi=
tu expoliatus: fuluā mauri=
tane infidelitatꝫ mētē latro=
cinādi studio induerat ⁊ ꝑdi
tionis se latebris occultaue=
Iam [rat. Tu. Lec. ix.
I vero landelinꝰ angelicis
affatibꝰ paulisper recreatus
sed timēs sibi subuenire tar=
dius relicto nephāde societa
tis collegio: ꝗtocius ciuita=
tem petijt ⁊ si ibi vir sanctus
esset a custodibꝰ diligent in=
qsiuit. Qui de p̄sentia btī vi
ri certior factꝰ nihil dissimu=
landū arbitratus: penitētia
ductus: pedibus sancti ꝓuo
lutus: culpā fatet errori veni
am poscit. Ita ꝗ vir sctūs pa
terna pietate ꝯstrictus iuue
nem excepit veniā ꝓmittēs
si mala p̄terita melioris vite
ꝯuersatōe purgaret. Tu. ℟.
Magnificū sacri pōtificꝫ au
berti meritū. Cuiꝰ p̄cibꝰ bea
tus landelinꝰ euasit tartari
cruciatꝰ. ℣. Laudet dn̄z tur
ba fideliū q tātū nobis desti
nauit patronū. Cuiꝰ. In lau.
an. Fidelis. cū al. ceťa d cōi
vniꝰ abbatꝭ. Mēo. scti cirici
⁊ iulite. ā. Gaudent in celis.
℣. Iustoꝝ aie. Collecta
S Emper nos dn̄e cirici ⁊
iulite martyrū tuoꝝ solēnia
celebrare ꝯcede vt eorū pa=
trocinia iugit sentiamꝰ. P d.
Cum suffr. Cirici et iulite
mar. Ad matu. ⁊c̄. totū pli=
moꝝ mar. cū noc. fer. ⁊ tribꝰ
lecti. de tpe. Marci ⁊ mar
celliani mart. Ad ves. āe ⁊ psl
fer. hyꝰ cp̄. ⁊ ℣. plimoꝝ mar.
Ad mḡ. an. Clarissimis quo
tidie virꝭ marcelliano ⁊ mar
co suadebat secli blādimēta
respuere ⁊ momentanea tor
mētorum genera nō timere
P Resta q̄s [Collecta.
ops deus vt q sctoꝝ tuo=
rum marci ⁊ marcelliani na
talicia colimꝰ: a cunctis ma
lis iminētibus eoꝝ in tcessio
nibꝰ liberemꝰ. Per d. Suffr.
⁊c̄. Ad matuti. Inuitat. ⁊c̄.
plurimoꝝ martyꝝ. Lec. i.
T Enti sūt sancti marcel
lianus ⁊ marcus ⁊ am=

bo ligati ad stipitē in pedib9 acculeos acceperūt. Quib9 dicebat insanissim9 fabian9 Tādiu fixi stabitis plantis: q̄diu debitū dijs exhibeatis Hunc [officium. Lec. ij.

Tambo fratres in vno ligno confixi psallebant dicētes. Ecce q̄ bonū et q̄ iocundū habitare fratres in vnū. Dicit eis fabianus. Infelices et miseri deponite amentiam vestrā et liberate vosmetipsos a cruciatib9 imminentibus super vos. Tu. Lec. iij.

Cui respondentes ambo fratres dixerūt. Nunq̄ tā bene epulati sum9: modo cepim9 esse fixi i amore christi. Utinā nos sic esse sicut sumus tādiu permittas q̄diu huius tegimur corporis indumēto. Tu aūt. R. ad laud. et in laud. de cōi. Ad bn9 an. Sebastian9 dixit marcelliano et marco nō vos seducāt blādimēta mulieꝝ. Collā vel ex cū suffr. et ad hor. de cōi. et c.

Geruasij et pthasij martyrū. Ad vesp. mat. et ho. de cōi [Collecta.

Deus q nos annua sctōrū martyrū tuoꝝ geruasij et pthasij solēnitate letificas: concede ꝓpitius vt quorū gaudemus meritis accendamꝰ exēplis. Per. Lec. i.

Anno vn[decimo conuersiōis sāctorum geruasij et prothasij hoc ordīe ijdē martyres ad palmā martyrij peruenerūt. Eodē tempore superueniente asthasio comite qui ꝓficiscebatur ad bellū qd a marchomannis fuerat excitatū: occurrerūt ei cultores idolorū cum sacerdotibus suis dicētes. Si vis lex9 ad augustos reuerti victor: geruasiū et ꝓthasiū dijs nostris sacrificare cōpelle. Tu. Media ꝛia de cōi. et ad bn9. an. Hec ē va fraternitas. Lec. secunda.

Quod audiens comes asthasius iussit eos teneri et ad se ꝑduci. Cūq3 ad eū ꝑducti fuissent dixit ad illos Hortor vos et moneo: vt a deorū nostroꝝ iniurijs vos temperātes ad immolandū eis deuoti studeatis insistere. L. iij.

Geruasius respōdit. Simulachra vana dij tui sunt qui oculos habēt et non vidēt: aures sine auditu manus sine tactu: pedes sine gressu: vētrē sine interiorib9 ꝓbant habere: et sine flatu noscunt esse. Tūc indignatus comes asthasi9 iussit eū teneri: et beīm geruasiū tamdiu plumbatis cedi q̄diu spm exalaret. Ad lau. cū suffr. et ho. d cōi cū collecta ꝓpa vel ex.

In vigilia natiuitatis sci iohānis baptiste. Ad ves. et

cetera totū de xpe cū lect. de
euāgelio sequunt. Et nota q̄ si
hmōi vigil. infra oc. sacramē
ti eueñ. totū fiet de sacramē
to cū trib⁹ lec. de euāg. vigi.
Si vo acciderit in dñica. iij.
vlti. lec. erūt d̄ eod euāg. vigi.
Euāge. vo dñice ad aliā fer.
seqn. legent. Initiū sci euāge
[lii s̄m lucā.
Fuit in die
bus herodis regꝫ iudee
sacerdos q̄dā nomīe zacha-
rias de vice abya: et vxor illi
de filiabus aaron et nomen
eius elizabeth. Et reliqua.
Omelia venerab. bede pbri
Uentur⁹ in carne dñs ꝛ re-
demptor noster: multos dis-
pēsatōis sue testes ꝛ nūcios
p̄misit: q̄ diuersis tribus di-
uerse israelitice plebis tribu
bus orti: nō diuersa fide: sed
vno eodēq₃ per omnia sensu
eiusdē incarnatiōis mysteri
um ꝓphetando p̄cinerent.
[Lec. ij.
Horum vlti-
mus ꝛ quasi q̄dā limes
legis: euāgelij figure ꝛ veri-
tatis iohānes apparuit dño
attestante qui ait. Lex et ꝓ
phete vsq₃ ad iohannē: ex eo
regnū dei euangelizat. Un
de etiā propheta ꝛ plusq̄ ꝓ-
pheta dictus quia quē cete-
ri a longe ꝓphetando solum
p̄dixerant: ille ꝛ p̄moventu-
rum ꝓphetando signauit: ꝛ
mox venientē ostēdēdo mon
strauit. Qui certe grā dispē
satiōis nō solū iustis: sed ꝛ de
pōtificali stirpe ortis paren-
tibus natus asseritur. L. iij.
Fuit eni sacerdos sicut
ex lectiōe euangelica
audiuimus noīe zacharias
de vice abya ꝛ vxor illi de fili-
abus aaron ꝛ nomen ei⁹ eli-
zabeth. Erāt ambo iusti āte
deum. Justis q̄ppe parenti-
bus est genitus: vt eo ꝯfiden
tius iusticie p̄cepta populis
daret: quo hec ipse nō quasi
nouitia didicisset: sꝫ velut he
reditario iure a progenitori
bus accepta seruaret. De sa
cerdotali prosapia ortus est
vt eo potentius imitationē
sacerdotij p̄conaret quo ipꝫ
ad sacerdotale genus perti-
nere clarescerat. Tu autem

¶ In natiuitate sancti iohan
nis baptiste. Ad primas ves
peras sup ꝑos feriales. an.
Justū deduxit dñs per vias
ā. Iste est q̄ ante deū. ā. Iste
cognouit de cōi vni⁹ ꝯfes. pō
tificꝫ. an. Iste est de sublimi-
bus celoꝝ p̄potētib⁹ vn⁹ quē
man⁹ dñi ꝯsecrauit mr̄is in
visceribꝰ cui⁹ nos meritꝫ ad-
iuuari supplices deposcim⁹.
an. Perpetuis nos dñe san
cti iohānis baptiste tuere p̄-
sidijs ꝛ quāto fragiliores su
mus tāto magis necessarijs
attolle suffragijs. Hymnus.

Ut queāt laxis resonare fibris mira gestorū famuli tuorū solue polluti labij reatū: scē iohānes. Nūcius celso veniēs olimpo te patri magnū fore nasciturū nomē et vite seriem gerēde ordine pmit. Ille pmissi dubius superni pdidit prompte modulos loquele sed reformasti genitus pempte organa vocis. Uentris obstruso posit⁹ cubili senseras regē thalamo manētē hinc parēs nati meritis vterq abdita pandit. Antra deserti teneris subānis ciuiū turmas fugiēs petisti ne leui saltem maculare vitā famine posses. Prebet hirsutum tegimen camelus artubus sacris strophiū bidētes: cui latex haustū sociata pastū mella locustis. Ceteri tantū cecinere vatū corde presago iubar affuturū tu quidē mūdi scelus auferētē indice prodis. Diuisio.

Non fuit vasti spaciū porbis sanctior quisq genitus iohāne q nephas secli meruit lauantē tingere limphis. O nimis felix meritiq celsi nesciens labē niuei pudoris ppotens martyr heremiq cultor maxime vatū. Serta terdenis alios coronāt aucta crementis duplicata quosdam trina centeno cumulata fructu te sacer ornant. Nūc potēs nostri meritis opimis pectoris duros lapides repelle asperum planans iter et reflexos dirige calles. Ut pi⁹ mūdi sator et redemptor mentibus pulsa liuione puris rite dignetur veniēs sacratos ponere gressus. Laudib⁹ ciues celebrāt superni te deus simplex parit q trine supplices et nos veniā pcamur parce redemptis. Amen. Capitlm.

Audite insule et attēdite populi de longe dñs ab vtero vocauit me: dvētre matris mee recordatus est noīs mei et posuit os meū vt gladium acutū sub vmbra manus sue protexit me. Deo grās. R. Innuebāt patri ei⁹. v. de matu. Xº. Fuit homo missus a deo. Cui nomē. Añ mḡ. a. Ingresso zacharia templum dñi apparuit ei gabriel āgelus stans a dextris altaris incensi. Collā.

Presta q̄s oīps deus vt familia tua pviam salutis incedat: et btī iohānis pcursoris hortamēta sectando ad eū quē pdixit secura pueniat dñm nostrū iesū xp̄m filiū tuū. Qui tecū. Mēo. nulla nisi i oñica. cōpl tpis. Ad mat. Inuit. Regē pcursoris dñm. Uenite adoremus. ps. Uenite. In pmo noc. an. Priusq̄ te formarē

in vtero noui te: ⁊ añq exires
de ventre sctificaui te. ῥi per
oēs noc. vni⁹ marty. an. Ad
oīa q̄ mittā te dicit dñs ibis
et que mādauero tibi loq̄ris
ad eos. an. Ne timeas a fa-
cie eoꝝ q: ego tecū sum dicit
dñs. ℣. Gloria ⁊ hono. Ser
mo btī maximi epī. Lect. i.
Solēnitates nobis diuer
soꝝ martyrū fratres ca
rissimi vite p̄sentis occasus ⁊
suscepta ab eis pro xp̄i nomi
ne passio cōsecrauit. Multio
da nanq veterū relatione di
dicimus nōnullos martyrū
prostratos gladio: igni alios
cōcrematos cōplures etiam
bestiaꝝ dilaceratos dentib⁹
spreta sui corporis morte: xp̄ia
ne fidei testimoniū reddidisse.
Tu. ℟. Fuit homo missus a
deo cui nomē iohannes erat
hic venit. Ut testimoniū phi
beret de lumie ⁊ pararet dño
plebē pfectam. ℣. Fuit in de
serto p̄dicans ⁊ baptizās ba-
ptismū penitētie. Ut testimo
Beatus vero [Lectio. ii
baptista iohānes cuius
nūc festiuitate letamur cele
stia mundo gaudia sterili ab
vtero hodie nat⁹ inuexit. Et
illi quidē indubitata iā glo-
ria regnātes cōfessi sūt dei fi
liū: hic aūt ⁊ nasciturū dñm
prophetalis spūs illuminati
one preuidit: et natū priuile
gio gratie singularis ondit.
℟. Descēdit angelus dñi ad
zachariā dicens accipe pue-
rū i senectute tua: ⁊ habebit
nomē iohānes baptista. ℣.
Ne timeas zacharia qm̄ ex
audita ē orō tua ⁊ elizabeth
vxor tua pariet tibi filiū. Et.
Deniq elizabeth [L. iii
illa vetus mulier ⁊ noua
mater: que añ partum suum
d futuri filij leta bat' officio ve
nienti ad se btē marie in ipō
salutatiōis occursu ait. Ecce
ex quo facta est vox salutati-
onis tue in aurib⁹ meis exul
tauit in gaudio infās in vte-
ro meo. ℟. Gabriel angelus
apparuit zacharie dicens na
scetur tibi fili⁹ nomē ei⁹ ioan
nes vocabit. Et multi in na-
tiuitate eius gaudebunt. ℣.
Erit eni magn⁹ corā dño vi-
nū et sicerā nō bibet. Et mul
ti. In. ii. noct. an. Misit dñs
manū suā ⁊ tetigit os meū ⁊
pphetā in gētibus dedit me
dñs. an. Ecce dedi vba mea
in ore tuo ecce cōstitui te sup
gētes et regna. an. Domin⁹
ab vtero vocauit me de ven-
tre matris mee recordat⁹ est
nominis mei. ℣. Letabitur
Quid [iustus. Lec. iiii.
est hoc miraculi fratres
que tantorū nouitas gaudi-
orū: vt habere se in vtero eli
zabet testaretur infantē qui

necdū semetipm̄ sentiēs dn̄i
cum iā sentit aduētū: Uere
hic oim̄ beatissim⁹ paruuloꝝ
qui intra viscera adhuc ma-
terna cōclusus adesse salua-
torē mūdi: q2 necdū sermōe
poterat ꝓphetico gaudio re
uelauit. ℟. Elizabeth zacha
rie magnū virū genuit iohā
nem baptistā p̄cursorē dn̄i.
Qui viā dn̄o p̄parauit in he-
remo. ℣. Erat quidē infecū-
da corpe sed seruata myste-
rio caruitq3 sterilitatꝭ obpro
brio gignēdo filiū de celo ꝓ-
missum. Qui viam. Lec. v.

Nullus ignorat oēs par
uulū materno ab vtero
prodeuntē: int̃ ipa lucis ex-
ordia: mestis ɔcrepare vagi
tib⁹: solus baptista dn̄i vltra
legem nascentiū natiuitatē
suā leticie exultatiōe p̄uenit
Et q̄ decuit fratres vt d̄ ma
tre sterili nascerer̃ qui fecun
ditatē virginis reuelabat: q̄
tinus mirabilem partū mi-
rabiliter nat⁹ ostēderet. Tu
℟. Innuebāt patri ei⁹ quē
vellet vocari eū ꝛ postulans
pugillarē scripsit dicēs. Io-
hānes est nomen ei⁹. ℣. Ap-
tum est ilico os zacharie ꝛ ꝓ
phetauit dicens. Iohannes
Lec. vi.

Illud etiam
q̄ stupendū q̄q3 magni-
ficū q3 zacharias ipse sacer-
dos pater futurus prophete
quia hoc ipm̄ qđ gerebat an
gelo loquēti nō credidit vsu3
loquētis amisit donec ꝓmis-
sione cōpleta natus noui ho
minis preco paterne lingue
vincula relaxaret. Os eni3
quod angelus clauserat pro
missus ab angelo filius rese-
rauit. Tu autē. ℟. Priusq̄
te formarē in vtero noui te ꝛ
anteq̄ exires de ventre san-
ctificaui te. Et prophetā in
gentibus dedi te. ℣. Ecce de
di verba mea in ore tuo ecce
constitui te super gētes ꝛ re
gna. Et. In .iij. noc. an. Po
suit os meū dn̄s q̄si gladiu3
acutū sub vmbra manus sue
ꝓtexit me. an. Formās me
ex vtero seruū sibi dn̄s in lu-
cem gentiū vt sim salus eius
ab extremis t̃re. an. Reges
videbūt ꝛ consurgent princi
pes ꝛ adorabūt dominū de-
um tuū qui elegit te. ℣. Co-
rona aurea super caput.

Secūdū lucā. Lec. vij.

In illo tempore. Eliza-
beth impletū est temp⁹
pariēdi: ꝛ peperit filium. Et
audierunt vicini et cognati
eius quia magnificauit dn̄s
miam suā cum illa: ꝛ congra
tulabantur ei. Et reliqua.

Omelia venerab. bede pbri.

Precursoris xp̄i natiuitas
sicut sacratissima lectionis
euangelice pandit hystoria

multa miraculoꝝ sublimita-
te refulget: quia nimirū de-
cebat: vt ille quo maior īter
natos mulierū nemo surre-
xit: maiore pre ceteris sāctis
in ipō mox ortu virtutū tuba
re claresceret. ℞. Precursor
dñi venit de quo ipe testatur
Null⁹ maior iter natos mu-
lierum iohanne baptista. ℣.
Hic est ꝑpheta ⁊ plusq̄ pro-
pheta de quo idem ait. Nul
lus maior. Lec. octaua

SEnes ac diu īfecūdi pa
rētes dono nobilissime
prolis exultāt ipsi patri quē
incredulitas mutū reddide-
rat: ad salutandū noue pre-
conē gratie: os ⁊ lingua rese
ratur: nec solum facultas be
nedicēdi restituit: sed deū
etiā ꝑphetandi virtus auge
tur. Excitati fama facti: om
nes vicini ammiratiōe ⁊ me
tu percellūtur. Omniū q̄ au
diere circūquaq̄ ad aduētū
noui ꝑphete corda ꝑparant
Tu. ℞. Hic est ꝑcursor dile-
ctus et lucerna lucens ante
dñm ipse est enim iohānes q̄
viam domino preparauit in
heremo sed ⁊ agnum dei de
monstrauit. Et illuminauit
mentes hoim. ℣. Fuit in de-
serto ꝑdicās ⁊ baptizās bap
tismū penitētie. Et illumia-

VNde merito [Lec. ix.
sācta per orbē ecclesia
que tot beatoꝝ martyrū vi-
ctorias quibus ingressū re-
gni celestis meruere frequē
tat: huius tantūmodo post
dominū etiā diem natiuita-
tis celebrare cōsueuit. Q̄d
nullatenus sine euangelica
auctoritate in cōsuetudinē
venisse credendū est: sed at-
tentius animo recondendū
quia sicut nato domio pasto
ribus apparēs angelus ait
ecce euāgelizo vobis gaudi-
um magnū q̄d erit omni po
pulo: quia natus ē vobis ho-
die saluator qui est christus
dñs: ita angelus nasciturū
zacharie predicās iohannē
⁊ erit inquit gaudiū tibi ⁊ ex-
ultatio: ⁊ multi in natiuita-
te eius gaudebūt. Erit enim
magnus coram dño. ℞. In
ter natos mulierū nō surre-
xit maior iohanne baptista.
Qui viā dño ꝑparauit in he
remo ℣. Fuit hō missus a dō
cui nomē iohānes erat Qui
Glia. Inf. Te deū. An. lau.
℣. Fuit homo missus a deo.
Cui nomē. In laudibus an.

Elizabeth zacharie mag-
num vir genuit iohānē bap-
tistā ꝑcursorē dñi. ps. Dñs regnauit. an.
Innuebāt patri eius quē vel
let vocari eū et scripsit dicēs
iohānes est nomē eius. an.
Johānes vocabit nomē ei⁹
⁊ i natiuitate ei⁹ multi gau-

debunt. an. Johānes est nomen eius vinū ꝛ sicerā nō bibet ꝛ multi in natiuitate ei⁹ gaudebūt. ā. Erit eni magnus corā dn̄o nā ꝛ man⁹ ei⁹ cū ip̄o est. hy⁹. Nō fuit vasti

pri. [Ad ves. cp̄m.

Ri us q̄ te formarē in vtero noui te ꝛ ātequā̄ exires de vulua sanctificaui te ꝛ ꝓpherā in gentib⁹ dedi te. ℣. Posuisti dn̄e. An bn̄⁹. an. Apertū est os zacharie ꝛ ꝓphetauit dicens bn̄dict⁹ de⁹ isrl̄. Collcā

Deus q̄ p̄sentē diē honorabilē nobis in beati iohānis baptiste natiuitate fecisti: da populis tuis spiritualiū gratiā gaudiorꝫ: ꝛ oīm fideliū mētes dirige in viā salutis eterne. Per dn̄m. Ad ho. diei a͞ie de lau. Ad p̄mā nō dr̄ p̄. Cōfitemi. nisi sit dn̄i

ca. [Ad. iiii. cō.

Ad oīa que mittā te dicit dn̄s ibis: ꝛ q̄ mādauero tibi loqueris ad eos: ne timeas a facie eorꝫ q2 ego tecū sū. R̸ia cuz allā. ꝛ ℣. vni⁹ mar. collā vt s̄.

[Ad. vi. cō.

Ecce dedi verba mea ī ore tuo ecce cōstitui te hodie sup gentes et regna ait dn̄s vt euellas ꝛ destruas: et disperdas ꝛ dissipes: ꝛ edifices ꝛ plātes

[Ad. ix. cp̄m.

Fuit homo missus a deo cui nomen erat iohānes: hic venit in testimoniū vt testimoniū phiberet de lumie ꝛ pararet dn̄o plebē pfectā. Deo grās Cet̄a vt s̄. Ad scdas vesp. an.

Tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis p̄ibis ante dominū parare vias eius. p̄s. Beatus vir q̄ ti. do. an. Nazare⁹ vocabit puer iste vinū ꝛ sicerā nō bibet et oīe immūdū nō mādicabit ex vt̄o matris sue p̄s. Credidi. an. Ip̄e p̄ibit āte illū in spū ꝛ virtute helye parare dn̄o plebē pfectā. p̄s. Ad dn̄m cū tribularer. ā. Inter natos mulierū non surrexit maior iohāne baptista. p̄s. Ad te leuaui. ā. Ex vtero senis ꝛ sterilis iohānes natus est p̄cursor dn̄i. p̄s. De pfundis. hy⁹. Nō fuit vasti. cp̄m.

Formans me ex vtero seruū sibi dn̄s cōstituit me in lucē gentiū: vt sim salus eius ab extremis terre: ꝛ cōuertā corda patrū ad filios: et incredulos ad viā prudētie. Deo grās. ℣. Fuit hō Ante mā. ā. Puer q̄ nat⁹ ē nobis plusq̄ ꝓpheta est hic ē eni de quo saluator ait inter natos mulierū non surrexit maior iohāne baptista. coll. Deus qui presentē diē. vt s̄. Memo. de scto ɫ'gio eč̃o er cōfes. per an Iste est qui āte deū. ℣. Amauit. Collecta. Da quesumus omp̄s deus.

Itẽ mẽo. de sctõ vindiciano epo ⁊ ꝯfes. ꝑ an. Justũ dedu-xit. ℣. Just⁹ vt palma. Collã Adesto dñe supplicationib⁹ nris. de cõi. ℂ. In trãslatio ne sancti eligij epi ⁊ ꝯfes. Ad mat. Inuita. Just⁹ florebit. aste pi ⁊ ℣. ꝑoms noc. cũ ℟ de cõi. Lec. i.

SAnct⁹ [de cõi. Lec. i. itaq; eligius ex lemoui-cino pago ⁊ strenuis paren-tib⁹ oriũdus fuit. Cui⁹ pater eucherius: mater vero terri-gia vocabant̃. Ipe aũt diui-na grã pscientie congruũ sibi eligius nomẽ accepit. Tu.

ERgo cũ ꝓpo [Lec. ij. situm sit ex eis q̃ gessit: immo q̃ per eũ dñs opari di-gnatus est: aliq̃ narrare: tñ id qđ ꝑusq̃ nasceret̃ ad indi-cium scitatis ei⁹ ostensũ qđ ꝗ magnoꝝ viroꝝ testimonio ꝓbatũ est omittere nõ debe-mus. Lec. iij.

CUm aũt [mus. Lec. iij adhuc matri͛ aluo esset inclusus: vidit genitrix eius visionem: aquilã scilicet val-de pulchrã sup suũ volitantẽ stratũ sibiq; nescio q̃d polli-centẽ. Cũq; euigilasset terri-ta nimis cepit mirari q̃dnã esset hec visio. Tu. De sancto vindiciano med. lect. ℟. iiij.

DE vita beatissimi põtifi-cis atq; gl̃iosissimi con-fessoris vindiciani pauca re-tulimus: q: aut ꝓ raritate ⁊ ignauia scriptoꝝ neglecta putam⁹: aut ꝓ seditiõib⁹ ꝓ-cellosis q̃bus scrãs dei eccle-sias semꝑ naufragasse audi-mus: scripta deperisse credi-mus. qđ ꝓfecto mĩme est du-bitandũ. Tu aũt. Lec. v.

FIeri eñi potest vt cũ tã-tis subuersionib⁹ eccle-siarũ etiã volumina q̃b⁹ seri-es vite ⁊ miraculoꝝ hui⁹ scti viri ꝯtinebat̃: auris q̃dem ri-dentib⁹ disperirent. Q̃m vo supra memoratis causis ex-istentib⁹ incertũ est etiã q̃nto videlicet tpe ecclesiã came-racẽsiũ rexerat ⁊ q̃ ꝑsone fu-nebritati ei⁹ int̃fuerũt: ideo ex his melius est silere q̃ fa-bulosũ q̃d ꝯficere. Tu. ℟. vi

HOc aũt ꝓ certo audire sufficiat qđ ad remune-rationẽ sui laboris: q̃nto id⁹ marcij migrauit ad xp̃m: se-pultusq; est in basilica ĩ loco videlicet q̃ dicit̃ mõs scti eli-gij vbi quodã ipe cũ egrota-ret apud brosellam dyocesis sue territoriũ iussit se trans-ferri ꝓ eo q̃ ibi btũs eligius habitatõis sue fecerat diuer-soriũ cui btũs vindician⁹ fa-miliari vsu dilectiõis inhese-rat. Tu. De sctõ eligio. ℟. vij.

INterea venit tps pariẽ-di ⁊ pre magitudine do-loris cepit mater periclitari Uocauerũtq; astantes quẽ.

dam religiosū presbiterū boni testimonij virū: vt pro eadē orare deberet. Qui cū venisset ad eaz quasi prophetico mox inspiratus verbo ait illi. Noli mater timere: quoniā benedictū filiū tibi dominus largiri dignabitur Erit eni vir sctūs ac de gente sua electus vocabiturq; magnus in ecclesia di sacerdos. l. viij.

ITaq; nat⁹ eligius nutritus est in fide recta: atq; imbut⁹ a parētibus xpianis religione catholica. Exinde puericie ānos excedēs euuz adolescentie cū industria gerebat: et quicquid opis etati sue cōgruū arripuisset mira pficiebat agilitate. L. ix.

QUam ergo videret pr tantū filij ingeniū tradidit eū ad ibuendū honorabili viro alboni vocabulo: fabro auri probatissimo: qui eo tēpore in vrbe lemouicina publicuz fiscalis monete gerebat officiū. A quo in breui huius officij vsu instructus: plenissime cepit inter vicinos ꝛ ppinq̄s in dn̄o laudabiliter honorari. Tu. ix. R. Sint lūbi vestri qd reperit. Te deū. An lau. v. Os iusti. In laud. ā. Ecce sacerdos magn⁹. cum alijs. hy⁹. cōm. v. ꝛ Ante dn̄⁹. an. Euge serue. collcā. Da qm̄s. Mēo. de sctō vidicião. ā. Iste cognouit. v. Iustū deꝰ. coll. Adesto. vrs. Ptē mēo. de sctō iohāne baptista ad mat. ꝛ vās currētib⁹ ei⁹ octa. p an. de. u. vel. festi que dicte repertitur v. Fuit homo. Collcā.

DEus qui nos beati ioānis baptiste cōcedis natalicio pfrui: ei⁹ nos tribue meritis adiuuari. p d. Advs. an. Ecce sacerd. sola sup ps fer. Cetera de cōi. Mēo. de sctis iohā. ꝛ pau. an. Astiterūt iusti añ dn̄m ꝛ abinuicē nō sūt separati: calicē dn̄i biberunt et amici dei appellati sūt. v. Iustorum. Collecta.

QUesum⁹ oīps de⁹ vt nos geminata leticia hodierne festiuitatis excipiat que de beatorū iohānis et pauli glorificatione pcedit: quos eadem fides et passio: vere fecit esse germanos. p. Ptē de sctō io. baptista puts ordiatum est. Ptē de sctō saluio epo ꝛ mar. vt in cōi. ¶ Iohānis et pauli martyꝝ. Ad mat. Inuit. an sola pi. ꝛ v. añ lec. de cōi. l. i.

IUlianus cesar capt⁹ cupiditate sacrilega: auariciam suā euangelij testimonio colorabat. Nam facultates et patrimonia christiāis auferens dicebat Xps vester in euangelio dixit: qui nō renūciat oīmibus que possidet proculdubio nō potest meus

esse discipulus. ℟. Isti sunt duo viri misericordie qui assistũt añ dñz. Dñatorẽ vniuerse t're. ℣. Isti sũt due oliue et duo cãdelabra lucentia ante dñm. Dñatorẽ. Lectio sc'da.

Peruenitq; ad iulianum q; paulus & iohãnes omni die turmas xp̄ianoꝝ pauperũ recrearẽt ex his opib⁹ q̃s sacratissima v̄go cõstãtia reliq̃rat. Misitq; ad terẽcianũ militẽ q̃ eos cõuenire deberet dicens eos sibi adherẽ debere. Terẽtianus vero ad sctõs dei iohãnem & paulum missus est vt eos ad adorandũ iouem & thura incendẽda compelleret. Tu autem. ℟. Hec est vera fraternitas. vi. de cõi plurimoꝝ mart. Lectio iij.

Tercia noctis hora terẽcianus volẽs placere iuliano sicut illi dictũ fuerat vt sine strepitu eos fame puniret: fecit fieri foueã intra domũ eorum. Et cum decollati essẽt iussit eos illuc reponi die sexto kalendarum iulij faciens famã q; iussu cesaris missi in exilium fuissent. Nullum eni signuz interfectionis eorum inuẽtum est super terrã. Tu autem. ℟. Beati martyres christi iohãnes et paul⁹ dixerunt iuliano nobis autẽ alius non est nisi vnus deus Pater et filius & spũs sctũs. ℣. Una fides vnũ baptisma vnus spiritus erat ĩ eis. Pater. Ante laudes ℣. Justi autem. In laudibus antiphõa

Paulus & iohãnes dixerunt iuliano nos vnum deum colimus qui fecit celũ et terram an. Paulus et iohãnes dixerũt ad therencianuz si tuus dominus est iulian⁹ habeto pacem cum illo nobis ali⁹ deus nõ est nisi dñs iesus xp̄s. an. Johãnes & paulus agnoscentes tyrãnidẽ iuliani facultates suas paup̄ib⁹ erogare ceperũt. an. Spũs et anime iustoꝝ hymnũ dicite deo nostro allã allã. an. Johãnes et paulus dixerũt ad gallicanum fac votũ deo celi et eris victor ãpli⁹ q̃ fuisti. hy⁹. cap̄ & ℣. pl'ioꝝ marty. Ad bñ⁹. ã. Hec est vera frat'nitas. ♂ cõi collã. Oĩs ops de⁹. vt's. memo. de sctõ iohãne bap. et de scõ saluio ep̄o & mar. vt's. cuz suffr. ¶ Dñica infra oct. scti iohãnis bap. Nota q; in ista dñica. vl' etiã in die octauaꝝ sci iohãnis si in dñic. eue. celebrabit' hysto. De⁹ oim. nisi sup̄sit alia dominica vacans añ hystoriam de sapientia. Sabbato p̄cedẽ. Ad ves. sup̄ ps̄ fer. sola an. Elizabeth zacharie. hymn⁹. Non fuit vasti cp̄m. Audite insule. ℣. Fuit hõ. Ad magt. an. vna

de. ij. vel. fel. coll. Deus qui nos vtri. Mem. de trip. et de scto si fuerit. solum. Cople. tpis. Ad mat. Inuit. Regem precursoris In quolibet noc. an. sola pri ma illius noc. cum pis v. an lect ma illius noc. cum pis v. an lect et R. de festo. Sex lect. dele genda sequn. Et si festum. iij. lec. in ista dnica fuerit. v. an lect med. lect. cum R. erunt de scto eiusd. festi. Tres vltie lec. de euange. dnice nisi vigilia scto rum petri et pauli apostolorum fuerit quo casu vltie lec. erunt de euan gel. vigilie et euangelium vero dnice leget in aliq fer. sequn.

Festiuitatem pntis [L. i diei fratres karissimi ve nerandi iohannis baptiste ge mina festiuitas consecrauit: qui idcirco in hoc seclo diuina dispensatione directus est vt non solum ipse prophetali subli maret gloria: sed vt et oim p eum prophetarum preconia firmarem.

Hec merito [tur. L. ij. illum pcipuo nunc honore veneramur qui spiritali quadam gratia ob hoc redemptorem mun di nouissimus prophetauit: vt eum primus ostenderet. Tu. L. iij

Hic enim solus est propheta rum quod dnm nrm iesum xpm quem alij in longa futurum tem pora prescierunt: proprijs videre oculis meruit et annunciare p sentem. Nam sicut sacratissimum euangelium refert veniente do mino ad baptismum eius hmoi prorupit in vocem. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mun [di. L. iiij.

Propter hoc nimirum saluator ipse de illo dicebat ad turbas. Quid existis in deserto videre pro phetam? Dico vobis et plusquam p phetam. Plus reuera est quam propheta: quia ceteri oes vetu ri adhuc xpi fuere precones. Hic autem pbatissimus venit dni psentis assertor. Lectio quinta.

Plusquam propheta est cuius manibus quod nulli est pstitum prophetarum: in baptizando se dei filius inclinauit. Plusquam propheta est cuius tanta est pro gatiua meritorum: vt vno eodem que momento celi terreque arbi que momento celi terreque arbi trum summersum aquis tingeret in iordane: spiritum sctm veni entem cerneret in columba et at testantis vocem patris audiret [e celo. L. vi.

Hic est ille quem inspirante deo pre scius annunciat ysaias dicens Vox clamantis in deserto pa rate viam dni. Quam congrue fratres btus iohannes predica tus est vox qui celestis verbi preco mittebatur et testis. Hic est ille quod iudicio celestis sente ntie cunctis mortalibus antefer tur dicente domino non surrexit maior inter natos mulierum iohanne baptista. Tu. Te de. An lau. v. Fuit ho. In lau.

sola. an. Elizabeth. hy⁹. cap̄ et ꝟ. vt ī festo. Ad bñ⁹. ā. vna de pnotat. collcā. Deꝰ q̄ nos. vrs̄. Mēo. de dn̄ica et de sctis pseñ. Ad hor. vt in festo cum dicta collcā. et ad pmā dicit̄. ps. Cōfitemī. Ad. ij. vesꝑ. sola. an. Elizabet. sup ps̄os fer. hy⁹. Nō fuit vasti. cpm. Formās me ex vtero. ꝟ. Fuit hō. Ad magt. an. vna de. ij. vesꝑ. festi vt dctm̄ est. collcā. Deꝰ q̄ nos. Mēo. de tpe et de sctō si fuerit. Cōple. vrs̄. ¶ In vigilia btōꝝ petri et pauli apl'oꝝ. Ad vesꝑ. vt ordiatū ē in dn̄ic̄. infra oct. Mēo. de sctō leone papa et cōfesso. pan. cū ꝟ. de cōi vni⁹ ꝯfesso. ponti. Collctā.

Deus qui btm̄ leonē pōtificē sctōꝝ tuoꝝ meritꝭ coequasti: cōcede propicius vt qui cōmemoratiōis ei⁹ festa ꝑcolimus: vite quoqꝫ imitemur exempla. Per dn̄m.

¶ In eadē vigi. petri et pauli aplōꝝ. Ad matu. Inuit. Regem ꝑcursorꝭ. sola. ā. pma ꝺ pmo noc. festi scti iohānis sup ix. ps̄ꝫ et ꝟ. añ lec. s̄m feri vni⁹ mar. iij. lec. de euāge. seqnt. Et si hec vigilia ī dn̄ica eue. fiat vt superi⁹ ordinat̄ in dn̄ica infra octa. et cetera.

Secundum iohannem. In illo tempore. Dixit iesus simoni petro. Simon iohannis diligis me plus his? Dicit ei. Etiā dn̄e tu scis q̄ʒ amo te. Dicit ei Pasce oues meas. Et reli. O. ve. be. ps̄d.

Virtutem nobis ꝑfecte dilectionis presens sancti euangelij lectio cōmēdat: ꝑfecta enī dilectio est qua deū ex toto corde: tota aīa: tota virtute proximū autem tanq̄ nosmetipos diligere iubemur et neutra harū dilectio sine altera valet esse ꝑfecta q̄ʒ nec deus vere sine proximo nec sine deo vere proxim⁹ potest amari. Tu autē. ℞. de festo secūdum feriā. Lectio scd̄a.

Unde dn̄s totiens interrogato petro an se diligeret: et illo respōdēte ꝙ eū ipso teste diligēt adiūgebat ꝑ singula ita cōcludēs pasce oues meas: siue pasce agnos meos ac si apte diceret: hec sola et vera est probatio integri in dn̄ʒ amorꝭ: si erga fratres studueris curaʒ sollicitē exercere laboris. Nam quicūqꝫ fratri opus pietatis q̄d valet impēdere negligit: minus iusto se ꝯditorem diligere ostēdit: cui⁹ mādatū insustērāda proximi necessitate contēnit. Lectio tercia.

Que ꝑfecto charitas q̄m̄ sine diuine gratie inspiratione mīme possit haberi: tacite quodāmodo dn̄s insinuat qui petrū de illa interrogās

simonē eū iohannis q̄ð nūq̄ alias cognomiat: simō inq̄t iohānis diligis me plus his Ubi q̄uis simplicit̄ mēsio facta terreni parētis ei⁹ possit intelligi: nō tamen abre est: si quis noie iohānis donū superne generatōis mystice intellectū possit accipere ð quo dicatū possit accipere ð quo iohānes apostolus āmonendo testatur. Carissimi: diligamus inuicez qm̄ charitas ex deo est: ⁊ om̄is qui diligit ex deo natus est ⁊ cognoscit deum. Te deū. ꝟ. ⁊. añ lau. ⁊ i laud. vt in dñica infra octa. Mēo. de sctō leō e vt̄s. ¶ Petri ⁊ pauli ad p̄mas v̄s. super

Beatus petrus [pos fer. ā. apl̄us vidit xp̄m sibi occurrere adorāsq̄ eū dixit dñe quo vadis: venio ait romā iteruʒ crucifigi. an. Intellexit beatus petrus de sua dictū passione q in ea dñs esset passur⁹ q̄ patit̄ i sctis mia pietat̄. ā. Tūc cōuersus redūt in vrbē magnificās deum narrāsq̄ fratribus q ei obuius fuisset dñs. an. Cōsidera oues tuas pastor bone sustēta eas qua rū fides īfirmior tuo expetit roborari adiutorio. an. Hec sacri petri solēnia xp̄e colentibus auxilietur nobis in his tua gratia que nos ipi⁹ meritis absoluat crimie cūcto. Hymnus.

Aurea luce et decore roseo lux lucis om̄e perfu disti seculū: decorās celos inclito martyrio: hac sacra die q̄ dat reis veniā. Ianitor celi doctor orbis parit̄ iudices secli vera mūdi lumina p̄ crucez alter alter ense triūphās vite senatum laureati possident. Iaʒ bone pastor petre clemēs accipe vota p̄cantuʒ ⁊ peccati vincula resolue tibi potestate tradita qua cūct̄ celum verbo claudis aperis. Doctor egregie paule mores instrue ⁊ mēte poluʒ nos trāsferre satage donec perfectū largiat̄ pleni⁹ euacuato quod ex p̄te gerim⁹. Diuisio

Olive bine pietatis vnice fide deuotos spe robustos maxime fonte repletos caritatis gemie post morteʒ carnis ĩpetrare viuere. Sit trinitati sēpit̄na gloria honor potestas atq̄ iubilatio in vnitate cui manet imperium ex tūc ⁊ mō p et̄na secula. amē.

Dicit dñs petro [Cp̄m. cū esses iunior cingebas te ⁊ ambulabas vbi volebas cū aūt senueris extēdes manus tuas ⁊ alius te cinget et ducet quo tu nō vis hoc autē dixit significās q̄ morte clarificatur⁹ esset deuʒ. ℟. Gregē tuū pastor. vltimuʒ de cōi apl̄or. ꝟ. In oēm terrā. Añ

mgt. an. Isti sũt due oliue et duo cãdelabra lucẽtia añ dominũ habent ptãtẽ claudere celũ nubib⁹ et aperire portas eius q lingue eorum claues celi facte sũt allã. Collcã

P Resta quesumus omps de⁹ vt nullis nos pmittas perturbatiõibus cõcuti: quos in aplice ɔfessiõis petra solidasti. Per do. Mẽo. de scto iohãne et de dñica si fuerit. Cõplet. solitũ. Ad mat. Inuit. Xp̃m regẽ adorem⁹ dñm. Qui martyrio crucis btm̃ glificauit petrũ aplm. p̃. Ueñ. In pmo noc. ã. In plateis ponebãtur ĩfirmi in lectulis vt vẽiente petro saltẽ vmbra illius obũbraret quẽq̃ illorũ et liberarẽtur ab ĩfirmitatib⁹ suis. ps. et v. p oẽs noct. de apostolis. an. Ait petrus p̃ncipibus sacerdotũ iesũ quẽ vos ĩteremistis suspẽdentes in ligno hũc de⁹ suscitauit et p̃ncipem ac saluatorẽ exaltauit ad dandã penitẽtiã ĩ remissionẽ peccatorum. ã. Petr⁹ aplus dixit paralitico enea sanet te dñs iesus xp̃us surge et sterne tibi q cõtinuo surrexit et oẽs qui videbant conuersi sũt ad dñm. Sermo leonis pa. Lc. i.

O Mniũ quidem sctãrum solẽnitatum dilectissimi totus mũdus est particeps: et vnius fidei pietas exigit: vt quicqd p salute vniuersorũ gestum recolitur: cõibus vbiq gaudijs celebret. Tu. R. Simon petre ãteq̃ de naui vocarem te noui te et super plebem meã p̃ncipem te ɔstitui. Et claues regni celorum tradidi tibi. V. Quodcũq ligaueris super terram erit ligatũ et in celis et quodcumq solueris sup terrã erit solutũ et in celis. Et claues. Lec. ij.

V Erũtñ hodierna festiuitas p̃ter illã reuerẽtiam quã toto terrarum orbe promeruit speciali et p̃pa rome vrbis venerãda ẽ exultatiõe vt vbi p̃cipuorum aplorum glificatus est exitus: ibi in die martyrij eorum sit leticie p̃ncipat⁹. R. Si diligis me simõ petre pasce oues meas: dñe tu nosti quia amo te. Et animam meã pono pro te. V. Si oportuerit me mori tecũ nõ te negabo. Et aiam. Lectio tcia.

I Sti sunt viri p quos tibi euangeliũ xp̃i roma resplẽduit: et q̃ eras magistra erroris facta es discipula veritatis. Isti sũt scti pr̃es tui veriq pastores: q te regnis celestib⁹ inserẽdã multo melius multoq felicius cõdiderũt: q̃ illi quorum prima studio meniorum tuorũ fũdamenta locata sũt: e quib⁹ is qui tibi nom̃ dedit: fraterna te ce-

de sedauit. R. Tu es petr⁹ τ super hāc petrā edificabo ecclesiā meā: τ porte inferi non ꝑualebūt aduersus eā: et tibi dabo claues regni celorū. V. Quodcūq̈ ligaueris sup terrā erit liga. vrs Et. In .ij. no .ā

Factū est vt quedam discipula noie thabita plena opib⁹ bonis et elemosinis infirmata moreret͂. misert͂ aūt discipli ad petrū rogātes ne pigritaris venire vsq̈ ad nos. ā. Adueniēte petro circūsteterunt illū oēs vidue flētes τ ostēdētes tunicas τ vestes quas faciebat illis dorchas. ā. Ponēs petr⁹ genua sua orauit τ ꝯuersus ad corpus dixit thabita surge at illa aꝑuit oculos et viso petro resedit dās q̈ illi manū erexit eā τ sctis ac viduis assignauit viuā. L. iiij.

Isti sūt q̄ te ad hāc gl̃az ꝑuexerūt vt gēs scā populus electus: ciuitas sacerdotalis τ regia ꝑ sacrā beati petri sedē caput orbis effecta lati⁹ ꝑsidēs religiōe diuia q̄ dn̄atione terrena. Quāuis enī multis aucta victorijs ius imperij tui terra mariq̈ ꝓtuleris: min⁹ tn̄ est qđ tibi bellicus labor subdidit q̄ qđ pax subiecit xp̄iana R. Dn̄e si tu es iube me vēire ad te super aq̄s. Et extendēs manū apprehēdit eū τ dixit iesus modice fidei quare dubitasti. V. Cū q̈ vidisset vētū validū venientē timuit τ cum cepisset mergi clamauit dicens dn̄e saluū me fac. Et ex. Lec. v.

Deus nāq̈ bon⁹: iustus: ōmps: q̄ miam humāo generi nūq̄ negauit: oēsq̈ in cōe mortales ad cognitionē sui abūdātissimis semper beneficijs erudiuit: volūtariam errātiū cecitatē: τ ꝓcliuē in deteriora neq̄ciā secretiori cōsilio τ altiore pietate miserat⁹ est: mittēdo vbū sibi equale sibi atq̈ coeternum qđ caro factū ita diuinā naturā nature vniuit humane vt illius ad infima īclinatio nr̄a fieret ad sūma ꝓuectio. R. Tu es pastor ouiū p̄nceps aplorū: tibi tradidit de⁹ oīa regna mūdi. Et ideo tradite sūt tibi claues regni celorū. V. Tibi enī a dn̄o collata est ptās ligādi atq̈ soluendi. Et. Lec. vi.

Ut aūtē huj⁹ inenarrabilis grē effect⁹ p totū mūdū diffūderet͂ effectus: romanū regnū diuina ꝓuidētia ꝓparauit. Cui⁹ ad eos limites incremēta ꝑducta sūt qbus cūctarū vndiq̈ gentiū vicina τ ꝯtigua eēt vniuersitas. Disposito enī diuinitus opi maxime ꝯgruebat vt multa regna vno ꝯfederarent͂ imperio: et cito ꝑuios haberet

populos pdicatiōe generali
quā vni⁹ teneret regimē ciui
tat; . R. Petre amas me tu
scis dn̄e q2 amo te Pasce o-
ues meas. V. Symō iohan-
nis diligī me plus his tu scī
dn̄e q2 amo te. Pasce. In iu
no. an. Cornelius cēturio vir
religiosus ac timens deū vi
dit manifeste angelū dei di-
centē sibi corneli mitte ⁊ ac-
cersi simonē q̄ cognomiatur
petrus hic dicet tibi quid te
oporteat facere. a. Aperiens
petr⁹ os suū dixit in veritate
cōperi q2 non est psonarū ac-
ceptor deus sed in omi gēte
q̄ timet deū ⁊ operat iustiti-
am acceptus est illi. an. Ad
huc loquēte petro cecidit spi
ritus sctūs sup oēs q̄ audie-
bāt verbū ⁊ erāt loquētes li-
guis et magnificātes deum
tūc petr⁹ iussit eos baptizari
in noīe dn̄i iesu xp̄i. S. mat.
In illo tpe. Ve [L. vii.
nit iesus in partes cesa-
ree philippi ⁊ interrogabat di
scipulos suos dicēs. Quē di
cūt hoīes eē filiū hoīs. Et r.
Omelia venerabi. bede pbri
Lectio scti euāgelij quā mo
do fratres audistis tāto intē
tius cogitāda ac sine obliui-
one est iugit retinenda: q̄to
cōstat q2 magnā nobis fidei
pfectionē cōmēdat magnū
eiusdē pfecte fidei cōtra oia
tētamēta robur eque demō-
strat. R. Quē dicunt hoīes
esse filiū homis dicit iesus di
scipulis suis rn̄dēs petr⁹ di-
xit tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Et
ego dico tibi q2 tu es petr⁹ ⁊
sup hanc petrā edificabo ec-
clesiā meā. V. Btūs es simō
bariona q2 caro ⁊ sāguis nō
reuelauit tibi sed pr̄ me⁹ q̄ ē
[in celis. Et. Lec. viii.
Si enī scire volum⁹ quō
in xp̄m credi oporteat: q̄d lu-
cidius eo qd̄ ait ad eū petr⁹
tu es xp̄us fili⁹ dei viui? Rur
sus si audire delectat q̄tum
hec fides valeat: q̄d apl̄i⁹ eo
qd̄ ait dn̄s d̄ ecclesia q̄ super
eū edificāda erat: ⁊ porte in
feri nō p̄ualebūt aduers⁹ eā.
R. Ego pro te rogaui petre
Ut nō deficiat fides tua ⁊ tu
aliqn̄ cōuersus cōfirma frēs
tuos. V. Simon ecce satha-
nas expetiuit vos vt cribra-
ret sicut triticum ego aūt ro
[gaui p te. Ut. Lec. ix.
Veniēs ergo iesus in p-
tes cesaree philippi interro-
gabat discipulos suos dicēs
Quē dicūt homies esse filiū
homis? Nō aūt quasi nesci-
ens sentētiā de se vel discipu
lor vel extraneor inqrit: sed
ideo discipulos q̄d de eo sen-
tiant interrogat: vt confessi
onem recte fidei illor digna
mercede remuneraret. Nā si.

cut interrogatꝭ generaliter
om̄ibus petrus respõdit vnꝰ
ꝓ om̄ibus: ita ꝙ petro dñs
respõdit: in petro om̄ibus re
spõdit. Ideo q̄d aliȷ̃ de se sen
tiant inquirit vt expositis p̄=
mo sententiȷ̃s errantiũ disci
puli ꝓbarent veritatē sue cõ
fessionis nõ de opinione vul=
gata: sed de ip̄o ꝑcepisse dñi
ce reuelatiõis archano. Tu
℟. Isti sunt due oliue ⁊ duo
cãdelabra lucētia ante dñz
habēt potestatē claudere ce
lũ nubibꝰ ⁊ aꝑire portas eiꝰ
Q꞉ lingue eoꝝ claues celi fa
cte sũt. ℣. In oēm terrã exi=
uit sonus eoꝝ ⁊ ĩ fines orbis
terre v̄ba eoꝝ. Quia lingue
Gła. Isti. Te deũ. Añ lau. ℣.
Tu es petrus. Et super hãc
petrã edifica. In lau. an.
Petrus ⁊ iohãnes ascēdebãt
ĩ templũ ad horã orõnis no
nam. ꝑ ſol. ã. Argētũ ⁊ au=
rum nõ est mecũ q̄ȯ aũt ha=
beo hoc tibi do. ã. Dixit ãge
lus ad petrũ circũda tibi ve=
stimentũ tuũ ⁊ seq̄re me. an
Misit dñs angelũ suũ ⁊ libe
rauit me ꝺ manu herodis al
leluya. an. Tu es petrꝰ ⁊ suꝑ
hãc petrã edificabo ecclesiã
meã. hyꝰ. Aurea luce. vrs̄.
Tu es pe ad veſ. Cp̄m.
trus ⁊ suꝑ hãc petram
edificabo ecclesiã meã ⁊ por
te inferi nõ ꝑualebũt aduer=
sus eã: ⁊ tibi dabo claues re
gni celoꝝ. Deo g. ℣. Annũci
auerũt opa. Añ bñꝰ. an. Di
sunt ecclesiarũ colũne quos
vita sctissima venerabilē du=
xit ad mortē ⁊ gl̄iosus occa
sus fecit esse perpetuos allã.
Deus q̄ hodier [Collã.
nã diē apostoloꝝ tuorũ
petri ⁊ pauli martyrio conse
crasti: da ecclesie tue eoꝝ in
oibꝰ sequi p̄ceptũ: per quos
religiõis sũpsit exordiũ. p.
Ad ho. diei ãe de lau. ꝑ sol.
⁊ ad. i. Cõfitemi. Ad. iij. cp.
Petrus ⁊ iohãnes ascen
debãt in tēplũ ad horã
orõnis nonã: ⁊ q̄dã vir q̄ erat
claudus ex vt̄o mr̄is sue ba=
iulabat: quē ponebãt quoti=
die ad speciosã portã tēpli: ĩ
noie dñi sanatus est ab eis.
℟. cũ allã. ⁊ ℣. de ap̄lis coll.
de mat. ⁊ sic ad alias horas
Angelus [Ad. vi. cp.
dñi astitit: ⁊ lumē reful
sit in habitaculo ꝑcussoq꞉ la=
tere petri excitauit eũ dicēs
surge velocit̄. ⁊ ceciderũt ca
thene de manibꝰ eiꝰ. Deo g̃.
Exiēs petrꝰ Ad. ix. cp.
seq̄bat angelũ ⁊ nescie
bat q꞉ verꝫ est q̄ȯ fiebat ꝑan
gelũ: estimabat aũt se visuz
videre: trãseũtes aũt p̄mã ⁊
secũdã custodiã venerũt ad
portã ferreã q̄ vitro apta est
eis. Ad. ij. veſ. an. Iurauit

dñs. cū aliis: et pl. vt i scdis vesp. d cōi aplor. hy. Aurea

Hi sūt ecclesi [lu. Cpm. Hay colūne quos vita sā ctissima venerabilē duxit ad morte: et gloriosus occasus fecit esse ppetuos: q ecclesiā dei et celestis pdicatiōis do ctrina et pprij cruoris effusio ne fūdarunt. ℣. In oēm. Ad mgt. ā. Gloriosi pncipes tre quo in vita sua dilexerunt se ita et in morte nō sūt sepati. Collecta de mat. et cple. vtā

¶ In cōmemoratiōe sci pau li. Ad mat. Inuit. Apostolo rū trgē adorem9. Qui cele stis regni meritū et gloriam cōtulit sctō suo paulo. p. Ve nite. In pmo no. ā. Qui ope ratus est petro in apostolatū opatus est et mihi int gētes et cognouerūt grām q data est mihi a xpo dño. ℟. Qui me segregauit ex vtero mris mee et vocauit per grām suā pl. et ℣. de aplis. ā. Scio cui credidi et certus sū qz potēs est depositū meū seruare in illū diē iust9 iudex. ℣. De re liquo reposita est mihi coro na iusticie. an. Michi viuere xpus est et mori lucrū: glriari me oportet in cruce dñi mei iesu xpi. ℣. Per quem mihi mūdus crucifix9 ē et ego mū do. Sermo beati iohannis episcopi. Lectio pma.

Beatus paulus qui tan tam vim humane ala critatis ostēdit: vt ad celum quoqz ipm valeat subuolare: ptermittens angelos archā gelos aliasqz virtutes: aliqn quidē suo exemplo xpianos fieri imitatores iubet dicen do imitatores mei estote si cut et ego xpi: aliqn qdem de se resipiscens a d ipsius nos imitationē prouocat dicens estote imitatores dei sicut fi liij charissimi. Tu autem. ℟. Qui operatus ē petro i apo stolatū opatus est et mihi in ter gentes. Et cognouerunt gratiā dei q data est mihi. ℣. Dñs mihi astitit et cfortauit me vt p me pdicatio cōpleat in gētib9. Et cog. Lec. ij.

Iam vo demonstrans qz nihil ita hāc imitationē pariat: q si ita viuat aliquis vt bonū eius in cōmune pfi ciat atqz vniuersis vtiliora p uideat adiunxit. Ambulate in charitate. Ideo cum dixis set: imitatores mei estote: continuo de charitate disse ruit: qz hec precipue virtus hoies deo pximos facit. ℟. Scio cui credidi et cert9 sum qz potēs est depositū meum seruare. In illū diē iustus iu dex. ℣. Reposita est mihi co rona iusticie quā reddet mi hi dominus. In il. L. iij.

QUantecūq; sūt alie vtu
tes inferiorē tenētes lo
cū: cuncte erga hoīm studia
versātur vt est ꝯtra ꝯcupiscē-
tiam pugna vt qđ aduersus
gulā gerit bellū: vt in auari-
cie interitū acies ordinata:
vt cū iracūdie furore ꝯflictꝰ
Diligere vero nob deoq; cōe
est: ꝓpterea ⁊ deꝰ imꝑabat:
orate ꝓ ꝑseq̄ntibꝰ ⁊ calūniā-
tibꝰ vos vt sitis filij patris ve
stri qui in celis est. ℟. Michi
viuere xp̄s est ⁊ mori lucrum
Gloriari me oportet ī cruce do
mi mei iesu xp̄i. ℣. Per quē
mihi mūdus crucifixus est ⁊
ego mūdo. Gloriari. In .ij. noc
an. Tu es vas electōis sācte
paule apl̄e p̄dicator veritatꝭ
ī vniuerso mūdo ℣. Per quē
oēs gētes cognouerūt grāz
dei. an. Bonū certamē certa
ui cursū cōsūmaui fidē serua
ui. ℣. De reliquo reposita est
mihi corona iusticie. ā. Sau
lus q̄ ⁊ paulus magnꝰ p̄dica
tor a deo cōfortatꝰ cōualesce
bat ⁊ confūdebat iudeos. ℣.
Affirmās qꝛ hic est xp̄s filiꝰ
[dei viui. L. iiij
HOc igit ⁊ paulus cūctoꝝ esse in
telligēs caput bonoꝝ oīm in
se studio exp̄mē curauit. Ne
mo enim ita dilexit īimicos:
nemo insidiatoribꝰ suis tam
bn̄ficus fuit: nullꝰ ꝓ afflicto-
ribꝰ suis tāta ꝑpessus est Nō
illa eni q̄ patiebaꝭ sed natu-
re copulā cogitabat: quanto
q; ampliꝰ efferuebant īimici
tanto magis eoꝝ miserabaꝭ
insaniā. ℟. Reposita ē mihi
corona iusticie quam reddet
mihi dn̄s in illū diē. Iustꝰ iu
dex. ℣. Scio cui credidi ⁊ cer
tus sū qꝛ potēs est depositū
meū seruare ī illū diē. Iustꝰ
[Lec. v.
UT eni aliquis
indulgētissimus pater
efficiꝭ erga filiū freneti cōp-
hensū cuiꝰ q̄nto magis cōui-
ciis ictibusq; pulsaꝭ: tāto euz
potius miseraꝭ ac defleꝭ: ita
paulus q̄ de ipa magnitudīe
passionū eorum illis adhibe
bat fomēta pietatis. ℟. Bo
nū certamē certaui cursū cō
sūmaui fidem seruaui. Ideo
q; reposita est michi corona
iusticie. ℣. Scio cui credidi ⁊
certus qꝛ potēs est depositū
meū seruare in illū diē iustus
iudex. Ideoq;. Lectio sexta
AUdi igiꝭ q̄ ꝯpatiēter q̄
q; māsuete nobis ꝓ illis
loq̄tur qui eū q̄nquies verbe
rauerāt q̄ cathenis onerauē
rāt: qui vinculis sepe ꝯstrixe
rāt: q̄ ipm eius sitiebāt cruo-
rē: quiq; illū quotidie discer-
pere cupiebāt. Testioniū in
quit illis ꝑhibeo qđ emulati
onē dei habēt: sed nō secūdū
sciētiam. Rursus eos q̄ se su
pra illos supbiꝰ efferebāt re-

frenās:noli alt altū sapere: sed time. ℟. Cōstitues. ℣ cōi
Jn.iij.noct.a. Ne magnitudo reuelationū extollat me dat⁹ est mihi stimul⁹ angelus sathane q̄ me colaphizet: ꝓpter qḋ ter dn̄z rogaui vt auferret a me: ꝛ dixit mihi dominus sufficit tibi paule gratia mea. ℣. Nā virt⁹ in īfirmitate ꝑficit. a. Ter virgis cesus sū:semel lapidat⁹ sū:ter naufragiū feci ꝓ xp̄o dn̄o ℣. Nocte ac die in ꝓfūdū mar̄ fui. an. Reposita est michi corona iusticie quā reddet mihi dn̄s in illū diē iust⁹ iudex. ℣. Coopante gr̄a dei. Lec. vij.
In [Secūdū mattheū.
Illo tp̄e. Respōdēs simō petr⁹ dixit ad iesū. Ecce nos relinq̄mus oīa ꝛ secuti sum⁹ te. Quid ergo erit nobis? Et reli. Ome. btī hieronimi p̄sb.
Ecce nos relīq̄m⁹ oīa ꝛ secuti sum⁹ te: q̄d ergo erit nobis Grandis fiducia. Petrus piscator erat: diues nō fuerat cibos manu ꝛ arte querebat et tn̄ loquit̄ ꝯfident̄: reliquimus oīa. ℟. Scē paule ap̄le p̄dicator veritat̄ ꝛ doctor gētiū. Intercede ꝓ nobis ad deū qui te elegit. ℣. Ut digni effi ciam̄ gr̄a dei. Interced. L. viij.
Et q̄r nō sufficit tm̄ relinquere oīa: iūgit qḋ ꝑfectum est: ꝛ secuti sumus te

Fecim⁹ quod iussisti: q̄d igit̄ nobis dabit̄ p̄mij? Jesus autem dixit illis. Amē dico vobis: q̄ vos q̄ secuti estis me: ī regeneratione cū sederit filius hoīs ī sede maiestat̄ sue: sedebit̄ sup sedes duodecim iudicantes duodecī trib⁹ isrl̄ ℟. Egregie dī paule doctor gētiū ꝛ diuinoꝝ ꝓpagator ꝑceptoꝝ ecce nomē tuū ī libro vite ascriptū est. Et mēoria le tuū nō derelinq̄tur in secula. ℣. Magnus scr̄us paulus vas electiōis vere digne est glorificādus. Et mēo. L. ix.
Non dixit qui reliquistis oīa: hoc eni ꝛ socrates fecit philosophus ꝛ multi alij diuitias cōtēpserūt: sed qui secuti estis me: qḋ ꝓprie apostoloꝝ est atq̄ credentiū. Et oīs qui reliquerit domū vl̄ fratres vel sorores aut patrē aut matrem aut vxorem aut filios aut agros propter nomē meū: centuplum accipiet et vitam eternam possidebit Multi autem erūt p̄mi nouissimi: et nouissimi primi. ℟. Magnus scr̄us paulus vas electōis vere digne est glorificādus. Qui et meruit thronum duodecimū possidere. ℣. A xp̄o quoq̄ vocatus de celo et in terram prostratus ex ꝑsecutore fact⁹ est vas electiōis. Qui ꝛ. Gl̄a. Magn⁹

Te deum. Ante lau. ℣. Dedisti hereditatē. In lau. an. Ego plātaui apollo rigauit deus autem incrementū dedit alleluya. ℣. Unusq̄sq; enī propriā mercedē accipiet secundū suū laborē. an. Libēter gloriabor in infirmitatibus meis vt inhabitet in me v̄tus christi. ℣. Quādo enī infirmor tunc fortior sum et potens. an. Sācte paule apostole predicator veritatis ꝛ doctor gentiū intercede ꝓ nobis ad deum qui te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gratia dei. an. Gratia dei in me vacua nō fuit sed gr̄a eius ī me semper mā̄et. ℣. Gratia dei sum id quod sum. an. Damasci prepositus gētis arethe regis voluit me comprehēdere a fratribus per murū submissus sum in sporta ꝛ sic euasi manus eius in nomīe domini. ℣. Deus ꝛ pater domini mei iesu xp̄i scit q2 non mentior. Hy⁹. Doctor egregie. cū ℣. Sit trinitati. vt s. in precedenti festo. Cp̄m.

Fuit cum discipulis qui erant damasci per aliquot dies: et cōtinuo in synagogis predicabat iesū quoniam hic ē filius dei. ℣. Annunciauerunt. Añ bn̄⁹. an. Uos qui secuti estis me sedebitis super sedes iudicātes duodecim tribus israel dicit dominus. Post bn̄⁹. dicitur iste ℣. In regeneratiōe cum sederit filius hoīs ī sede maiestatis sue. Deīn an. Uos q̄ [Collecta

Deus q̄ multitudinē gentiū beati pauli ap̄li p̄dicatiōe docuisti da nobis q̄sumus vt cui⁹ natalicia colim⁹ ei⁹ apud te patrocinia sentiamus. Per d̄.

Memo. de sācto iohāne vt s. Item de sācto petro per an. Ait petrus. que est secunda de primo noc. festi. ℣. Tu es [petrus. Collecta

Deus qui beato petro apostolo tuo collatis clauibus regni celestis ligādi atq; soluendi pontificiū tradidisti: concede propitius vt itercessionis eius auxilio a peccatorū nostrorū nexibus liberemur. Qui vi. Ad hor. añe de laud sine v̄sibus. Ad p̄mā dicitur Confitemī. Cetera more sol. Ad. iij. vi. ꝛ nonā. R̷ la de apostolis cū Allā. Ad. iij. cp̄.

Cum ei placuit qui me segregauit ex vtero matris mee: ꝛ vocauit me ꝑ gratiam suam: continuo non acquieui carni ꝛ sanguini: sed conuersus veni hierosolymā videre petrū. Ad. vi. cp̄m

Mihi viuere christus est et mori lucrū gloriari me oportet in cruce dn̄i mei

iesu christi per quē mihi mū dus crucifixus est ꝛ ego mū do. Ad nonā cpm

Paulus multo magꝭ cō ualescebat et ꝯfūdebat iudeos q̄ erāt damasci: affirmans qm̄ hic est xp̄s. Ad vs̄ an. Jurauit. cum aliis ꝛ pris de apostolis. hy⁹. Doctor egregie. vrs̄. Capitulū

Dominus mihi astitit ꝛ confortauit me: vt per me p̄dicatio adimpleatur: liberauit me dn̄s ab omī opere malo: ꝛ nūc saluum faciet i regno suo celesti. ℟. In omnem terram. Ante mḡ. an. In regeneratiōe cū sederit filius homīs in sede maiestatis sue: sedebitis ꝛ vos iudicātes duodecim tribus israel dicit dominus. Collā vrs̄. Memoria de sancto iohanne per an. Ingresso zachar. de p̄mis vesp̄is festi. ℟. Fuit homo. Oremus. Collecta.

Concede quesumus omnipotens deus vt q̄ beati iohannis baptiste solēnia colimus: eius apud te intercessione muniamur. Per do Item memo. de sācto petro apostolo per ā. Petrus apostolus. ij. de p̄mo no. festi. ℟ Tu es petrus. Collecta. Deus qui beato petro. vrs̄. complet. cefa. ¶ In oct. nat. scti iohānis baptiste. Ad matu. Inuitat. Regē precursoris. In no. sola an. p̄ma de p̄mo noc. festi sup̄ ix. ps̄ cū ℟. as lec. p̄m feriā de cōiuni⁹ martyris. Lectio prima

Et factū est inquit ī die octauo venerūt circūcidere puerum ꝛ vocabant eū nomie patris sui zachariā. Et respondēs mater eius dixit: neq̄q̄ sed vocabit iohannes. Johannes interpretat̄ dn̄i gratia siue in quo ē gr̄a. Quo nomie ꝛ totā euāgelice dispensationis gr̄am quā predicat: ꝛ ip̄m sp̄aliter dn̄s signat: per quā eadē gratia mūdo donata est. Tria vlti. ℟ia de festo. Lectio secūda

Qui vero natū puerū patris zacharie noīe magis q̄ iohānē vocādū esse decernebant ꝓfecto eos figurant: qui dn̄o noua munera gratie declarante cuperent eū poti⁹ consueta sacerdotii veteris edicta p̄dicare. Ān bn̄ zacharias memor dn̄i interpretat̄: qꝛ videlicet mēoriā antique obseruationis q̄ vtiq₃ a dn̄o bona est figurare denunciat. Lec. iij.

Contendebant ergo de noīe nati ꝓphete hi q̄ ꝯuenerant ꝛ zachariā vocari satagebant. At contra mat̄ verbis ꝛ pater scriptis qꝛ iohānes appelland⁹ esset astrue-

bant: q2 fuere nõnulli celesti
um sacramẽtoꝝ min⁹ periti
q̄ in ꝑmordijs euãgelij coruſ
cantis carnalia adhuc lega
lis sacerdotũ statuta simꝉ ob
seruanda esse decernerent.
Quos ꝓ certo ip̄a legis do
ctrina de suscipiẽda gr̄a xp̄i
q̄si elizabeth de noie ioãnis
vna voce ꝯfirmat dicẽdo ꝑ le
gislatorẽ ꝓphetã vobis susci
tabit de⁹ de fratrib⁹ vr̄is: tã
q̄ͣ meip̄m audietis iuxta oĩa q̄
cũq3 locut⁹ fuerit vobis. Tu.
Si aũt hmõi oc. ĩ dñica eue
ne. In quolibet noct. sola ã.
ꝑma cuiuslibet noc. festi sup
ꝑos vrs̄. sex lec. de supra scri
pta legẽda ⁊ tres lec. vltime
ð euãg. dñice. cũ ix. ℞. ð fes
Te deũ. Ad lau. ℣. Fuit hõ.
In lau. sola ã. Elizabeth za
charie. ꝑl ꝯsueti. Hy⁹. Non
fuit vasti. cp̄. ℣. ⁊ ad bñ⁹. an.
vt in festo. collã. Cõcede q̄s.
vrs̄. memo. de ap̄lis duran.
coꝝ octa. ad matu. ⁊ ves. ꝑ se
quen. in ordine dicẽdas. an
Petr⁹ ap̄ls ⁊ paulus doctor
gẽtiũ ip̄i nos docuerũt legẽ
tuã dñe. an. Orate ꝓ nobis
sc̄ti dei ap̄li vera mũdi lumi
na petre atq3 paule. ã. Glori
osi ꝑncipes. vrs̄. ꝓ matu. ℣.
Annũciauerũt. ꝓ vesp̄is ℣.
In oẽm terrã. Collã.
Deus cuius dextera be
atũ petrũ ap̄lm ambulãtem
in fluctib⁹ ne mergeretur ere
xit: ⁊ coap̄lm ei⁹ paulũ tercio
naufragantẽ de ꝓfũdo pela
gi liberauit: exaudi nos ꝓpi
tius ⁊ ꝯcede vt amboꝝ meri
tis eternitatis gloriã ꝯseq̄m.
Qui viuis. Pñt memo. ð dñi
ca. Ad horas diei totũ sicut
ĩ fes. sc̄ti iohis cũ dicta collã.
Cõcede. ¶ In visitatiõe btẽ
marie virgĩs. Ad ꝑmas vs̄q3
Exurgẽs aũt maria abijt ĩ
mõtana cũ festinatiõe ĩ ciui
tatẽ iuda ⁊ introiuit ĩ domũ
zacharie et salutauit eliza
beth allã. ꝑs. Dixit dñs. an.
Et factũ est vt audiuit eliza
beth salutationẽ marie exul
tauit infans in vtero ei⁹ ⁊ re
pleta est sp̄ũ sancto allã. ꝑs.
Laudate pueri. ã. Exclama
uit elizabeth voce magna et
dixit bñdicta tu ĩ mulierib⁹
⁊ bñdict⁹ fruct⁹ vẽtris tui allã
ꝑs. Letat⁹ sum. ã. Et vnde
hoc michi vt veniat mat dñi
mei ad me ecce enĩ vt facta
est vox salutatiõis tue in au
ribus meis exultauit infãs
in gaudio in vtero meo allã.
ꝑ. Nisi dñs edifi. an. Et btã
q̄ credidisti qm̄ ꝑficiẽtur ĩ te
que dicta sũt tibi a dño allã.
ꝑs. Lauda hierl'm. Hymn⁹.
Ave sunt festa iubilea in
marie nũc gaudia: to
ta psallat ecclia deuota lau
dũ dragmata. Qui⁹ sacrata

viscera dei iussit gr̃a vt esset
v̄go grauida thori virilis ne
scia. Hec paranimpho dum
credit sacrũ hãc pneuma re-
pleuit: aluus tumescit ⁊ ge-
rit verbũ pr̃is qđ meruit. Qñ
festiz mõtes adijt elizabeth
salutauit obuiũs eã suscipit
vlnis stringit ⁊ circuit. Sa-
cri iungunt vteri milesq; sui
dñi p̄sentiã dũ ꝯcipit hũc ex-
ultãdo suscipit. Clamat an⁹
cũ iubilo plena scõ paraclito
beata tu i filio que credidisti
dño. Exultet celi regia ⁊ mũ-
dialis machina abyssus at-
q; maria laudẽt deũ p̄ secl̃a.
Patri sũmo cũ filio spũi ꝗq;
sacro sit sempit̃na gl̃ia i vni-
tate solida. amẽ. Cp̃m.
Signũ magnũ apparu-
it in celo mlr̃ier amicta
sole ⁊ luna sub pedib⁹ eius ⁊
in capite eius corona stella-
rũ duodeci: ⁊ in vtero habẽs
clamabat ꝑturiens. Deo g̃.
R̷. O p̄clara stella mar̷ v̄go
mater singularis ꝗ cognatã
visitasti iohãnẽ illumiasti ꝑ-
le p̄clarissima. Te p̄camur i
hoc festo sis solamẽ oĩ mesto
fuga mortẽ ꝯfer sortẽ nobis
in celi pr̃ia allã. V̷. Ad te cla
mãt oẽs rei larga datrix scẽ
spẽi fõs indeficiẽs. Te p̄ca.
V̷. Fecit michi dñs magna
q̃ potẽs ẽ. Et scm̃ nomẽ ei⁹
Ad mag. an. O q̃ta vis amo
ris illibate tũc mẽtẽ accẽde-
rat virgis vt in spũ scõ rapta
iubilaret magnificat anima
mea dñm allã. Collecta
Tue sctificatiõis arche
marie dñe deus q̃ te no
uẽ mẽsib⁹ baiulauit: fac nos
debita veneratõe festa pera-
gere in qua ip̃e dignatus es
clausũ ꝓphetã in vtero eliza
beth visitare. Qui vi. Mẽo.
sctõꝝ processi et martiniani
marty. pã Gaudẽt in celis.
V̷. Iustoꝝ aĩe. Collecta.
Deus qui nos sctõꝝ tuo
rũ ꝓcessi ⁊ martiniani
ꝯfessiõib⁹ gl̃osis circũdas ⁊
ꝓtegis: da nobis eoꝝ imita-
tiõe ꝓficere: ⁊ int̃cessiõe gau
dere. Per do. Itẽ memo. de
apl̃is vt̃s. Ad cõpleto. super
nũc dimit. ã. Cũ iocũditate
visitationez btẽ marie cele.
Cet̃a more solito. Ad matu.
Inuit. In honore marie vir-
ginis elizabeth visitãt̷ Ado
rem⁹ dñm allã. ps. Venite.
In. i. noc. ã. Tã gloriosam ⁊
admirabilẽ in vniuersa terra
fecit dñs ancillã humilẽ allã
ps. ꝑ oẽs noc. vni⁹ virginis.
ã. Celi stupẽt i maria cui tot
singularia sũt collata dona-
ria allã. ã. Ferax ẽ terra dñi
vẽter sacrate virginis q̃ the-
saurũ fert homi nostre parẽ
ymaginis allã. V̷. Speciosa
fctã es et suauis. In delicijs

tuis sctā dei genitrx. Lect. i.
Bonifacius eps seruus seruorꝫ dei. Ad ppetuā rei mēoriā. Supni benignitas ꝯditoris hūanā naturā ad sñitudinē suā creataꝫ misericordi pietate respiciens: collapsā fore primi parentis lapsu cōsiderās: illā miro decreuit cōsilio releuādā vt scilicet verbū supnū qđ erat in pncipio eā a mortis nexibus liberaret. ℟. Surge ppera amica mea formosa mea et veni. Jam enī hyens trāsijt ymber abijt ꝛ recessit allā. ℣. Audi filia et vide ꝛ inclia aurem tuā. Jam enī. Lectio. ij.
Uoluit igitr pijs pris qua nos dilexit caritas tpꝫ veniēte plenitudie verbū ipsum eternuꝫ sub forma serui carnē nře mortalitatis assumere: vt tandē mortē nřam destrueret ꝛ dānatiōis sententiam simul ac maculam quā p reatū pmi homīs generis humani posteritas īcurrisse noscebatr: clemēs eterni verbi bonitas abolēt. ℟. En dilctūs meus loquitr mihi. Intra pcordia dat vocē suā allā ℣. Quā dulcia faucibꝰ meis eloquia tua dñe sup mel ori meo. Intra. Lectio. iij.
Quapropt de clara stirpe regia dauitica pelegit virginē ī cuiꝰ vtero: mystico spiramie verbū ipm carnē susciperet vt egrederetr iuxta verbū ppheticū vga de radice yesse: ꝛ flos de radice eiꝰ ascēderet: ꝛ requiescēt sup eū spūs dñi: pfecto reginā inclitā in matrē eligēs q̄ tanto regi digna fuit sui corporis thalamū pparare: de quo tāq̄ spōsus p filijs hoiꝫ pcederet speciosus. Locuꝫ nazareth qui flos siue sctitas dicitr ad suā ꝯceptionē elegit: ī quo pangelice salutatiōis eloqa ipiꝰ incarnati vbi mysteria mira q̄ fuerāt solēnia celebrata: ℟. Ibo ad mōtē mirre festināt ꝛ videbo vbū hoc. Qđ fctm est ī auribꝰ meis ab āgelo salutāte allā. ℣. Uiā mādatorꝫ tuorꝫ cucurri iuxta vbū tuū. Qđ. In. ij. noc. ā. Uerbū bonū vgo paris manēs expers ōis maris fecūdarī pneumate allā. ā. Torrēs sacrati fluminis vrbeꝫ dei letificat dū manis vi numīs ore deū magnificat allā. ā. O dilctā ciuitas dei rei poscimꝰ q̄ te noscimus ora p nob deū all. ℣. Digna re me laudare te virgo sacrata. Da mi. vir. cō. ho. t. L. iiij.
Ibi enī sūpsimꝰ nře redēptiōis exordia: ibiq̄ primū dies sctificatōis illuxit q̄ nobis de salute spē intulit et de etnitate leticiā. In hoc etenī tāte fecūditatī loco vgo

regia venustissima a dño ꝯse
crata flos sctitatꝫ vas celestꝫ
grẽ mũdissimũ: oĩm ṽtutuꝫ
floribꝰ redimita: cuiꝰ pulchri
tudinẽ sol ꝛ luna mirãt redẽ=
ptorẽ gentiũ ṽgo ꝯcepit: da
tura lumẽ gẽtibꝰ sub mortis
caligie ꝯstitutꝫ. ℟. Ecce iste
venit saliẽs in mõtibꝰ transi
liẽs colles. Siĩs est dilectus
meꝰ hinnulo capreeq; ceruoꝝ
allã. ℣. Exultauit vt gygas
ad currẽdã viam a sũmo celo
egressio eiꝰ. Siĩs. Lectio. v

Sane ipa regia celoꝝ in
cuiꝰ se clausit viscera di
fiLꝰ fctũs hõ ex tanti honorꝫ
fastigio sibi ꝑ ãgelũ nũciato
nequaq̃ elatiõis sũpsit spm:
sed tanq̃ ancilla hũilis q̃uis
mater effecta dñi: hũilitatis
sue quã respexit dñs exeq̃ns
officiũ: exurgẽs abijt in mõ=
tana ad elizabeth cognataꝫ
suã q̃ vocabat sterilis iam se=
mestri ꝑgnãtẽ cũ festinatiõe
ꝛ queadmodũ ab ãgelo hũi=
lime salutatõis susceꝑat ora
culũ: sic etiã ipam elizabeth
humiliter salutauit. ℟. Feli
ces matres sed nati felicio=
res. Et que gessere felicia fa
cta fuere allã. ℣. Felix domꝰ
felix familia quibus sũt visa
tot mirabilia. Et. L. vi

Elizabeth vero vt audi=
uit salutationẽ virgis gl'iose
repleta spũ scõ ꝛ icarnati ver
bi mysteriũ i vtero sctiẽs vir=
ginali: voce magna excla=
mauit ꝛ dixit bñdicta tu iter
mulieres: ꝛ bñdictus fructꝰ
ventrꝫ tui. Et vnde hoc mihi
vt veniat mat dñi mei ad me
Ecce vt facta est vox salutati
onis tue in auribus meis: ex
ultauit infans in vtero meo.
Et btã q̃ credidisti: qm̃ ꝑfici=
ent ea q̃ dicta sũt tibi a dño:
Ad q̃ virgo venerãda in spũ
hũilitatis respõdẽs illud mi=
rabile cãticũ decãtauit. Ma
gnificat aĩa mea dñm: et ex
ultauit spũs meus i deo salu
tari meo. ꝛc. ℟. O dies omi
voto recolẽda: o dies oĩni stu
dio venerãda. In q̃ tot mise=
ro fulsert gaudia mũdo allã
℣. Hec est dies quã fecit dñs
exultemꝰ ꝛ letemũ i ea. In q̃.
In. iij. noct. an. Magna mi=
rabilia in filia quã sibi elegit
terre marisq; dñs celi nihilo
minꝰ signãter ꝑegit allã. an
Exultet tra ꝓpere multe le=
tent isule en nubẽ rore celico
repleuit sps sctũs all. ã. No
uũ tibi virgo cãticũ decanta
mus vt ꝑ te vite viaticũ habe
amꝰ allã. ℣. Diffusa est grã.
Propterea. Scdm lucam.

In illo tempe. Exurgens
maria abijt i mõtana cũ
festinatõe in ciuitatẽ iuda: ꝛ
intrauit in domũ zacharie ꝛ
salutauit elizabeth. Et reliq̃

Omelia beati ambrosij epi.

Morale est omibus vt qui fi-
dem exigūt fidē astruant: et
ideo angelus: cuꝫ abscōdita
nūciaret: vt fides astrueret
exemplo: seniorꝭ femine ste-
rilisqꝫ cōceptū virgini marie
nūciauit: vt possibile deo om
ne qđ ei placuerit assererēt. ℟.
Speciosas filias cumulātes
diuicias. Thesauro ventris
grauidi trāscēdit mater dn̄i
allā. ℣. Exulta ꝛ lauda habi
tatio syon qꝛ magnus in me
dio tui sctūs isrl̄. Thesauro.
[L. viij
Ubi audiuit hoc
maria non quasi incre
dula de oraclo nec q̄si icerta
de nūcio: nec quasi dubia de
exemplo sed quasi leta ꝓvo-
to religiosa pro officio: festia
ꝓ gaudio in mōtana prexit.
Quo eni iam deo plena: nisi
ad superiora vgo cōtēderet?
nescit tarda molimina spūs
sctī gratia. Discite ꝛ vos sctē
mulieres sedulitatē quaꝫ cū
pregnātib9 debeatis exhibe
re cognatis. ℟. Ait aūt ma
ria fecit mihi dn̄s magna q
potēs est. Et sctm̄ nomen ei9
allā. ℣. Et mia ei9 a ꝓgenie
in ꝓgenies timētib9 eum. Et
sanctum. Lectio nona
Mariā que añ sola in inti-
mis penetralibus versabat:
nō a publico virginitatis pu
dor: nō a studio asꝑitas mō-
tiū: nō ab officio ꝓlixitas iti-
neris retardauit. In monta
na virgo cū festinatōe: virgo
officij memor: iiurie imemor
affectu vrgente nō sexu: reli-
cta prexit domo. Discite vgi
nes nō circūcursare per alie
nas edes: nō demorari i pla-
teis: nō aliquos i publico mi
scere sermōes. Maria in do-
mo sera: festia in publico mā
sit apud cognatā suā tribus
mensib9. Eteni que propter
officiū venerat: inherebat of
ficio. Māsit trib9 mensib9 nō
ꝙ dom9 eā delectaret aliena
sed qꝛ freq̄ntius videri in pu
blico displicebat. ℟. Magni
ficat aīa mea dn̄m: et exulta
uit spūs meus i deo salutari
meo. Quia respexit hūilita-
tē ancille sue allā. ℣. Ecce eni
ex hoc btām me dicēt oēs ge
nerationes. Qꝛ respexit. Glo
ria. Mgt. Te deū. Añ laud
℣. Uisita nos deus in saluta
ri tuo. Ad vidēdū in bonita-
te electoꝝ tuorū. In lau. sup
[pos sol. an.
In marie virgi
nis vtero para sedes tua de9
in secula allā. an. Jubilet dn̄o
oīs terra ꝛ celestis ierarchia
seruiat ei allā. an. Fecit dn̄s
potētiā i brachio suo dispsit
supbos mēte cordis sui allā.
an. Deposuit potētes de sede
et exaltauit hūiles allā. an.
Esuriētes ipleuit bonis ꝛ di-

uites dimisit inanes all. hy⁹

E M mirāda ꝓdigia cōce pit nam virguncula fit iesu xp̄i gerula maria sacra tissima. A nus etate marcida ꝓlis gestat solatia tumēt ad partū gelida grādeue matris viscera. H ic peritoīs regu la natureq̄ȝ molimina hic ces sat oīs ratio cedēs dei mira culo. S alutat mater dn̄i ma trē vatis mirifici: et vates cū preconio reddit salutes dn̄o L audem⁹ ꝛ nos dn̄m patrē ꝛ p̄fis filiū: scīm quoq̄ȝ para clitū nūc ꝛ ꝑ oē sclm. Amen

E N ip̄e venit sali [Cp̄m. ens in montib⁹ transili ens colles similis est dilect⁹ meus capree hynnuloq̄ȝ cer uoꝝ. ℣. Bn̄dict⁹ q̄ venit in no mie dn̄i. De⁹ dn̄s ꝛ illuxit no bis. Añ bn̄⁹. an. Bn̄dict⁹ do min⁹ de⁹ israel q̄ꝛ visitauit et fecit redēptionē plebis sue si cut locut⁹ est ꝑ os sctōꝝ allā

D Eus qui nos [Collctā. p̄sentē festiuitatē in ie su xp̄i filij tui: ꝛ marie virgīs matris ei⁹ laudib⁹ venerari fe cisti: presta q̄s: vt q̄ eiusdem virgīs hūilitatis ꝛ gaudioꝝ quib⁹ elizabeth visitauit: solē nia celebramus: in eoꝝ mēo ria ꝛ gaudijs iugiter manea mus. Per eūd. Mēo. ꝓcessi et martiniani ṁrioꝝ m̄rꝝ. cū collctā ꝓpa vts̄. Itē mēo. de apl̄is. Ad hor. diei añe. de l. p̄i ꝯsuetis ad p̄mā. Cōfitemi ℟. Xp̄e fili. cū all. ℣. Qui de v̄gine. cet̄a more sol. Ad. iij cp̄. de laud. ℟. Speciosa fa cta est ꝛ suauis. Allā allā. ℣. In delicijs tuis scā dei geni trix. Allā. ℣. Dignare. collā vts̄. Ad sextā. Capl̄m

V Ox turturis audita est in t̄ra n̄ra: ficus ꝓtulit gros sos suos vinee florētes dede rūt odorē suū. ℟. Dig̃re me laud. ℣. Diffusa. Ad ix. cp̄m

S urge ꝓpera amica mea speciosa mea et veni: co lūba mea in foramib⁹ petre in cauerna macererie: osten de michi faciē tuā: sonet vox tua in aurib⁹ meis vox enim tua dulcis ꝛ facies tua deco ra. ℟. Diffusa ē gr̄a in labijs tuis. Allā allā. ℣. Propt̄ea ℣. Elegit. collā de mat. vts̄. Ad. ij. ves. añe. v. de lau. sup pos cū hym. de p̄mis ves. cp̄.

E Go mat̄ pulchre dilecti onis: ꝛ timoris ꝛ agni tiōis ꝛ sctē spei: i me oīs gr̄a vie ꝛ veritatis: in me oīs spes vite ꝛ virtutis. ℣. Fecit mihi dn̄s. vts̄. Añ mḡ. ā. Magni ficet dn̄m totū gen⁹ fideliū cōcrepet armonica laude co hors āgelica i marie gaudia allā. Coll. vts̄. Mēo. d s. tho ma apl̄o p̄ā. Thomas q̄ dici tur didim⁹ nō erat ibi q̄n vēit

iesus allã. ℣. In oẽm terram collã. Da nob̃ q̃s dñe. vt ĩ cõi Ptẽ mẽo. de aplis. Cõple. vt heri. ¶ In trãslatiõe sctĩ thome aplĩ. Ad mat. Inuit. et p oẽs noct. ãe. pſl. ℣ ℣. aũ ℞c. cũ ix. ℞. de cõi aplor. Lect. i.

Supplicãtes syri ab alexandro ĩpatore romano veniẽte victore de psĩde de plio xerse rege deuicto ĩpetrarũt hoc: vt mitterẽt ad regulos indor ⁊ redderẽt corpus btĩ thome apostoli defũctuz ciuib᷒. L. ii.

Sicq3 fctm̃ ẽ vt trãslatũ esset de india corpus aplĩ ⁊ positũ in ciuitate edissa in locello argenteo qđ pẽdet ex cathenis argẽteis. In q̃ ciuitate nullus heretic᷒ potest viuẽ: null᷒ iudeus null᷒ ydolorum cultor: sed nec barbari aliquando eam ĩuadere potuerũt: ex quo abbagar᷒ rex eiusdẽ ciuitat; meruit epistolã manu saluatoris scptã accipere. Lec. iii.

Hanc deniq3 epistolã legit infans baptizatus stãs sup portã ciuitat;: si qñ gens aliqua venerit cõtra ciuitatẽ: et eadẽ die qua lecta fuerit: aut pacãtur barbari aut fugiũt eminati saluatoris scriptis: cũ orõnib᷒ sãcti apĩ thome siue didimi: q̃ latus dñi contingẽs dixit. Tu es dñs meus ⁊ de᷒ meus: De apostolis medie lec. Lec. iiii.

Gloriosissimos christiane fidei pncipes annuis solẽnitatib᷒ honorãtes fr̃es carissimi: ipm̃ dñm ac deum nostrũ q̃ hui᷒ auctor est fidei debita religione veneremur Apostoli nãq3 latino smone dicũt missi. Lect. q̃nta.

Qui ergo honorãt missos manifestũ est eos honorare mittẽtem: qm̃ dignitas q̃ defert ministris: illi sine dubio cui᷒ ministri sũt exhibet vt ait ipe saluator ad discipulos suos. Qui vos audit me audit ⁊ qui vos recipit me recipit. Lectio. vi

Vere beata apostolor merita: ĩ quibus se xpus ⁊ recipi pdicat ⁊ audiri. Btĩ nihilomin᷒ et illi quor deuotio exhibita aplis recurrit ad xp̃z. Tenẽtes ita q3 fr̃es tante hui᷒ pmissiõis fidẽ: de suppliciis patrũ nrorũ pro xp̃i cõfessiõe susceptis fidelib᷒ gaudiis exultemus. Quoniam qui de martyru3 morte letatur: martyres nõ dubitat cũ xp̃o regnare post mortẽ. L. vii. Scd̃m iohãnẽ

In illo tpe. Thomas vn᷒ ex duodecim q̃ dicit didimus: nõ erat cũ discipłis qñ venit iesus. Et rel. Omẽ. btĩ greg. pape

Iste vnus disci pul᷒ defuit: reuersus ẽ qđ gestũ est audiuit: audita credẽ

renuit. Venit iterū dñs: et nō credēti discipulo lat⁹ palpandū pbuit: man⁹ ondit: & ostensa suor cicatrice vulnerū: infidelitat illius vuln⁹ sanauit. R. viii

Quid fres [sic]

O carissimi quid inter hec aīaduertit;? Nō hoc casu: s3 diuina dispēsatiōe gestū3 est. Egit nāq3 miro modo supna demētia vt discipul⁹ dubitās dū in magistro suo palparet vulnera carnis: in nob vulnera sanaret ifidelitatis. Plus eni nobis thome infidelitas ad fidē: q̄ fides apłor credētiū profuit quia du3 ille ad fidē palpādo reducit nr̄a mēs omi dubitatiōe postposita in fide solidat. Lect. nona

P Alpauit ait & exclamauit. Dñs me⁹ & de⁹ meus. Dixit ei iesus. Quia vidisti thoma credidisti. Dū ergo vidit thomas: dū palpauit: cur ei dicit q: vidisti me credidisti? Sed aliud vidit: aliud credidit. A mortali quippe homine diuinitas videri non potuit. Hominē igit vidit: & deum cōfessus est dicēs. Dñs me⁹ et deus meus. Vidēdo ergo credidit: qui considerādo verum hominem: hūc deū quē videre non poterat exclamauit. Te deum. Ante laud. V. Dedisti hereditatē. In laud aīe. hy⁹. capm. V⁹. de cōi apostolorū. Añ bñ⁹. ā. Mitte manū tuam & cognosce loca clauor allā & noli esse icredulus sed fidelis allā. Collā. Da nobis q̄s dñe. in cōi. Mēo. d apłis vtr̄s. Ad hor. diei totu3 d cōi cū dicta collā. ad scdas vesperas. an. Iurauit. cum aliis et pī ac hymno. cap. et V. vt in. ij. ves. de cōi apłorū: Ante mgt. an. Quia vidisti me thoma credidisti beati q̄ nō viderūt et crediderūt allā. Collecta vbi s. Mēo. de sctō martino per an. O martine. vt ifra in alio festo. V. Ora p nob. collā. De⁹ q̄ 3spicis. vt infra i fes. hyemali. Itē mēo. d apłis pet & pau. Cōpł. Nota q̄ dnīc. pxia p⁹ fes. trāslationis sci thome pdctm̄ celebratur solēnitas dedicat. eccłie maior cameracē. cui⁹ offm̄ superius habetur post tpale

In trāslatiōe sci martini epi et cōfes. Ad mat. Inuit. Regē 3fes. In noc. sola an. Beatus vir qui in lege. super. ix. ps cum V. aā lecte. scd̄ du3 feriam de cōi. Lectio prima

A Nno sexagesimo q̄rto post transitū dñi martini beatus ppetu⁹ turonice sedis cathedrā sortit⁹ ē dignitatis. Adeptusq3 hūc apicē fūdamēta templi ampliora q̄ fuerāt sup beati membra ampliare disposuit. Tu. R.

Euge serue bo. ꝑmū de cōi.

ADueniēte ergo optato tpe vt templū dedicaretur ⁊ sctm̄ corpusculū a loco vbi sepultū erat trāsferretur: ꝯuocauit btūs ꝑpetuus ad diem festū vicinos pōtifices: sed ⁊ abbatū ac diuersorum clericoꝝ nō minimā multitudinē. ℟. Ecce sacerdos magnus. ℣. ibidē. Lec. ij.

ET qꝛ hoc in kalēdis iulij agere volebat: vigilata vna nocte facto mane accepto sarculo terrā q̄ sup sanctum erat tumulū ceperunt effodere. Quo detecto man⁹ vt eū ꝯmouerēt iīcīūt: ibiq̧ multitudo tota laborās: nichil prorsus per totā diē ꝑfi cit. Vigilata deniq̧ alia nocte: mane tētātes iteꝝ nihil omino agere potuerūt. Dicit eis vnus ex clericis. Scitis qꝛ post triduū natalis ep̄at⁹ eius esse cōsueuerat? Et forsitā i hac die se trāsferre vos ammonet. ℟. Hic ē martin⁹ ꝑmū de alio festo. Añ lau. ℣. Ora ꝑ nobis. In laud. ⁊ ad hor. totū de cōi vni⁹ ꝯfes. epi cū ꝓpria collā. Deus qui cōspicis. Memo. de aplīs cum suffr. cōib⁹. Ad ves. fit d̄ apostolis: nisi fiat de nr̄a dn̄a vl de dedicatiōe. Si fiat de eisdē. Ad vs̄. sup ꝑos fer. sola ā Hoc est ꝑceptū. Hy⁹. Ollue bine. cū ℣. seqn. cp̄. ⁊ ℣. d̄ cōi aploꝝ Ad mḡt. ā. vna de ꝑnotatis. Collā. De⁹ cui⁹ dextrā. ꝯpl. sol. Ad mat. Inuit Venite adorem⁹. de cōi. In noc. sola ā. In oēm ter. ꝑi ℣. ⁊ ℟. de cōi apostoloꝝ. lec. de sequēti legēda. Sermo beati maximini epi. Lec. ꝑma.

APostolici natalis gaudio fratres charissimi petri ⁊ pauli quoꝝ hodie beatissimis passionib⁹ iocūdamur letior per vniuersū mundū xp̄i exltat ecclesia. Que licet oīm se sāctoꝝ martyrio certa sit adornari: hoꝝ tn̄ victoria gloriosius illustratur qn̄ videt de hoc seculo ipos si dei p̄fes ⁊ mḡros martyriotriū phasse. Quid eni isignius petro: q̄ in carne positus mēsurā carnis egressus: xp̄m iesum viui dei filiū veꝝ ꝯfitetur: ⁊ qd̄ oīm adhuc mortalium pect⁹ latebat ꝑma petri lingua nouo est sermone cōfessa? Quid f̄res mei magnificēti⁹ petro q̄ tāto ꝯfessionis merito cum corruptibilis adhuc esset in corpore: ⁊ nec dū ipe ascēdisset in celū regnum illi celeste ⁊ claudere et apire ꝑmissū est? Quid eius dē petri sublimi⁹ fide q̄ gradiente dn̄o super aq̄s humane cōditionis oblit⁹ viā i fluctibus dari ⁊ poposcit ⁊ me-

nuit: Tāta qꝫ mētis ei9 confi-
dentia fuit vt crederet se pos
se per fidē qꝺ sciebat hoi im-
possibile per naturā. Sed iā
veniam9 ad beatissimū pau
lum cui9 tāte est nihilomin9
fidei plenitudo vt peculiarē
quodāmodo eū sibi ducē ad
illumināda gētiū corda cun
ctoꝝ pſcius saluator eligēt.
Erat enim ꝑcipu9 in doctri-
na ai: virtute potēs et corpo
ris integritate sāctus. Tu.
Te deū Ante lau. Ꝟ. Dedisti
hereditatē. In lau. sola. an.
Hoc est ꝑceptū. Hy9. Olive
bine. cpm. et Ꝟ. de cōi apłoꝝ.
Ad bn9 ā. vna ꝺ ꝑdict: colł.
De9 cui9 dex. Memo. de tpe
et de sctō si euene. Ad ho. di-
ci de cōi apostoloꝝ cū Allā.
ad Ꝝ. et Collā. De9 cui9 dex.
vts. Ad. ij. vesp. an. Iurauit,
cū aliis. et pi de dicto cōi. ce-
tera vt i p̄mis vesp. hui9 dñice
¶ In oc. petri et pauli apłoꝝ
Ad vs super ꝑos fer. sola an
Hoc ē ꝑcep. Hy9. Olive bine
vts. cp. et Ꝟ. de cōi. Ad mḡ. ā
Isti sūt due olive. de primis
vesp. fes. Collā. De9 cui9 dex.
vts. Cōpł. tpis. Ad mat. In
uit. de cōi. sola ā. In oēꝫ frā
pi. ix. et Ꝟ. añ lec. de dicto cōi
Beatissimoꝝ apło [Lc. i.
rū petri et pauli passio
fes: quoꝝ hodie natalē solē
niter celebram9: cūctis ē ho
norāda credētib9: quos ꝓ iu
sticie pietatisqꝫ plenitudine
saluator mūdi hūano gene-
ri et ꝑces esse dedit et iudices
Duo Ꝝia ꝺ cōi. Ecce. et Col
Uāte aūt in [lite. Ꝝ. ij.
Integritat; ꝙteve pietat;
fuerit: hic maxime ꝓuidēdū
est ꝙ ille eos ad emēdationē
corrupti secli et misteriū sue
volūtatis elegit quē nō falle
bat electio. Uocauit nāqꝫ pe
trū opib9 pauperē ope pisca-
torē q̄ a cōuersatiōe seculari
et cōmuniōe vrbiū segrega-
tus: vitā int̄ fluctus agebat
inocuā et victū de simplicita-
Lori [te q̄rebat. Ꝝ. iij.
Gosissimū etiā paulū ad
fidē nois sui xp̄s vocauit e ce
lo: q̄ ꝙ ꝑsequi videbat ecclesi
am nō ipietate irreligiosi aī
seuiebat: sed sub nube igno-
rātie nouā nō ꝓspiciēs gra
tiā amore antiq̄ deuotōis er
rabat. Ideo deniqꝫ ab ocłis
eius veter; vmbre caligo de-
tersa est: vt ve ꝛ illud lumen
qꝺ e celestib9 coruscabat et si-
bi acq̄reret: et oib9 reuelaret
Ꝝ. Isti sūt due olive. vltimū
de festo. Te deū. Añ lau. Ꝟ.
Dedisti hereꝺ. In lau. sola ā
Hoc ē ꝑcep. Hy9. Olive bine
cpm. et Ꝟ. de cōi. Ad bn9 an.
Hi sunt ecclesiarum colūne.
de festo. Collā. De9 cui9 dex.
Et ad ho. vt ꝑ oc. ordinat ē.

Et si p̄sentes octa. in dñica fuerit. ix. R̷. Isti sūt due oli. d fel. Cetera q̄ requirunt p mat. vtriusq; ves. ⁊ hor. diei: vt s. in dñica infra octa. except ā. ad b⁹ ⁊ ad mḡ. q̄ sumūt d fes

In natali sci marcialis apli

Ad .i. ves. añe ⁊ p̄i fer. hym⁹

Iocundis pāgat mētib⁹ chorus ecclesiastic⁹ laudū christi p̄conia hac die celeberrima. Qua marcialis i clitus vir deo dilectissim⁹ carnis solutis nexibus celi successit ciuibus. Eius p̄claris actib⁹ ac diuinis affatib⁹ vana detestās idola xp̄m recepit gallia. Exultet aq̄tania tāto patrono predita plebs maxie lemouica leta depromat cātica. Huic deuote supplicet hūc incessant inuocet quo pijs sese p̄cibus celi ɔiūgat ciuib⁹. O marcialis optime dux ⁊ pastor egregie pro n̄ris facinorib⁹ in fueni ꝓpitius. Acq̄re nobis veniā apō xp̄i clemētiā vt expiati sordibus deo fruamᷣ pleni⁹. Presstet eterna trinitas eidē simplex vnitas parēs nat⁹ ⁊ charitas cūcta gubernans deitas. Amē. cpm. Q̄cūq; petierit patrē in nomine meo de cōi apostolorꝫ. R̷. O princeps egregie. vltimū d mat. ℣. In oēm terrā. Ad mḡ. ā. Venerādā beatissimi viri dei dñi marcialis excipiētes solēnitatē deuotissime celebremus vt ip̄e q̄ iubente dño aq̄tanice gētis pastor ⁊ doctor extitit p̄m⁹ suis obtineat meritis q̧ ɔsortes ipsi⁹ effici mereamᷣ in celestib⁹. ceta. Mḡ

Collecta.

Omnipotens sempiterne deus q̄ btm̄ marcialem apl̄m tuū eccl̄ie tue p̄esse voluisti: q̄s ei⁹ nobis suffragātibus meritis: pietatis tue gr̄am largiaris. Per d. Memo. de dedica. Ite mēo. kiliani mart. de cōi. Cōplet. more sol. Ad mat. Inuitat.

Regē oīpotentē venite adoremus dñm. Qui lemouico poplo p̄mū dedit patronum marcialē apl̄m. ps. Venite. In .i. no. ā. Scūs marcialis ad p̄dicandū gallijs delegatus lemouicēsib⁹ ciuibus iubente petro apostolo semina fidei erogāda suscepit. p̄i de apostolis. ā. Hec ciuitas mītorꝫ tunc tp̄is idolorꝫ referta culturis a diuinis in oīb⁹ oberrabat mysterijs. an. Quā cernēs sctūs pōtifex tāto sacrilegio subiacere ad p̄dicādū dñm iesū xp̄m hūc electū misit marcialē apostolū. ℣. In omnē terrā. Lec. i.

Predicāte dño n̄ro iesu xp̄o apud iudeā in tribu beniamin: cōfluebat ad eū multitudo iudeorꝫ audire deside

rans q̄ ad aīaꝝ ptinebāt sa-
lutē. Tu. ℟. Venerādā p̄se-
tis diei solēnitatē sancti viri
dñi marcialis deuotissime ce
lebremus vt ipe ꝑ nobis īter
cedat ad dñm. Qui aq̄tani-
co populo ipm̄ dedit p̄mū pa
storē atq̄ doctorez. ℣. Tota
igit̄ mētis intētione ipm̄ col
laudem⁹ humilit̄ scīm q̄ no-
men eius benedicam⁹ ouan
ter. Qui aquita. Lec. ii.

INter quos venit ad euz
ex dicta tribu: vir q̄dam
nobilissim⁹ iudeoꝝ noīe mar
cell⁹ cū vxore sua elyzabeth:
⁊ filio vnico marciale q̄ndeci
ānoꝝ etatis. Audiētes autē
p̄dicantē dñm penitētiā agi
te appropiquabit eni regnū
celoꝝ: ⁊ nisi quis renat⁹ fue-
rit ex aqua ⁊ spū scō nō po-
test itrare in regnū dei: com-
puncti corde eius clementi-
am implorātes regenerari
fonte baptismatis petierūt
℟. Saluator noster xp̄s do-
minus missus ad oues q̄ pe-
rierant domus israel: p̄dicā-
do apud iudeā in tribu bēia-
min. Puerū marcialē cum
vtroq̄ genitore ad sui noīs
agnitionē et ad baptismi ꝑ-
duxit grām. ℣. Abiecta ete
nim nostre mortalitat̄ ꝑpe-
ti nō dedignās p̄ma rudimē
ta fidei his q̄bus ea p̄dē con
tulerat apud ipos p̄dicās in
tribu bēiamin. Puerū. L. iii.

TUnc iubente dño bap-
tisati sūt a beato petro
aplo. Reuertētib⁹ vero ad ꝑ
pria: bone spei marcialis nō
est reuersus ad paternā do-
mum: sʒ totū se sociauit apo
stolo petro q̄ ei ꝓxima affini-
tate ↄsanguinitat̄ iūgebat
Postmodū vo q̄n suscitauit
dñs q̄triduanū lazarū in be
thania: ibi cū dño scrūs īnt̄-
fuit marcialis. ℟. O q̄ glo-
s⁹ ē miles fortissim⁹ marcial'
q̄ aploꝝ iūct⁹ collegio pote-
state ligādi atq̄ soluēdi acce
pta a dño. Non dissimilis cū
aplis honoris est vsus ꝑuile-
gio. ℣. Ex quo enī idē vir be-
atus dñico se mācipauit ob-
seq̄o. Nō dissi. In. ii. no. an.
Ne differas frater ait q̄ toci
us ꝓperare vt seruiētē demo
nibus poplm ad verā diuini
cultus religionē facias per-
uenire. an. Tūc scūs marci-
alis aplicis parēs deuot⁹ i-
perijs vrbē lemonicā cū duo
bus socijs expetēdā delegit
ā. Arrepto itinere gemina
dū pergeret fulgens lāpada
sacerdotē austriclinianū co-
mitē morte ꝑuentū in via in
gemuit. ℣. Constitues eos.

POst sanctam [Lec. iiii.
vero resurrectionez q̄n
dñs noster iesus christus ap
parere dignatus est discipu-

lis suis: ⁊ dixit eis pax vobis
illi aũt turbati existimabant
se spm videre: donec palpan
das manus ⁊ pedes viderũt
et ipe corã eis partem piscis
assi: et fauũ mellis comedit:
sãctus marcialis sicut aliĳ di
scipuli partẽ reliq̃arũ a dño
accipere meruit. ℟. Perce-
pit itaq̃ iubẽte dño pciosus
vir marcialis cũ vtroq̃ parẽ
te a btõ petro apostoloꝝ pnci
pe sctẽ regñatiõis lauachꝛũ
et recedẽtib⁹ genitoꝛib⁹. Re
mãsit idẽ marcialis corpe q̃-
dem iuuẽis sed senioꝛ corde
xpm secutur⁹. ℣. Promise-
rat nãq̃ dñs dicẽs oĩs q̃ reli
q̃rit patrẽ aut matrẽ: amorẽ
q̃ terrenũ ꝑpter nomẽ meũ:
centuplũ accipiet ⁊ vitã eter-
nã ⁊ ideo reuertẽtib⁹ ad ꝓpa
parẽtib⁹. Remãsit. Lect. v.

Deĩn post pceptionẽ spi-
rit⁹ scti apostoli in fide
roborati: p regiões dispersi
vnusq̃sq̃ ꝓuinciã ac regiões
quã predicatiõe diuini semi-
nis illustraret delegit. Tunc
btũs petrus aploꝝ pnceps:
et btũs marcialis ei⁹ cõdisci-
pulus et ꝓpinqu⁹ anno q̃nto
post passionẽ dñi anthyochi
am simul prexerũt pdicãtes
euãgeliũ regni celoꝝ. Tu ãt
℟. Instãte vero iam tpe quo
officiũ dñice pdicatiõis a sã-
ctis adipleret apostolis: ve-
nerũt romã pnceps apostolo
rũ petrus ⁊ cõdiscipulus ei⁹
marcialis. Veritatẽ pdican
tes oĩbus deũ ignoꝛãtib⁹. ℣.
Scdm qd iesus dñs die quo
ascẽdit in celũ pceperat illis
eũtes in vniuersũ mũdũ pdi
cate euãgeliũ oĩni creature.
venerũt romã. Verita. L. vi

Regnãte aũt btõ petro
sctũs marcialis pdica-
bat incessanter verbũ dei. In
terea his rite pactis beatus
petrus ab anciochia romã p
gens secũ duxit sctm̃ marci-
alẽ. Cõmoꝛãtibus aũt eis ro
me apparuit dñs btõ petro ⁊
monuit euz vt dirigeret btm̃
marcialẽ ad pdicãdũ ꝓuinci-
cĳs galliaꝝ. ℟. O vere sctm̃
et glorioſũ apostolũ marcia
lem p quem aq̃tanica plebs
suũ agnouit creatorẽ et p cu
ius ꝓdigia miraculoꝝ. Po-
pulus lemouicẽsiũ in suũ ce-
pit credere redẽptorẽ ⁊ salua
torẽ. ℣. Vere p oĩa pciosuz ⁊
ineffabilẽ virũ p cui⁹ virtutẽ
et multitudinẽ miraculoruz:
Populus. In. iĳ. noc. ã. Anus
ex comitib⁹ migrauit a secu-
lo quo viso sacer dei igressus
est romã ⁊ nũciauit xpi disci-
pulis oĩa q̃ sibi in via cõtige-
rant. ã. Versis ad vrbẽ gressi
bus tũc sctũs marcialis bea
to petro nũciauit fraternum
mestus obitũ. an. O vir pstã

tissime accipe baculū meū in manu tua: ego dn̄o pro ipso fūdam orōnē: ꝓprijs gressi bus secū ꝑgens ad locuȝ de stinatū. ℣. Nimis ho. L. vij.

Tunc beat⁹ petr⁹ accer sito btō viro martiale ꝑ ordinē narrauit ei oīa q̄ a dn̄o sibi fuerāt imperata. Quo audito sāctus marcia lis cepit flere: qꝛ nolebat dis sociari a btō petro cui indiui duus abinicio comes fuerat simulq; qꝛ timebat lōgīquā regionē ⁊ hoīes deū ignorā tes ⁊ veritatē prorsus nesciē tes. Tu aūt. ℟. Precepit au tem dn̄s iesus apostoloꝝ pn̄ cipi beato petro: vt gloriosū apostolū marcialē dirigeret ꝓuincijs galliarū. Quo po pulū aquitanicū ad veraȝ di uini cultus ꝑduceret religio nē. ℣. Cum duob⁹ ergo p̄sbi teris austricliniano et alpini ano a petro apostolo ad ꝓuiē dū sibi suscept᷑ discipulis obe diētie suscepit laboreȝ. Quo [popu.] L. viij.

Beatus vero petr⁹ sctm̄ marcia lē blāde ꝯsolat⁹ est dicēs Fra ter carissime noli cōtristari: qꝛ dn̄s et magister nr̄ sp erit tecuȝ: sicut ipe nobis pollici tus est. dicēs. Ecce ego vobi scum sū oīnibus diebus vsq; ad cōsūmationē seculi. Pre cepit etiā nobis post resurre ctionē suam dicēs. Eūtes in mūdum vniuersū predicate euangelium omni creature. Qd beatissime frater vtrisq; nobis expedit seruare: vt p̄ cepti dn̄ici nō simus imemo res. Quare age o vir p̄stātis sime ⁊ meis acq̄esce cōsilijs. ℟. Btūs presul marcialis le tus cū duob⁹ discipulis lōgā itineris transiēs viā ad aqui tanicā vsq; ꝑuenit ꝓuinciaȝ. Et ingressus fines lemouicē siū incolaruȝ: nerue pn̄cipis defūctū resuscitauit filiū. ℣. Diuino quidē roboratus pre cepto apostolicis deuot⁹ pa rēs impijs aquitanicas fidu cialiter aggressus est partes Et ingressus. Lectio nona.

Nec mora sctūs marcia lis adiūct᷑ secū duobus discipulis austricliniano ⁊ al piniano: iter qd ei fuerat per btm̄ petrū a dn̄o iniūctū arri puit. Ingressus itaq; lemoui cinū vēit ad tulliū castellū: ⁊ ibi recept⁹ est in hospiciū ab arnulpho diuite: ⁊ māsit ibi dē duob⁹ mensib⁹. Idem au tē arnulph⁹ habebat vnicā fi liaȝ q̄ a demonio quotidie ve xabat At vbi igressus ē mar cialis domū: exclamauit de mon dicēs. Scio me egressu rū de hac puella: qꝛ angeli q̄ tecum sūt me torquent: sed adiuro te ꝑ crucifixū queȝ p̄

dicas: ne me in abyssum mit
tas. ℟. O pnceps egregie o
marcialis pastor ꝛ dux aq̃ta
nor̃ audi pces seruulor̃. Et
intercede p salute oim populo
rū. ℣. Persistens gēma p̃su
lum in ɔspectu dñi tuor̃ susci
pe pces seruulor̃. Et inter.
Gl̃ia. O pnceps. Te deum.
Ad lau. ℣. Dedisti heredita
Cū oraret [tem. In lau. ã.
btūs marcialis apparēs ei
dñs dixit pax tibi frater ca=
rissime gaudēs eris mecū i
splēdore magno. ã. Beatus
p̃sul hoc audiēs dixit dñe vi=
dens te letus effect⁹ sũz dep=
cor tuā clementiā vt iubeas
me recipi i hac claritate. an
Quintodecio die kmē veniā
ad te vt te recipiā cū ãgel̃ et
faciā te heredē regni mei vt
sp gaudeas in claritate que
nullo claudet̃ fine. ã. Hec au
diens sctissim⁹ pater ɔuoca=
tis fratrib⁹ idicauit eis reso=
lutionē ꝓpriū corporis imine
re atq; retulit eis q̃ a xp̄o co
gnouisset. ã. Cūq; aduēisset
extrem⁹ dies sctūs marcia=
lis orabat dicens dirige iter
meū ad te deus me⁹ vt queā
E [tecū gaudere. hy⁹.
Estiua lux emicuit dies
pclara splēduit q̃ marcialis
aīma regna cōscēdit celica.
Hanc deuot; obsecqis hono=
ribusq; ɔgruis nr̃a ca tua ce
lebret deoq; gaudēs iubilet.
Hic vir tāt; virtutib⁹ tā ꝓbis
fulsit morib⁹ vt terr; adhuc
positus hereret deo penitus
Tā deniq; mirabil̃ int̃ mor=
tales claruit vt galliarū po=
pulū cōuerteret ad dñm.
Uite defūctos reuocās egr;
salutē reparās obsessis e cor
poribus imūdos pellēs spūs
Eius nos xp̄e meritis a cun
ctis mūda viciis ꝛ decoris v=
tutibus celi ɔiunge ciuibus.
Laudem⁹ rex pncipē trinū
deū ac simplicē cui decus et
gloria per ifinita scl̃a. amē.
cp̄. Si mãserit; i me. d cõi. ℣
Annūciauerūt. Ad bn̄⁹ an.
O magnū pmatē i tātor̃ vir
tute miraculor̃ ieffabilē mar
cialē sctissimū cuius pcibus
nos subleuet pietas q̃s mer
git ingēs prauitas omnēq;
gregē sibi cōmissum pducat
ad gaudiū a dño sctis para=
Deus q̃ ho= [tū. Collã.
diernā diez bti apli tui
marcialis honore festinā tri
buisti: p̄sta q̃s vt quē letis ve=
neram obsequiis eius inter=
cessiōib⁹ adiuuem ꝛ meritis
Per do. Memo. kiliani mar
Ad ho. diei añe de lau. p̄i sol
ꝛ ad pmã Cōfitemi. cp̄. ℟ cū
allã. ꝛ ℣. de cōi aplor̃. collã
vrã. Ad ij. ves. oēs añe d lau
p̄i. Dixit dñs. cū al. vt i scdis
ves. de dicto cōi. hy⁹. Iocun=

dis pangat. Cp. Nõ vos me elegistis. V. In oēm terram An mg. a. O princeps patr omarcialis speculū pſulum paſtor ꝛ dux actanor ſuſcipe vota cūctor te depcantiū ꝛ inſcede p ſalute oim popu lor. collā vts. Septē fratr mar. Ad vel. aſie ꝛ pi fer. hy. Sctor meritis. cp. ꝛ V. de cōi plurimor marty. Ad mg. a. Gaudēt in celis. de di Preſta [cto cōi. Collā. qs ops deus vt q glorio ſos martyres fortes i ſua cō feſſiōe cognouim: pios apō te in nrā inſceſſiōe ſētiam. Per. Suffr. apl. s. Ad matu. Inuit. ae pit V. de cōi. R. i

Temporibus āthonini iperatoris orta eſt ſeditio pōtificum ꝛ felicitas illuſtris cū ſeptē filijs ſuis xpianiſſimis tēta eſt. Que in viduitate pmanēs deo ſuā vo uerat caſtitatē ꝛ die noctuqꝫ oratiōibus vacās magnā de ſe edificationē caſtis mentibus dabat. Media. R. pluri Videtes aūt pōtifices [mor marty. L. ij. pconia xpiani nois pficē ſuggeſſerūt de ea anthonino imperatori dicētes. Cōtra ſalutem veſtrā mulier hec vidua cū filijs ſuis dijs noſtr inſultat. Tūc anthonin imperatori iniūxit pfecto vrbis publio vt eā compelleret cū filijs ſuis dijs ſacrificare ꝛ iras eorū mitigare. Publi itaqꝫ blādo colloqo eā puocās minar penar interitū: cui felicitas dixit. Nec blādimētis tuis potero ſolui nec terrori-

Poſte [bus frāgi. L. iij. ra die ſedit publi in foro martis ꝛ iuſſit eā cū filijs ſuis adduci: cui dixit. Miſerere filijs tuis iuuenib. Felicitas reſpōdit. Mia noſtra ipietas eſt: ꝛ exhortatio crudelitas: conuerſaqꝫ ad filios ait. Videte filij celū ꝛ ſurſu aſpicite vbi vos expectat xps pugnate ergo p aiab veſtr ꝛ fideles vos i amore xpi exhibete. Audiēs hec publius iuſſit eā alapis cedi Tu. Ad lau. V. ꝛ in lau. ſuper bn an. Hec eſt vera fraternitas ꝛc. ꝛ ad horas diei totum de cōi plurimor mar. cū ppa collā vts. et cōib ſuffr. In trāſlatiōe ſci bñdicti abbat oia p vel. mat. ꝛ hor. de cōi. L. i

Deferēte beato agigulpho per reuelationem corpora ſanctorum benedicti ꝛ ſcolaſtice a caſſino mōte iamqꝫ aurelianēſi vrbi appropinquantibus: agmina monachor cum plebe territorij aurelianēſis obuiam ei pceſſerūt miliario a monaſterio in vicū qui dicir vetus

florlac⁹ ibiq cū gaudio ⁊ leticia atq honore magno exceperūt corpora sanctorꝝ supradictorꝝ sub die q̄nto iduū iuliarū: et in eodē loco dieq illo eandē solēnitatē cū ingēti letitia ī dei laudibus pegerūt. Media R. vni⁹ ꝯfes. l. ij.

Tunc vo nobiles q̄q ac sapiētes his verbis cōtradixere iustū esse dicentes vt quos diuina volūtas prīcipes fecerat oraculi celestis ⁊ q̄ simul locū thece scōꝝ corporꝝ adissent: quiq in subeūdo labore pares fuerāt etiā fructus laboris eq̄ partirēt. Maxime vero nō esse dignū dicebāt vt duo magna luminaria loci vni⁹ āgustia coartaret: cuꝫ sufficerēt singulis locis singula. Lec. iij.

Tandē igit̄ sepedictus venerabilis vir agigulphus cōsilijs venerandorꝝ virorꝝ assensū dedit decreuitq vt ipse cū suis retēto corpore scti benedicti: socios suos cū corpe venerāde sororis ei⁹ scolastice dimitteret. Sed q̄r certū nō erat q̄lit̄ discerni ossa potuissent q̄ cōfuse vni⁹ sportelle sinus retinebat: facta difficultate discernendi ad hoc ꝯsiliū ventū est vt queq̄ miora viderent̄ ossa separati maiora vero altrinsecus ponerēt̄. Tu. Margarete virginis ⁊ marty. totū de cōi. Lec. i.

Quadā die dū esset ī carcere btā margareta iussit eā ad se p̄fect⁹ olimbri⁹ adduci. Cū aūt exiret de carcere: signauit corp⁹ suū signo crucis. Tūc p̄fect⁹ iussit afferri vas magnū plenū aq̄: ⁊ sic eā mortificari. R. de cōi. l. ij.

At illa dixit. Fiat mihi hec aqua fōs baptismatis. Veniat dn̄e colūba tua spū sctō plena ⁊ benedicat aquā istā ⁊ abluat me in vitā eternā: ⁊ baptiset me in nomie p̄ris ⁊ filij ⁊ spūs sctī. Et exiuit de aq̄ collaudans deū. Et vox facta ē columbe dicēs: veni margareta ī requiem veni ī regnū celorꝝ. L. iij.

Tunc crediderūt in deū q̄nq milia hoīm exceptis mulieribus et paruulis. Olibri⁹ aūt iussit eos decollari q̄ crediderāt: beatā vero margaretā interimi. Et duxerūt eā foras ciuitatē. Dixitq malchus ad eā. Extende ceruicē tuā ⁊ suscipe gladiū meū: quia video circa te xp̄m ambulantē cū angelis suis. Btā aūt margareta dixit ad eū. Peto te frater vt parcas mihi donec orōnem meā faciā. R. Regnū mūdi ⁊c. Henrici ꝯfesso. Ad primas vespas an̄e ⁊ p̄i fer. hy: Iste ꝯfessor. Cp̄m. Iust⁹ cor

sub. ℞. Magnificauit. cū ꝟ. Iustū. ꝟ. Amauit. Añ mḡ. an. Iustū deduxit. Collecta Adesto dñe sup. no. q̄s. totū de cōi vni⁹ cōfes. nec pōtificꝭ: nec abbatꝭ. Memo. de dedicatiōe si infra oct. festū istud euenerit. Si autē acciderit in die oct. dedica. fiet de ipo scō fer. v. seq̄nte. Ad matu. laud. hor. ⁊ scdas vel. totuȝ de dicto cōi. Lec. i.

Anno ab incarnatione dñi millesimo p̄mo: ottone puero rome defūcto: dux noricoꝝ henric⁹ litteratura ⁊ moꝝ honestate cōspicuus: in cesarē deo fauēte ab oib⁹ eligit. Hic nōdū elect⁹: ratisponevidit in sōnis q̄ beatus vvolfgāgus ei i ecclesia orāti: titulū in pariete legendū ostēderet. Quē diu intuitus mirabat vehement ibi nihil scriptū esse nisi post sex. L. ij.

Euigilās dux henric⁹ et arbitrat⁹ q̄ post sex dies esset moritur⁹ multa pauperib⁹ erogauit. Septio autem die nil aduersi passus ad sex mēses visionē exposuit ⁊ idē timere cepit. Quib⁹ finitis ⁊ incolumis ꝑsistēs: interpretat⁹ est ad sex ānos pertinere q̄d viderat finēq; rei p̄stolabat anxius. Lec. iij.

Cumq; sex ānoꝝ curricula p̄terissent ⁊ āni septimi dies reuolut⁹ aduenisset: eo die cesaris dignitatē per apostolicā suscepit ꝯsecrationē. Perpēdes itaq; felicez exitū sollicite visionis: gr̄as egit deo scōq; vvolfgango: ob reuelationē tāte sublimitatis. Sanctus igit in cesarē beatissim⁹ dei famulus ecclesias ditare possessionib⁹ augere: ac imensis cepit donariis ornare. Tu. Lec. iiij.

Hic tn̄ tā glorioso p̄ncipi seruo dei henrico tētatio nō defuit inimica. Nā dyabolus thoꝝ ei⁹ imaculatum zelotipie veneno sauciare satagens: ei kunegūdim cōiugē dilectā suspectā fieri suggessit q̄ corruptiōis nunq̄ habuit maculā. Lec. v.

Quapropter expurgationis gr̄a: tādē vomeres candētes illesa imperatrix nudo calcās vestigio: nec henricū quidē: nec alteꝝ quēq̄ virum carnali cōmixtiōe vnq̄ cognouisse hoc indicio monstrauit. O btm̄ cōiugiū: non voluptate sed volūtate copulatū. O vita laudabilis in q̄ cōnubii maritalis seruato federe: etiā castitatis ⁊ pudicicie: incōcussā vterq; fuat integritatē. Lec. vi

Post hec rex apuliā diu a grecis possessā: romano subegit imperio. Digrediensq; inde

calculi grauat⁹ molestia: dū in cassino mōte ad tūbas beati bn̄dicti et sororis ei⁹ sctē scolastice deuotus antidotū imploraret sanitatis: hesitātī tn̄ si hoꝝ inibi reliquie quiescerēt apparuit sctūs benedict⁹ dicēs ei. Ecce assum cuius ossa furtim sublata putabas: et nūc morbum quo laboras missus a deo curabo. Expergefactus itaqȝ rex et calculuȝ in manu reperiens dn̄m saluatorē ītercessorēqȝ bn̄dictū ingenti voce glorifi[cauit. Lect. vij]

Talis [cauit. Lect. vij]

Nigitur donatiuoꝝ īsignis ecclesias āpliare: et multiplicib⁹ decorare studuit ornamētis: q̄ ad cultū spectāt diuinū: ⁊ viri beatissime mēoriam suggerit sempiternā. Quid plura? Omnis hui⁹ btī regis cura labor ⁊ sollicitudo in fouēdis extitit paupibus: ī erigendis longe lateqȝ templis dei in oratorijs cōstruēdis ⁊ ecclesijs affluēter et copiose dotandis: sponte ⁊ alacriter terrena largiens vt meteret

Hec sue [celestia. L. viij]

Hdeuotiōi ecclesias ī medio sui sitas īperij decorare iuxta regalē magnificētiaȝ suffecit: sed ⁊ ad ecclesiam cameracēsē in honore btē marie vginis matris dei cōstructa: in finibus sitam imperij sceptroqȝ frācoꝝ ppinquā sue munificētie direxit aspectū. Nam āno dn̄ice icarnatiōis millesimo septimo: tante sue ꝯsulēs q̄ venerabilis heriberti coloniēsis archiepi acquiescēs ꝯsilio: ecclesie cameracēsi memorate comitatū camera censeȝ donauit in ppriū: pcipiēs vt ꝑlibate sedis erluinus eps suiqȝ successores: liberā dehinc haberēt ptātē: eūdē comitatū iustū ecclesie supradicte tenēdi. L. ix

Tandē cū pijssim⁹ imperator btūs scilicet hēric⁹ cerneret sibi vite terminū ieuitabilē īminere: accersitis ad se btē kunegūdis parētib⁹ ⁊ cognatiſ ac nōnullis regni pn̄cipib⁹: manu eā apphensam illis ꝯmēdauit sub hmōi verbis mēoria dignis. Hanc ait mihi a vobis ymmo a xp̄o assignatā in cōiugē xp̄i xp̄o vobis virginē recōsigno. Et hec dicēs: de tpali regno ad eternū ꝯmigrauit. Defūcto itaqȝ btō henrico famlo dei: corpus ei⁹ honorifice sepultū est: ac postmodū multis miraculoꝝ signis a dn̄o glorificatū. Tu. Post scdas vel. mēo. de sctō vincētio ⁊ de ved. si infra octa. C Vincentij cōfessoris oīa que requirūtur p vel. matu. ⁊ hor. de cōi vni⁹ ꝯfessoris nō pontifi. nec abbatis

cum seqnt. legēda ꝛ octo. Re.

Erat in dieb⁹ [Lect. i. illis vir quidam nobilis maldegari⁹ noīe qui vincen-tius post dictus est: in palatio regis francorū: cui vxor cōsanguinea regi erat nomi nevvaldetrudis. Tu. Lec. ij

Hic vincētius cum esset curis secularibus obligatus: ꝛ inter palatinos proceres non infim⁹: videns meliore via plurimos fluxam seculi gloriā fastidire et iterno mētis feruore ad celestia suspirare: cōpunctus ꝛ ipse iam se a negocijs militarib⁹ cogitabat longe facere. Lec. iij.

Et quia de vite celestis mysterio nōdum satis audierat: paruz etiam de interne felicitat] suauitate gustauerat: cepit apud beatuz aubertum familiaritatis locum querere ꝛ eum miro humilitat] affectu colere: vt ab eo secretiorib⁹ colloquijs salutis verba mereretur audire. Qua pie humilitatis occasione compūctus: venerabilis episcopus itellexit se debere silentia oris reserare: ꝛ sitientem agrū ymbre saluti fere predicationis irrigare. Tu autem. Lectio quarta.

Tum videres petrū euāgelizantem ꝛ corneliū audientem. Primum quidē diligentius enumerando discernit: que ꝛ qualis retributio maneat secularis milicie actibus occupatis: deinde cōsequenti ordine quāta felicitat] gloria milites dei remunerantur: impossibile vero eē milites ꝛ secular] milicie cultum gerere et secularē aīm nō habere. Tu. Lect. v.

Sic btūs ep̄us verbo pie exhortatiōis adeo viruz superni amoris feruore accendit: vt deposito milicie secularis hitu totū se ad cultū diuinuz astringi velle ꝓmitteret. Sētiēs itaq; vir sctūs sp̄m interius opantē fusa sup eū bñdictione tanq̄ iustuz dei nazareū totōdit: ꝛ regia ac sacerdotali corona iposita cū filijs eccl̄ie sociauit: vt ānūciaret v̄tutes dei in admirabile lu-

Accepto [mē suū. L. vi.

Igit a suo pastore salutari ꝯsilio vir dei ad monasteriū cui vocabulū ē altusmōs ꝯcit⁹ prexit: ibiq; monastico hitu suscepto sub sctē ꝯuersationis norma sese hūiliter reclusit. Jā vero facile dictu nō est q̄ntū admiratiōis itra regiam domū hui⁹ vnius hoīs inopinata cōuersio pepersit. Mirabātur eni virū potētez opib⁹ pollētē: genere nobilez ad cui⁹ cōsilia regia negocia spectabant: tam facile posse

mutari. Tu aũt. Dõm lucã.
In illo tpe [Lectio. vii.
I Dixit iesus discipulis su
is. Nemo accẽdit lucernam
et ĩ abscõdito ponit: neqꝫ sub
modio sed suꝑ cãdelabrũ: vt
qui ingrediũt lumẽ videant
Et rel. Om̃. ve. bede pꝛ̃biti.
I p̃e lucernã accẽdit q̃ testaꝫ
hũane nature flãma sue diui
nitatis impleuit. Lectio. viiĩ
Q Uam ꝑfecto lucernam
nec credẽtibꝰ abscondẽ
nec sub modio supponẽ: hoc
est sub mẽsura legis include
re vel intra vniꝰ iudee gentis
terminos voluit cohibere: sꝫ
supra cãdelabrũ ĩquit vt qui
ingrediũt lumẽ videãt. R. ix
C Andelabrũ ecclesiaꝫ di
cit cui lucernã supposu
it: qꝛ nr̃is in frontibꝰ fidẽ sue
incarnationis affixit: vt q̃ ec
clesiã fideliter ingredi voluе=
rit: lumẽ veritatꝫ palã queat
intueri. Qua sentẽtia iudeo
rum quoqꝫ ꝓceres cõdẽnat:
q̃ signa querẽtes exteriꝰ aꝑ=
tam ianuã lucis noluerũt in
trare credẽdo. Deniqꝫ p̃cipit
nec oꝑa tãtũmodo: sed vt co
gitatiões ⁊ ip̃as etiã cordis
intẽtiões mũdare ⁊ castiga=
re meminerit. ix. R. Accep=
to a btõ auberto salutari ꝯsi
lio vir dei vincẽtiꝰ. Secularẽ
deposuit habitũ ꝓ amore su=
perno. V. At tãq̃ nazareꝰ ab
eo factus atqꝫ populo acqui=
sitiõis associatꝰ Secularem.

In diuisiõe apłoꝝ. Ad vĩ:
añe ⁊ p̃s fer. hyꝰ. cp̃. R. Gre=
gem tuũ. ⁊ V. de cõi apłoꝝ
Añ magr̃. an. Cõuocatis ie
sus duodecĩ apostolis dedit
illis virtutẽ ⁊ potestatẽ super
oĩa demonia ⁊ vt languores
curarẽt ⁊ misit illos p̃dicare
regnũ dei ⁊ sanare infirmos
alleluya alleluya. Collecta.
D Eus qui nos ꝑ beatos
apostolos tuos ad agni
tionẽ tui sc̃ti nois venire tri
buisti da nobis eoꝝ gloriam
sẽpitnã ⁊ proficiẽdo celebra
re: ⁊ celebrãdo ꝓficere. ꝑ do.
Mẽo. de sc̃tõ vincentio ꝑ an.
Iste cognouit. V. ⁊ collã. Ad
esto. de cõi. Itẽ mẽo. de sãcto
vedasto ꝑ an. Adesto nostris
laudibꝰ dñe rex clemẽtissime
respice vultu sereno suꝑ ser=
uos tuos btĩ vedasti solẽnia
deuote p̃ueniẽtes cuius nos
q̃s meritis gaudẽtes suffra=
giis tue potẽter. V. Ora pro
D Eus q̃ nos [nob. collã
deuota btĩ vedasti ꝯfes
sorꝫ tui atqꝫ põtificꝫ instãtia
ad agnitionẽ tui sc̃ti nois vo
care dignatꝰ es: ꝯcede ꝓpici
us vt cuiꝰ solẽnia colimꝰ: eti=
am patrocinia sentiamꝰ. ꝑ.
Ad matu. Inuitat. in singu
lis noc. añe ⁊ p̃s de cõi apłoꝝ
V. In oẽm terrã. Lect. p̃ma

Sermo beati augustini epi.

Hoc est pceptū meū vt diligatis inuicem: sicut dilexi vos. Siue dicat pceptuz siue mādatum: ex vno greco vtrūq₃ iterptatur: qđ est en= [tole. Lect. ij.

Iamvero istā sententiā et antea dixerat: de qua me vobis vt potui disputasse meminisse debetis. Ibi eni sic ait. Mādatum nouū do vobis vt diligatis inuicē sicut dilexi vos: vt ꝛ vos diligati inuicē. Lec. iij.

Huius itaq₃ mandati repeticio cōmendatio est: nisi q̄ ibi mādatū indīt nouū do vobis. Hic aūt: hoc est inquit mādatū meū. Ibi tanq̄ nō fuerit añ tale mādatum: hic tāq̄ nō sit aliud ei⁹ mādatū. Sed ibi dictū est nouum ne in vetustate nr̄a pseueremus: hic dictū est meū: ne cōtēnendū putem⁹. Tria pma Ṙia. de cōi aplor. In. ij. no. Ṙ. Justū deduxit Lect. q̄rta

Igitur postq̄ diue memorie karolus rex et ad vltimū impator august⁹ q̄ fuit filius ludouici eque impatorꝭ filij videlicet karoli magni regis et impatoris ex hac vita decessit: ludouicus fili⁹ suus ei regnū: nllo obstāte hereditario iure successit: q̄ etiaz vno anno vel paulo plus vitales auras carpēs hoīem celerius exuit. Ṙ. media vni⁹ cōfesso. s. Posui. Lectio qnta.

Quo terris sublato et qđ minime decuit vel debuit pncipibus inter se et cōtra se pro cōstituēdo rege diuisis audiētes normāni hāc regni desolationē [nam fama malum quo nō aliud veloci⁹ vllū mobilitate viget] hanc illis nūciauerat: oēs pene de suis finibus egressi atq₃ mare oceanū transgressi gallias intrauerunt: sed nr̄os fines q̄ marinis litorib⁹ pximiores erāt pmitus iuaserūt. L. vi.

Quibus cūcta ferro ꝛ igne depopulātibus: nemi nē viuere sinētibus: monasteria ꝛ cetera loca euertētibus hoc monachi pauore consternati ꝛ futuri pspiciētes malum piculi psertim cū adhuc locus monasterij afforet immunitus: nec muris esset circūseptus: nec saltez vallo circūdatus: assūpto in humerꝭ locello in quo ossa scā bti vedasti recōdita erāt: actutuz fuge psidiū inierūt: bellouagum petierūt: quo veniētes nō modicū tpis ibidem pegerūt. Tu autem. In. iij. no. Ṙ. Nimis honorati sunt amici. Tres vltime lect. de euange Cōuocatis iesus duodecim. q̄re ĩ feria v. in festis pēthe. vij. Ṙ. Isti sūt viri scti. vij. de

cõi. vig. R. Fuerũt sine q̃re-
la. Ibidẽ vltimũ. R. Ite in or
bẽ vniuersũ ꝑ̃dicate dicẽtes
allã. Qui crediderit et bapti
zatus fuerit saluus erit allã
allã allã. V. Signa aũt eos q
crediderit hec seq̃nt in noĩe
meo demonia eĩcient linguis
loq̃nt nouis. Qui. Gl̃a. Ite i
or. Te deũ. Aũ lau. V. Dedi-
sti here. In lau. añe. hy9. cp̃.
V. de cõi apl̃or. Aũ bñ9. an.
Egressi duodeciz apl̃i circui
bãt ꝑ castella euãgelizãtes ⁊
curãtes vbiq3 allã allã. Collã
De9 q̃ nos ꝑ btõs apl̃os. vrs̃
Mẽo. de scõ vedasto. an. Eu
ge serue bone. V. Justus ger
collã vrs̃. in ves. Ad hor. diei
totũ de cõi apl̃or cũ collecta
ꝑpria vrs̃. Ad .ij. ves. an. Iu
rauit. cũ alijs ⁊. ꝑ̃ia c hymno
cp̃. ⁊ V. de dctõ cõi. Aũ mgr̃.
an. Conuocatis iesus duode
cim apl̃is misit illos ꝑ̃dicare
regnũ dei egressi aũt euãge
lizabãt ⁊ curabãt vbiq3. collã
De9 q̃ nos ꝑ btõs apl̃os. vrs̃
Mẽo. nulla nisi sit dñica. Cõ
pleto. more sol. ¶ Arnulphi
epĩ et mar. Ad vs̃. mat. ⁊ ho
totũ de cõi cũ seq̃n. Collecta

Exaudi q̃s dñe ꝑ̃ces no-
stras ⁊ intcedẽte beato
arnulpho martyre tuo atq3
põtifice supplicatiões nr̃as
placat9 itẽde. Suffr. ad ma-
tutinas. Lectio prima.

Consuetudis erat btõ ar-
nulpho epõ singulis no
ctibus cũ suis cleric3 matuti
nis laudib9 intẽesse: ⁊ ex deuo
tione eas ĩchoare. Cũq3 q̃dã
die. Dñe labia mea apies in
iciaret: ⁊ oĩs chorus om̃esq3
q̃ p̃ñtes aderãt tacuisset: sub
secuta est eũ vox ãgelica que
respondit et os meũ ãnũcia
bit laudẽ tuã. Lectio scd̃a.

Equẽti quoq3 nocte: ad
ecclesiã ꝑgens psalmo-
die sue cursũ decãtabat. Cũ
igit psalterũ finẽ facẽt atq3
ad hũc versũ: exultabũt scĩ
in gl̃ia veniẽs: paululũ respi
rãdo substitisset: rursũ vox di
uina voci ei9 cõcinit sub infe-
rẽs: letabũt in cubilib9 suis.
Tunc intellexit Lec. iij.
vir deo plen9 q̃ scĩ ꝑ p̃-
sentiũ labor agones exulta
tiõis eterne gl̃iam meruerint
ac q̃liter epãtus sui honorez
ad quẽ assũptus fuerat decli
nãdo fugeret tacit9 in corde
tractare cepit. Credẽtes ita
q3 ꝑplos in fide nõis xp̃i iesu
ꝯfirmãs ac solicitos sup fide
liũ curã aĩar pastores surro-
gãs: in gallias citius remea
uit. ¶ In solẽnitate scẽ ãne
matri3 gloriose marie v̄ginis
dei gẽitric3. Ad p̃mas ves. su
per ps̃os fer. an.
Gaudete
syon filie laudãtes regẽ gl̃ie
matri3 ãne solẽnia nos inuitãt

ad gaudia. an. Annā vita vi
tās piacla larga manꝰ mēs
carēs macula dignā reddūt
laude ꝑ secula. a. Anne tres
sūt filie celitꝰ collate cuiꝰ sūt
triūpharie opes erogate. a.
Tēplo seruiētibꝰ de rebus do
nauit partē dans paupibꝰ ꝑ
te domū pauit. a. Anna pa-
rit tres filias quaꝝ pmā ysai
as pdixit diuinitus virgā flo
rem pducturā virginēq͒ pa-
riturā dono scti spūs. Hyꝰ.
CLara diei gaudia mo-
dulizet ecclia in āne dei
famula pāgēs celi miracla.
Anna regū ꝓgēies ꝛ sacer-
dotū series stirpē illustrē pñ
bus suis ornauit actibꝰ. Nu
pta dei iudicio fideli mrimo-
nio: iuxta verbū āgelicū fru-
ctū cōcepit celicū. Infecūda
pro tpe ppe marcescens cor
pore decreto pris luminū pa
rit reginā virginū. Obtentu
matris filie marie plene grē
nobis auctorem oim reddat
anna ppiciū. Sit laus pater
no numi sit filio sit flamini q
nos p anne meritum ad celi
ducat additū. Amē. cp. Mu-
lierē for. vniꝰ cōr. R. Stirps
aaron sctām cū stirpe dauid
dedit annā. Quā genꝰ ꝛ mo
res ꝯmēdāt claraq͒ ples. V.
Produxit ex āna vas portans
nobile māna. Quā. V. Diffu
sa. Ad mḡ. a. O rosa vnalis
vtutū ꝯcita malis vginis ex
imie radix sicera marie plau
dis i ethereis o felix āna cho
reis. collā. Deꝰ q hodiernam
diē. vt ifra ad mat. Mēo. nul
la nisi. ꝛc. Ad mat. inuit. Di
em festū āne scē celebrās cū
glia Militāś cū triūphāte iu
bilet eccla. p. Ven. In. i. no.
an. Manū suā āna misit ad
fortia ꝛ digiti eiꝰ apphēdert
fusū. pi vniꝰ vgis. a. Manū
suā aperuit inopi et palmas
suas extēdit ad pauꝑem. a.
Fortitudo ꝛ decor indumētū
eiꝰ ꝛ ridebit in die nouissimo
V. Diffusa ē. Propterea. Pr
nr. Et ne nos. Iube. Lect. i.
BEata ꝛ gloriosa sꝑ vgo
maria ex regia stirpe ꝛ
familia dauid oriūda in ciui
tate nazareth nata hieroso-
limis i tēplo dñi nutrita fuit
Pater ioachym: mat anna
dicebat. Domꝰ patna ex ga
lilea ꝛ ciuitate nazareth: ma
ternū genus ex bethleē erat
Tu aūt. R. Anna florēs cla
ra prosapia iuxta nomen ab
undās gratia. Generauit re
ginam virginū que cūctorū
portauit dominū. Vꝰ. Clara
quidem celesti titulo stellam
maris pduxit seculo. Gene-
[rauit. L. ij.
VIta eorū simplex ꝛ recta apō de-
um apud hoies irrephensibi
lis et pia erat. Nam omnem

substantiã suã triphariē diui
serũt. Unã partē tēploꝝ tem
pli seruitoribus impēdebãt:
aliã peregrinis erogabant:
terciã sibi ꝛ sue familie reser
uabãt vsibus. Tu. ℟. Te fe-
lix dña sublimat filia trina.
Prima deũ celi genuit cre-
dēs gabrieli. ℣. Sex alie na
tos genuerũt hosq̃ beatos.
Itaq̃ iu [Prima. L. iij.
Isti deo hoibus pij per an
nos circiť viginti castũ domi
cõiugiũ sine liberoꝝ ꝓcrea-
tione exercebant. Uouerũt
tñ si de⁹ forte donaret eis so
bolē: se dñi obsēq̃o eã manci
paturos. Cui⁹ rei gr̃a ꝛ tem
plũ dñi singulis ꝑ ãnũ festis
frequētare solebãt. Tu aũt.
℟. Anna nupta ioachī deo
seruiuit sedulo. Que ꝓduxit
stellã maris naufragãti sc̃lo
℣. Stirpe nobilis virtute spe
ctabilis larga egenis oĩ gra
ta pp̃lo. Que ꝓ. In. ij. no. ã.
Os suũ aperuit sapientie et
lex clementie in lingua eius
an. Cõsiderauit semitas do-
mus sue et panē ociosa non
comedit. an. Date ei de fru-
ctu manuũ suaꝝ ꝛ laudēt eã
in portis opera eius. ℣. Au-
di filia ꝛ vide. Lec. quarta
Factũ est aũt vt enche-
nioꝝ festiuitas appro-
pinq̃ret. Unde cũ nonnullis
cõtribulib⁹ suis hierosolymã
ꝛ ioachim ascēdit. Ea quoq̃
tēpestate ibi ysachar ponti-
fex erat. Cunq̃ inť ceteros
conciues suos etiã ioachym
cũ oblatiõe astantē videret:
despexit eũ / ꝛ munera spre-
uit: interrogãs cur inť fecũ-
dos ip̃e infecũdus astare ꝓ-
sumeret dicens munera sua
deo indigna posse videri quē
ip̃e ꝓle indignum iudicasset
scriptura dicente maledictũ
esse oēm q̃ nõ genuisset mas
culum in israel. Tu. ℟. Ori
unda ex bethleem clarã an-
na duxit originē. Ex altore
gũ semine ꝛ sũmoꝝ sacerdo
tũ sacro genere. ℣. Tã claꝝ
genus magnis virtutib⁹ ve-
nustauit ꝛ sc̃tis opibus. Ex.
Alius obiectu [Lec. v.
pudore magno suffusus
ioachim: ad pastores q̃ cum
pecorib⁹ suis in pascuis erãt
secessit: neq̃ domũ repedare
voluit ne forte a cõtribulib⁹
suis q̃ simul aderant ꝛ hoc a
sacerdote audierãt eodē ob-
probrij elogio notaretur. ℟.
Anna floret vt liliũ in sũmi
reg; curia thronũ adepta re
gium cũ imortali gl̃ia. Inť
matronas rutilãs vt sol mũ-
dum illuminãs. ℣. Iã cũ san
ctis gaudet ĩ patria summi
boni fruēs p̃sentia. Inť. L. vi
Erũ cũ ioachĩ aliquã-
diu cum pastorib⁹ esset

quadā die cū esset solus: angelus dñi ei imenso lumine astitit. Qui cū ad eius visionem turbaret: angelus q̄ ei apparuit timorē ei⁹ compescuit dicēs. Noli timere ioachim: neq̧ in visiōe mea turberis. Ego eni sū angel⁹ dñi missus ab ipso ad te vt annunciē tibi annā vxorē tuā tibi filiam parituram: ꝛ vocabis nomen eius mariā. Hec erit vt vouistis ab infātia sua statī dño ꝯsecrata: ꝛ spū scō replebitur adhuc ex vtero matris sue. Et hoc eoꝝ q̄ tibi annuncio signū erit. Cū pueneris i hierosolymis ad aureā portam habebis ibi obuiā annā vxorē tuā: q̄ de tue regressionis retardatiōe modo sollicita tūc in ꝯspectu tuo gaudebit. ℟. Felix anna cui⁹ tres filie sic puente sūt dono gr̄e. Ut felices p̄ cūctis ceteris sint fāiliberis. ℣. Prima gignit regē glorie sex scōs p̄cipuos alie. Ut fe. In. iij. no. ā. Ego q̄si therebint⁹ extēdi ramos meos ꝛ rami mei honoris et gr̄e. an. Ego q̄si vitis fructificaui suauitatē odoris ꝛ flores mei fruct⁹ honoris ꝛ honestatis. ā. Oliuā vberē pulchrā fructiferā speciosam vocauit dñs nomē meū. ℣. Adiuuabit eā de⁹ vultu.

Deniq̧ apparuit [L. vij] angelus dñi ꝛ anne vxori ioachim dicēs. Ne timeas anna neq̧ putes esse fantasma q̄ vides. Ego eni sū angelus q̄ p̄ces ꝛ elemosinas vr̄as obtuli i cōspectu dñi: ꝛ nūc missus sū ad vos vt annūciē nascituram vobis filiā q̄ maria vocata sup oēs mulieres bn̄dicta erit. Itaq̧ surgēs ascende hier̄m ꝛ cum pueneris ad portā q̄ aurea eo ꝙ deaurata est vocat: ibi p signo virum tuū pro cui⁹ incolumitate ista tu sollicita es obuiū habebis. Cū ergo ita hec euenerint: scito ꝙ ea q̄ annūcio sine dubio cōplēda erunt. ℟. O pia matrona celesti digna corona. Femina virtutis pete nobis dona salutis. ℣. Salue cara dei rutilās plus luce diei.

Ibitur [Femia. L. viij.] iuxta angelicū p̄ceptū: vterq̧ de loco in quo erāt p̄mouētes ascēderūt hier̄m: ꝛ cū puenissent ad locū āgelico vaticinio designatū ibi sibiuicē obuiauerūt. Tunc de visiōe sua leti ꝛ plus p̄missa certitudine securi debitas dño humiliū exaltatori gratias egerūt. Itaq̧ adorato dño: domū regressi diuinū p̄missum certi ꝛ hylares expectabāt. Cōcepit ergo āna et peperit filiā: ꝛ iuxta angelicū mādatū parētes vocabāt

nomē ei⁹ mariā. R. Regnū celi et vite coronā possidet iā āna fruēs dulcore dñi nostri iesu xpi. Quē videt in decore cuius pascit in amore. V. Gloriat i cōspctū magni dei laudes canēs iugit sūmo re- [gi. Quē. L. ix.

Cumqz trium ānoꝝ circul⁹ volueret et ablactatiōis tps cōpletum esset: ad tēplū dñi virginem cū oblatiōib⁹ adduxerūt. Erāt aūt circa tēplū iuxta qndeci graduū psalmos qndecim ascensiōis gradus. Nā qz tēplū in mōte erat cōstitutuz: altare olocausti qd forisecus erat adiri nisi gradib⁹ non valebat. In hoꝝ ita qz vno virginē cōstituerūt q cū ceteros sigillatim grad⁹ sine ducent et leuāt manu ita ascēdit vt pfecte etati in hac dūtaxat causa nihil deesse putares. Iā qppe dñs i vginis sue infantia magnū qd opabat: et qnta esset futura hui⁹ miraculi idicio pmōstrabat. R. Sicut sol oriēs i mūdo i altissimis dei et sicut luna pfecta ieternū. Sic āne sācte spēs in ornamētū dom⁹ sue. V. Et velut aurora diluculo cōsurgēs et lucerna splēdēs sup cādelabꝛ. Sic. Glia. Sicut sol. Te deū. An lau. V. Elegit eā. In laud. sup pos Anna xpi thalamū intrās cū honore cynamomū balsamū supat odore. an. Pulso mēt nubilo deterso merore ꝯspicit cū iubilo regē in decore. an. Anna stellā matutinā stellā maris et reginā pepit clementie cū q vere iā letat qz deū ꝯtēpla tur reuelata facie. an. Bndicāt oia deū q dotauit ānā tali filia q iesū lactauit. a. Aulam celi curie āna iā igressa laudat regē grie voce idefes [sa. hy⁹. [solitos an.

Lucis huius festa colat plebs honesta celū deo dignis ꝯfrequētās hymnis. Mater matris xpi: ex h mūdo tristi migrās fide bona sūmpsit vite dona. Annā sic expsse fudit radix yesse: vt sit mater mris nati dei patri. Ex hac carnis plāta surgit virgo scta ex hoc sunt fonte lapis cesus mōte. O celo iam sublata mulier beata suo nos pcatu mundet a reatu. Trino laus et vni sit deo cōi: in quo viuit āna simul cū maria. Amen. cā. Mulier timēs deū ipa laudabit. vnig ori. V. Spe tua. An bh⁹. an Bndict⁹ q iuisit nos sua clemētia et ad celos iā trāsmisit annā cū leticia cu⁹ sacr det pcib⁹ pacē nris tpib⁹ et veniam errātib⁹. Colla

Deus q hodiernā diē beate āne natalicio venerabilē

nobis fecisti: concede propitius: ut nos qui eam genitricem tue matris cognoscimus et fatemur ipsi us apud te intercessionibus adiuuemur. Qui vi. Ad hor. an̄e de lau. Ad .iii. cp̄. Sapientia vicit maliciam. vni⁹ cōti. R. cū allā. et V. vni⁹ vgi. collā vrs. Ad .vi. cp̄z. Liberasti me de pditione. Ad .ix. cpm. Confitebor tibi dn̄e rex. Ad .ij. ves. ān̄e. v. de lau. sup ps̄ fer. hy⁹ cp̄. et V. de pmis ves. An̄ mḡ ā. O radix viua mire pietatis oliua ex qua cūctorum pcessit origo bonorum tu nos anna pia bn̄dic cū ple maria. coll. vrs. Memo. vlmari abbatis de cōi. Cōple. sol. ¶ Almari abbatis. Ad mat. et hor. totū de cōi cū no. fer. et .iij. lec. de tpe. mēo. de scā ān̄a cū suffr. Et nota q̄ de scā ān̄a fit memo. ad mat. et ves. durā. oc. eiusdē pā. de pmis ves. et laudib⁹ fes. successi. q̄ oms dicte reperiunt. V. et collā de festo. et dn̄ica ifra oc. fit d̄ ea mēo. tm̄. Itē ɔcurrētib⁹ oct. s. ān̄e et magd. fit p⁹us mēo. d̄ magda. et post d̄ sctā ān̄a. ¶ Praxedis vg. et mar. Ad ves. āe et ps̄ fer. hy. cp̄. R. Regnū mūdi. V. et aīa mḡr. ā. Ecce prudēs vgo. coll. De⁹ q̄ iter cet. de cōi. Ad mat. Inui Agnū sponsū vgi. Cera et ad ho. totū de dicto cōi. Lec. pma.

Pastor pbr̄ Tymotheo pbr̄o salutē. Praxedis vgo cū sorore sua potētiana a scissimo pr̄e prudēte q̄ fuit edoct⁹ in fide ab apl̄o paulo i oi castitate et lege diuīa erudita ē. Que post trāsitū pr̄is in vigiliis et oronib⁹ atq̄ ieiuniis assidue vacās: oē patrimoniū suū simul cum pdicta sorore in sustētatiōe pauperū xp̄i erogauit. L. ij.

In titulo aūt quodā quē pater eorū prudēs sub nomīe meo idest pastoris dedicauit vna cū ɔsilio bti pii sedis apostolice ep̄i fontē baptismi cōstruere soror et ipa studuit: vt familia earū die scō pasche baptisaret. Quo nonaginta sex manumissos beat⁹ pi⁹ aq̄s salutaribus abluit. Tu. [Lec. iij.

Inde post transitū sororis q̄ ante se ad xp̄m de hac vita migrauit venerabilis praxedis habitauit in titulo supradicto afflicta pp̄ter trāsitū germane sue potētiane ad quā multi xp̄iani nobiles veniebant et consolabant eam vna cū sācto pio episcopo. Lec. iiij.

Veniebat ad eā frater nouatus et consolabatur eam et multos pauperes christianos donis suis reficiebat: et ministrabat omibus de facultatibus suis i hono-

rem virgis scte praxedis ro-
gās ꝛ petēs ab ea vt orationi
bus eius indulgentiam me-
reretur. Lectio quinta

Post annū vero ꝛ dies vi-
gintiocto egritudīe detētus
est nouatus: ꝛ absens erat a
cōspctū praxedis. Pio autē
episcopo cogitāte de omībus
xp̄ianis vna cū virgīe praxe
de: requirit vir dei nouatus.
Et cū auditū fuisset qꝛ egri-
tudine detinebat cōtristati
sum⁹ oēs. Btā vero praxedis
dixit ad patrē nr̄m sctm̄ piū
episcopū. Jubeat sctimoniū
vestrū vt eam⁹ ad eū: ꝛ visita
tiōe nr̄a vna cū nostris orati-
onib⁹ saluabit eū dn̄s. L. vi.

Et cōstitutiōe facta no-
ctu vna cū pio epo et vir
gine dn̄i praxede preximus
ad virꝝ dei nouatū. Et cū hoc
vidisset vir dei nouatus gra-
tias egit deo qꝛ meruit a scō
pio epo ꝛ virgīe dn̄i praxede
vna cū nr̄a deuotiōe visitari
Et mansimus in domo ei⁹ die
bus ac noctib⁹ octo. His aūt
diebus quibus ibi fuim⁹ hoc
placuit ei vna cū virgine dn̄i
praxede vt oēm substātiā su-
am nobis derelinq̄ret. Ipse
vero tricesimo die felix tran
siuit ad dn̄m. Lectio septīa.

Eodem tp̄e v̄go dn̄i pra
xedis accepta potesta-
te rogauit btm̄ piū ep̄m vt in
termis nouati q̄ iam ī vsu nō
erāt ecclesia dedicaret: quia
edificiū ī eisdē magnū ꝛ spa
ciosum videbat esse. Quod pla
cuit scō pio epo: ꝛ dedicauit
ecclesiā in noīe btē praxedis
virgis in termis nouati in vr
be roma in vico q̄ appellat la
terici vbi cōstituit titulum ro
manū in quo loco ꝛ baptiste-
riū ꝯsecrauit sub die scdo id⁹
[maij. L. viij.

Post ānos duos ꝛ dies decē ꝛ octo:
facta ē psecutio magna xp̄i
anoꝝ vt traherēt ad culturā
ydolorū ꝛ multi martyrio co
ronarētur. Virgo aūt domi
praxedis feruēs in spū sācto
multos xp̄ianos occultās in
eodē titulo ꝛ cibo fouebat et
verbo dei Tūc diuulgatū est
anthonino īpatori: q ꝯuēt⁹
fieret in domo praxedis Mit
tēs ita q tenuit mltos Int q̄s
etiā symmetriū p̄sbiterū: q̄s
sine interrogatiōe puniri p̄-
cepit in eodē titulo. Lect. ix.

Illoꝝ aūt corpora nocte
collegit btā praxedis et
sepeliuit ī cimit̄io p̄scille sub
die septīo kl. iulij Qua de re
afflictiōe cōstricta btā praxe
dis īgemuit: ꝛ orauit ad dn̄z
vt trāsiret ex hoc mūdo. Cu-
ius orōnes ꝛ lacrime ad dn̄z
puenerūt: nā post dies trigi
ta ꝛ q̄ttuor a martyrio scōꝝ
supradictoꝝ migrauit ad do

minũ sub die duodecio kalẽdarũ augustar. Cui⁹ corpus ego pastor presbiter sepeliuit iuxta prem suũ l supradicto cimiterio priscille via salariã vbi hodie florẽt orones scõr et nũc et in secula sclor amen Tu. vltimuz ℟. repetit. Te deũ. cetera vni⁹ virg. et mẽo. d scã ãna vt dictũ ẽ. In solẽ. btẽ marie magda. ad pmas vel sup ps fer. an. Cũ discubuisset. cũ. iiij. seqñt. de pmo Et. ij. noc. mat. festi. Hy.

Sydus solare reuehit: optate festa diei q̃ maria magdalene arcem polorũ subijt Peccatricẽ se dño q̃ fatet in publico et spretis mũdi illecebris veniã sic pmeruit. Nec pma pedes dñi postq̃ a mortue surrexit q̃s lauerat iam lacrimis leta deuote tenuit Nu ius pcam pcib⁹ nos xpe solue nexib⁹ tergẽdo nra crimina in sẽpiterna secula amen cp. Mulierẽ fortẽ. vni⁹ cõti. ℟. Felix maria. iij. de mat. ℣. Optimã partẽ elegit sibi maria Que nõ auferetur ab ea inetnũ. An mgt. ã. Gloriosa iã p orbẽ rutilat solẽnitas qua celestẽ sũpsit vitã maria magdalene luce vernãs speciosa turmas iter celicas cuius nos iesu bẽigne iã tuere p cib⁹ vt cũ illa te laudare possimus p secula. Collecta.

Largire clemẽtissĩe pr q̃ sicut btã maria magdalena dñm nrm iesũ xpm super oĩa diligẽdo suorũ obtinuit veniã peccaminũ: ita nobis apd miam tuã sẽpitnã impetret btitudinẽ. p eũd do. Memo. de scã praxede. an. Sitte est reg. ce. sage. Itẽ de sacta anna vt s. Itẽ mẽ. de scõ vvãdregisillo vni⁹ cfes. cõple. sor. Ad mat. Inuit. Eternũ trinũ trinũq̃ deũ laudem⁹ et vnuz. Qui sibi mariã trãsuexit in ethera sctãm. ps. Veni. In pmo noc. ã. Cũ discubuisset in domo simõis dñs iesus mundi gloria mulier secũ que erat peccatrix nardi odorifera exhibuit vnguẽta. ps. vni⁹ virg an. Secus pedes dñi astans icessãter ore sacrato diua vestigia osculat lacrimis plẽa. an. Irrigabat igit dñicos iesu pedes fracto quoq̃ alabastro pcipuis odorib⁹ fragrabat dom⁹ oĩs atq̃ capillorũ officio detgebat. ℣. Diffusa

Fuit igit scõm [est. L. i seculi fastũ clarissimis exorta natalibus beatissima maria magdalene: q̃ vt patrũ asserũt traditiões a magdalo castello maria magdalene nũcupata est. Quaz nõ solũ sui germini dignitas verũetiã primonũ iura parẽtũ successus splẽdidã reddi-

derant: adeo vt duplicat⁹ ho
nor nois excellētiā circūq̄ꝫ
diffūderet. ℟. Letetᷓ oē sc̄m
in sollēnitate scē marie Quā
iesus eternus amor dilexit plu
rimū. ℣. Hec maria fuit illa
dn̄o gratissima q̄ vnguēto p̄
cioso pedes vnxit dn̄i. Quā

Solēt apd̄ hoīes L. ii.
plus diuitū q̄ pauperū
noīa sciri. Sed q̄ rex afluē
tiam infdū voluptas comes
seqᷓ: adolescētioris vite tpa
lubricis supposuit regēda dis-
cursib⁹: soluto pudicicie frēo
℟. Optimā partē elegit sibi
maria. Que nō auferetᷓ ab
ea ineternū. ℣. Diligēs dn̄z
ex corde perfectissimo celoꝝ
obtinuit dignitatē. Que. L. iii.

Hec ē illa mulier de q̄ lu-
cas scripsit euāgelista:
q̄ erat q̄dā mulier i ciuitate
peccatrix: sed q̄ dilexit mul
tum dimissa sūt ei pctā mul-
ta. De hac etiā marcus ait.
Surgēs aūt iesus mane pri
ma sabbati apparuit primo
marie magdalene de q̄ eie-
cerat septē demonia. ℟. Fe
lix maria vnxit pedes iesu.
Et extersit capillis suis ⁊ do
mus impleta est ex odore vn
guenti. ℣. Mirtū rorē balsa
mi fracto fudit alabastro q̄
vnguēto p̄cioso pedes vnxit
dn̄i. Et. In ii. noc. ā. Simō
aūt itra se inqt hic si esset p-
pheta sciret profecto q̄ ⁊ q̄lis
esset q̄ tāgit eū q̄ peccatrix ē
ā. Et ꝯuersus dn̄s ait post q̄
veni i domū tuā nō cessat cri
ne fuso hec meos osculari pe
des. ā. Qm̄ multū dilexeras
dimissa scito tibi peccamia ⁊
fide q̄ polles sacra in pace re

Smitto. ℣. Audi fi. L. iiii.
Ed q̄ pius ⁊ misericors
dn̄s erga pctōres extiterit:
i isti⁹ cōprobatᷓ ꝓfessiōe q̄ nō
solū sui crimis ꝓmeruit ab-
lutionē: sed a ꝑloꝝ ꝯsors effe
cta illis destinata ē dn̄ice re
surrectōis nūcia. ℟. Hic cer
te p̄cipu⁹ marie magdalene
amor. Que a monumēto dn̄i
co discipulis recedētib⁹ nō re
cessit. ℣. Ardore caritatis suc
cēsa quē sepltū nouerat sub
latū credēs de sepulchro Que

Hec aūt diuio post L. v.
modū afflata spū mētis
q̄ꝫ ītuitum i sese reuerberās
ac p̄stine vite detrimēta non
sustinēs: vt ꝯperit dn̄m ⁊ cre
atorē toti⁹ hūani gn̄is in do
mū venisse simōis: q̄ nō vene
rat vocare iustos sed pctōres
ad penitētiā: p̄ciosissimo ac-
cepto vnguento ad ip̄m mīe
fōtē ꝯcito ꝓpauit gradu cor
ruēs ante dei vestigia. Mox
deniq̄ꝫ cōpūctiōis fletib⁹ sui
plasmatoris cepit rigare pe
des: capillisq̄ꝫ sue deuotiōis
tergere ⁊ indesinentᷓ osculis

vere humilitatis cōfouere: ac mūdissimo sue dilectiōis vnguēto pungere. ℟. Eternis accumulata mūerib⁹ maria magdalene poscevt i his nobis solēnijs. Diuina ꝑpetue pacis gaudia ꝓmereri xp̄s cōcedat. ℣. Subdite tibi plebs fiet⁹ solue benignis p̄catib⁹ q̄ q̄ncꝫ tecū. Diuina. Lec. vi

Que cū in tali deuotiōis famulatu nō esset repudiata sed poti⁹ misericordiꝫ suscepta: ausu familiaritatis ꝯfisa etiā sup̄ scissimū dn̄i caput p̄ciosissimi liquoris effudit odorē. Intm̄ vt ex ip̄a odoris fragrātia tota domus more aromatum redoleret. Nihil ore depromēs sed ꝑ exteriorū obsequia bn̄ficia sue cōpūctionis ⁊ dilectiōis intimās feruorē: ac si talib⁹ verbis loq̄ret. O dn̄e iesu clemētissime: tu q̄ oia nosti. scis ⁊ itelligis qd mei deposcāt singultus. Tu. ℟. O mira ⁊ magnū mysteriū qr peccatrix femia audebat redēptorem mūdi tāgere lacrimādo ⁊ capillis tergēdo crimia sua abluebat. Ideo remissa sunt ei pctā mlta qm̄ dilexit multū. ℣. Uidit maria dn̄m ⁊ credidit ⁊ cōfesti surrexit gaudēs ⁊ flens qr cognouit se peccatricē. Ideo. Glia. An. iij. no. a. Satagebat igiꝫ martha soror marie magdalene circa ministeria q̄ sedēs sec⁹ pedes dn̄i audiebat v̄ba oris ei⁹ a. Nō ē martha inq̄t tibi cure q̄ soror mea relinq̄t me solā ministrare iube illi vt me adiuuet. a. Et respōdēs statim dixit illi dn̄s vnū ē extat certe necesse: optimā hec sibi partē elegit q̄ nō auferek. ℣. Adiuuabit eā de⁹. Tres vltime lec. de euāgelio. Rogabat iesū q̄dam phariseus cū ei⁹ omeli. vt s. fer. vi. q̄ttuor tp̄m in septēbri post dn̄icā xvij. a trinita. vij. ℟. Diligebat aūt dn̄s mariā ⁊ marthā et vocauit eā noīe suo. At illa statī surrexit ⁊ ꝓiecit se ad pedes eius. ℣. Dn̄e si fuisses hic nō esset mortu⁹ frak me⁹ respōdit iesus resurget frak tuus. At. viij. ℟. O btā maria q̄ piarū vndis lacrimarū tersisti tuoꝝ maculas criminū. Assidue te exorare depo scim⁹ ꝓ nr̄is excessib⁹. ℣. Sūmis celoꝝ ciuib⁹ glomerata tā q̄ eterna īmortalitate induta. Assidue. ix. O felix sacroꝝ lacrimis rigatōꝝ pedū: ꝑ quā ꝓmeruit maria dici ⁊ eē ei⁹ dilecta Ex quo pascunꝭ i ethere scti. ℣. Angelico pollet decore hec ⁊ hi per xp̄m. Ex quo. Gloria. O felix. ⁊c. Te deū. Ante laudes ℣. Dimissa sunt ei peccata multa

Quoniam dilexit multũ. In laud. [sup ps̃ solitos. ã.
Laudibus excelsis ois mũdus exultat in solẽnitate scẽ marie magdalene. ã. Pectore sincero dñm maria recõdẽs vnxit purgantẽ batismi gurgite sancto. an. Quo tecũ capiant eterni munera regni pro famulis xp̃z posce maria pium. an. Sustolle maria supplicũ in ethere vota propriis q̃ meruisti fletu dilui noxis. ã. Intercede supplicãs assidue pro nobis iesu dño maria magdalene. hy. Sidus solare reuehit. vrs̃. Ad vs̃. cp̃. Mulier timẽs deũ ipa laudabit. vni9 ptinẽtis. ℣. Specie tua Añ bñ9. an. O mundi lãpas et margarita pfulgida q̃ resurrectionẽ xp̃i nũciando apostolorum apostola fieri meruisti maria magdalene semper pia exoratrix pro nobis assis ad deũ q̃ te elegit. Collecta. Largire clemẽtissime pater vrs̃. ad ves. Memo. de scã anna. Itẽ de scõ vvandregisilo vni9 pfes. Ad horas diei ãe. de laud. sine ps̃. Cõfitemini ad. i. nisi sit dñica. Ad. iij. cp̃ Sapientia vincit maliciam vni9 pfes. ℟. cũ allã. et ℣. vnius vgi. Collã. Largire. et c̃. et sic ad alias ho. Ad. vi. cp̃m.

Maria optimã partẽ elegit que nõ auferet ab ea i etnũ. Cetera vrs̃. Ad. ix. [Cp̃m.

Maria ergo vnxit pedes iesu et extersit capillis suis: et dom9 impleta est ex odore vnguẽti. Ad scdas ves. oẽs añe de lau. super ps̃ feri. hy9. cp̃. ℣. vt in pmis vespis. Ante mã. an. Celsi meriti maria q̃ solẽ verum resurgẽtem videre meruisti mortalibus pma obtine vt nos visu glorie sue letificet in celis. Collecta. Largire. vrs̃. Memo. de sãcto apollinare mar. p an. Hic est vere martyr ℣. Gloria et honore. Collectã

Presta q̃s omnĩps deus vt intercessione beati apollinaris martyris tui atq3 põtificis a peccatorum nrõrum nexibus liberemur. Per. Itẽ mẽo. de sctã anna. Cõplet. solitũ.

¶ Apollinaris epi et marty. Ad mat. Inuit. Regẽ martyrum. In no. sola ã. cũ ix. ps̃is ac ℣. añ lec. et. iij. ℟. bm fer. de cõi vni9 marty. Lec. i.

Ait beat9 petr9 discipulo suo apollinari. Quid hic moraris nobiscũ? Ecce eruditus es de oib9 q̃ fecit iesus. Surge et accipe spm̃ sãctum simulq3 põtificatũ et perge ad vrbẽ q̃ vocat rauenna. Multitudo eni ibi moratur pdica eis de nomie iesu: et ne formidaueris. Cõstat enim apud te q vere dei filius sit

xp̄us: q̄ vitā mortuis reddi-
dit ⁊ egris verbo ītulit medici
Post [nam. Tu. Lec. ij.
multa dās orōnē beat⁹
petr⁹: ponēsq̧ manū sup ca-
put apollinaris dimisit eū ⁊
ait illi. Mittat dn̄s noster ie
sus xp̄us angelū suū q̄ p̄pa-
retiter tuū: ⁊ q̄ postulaueris
ānuat. Et osculās emisit eū
a se. Cūq̧ p̄uenisset btūs a-
pollinaris nō lōge ab vrbe ra-
uēna māsit apud quēdā mi-
litē asyaticū noīe hyreneū.
Qui cū indicasset vnde veni
ret: aut q̄d ageret: ait ad eū
miles. Hospes fili⁹ me⁹ exce
catus est: sed si qua virt⁹ est p̄
dicatiōis tue: adhibe medi-
cinā vt videat et sequar deuz
tuū credēs in eū. Lec. iij.
Tunc beat⁹ apollinaris
alacrit ad se puer̄ p̄du
ci iussit: ⁊ vidētib⁹ cūctis qui
aderāt nihil aliud q̄ signum
crucis sup oculos ceci faciēs
dixit. Deus q̄ nō localiter sz
vbiq̧ es: tu ītromitte cogni-
tionē dn̄i nr̄i iesu xp̄i ī hāc ci
uitatē: vt nō solū istos oc'los
corporales illumīes: sed etiā
īteriores oculos gētiliū cō-
morātiū in loco isto aperias
vt agnoscētes iesū xp̄m fili-
um tuū esse deū saluēt: ⁊ mi
hi locus p̄dicatiōis tribuat.
His sermōib⁹ expletis vidit
cecus. Et p̄uolut⁹ pedib⁹ be
ati apollinaris vna cū parē-
tibus credētib⁹ ī xp̄m bapti
zati sūt ī fluuio nō lōge ab vr
be rauēna. Cetera q̄ req̄run
tur p̄ matu. ⁊ ho. de cōi vni⁹
marty. pōtifi. cū collā p̄pria
vt̄s. Memo. de mag d. et de
sctā āna cū suffr. cōibus. Et
nota q̄ p̄ octa. btē mag d. fit
mēo. de eadē ad vesp. ⁊ matu.
per an. triū noc. de mat. fes.
p̄ ordinē dicēdas: ⁊ q̄ desūt
resumunt q̄ etiaz dicunt ad
mḡr. ⁊ bn̄⁹. dū agit de eadē
ꝟ. Dimissa sūt. Collectā. Lar
gire. de festo. ¶ Dn̄ica īfra
octa. sctē magdale. Sabbo
p̄ced. Ad vesp. sup p̄os fer. so-
la. ā. Laudib⁹ excelsis. ō. hy
cp̄. ⁊ ꝟ. de festo. Sup mḡ. ā.
vna de p̄notatis. Collā. Lar-
gire. Memo de tp̄e de scō p̄-
sente ⁊ de sctā anna. Cōple.
solitū. Ad matut. Inuitat.
Eternū trinūq̧ deū. ī q̄liber
noc. an. p̄ma illi⁹ noc. de fes.
sola sup p̄os vni⁹ virg. Diffu-
Post dn̄ice [sa. Lec. i.
igit resurrectionis glo-
riā ascēsionisq̧ triūphū: ac
missionē sp̄ūs scti de supnis
qui discipulor̄ corda adhuc
tp̄alis pene formidine trepi
dātia repleuit oīm sciam lin
guar̄ tribuēdo erāt oēs cre
dentes cū mulieribus ⁊ ma-
ria matre iesu vt lucas nar-
rat euāgelista ⁊ v̄bū dei disse

mīabať crescebatq̃ nūerus credētium quotidie: adeo vt multa milia p p̄dicationē apostolorum verbo dei obedirent suarum rerū ɔtēptores: effecti.

[Lectio .ij.
In diebus illis: Auidie ergo facib⁹ accēsi sacerdotes iudeorum cū phariseis ⁊ scribis cōcitauerūt psecutionē in ecclesia interficiēdo ꝓthomartyrē stephanū ⁊ fere a finib⁹ suis oēs xp̄i testes ꝓcul pellēdo. Hac ergo psecutōis ꝓcella seuiēte dispsi credētes pagrarūt diuersa regna terrarū a dn̄o sibi delegata verbū salutis gētib⁹ ꝓpinādo. [L. iij.

Erat autē tūc tp̄is cum apostolis btūs maximinus vn⁹ ex septuaginta duobus discipulis: vir vniuersa morū ꝓbitate ɔspicu⁹ doctrina pariter ⁊ miraculorum virtute p̄clarus. Huius religiōis scritudini beata maria magdalene se ɔtulit. Et in p̄fata dispsiōe ascendentes nauim prospero cursu ꝑuenerūt marsiliam: statimq̃ dn̄o ānuēte aquensē aggressi sūt comitatum: diuini verbi grām cunctis largiter erogantes. Tu

Tria p̄ma. R. de festo. In .ij. noc. V. añ lec. med. lec. ⁊ R. de scō occurrē. Tres vltīe lc. de euāge. dn̄ice cū vltīs. R. de fes. Te de. V. Dimissa sūt. Añ l. sola. ā. Laudib⁹ excel. hy⁹. cap. V. vt in fes. Ad bn̄⁹ an. vna de p̄dict. collcā. Largire. vts. Mēo. de doc. de s. psen. ⁊ de s. āna. Ad ho. diei p oīa sicut i fes. Ad .ij. vs. sola ā. Laudib⁹ excel sr p̄os feriaľ. hy. cp. ⁊ V. vt i fes. Sup mḡ. ā. vna cū collā vts. mēo. de doc. de scō occurren. ⁊ de scā āna. ¶ Xp̄ine vg. ⁊ mar. nisi fiat de nr̄a dn̄a. Ad ves. totū ð cōi cū mēo. de magð. de s. āna vts. ⁊ cū suffr. cōib⁹ Ad mat. Inui. Regē v̄ginū In no. sola ā. cū ix. p. ⁊ V. añ lec. ac R. ð cōi vni⁹ vg. mar. Tres lc. de euāg. Ego sū vitis vera. cū omel. vel i cōi apostolorum. s. vltimū. R. Regnū mūdi. Cetera p mat. ⁊ ho. vel dcō cōi vni⁹ v̄gi. Et nota q si fes. hmōi scē xp̄ine i doc. euenerit de scā magð. mō supi⁹ infiet de scā magð. mō supi⁹ in doc. īfra. oc. mag. ordīato cū V. mediis lec. ⁊ R. de scā xp̄ina ac lec. vltīs de euāg. Ego sū vitis vera. Euāge. vero dn̄ice alia die seqn. ebdo. restarabit. Sequit legēda de scā christina si de ea fiāt med. lc.

[Lect. iiij.
In diebus illis erat quedā sācta ⁊ sacra puella ð tyro noīe xp̄ina spē dei habēs i virgitate sua custodiēda: nōdū ānis duodecim. Et erat pať ei⁹ de genere magno ⁊ dignitate magister militū. Erat aūt gētilis

⁊ mat eiusdē puelle de gene
re annicioꝝ regali. Lecti. v.
Habebāt aūt hāc puellā
vnicā. Fecitq̧ pr̄ ei⁹ tur
rim altā in qua eā inclusit cū
duodeci ancillis ⁊ fecit deos
adorare argēteos ne vnq̄ꝫ de
scēdēt neq̧ cōspicereť ab ho
mīb⁹. Magni ei decor ꝫ erat
⁊ multi volebāt eā despōsare
Pater aūt eius Lec. vi.
dicebat Nemi ꝓmitto fi
liam meā. Quid eni scio si ꝑ
manet virgo ⁊ venereť deos.
Nā multū diligit misericor-
des deos nr̄os. Scā aūt cri-
stina ī dilectiōe dei posita ac
cipiēs incēsū ad offerēdū in
altare ydoloꝝ ponebat illud
in fenestra q̄ aspicit ad oriē-
tē. Et stās ad fenestrā aspicie
bat in celo intuēs stellam ad
oriētē: et notabat ī corde suo
Et ingemiscebat cōpūcte et
flebat ⁊ nō offerebat incēsū
ydolis ꝑ dies septē. Cetera et
ad ho. vt in doc. ꝑma octa. ff
Jacobi apli ad ꝑmas ves.
añe ⁊ pi fer. hy⁹. cp. R. ⁊ V.
de cōi aploꝝ. Añ mḡ. ā. Ad
epi⁹ē sedē aplici culmis q̄ re
tia carnalia ɔtēpserat gēito
Esto dn̄e [ris. Collectā.
plebi tue sanctificator
⁊ custos vt apli tui iacobi mu
nita p̄sidijs ⁊ ɔuersatiōe tibi
placeat ⁊ secura deſuiat. P.
Mēo. de magō. ⁊ de scā āna

Cōple. more sol. Ad mat. in
uit. ⁊ ꝑ oēs noc. āe. ⁊ pi. ⁊ V.
Añ lect. de dcō cōi. L. i.
Apostolus dn̄i nr̄i iesu
xp̄i iacob⁹ frať iohānis euā-
geliste oēm iudeā ⁊ samariā
visitabat: ⁊ igrediēs ꝑ syna
gogas scđm scp̄turas sctās
ondebat oīa a ꝓphet ꝫ p̄dctā
q̄ in dn̄o nr̄o iesu xp̄o iplera
sunt. R. Ecce ego mitto vos
Acū alijs de dcō cōi. L. ij
Accidit hermogenē q̄n-
dā magū vt discipulum suuꝫ
philetū noīe mitteret ad eū.
Qui cū venisset cū aliq̄ntis
phariseis ad iacobū conaba
tur asserē qđ nō ver⁹ dei fili⁹
esset iesus xp̄s nazaren⁹ cu-
ius aplm se ɔmēorabat. Ja-
cob⁹ aūt in sp̄ū scō cōfidēter
agēsoēs assertōes ei⁹ euacu
auit. Tu aūt. Lectio tercia.
Euersus aūt philetus
ad hermogenē ait. Ja
cobū q̄ se seruū iesu xp̄i naza
reni asserit ⁊ aplꝫ ei⁹ scias su
perari nō posse. Nā in noīe
eius vidi eū demones ex ob-
sessis corporib⁹ eijcientē. Ui
di eū cecos illumināte lepro
sos mūdārē. Asserūt etiam
amici mei vidisse eū mortu-
os suscitātē. Tu. L. iiij.
Sed q̄d multi ꝫ moramur
oēs scp̄turas sctās mēoriter
tenet ex q̄bus ondit: nō alte
ruꝫ esse filiū dei nisi hūc quē

iudei crucifixerūt. Placeat
ergo ꝯsilium meū ⁊ veni ad
ipsū: et postula tibi indulgē-
tiaȝ ab ipo. Quod si nō fece
ris scias tibi artem tuaȝ ma
gicā in nullo penitus ꝓfutu-
ram. Me aūt scias ad ipȝ re
uerti ⁊ petere abeo vt ei⁹ me
rear esse discipul⁹. Tu. L. v.

Hermogenes aūt hec au
diēs replet⁹ est zelo: et
vinxit philetū ita vt mouere
se nō posset: et dicebat ei vide
bimus si iacobus tu⁹ soluat
te ab his vinculis. Tunc phi
letus misit pueꝝ suū ad iaco
bū. Qui cū venisset ⁊ nūcias
set ei: statim sudariū suū mi-
sit ad eū dicēs. Accipiat ⁊ di
cat. Dn̄s iesus xp̄s erigit eli
sos ⁊ soluit cōpeditos. L. vi.

Statiȝ aūt vt de sudario
ei⁹ tetigit eū is q̄ illum
attulerat: resolutus est a vin
culo magi: ⁊ currēs venit ad
iacobū insultans maleficijs
ei⁹. Hermogenes aūt dolēs
ꝙ insultasset ei: arte sua exci
tauit demones: et misit eos
ad iacobū dicēs. Ite ⁊ ipsum
iacobū mihi huc adducite: si
mul etiā ⁊ philetū discipulū
meū vt vindicer in eo: ne mi-
hi ceteri discipuli mei taliter
incipiāt insultare. Lect. vij.

Veniētes aūt demones
vbi btūs iacobus ora-
bat vlulatū in aere habē ce-
perūt dicētes. Jacobe aplē
dei miserē nr̄i q2 añ ꝙ veniat
dies incēdij iā ardemus. Di
cit eis iacobus. Ut qd venisti
ad me? Dicūt demones. Mi
sit nos hermogenes vt ⁊ te ⁊
philetū ad ipm ꝑducerem⁹
Mox aūt vt ingressi sum⁹ an
gelus dei sctūs cathenis ig-
neis religauit nos ⁊ cruciam̄
Dicit eis iacob⁹ L. viij
In noīe patris ⁊ filij et
spiritus scti exsoluat vos an
gelus dei ita vt reuertentes
ad hermoginē nō eū ledatis
sed vinctū huc illum mihi ad
ducatis. Qui cū abissēt liga
uerūt eū de restib⁹ manus a
tergo: et ita adduxerūt euȝ
dicentes. Misisti nos vbi in-
cēsi sumus et torti ⁊ intolera
biliter cōsūpti. Lectio nona.

Interea cū ad iacobum
hermogenes fuisset ad
ductus: dicit iacobus aplus
ei. Stultissime hoim cū ini-
micus generis humani rati
onē tecū haberet: q̄re nō cō-
sideras quē rogasti vt mitte-
ret tibi angelos suos ad lesi
onem meā: quos ego adhuc
nō ꝑmitto vt furorē suū tibi
ostēdāt? Clamabāt quoq; ip
sa demonia dicētia. Da nob
eū in potestate vt possim⁹ et
tuas iniurias vindicare ⁊ no
stra incendia. Dicit eis iaco
bus Ecce philet⁹ añ vos stat

cur eũ nõ tenetis? Dicunt ei demones. Non possum⁹ nec formicã ɔtingere q̃ in cubili tuo est. ℟. Gregẽ. qd repetitur. Te deũ. Añ laud. ℣. Dedisti hered. In lau. an. Hoc est p̃ceptũ. cũ aliis. ⁊c̃. rã ad matut. q̃ ad hor. de dicto cõi apſoꝝ cũ collã. p̃pa. ac mẽo. de magõ. ⁊ scã ãna vtš. Ad. ij. vs. an. Jurauit cum aliis ꝑi. ⁊ cet̃a de dicto cõi. collcã p̃pa. Mẽo. de scã ãna p ã. super mgt. de p̃mis vel. fel. cũ ℣. ⁊ collã. Jtẽ mẽo. de nostra dña. Jtẽ de sctõ christoforo martyre p an. Et venit vox d̃ celo dicẽs fue del xp̃ofore ecce accepisti baptismũ ĩ noĩe dñi. ℣. Gřia ⁊ ho. collã. Presta q̃s. de cõi. Jtẽ mẽo. d̃ magda. ⁊c̃. Jn oct. sctẽ ãne Ad mat. Jnuit. Diẽ festũ scẽ anne. Jn singulis noc. ãe. ⁊ ꝑi. de festo. Jn p̃mo no. añ lc. ℣. His fere [Diffusa. L. i. dieb⁹ cũ desp̃õsata esset btã virgo maria viro noĩe ioseph de domo dauid: missus est ad eã gabriel ãgel⁹ a deo in ciuitatẽ galilee cui nomẽ nazareth: q̃ ⁊ ei cõceptũ dñi cũ narraret: et ɔceptiõis vel ordinẽ vel modũ exponeret. Tria p̃ma ℟. de festo. L. ij. Deniq3 ĩgressus ad eam cubiculũ quidẽ vbi manebat ingẽti lumĩe perfudit

Jp̃am vo gratissime salutãs dixit. Aue maria v̓go domi gratissima virgo plena gr̃a dñs tecũ b̃ndicta tu inẽ oẽs mulieres [Lect tercia. Virgo q̃ tam angelicos bñ nouerat vult⁹: ⁊ lumẽ celeste nõ insuetuз hẽbat: neq3 angeli visiõe t̃rita est: neq3 luminis magnitudĩe obstupefacta: sed ĩ solo sermõe ei⁹ turbata ẽ et cogitare cepit q̃lis esset ista salutatio tã insolita q̃d ve p̃cesserat vel quẽ finem habẽ posset. Jn. iij. no. ℣. Letabit iu. De sctõ xp̃oforo me Sanctus [die lec. L. iiij dei xp̃oforus dñ intẽt⁹ esset in or̃one ecce nubes descẽdit de celo sup eũ ⁊ circundedit eũ ⁊ audiuit dñз dicẽtẽ Xp̃ofore accepisti baptismũ p sp̃m sctm̃ in t̃nitate. Jn nomie p̃ris ⁊ filij ⁊ sp̃ũs sci. ℟. Cũ vẽisset sctũs xp̃oforus in ciuitatẽ samon orabat dicẽs dñe fac v̓gã meã florere ⁊ ramos bonos habẽ. Ut credat oĩs pp̃lus ciuitat̃ hui⁹ in nomie sctõ tuo. ℣. Dñe exaudi or̃onẽ meã ⁊ clamor me⁹ ad te vẽiat. Ut credat. Lect. v. Sic sctũs dei xp̃oforus ingressus intra syriam orabat dicẽs. Gr̃as tibi ago dñe deus rex celestis qui cõuertis ignorãtes ad viam salutis. Dñe qui misisti vnicuз

filiũ tuũ dñm nr̃m iesũ xp̃m vt pctõres p penitẽtiã salua ret: da mihi suo tuo sicut dñ dere dignatus es: vt populũ istũ qui graui detinet errore ad viã salutis adducẽ possim. Tu. ℞. Btũs xp̃ofor⁹ exhor tabat regẽ dicẽs. Btũs eris dagne si derelĩqris ydola et seq̃ris dñm iesũ xp̃m. ℣. Be ati oẽs q̃ timẽt dñm q̃ ambu lãt in viis ei⁹. Btũs er. [L. vi.

Et orante eo exiit muli er ḋ ciuitate q̃ ibat ydo lis imolare. At aũt vidit eu cõtremuit: ⁊ ruit sup faciem suã. Ille aũt cũ signo crucis xp̃i erexit eã. Currẽs aũt in ciuitatẽ clamabat dicẽs. Ve nite ⁊ videre hoĩem qualẽ nũ q̃ vidistis: q̃ me prohibuit sa crificare diis nr̃is ⁊ xp̃m me adorare cõpellit. Et ↄfestim cucurrit ppl̃i multitudo vide re eum. Tu. ℞. In crastino post passionẽ scti xp̃ofori ve niẽs rex ad sepulchrũ ei⁹ vo ce magna clamauit. Electe altissimi dñi de mihi virtutem dei tui: vt et ego credã in no mine scõ eius. ℣. Gloria tibi deus xp̃ianoꝝ qui facis volũ tatem timẽtiũ te. Electe. In ṫtio. noct. ℣. Adiuuabit eã. [lect. de sctã ãna. L. vii.

Hic cogitationi marie angelus diuinit⁹ inspiratus occurrens: ne timeas inquit maria q̃si aliq̃d tue castitati cõtrariũ hac salutatiõe p̃re xã. Inuenisti eni grãm apd dñm: q: virginitatẽ elegisti ⁊ in castitate sine pctĩs pari es filiũ. Hic erit magn⁹ ⁊ fili us altissimi vocabit. Et da bit ei dñs sedẽ dauid pr̃is ei⁹ ⁊ regnabit in domo iacob in eṫnũ ⁊ regni ei⁹ nõ erit finis. Ipe quidem rex regũ ⁊ dñs dñantiũ est: ⁊ thronus eius vsq; in seculũ seculi. Tu aũt.

Tria vltima ℞ia. de fe. scte [anne. L. viii.

His angeli verbis virgo nõ in credula sed modũ scire volẽs respõdit. Quomodo istud fi eri potest? Nã cum ipsa virũ iuxta votũ meũ nũq̃ cognos cam quomõ aut sine huma no more cõcipere aut sine vi rili seminis incremẽto pare re possum? Ad hec angelus Ne estimes inquit maria q̃ humano more cõcipias vir go paries vgo nutries. Spi ritus eni sctũs supueniet in te ⁊ virtus altissimi tibi ↄtra oẽs libidinis ardores obum brabit. Ideoq; et qd nascet ex te sctm̃ vocabit filius dei. [L. ix.

Tunc maria ma nibus expãsis ⁊ oculis ad celũ eleuatis dixit. Ecce ancilla dñi fiat mihi ſm ver bum tuũ. Factũ est aũt cu impleti essent dies marie vt

pareret peperit filiū suū vnigenitū sicut sancti euāgeliste docuerūt dñm nostrū iesum xp̄m qui cū patre et spū sctō viuit et regnat deus per oīa secula seculoꝝ amē. Tu. Te deū. An laud. ꝟ. ⁊ in lau. āe ꝛc. ac ad horas diei totū vt i festo. post mat. mēo. de nr̄a dña. Itē de sctō xp̄oforo p̄ā

Cū autē cōplesset sctūs xp̄oforus orōnē suā venit vox de celo dicēs xp̄ofore vbi ē corpus tuū ⁊ vbi nō est q̄cūq3 inuocauerint nomē tuū in suis orōnib⁹ q̄cquid petierint accipiēt ⁊ salui fient. ꝟ. ⁊ collā de cōi. Itē mēo. de scā magdalena. vr̄ā. ¶ In trāsfiguratiōe dñi. Ad p̄mas vš̄ sup ꝓpos fer. an.

Xp̄o datus est p̄ncipat⁹ et honor regni oīs pp̄ls tribus ⁊ lingue seruiēt ei in eternū. ā. Celi apti sūt sup eū ⁊ vox facta est de celo dicēs hic est filius me⁹ dilectus in quo mihi complacui. ā. Dñe bonū est nos hic esse si vis faciam⁹ h̄ tria tabernacula tibi vnū moysi vnū ⁊ helie vnū. ā. Descēdētib⁹ ill̄ de mōte p̄cepit iesus dicens nemini dixeritis visionē. an. Uox de celo sonuit ⁊ vox patris audita est hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹ i q̄ mihi cōplacui. hy.

O Nata lux de lumīe iesu redemptor seculi digna re clemēs supplicum laudes precesq3 sumere. Qui carne quondā contegi dignat⁹ es ꝓ perditis nos mēbra cōferi effici tui sacrati corporis. Pre sole vultu flāme⁹ vt nix amictu cādidus in mōte dignis testibus apparuisti cōditor. Uates alūnis abditos tuis vetustos ꝯferēs vtris q3 te diuinit⁹ deū dedisti credere. Te vox paterna celit⁹ suū vocauit filiū quē nos fideli pectore regē fatem̄ glorie. Cōcede nobis q̄s almis micare morib⁹ vt ad celorū gaudia bonis veham̄ actib⁹. Laudes tibi nos pāgimus eterne regū rex deus qui es trinus ⁊ domin⁹ per cuncta regnans secula. amē. Cp̄m

S Aluatorē expectamus dñm iesum xp̄m q̄ reformauit corp⁹ humilitatꝭ nr̄e configuratū corpori claritatis sue: s̄m operationē3 qua potest etiā subiicere sibi omnia. Deo gr̄as. ℟. O triū virorꝝ. vi. de matu. ꝟ. Bn̄dict⁹ dñs de⁹ israel. Qui facit mirabilia magna solus. Ante mḡt. ā. Uisionē quā vidistis nemini dixeritis donec filius hominis a mortuis resurgat. Collecta

D Eus qui nobis sacram transfigurationis tue diem deuotis hodie laudi-

bus preire ɔcedis: tribue q̃s ad tue diuinitatis ɔtẽplatio nẽ ptingere: q̃ nr̃e humani tati dignat⁹ es fieri ꝑticeps Qui vi. Memo. de scã anna pã. sup mgt. de scđis vel. cũ ℣. ꝛ collecta diei Itẽ memo. de nr̃a dña ꝛ de mag. Cõpl. ꝛc. Ad matu. Inuita. Adoremus deũ hoiem ꝓpter homines factũ. Quẽ deum de deo lumẽ de lumĩe natum cognouim⁹: hodie trãsfiguratũ. ꝑ. Venite. In pmo no. a. Ante scl'a genit⁹ ab eterno etern⁹ hodie cũ discipulis in monte ɔstitut⁹ sup hoĩes apparuit glorificat⁹. ꝑ. Quare fre. a. Paulo minor ãgel ex assumpta mortalitate effect⁹ de deo de⁹ pr̃i equalis gloria ꝛ honore est coronat⁹ ps. Dñe dñs nr̃. a. Enarrauerũt celi gloriã xp̃i qñ pat̃ de celis intonuit hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹ in quo mihi complacui. ps. Celi enar. ℣. Adorem⁹ p̃rem ꝛ filiũ cũ sancto spũ. Regnantẽ in maiestate sua. Sermo leonis pape. l. i

Aperit dñs corã electi testib⁹ gloriã suã ꝛ cõez illã cũ ceteri corporis formã tãto splẽdore clarificat: vt et facies ei⁹ solis fulgori simil̃ et vestit⁹ candori niuiũ esset eq̃lis. ℟. Sãctissimũ salutis nr̃e documẽtũ recolẽtes deũ collaudem⁹. Qui filium suũ quẽ ꝓ nobis in t̃ris miserat humanatũ hodie discipulis manifestat glorificatũ. ℣. Hic est in q̃ens fili⁹ me⁹ dilectus in quo mihi complacui. Qui. l. ii.

In qua trãsfiguratiõe illud q̃dẽ p̃ncipalit̃ agebat̃ vt de cordib⁹ aplor̃ crucis scãdalũ tolleretur: nec ɔturbaret eor̃ fidez volũtarie humilitas passionis q̃b⁹ reuelata esset abscõdite excellẽtia dignitati. ℟. Assumẽs iesus petr̃ cũ duobus filiis zebedei duxit eos i mõtẽ excelsũ seorsũ. Et assũpte mortalitatis ĩfirmitatẽ in immortalitatis sue gloriam transformauit. ℣. Facies eius sicut sol resplenduit vestimẽta ei⁹ facta sũt cãdida sicut nix. Et. l. iii.

Sed nõ minore ꝓuidentia spes scẽ ecclesie fũdabatur vt totũ xp̃i corp⁹ agnosceret q̃li esset cõmutatione donandũ: ꝛ ei⁹ sibi honoris cõsortiũ mẽbra ꝓmitterẽt q̃ in capite p̃fulsisset. De quo idẽ dñs dixerat: cũ de aduẽtus sui maiestate loq̃ret̃ tũc iusti fulgebũt sicut sol ĩ regno patris mei: ꝓstãte hoc ipsum btõ paulo aplo atq3 dicente. Existimo ei q̃ nõ sũt ɔdigne passiões hui⁹ t̃pis ad futurã gloriã q̃ reuelabit̃ in nobis.

Et itex. Mortui enī estis: et vita vestra abscōdita est cū xp̄o in deo. ℟. Sacramētis legalib⁹ ꝛ ꝓphetijs ꝓmissus Dei filius ꝛ ꝓphetaꝝ alloquio mūdo hodie manifestus innotuit. ℣. Apparuerūt cum eo moyses ꝛ helyas in mōte sermocinātes. Dei fi. In .ij. noc. an. Uirtutū rex et glorie diuinitatꝫ sue gloriā indut⁹: ascēdētib⁹ i mōtē dn̄i ductor in via ipse refulsit. p̄. Dn̄i est ter. an. Speciosus forma p̄ filijs hoim in admirabili hodie pulchritudine apparuit a dextrꝫ cui⁹ induta varietate ecclesia assistere ꝯcupiscit ps. Eructauit. ā. Magnus dn̄s ꝛ admirabilis valde cui⁹ gloriā ītuētes discipuli commoti ꝛ ꝯterriti sūt tremor eis apprehēdit eos. p̄. Magn⁹ dn̄s. ℣. Celi aperti sūt super eū. Et vox p̄ris intonuit hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹. Lec. iiij.

Confirmādis vō ap̄lis ꝛ ad oēm sciam ꝑuehendis alia quoqꝫ in ip̄o miraculo accessit īstructio. Moyses enī ꝛ helyas lex scilicet ꝛ ꝓphete apparuerūt cū dn̄o loquētes vt verissime in illa quinqꝫ viroꝝ p̄sentia cōpleret q̄d dictū est in duob⁹ vel tribus testib⁹ stabit om̄e verbū. ℟. O admirabil̄ hūanitatꝫ nr̄e futura glificatio. Que ī dei filio p̄mōstrata oēm angelorū excessit claritatē. ℣. Dn̄s regnauit decorē induit īduit pulchritudinē ꝛ p̄cinxit se Quid hoc [Que. L. v.

Quid stabilius q̄d firmi⁹ vbo in cui⁹ p̄dicatione veteris ac noui testamēti cōcinit tuba: ꝛ cū euāgelica doctrina antiquarū ꝓtestationū instrumenta cōcurrūt? Astipulant̄ sibi inuicē vtriusqꝫ federꝫ pagine ꝛ quē sub velamine mysterioꝝ p̄cedētia signa ꝓmiserāt: manifestū atqꝫ ꝑspicuum p̄sentꝫ glorie splēdor ostēdit: q꜠ sicut ait btūs iohannes: lex ꝑ moysen data est: grā aūt ꝛ veritas ꝑ iesū xp̄z facta est. ℟. Faciam⁹ īquit petrus tria tabernacl̄a. Future beatitudinis gloriā cōspiciēs ꝛ in ea mūdi exutus oblectamētis ꝑmanere desiderans. ℣. Meliorē enī iudicabat in atrijs tuis dn̄e diē vnā sup̄ milia. Future. L. vi.

In hoc etiā ꝛ ꝓpheticaꝝ impleta est ꝓmissio figurarū: ꝛ legaliū ratio p̄ceptorum: dū ꝛ verā docet ꝓphetiam per sui p̄sentiā: ꝛ possibilia facit mādata per grām. His ergo sacramētoꝝ reuelationib⁹ petr⁹ ap̄lus incitat⁹ mūdana spernēs et terrena fastidiēs ī eternoꝝ desideriorū quodā mentis rapiebat̄

excessu et gaudio toti⁹ visio-
nis implet⁹ vbi cũ iesu opta-
bat habitare vbi manifesta-
ta eius gr̃a letabat. Unde et
ait: dñe bonũ est nos hic esse
Si vis faciamus hic tria ta-
bernacla tibi vnũ moysi vnũ
et helye vnũ. R. O triũ virorꝝ
sublime meritũ qb⁹ ꝯtigit vi
dere glorificatũ. Quẽ deus
pr̃ fris occultauerat huma-
natũ. V. Filiũ hoĩs in diuini
tatis sue maiestate videre
meruerũt. Quẽ de⁹. In .iij.
no. a. Terribilis in maiesta
te sua dei fili⁹ hodie discipul
suis gloriã aperuit qñ in cõ-
spectu dñi pulchritudo ãmi-
rabilis resplẽduit. p. Cãtate
i. a. Alluxerũt hodie celestia
terrenis a facie eni dñi com
moti sũt discipuli qñ in circu
itu ei⁹ splẽdor eos collustra-
uit. p. Dñs regñ. exul. a. No
tũ fecit dñs salutare suũ in
conspectu discipulorꝝ reuela
uit filiũ suũ recordatus mie
sue et veritatꝫ sue domui isra
el. p. Cãtate. ij. V. Adorate
dñm. In aula sctã ei⁹. Scd̃m
IN [mattheũ. Lec. vij.
illo tẽpe. Assũpsit iesus
petrũ et iacobũ et iohannem
fratrẽ ei⁹: et duxit illos in mõ
tem excelsũ et trãsfigurat⁹ ẽ
ante eos. Et reliqua.
Omelia beati leonis pape.
Euangelica lectio dilectissi
mi que per aures corporis ĩ
teriorẽ mẽtiũ nr̃arꝝ pulsauit
auditũ ad magni nos sacra
mẽti intelligẽtiã vocat: quã
aspirãte gr̃a dei facili⁹ asseq
mur si ꝯsiderationẽ nostraꝫ
ad ea q̃ paulo sunt supi⁹ nar
rata referam⁹. R. Fõs vere
lucis egressus de patre luce.
Discipulis hodie simili spe-
cie manifestat. V. Forma re
surgẽtis hoĩs q̃ clara nite-
SAl [bit. Disci. L. viij.
uator enim humani ge
neris de⁹ xp̃us ꝯdẽs eã fidẽ
q̃ ipsos ad iusticiã et mortu-
os reuocat ad vitam: ad hoc
discipulos suos doctrine mo
nitꝫ et operꝝ miraculis imbu-
ebat: vt idẽ et vnigenit⁹ dei:
et filius hoĩs crederet. Nam
vnũ horꝝ sine alio nõ ꝓderat
ad salutẽ: et eq̃lis erat piculi
dñm iesũ xp̃m: aut deũ tñ-
modo sine hoĩe: aut sine deo
solũ hoĩeꝫ credidisse: cũ vtrũ
qꝫ esset pariter ꝯfitẽdũ: q2 si-
cut deo vera humanitas: ita
hoĩ inerat vera diuitas. R.
O xp̃i pietas qui mortales
moritur⁹. Instar ꝑpetue p-
misit cernẽ vite. V. In facie
hũana monstrãs mirabile lu
AD ꝯfir [mẽ. Inst. L. ix
mandã ergo hui⁹ fidei
salubritatẽ inter ogauerat di
scipulos suos dñs inter diuer-
sas aliorꝝ opiniões qd ipsi de

eo crederēt: q̄d ve sentirent: Ubi apl'us petr' p reuelatiōnē sūmi patris corporea superās ꝛ humana transcēdēs vidit mētis oculis filiū dei viui: ꝛ ꝯfessus est gloriā deitatis: q: nō ad solam respexit substantiā carnis ꝛ sanguis. Tātūq; in hac fidei sublimitate ꝯplacuit: vt beatitudis felicitate donat' sacrā inuiolabilis petre acciperet firmitatē: supra quā fundata ecclesia port: inferni ꝛ mortis legib' ꝑualeret: nec in soluēdis aut ligādis quorūq; causis: aliud ratū esset in celo: q̄ qđ petri sedisset arbitrio. ℟. Hodie vniuersoꝝ fides fūdatur spes erigit caritas dilatat. Cū in xp̄o vtrāq; veram cognoscim' naturā ꝛ quo p virtutū opa tendē debeam' apl'. ℣. Thabor eni exultauit suscipiēs brachiū dei cū potētia. Cū i. Gloria. Hodie Te deū. Ante lau. ℣. Intonuit de celo dn̄s Et altissim' dedit vocē suā. In laud. an. Accessit iesus ꝛ diuīe voc: pauore prostratos tetigit discipulos suos dicēs surgite nolite timere. ā. Ut testimoniū haberet a lege ꝛ pphet: in medio moysi ꝛ helye transfiguurat' apparuit iesus. an. Lex p moysē signata est ꝛ pphetie p heliā q̄ in maiestate visi sunt cū dn̄o fulgētes i mōte ꝛ loquētes. ā. Hodie dn̄s iesus xp̄s faciē vt sol i mōte resplēduit: ac vestimētis tanq̄ nix cādid' emicuit. ā. Ecce nubes lucida obūbrauit eos paterna vox audita est hic ē [fili' me'. Hy'.

O Rerū fator reparator eui xp̄e rex regū metuēde censor ad ꝑces nostras pariṫq; laudes aspice gratus. Noctis icursu: tibi vota laudū pāgimus presta tibi sint vt apta nosq; ꝯcentu refoue ꝑhēnis lumīs auctor. Inter heliā moy sēq; vates vt iubar solis facie resplendēs cādida veste niuis istar albe tu micuisti. Tu di patris patre teste ꝑles cum sis sactoꝝ decus angeloꝝ tu salus mūdi tu via virtut: crederis esse. Gloria virt' sit tibi creator cūcta q̄ solus retinēs gubernas in throno regni sine fine regnās trin' et [vn'. amē. Cp.

Charissi mi dabo operā frequēt habere vos post obitū meū: vt hoꝝ mēoriā faciatis: non enim indoctas fabulas secuti notū facimus vobis domini nostri iesu christi virtutē ꝛ prescientiam: sed speculatores facti illius magnitudinis. ℣. Sit nomē domini benedictum in secula. Ante solem permanet nomen eius.

Añ bñ⁹. an. Tribus discipulis de ei⁹ morte turbatꝫ ne de sibi p̄dicta resurrectiōe dubitarēt trāsfigurat⁹ dñs gloriam quā p̄dixit ondit. Collcā

Deus q̄ hodierna die vnigenitū tuū mirabiliter trāsformatum celit⁹ vtriusq̧ testamēti pr̄ib⁹ reuelasti da nobis q̄s bñplacitꝫ tibi actibus ad ei⁹ cōtēplādā ptingē gloriam in quo tue paternitati optie ꝯplacuisse testat⁹ es. Per eūd. Mēo. d̄ mag. Ad hor. diei añe de lau. Ad p̄mā ps. Cōfitemi. Ad iij. cpm. d̄ mar. ℟. Adorem⁹ patrē ⁊ filium cū scō spū. Allā allā. ℣. Regnātē i maiestate sua all'. ℣. Celi apti sūt sup eū. Et vox patrꝫ. Collā hic ⁊ ad alias horas de mar. Ad vi. Capitulū

Mirabilē vocē nos audiuim⁹ de celo allatā: cū essemus cū ipso in mōte scō ⁊ habem⁹ firmiorē ꝓpheticū sermonē cui bñ facitis attendētes q̄si lucerne lucēti i caliginoso loco: donec dies illucescat ⁊ lucifer oriat' in cordib⁹ vr̄is. Deo gr̄. ℟. Celi apti sūt sup eū. Allā all'. ℣. Et vox pr̄is itonuit hic est fili⁹ meus dilect⁹. Allā. ℣. Adorate dominū. In aula scā ei⁹. ¶ Ad ix. cp̄. de vi. ℟. Adorate dñz Allā allā. ℣. In aula sctā ei⁹ Allā. ℣. Intonuit de celo dominꝰ. Et al. dedit vocē suam Ad. ij. vs̄. oēs añe de lau. p̄s fer. hy⁹. de p̄mis vel. Capm.

Domine de⁹ me⁹ honorifica bo te laudē dicaz noī tuo qui facis mirabiles res cōsiliū tuū antiquū verū fiat. ℣. Bñdict⁹ dñs de⁹ isr'. Qui facꝫ mirabilia magna sol⁹ Añ mḡ. ā. Hodie ad pr̄is vocē transfigurato dño moyses ⁊ helyas affuerūt splendidi excessū ei⁹ quē cōpleturus erat loq̄ntes. collā. De⁹ q̄ hodierna die. vr̄s. Mēo. de scō panthaleōe mar. p an. ℣. et collā. de cōi vni⁹ mar. nō pōti Itē mēo. de mag d̄. vr̄s. Et si fuerit dñica prior mēoria de mag. Cōplet. tpis. ¶ Panthaleonis mar. Si dñica fuerit hore fiēt de mag d̄ mō superi⁹ in dñica p̄ma oct. mag. ordiato. Si alia die. Ad matu. Inuit. Añ sola. p̄. ℣. ⁊ ℟ fm fer. de cōi. Lectio p̄ma.

Senator quidaz erat nomie eustorgius habitās i nicomedia ciuitate: hic habuit filiū noie panthaleonē quē erudiuit litteris ⁊ tradidit cuidā medico noie eufrosino Ut artis medicie doctrinam pciperet. Lec. scda.

Quadam vero die videns eū p̄sbiter quidā hermelaus noie dixit ei. Ueni fili crede i xp̄m p cui⁹ iuocationē infir-

mitates sanabis. Una autē die vidit panthaleon puerū pcussū a vipera et mortuū: et serpēs iuxta eum manebat. Recordat⁹ vero panthaleon verbi pšbiteri hermelai dixit Dñe iesu xpe in noīe tuo resurgat puer iste: et serpēs crepet. Et statim puer surrexit et serpēs crepuit. Lect. tcia.

Cadens illico panthaleon: cū gaudio magno p cidit se ad pedes pšbiti dicēs Precor te famule xpi da mihi lauachrū immortalitatis Et narrauit ei oīa q̄ facta fuerāt. Presbiter vero panthaleonē ɔfirmās in fide: dedit ei grām baptismi. Maximian⁹ aūt iperator: audiēs q̄nta p iuocationem xpi panthaleon faciebat iussit eū ad se adduci et dixit. Cessa panthaleon iuocare xp̄m et sacrifica diis: et tue miserebor iuuētuti: sin autē te faciā grauissimis supplicijs interire. Lect̄a p totū de cō. vni⁹ mar. nō epi. ¶ In octa. btē marie magd. Ad ves. sola. an. Lau dib⁹ excelsis. sup p̄s ferial. hy⁹. cp. ℣. et ad mgt. an. cum collā. vt in p̄mis ves. fes. Memoria de scīs fel. et al. p an. Gaudent. ℣. Justoꝝ. Collcā.

Sancti felicis dñe ɔfessio recēsita ɔferat nobis pie deuotiōis augmētū qui in tuo noīe pseuerās meruit honorari.

Presta q̄s dñe vt sicut ppl̄s xp̄ian⁹ martyrū tuoꝝ simplicij faustini et beatricis tpali solēnitate congaudet ita pfruat eterna: et q̄d votis celebrat ɔprehēdat effectu. p do. cōplet. cōe. Ad mat. Inuit. Exnū. In no. an sola. Cū discubuisset. ps. et ℣. de festo. L. i.

Igitur an̄ illucescēte dñice resurrectiōis aurorā btūs maximinus sicut ei mandatū fuerat oratoriū suū solus ingredit et in loco q̄ ipe ɔsueuerat orare pspicit btām mariā magdalenā in choro adhuc stātē eoꝝ q̄ eā adduxerāt angeloꝝ tanto quidē supne lucis circūdatā splēdore: vt totū ipsum oratorium lux luce diei clarior illustraret. ℟. de l⁹. scōm

Cumq₃ vir dei circa ianuā iteri⁹ modicū subsistēt vidit choꝝ angeloꝝ abscedere: et solā i medio stātē dñm manibus expāsis orare. Ita siq̄dē a tra eleuata in aere vt duoꝝ cubitoꝝ spaciū iter trā eiusq₃ corpusculū infesse videret. Cūq₃ maximin⁹ accedē ppi⁹ trepidaret beata famula xpi leniter cōuersa dixit ad eū. Accede ppius pater ne fugias filiā tuā: et intuere q̄tam ostēdit circa me de⁹ claritatē suam. fer. L. ii.

Appropinquante [L. iii.
ipso sicut in eiusdē beati maximini libris expressū reperim⁹ ita vult⁹ electe dei: et cōtinua ⁊ diuturna visiōe angelorꝫ radiabat vt facili⁹ solis radios ꝙ ipsi⁹ faciē intueri qs posset. Rogauit igitur beatū maximinū vt sacerdotes ⁊ vniuersū clerū suū conuocaret qb⁹ p̄sētib⁹ corp⁹ ⁊ sanguinē sui saluatoris a beato antistite porrectū: cū maxima lachrymarꝫ inundatiōe suscepit ⁊ circūstātes oēs attēti⁹ orare cōmonuit. Deīde toto corpusculo añ altaris ꝓstrata crepidinē iter omniū orōnes ⁊ lacrimas sctīssima illa aīa dñice diei hora p̄ma q̄ tūc fuit vndecimo kł. augusti migrauit ad dñz. Te deū. Añ lau. ℣. Dimissa sunt. In lau. sola ā. Laudib⁹ ex. cetera ꝓ mat. ⁊ ad ho. vt ī fes. eiusdē cū mēo. d̄ scīs felice ⁊ al. pā ⁊ ℣. d̄ cōi cū coll. ꝓpriis sine suffrꝫ. si vo hec oc. ī dñica fuerint. ad mat. fiat mō supi⁹ ī dñica ifra oc. ordinato. iiij. d̄ me lec. d̄ legēda p̄scrip. Igiť añ. ⁊c. In. ij. no. ℣. Exultēt iusti. Med. l. de scīs. L. iiii.

Tempib⁹ diocletiani et maximiani sceleratissimorꝫ impatorꝫ mlti xp̄ianorꝫ necati sūt in vrbe roma ꝓpť nomē dñi nr̄i iesu xp̄i. Med. R. de cōi plurimorꝫ mar. L. v

Eo añt tpe simplici⁹ et faustin⁹ ꝓ noīe iesu p⁹ multa ⁊ diuersa supplicia q̄ illata sūt eis a carnificib⁹ iussi sūt capitalē subire sentētiam ⁊ corpora eorꝫ ligato saxo ad colla: missa sūt ꝑ pōtē q̄ vocať lapide⁹ in tiberinis reumatib⁹ q̄ dei nutu iūcta sūt iuxta locū sextū philippi vocatū ī via portuēsi. L. vi.

Tunc btā beatrix vna cū btīs crispo ⁊ iohē pbr̄is ⁊ cūm aliis xp̄ianis leuauit corpa sctōꝫ martyrꝫ simplicii ⁊ faustini de fluuio: ⁊ ī sexto philippi ea sepeliuit. Post q̄ vo scīs martyrib⁹ sepulturam fecit: ad venerabilē lucinā vēit ⁊ apō eā morata est mēsib⁹ septē. Tu. Tres vlti. lec. de euāge. dñice ⁊ vlti. R de fes. mag. Te deū. ⁊c. vīs

¶ Abdō ⁊ senes mar. ad vš. mat. ⁊ hor. totū de cōi.

Deus q̄ scīs tuis abdō ⁊ sennē ad hāc glīā veniēdi copiosū mun⁹ grē tue ꝯtulisti: da famulis tuis suorū veniā pctōꝫ vt scōꝫ tuoꝫ intercedētib⁹ meritꝫ ab oīb⁹ mēam aduersitatib⁹ libari. ꝑ d. Suf. [cōia. L. i.

Cepit deci⁹ curiose q̄rere xp̄ianos: mittēs auctoritatē suā ī oēz ꝓsidē. Tūc venerūt ad eū pagani ⁊ dixerūt ei. Ecce qb⁹ī

victoria tua sanguinē redonasti: corpora xpianorū colligunt ⁊ in pdio suo recondūt ubi nec diis humiliant nec pcepta tua sequunt. Lec. ij.

Decius dixit. Qui sunt isti pphani? Rñderunt Abdō et sennes. Eadē hora iussit deci⁹ abdō ⁊ sennē sibi psentari: qb⁹ ⁊ dixit. Nescitis qr vita vrā in manu nrā humiliat. Rñderūt nos deo patri humiliam q pnrā salute dignat⁹ ē humiliari. Tūc deci⁹ iussit eos cathenis vinctos in custodia recludi. Tu.

Veniēs aūt ro [R. iij. mā post qttuor mēses: adduxit secū abdon ⁊ sennē subregulos nobiles viros cathenis vinctos ad spectacla romāoꝝ. Cū aūt die qdā ducti essent ad āphiteatꝝ: iussit deci⁹ valeriano pfecto dicēs Si nō adorauerit deum solē feraꝝ morsib⁹ lacerari itere ant. Tunc iussit valerian⁹ vt cū plūbat cederent ⁊ feraꝝ morsibus cōsumerent. Tu.

¶ Germani epi et cōfes. Ad vesp. sup pos fer. ā. Aue psul cū aliis. hy⁹. Iste ɔfessor. cp. Justus cor suū. R. Magnificauit eū. V. Statuit. V. Justū dedux. Añ mg. ā. Amauit. Collā. Da qs o. d. de cōi mēo. nulla. Completo. tpis. Ad matu. Inuita. Just⁹ florebit. In singulis no. ā e pl ⁊ V. añ lec. de cōi vni⁹ ɔfes. epi.

Sanctus iste ger [R. i. manus nobilissim⁹ genere in vrbe antissiodoro natus ⁊ liberalib⁹ studiis plurimū eruditus: tādē romā ad discendū iuris sciam est pfectus: vbi tm̄ dignitat accepit: vt eum senat⁹ ad gallias trāsmitteret: ac apicē ducatus toti⁹ burgundie obtineret. R. Euge serue bo. ⁊ alia

Cum igit [de cōi. R. ij. antissiodorēsē ciuitatē ceteris diligētius gubernaret: arborē quandā pynū in media ciuitate habebat: ad cuius ramos pro āmiratiōe venationis ferarum capita suspēdebat. Lectio. iij.

Sed cum sctūs amator eiusdem ciuitatis episcopus de tali eū sepe vanitate redargueret: monens vt etiā arborē incidi mādaret: ne aliqua mala occasio ex h christianis eueniret: ille nullatenus acqeuit. Lec. iiij.

Quadā aūt vice absente germano scūs amator arborē icidit ⁊ icēdio totam dedit. Q̄ d̄ german⁹ audiēs xpiane religiōis oblit⁹ valla t⁹ militib⁹ illuc aduēit ⁊ mortem epo intētauit. Eps aūt diuina reuelatiōe germanū sibi successuruz cognoscens

furenti cessit ꝛ augustudunū
peruenit. Lectio quinta.
POstmodū amator ãtis=
siodorum reuersus ger
manū caute in ecclesia con=
clusit: ꝛ ibidē eum tonsurãs
ipm̃ sibi successuꝝ esse p̄dixit
Qđ ꝛ factū est. Nam paulo
post ip̃e feliciť obijt ꝛ germa
nū plebs oĩs sibi in antistitē
postulauit. Qui substantia
pauperibꝰ erogata ꝛ vxore i
sororē cõmutata: corpꝰ suū
per triginta ãnos sic afflixit
vt nunq̃ panē frumēti nō vi=
nū non legumē: nunq̃ vel sal
pro sapore comedit. Lec. vi
BIs tm̃ in anno scilicet i
pascha ꝛ in natali vinū
sumebat sed tñ ipꝫ vini sapo
rem aq̃s nimijs extiguebat
In refectiõe p̄mū cinerē ꝓli=
babat: deinde panē ordeace
um sumebat: semꝑ aūt ieiu=
nãs nunq̃ nisi in vespere co=
IN esta [medebat. L. vij
te vel hyeme sactus ger=
manus nullā vestē habuit p̄=
ter ciliciū ꝛ tunicā vel cuculā
Que vestis nisi forte alicui
donaret tã diu ferebať: do=
nec attritiõe nimia solueret
Lectulus suus cinere ꝛ cili=
cio ꝛ sacculo ornabať. L. viij
NUllū puluiar caput ab
humeris eiꝰ leuabat: sꝫ
semꝑ gemens ꝛ stãs reliq̃as
collo gerēs: nunq̃ vestimētū
raro calciamētū: ꝛ raro cin=
gulū detrahebat. Supra ho
minē siquidē fuit oĩe quod
gessit. Talis enim eiꝰ extitit
vita vt si miraculis careret i
credibilis videreť. Tanta ve
ro fuerť miracula vt nisi me=
rita p̄cessissent fantasma pu
HOs= [tareť. Tu. L. ix.
pitatꝰ in quodã loco cū
post cenā mensa iterū pareť
admiratꝰ interrogat cui de=
nuo p̄pararēt. Cui cū dicere
tur q̇d bonis illis mulieribꝰ
q̄ de nocte incedūt prepara
rent: illa nocte sc̃tūs germa
nus statuit vigilare. Et ecce
videt multitudinē demonuꝫ
in mēsa in forma hoĩm ꝛ mu
lierū venientē. Qui eis p̄cipi=
ens ne abirēt cunctos de fa=
milia excitauit inq̇rēs si p̄so
nas illas cognoscerēt. Qui
cū oĩes vicinos suos ꝛ vici=
nas esse dicerēt: misit ad do=
mos singuloꝝ [demonibꝰ p̄=
cipiēs ne abirēt] ꝛ ecce oĩs
in lectulis suis sunt inuēti.
Adiurati igitur se demones
esse dixerūt: qui sic hoĩbus
illudebãt. Tu. R. Sint lũbi
q̃s repeti. Te deum. Ante
lau. V. Os iusti. ꝛ in lau. an.
Ecce sacerdos. cū al. hy. cp.
V. ꝛ añ bñꝰ. an. Euge serue
bone. cū collecta. Da q̃sumꝰ
ꝛ ad hor. totum de dicto cõl
¶ Sancti petri ad vincula.

Ad pmas vel. sup pos fer. a. Quē dicūt homines esse filiū hois dixit iesus discipulis suis: respōdēs petrus dixit tu es xps filius dei vivi et ego dico tibi quia tu es petrus et sup hanc petrā edificabo ecclesiā meam. an. Petrus ad se reuersus dixit nūc scio vere quia misit dñs angelū suū et eripuit me de manu herodis et de oi expectatiōe pleb iudeorū. a. Dñe si tu es iube me ad te venire sup aq̄s et extēdēs iesus manū apprehēdit eū et dixit iesus modice fidei q̄re dubitasti. an. Cūq3 vidisset ventū validū venientē timuit et cū cepisset mergi clamauit dicens dñe adiuua me. a. Solue iubente deo terrarū petre cathenas q facis vt pateant celestia regna beatis. Hy. Iā bone pastor. et Sit trinitati. vrs. in alio festo. Cpm. Tu es petrus. vt in lau. ibid. R. Cornelius cēturio vir religiosus ac timens deū vidit manifeste angelū dei dicentem sibi. Corneli mitte et accersi simonē q cognoiat petrus hic dicet tibi qd te oporteat facere. V. Cū orasset cornelius nondū in xpo renatus apparuit ei angelus dicēs. Corneli. V. In oēm terram. Ante mg. a. Vidēs p̄fidus herodes iudeos eē hylares de sci iacobi morte apposuit apphēdere pncipē aplorū petrū et reclusit eū in carcerē. Coll. Deus q beatū petrū apostolū a vinculis absolutū illesū abire fecisti: nostrorū q̄sumus absolue vincula pctōrū et oia mala a nobis ppiciatus exclude. Per. Mēo. de scto germano pā. Cōfessor dñi germāe. V. Amauit. Coll. Da q̄s. de cōi. Itē mēo. de machabeis pā. Gaudent in celis. V. Iustorū. Collecta.

Fraterna nos dñe martyrū tuorū corona letificet: q et fidei nre pbeat incitamēta virtutum: et multiplici nos suffragio ɔsolet. Per d. Ad matu. Inuita. Pastorū sūmo iubilemus corde iocūdo Qui claues petro celorū ɔtulit almo. ps. Venite. In singulis noc. a e pi pm et. iu. V. vt in dicto festo. Lectio pma

Mancipat carceri petrus traditus q̄ttuor q̄ternionibus militū custodiēdus spectaculū iudeis et ludibriū post pascha futurus. Sed qui hec intēdebat: et qd imineat sibi ignorat et quō testem suū eripe xps paret nō estimat. Conatus suos posse p oipotentiā dei in ɔtrariū relabi nō iudicat. Nescit q̄tū grex pastore destitutus p eius ereptiōe laborat. R. Simō petre. vrs.

Oratio [i deō festo. L. ii.
Onāqꝫ fiebat sine intermissi one ab ecclesia ad deū ꝓ eo. Oratio inqt sine intermissiōe: q: iugis oratio hostis est hūiliatio. Quis enī aliqñ iustus salutē orādo petijt: ꝛ nō qđ orauit: cōtinuo impetrauit. Oratio danieli sōnia regis aꝑuit: oratio eidē leonū ora artauit. Oratio triū puerorū caminū ardētē refrigerauit Oratio susāne ꝑiclitāti pudicicie subuenit. Hec eadē sctā et indefessa resoluat necesse est apli vincula. ℟. Si dilig[
Adem [me ibid. L. iii
Equippe nocte qua i crastinū eū producturꝰ herodes erat: inter duos milites vinctꝰ cathenis duabus aptus dormiebat ꝛ custodes añ ostium custodiebāt carcerē. Et ecce angelꝰ dñi astitit: ꝛ lumē refulsit in habitaculo carceris Percussoqꝫ latere petri suscitauit eū dicēs. Surge velociter. Et ceciderūt cathene de manibꝰ eiꝰ. ℟. Tu es petrꝰ.
ꝛc. vri deō fes. In. ii. noct. V.
Onti [Exultēt. L. iiii.
Cgit septē fratres vna cū matre apphensos ꝯpelli a rege ꝯtigē ꝯtra fas carnes porcinas: flagris ꝛ taureis cruciatos. Unus aūt ex illis qui erat ꝑmꝰ sic ait. Quid queris ꝛ qđ vis discere a nobis? Parati sumꝰ mori magis q̄ patrias dei leges ꝑuaricari. Tu
Media. ℟. pꝛioꝛ mar. L. v.
IRatꝰ itaqꝫ rex iussit sartagin ē ꝛ ollas eneas succēdi. Quibꝰ succēsis iussit ei q̄ prior fuerat locutꝰ linguaz amputari et cute capitis abstracta sūmas q̄qꝫ ei manus ꝛ pedes ꝑscidi ceteris eiꝰ fratribꝰ ꝛ matre īspiciētibꝰ. L. vi
ET cū iam ꝑ oīa inutilis factus esset iussit ignem ammoueri ꝛ adhuc spirantē torreri in sartagie. In q̄ cuz diu cruciaret ceteri vnacum matre īuicē se hortabāt mori fortit dicētes. Dñs deꝰ aspiciet veritatē ꝛ cōsolabitur in nobis queadmodum ꝑtestatōe cātici declarauit moyses: et in seruis suis dñs consolabit. Tu. Scđm matthe.
IN illo tempe [Lec. vii.
Uenit iesus in ꝑtes cesaree philippi: ꝛ iterrogabat discipulos suos dicens. Quez dicūt hoīes esse filiū homīs. Et reli. Ome. vene. be. ꝑsbiti
Quem inquit iesus dicūt homines esse filiū homīs? Pulchre hoīes appellat eos q̄ de filio homīs tantū loqui nouerant q̄ diuinitatis eiꝰ archana nesciebant. Tu autē. ℟.
Quē dicūt ho. vbi s. L. viii.
NAm q̄ diuinitatis eiꝰ mysteria capere norūt meri

to supra hoies esse dicitur apo stolo attestante q ait. Quod ocu lus non vidit nec auris audi uit nec in cor hois ascendit: q pparauit deus diligentibus se. Rndens petrus dixit. Tu es xpus filius dei viui. Tu. R. Solue iubente deo terrarum petre cathenas Qui facis vt pateant celestia regna beatis. V. Fac vt amor xpi et fratrum regat itima nra spesqz fidesqz pro virtutum flore poruent. Qui facis. Lectio nona.

Noter dilectio nra fratres q miranda distinctione sit factum: vt cum de vtraqz eiusdem dni et saluatoris nri natura ab ipso dno et a fideli eius discipulo esset pferenda sententia dns ipse humilitatem assumpte humanitatis pfiteatur discipulus excellentiam diuine eternitatis ostendat. Dns de se qd minus est: discipulus de dno intimat qd maius est Dns de se qd factus e ppter nos discipulus declarat de dno q ipse est q fecit nos. R. Surge petre et indue te vestimentis tuis accipe fortitudinem ad saluandas gentes. Qr ceciderunt cathene de manibus tuis. V. Angelus dni astitit et lumen refulsit in habitaculo carceris pcussoqz latere petri excitauit eum dicens surge velociter. Qr. Gloria. Surge. Te deum. Ad laud. V Tu es petrus. Et sup hanc pe In lau. an. Petrus et iohannes ascendebant. cum al. sup pos sol vt in oct. fes. hy. Iam bone pastor. cum V. Sit trinitati. vbi s. cap. Tu es petrus. V. Annunciauerunt. Ad bn. a. Angelus dni astitit et lumen refulsit in habitaculo carceris pcussoqz latere sancti petri excitauit eum dicens surge velociter et confracte cathenis abijt icolumis pdicare dnm xpm. collecta. Deus q beatum petrum. vt s. meo. de machabeis pan. Hec est vra fraterni. V. Gloriosus deus. colla. Fraterna. vt s. ad vs. Ad hor. dici aie de lau. et ad pma. p. Confitemini. cap. R. cum alla. et V. vt i oct. fes. apostolorum petri et pau. cum colla. Deus q btm petrum. vt s Ad. ij. vesp. a. Iurauit. cum al. et pi de aplis. hy. Iam boe pa cap. Tu es petrus. vbi s. V. In oem ter. Ad ma. an. Quodcumqz ligaueris sup terram erit ligatum et in celis et qdcumqz solueris sup terram erit solutum et i celis dicit dns simoni petro. colla vt s. ad vesp. Meo. stephani pape et mar. de coi. coll

Deus qui nos btri stephani martyris tui atqz pontificis anua solennitate letificas concede ppicius vt cuius natalicia colimus: de eius etiam ptectione gaudeamus. p d. Cple. sol.

¶ Stephani pape et mar. Ad

mat. Inuit Regẽ mar. añe
pi. ⁊ x. añ lec. de cõivni⁹ mar
FActũ est ty. epi. R. i.
aũt vt valerianus ⁊ ga
lienus nephandissimi ꝑsecu-
tores nois xp̄iani sũmo req̄-
rerẽt studio btm̄ stephanum
romane vrbis ep̄m: vt eũ cuꝫ
clericis suis diuersis afficerẽt
penis Veniẽs igit̃ stephan⁹
ep̄s p̄ceptũ est ei vt solus an-
te tribunal tyrãni introiret.
R. de dcõ cõi ẽm fer. Lec. ii.
QUi valerian⁹ ait. Tu ne
es stephanus q̃ rẽ publi
cã conaris euertere ⁊ poplm
a deoꝝ cultura malis ꝑsuasi
onibus suades recedẽ? Bea
tus stephan⁹ dixit. Ego qui-
dẽ nõ euerto reꝫ publicã: sed
moneo atq̧ hortor vt dereli-
ctis demoniis q̃ adorãtur in
ydolis ad deũ viuũ ⁊ verũ re
deãt creatorẽ celi et terre: vt
nõ pereãt cũ dyabolo in inte
ritũ sempit̃nũ. Valerianus di
xit. Tu mõ traderis ꝑditiõi
vt alii metuẽtes viuẽ possint
illesi. Iussit itaq̧ eũ duci ad
tẽplũ martis: ⁊ ibidẽ capite
truncari. Lectio tercia.
TUnc btũs stephan⁹ du
ctus a militib⁹ foras muros
ad tẽplũ martis: oratiõe fa-
cta ingẽs fragor tonitrui cũ
terrorib⁹ coruscationũ fctũs
est: ⁊ corruit pars maxĩa tẽ-
pli sacrilegi. Q̃ð milites cer
nẽtes pauefacti fuger̃t. Au
diẽs igit̃ valerianus q̃ gesta
fuerãt: misit milites plures
priorib⁹: ⁊ inuenerũt btm̃ ste
phanũ sacrificiũ dño offerẽ-
tẽ. Qui itrepidus stãs añ al
tare: et solẽnia cepta ꝑficiẽs
in sua decollat⁹ est sede. Ce-
tera p matu. ⁊ hor. diei totũ
de cõivni⁹ mar. põti. cũ ꝓpa
collectã vt s. ¶ In iuẽtiõe scti
stephani ꝓthomar. ⁊ aliorũ
Et nota q̧ si hoc festũ in dñi
ca eueñ. trãsferet̃ ad feriam
scðam seq̃n. et in illa dñica fi
et hysto. de sapia. Ad i. vs.
SAncte [ãe. ⁊ pi fer. Hy.
dei p̃ciose ꝓthomartyr
stephãe q̃ vtute caritatis cir-
cũfultus vndiq̧ dñm ꝓ inimi
co exorasti populo. A unde p̃
ces pro deuoto tibi nũc colle
gio vt tuo ꝓpiciatus in fuen
tu dñs nos purgatos a pec-
catis iungat celi ciuibus.
G lia ⁊ honor deo vsq̧quo al-
tissimo vna p̃ri filioq̧ inclito
paraclito cui⁹ laus est ⁊ ptãs
ꝑ eterna secula. Amẽ. Cpm
STephanus plenus gr̃a
⁊ fortitudĩe faciebat ꝓ-
digia ⁊ signa magna i ꝓplo
surrexerũt autẽ quidã de sy-
nagoga disputãtes cum ste-
phano ⁊ nõ poterãt resistere
sapie ⁊ spũi qui loq̃batur. R.
Vade lucianc. iii. de mar. v.
Iustoꝝ aĩe. Añ mg̃t. ã. O re

dit sctū gamaliel p visū luciāo sacerdoti tres calathos aureos rosis refertos et quartū argēteū croco plenum: et dixit hi sūt nostri loculi et nr̃e reliqe. hic aūt sāguineas habens rosas loculus est sci stephani q solus ex nobis martyrio meruit coronari. Collā

Deus qui es sctoꝝ tuorum splēdor mirabilis: qui hodierna die btī stephani ꝓthomartyris: et sctoꝝ nichodemi gamalielis atq abibon inuētionē gloriosā reuelasti: da nobis in eterna btitudine de eoꝝ societate gaudē. Per dn̄z. Mēo. nulla nisi sit dn̄ica. Cōplet. tꝑis. Ad matinuit. Adorem regem magnū dn̄m. Qui in sctis suis spēst mirabilis. Ven̄. In primo noc. an. Luciano venerabili p̄sbitero qescēti in stratu suo de reuelatiōe sctāꝝ reliquiaꝝ ꝓthomartyris stephāi talis diuinitus oñsa est visio pi. xv. ꝑ lioꝝ marty. an. Cuz adhuc pene vigilaret vir venerādus tanq̄ in excessu mētis repēte est effect. a. Vidit igit assistere sibi viruz etate senē statura ꝓcerū vultu de- [coꝝ. Lect. p̄ma

Lucia nus minim presbiter: ecclesie dei que est in villa caphargamala: in teritorio hierosolimitarū. Om̄ibus sctis qui sūt in xp̄o iesu in vniuerso mūdo. In dn̄o salutez. R. Beatus gamaliel doctoris gentiū pauli didascalus apparuit xp̄i sacerdoti luciano in vestitu cādido amictus pallio Et virgā manu gestabat auream. V. Calciatus caligis in supficie deaurat qua si ambulans corā eo. Et vir. Quod sppa Lec. scda

Quod sppa ruit mee pusillanimitati a deo ter d reuelatōe reliqaꝝ btī et gloriosi ꝓthomartyris stephani et p̄mi dyaconi: et nichodemi qui in euangelio scriptus est: et gamalielis q in actib apostoloꝝ nominatur: necessariū duxi vr̄e in xp̄o dilectioni: iussus a scō dei cultore et p̄re Auito p̄sbitero: vt sicut cognoui cū om̄i simplicitate: integre oēm indicarē veritatē. R. Igit dissimulata gamaliel deābulatione venit ad eū: et virga quā manu tenebat: tetigit illum vocās eū tercio. Luciane luciane luciāe surge. V. Cui sacerdos rn̄dit quis es dn̄e: at ille dixit ad eū. Lucia. L. iii.

Die parasceue hoc est sexta feria: q est terciō nonas decēbris adueniente nocte et dormiēte me i cubiculo meo in loco scō baptisterij in quo cōsuetudo erat mihi custodire ecclesiastica que erāt

in ministerio hora tercia noctis q̃si in extasi effect⁹ semi uigilãs: vidi virũ senẽ longũ geroppem hoc est dignũ sacerdotalẽ: canũ: barbã ,plixã habẽtẽ palliatum: alba stola cui inerãt gẽmule auree: habentẽ intrĩsecus sctẽ cruc sig gnũ. ℟. Uade luciane ⁊ dic iohãni epo hierosolimitano vsq₃quo clausi sum⁹ vsq₃quo nõ aperis nobis. Quis etenĩ tẽporib⁹ reuelãdi sumus. ℣. Aperi nobis veloci⁹ vt p nos ostiu₃ mĩe sue hũano generi apiat de⁹. Quis. In. ij. no. ã. Uir dei gamaliel ait luciano nõ mei tm̃modo causa sollicitus sũ sed poti⁹ pro his q̃ mecũ sũt. ã. Isti etenĩ maximo digni sũt honore venerari in terris: q̃s in celis rex regum ĩmẽsa cumulauit gloria. an. Cũ ergo sint apd̃ deũ merit₃ excelsi apud homies loco tenẽtur humili. Lectio quarta

Ille autem virgam auream in manu habens: veniens stetit ad dexterã meã ⁊ pulsauit me ter vocans nomine meo dicẽs: luciane luciane luciãe. Et dixit mihi greco sermone: vade ĩ ciuitate₃ que dicitur helya que est hierusalem et dic iohãni qui est in ea episcopus. Quamdiu clausi sumus ⁊ nõ aperis nobis et maxime quia in dieb⁹ tui sacerdotiũ oportet nos reuelari: Aperi nobis festinãter monumẽtum vbi in negligentia posite sũt reliquie nostre: vt per nos aperiat deus et xp̃us eius et spiritus sanctus hostiũ clementie sue in hoc mũdo. ℟. Lucian⁹ presbiter dixit: dñe tu quis es et qui sũt tecũ. At ille ego sum gamaliel pauli quõdam doctor apostoli q̃ aũt iuxta me quiescit. Ipse est dñus stephan⁹. ℣⁹. Qui a iudeis hierosolimis lapidatus ad lacerandũ bestijs ⁊ auibus est positus per dei ,puidẽtia₃ ꝑmãsit intactus. Ipe est. Lec. v.

Ego aũt lucianus respõdi ei dicens. Quis eni₃ es tu dñs: et qui sũt tecum: Respondit mihi. Ego sũ gamaliel qui paulũ apostolum xp̃i nutriui: et lege₃ docui in hierusalem: et qui est in oriẽtali parte monumẽti iacens ipe est dñs meus stephanus qui lapidatus est a iudeis et ꝑncipibus sacerdotu₃ in hierusalem: pro fide xp̃i foras portam que est ad aquilonẽ que ducit ad cedar vbi die ac nocte iacuit proiectus vt sepulture nõ daret scd̃m ꝑncipum iussa: vt a feris cõsumeretur corpus eius. ℟. Cũ scirem ego gamaliel: scitate₃ xp̃i athlete stephani: fidẽ ei⁹

ac deuotionem credēs me in
resurrectiōe ptem habiturū
cū eo:feci eū sepeliri. In mo
numēto meo nouo. ℣. Audi-
tor dñi nichodemus sibi sepul
tus est ⁊ abibas filiꝰ meꝰ me-
cū est repositus vbi iacet bea
tus stephanus. In monum̄.
Lectio vi.
Interrogaui
Iaūt ego hūilis lucianus
pbr̄ dicēs. Ubi vos q̄remus?
Qui dixit mihi. In meo pa-
stio qđ potest itelligi ꝓximus
de villa ager q̄ dicit̄ dalaga-
bri:qđ int̄pretat̄ viroꝝ dei.
Et euigilaui:et dep̄catꝰ sum
deum dicēs. Dñe iesu xp̄e si
est ista visio ex te:⁊ nō est illu-
sio:fac vt iterū ⁊ tercio appa
reat mihi q̄n vis ⁊ quomodo
vis. Et cepi ieiunare ⁊ siccas
escas ducere vsq; ad aliud pa
rasceuen. ℟. Sacerdos dei
lucianus prostrauit se in orō
ne laudās deum ⁊ dicēs dñe
iesu xp̄e si est hec visio ex te.
Presta vt iterū et tercio ma
nifestetur mihi. ℣. Ut confes
sus fiducialiter annūciez re-
uelationē sc̄toꝝ seruoꝝ tuoꝝ
Presta. In. iij. no. an. In ie-
iunijs ⁊ orōnibus constituto
apparuit iterū sc̄tūs gama-
liel luciano presbitero dicēs:
quare dissimulasti frat̄ et nō
reuelasti que dicta sūt tibi io
hanni ep̄o. an. Nonne vides
q̄nta sit siccitas ⁊ tribulatio
in vniuerso mūdo et tu negli
genter agis. an. Surge igi-
tur et vade dic iohāni ep̄o vt
aperiat nobis ⁊ faciat locum
orationis vt per nostrā inter
cessionē misereatur dominꝰ
populo suo. Lectio septima.
Apparuit et ip̄e dōnus
gamaliel:cuidā mona-
cho noīe migetio inocenti ⁊
simplici viro eadem similitu-
dine qua michi apparuerat.
Quod audiēs ego lucianus
presbit̄:glorificaui dominuz
quoniā inuētus est ⁊ alius te
stis in reuelatione sc̄toꝝ. ℟.
Sanctus gamaliel in visu di
xit luciano:diligenter aīad-
uerte que dico:⁊ statim depo
suit corā eo tres calathos au
reos. Et quartus argēteus
plenus erat croco. ℣. Unꝰ ex
tribꝰ calathis rubētes habe
bat rosas tā q̄ sanguinē alij
vero duo referti erāt rosis al
bis. Et q̄rtus. Lec. viij
Nos igit̄ iuimꝰ ad acer-
uum:⁊ fodiētes īuenimꝰ tres
techas sc̄dꝫ qđ apparuerat
mihi sc̄dm typū calathoruz.
Inuenimꝰ igit̄ altissimis lit-
terꝭ sc̄ptuz lapidē obrutū ha
bētē ita celihel qđ interp̄tat̄
stephanꝰ dei:⁊ nardamē qđ
interp̄tat̄ nichodemus ⁊ ga
maliel. Hoc iterp̄tatus ē pa-
pa iohānes:sicut et ip̄e audi
ui ab ip̄o sc̄ō ep̄o. ℟. Uides o

frater luciane tres calathos
hic rosas habens pulcherri-
mas loculus ẽ p̃ciosi stepha-
ni martyris. Qui solus ex no
bis martyrio meruit hono-
rari. ℣. Introgressus ostiū
sepulchri iueniēs eū i pte ori
entali. Qui solus. Lec. ix.

Statim ergo renūciaui
epo cū esset in lydda q̃ ẽ
diospolis in synodo agens.
Qui assūpsit secū duos ali-
os epos: eleutheriū de saba-
ste: ⁊ eleutheriū de hierico: ⁊
venerunt ad locū. Qui cum
apuissent dn̄i stephani the
cam statim terremot⁹ fact⁹
est et tanta suauitas odoris
egressa est inde: quātā nul⁹
hoīm se meminit sensisse ita
vt putarem⁹ nos in ameni-
tate paradisi eē positos. ℟.
Sctūs iohānes epus lacri-
matus p̄ gaudio bn̄dixit de
um ⁊ dixit ad lucianū pbr̃m
oportet nos inde transferre
beatū pthomartyrē stepha
nū. Qui tanq̃ āgelus appa
ruit posit⁹ in cōciōe hoīm. ℣.
Qui p̄mus apd iudeos dn̄i-
ca bella pegit ⁊ iesū a dextris
vtutis dei stantē videre pme-
ruit. Qui tanq̃. Glia. San-
ctus io. Te deū. Ad lau. ℣.
Iusti aūt in ppetuum vi. In
Regressus lucian⁹ [lau. ā.
pbr̃ a sctō iohanne epo iussit
vt ꝯsurgerēt oēs diluculo ⁊
foderēt in aceruo illo vbi pu-
tabant esse corpora sctōꝝ.
ā. Apparuit scūs gamaliel
cuidā monacho noīe mige-
tio inocēti ⁊ simplici viro di-
cens ad eū vade ⁊ dic lucião
inuanū laborat in aceruo il
lo nō ibi sum⁹ modo. an. Ibi
olim positi fuim⁹ exeq̄aꝝ tē-
pore planct⁹ nunc aūt q̄rat
nos in illo loco q̄ dicit̃ bonoꝝ
viroꝝ possessio. an. Audiens
ergo lucian⁹ sacerdos verba
monachi migetii bn̄dixit do
minū qꝛ inuẽtus est ⁊ alius
testis in reuelatiōe sanctoꝝ
ā. Cū inuentū esset sacratis-
simū beati stephani corpus
statim tremot⁹ fact⁹ est ma-
gnus atq̃ oēs q̄ aderāt odor
pfudit suauissim⁹. hy⁹. ⁊ cp.
de p̄mis vel. ℣. Gloriosus de
us. Ante bn̄⁹. ā. Ex odoris
mira fragrātia sanitas egro
tis emanauit maxima septu-
aginta nāq̃ ⁊ tres tūc a va-
riis lāguorib⁹ curati sūt ho-
mines in inuẽtiōe corporis
stephani dilecti sui martyris
deū bn̄dicētes. Collā. Deus
q̄ es sctōꝝ. vt s. Mēo. nulla.
Ad ho. hym. sol. āe de laud.
p̄i ꝯsueti. Ad terciā Cpm

Cum esset stephan⁹ ple-
nus spū sctō intēdēs in
celū vidit gloriā dei ⁊ iesum
stantē a dextris dei ⁊ ait: ecce
video celos apertos ⁊ filiū ho-

minis stantē a dextris virtutis dei. R. et V. plurimorum mart. cū collcā vrs. Ad. vi. Cōm.

Intuēs in celū beat⁹ stephan⁹ vidit celos aptos vidit et introiuit btūs homo cui celi patebūt. Ad. ix. cōm

Videbāt oēs q̄ erāt i cōcilio: et intuebant vultū eius tanq̄ vultū angeli stantis iter illos. Ad. ii. vs. oēs ñe de lau. pi. fer. hy. vrs. cō.

Positis autē genib⁹ clamauit voce magna dicēs: dñe ne statuas illis hoc pctm: et cū hoc dixiss; obdormiuit in dño. V. Iustorum. Ante mgt. ā. Hodie scūs iohānes pontifex cū maximo cleri plebisq̄ tripudio: pciosas pthomartyris stephani reliquias i sctām trāstulit ecclesiā syō vbi quōdā archidiaconū fuct⁹ est officio: cuius pia apud deū sit pnobis q̄s intercessio. Collcā De⁹ qui es sāctor. ¶ Iustini pbri ɔfes. totū de cōi vni⁹ ɔfes. nō pōti. cū no. ferali. et tres lc. d tpe ¶ Cassiani epi et ɔfes. p vel. mat. et hor. oīa de cōi. Collā

Presta q̄s ops deus vt q̄ beati cassiani ɔfessoris tui atq̄ pōtifici natalicia colimus intercessiōe ipsius in tui nois amore roboremur. p d.

Sanct⁹ [Ad mat. L. i. ac beatissim⁹ cassianus epus vir genere egyptius fuit: apud alexādrinā vrbē laudabili familia ortus: quē locupletio rerū exuberās et dignitas generis magnificum fecit. Hic deniq̄ puerulus apud parētes degēs et bone idolis eē incipiēs etatulā suam xpo ɔsecrauit: seq̄ volūtatib⁹ diuis licet adhuc etate tenera totū subiecit. L. ii

Diuina igit puisiōe factū ē vt tā deuotū paruulum non nisi ecclesiastica sacerdotalisq̄ erudiret disciplina. Sāctus eni zot⁹ eps et martyr eū ad se suscipiēs venerabilit enutriuit: et celestib⁹ disciplinis instruxit: ac euāgelicis dogmatib⁹ et apostolicis q̄b⁹ ipse auctore deo ibut⁹ fuerat btm̄ cassianū puerulū instruens tanq̄ in dilectū heredē se totū trāsfudit.

Postea vero [Lec. iii. tempib⁹ iuliani impiissimi impatoris ɔsecutiōibus acerrimis agitabat ecclesia intm̄ vt multor sctōr martyrū sāguine fuso eciā ecclesie egypti claudi et obstrui fuerunt iusse. Quā ɔsecutionē cassianus nō metuēs: in dei cultu vt cepat indesinent laborabat Sed mortuo de hic iuliano impiissimo iouinianus vir xpianissim⁹ electiōe dei in imperiū est subrogat⁹

cuiꝰ tpe eccle olī clause apte
sūt. Interea ppls ortēsis vr
bis epo idigēs: acclamauit
sctm̄ cassianū fieri epz. Qui
plurimū renitēs tādez vrbis
eiusdē eps ordinatꝰ ē: quā re
xit laudabiliter ānis vigiti.
Tu. ¶ Sixti epi felicissimi ⁊
agapiti mar. totū d cōi pl̄o
rū mar. Collā.

DEus q̄ cōspicis q2 ex nulla nr̄a
v̄tute subsistimꝰ: cōcede ppiti
us vt intcessiōe bti sixti mar
tyris tui atq pōtificis cōtra
oīa aduersa muniam̄.

DEus q̄ nos cōcedis scōꝝ
tuoꝝ felicissimi ⁊ agapiti na
talicia colē: da nobis i etna
beatitudine de eoꝝ societate
gaudē. p d. Ad mat. iuit. ⁊c
de cōi. L. i.

DEcius cesar ⁊ valerianꝰ pfectus
iusserūt sibi sixtū epm cū cle
ro suo psentari. Sixtus igit
erat apud athenas natꝰ ⁊ do
ctꝰ prius qdē philosophꝰ postea
xpi discipulꝰ. Dixit vō sixtus
ad cleꝝ suū: fr̄es ⁊ cōmilito-
nes mei nolite pauescē. Ipe
dn̄s nr̄ iesus xps passus ē p
salute nr̄a vt nobis exēplū re
linqret. L. ii.

POst hec voce clara dixit venite:
nemo metuat tortores. Et
psentatꝰ est noctu decio ⁊ va
leriano cū duobꝰ dyaconibꝰ
felicissimo ⁊ agapito. Cui di
xit decius cesar Scis qre tu
tentus cōuentiōe publica no-
bis psentatꝰ es? Rn̄dit sixtꝰ
eps. Scio. Decius dixit. Er
go si scis fac vt vniuersi sciāt
⁊ tu viuas ⁊ clerꝰ tuꝰ augea
tur. Rn̄dit sixtꝰ epus. Vere
feci ⁊ facio vt clerꝰ meꝰ auge
atur. L. iii.

DEcius dixit: sacrifica dīs imor-
talibꝰ ⁊ esto pnceps sacerdo
tū. Btūs sixtꝰ rn̄dit. Ego sp
sacrifico deo pr̄i oipotēti ho
stiā purā ⁊ imaculatā. Deciꝰ
iracūdia plenꝰ dixit. Cōsule
senectuti tue: ⁊ sacrifica dījs
Sixtꝰ eps rn̄dit. Miser tu ti
bi cōsule et age penitētiā de
sāguine sāctoꝝ quē effudisti
Deciꝰ ⁊ valerianꝰ dixerūt. Ca
pite puniant. Tu. ¶ Dona-
ti epi ⁊ mar. totū de cōi. coll.

DEus tuoꝝ corona sacer
dotū: pr̄sta q̄s vt scti do-
nati martyris tui et epi cuiꝰ
festa gerimꝰ sentiamꝰ auxi-
lium. Per do. Ad mat. iuit.
⁊c. L. i.

DOnatꝰ epus ⁊ martyr nutritꝰ a sctō
pigmenio pbr̄o in titulo scti
pastoris eruditꝰ est nō solū i
diuinis verū et in humanis
litteris sufficiētissime. Cum
quo ⁊ iulianus creuit et sub-
diaconꝰ ordīatꝰ reiecto post-
modū gradu inutilis effectꝰ
ad imperiū aspirauit. L. ii.

CUm die quadā beatus
donatꝰ missā celebraret

⁊ de corpore xp̄i ⁊ sanguine poplꝰ venerabiliť recrearet. dyaconꝰ noīe anthymꝰ qui ministrabat sacrū sanguinē subito paganoꝝ impulsu cecidit: ⁊ sctm̄ calicē cōminuit. Unde valde tristis tam ipse ꝙ xp̄i populus efficitur cuiꝰ tristitiā dn̄s per beatū donatū ilico reuelauit. Tu. L. iii.

Collecta itaqꝫ sunt fragmēta dn̄ici calicis ⁊ beato viro allata: q̄ flens ille suscipiēs orone fctā vas in pristinam formam restaurauit. Quo signo ꝑculsi pagani simul cū xp̄ianis deitatē confessi sūt ac circiter septuagintanouē aīe in xp̄m credētes per baptismum sūt saluate. Multis ergo signis dn̄s glorificās sctm̄ suū donatū ⁊ ad coronā martyrij vsqꝫ ꝑduxit.

Cetera vt s. ¶ Cyriaci dyaconi sociorūqꝫ eius mart. totū pſlon mar. cū ꝓprijs collcis ⁊ legēda sequēti. Collecta.

Deus q̄ nos annua beati cyriaci sociorūqꝫ eiꝰ solēnitate letificas: ꝯcede ꝓpitius vt quoꝝ natalicia colimus virtutē quoqꝫ passiōis imitemr̄. Per d. Ad matut. L. i.

Tempore quo btūs cyriacus ī custodia habebať nūciatū ē dyocletiāo augusto ꝙ filia eius arthemia grauiter a demonio vexaretur vnde ꝯtristatꝰ ē valde: ⁊ p̄senti die noluit comedere. Intrauit aūt ad eā in cubiculū. Et ecce demō cepit clamare per eā ipo augusto p̄sente dicēs. Nisi venerit cyriacus dyaconꝰ nō exeam. Lec. ii.

Iussit ergo diocletianus cyriacū cū socijs suis largo ⁊ smaragdo eijci de custodia. Qui cū p̄ntatus fuisset diocletiano cepit eū rogare vt ītraret ad filiā eiꝰ. Et dū introisset ad eā cyriacꝰ dixit. In nomīe dn̄i nostri iesu xp̄i p̄cipio tibi demō vt exeas ab ea. Respōdit demon per os arthemie. Si vis vt exeā da michi vas vbi ingrediar. Dicit ei cyriacus. Si potes corpus meū ingredere. Respōdit dyabolus per os arthemie. In vas tuū nō possū intrare: qꝛ vndiqꝫ clausum ⁊ signatū est. Lec. iii.

Dicit ei cyriacꝰ. In nomine dn̄i nostri iesu xp̄i crucifixi: exi vt fiat vas mundū superuenīēti sp̄ūi sctō. Et ecce vlulatu magno clamans demon ⁊ expumās dicebat. O nomen terribile q̄d me coartat exire? Ab eadē hora salua facta est arthemia. Et allata aq̄ ciriacꝰ baptisauit eā. Post multos vero dies mortuus ē dyocletianꝰ. Et filius eiꝰ maximianꝰ augustꝰ pre-

cepit vt vbicũq; xpiani inuē-
ti fuissēt punirēt. Tūc tenu-
it cyriacū diaconū: et data
sentētia ducti sūt cū eo ꝓmis
cui sex⁹ numero vigiti vn⁹: ꝛ
decollati sūt via salaria ītra
ṫmas salustij foras muros.
Quoꝝ corpa collegit noctu
iohānes presbiter ꝛ sepeliuit
Tu aūt. ¶ Romani militis ꝛ
mar. sup mgt. vel ꝑ mēo. an.
Dixit roman⁹ ad btm̄ laurē-
tiū video añ te iuuenē pulcher
rimū festīa me baptizare. ꝛ c
ꝓ vesꝫ. de cōi vni⁹ mar. nō epi.
Ad mat. Inuit. Regē mar.
añ ꝛ pi fer. ꝟ. añ lect. de cōi.
iij. lec. de euāg. vigil. bti lau
rētij. cetera ad hor. de dcō cōi
Et nota q̄ si hec vigilia ī dñi
ca fuerit totū fiet de tpe. Me
dia ℟. ꝛ mēo. de scō romano.
iij. vltime lect. de euāge. vig.
Euāgel. vero dñice legek in
iiij. fer. seqn. Scd̄m lucam.

In illo tpe. Dixit iesus di
scipulis suis. Si qs vult
post me vēire abneget semet
ipm et tollat crucē suā quoti
die et seqtur me. Et reliqua.
Omelia beati grego. pape.
Quia dñs ac redemptor nr̄
nouus hō venit in mūdū: no-
ua pcepta edidit mundo. Vi
te etenī nostre veteri in vicijs
enutrite cōtrarietatē oppo-
suit nouitatis sue. L. ij.
Quid enī vetus qd carna
lis hō nouerat nisi sua retine
re: aliena rapere si possit: cō-
cupiscere si nō possit? Sed ce
lestis medicus singulis qui-
busq; vitijs obuiātia adhibz
medicamēta. Nā sicut arte
medicine calida frigidis: fri
gida calidis curātur ita dñs
noster cōtraria opposuit me
dicamēta pctīs: vt lubricis cō
nētiā: tenacibus largitatē
iracūdis māsuetudinē: elatis
pciperet hūilitatē. Lect. iij.

Certe cū se seqntibus no
ua mādata pponeret di
xit. Nisi qs renunciauerit oī
bus q̄ possidet nō potest me⁹
esse discipulus. Ac si apte di-
cat. Qui p vitam veterē alie
na cōcupiscitis: p noue cōuer
satiōis studiū ꝛ vra largimī
Quid vero in hac lectione di
cat audiam⁹. Qui vult post
me venire abneget semetip-
sum. Ibi dicik vt abnegemus
nr̄a: hic dicit vt abnegemus
nos. Et forte hoi nō laborio-
suz est relinqre sua: sed valde
laboriosū est relinqre semet-
ipm. Min⁹ qppe est abnega-
re qd habet: valde enī mltū
abnegare qd est. Tu autem
¶ Laurētij mar. Ad pmas
vesꝫ. añ ꝛ pi fer. Hy⁹

En martyris laurētij ar
mata pugnauit fides q̄ mor
te mortē diruit ac semet ipē
dit sibi Hore hoc sacerdos di

xerat iam sixtus affixus cruci: laurētiū flentē videns crucis sub ipō stipite. Desiste discessu meo fletū dolent fūdere: p̄cedo frat tu quoq; post hoc seq̄ris triduū. Extrema vox ep̄i p̄nūciatrix glorie nihil fefellit nam dies palmaz p̄dicta ptulit. In dimicans laurētius nō ense p̄cinxit latus hostile sed ferrū retro torq̄ns in auctorem tulit. O ter q̄terq; et septies btūs vrbis incola q̄ te ac tuoz cominus se dē celebrat ossiū. Sed sancte laurēti tuā nos passionē colimus est aula naz duplex tibi hic corpis mentis polo. Illic inenarrabili allect⁹ vrbi municeps: etne in arce curie gestas coronā ciuicā. Deo p̄ri sit gloria eiusq; soli filio cum spiritu paraclito et nūc et imperpetuum. Amen. Capm.

Confitebor tibi dn̄e rex et collaudabo te deū salutorē meū cōfitebor nomi tuo q̄m adiutor et protector factus es mihi et liberasti corp⁹ meū a perditiōe. R. Leuita laurēti⁹. iiij. de mar. V. Glia et ho. An mḡr. ā. Beat⁹ laurēti⁹ dū in craticula supra posit⁹ vreret ad ip̄ūssimū tyrānū dixit assatū est iā versa et māduca nā facultates ecclesie q̄s req̄ris in celestes thesauros man⁹ paupuz depor-

tauerūt. Collā.

Adesto dn̄e supplicatōib⁹ nr̄is et intercessiōe btī laurētij martyrs tui ppetuā nobis miam benign⁹ impēde. p do. Cōple. sol. Ad mat. Inuitat. Btūs laurēti⁹ xp̄i martyr. Triumphat coronat⁹ i celis. p. Vēite. In. i. noc. an. Quo pgrederis sine filio p̄r quo sacerdos scē sine mīstro ppas. V. Btūs laurēti⁹ dixit. p̄i vnius marty. ā. Noli me derelinquere p̄r scē q2 thesauros tuos iā expēdi q̄s tradidisti mihi. V. Quid in me ergo displicuit pat̄nitati tue. an. Nō ego te desero fili neq; derelinquo: sed maiora tibi debēt p fide xp̄i certamina. V. Btūs sixt⁹ dixit. V. Glia et ho. Lecti. i.

Dum btūs laurēti⁹ in custodia ypoliti post multa tormenta reclusus fuisset iussit deci⁹ cesar vnacū valeriano p̄fecto in t̄mas olimpiadis iuxta palatiū salustij parari sibi tribunal et pergit ibi noctu: et iussit sibi btm̄ laurētiū offerri. R. Quo pgrederis sine filio p̄r quo sacerdos scē sine dyacono ppas. Tu nūq̄ sine mistro sacrificiū offerre ↄsueueras. V. Quid in me ergo displicuit pat̄nitati tue nūqd degenerem pbasti expire certe vtrū ydoneū mistrū elegeris cui ↄmisisti dn̄ici

corpis ⁊ sãguis ꝯsecrationẽ
Tunc ypolit⁹ [Tu. L. ii.
cepit trist꜒ eẽ ⁊ plorare
Cui btũs laurenti⁹ ita dixit.
Noli flẽ sed mag꜒ tace⁊ gau
de: qꝛ vado ad gl'iaꝫ dei. Jus
sitq; deci⁹ oẽ gen⁹ tormẽtoꝝ
aň t'bunal suũ parari: fustes
plũbatas: lamias: vngues:
lectos: baculos: ⁊ sedit in ter
mas ꝓ t'bunali. R. Noli me
derelinq̃re pr̃ scẽ qꝛ thesau-
ros tuos iã expẽdi. Nõ ego
te desero fili neq; derelinq̃ sꝫ
maiora tibi debẽt ꝓ fide xp̃i
certamia. V. Nos q̃si senes le
uior꜒ pugne cursũ recipim⁹
te aũt q̃si iuuenẽ manet glo
riosioꝛ ḋ tyrãno triũph⁹ post
triduũ seq̃r꜒ sac̃dotẽ leuita.
Adducitur [Nõ. L. iii.
itaq; noctu aň deciũ ce
sarẽ ⁊ valerianũ p̃fectũ btũs
laurẽti⁹. Cui ita dixit deci⁹
cesar. Jã depone ꝑfidiã art꜒
magice: ⁊ dic nob̃ generosi-
tatẽ tuã. Beat⁹ laurẽti⁹ dixit
Quãtũ ad gen⁹ hyspan⁹ sũ
erudit⁹ vel nutrit⁹ roman⁹: ⁊
a cunabulis xp̃ian⁹: erudit⁹
ĩ oẽm sctãm legẽ diuinã. R.
Ypolite si crediderĩs dñm
iesũ xp̃m. Et thesauros tibi
ostẽdo ⁊ vitã et'nã ꝓmitto. V.
Si dictis inq̃t facta cõpẽses
faciã q̃ hortar꜒ cui btũs lau-
rẽti⁹ dixit tu mihi tuũ tm̃mõ
p̃be assensũ. Et. In. ii. no. ã.
Beat⁹ laurẽti⁹ dixit dñe iesu
xp̃e de⁹ de deo miserere mei
serui tui. V. Qꝛ accusat⁹ nõ
negaui nomẽ sctm̃ tuũ: int'-
rogat⁹ te xp̃e ꝯfessus sũ. p̃l.
vni⁹ mar. an. Dixit roman⁹
ad btm̃ laurẽtiũ video aň te
iuuenẽ pulcherrimũ festina
me baptisare. V. Afferẽs aũt
vrceũ cum aq̃ misit se ad pe-
des ei⁹. ã. Beat⁹ laurẽti⁹ di-
xit mea nox obscuꝝ nõ habꝫ
sꝫ oĩa ĩ luce clarescũt. V. Qꝛ
ip̃e dñs nouit qꝛ accusat⁹ nõ
negaui. V. Letabit'. L. iiii.
Decius dixit vide demẽ
tiã: qꝛ nec deos times:
neq; tormẽta paueſc꜒ Btũs
laurẽtius dixit. In noĩe dñi
nr̃i iesu xp̃i: torm̃ta tua nec
paueſco nec metuo. Decius
dixit. Sacrifica diis: nã nox
ista expẽdet' in te: cũ suppli-
ciis. Beatus laurẽti⁹ dixit:
Mea nox obscurũ nõ habet
sed oĩa in luce clarescũt. R.
Leuita laurẽtius bonũ op⁹
operat⁹ est q̃ per signũ cruc꜒
cecos illumĩauit. Et thesau-
ros eccl'ie dedit pauperibus
V. Dispsit dedit paupib⁹ iu-
sticia eius manet in seculuꝫ
[seculi. Et the. Lec. v.
Tunc iussit decius vt os
sci laurẽtii cũ lapide cedere-
tur: ⁊ cũ cederet' ridebat di-
cens Gr̃as ago tibi dñe iesu
xp̃e qꝛ tu es deus oĩm rerũ.

Decius cesar dixit ministris. Date lectū ferreū et reqescat in eo laurētius cōtumax. R. Strinxerūt corporis mēbra posita sup craticulā ministrantib⁹ prunas insultat leuita xpi. Btē laurēti xpi martyr intercede p nobis. V. Carnifices vo vrgētes ministrabāt carbones subt cratē ferreā. Allat⁹ est [Btē. R. vi. aūt lect⁹ cū costis trib⁹ in cōspectu decij cesaris et valeriani in modum craticule. Deinde exhibet beat⁹ laurētius expoliat⁹ vestimētis suis in cōspectu decij et valeriani. R. Btūs laurentius clamauit et dixit deū meū colo et illi soli seruio. Et ideo nō timeo tormēta tua. V. Mea nox obscurū nō habet sed oīa in luce clarescūt. Et ideo. In. iij. no. an. Strinxerūt corporis mēbra posita supra craticulam ministrātib⁹ prunas insultat leuita xpi. V. Carnifices vo vrgētes ministrabāt carbones subt cratē ferreā. p. In dño cōfido. ā. Igne me examinasti et nō ē inuēta in me iniquitas. V. Probasti dñe cor meū et visitasti nocte. p. Exaudi dñe iustici. meā. ā. Interrogat⁹ te dñz cōfessus sū assatus grās ago. V. Grās tibi ago dñe iesu xpe qr ianuas tuas igredi merui. p. Dñe i vir. V. Corona aurea R. vij. Extensus ergo beatus laurētius i cratē ferreā allati sūt baculi cū prunis et miserūt subt cratē ferreā: et cū furcis ferreis coartari fecit decius btm̄ laurētiū et dixit ad eum. Sacrifica dijs. Respōdit btūs laurēti⁹ Ego me obtuli sacrificium deo in odorē suauitatis: qr deo ē sacrificium spūs cōtribulatus. Carnifices vero vrgētes mistrabāt carbones mittentes subter cratē: et desup comprimētes cū furcis ferreis. R. Puer me⁹ noli timere quia ego sū tecū dicit dñs. Dum trāsieris p ignē flāma nō nocebit te: et ardor ignis nō erit in te. V. Liberabo te de manu pessimorū et eruā te de manu. Dixit [fortiū. Dū. R. viij btūs laurēti⁹ ad valerianū. Disce miser q̄ta ē virt⁹ dñi dei mei. Nam carbones tui mihi refrigeriū prestant tibi aūt eternū suppliciū: qr ipse dñs nouit qr accusatus non negaui: interrogat⁹ xpm cōfessus sū: assat⁹ grās ago. In ipa hora dicebat beatus laurentius. O insani et infelices: nō agnoscitis quia carbones vestri non ardorē sed refrigerium mihi prestant. R. Gaudeo plane quia ianuas xpi igredi merui accu-

satus nō negaui. Interrogatus te xp̄e ꝯfessus sū assatus grās ago. ℣. Ego me obtuli sacrificiū deo in odorē suauitatis. Interroga. Lec. ix.

Tūnc mirari cepe͠rt oēs q̄ aderāt quō p̄ceperat decius btm̄ laurentiū viuū assari Ille aūt vultu pulcherrimo dicebat. Grās tibi ago dn̄e iesu xp̄e q̄ me cōfortare dignatus es. Et eleuās oculos suos ꝯtra deciū dixit. Ecce miser vnā partē assasti: regira alteram ꝛ māduca. Et tūc grās agēs deo cum gloria dixit. Grās tibi ago dn̄e iesu xp̄e qꝛ ianuas tuas ingredi merui. Et emisit spm̄. ℟. In craticula te deū non negaui ꝛ ad ignē applicat⁹ Te dn̄m iesum xp̄m ꝯfessus sum. ℣. Accusat⁹ nō negaui nomē sctm̄ tuū ꝛ interrogatus. Te dn̄z. Gloria. In cra Te deū. Añ lau. ℣. Dispsit dedit pauperibus. Iusticia eius ma. In laud. an. Laurētius ingressus ē martyr ꝛ ꝯfessus est nomē dn̄i iesu xp̄i. p̄i sol. an. Laurētius bonū opus opat⁹ est qui per signū crucis cecos illumiauit. an. Adhesit aīma mea post te qꝛ caro mea igne cremata est p̄ te de⁹ me⁹. ā. Misit dn̄s angelū suū ꝛ liberauit me de medio ignis ꝛ non sum estuatus. an. Btūs laurētius orabat dicēs gratias tibi ago dn̄e qꝛ ianuas tuas īgredi merui. Hy⁹. En martyris laurētij. vrs. Collecta.

In cōspectu astantiū factus es michi adiutor ꝛ liberasti me s̄m mltitudinē mīe noīs tui: a p̄ssura flāme: q̄ circūdedit me: et in medio ignis nō sū estuatus. ℣. Posuisti dn̄e. Añ bn̄⁹. ā. In craticula te deū nō negaui ꝛ ad ignē applicatus te xp̄m confessus sū p̄basti dn̄e cor meū ꝛ visitasti nocte igne me examinasti ꝛ nō est īuēta in me

Da [iniq̄tas. Collecta.

Da nobis q̄s omp̄s deus vicioꝝ nostroꝝ flammas extinguere: q̄ btō laurētio tribuisti tormētoꝝ suoꝝ incēdia superare. Per. Memo. nulla. Ad horas diei āe de laud. p̄i sol. sine. Confitemi. ad p̄mā nisi fuerit dn̄ica. Ad. iij. cp.

Laudabit vsq̄ ad mortē aīa mea dn̄m: q̄m eruis sustinētes te: ꝛ liberas eos de manu āgustie dn̄e de⁹ nr̄. ℟. cū allā. ꝛ ℣. de cōi. collcā Da nob. vrs. Ad. vi. Cp̄m.

Beatus vir q̄ adeptus ē gloriā in cōsūmatione virtutū: effudit in fūdamēto altaris odorē diuinū excelso p̄ncipi dās gloriā deo labiis suis ꝛ in noīe ipsius gloriari

Deo gratias. Ad .ix. Cpm.
Beatus vir q̃ versatur i bonis qui ponit illa i corde suo beat⁹ erit semper: si eni hec fecerit ad oĩa valebit: qz lux dei vestigia eius sũt. Ad scd'as ves. oẽs ãe de lau. sup pos feri. Hy⁹. En martyris laurẽtij. vrs. Cpm.
Uinceti dabo mãna abscõditũ: et dabo illi calculũ cãdidũ: et in calculo nomẽ nouũ scriptũ q̃d nemo scit nisi q̃ accipit. ℣. Gloria et hono. Ad mg. an. O bone laurẽti martyr venerãde p orbẽ renibus in nr̃is extingue libidinis ignẽ. Collecta ut mat. Mẽo. de scto gaugerico per an. Meritis sacris et ꝓcipue exultãtes patrocinijs btissimi gaugerici festa celebremus ut nos ab angore scli exẽptos gaudijs patrie faciat interesse celestis. ℣. Ora p nobis. Colt. Da nobis eterne ꝯsiliatiõis pr. vt infra. ad matu. Itẽ memo. de sãcto tiburcio mart. per an. Hic est vere martyr. ℣. Letabit iust⁹ in dño.
Beati tyburcij martyris tui nos foueãt dñe ꝯtinuata p̃sidia: qz non desinis ꝓpiti⁹ intueri: quos talibus auxilijs ꝯcesseris adiuuari. Per. In depositiõe sci gaugerici epi et ꝯfes. Ad matut. Inuita. Adoremus xp̃m regem ꝯfessor dñm. Qui eterna sctm̃ gaugericũ coronauit gl'ia. p̃. Uenite. In i. no. ã. Btũs gaugeric⁹ sacer domini q̃ in lege ei⁹ fruct⁹ pariendo meditat⁹ est die ac nocte. ps. Beat⁹ vir q̃ nõ abijt. ã. Preceptũ dñi gaugeric⁹ p̃dicãs ꝯstitut⁹ est i mõte scõ eius. ps. Quare fre. an. Inuocauit dñm beat⁹ gaugericus et exaudiuit eũ in oĩ tribulatiõe sua. p̃. Cũ inocarẽ. ℣. Amauit eum. R. i.
Beat⁹ gaugeric⁹ euosio galliar oppido q̃d eccle treuerẽsi subiacet oriũdus: p̃re gaudẽtio matre austadiola: licet iuxta elati sãguinis fastũ nec summis nec infimis xp̃ianis tñ ingenuis et ortodoxis edit⁹ puer est. R. Sãctus vir dñi et ꝯfessor xp̃i gaugericus merito p̃cipuis laudib⁹ ẽ sublimãdus Qui gregis dñici suis dieb⁹ curã suscipiẽs in numero sctõr fidelis ac prudẽs inuẽtus est seruus. ℣. Gloria et honore coronat⁹ btissim⁹ gaugericus suor voces in t'ris cõiũgi faciat ãgelicis choris. Qui gre. Lec. ij.
Qui cũ p̃cedẽte tpe et etate in dei rebus iã a puero cresceret: traditus est sacrar litterar studijs: q̃tin⁹ futurus pontifex limĩa sapiẽtiũ tereret: et cũ

maria ad pedes dñi sedens
verba ex ore illi⁹ audiret. R.
Celestis patrie cultor sctissi-
mus gaugericus dñ in ordi
ne dyaconat⁹ corã dño mini
straret gemia sorde leprosũ
curauit. Nã ⁊ gentilitat ab
eo maculam detersit et dono
baptismat cutis feditatem
mũdauit. V. Grãm quã acce
pit a dño btissim⁹ gaugeric⁹
in vno misert⁹ hoĩe mirabili-
ter gemiauit. Nã. L. iij.

C Ontigit iterea epm tre
uerẽsẽ magnericũ et merito
⁊ noie canonic sãctiõib⁹ ob-
tẽpantẽ: pochiã suã circuis-
se⁊ ad idẽ castrũ subito pue-
nisse vbi ex more sacrũ agẽs
mysteriuz: cepit a sacerdote
illius loci reqrere si ratus ibi
ↄcurrẽt ordo ecclesiastic⁹ q̃s
etiã ⁊ quales hẽret in dei fu
tio adiutores. At ille. Habe
mus inqt hos et illos in xp̃i
famulatu altaris mĩstros: in
ter q̃s pollet quidã gaugeri-
cus noie: adolescẽs q̃dez eta
te: sed ceteros sãctis studijs
ãtecellit ⁊ sctitate. R. Hic est
btissim⁹ amator dei gaugeri
cus cui qr orãti m̃ũdana po-
testas obedire spreuit diuia
pietas Duodecim noxios de
interiori ergastulo fract vin
culis absolutos ĩ ecclesia co-
ram populo spectãte ↄdona-
uit. V. Sctũs ac pius ↄfessor
gaugeric⁹ iure ab hoĩbus ve
nerat̃ cui potestas et̃na ofo
nerat ne p miseris fusa. Duodeciz
In. ij. no. an. Bone volũtat
dei scuto coronat⁹ est ĩ certa
mie sctũs gaugeric⁹. ps. Uer
ba mea. ã. Admirabile nom
tuũ dñe btũs gaugeric⁹ cre-
didit in vniuerso mundo. ps.
Dñe dñs nr̃. ã. In taberna-
culo tuo dñe scũs gaugeric⁹
oẽm iusticiã opat⁹ reqescẽs
habitabit. ps. Dñe q̃s hita.
V. Justũ deduxit. Lect. qrta

H Oc audito venerabilis
põtifex xp̃i p̃cepit gau-
gericũ sibi p̃sentari. Qui cũ
adductus in eius staret pre-
sentia interrogauit eũ epus
quã nuperrime lectiõez red
diturus a magistro accepis-
set. At ille dignuz memoria
responsũ ita reddidit dicens
Lectiõis mee inquit hoc ha
bet exordiuz. Postula a me
et dabo tibi. Ad q̃d gaudẽs
venerabilis presul ait. Cum
ad hũc locũ fili rediero totũ
mihi psalteriũ redditur⁹ esto
paratus. R. Qui iosue pug
nãte solẽ fecit imobilẽ stare.
Ipe bti gaugerici p populo
orãtis baculuz ãgelico mini
sterio precepit sustentari. V.
Qui flãmis babilonicis ne tri
um puerorũ corpa pderẽt vẽ-
tum roris flantẽ aspsit. Ipse
beati gaugerici. Lectio. v.

Non multũ post venerabilis pontifex añfatus ad idem castrũ reuersus est: et memor iussionis sue famulũ xp̄i gaugericum suis aspectibus p̄cepit p̄sentari. Quo exhibito ipe ad ãmonicionẽ p̄sulis totũ ex integro mẽoriter sub oculis astantiũ recitauit psalteriũ. Quẽ mox p̄ gaudio exultãs ep̄us et pio aĩo ãplectẽs ne lucerna tanta lateret sub modio sed sup candelabrũ posita omib⁹ in domo dei agẽtib⁹ lucẽt: g̃f asl agens ordiauit eũ dyaconũ Sublimatus vero leuite officio oẽm g̃raz trãscẽdebat in clero. ℟. Dei cultor ⁊ amator gaugericus sacer: cuiusdaz ceci clamare pulsat⁹ totus in dei fisus clemẽtia Et misero fidei lumẽ p̄dicãdo ĩfudit: et oculos ei⁹ s̄ctitatis sue v̄tute restituit. ℣. Medicine sp̄ũalis imbut⁹ carismate beatus gaugericus. Et mi. Lec. vi.

Hsita sese h̄ñtib⁹ dum vir dñi gauger ic⁹ in ordine dyaconatus mĩstraret ⁊ sp indies in bonis opibus fructificaret: quadaz die more solito loca or̄onis adiens: obuiũ habuit gemia sorde leprosũ: et exterius sup̄ficie cutis luridũ. ⁊ interi⁹ gentilitatis spurcicia fedum. Tũc vir dei gauger ic⁹ intelligẽs corporis maculam ex peccatorum rubigine fusam cepit verbũ dei leproso predicare quatinus cõuersus ad dominũ mereretur et a peccatis exui: et lepre feditate mundari. Tu autem. ℟. Animar xp̄i fidelis institor gaugericus dum cuiusdã mercatoris vinculis astrictos pueros venales cerneret nec eor absolutionem obtinẽ posset. Solite or̄onis malleo vincula fregit ⁊ captiuos filiĳs ecclesie sociauit. ℣. Fortis s̄mõe dei miles gaugeric⁹ fortior fide Solite. In iij. noc. an. Preuẽisti dñe sãctũ gaugericũ in b̄ñdictionibus tuis ⁊ dedisti ei coronaz victorie de lapide p̄cioso. ps. Dñe in virtu. an. Innocens manib⁹ ⁊ mũdo corde ascensor gaugericus b̄ñdictionez et miam accipiet a domĩo in monte s̄ctõ ei⁹. ps. Dñi ẽ t̃ra an. Letabit in dño gaugericus iustus et sperabit in eo ⁊ cum eo laudabunt oẽs recti corde. ꝑ. Exau. de⁹ ora. meã cũ dep̄c. ℣. Justus vt palma florebit sicut cedrus [flore. L. vij.

Hlicalit le prosus visitat⁹ a dño p̄ ãmonitionẽ viri dei credidit ⁊ om̃i ydolor spurcicie abrenũciãs sese xp̄ianũ fore ꝑmisit: ⁊ statim a btõ gaugerico baptizat⁹ est. Perfusus ꝗ̃ꝗ baptismat vnda quia pc̄tis

caruit: exterior cutis ostẽdit. Nam ita mũd⁹ apparuit: ac si nũq̃ lepre cõtagio tactus fuisset. ℟. Odorẽ virtutũ ser uus dei gaugericus longe lateq̃ dispgẽs in tantũ regis freni aĩm excitauit. Ut r ipse xp̃o deuoti⁹ seruiret et suas gazas per virũ dñi erogari estuaret. ℣. Deus bonoꝝ om niũ cõditor et saluator ipse p seruũ suũ gaugericũ regi lothario inspirauit cõsiliũ. Ut

Cum tã crebro [L. viij. bti gaugerici vulgaret fama: r odor sacre opiniõis eius longe lateq̃ suauis fragrãtiusq̃ emanaret: cepit etiã longe posit; nomẽ ei⁹ magnum haberi: iuxta qđ dñs ait: ciuitas i mõte posita nõ potest abscõdi. Interea cõtigit vedulphũ cameracẽsis sedis episcopũ diẽ obisse: et exemptũ rebus hũanis ad meliora transisse. ℟. Felix ciuitas cameracẽsiũ felicis pr̃is gaugerici diẽ recolẽs ãnue festiuitatis cui⁹ sacra memoria. Et demonũ incursiones ab ea fugãtur: et ei spũs sctĩ ꝓpiciatio ꝯdonat. ℣. Glorio si pncipis cameracẽsis ciuitatis bti gaugerici pcib⁹ assiduis. Et. Lectio. nona

Deniq̃ grex pastore destitut⁹ cepit q̃rere vt sibi pat spiritalis ad regimen daret ecclesie. Sed inspirãte diuina clemẽtia sctĩ viri fama cõpta: oẽs vno aĩo eadẽ volũtate tam clerus q̃ ppl̃us ipsius ecclesie petiert ab hyldeberto frãcoꝝ rege sctm̃ dei gaugericum ordinari epm̃. Nec difficile fuit quin illico missis litteris ad igigiũ romaneṽ bis epm̃ decreuit satis fieri votis populi quatinus bone opinionis leuita xp̃i gaugericus cameraceñ eccl̃ie ordinaret ep̃us. Quo pcepto beatus põtifex acclamãtibus cũctis btm̃ gaugericũ honore pontificali esse dignissimũ incũctant illũ throno episcopali mox reddidit sublimatũ. O felicẽ populũ r clerum sctm̃ q̃ talẽ r tantũ habẽ meruit a supno rege patronum Tu. ℟. Rex eterne de⁹ sctõrũ gl̃ia ppes quẽ gaugeric⁹ sparsit vbiq̃ sacer. Tu pi⁹ illius p cũctis suscipe vota r tãtis meritis ei⁹ adesto gregi. ℣. Quẽ tuba scõꝝ celesti clãgit i aula r gaugerici vox pia ꝓnuit. Tu pius. Gl̃a patri Rex eterne de⁹. Te deũ. An lau. ℣. Ora pro nobis beate pater gaugerice. Ut digni.

Sctũs vir dñi [In laud. an. gaugericus virtutũ signis r doctrinis a vite meritis decorat⁹ regnũ xp̃i obtinẽ meruit in longitudinem dieruz

pi sol. an. Portas dñi cõfes-sor gaugeric⁹ in hymnis in-gressus est ideo adeptus est misam ⁊ veritatẽ ei⁹ inetnuz. an. Lucis eterne matutin⁹ meditator gaugericus ala⁊ dñi velamẽto ꝓtectus de ⁊ ka illi⁹ susceptus ꝑmãsit. ã. Bñ-dictionẽ oim gẽtiũ dedit do-min⁹ gaugerico: ⁊ testamtũ suũ ꝯfirmauit sup caput ei⁹ allã all. ã. Letet ver⁹ isrl gau gericus in eo q̃ fecit eũ. Hy⁹

Salue festa dies et cele-berrima q̃ nobis repli-casãnua gaudia patris gau-gerici ꝓsulis incliti quo cõci-ue polus gaudet amabilis. Alterna sigit nostra caterua laudes atq; modos perso-net inclitos attollatq; patrẽ cameracẽsiũ magnuz põtifi-cem sctificũ virũ. Hic virtute duens vt medicus potẽs cu-rauit gemina peste misellu-lum quez diuersicolor lepra notauerat gẽtilisq; furor ex-cerebrauerat. Allidẽs preci-bus ferrea vincula nexos eri-puit terq; decẽnib⁹ sopitos oculos noctib⁹ excitãs ĩfuso penitus sole retexerat. Pre-ter qs dñi ꝓpalat angel⁹ q̃n tisit meriti tantus epus: cui mox exhibitus fit baculari⁹ dum de more pias explicuit preces. Diuisio.

Confessor dñi vir venerabi-lis laudes q̃s canimus susci-pe q̃s ⁊ nostris veniam lapsi-bus impetra et tecũ superã scãdere patriã. Laus patri dño laus quoq; filio laus ⁊ ꝑ-petuo spũi sacro laus terne mõadi sũmaq; glia laus sim-ple triadi secla ꝑ oĩa amẽ. cõm. Collaudabũt multi sa-piẽtiam iusti. ℣. Justus ger-minabit. Añ bñ⁹. an. Pon-tifex xp̃i gaugericus merito eximiis laudib⁹ ꝯmẽdatur q̃ et angelicũ in tris obsequiũ meruit ⁊ supborũ hoim men tes fusa ad deũ p̃ce subegit.

Da nobis q̃s dñe [Collcã cõsolationis pater ꝑ be-ati gaugerici ꝯfessoris tui at-q; pontificis p̃ces pacẽ et sa-lutẽ mẽtis ⁊ corꝑis vt tuis to-ta dilectione inheream⁹ p̃ce-ptis: ⁊ q̃ tibi placita sũt tota virtute ꝑficiamus. Per do.

Mẽo. de scõ tyburtio marty-re ꝑ an. Qui odit. ℣. Posui sti. collã vts. Itẽ mẽo. de scõ laurẽtio. ⁊ ꝑ oct. eiusdẽ ꝑ an de lau. fes. successiue dicens. ℣. Dispsit de. Orem⁹. Collã

Excita q̃s dñe ĩ ecclesia tua spm cui btũs laurẽ-tius leuita seruiuit: vt eodem nos replente studeam⁹ ama-re q̃d amauit ⁊ oꝑe exercere quod docuit. Per. in vnitate eiusd. Ad hor. diei ãe d laud Capm. R. cũ. allã. ⁊ ℣. de cõi

vni⁹ ɔfes. epi cū collcā ꝓpria vt̃s. Ad ves. oēs āe. de laud. ꝑi fer. hy⁹. Cōfessor dñi virvenera. vt̃s. Capm. Btūs vir q̄ suffert tēta. ℣. Ora ꝓ nobis Añ mḡ. an Honorabilis cūctꝭ ē dies iste i quo dei famulus gaugeric⁹ regnū celi penetrauit cui⁹ nos meritꝭ adiuuari supplices deposcim⁹. Collcā vt̃s. Mēo. d̄ scō laurētio mō ꝑordinato. In crastio sancti gaugerici nisi fiat de nr̃a domina. Ad mat. Inuit. Regē cōfessor. An. pma de cōi vnius ɔfes. sola sup ix. ꝑi de dcō cōi cū. ℣. añ lc. ꝯm fer. Tres lec. de subscꝑta legēda. ꝛ. iij. ℟. de dcō cōi sine. Te deum Añ lau. ℣. Ora ꝓ nobis. In lau. sola. an. Sāctus vir dñi gau. hy⁹. Cōfessor dñi virvenerabilis. Capm. ꝛ ℣. de cōi. Ad bñ⁹. ā. Cōfessor dñi gaugerice. collā de fes. cū mēo. d̄ scō laurē. ꝛ suffꝛ. Ad hor. sic in die sine allā ad ℟. ¶ Dñica infra octa. Sabbo ꝑcedē. Ad ves. sola. ā. Scūs vir dñi sup ꝑos fer. an. Cōfessor dñi virvenera. cꝑ. Iust⁹ cor susi. ℣. Ora ꝓ nob. Ad magr. an vna de lau. fes. collā de festo. Mēo. de tpe de scō ꝑseñ. ꝛ de scō laurētio cū suffꝛ. Ad matut. Inuita. Iustus florebit. In noc. an. pma cuiusli. noc. cū ꝑis. ℣. ꝛ ix. ℟. de dcō cōi.

Sex lectiōes de legēda subscripta. Et si scrūs triū lect. in ista dñica fuerit. ℣. añ lec. ij. noc. Medie lect. cū ℟. erit de eodē scrō. Tres vltie lect. de euāgel. dñice curreñ. Te deū. Añ lau. ℣. Ora ꝓ nob. In lau. et ad hor. vt̃s in crastino notatꝰ excepta. an. sup bñ⁹. nisi fuerit hmōi crastinū. Ad. ij. ves. an. Sctūs vir sola sup ꝑos fer. hy⁹. Confessor dñi virvene. vt̃s. cꝑ. Beatus vir q̄ suffert. ℣. Ora ꝓ nobis. Ad mḡr. an. vna de lau. Collā ꝓpa. Mēo. de scris cū suffꝛ. Et si in ista dñica eueñ vigilia assūptōis btē vginis tres vltime lec. erūt de euāg vigilie. Euāgeli. vero dñice legetur infra octa. assūptionis die min⁹ impedita. Sequtur legēda ꝓ octa. sci gaugerici. Lec. i.

Sacra igitꝰ ordinatione ꝑcepta cuȝ iam pius pastor gaugericus oues a dño sibi cōmissas visitaturus adiret: atq3 a clero ꝛ poplo fuisset officiosissime susceptus: transire habuit ante ostiū carceris vbi duodecī noxij tenebantꝰ nexibus ferreis astricti. Quod audiens vir dei gaugericus epus: misatione solita motus cepit ꝑ cibus insistere apud vuadonem vrbis comitem: vt miseros illos sue non dedignare.

tur donare petitioni. At ille fastu mūdane potentie infla tus: nō timuit sancti viri pre ces contemnere: et quod fue rat rogatus negare. Beatus itaque gaugericus spretus a b homine: totum se ad dominū precibus contradens pecijt diuinam clementiā quatinus predicti de pedore carceris erepti: in ecclesia quam pete bat inuenirētur coram ppko manifesti. Facta igitur oratio ne mox diuina operante cle= mentia cōtritis manicis ner uo cōfracto: cōpedibus disso lutis: suffragio āgelico eccle= siam ad quam sctūs deduce batur pontifex quātotius sūt ingressi. Intrante autem eccle siam beato pontifice clero et populo spectāte apparuerūt illi qui pauloante vincti fue= rāt flexis genibus episcopo dicentes. Nos sumus pater sanctissime hi qui modo de in= teriori ergastulo tuis sumus precibus sancte matri eccle sie restituti. Quo audito ve= nerabilis vir gaugericus gau dio repletus: gratias agens deo simul cū ceteris intuēti et admirāti comiti dixit. En generose vir experte cognosce quā maior est mīa dn̄i soluēs cōpeditos: quam tua seueritas volens perdere hos vinculis aggrauatos. Ipse autem vir dei: predictis eius precibus liberatis monita pbens salu tis vt emendacius viuerēt: li beros ad sua quemque reuerti cōcessit. ¶ Ypoliti sociorumque eius. Ad vesperas totū de cō: pliorum martyrum cū hac. Col. i

Da nobis quesumus omnipotēs deus vt beati ypoliti mar tyris tui sociorumque eius ve= nerāda solēnitas: et deuotio nem nobis augeat et salutem Per dominū. Memoria de sancto gaugerico et per octa eiusdem p an. de laudibus fes. successiue dicēdas. ℣. Ora pro nobis. Collecta. Da nobis. de festo. Item memo. de sctō laurentio vt s. cum suffr. cōi= bus. Completo. solitum. Ad matut. Inuita. Regem mar tyrū. An. sola prima d pmo noct. super ix. pos cū ℣. ante lect. pliorum mar. Lectio pma

Post tercium diem mar= tyrij beati laurētij egres sus ypolitus venit in domum suā et dedit pacē omnibus: etiā seruis et ancillis suis et cōi= cauit de sacrificio altaris be ati laurētij martyris et posi ta est mēsa ante eū. Tu aūt. ℟. Beatissimus xpi martyr ypolitus dū baptismi grati= am accepisset a btō laurētio Ponebat manus super ocu los cecorum et sanabant. ℣. Ceco illuiato a btō laurētio

ypolitus credidit. Ponebat

Priusꝙ vo ypo Lec. ij.
litus cibū sumeret vene
rūt milites ꝛ ꝑduxerūt eum
ad deciū cesarē. Quē deci⁹
post multa et varia tormēta
tradidit valeriano p̄fecto di-
cens Accipe oēs facultates
eius: ꝛ interfice eum crudeli
examinatiōe. ℟. Multi ceci
ꝛ imbecilles veniebāt ad cu-
stodiā laurētij ponebat ma-
nus curabat oīs. Et ideo a
militibus ꝯprehensus duce-
batur ad deciū. ℣. Iustin⁹ et
ypolitus rapuerūt corp⁹ lau
rentij ꝛ sepelierūt. Et. L. iij
Tunc valerian⁹ exq̄sita
facultate ypoliti iussit
euꝫ duci foras muros porte
tyburtine cum familia sua.
Ypolit⁹ vero cepit eos oēs
in dn̄o ꝯfortare. Iussit ergo
valerian⁹ vt in ꝯspectu ypo-
liti oīs capite trūcarentur
Et decollati sunt ꝓmiscui se-
xus numero decē ꝛ nouem.
Beatū vero ypolitū iussit ad
colla indomitoꝝ equoꝝ ꝑ pe
des ligari ꝛ sic ꝑ cardones ꝛ
tribulos trahi: q̄ dū trahere
tur emisit spm̄. Eadeꝫ nocte
venit iustinus pbr̄: ꝛ collegit
corpora sanctoꝝ in campo iu
xta nympham et in eodē loco
sepeliuit. ℟. Req̄situs a de-
cio scīs ypolit⁹ de corpore
laurentij vt q̄d sepelisset euꝫ
respōdit ypolit⁹ ꝛ dixit. Xp̄i
anus ego suꝫ ꝛ xp̄i martyrē
diligent̄ sepeliui. ℣. Miror
valde ait p̄ses vt q̄d ore pollu
to xp̄i martyrē noīasti. Xp̄ia
nus. Gl̄ia. Xp̄ia. Añ lau. ℣.
Iusti aūt i ꝑpe. In lau. an.
Preses dixit ad ypolitū fa-
ctus es insipiēs vt nuditatē
tuā nō erubescas. an. Dixit
ypolitus ad deciū nō me ex-
poliasti sed magis vestisti.
an. Cesar dixit ad ypolitum
nūc magus factus es: respō
dens ypolitus dixit ad deciū
non sū ego magus sed sū ser
uus dn̄i mei iesu xp̄i. ā. Ex-
pluꝫ merear fieri laurētij be
atissimi martyr̄. ā. Tūc va-
lerian⁹ in cōspectu ypoliti fa
mulos illi⁹ martyrizari p̄ce-
pit. hy⁹. cp̄m ꝛ ℣. de cōi. Bd
dn̄⁹. ā. Orauit scūs ipolitus
voce magna ꝛ dixit gr̄as ti
bi ago dn̄e meus iesu xp̄e q̄
fam̄los meos i ꝯspectu meo
pati video. Collcā vt̄s. Mē.
de sctīs gaugerico ꝛ lauren
tio cum suffꝛ. Ad hor. ā de
lau. cet̄a de cōi plimoꝝ mar
tyꝝ cū colletā ꝓpria vt̄s. Ad
vespas fit de sācto gaugeri
co nisi fiat de nr̄a dn̄a: sola ā
sup ꝑs fer. ā. Sctūs vir hy.
Cōfessor dn̄i. ā. cp. ꝛ ℣. Ora
ꝓ nobis. ō cōi vni⁹ ꝯfes. pōt.
Ad mḡt. ā. vna ō lau. Collā
Da nobis de festo. Mē. de

sancto eusebio ɔfesso. per ã. Justũ deꝰ. ℣. Amauit. Coll.

Deus q̃ nos bti eusebij ɔfessoris tui annua solẽnitate letificas: ɔcede ppitius vt cuiꝰ natalitia colimꝰ per eius ad te exẽpla gradiamur. Per xp̃z. Itẽ memo. de sctõ lau. cũ suffr. ¶ In vigilia assumptiõis btẽ marie virgis. Ad mat. fit de sācto gaugerico mõ supiꝰ p eiꝰ oc. declarato: cũ lec. de euã ɔc. vigi. Exurgẽs maria abijt i mõtana. ꝛc. quã ꝛ eiꝰ omeliã Morale est oibꝰ. repies ĩ. in festo visitationis. Et nota q̃ si hec vigil. acciderit i dñica fiet vt s. ordinat in dñica infra oct. sti gaugerici. Et erũt vltime lec. de euãgelio vigil. Euãgeliũ vero dñice leget i crastino assũptiõis. In lau. pino mẽo. de dñica. Item de sctõ eusebio. ꝛc. Ad ho. vt s. ¶ In solẽnitate dicte assumptiõis btẽ marie vgi. Ad p̃. Tota pulchra [mas vel. ã. es amica mea et macula nõ est in te. ps. v. laud. ã. Odor tuus sācta dei genitrix sicut odor balsami q̃si liliũ sic efflorebis sctã dei genitrix virgo allã. an. Virgo dei genitrix per quã lux oriri dignata est eterna itende supplicũ tuoꝝ p̃ces seruoꝝ vt per tua sācta suffragia mereamr possidere regna celestia. ã. Sctã maria succurre miseris iuua pusillaimes refoue flebiles ora p pplo infueni p clero infcede pro deuoto femineo sexu an. Btã dei genitrix maria virgo ppetua templũ dñi sacrariũ spũs sctĩ sola sine exẽplo placuisti femina iesu xp̃o ora p pplo interueni p clero intercede p deuoto femineo [sexu. Hyꝰ.

O gloriosa

O luce chorusca stirpis dauitice regia ples sublimis residens virgo maria supra celigenas etheris oẽs. Tu cũ virgineo mater honore ãgeloꝝ dño pectoris aulã sacris visceribus casta parasti natus hinc deꝰ est corpore xp̃s Quẽ cũctꝰ venerãs orbis adorat cui nũc rite genu flectitur oĩe a quo nos petimus te veniẽte abiectis tenebris gaudia lucis. Hoc largire pater lumis oĩs natũ per ppriũ flamine sacro q̃ tecũ niti da viuit in ethra regnans ac moderãs secla cũcta. Amẽ. [Cãm.

Quasi vitis fructificaui suauitatẽ odoris: et flores mei fructus honoris ꝛ honestatis: ego mater pulchre dilectiõis ꝛ timoris ꝛ magnitudinis ꝛ sācte spei ℟. Felix nãq3. vlti. õ matu. ℣. Exaltata es sctã dei genitrix. Sup choros angeloꝝ

ad celestia regna. Ad mgt. an. Paradisi porta per euã cũctis clausa est ⁊ p btãm mariã virginẽ iterũ patefacta ẽ Eusq̃ [allã. Collecta.
Deus virginalẽ aulã btẽ marie in q̃ habitares eligere dignatus es: da q̃s vt sua nos defensiõe munitos iocũdos faciat sue interesse festiuitati. Qui vi. Mẽo. de scis gauderico ⁊ laurẽtio. ⁊ dñica p̃. nus si fuerit. Ad ꝯpleto. sup nũc dimit. ã. Cũ iocũditate assũptionẽ. ⁊c. more sol. Ad mat. Inuita. Virginee castitatis auctorẽ. Adorem⁹ xp̃z saluatorẽ. p̃. Uen. In i. no. ã Exaltata es sãcta dei genitrix sup choros angelorũ ad celestia regna. p̃i poẽs noc. vni⁹ virg. an. Paradisi porte p te nobis apte sũt q̃s hodie g̃l'iosa cũ ãgel' triũphas ã. Sicut myrra electa odorẽ dedisti suauitatis sctã dei genitrix. ℣. Exaltata es sãcta dei gẽitrix. Sup choros an. ad ce. regna. Sermo beati hieronimi pbri. Lec. i.

Hodie gloriosa sp virgo maria celos ascendit: rogo gaudete: q2 vt ita fatear ineffabiliter sublimata regnat ĩ eternum. Regina mũdi hodie de terris ⁊ de p̃senti seculo nequã eripit: iterũ dico gaudete: q2 secura de ĩmarcessibili gloria ad celi iaz puenit palatiũ. Tu. ℟. Uidi speciosam sicut colũbã descẽdentẽ desup riuos aq̃rũ cui⁹ inestimabilis odor erat nimis ĩ vestimentis eius. Et sicut dies verni circũdabant eã flores rosarũ ⁊ lilia cõualliũ. ℣. Uiderunt eã filie syõ ⁊ beatissimã p̃dicauerũt ⁊ regine laudauerũt eã. Et sicut. Lec. ii.

Exultate ing̃ ⁊ gaudete ⁊ letet' ois orbis: q2 hodie nobis oibus eius infuenientibus meritis salus aucta est. Uobis quoq; diligẽtibus eam o paula ⁊ eustochiũ honor ⁊ virtus cũ ceteris virginibus sacris amplior p̃stat' et gr̃a. Idcirco dilectissime letamini ⁊ laudate: q2 si deum ore prophetico in sanctis suis laudare iubemi multomagis eũ in hac celebritate beate virginis matris ei⁹ oportet cũ hymnis ⁊ cãticis diligentius extollere: ac dignis deo iubilare p̃conijs ⁊ mysticis honorare muneribus. ℟. Sicut cedrus exaltata sum in libano ⁊ sicut cypressus in mõte syon q̃si myrra electa. Dedi suauitatem odoris. ℣. Sicut cynamomũ et balsamũ aromatizãs. De. L. iii.

Nulli igit' dubiũ q̃n totũ ad gloriã laudis xp̃i ptineat q̃cq̃d digne genitrici

sue impensū fuerit ac soléniter exhibitū. Ex quo timeo & valde ptimesco: vt dū eam laudare volo indign⁹ laudator inueniar: pfecto cū nec scitas vel facūdia suppetat vt beatā & gloriosā virginē digne laudare queā: qm̄ vt verū fatear qcqd humanis dici potest vbis minus est a laude celi q̄ diuinis est & angelicis excellētius pdicata et laudata pconiis: a pphetis qdē pnūciata: a patriarchis figuris & enigmatib⁹ psignata: ab euāgelistis exhibita & mōstrata: ab angelo venerabiliter atq officiosissime salutata. R. Que ē ista q̄ ascēdit sicut sol et formosa tanq̄ hierlm. Viderūt eā filie syō & btām dixerūt & regine laudauerūt eam. V. Sicut dies verni circūdabant eā flores rosarū & lilia cōuallium. Viderūt. In .ii. no. an. Spe tua & pulchritudine tua itēde psppe pcede & regna. an. Adiuuabit eā deus vultu suo deus in medio ei⁹ nō cōmouebit. an. Sicut letātiū oīm nostrū habitatio est in te scta dei genitrix. V. Assūpta ē maria in celū. Gaudēt āgeli laudātes. [bñ. do. L. iiii.

Preterea qlis & q̄ta esset vgo btā ab eodē angelo diuinitus declaratur cū ait. Aue maria gra plena dñs tecū bñdicta tu in mulierib⁹. Talib⁹ nāq decebat virginē oppignerari munerib⁹ vt esset gra plena q̄ celis gloriā / tris deū pacē q refudit: gentib⁹ fidē viciis finē: vite ordinē morib⁹ disciplinā. Et bñ āgelus ad vginem mittit: qr sp angelis cognata virginitas. Profecto in carne pter carnem viuere nō trena vita est sed celestis. Unde in carne angelicā gloriam acqrere: magis est meriti q̄ habere. Esse enim angelū felicitatis est: esse vero virginē virtutis. Utrūq tamē esse virginē vel angelū diuini muneris est officiū: nō humanū. R. Beatā me dicent omnes generationes qr fecit mihi dñs magna q potens ē Et sctm̄ nomē ei⁹. V. Et mia eius a pgenie in pgenies timētib⁹ eū. Et sctm̄. Lec. v.

Hanc rogo oms pariter festiuitatē gloriose semper virginis marie deuotissime celebrem⁹ qr hec est dies pclara in qua meruit exaltari super choros angelorū & puenire vltra q̄ nostre humanitatis est natura: vbi nō substātia tollitur sed glorie magnitudo mōstrat cum eleuatur in dexterā patris vbi christus pro nobis introiit fact⁹ pontifex in eternum ad celi

palatiū. Hec est inq̄ꝫ dies in q̄
vsqꝫ ad throni celsitudinē in
temerata ⁊ mater ⁊ virgo ꝓ-
cessit atqꝫ in regni solio subli
mata post xp̄m gloriosa rese
dit. ℟. Ornatā monilibꝫ fili-
am hierusalē dn̄s cōcupiuit.
Et vidētes eā filie syon beatissi
mā p̄dicauerūt dicētes vnguē
tū effusū nomē tuū. ℣. Astitit
regina a dextris tuis in vesti-
tu deaurato circūdata varie
tate. Et. L. vi.

Sicitaqꝫ
vbiqꝫ cōfidēter scā dei ca-
nit ecclesia: qd̄ de nullo alio
sctōꝝ fas est credere vt vltra
angeloꝝ vel archāgeloꝝ me-
rita trāscēderit: q2 ⁊ si simili
tudo repromittit sāctis veri-
tas non negat. Hoc quippe
p̄uilegium nō nature est sed
grē btē virginis marie: de q̄
natus est ip̄e deꝰ ⁊ homo: id-
circo ⁊ ip̄a plus est meritis ⁊
nō natura q̄ꝫ virgo et hō. Ah
o sctissime virgines tantam
ac talē virginē tamqꝫ p̄clarā
venerari multū cōuenit et vl
tra angelicā quodāmodo di
gnitatē q̄ntū fas est cū gau-
dio laudibꝰ dignissime effer-
ri: que vt diximus nō temere
xp̄i ꝑ grām supꝫ choros āge-
loꝝ exaltata deuotissime ho
die p̄dicatur: quia p̄cessit eā
dn̄s ac saluator noster ex ea
vera fide genitus ad celestia
vt pararet ei sicut ip̄e suis ꝓ
missit discipulis in ethereis
mansionibꝰ locū. Tu autem.
℟. Super salutē et oēm pul
chritudinē electa es a dn̄o ⁊
regina celoꝝ vocari digna
es. Gaudēt chori angeloꝝ cō
sortes et cōciues tui. ℣. Val-
de te oportet venerari q̄ tam
sctā ⁊ intacta es virgo. Gau-
dēt. Glia. Gau. In. iij. no. a.
Gaude maria vgo cūctas he
reses sola interemisti in vni-
uerso mūdo. a. Dignare me
laudare te virgo sacrata da
mihi virtutē cōtra hostes tu-
os. an. Post ꝑtum virgo inui
olata ꝑmansisti dei genitrix
intercede pro nobis. ℣. Ma-
ria virgo assūpta est ad ethe-
reū thalamū. In quo rex re
gū stellato sedet solio. L. vij.

Hodie idcirco dilectissi-
me btā virgo maria ele
uatur supꝫ choros angeloꝝ
vt possit speciē vultūqꝫ vide-
re saluatoris quē amauerat
quē cōcupierat ex toto desi
derio cordis. Nā si gaudiū
fit in celo de quolibet pctōre
cōuerso multomagis putan
dū pro tante virgīs exaltati
one et gloria qꝫ exultatio fit
in supnis. Cuiꝰ nimirū festiui
tas oīū supnoꝝ ciuiū est gra
tulatio: p̄sertim q2 eius cele
britas laus ⁊ fauor est salua-
toris. Unde credimus qꝫ nō
hūc tātū diē solēnē ducūt ꝓ

eius honore annuũ: vez ꝯti-
nuũ etiã et eternũ iocũdita-
tis ꝛ leticie veneratiõis obse-
quio cũ om̃i colunt tripudio
amoris ꝛ gaudij. ℟. Ista est
speciosa inter filias hierusalẽ
sic vidistis eã plenã caritate
et dilectione. In cubilibus ꝛ
in ortis aromatũ. ℣. Ista est
q̃ ascendit de deserto delicijs
affluẽs. In cubil. Lect. viij.

NEc immerito igit̃ oĩs
illa celestis ciuitas con
gratulatur ꝛ venerat̃ matrẽ
cui⁹ sup se adorat filiũ: ante
quẽ tremũt potestates ꝛ cur
uat̃ oẽ genu. De cui⁹ nimirũ
ascensiõe: multo admirãs in
tuitu secretorũ cõtemplator
celestiũ in canticis vidi inquit
speciosam ascendentẽ quasi
colũbã desup riuos aquarũ
Et vere speciosa vt columba:
q: illius speciẽ colũbe ac sim
plicitatẽ p̃monstrabat q̃ sup
dñm venit ꝛ docuit iohãnẽ q
hic est qui baptizat. ℟. Btã
es virgo maria dei genitrix
q̃ credidisti dño pfecta sũt in
te que dicta sũt tibi: ecce ex-
altata es sup choros ãgelorꝫ
Intercede pro nobis ad do-
minũ iesũ xp̃m. ℣. Beata et
venerabilis es virgo cui⁹ vi-
scera meruerũt portare dñz
Int̃cede. Lectio nona

ET bene desup riuos aq̃
rum: q: sup aquã refectiõis
educauerat eam dñs et nu-
trierat: ex qua multi deducti
riui oẽm irrigãt terrã delici-
arũ: ꝛ infũdũt ortũ volupta-
tis: quib⁹ quotidie lota ꝛ pfu
sa btã dei genitrix ascẽdit ho-
dierna die speciosa valde ꝛ ã-
mirabilis. Cui⁹ odor inestia
bilis erat nimis et ideo inef-
fabilis. Ad cuius pfecto fra
grãtiã odoris oĩs illa celestis
hierl̃m leta decurrit. Quam
circũdabãt flores rosarꝫ et li-
lia ꝯuallitũ eo q oẽs aĩe mar
tyrio rubicate eã et̃ ne dilecti
onis cõplectũtur amplexib⁹
et virgĩtatis splendore cãdi-
date: ac si lilia in valle hũili-
tatis enutrita circũdãt eam
veneratiõis gr̃a obseq̃ntes.
Recte igit̃ qm̃ btã dei geni-
trix mater ꝛ virgo fuit: in pa-
ce vitã finiuit. ℟. Felix nãq
es sacra virgo maria et om̃i
laude dignissima. Q: ex te or
tus est sol iusticie xp̃s de⁹ no
ster. ℣. Ora pro populo inter
ueni p clero int̃cede p deuo-
to femĩeo sexu sentiãt om̃es
tuũ iuuamẽ q̃cũq celebrãt
tuã assũptionẽ. Q:. Gloria.
Felix. Te deũ. Añ laud. ℣.
Hodie maria vgo celos ascẽ
dit gaudete. Quia cum xp̃o
regnat int̃nũ. De⁹ in adiu.
Assumpta [In laudib⁹. an
est maria in celũ gaudẽt an
geli laudãtes bñdicũt dñm.

pi sol. ã. Maria vgo assũpta
est ad ethereũ thalamũ in q̃
rex regũ stellato sedet solio.
ã. In odore vnguẽtoꝝ tuoꝝ
currim⁹ adolescẽtule dilexe=
runt te nimis. an. Bñdicta
filia tu a dño qꝛ ꝑ te fructuȝ
vite cõicauim⁹. ã. Pulchra
es ꝛ decora filia hiƚm terri=
bilis vt castroꝝ acies ordina
ta. Hy⁹. O q̃ gƚifica lu. vꝰ.

HEc est speciosi [Cpm.
or sole: ꝛ suꝑ oẽm stella
rũ dispositionẽ luci ꝯparata
īueniƚ ꝑor: candor est eni lu=
cis eƚne: ꝛ speculũ sine ma=
cula dei maiestatis. Deo g.
ꝟ. Post ptũ vir. Añ bñ⁹. ã.
Que est ista q̃ ascẽdit q̃si au
rora ꝯsurgẽs pulchra vt lũa
electa vt sol terribilis vt ca=
stroꝝ acies ordinata. Collã.

Venerãda nobis dñe hu=
ius diei festiuitas opẽ
cõferat sempiƚnã in q̃ sãcta
dei genitrix mortẽ subijt tẽ=
poralẽ: nec tñ mortꝭ nexib⁹
deꝑmi potuit: q̃ filiũ tuũ dñȝ
nrm̃ de se genuit incarnatũ
Qui tecũ vi. Mẽo. de oc. scõ
rũ gau. ꝛ laurẽ. ꝛ de dñica si
fuerit. Ad horas diei añe de
lau. Ad p̃mã ℟. Xp̃e fili. cũ
allã. ꝟ. Qui de vgine. ꝟ. Ex=
urge. ceƚa more so. ad. iij. cp̃

ORnatã monilib⁹ filiã hie
rusalẽ dñs cõcupiuit: et
vidẽtes eã filie syon beatissi=
mam p̃dicauerunt dicentes
vnguẽtũ effusum nomẽ tuũ
℟. Exaltata es scã dei ge=
nitrix super choros ãgeloꝝ
allã allã. ꝟ. Ad celestia reg=
na allã. ꝟ. Assumpta est ma
ria i celũ. Gaudẽt ãge. collã
Venerãda. ã. Ad. vi. cp̃m.

HEc est syon hodie celos
penetrãs: quam elegit
dñs in hereditatẽ sibi i sclm̃
sclĩ. ℟. Assũpta est maria in
celũ. Allã allã. ꝟ. Gaudẽt ã=
geli lau. bñdi. dñm. Allã. ꝟ.
Maria virgo assũpta est ad
ethereum thalamũ. In quo
rex regũ. &c. Ad ix. cp̃.

QUe est ista q̃ ꝓgreditur
q̃si aurora ꝯsurgẽs: pulchra
vt lũa: electa vt sol terribilis
vt castroꝝ acies ordinata vi
derunt eã filie syõ ꝛ btissimã
p̃dicauerũt ꝛ regine lauda=
uerũt eã. ℟. Maria virgo as
sũpta est ad ethereũ thala=
mũ. Allã allã. ꝟ. In quo rex
regũ stellato sedet solio Allã
ꝟ. Post partũ. Collectã vt s.
Ad. ij. ves. oẽs ãe de lau. sup
ꝑos de õmibus ves. hym⁹. O q̃

SIcut [gƚifica lu. Cpm.
cedrus exaltata sũ in li
bano: ꝛ q̃si cypssus in monte
syon: q̃si palma exaltata sũ
in cades: ꝛ q̃si plantatio ro=
se in hierico: q̃si oliua specio=
sa in campis: ꝛ q̃si platanus
exaltata suȝ iuxta aquã. ꝟ.

Exaltata es s. s. g. Añ mḡ. ā. Hodie maria virgo celos ascēdit gaudete qꝛ cum xpo regnat in eternū. Collā. Venerāda. vrš. Cōplero. vt heri. ¶ In crastino ꝛ poct. assūptiōis. Ad mat. Inuita. In honore btissime marie vgis Jubilem⁹ dño. p̄. Venite. In noc. an. sola vna ꝑ ordinē de noct. festi. sup. ix. p̄os. cū xv. añ lecti. frm fer. de fes. Tres lec. de subscripta legēda. R. de fes. successiue. Te deum. Añ lau. xv. Hodie maria celos ascē. In lau. sola ā. vna ꝺ lau. festi q̄ dicunt ꝑ ordinē ꝛ dicte repetunt. hy⁹. cp. ꝛ xv. de festo. Ad bñ⁹. ꝛ mḡt. dñr in ordine que sequunt. an. Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra oculi tui colūbarū. xv. Sicut liliū inter spinas sic amica mea int filias. an. Fau⁹ distillās labia tua spōsa ꝛ odor vestimētoꝝ tuorū sicut odor thuris. an. Emissiōes tue paradisus malorū punicoꝝ cū pomoꝝ fructib⁹. ā. Fōs ortoꝝ pute⁹ aq̄rū viuētiū q̄ fluūt impetu de libano. ā. Venit dilect⁹ me⁹ in ortū meū vt cōedat fructuꝫ pomoꝝ suoꝝ. ā. Veni i ortū meū soror mea spōsa messui mirrā meā cū aromatib⁹ meis. ā. Comedi fauū cū melle meo bibi vinū meū cū lacte meo. ā. Talis est dilect⁹ me⁹ ꝛ ipse est amic⁹ me⁹ filie hirłꝫ an. Ortus ɔclusus es dei genitrix ortus ɔclusus fons signatus surge ꝑpera amica mea. ā. Virgo dei genitrix per quā lux oriri. vt s̄i p̄mis [ves. festi. Collā.

Concede nobis q̄s omp̄s deus ad btē marie semꝑvirginis gaudia ecna ꝑtingere: de cui⁹ nos venerāda assumptiōe tribuis ānuā solēnitate gaudere. Per. Ad ho. vt in die cū hmōi collā. Cōcede. Ad vespas an. Assūpta est. sola sup p̄os fer. hy⁹ cp. de p̄mis ꝛ scdis ves. festi. successiue cū xv. de festo. Ad mḡ. an vna ꝺ p̄script]. collā. Cōcedē. s. ¶ In octa. scti laurētij fit memo. de eo ad vš ꝛ matu. p ā. sup mḡt. de p̄mis vel. ꝛ de bñ⁹ festi eiusdē. xv. Dispsit de

Beati lau[dit. Collecta rētij nos faciat domīe passio venerāda letātes: ꝛ vt eam efficacit recolam⁹ effici at promptiores. Per dñm. ¶ In octa. scti gaugerici fit similit memo. de eo in vespe. ꝛ mat. per an. super magt. ꝛ bñ⁹ cū xv. Ora p nob. ꝛ collā de festo. ¶ Itē agapiti mar. suo die fit mēo. ad ves. ꝛ mat. per ā. ꝛ xv. de cōi. Collecta.

Letet ecclesia tua deus beati agapiti martyri

tui cõfisa suffragijs: atq͡ ei⁹ pcibus gloriosis ꝛ deuota ꝑmaneat ꝛ secura cõsistat. P. Complet. nõ mutat. ¶ Dñica infra octa. assũptiõis. sabbato ad vš. sola ã. Assũpta ẽ sup ꝑos fer. hy⁹. cpm ꝛ ℣. de festo. Ad mgͫ. an. vna de predictis. Collecta. Concede. vtš. Memo. de tpe. Ad matut. Inuitatori. In honore. š. In singulis no. an. sola pͥma de quolibet noc. cũ ꝑis ꝛ ℣. ante lec. vt in fes. Sex lec. de legẽda subscripta. ꝛ tres vltime lec. de euãge. Intrauit iesus. cũ omel. Que ꝙppe vt subseqnt. Et nota ꝙ si festũ assũptiõis eueñ. in dñica omel. hmõi leget in fer. ij. et euãge. dñice in crastino oct. scti gaugerici. ix. ℟. ꝺ festo. Te deũ. Añ lau. ℣. de festo. In laudi. sola ã. Assumpta. Cetera vtš. Memo. de dñica. Ad hor. ꝛ scḋas vš. vtš. Sequtur omel. legẽda in dñica infra oct. vtš dictũ est. S. lucã

IN illo tpe. Intrauit iesus in quoddã castellũ ꝛ mulier qdã martha noĩe excepit illũ in domũ suã. Et huic erat soror noĩe maria. Et rel. Omel. vene. bede pbri.

Que ꝙppe iste dño dilecte sorores: duas vitas spiritales qbus in ꝑsenti scã exercetur eccſa demõstrant. Martha quidem actualẽ: qua ꝓximo i charitate sociamur: maria vero cõtẽplatiuã qua in dei amore suspiram⁹. Lec. viij.

Actiua etenĩ vita est panem esuriẽti tribuere: vbo sapiẽtie nesciẽtẽ docere errantẽ corrigere: ad humilitatẽ viã superbiẽtẽ ꝓximũ reuocare: infirmãtis curam gerere q̃ singulis qbusq͡ expediãt dispẽsare et cõmissis nobis q̃liter subsistere valeant preuidere. Lec. ix.

Contẽplatiua vero vita est charitatez qdem dei ꝛ ꝓximi tota mẽte retinere: sed ab exteriore actõe qescẽ soli desiderio cõditoris inherere vt nil iam agere libeat: nisi vt calcatis curis oĩb⁹ ad videdã faciẽ sui creatoris animus iardescat: ita vt iam nouerit carnis corruptibilis põdus cum merore portare: totisq͡ desiderijs appetere illis hymnidicis ãgelorũ choris interesse: ãmisceri celestib⁹ ciuib⁹ de eterna in cõspectu dei incorruptione gaudere. Tu aũt. ¶ Prima die vacãte per oct. L. i.

Beata dei gẽitrix q̃ adhuc tãtis in terra ꝑdicat laudibus nõ immerito credit hodierna die exaltata ꝛ clarificata q̃tũ nouit ille q eã elegit i sua sapiẽtia ꝛ disponit oĩa. L. ij.

Quod si in domo patris mãsiones multe sũt cre dim⁹ splendidiorẽ matri ho die filiũ pstitisse: quã sibi olĩ edificauit subnixã colũnis septẽ. In qua nimirũ domo parant nuptie ecclesiaꝝ dei ꝛ federãtur frenis celestia. Ideo nãq; vtero vginis spon so imortali vginitas ↄsecra tur: vt sit totũ celeste cõmer

Et ideo [tium. Lec. iii.
charissime celebremus solẽniter vginis festũ q̃ cele stem nobis vitã in terris ostẽ dit: qm̃ q̃ nõ nubẽt neq; nu bent erũt sicut filij dei. Nec mirũ si angelis cõparat vir ginitas q̃ angeloꝝ dño fede re copulat nuptiarũ. Et si q̃ libet virginitas tñ erigit vt angelis cõparet: multo ma gis beata ꝛ gl'iosa virgo que singulari cõmẽdat puilegio ꝛ imenso ditat matrimonio

Tu. Alia die noct. L. i.
Hec est huius psentis diei festiuitas in q̃ gloriosa ꝛ felix vgo ad ethereũ pue nit thalamũ. Que pfecto fe stiuitas: sicuti ꝛ vgo incõpa rabilis est ceteris virginib⁹: ita ꝛ incõparabilis est ista fe stiuitas oim̃ sanctoꝝ festiui tatibus ꝛ ãmirãda etiã vtu tibus angelicis. Propter qđ ex psona supnorũ ciuiũ i. ei⁹ ascẽsione ammirãs spũs sã ctus: ait in canticis. Que est ista que ascẽdit per desertũ q̃si virgula fumi ex aromati

Et bñ [bus. Tu. R. ii.
q̃si virgula fumi ascen dit: quia gracilis ꝛ delicata: qꝛ diuinis extenuata disci plinis. Etenim ↄcremata i tus in olocaustũ: incẽdio piĩ amoris ꝛ desiderio charita tis. Et virgula inqt fumi ex aromatib⁹. Nimirũ qꝛ mul tis repleta erat virtutũ odo rib⁹ manãs ex ea fragrabat suauissim⁹ odor etiã spiriti

A [bus angelicis. Lec. iii.
Scendebat aũt de de serto pñtis secli virga de ra dice iesse exorta: sed mirabã tur electoꝝ aie pre gaudio: q̃ nã esset que etiã meritorũ virtutib⁹ angelorũ vinceret dignitatẽ. De q̃ rursus spũs scũs in eisdẽ canticis. Que est ista inqt que ascẽdit qua si aurora ↄsurgens pulchra vt luna: electa vt sol: terribi lis vt castroꝝ acies ordinata

Ad [Tu. Itẽ. Lec. i.
mirat aũt spũs sctũs: qꝛ oms de ascẽsu hui⁹ virgi nis ãmirãtes facit ꝙ q̃si no ui diluculi aurora rutilãs as censu suo resplẽdeat: multis freta ꝛ vallata sãctoꝝ agmi nibus. Unde dicit: vt castro rum acies ordinata. Tu au tem. Lectio secũda.

Siquidez terribilis suis facta virtutibus beata virgo maria: vt castrorū aciēs admodum ordinata hinc inde sanctorum angelorum fulta presidiis pulchra vt luna immo pulchrior luna: qr tā sine defectu sui choruscat celestib⁹ illustrata fulgorib⁹ Electa [Tu aūt. Lec. iii. vt sol fulg ore virtutum qr eā elegit sol iusticie vt nasceret ex ea. Ad cui⁹ pfecto exequias q̄tū fas est credere famulabātur angeli ⁊ vniuerse celoꝝ cōgratulabāt curie. Nec mirū: qr honor matris ei⁹ est: q̄ est natus ex ea: quē oīs celoꝝ ordo venerat ⁊ adorat sup se eleuatū cū pre in sede maiestatis. Itē alia die. Lectio prima.

Legim⁹ ergo q̄ sepe ad funera ⁊ ad sepulturas quorūlibet sctōrū angelos aduenisse: et ad exequias eoꝝ obsequia pstitisse: necnō ⁊ aīas electoꝝ vsqꝫ ad celos cū hymnis et laudib⁹ detulisse: vbi ⁊ vtriusqꝫ sexus chori cōmeorant frequēter auditi: laudes cecinisse. In ea pspicacius multo: nōnūq̄ eos lumīe resplenduisse: insup ⁊ adhuc viuētes i carne ibidē miri odoris fragrātiā diuti⁹ psēsisse.

Quod si ad [Lect. scda. recreandā spem ⁊ corroborandā fidem interdū astātium: saluator noster xp̄s ob merita suorū amplius cōprobanda: talia et tanta dignatus est exhibere: p suos celi ministros circa defūctos: q̄to magis hodierna die credēdum miliciā celorum cū suis agminib⁹ festiue obuiam aduenisse genitrici dei: eāqꝫ ingenti lumine circūfulsisse et vsqꝫ ad thronū olim sibi etiā ante mūdi cōstitutionē paratum cū laudib⁹ ⁊ cāticis spūalibus pduxisse. Lectio tcia

Nulli dubiū q̄n oēm illā celestē hierusalez tunc exultasse ieffabili leticia: tūc iocūdatam esse inestimabili charitate: tūcqꝫ cū oīni gratulatiōe iubilasse: quoniā festiuitas hec que nobis reuoluitur annua: illis oīnibus facta est continua: nec immerito. Creditur eniz q̄ saluator oīm ipē quātū datur intelligi: per se tot⁹ festiuus occurrit: et cū gaudio eam secū in throno collocauit. Alias autē quomodo impleuisse credi tur quod in lege precepit honora inquit patrē tuū et matrē tuā. Tu. Itē alia die. l. i.

Porro q̄ patrez honorauerit filius ipē sibi testis est cū ad iudeos ait Ego gloriam meaz nō quero: est qui querat ⁊ iudicet: sed ego ho-

norifico patrẽ meũ ⁊ vos inhonorastis me. De matre vero dicit euãgelista cum rediret vẽiẽs nazareth ⁊ erat subdit⁹ illis. Tu. Lectio secũda

Sed alis est natura qua deus pater secũdum se honorat alia qua idẽ parentibus subditur. In vtraqꝫ tamẽ vnus idemqꝫ xp̄us creditur: eo qꝫ verbũ caro factum est ⁊ habitauit in nobis vnus emanuel quod est nobiscum deus. Tu autẽ. Lectio tcia.

Hanc quippe vnionẽ diuinitatis atqꝫ hũanitatis inconfusam indiuisãqꝫ: fides catholica seruat: quã sane intelligẽdo cognoscit naturalis: atqꝫ secũdũ subsistẽtiã ꝯuentio vnitatis: vt neqꝫ cõuersio in alterutrũ duarũ substantiarꝫ recipiat neqꝫ diuisio. Jn alia die. L. i.

Sic nanqꝫ credere honorare est matrẽ dñi: que ⁊ deũ nobis genuit et hoiem: neqꝫ hoiez sine deo: neqꝫ deũ sine hoie: sed deũ ⁊ hoiem vnũ et verũ iesũ xp̄m. Alioquin dei genitrix dici nõ posset: quod multi hereticorũ negare conati sũt: nisi vere deũ genuisset incarnatũ. Lect. ij.

Et propterea in xp̄o duas recte cõfitemur natiuitates vnaz videlicet de p̄re sine initio et sine tp̄e: sempiternã coeternãqꝫ deo patri: alterã de matre cũ tempe: quando miserationẽ induẽs ⁊ miaz spõtanea volũtate ad nos descẽdit natus homo deus: ac per hoc iuxta veritatẽ: ⁊ matris gestatur vtero qui semp̄ de⁹ agnoscitur. Lectio. iij.

Hinc etiã cum theotocõ eam veraciter cõfitemur: dei scilicet genitricẽ: necnõ ⁊ cristothocon: non qꝺ verbũ carnez secũ detulerit: neqꝫ olim p̄fate carni copulatus sit sed tũc quãdo verbũ caro factũ est: ex carne virginis diuinitatis atqꝫ humanitatis substantia in vtero: ita incõfuse vnitur vt vna p̄sona sit deus et homo xp̄s. Ex duab⁹ si quidem naturis sine cõfusiõe alterius non nisi vnus inuenit iesus xp̄us manens deus in forma dei qui semetip̄m exinaniuit formã serui accipiẽs manẽs idẽqꝫ vnus in forma serui quã suscepit. Totus q̄ppe deus carne virginis de q̄ natus est ⁊ tot⁹ hõ. Tu ãt.

Nota qꝫ si octa. assũpt. accidant in dñica celebrant sabbato p̄cedẽti. ꝓpter solẽnitatẽ recolec. festorꝫ marie qꝺ sẽper debet celebrari dñic. iiij augusti. ¶ Jn octa. assump. Ad p̄mas vš. ãe. p̄s. hy⁹. cp̄. ℟. ⁊ ℣. de p̄mis vesp. festi. A̅d magt. ã. Aĩa mea liquefctã ẽ

vt dilectus locutus est: q̄siui et nō īueni illū vocaui ⁊ non respondit mihi īuenerūt me custodes ciuitatis ꝑcusserūt me ⁊ vulnerauerūt me tulerūt palliū meū custodes muroꝝ filie hierl̄m nūciate dilecto qꝛ amore langueo. collā. Cōcede. vr̄s. Mēo. de sc̄tis tymotheo ⁊ simphoria. p an. Ibat simphorianꝰ īnocēs ad victimā ⁊ quasi ouis ductus ē ad immolādū. ℣. Iustoꝝ. Collā

AUxiliū tuū nobis dn̄e q̄s placatus impēde et intercedente beato tymotheo martyre tuo dexteraȝ super nos tue ꝓpiciatiōis extēde.

SAncti martyrꝭ tui simphoriani dn̄e qm̄s venerāda festiuitas salutaris auxiliū nobis p̄stet effectū. p d̄;

Cōple. vr̄s. Ad mat. Inuit. In honore. In. i. no. ā. Ecce tu pulchra. an. Sicut lilium an. Fauꝰ distilās. vr̄s p octa p̄ vnius vgi. ℣. Exaltata es scā dei geni. sup cho. an. Ad

DE sc̄tissimo [Lec. p̄ma

DE igit corꝑe ꝑpetue virginis marie eiusq̄ sacre anime assūptione q̄ꝫtum dn̄s donauerit loqui suscipiētes hoc p̄mum dicimꝰ: qꝛ in diuinis scp̄turꝭ postq̄ dn̄s ī cruce matrē discipło cōmēdauit: vt castitas castꝭ tueret obsequiīs nichil repit ex ea p̄ter qd̄ lucas cōmēorat in actibꝰ aplorū ꝯmēoratis eisdē noīatim dicēs: hi oēs erāt ꝑseuerantes vnanimit in oronibꝰ cuȝ mulieribꝰ ⁊ maria matre iesu et f̄ribus eius. Tria p̄ma ℟. de festo. Lect. scd̄a.

HOc dicimꝰ qꝛ q̄ magna sūt tanto cautiꝰ tractāda existūt: q̄nto sp̄alibus auctoritatis testioniīs nō possūt adliq̄duȝ roborari. Quid ergo dicimꝰ de marie morte: quid de eiꝰ assūptiōe dicēdū est vbi nihil diuina scriptura cōmēdat: nisi querēduȝ ratiōe q̄d cōsentiat veritati: fiatq̄ ipsa veritas auctoritas: sine qua nec est nec valet auctoritas.

MEmores [Lectio tcia.

MEmores conditiōis hūane beataȝ virginē mortē subisse tēporalem dicere nō metuimꝰ quā certe eiꝰ filius qui deꝰ et homo est lege sortꝭ hūane sustinuit: ⁊ hoc qꝛ homo de eiꝰ susceptus ⁊ ꝓfusus est vtero. Sed si dicimꝰ eā mortis vinculis teneri et resolutā in cōmunē putredineȝ vermiū ac cinerū: librandū est si ꝯueniat tante scitati tanteq̄ aule dei p̄rogatiue. Scimꝰ eni dictū p̄mo parēti puluis es et ī puluerē ibis Quod si d̄ morte dicit gn̄alis est sētētia: si de resolutōe in puluerē hanc cōditionē xp̄i caro euasit de

carne marie sumpta que cor ruptionẽ nõ sustinuit. Tu aũt In .ij. noc. an. Emissiões an Fons ortorꝝ. an. Venit dilectus meus. vr̃s. ℣. Exultent iusti. Deĩ lec. de s. Lect. iiij

Um aduersus xp̃ianuz nomẽ dire ꝑsecutiõis ꝓcella detonaret: ⁊ ad delẽdã religionẽ xp̃iane legis impe rij sui decreta cõuerteret: in augustudunẽsi vrbe sanctus simphorianus cõprehensus tenebat ⁊ heraclio consulari ꝑsentat. Cui dixit heraclius Nomẽ cognationẽq̃ tuã de signa. Ille r̃ndit. Symphorian⁹ dicor: xp̃ian⁹ sũ. Cũq̃ diis sacrificare cõtẽpsisset: iudex iracũdie furore succẽsus dixit. Symphorian⁹ qui sacris altarib⁹ irrogauit iniurias: gladio vltore feriat. ℟. Gloriosa genitrix symphoriano dixit sursũ cor suspende fili Tibi vita nõ tollit sed mutat in meli⁹. ℣. Resume constãtiã fili timere nõ possum⁹ mortem q̃ sine dubio ꝑducit ad vitam. Tibi. Lectio q̃nta

Ic data sentẽtia dñi beat⁹ vir duceret ad victimam venerabilis mater sua de muro nota illũ voce cõmonuit dicens. Nate nate symphoriane sursũ cor suspende Aspice illũ q̃ regnat in celis hodie tibi vita nõ tollitur sed mutat. Si ꝑdurauerĩ hodie nate: ad sup̃nã nobilitatẽ felici cõmutatione migrabis. Tu aũt. ℟. Tu vir symphoriane mẽtẽ ⁊ oculos ad astra suspende. In tormẽtis forti inuẽtus in infantia meruisti coronã d̃ manu dñi. ℣. Symphorian⁹ trahit ad coronaz martyrii btã mater sua votũ vouit dño. In tormẽ. L. vi.

Ic sctũs symphorian⁹ extra murũ ductus ⁊ a ꝑcussore suo prostrat⁹ purpurei quoq̃ sanguis sui vnda ꝑfusus a religiosis viris inde sublat⁹ est. Sic iã martyr delatus ad fontẽ q̃ extra publicũ campũ est ⁊ ibi in ꝑua cellula sepultus innumeras curatiões meritorũ suoꝝ virtute dissemiauit: ꝑ dñm nostrũ iesũ xp̃m q̃ est vita oĩm sine fine sctõꝝ ⁊ regnat cũ patre in vnitate sp̃ũs scti de⁹ ꝑ oĩa secula seculoꝝ amẽ. Tu aũt. ℟. Dũ btũs vir symphorianus duceret ad victimã venerabilis mater sua de muro sedula illũ voce p̃monuit dicẽs nate nate symphoriane. In mẽte habe deũ viuũ. ℣⁹. Tu vir symphoriãe mẽtẽ ⁊ oclos tuos ad astra suspẽde In mẽte. In .iij. no. an. Veni in ortum. an. Comedi fauum an Talis est dilectus. ℣. Maria virgo ascen. Scdm lucam.

T

IN illo tēpe. Intrauit iesus in quoddam castellū et mulier quedā martha nomine: excepit illū in domum suā. Et reliqua. Sermo ancelmi canturieñ. archiepi.
In scriptura sacra res vna et eiusdem locutiōis inuenitur diuersa significare: sicut leo hedus: ignis: aqua: vel etiā sol et alia multa. Est enim leo de tribu iuda: est leo qui circuit querens quem deuoret Tria vltima ℟. de festo vīḡ.
Est hedus [Lect. viii. emissarius qui peccata nostra portauit: est hedus a sinistris qui dānatur. Est ignis quē dñs misit in terram et quē vult vt ardeat: ē ignis qui sup impios cadit vt non videāt solem. Est aqua cuius flumia fluūt de ventre credē tis: est aqua cuius tempestas nō nos demergat. Est sol iusticie qui nos illuminet: ē sol qui nos non vrat p diem Tu
Dicet ergo [Lectio. ix castellum alias malū significet vt est illō de quo dicitur. Ite in castellū: vbi additur quod contra vos est: et plane manifestat qd significet tñ hoc castellū in qō itrauit iesus singularē et intemeratā virginē eiusdē iesu genitricē salua scripturarū regula per similitudinē accipimus Castellū eni dicitur quelibet turris et murus in circuitu eius que duo inuicē sese defēdūt: ita vt hostes p murū ab arce et a muro p arcē arceantur hmōi castello nō icōgrue virgo maria assimilatur: quam virgitas mentis et corporis ita quasi murus vndiq vallauit vt nullus vnq libidis esset ad eā accessus nec sēsus eius aliqua corrūperet illecebra Te deū. Añ laud. ℣. et in lau v. añe. hy⁹. cap. et ℣. de festo Añ bñ⁹. an. Descēdi in ortū meū vt viderē poma cōualliū et inspicerem si floruissent vinee et germiasset mala puniça reuertere reuertere sunamitis reuertē reuertere vt intueamī te. Collecta. Cōcede Mēo. de sctis p an. Gloriosa genitrix symphoriano dixit sursū cor suspēde fili tibi vita nō tollitur sed mutat in melius. ℣. Gloriosus de⁹. Due coll. vīḡ. ad ves. Ad hor. vt in fes. cū dcā collā. Cōcede. Ad. ij. ves. oēs āe de lau. pi. hy⁹. cp. et ℣. de. ij. ves. fes. Añ mḡ. an Virgo prudētissima quo progrederis quasi aurora valde rutilās filia syon tota formosa et suauis es pulchra vt luna electa vt sol. collā. Cōcede vīḡ. Mēo. de sctis thymo. et apolin. per. an. Gaudēt i celis. ℣. Iustoꝝ aīe. Collecta.

DEus q̄ nos ānua btōrū martyꝝ tuorū thymothei ⁊ apollinaris solēnitate letificas eoꝝ q̄s cōtinua intercessiōe sup nos miam tuā multiplica: vt quorū patrociniis gratulamꝰ suffragiis etiā perpetue salutis auxilium nobis adesse sentiamꝰ. Per dn̄m.

¶ Thymothei ⁊ apollinaris mart. Ad mat. Inuit. Regē marty. cū noc. fer. ⁊ .iii. lect. de euāge. vigil. Ego sū vitis vera. q̄re supra in vigil. vniꝰ vel pl'ioꝝ aplorū de cōi. cetera ptotū ad mat. et hor. de cōi pl'ioꝝ martyꝝ cū collā ppria vn̄. Et nota q̄ si hec vigi. sci bartholo. in dn̄ica euen. p̄termittit hmōi euāge. ¶ Nota etiā q̄ si fes. scōꝝ bartholo. vel augus. in dn̄ic. eue. trāsferūtur festū scꝫ bartho. ad feriā scdam seq̄n. Et festū augus. ad sabbatū p̄cedens. ¶ Bartholomei apl'i. Ad p̄mas vel aīa et ṗi fer. hyꝰ. cap. ℟. Gregem. ℣. et añ mḡt. an. totū de cōi aploꝝ. cū. Collecta.

OMnipotens sēpiterne deꝰ qui huius diei venerādam sanctāq3 leticiā i btī apostoli tui bartholomei festiuitate tribuisti: da ecclesie tue q̄m̄s ⁊ amare q̄d credidit: et p̄dicare quod docuit. p d. Mēo. de scō audoeno epō ⁊ ɔfes. p an Iste est. ℣. Amauit. Collectā: Da q̄s. de cōi. Ad matu. Inuita. añe ṗi per om̄es noct. et ℣. ante lect. cum .ix. ℟. de cōi apostoloꝝ. Lectio prima.

INdie tres esse ab hystoriographis dicūt. Prima ē idia q̄ ad ethiopiā mittit: scd̄a que ad medos: tercia que finem facit. Naꝫ ex vno latere tenebraꝝ regionē gerit: ex alio latere mare occeanum. Tu aūt. Lectio secūda

IN hanc ergo indiam ingressus est bartholomeus apostolus. Ingressusq3 ē tēplū in quo erat ydolū astaroth ⁊ quasi peregrinꝰ ibi manere cepit. In hoc ydolo demon talis erat qui diceret se curare languētes: sed hos sine dubio q̄s sanare videbat ipe ledebat. Lect. tercia.

ERant ibi inhabitantes sine deo vero: et necesse erat vt a deo falso ludificarēt. Deus eni falsus hac arte illudit illos qui verū deū nō habent facit eis dolores: infirmitates: damna: pericula: et dat respōsa: vt sacrificēt ei quasi sanent ab eo. Hoc videt stultis q̄d sanent ab eis: illi aūt non sanādo subueniūt: sed a lesiōe cessando Et cū desinūt ledē curasse putāt. L. iiii

FActū ē āt vt scō bartholomeo aplo ibi manente nulla responsa daret astaroth: ⁊

nulli poterat ex his quos leserat subuenire. Cũq3 iã plenum esset de languentibus templum: et quotidie sacrificãtibus: nullum daret astaroth respõsũ: infirmitate cogente ex longinqs regiõib9 adducti iacebãt. Lec. v.

SEd cum in ipm templũ nullũ posset dare demõ respõsum: et neq3 sacrificãdo neq3 seipos more solito laniando: prexerũt in aliã ciuitatẽ vbi alius demon colebatur cui nomẽ erat berith: et illic sacrificãtes cepert inqre: re qre deus eor astaroth eis nõ daret respõsũ. Lec. vi.

REspondens eis berith dixit. De9 vester sic captiuus et religatus cathenis igneis ɔstrict9 tenet: vt neq3 suspirare audeat neq3 loq ex illa hora q ibi apłus dei bartholomeus ingressus est. Dicunt ei. Et qs est iste bartholomeus? Respõdit demon amicus dei oipotentis: et ideo huc venit ad istã puinciã vt omnia numina q colũt indi seuacuet. Lec. vii.

DIxerũt aũt cultores ydoli Dic nobis signa eius vt possim9 inuenire eũ: q2 inter tot hoies nõ possum9 eũ inuenire. Respõdẽs aũt demõ dixit. Capillo nigro capitis et crispo: caro candida: oculi grandes: nares eqles et directe: aures coopte crine capitis: barba plixa habẽs paucos canos: statura equalis q nec lõga possit nec breuis aduerti: vestit colobio albo clauato purpura. Cẽties flexis genib9 per diẽ: centies p noctẽ orat deuz. Vox ei9 qsi tuba vehemẽs est. Ambulãt cũ eo angeli dei q non pmittunt eũ fatigari nec esurire. Lec. viii.

REuertẽtes autez ceperũt circuire oim peregrinor vult9 et habitus et per duos dies nõ inuenerũt eũ. Factũ est aũt vt qdam plen9 demonio clamaret et diceret. Apłe dei bartholomee: icẽdũt me orones tue. Tũc apłus dixit ei. Obmutesce et exi ab eo. Et stati liberatus est homo q p multos dies fuerat fatigatus a demonio. Polemi9 autẽ rex puincie cũ haberet filiã lunaticã: nũciatũ ẽ illi de hoc demonioso. Et misit et rogauit apłm dicens. Filia mea male vexat petovt sicut hũc liberasti ita et liberes eã. L. ix

EXurgẽs aũt apostolus perrexit ad puellã. At vbi vidit eã cathenis strictã [eo q omes morsu attrectabat: et quos pot tenere sciebat] iussit eã solui. dicũt ei ministri. Et qs ausus est ma

num mittere ad eā? Dicit eis
apls. Iā vinctū teneo inimi
cū q in ipa erat. Iterꝫ soluite
eā ꝛ leuate ꝛ reficite: ꝛ crasti
na die adducite ad me. Eun
tes aūt fecerūt sicut iussit a-
postolus ꝛ vltra eā nō potuit
vexare demon. Rex aūt po-
lemius signis ꝛ p̄dicatiōib⁹
btī apostoli bartholomei ad
dn̄m cōuersus vna cū vxore
sua ꝛ duob⁹ filijs ac oīm po-
pulo ciuitatis credēs bapti-
satus est: ꝛ deposito dyade-
mate capitis cepit aplm nō
deserere. Tu. ℟. Gregē tuū
Te deū. Ad laū. ℣. Dedisti
hereditatē. In laud. an. ꝛc.
totū de cōi cū ppa coll. Oṗs
vrā. Mēo. audoeni epī. p an
Euge serue. ℣. Justus ger.
Collā. Da quesumus. de cōi
ad ho. ꝟ dcō cōi aplōꝝ cū col
Oṗs. Ad. ij. vesp. ā. Jurauit.
cū al. ꝛ p. hymno cp. ℣. ꝛ an
mgt. ā. de dicto cōi. Collectā.
Oṗs Cōpleto. sol. ¶ Kune-
gūdis virginis nisi fiat ꝟ no
stra dn̄a. Ad matut. totū de
cōi vni⁹ virgi. nō mar. cū no.
fer. ꝛ. iij. lec. de tpe. ꝛ ad ho.
ssr. ¶ In solēnitate recolle
ctiōis festoꝝ btē marie: q ce-
lebratur dn̄ica. iiij. augusti.
Ad. i. vs sup ps. v. lau. an.
Tenebre diffugiūt mūdo co
lor redit maria cōcipit luci-
fer exurgit. an. Solē iusticie
regem paritura supmū ꝟgo
dei genitrix gaudēs ꝓcedit
ad ortū. ā. Gabriel archan-
gelus mariā salutat verbuꝫ
caro factū est ꝛ mūdus exul
tat. an. Nō ꝯcaua valliū nō
ardua mōtium virginē reti-
nent qn regis ꝛ militꝫ mrēs
se salutēt. an. Virgo puerū
sistit in templo ipm suscipit
¶ vir timoratus. Hym⁹.
Gaude redēpta plebsq
celicola: festa marie iubila
voce: mēte tripudia cantica
psalle. Nube depulsa āgelus
nunciat ortū aurore: lucifer
splēdet: genitrix exurgit ꝟ a
tura solē. Ad quā desup ar-
changelū mittit salus hoīs
ꝑgit ad anū puella grauida
obsecutura. Virgo pudica
manib⁹ attollit ꝓlē ad aram
p̄mia celi sup̄ma recipit vir-
gula fumi. Gloriā trine mo-
nadi canam⁹ corde deuoto:
pr̄i et nato necnō paraclito
oīne per euū. Amē. Cpm.
Signū magnū apparu-
it in celo mulier amicta
sole: ꝛ luna sub pedib⁹ ei⁹ et
erat in capite ei⁹ corona stel-
larū duodeci. Deo grās. ℟.
Surge ꝓpera colūba mea
speciosa mea amica mea Ve
ni de libano veni coronaberꝭ
℣. Pulchra es soror mea spō
sa suauis ꝛ decora sicut hie-
rusalem filia syon. Veni. ℣.

Ora ꝓ nobis sctã dei genitr. Ut digni. Ad mg. an. Uidi speciosã sicut colũbã ascẽdẽtem desuper riuos aqrũ cuius inestimabilis odor erat nimis in vestimẽtis ei⁹ ⁊ sicut dies verni circũdabãt eã flores rosarũ ⁊ lilia cõuallirũ. Collecta.

Deus q̃ nos ꝯceptionis natiuitatis / ãnũciationis / visitatiõis / purificatõis ⁊ assumptiõis beate ⁊ gloriose marie virgĩs gaudia et solẽnitates recolẽdo letificas ꝯcede nobis sic laudibus ei⁹ et seruitio digne insistere: vt eã i oĩni necessitate ⁊ angustia ⁊ p̃cipue in hora mortis p̃sentẽ ⁊ auxiliatricẽ sentiamus: ⁊ tecũ post mortẽ ꝑpetuã ⁊ cũ ipsa gaudere mereamr i celis. Per do. Mẽo. de tpe ⁊ de scto p̃sente. Ad ꝯpleto. sup nũc dimit. ã. Cũ iocũditate solẽnitatẽ festoꝝ btẽ marie celebrem⁹. ⁊c. solito. Ad mat. Inuit. Festa genitricis dei recolẽtes. Iubilemus ei spũ feruẽtes. p̃. Uenite. In pmo no. ã. Uirga florẽ paritura de sterili formatr vt hũana genitura rite reparetur. Et p oẽs noc. vnt⁹ virg. ã. Anna parit ioachim virgã q̃ dirigit orbẽ. ã. Angelus mittitur ab arce sydereũ spũs obumbrat virginis vterũ. V. Diffusa est. Lectio pma

Omnes pietas diuina hominẽ quẽ ad imaginẽ sui creauerat feceratq ꝑinde sue grĩe participẽ in etnũ perire: misereri disposuit cũ venit plenitudo tpis: ne i bñplacito ope ꝑpetuã sustineret iacturã. Et apponẽs cogitare cogitatões pacis vt salua iusticia ipm redimeret mortem quã debebat nec soluere poterat: pati decreuit: q̃tin⁹ q̃ illi inflicta erat ad penã fieret in salutẽ: ⁊ tũc mors mortua esset qñ vita moreretur. Tu. R. Oẽs dñs hoĩs lapsũ miseratus. Dat sterili vires ex cano ꝯcipiẽdi. V. Illã que nras mẽtes sustollet ad astra Dat sterili. Lec. secũda

Elegit nãq misericors ⁊ miserator dñs ex omni gente populũ sibi peculiarem ex quo nasceret: tribũ ⁊ familiã: regalem scilicet ⁊ sacerdotalẽ: q̃ erat sacerdos ⁊ rex futurus. In qb⁹ ipe q̃ nouit q̃ sunt eius ioachim ⁊ annam hoc decorauit honore: vt essent parẽtes matris ei⁹ quos tñ ad tps fecũditate p̃uauerat: vt postmodũ fieret mirabilior partus. Sed illos ppt hoc saturauerat obprobriis: vt tpe partus gratior esset leticia. Tu. R. Ad nutũ dñi nr̃m ditantis honorem. Sicut spina rosã genu-

sciudes mariã. ℣. Ut vitium virtus operiret grã culpam. Ecce. [Sicut. Lec. iij.

Addit angelus circũfult⁹ lumine: turbatos confortat: nũciãs eis q filiã generarẽt saluatorem mũdi signaculo virginitatis illibato pariturã: aduocatã peccatoꝝ: miseroꝝ cõsolatricẽ: dei mediatricem ⁊ hoĩs q̃ maria vocaretur. Juxta ꝓmissũ angelicum anna cõcepit et peperit mariã singulari prerogatiua benedictam: q̃ ab originali pctõ preseruatã sancta vniuersali synodo hoc attestante. Que nec ꝓmã similẽ habuit nec habebit sequẽtẽ. Hec est enĩ quã splendor glorie ⁊ figura substãtie patris filius eius elegit in matrẽ. Hec est virga de radice iesse egressa spirãs florẽ sup quẽ requieuit spũs dñi. ℟. Suscipe virgo verbũ qđ tibi ab angelo transmissũ est. Non es dubia de exemplo nec incredula de oraculo nec incerta deneficio. ℣. Ecce ancilla domini fiat mihi ẽm verbũ tuũ. Non es. In ij. noc. an. Festinat ad cognatã virgo fecundata illumiat baptistã stella semꝑ clara. an. Femina vet⁹ sed noua mater virginẽ leta suscipit ⁊ pat. an. Uirgo mater filium nõ subdita legi representat in templo summo deo patri. ℣. Audi fi. L. iiij.

Omnes dei genitricis virtutes recolim⁹: sepius amplectim iugiꝭ miramur: sed nobis miseris peccatoribus mĩa dulcius sapit. Illi vero qui se humiliatur⁹ erat vsq ad mortẽ ꝑ nobis supra ceteras placuit humilitas. A throno glorie gabriel archãgelus mittiꝭ ad vginẽ q̃ ex voluntate pr̃is coopante spũ scõ filiũ dei ɔcipet pareret q ⁊ inuiolata permaneret Que humiliꝭ ɔsẽtiẽs ɔcepit in vtero emanuelẽ iã vtiq nobiscũ deũ. Ut sicut ꝓma mulier mortẽ ĩtulerat mũdo: sic hec scđa ꝑ hũilitatẽ afferret illi salutẽ. ℟. Ibo ad montẽ myrre mõtẽ in quo beneplacitũ est deo habitare ĩ eo. Et videbo hoc verbũ qđ factũ ẽ qđ dñs ostẽdit mihi. ℣. Uiã mãdatoꝝ tuoꝝ cucurri cũ dilatasti cor meũ. Et vi. L. v.

Memor maꝭ dñi q eius cognata diu sterilis cõceperat ⁊ erat mẽsis sextus illi itineris impauida festinãter ꝓcedit ad domum zacharie salutat elyzabeth matrẽ baptiste. Cuius voce virgines ɔsecrat⁹ et exultãs puer ꝓ gaudio aŭ eã dñm gestãtẽ reuerenter procumbit. Ipsa ꝓus salutauit elizabeth: vt

sermo ꝓcedẽs de vtero mr̃is
dñi ꝑ aures elizabeth ad io-
hãnẽ descẽdẽt ⁊ eũ vngeret
in ꝓpheram. Nam mox post
salutatiõez iohãnes ꝓphera
uit: nõ voce sed motu. Ista sẽ
tiens mater illius tantã ad-
mirãs dignitatẽ exclamat.
O virgo et vñ hoc mihi q̃ mi-
litẽ porto: vt veniat mater re
gis oĩz ⁊ dñi mei ad me? Cui
virgo dicẽ potuit. Sine mo-
do: ego puer ꝑ io tuo assistam
ego famulatũ p̃bebo: ego p̃-
cursorem videbo saluatoris.
Nũc de terra leuabo ip̃m qui
viã dñi p̃parabit p̃sentia cõ-
solabor. R. Ut audiuit p̃cur
sor͡ mat salutationez marie
cernẽs diuinũ in ea mysteri
um exclamauit. Ut q̃d venit
mater dñi mei ad me. V. Cũ
facta est vox salutatõis tue i
aurib⁹ meis exultauit infãs
in vtero meo. Ut q̃d. Lec. vi.

Officijs decenter peractis
rediũt marie in domũ su
am: que postq̃ completi sũt
dies ei⁹ peperit iuiolata fili-
um dei. Post partũ virgine
um quẽ mater fide ⁊ hũilita-
te ꝯceperat: legalis purifica
tionis mysteriũ cõmẽdauit.
Ipa igit̃ purgatiõis legitĩe
speciem et obediẽtissime hũi
litatis virtutẽ ac euangelice
purificatiõis veritatem ostẽ
dens: esse voluit exteriori ꝓ-
fessione sicut vna feminarũ:
qm̃ sic disposuerat filius eius
esse sicut vnus inter filios ho
minũ. Hec est sctãrũ sancta
que purgatione nõ egebat:
sed vt implerentur scripture
filiũ cũ oblatiõib⁹ legalibus
tempe statuto detulit ad tẽ-
pluz: vbi symeon plenus die
rum tẽporaliũ suscepit puer
iesum pre gaudio inquiens.
Nũc dimittis dñe seruũ tuũ
in pace q2 viderũt oculi mei
salutare tuũ. R. Senex pue
rũ portabat puer aũt senem
regebat. Quẽ virgo cõcepit
virgo pepit virgo post partũ
quẽ genuit adorauit. V. Ac
cipiẽs symeon puerũ in ma-
nibus dixit nũc dimittis do-
mine suũ tuũ in pace. Quẽ
In. iii. noc. an. Salue vellus
q̃d celestis irrigauit pluuia
aue virgo singular͡ vale val
de decora. an. Tota pulchra
es amica mea ⁊ macula non
est in te veni in ortum meum
messui mirrã cũ aromatib⁹.
an. Etiam virgis mũdus nõ
capit stupet celũ ãgeli mirãt
dicẽtes q̃ est ista que ascẽdit
de deserto innixa sup filiũ. V.
Otrẽ [Adiuuabit. L. vii
O senex vir desideriorũ iple
tum ẽ desideriũ tuũ: dũ illũ
suscepisti: renouata fuit vt a-
quile iuuentus tua. Nũc re-
pletum est desideriũ tuũ in

bonis cuius expectatio fuit xps Sed ꝑus hic iustus estu ans aio in hec vel similia verba potuit effluere. Ueni dñe et noli tardare: descēde eterna maiestas: quare faciem auertis ꝛ obliuisceris tribulationis nostre? Credo ꝙ videbo te in carne mea. Sed qñ dñe? Molesta est mihi etas: expectatio tristis. Cõfido ei ꝙ nõ ꝯfūdes me ab expectatiõe mea. ℟. Scādit ad ethera v͛go puerꝑa valde potens Angelic⁹ chorus obuiat illi totus ouāter. ℣. Exaltata ē scā dei genitrix sup choros angelorū. Angel. Lect. viij.

Si reges morituri excelsa sibi iubēt construi palatia mūda fulgida: auro et argento: variis depicta coloribus: proculdubio rex imortalis digni⁹ sibi preparauit habitaculum: elegitqꝫ ante mūdi cõstitutionē in quo nouem mēsibus quiesceret sanctū ꝛ imaculatū vt nec ꝑmuȝ simile: nec sequens haberet. Iustū igitur fuit: vt quam sibi deus elegerat in matrem omes feminas decore et forma precelleret. O virgo gloriosa O mater gratie deo plena refugiū miserorꝫ. O venter diffusior celis: terris amplior: qui totū claudit omia claudētem in quo rex glorie reclinatur: tu nobis peccatoribus nūc ꝛ in hora mortis nostre pia aduocatrix apud iesuȝ xpm filiū tuū quē lactauerūt beatissima vbera tua. ℟. O felix virgo bis terqꝫ quaterqꝫ beata nostras quas canim⁹ deuotas suscipe laudes Flectere ne tardes ꝓ nobis iudicis iram. ℣. Peccauim⁹ cū pr̄ibus nostris iniuste egimus iniqtatē fecim⁹. Flectere. Lect. ix.

Iam hyems sub lege ꝛ ꝓphetis abierat quādo flores virtutuȝ apparuerūt in terra nostra virginea de qua orta est veritas qui flores fructus pturierūt ꝑmiorꝫ: ad quos vocat eā filius. Ueni iquit ad me mater mea vt sicut mūduȝ gaudio replesti: sic facias tua celos pñtia gratulari. Ueni ad vitam ꝑpetuā ad gaudiū indeficiēs ad requiē perfectā ad gloriā inenarrabilē: vt sis ꝓpicia mūdo: archa saluādorꝫ pōs fluctuātiū: scala ascēdētiuȝ: venia penitētiū: mestorūqꝫ cõsolatio. Iā eā dñs veniētē assumēs sup oēs ierarchias ꝛ ordines angelorū intronisat: et coronā glorie ponit super caput eius. Adeamus cū fiducia thronū glorie ei⁹ vt miam inueniam⁹ in auxilio oportuno Sic eni est volūtas dei: qui totū nos habē

voluit per mariā. Cui est ho-
nor ꝛ imperiū in eꝛnū amē.
℟. Plaude supna syon iubi
let pplusq; redēptus. Dū re
colit matrē dñi sup astra lo-
catā. ℣. Ecce tabernaculum
dei cū hoibus qḋ fidelis ad-
orat. Dū reco. Glia. Plau.
Te deū. Ante lau. ℣. Elegit
eā deus. In lau. an.
Antiquū cōsiliū de⁹ vez fe-
cit qñ mater sterilis mariaʒ
cōcepit. ps. sol. ā. Anna stellā
matutinā nocte fugata pe-
perit dū mariā celi portā viā
salutis edidit. ā. Mittitur ad
mariā gabriel de supis fide
verbū cōcipit aluus virgina
lis. ā. Vetulā visitat virgo fe
cūda partū i vtero ꝯsecratu-
ra. ā. Eternū puerūq; pri sū
mo sacra gestat virginitas
manib⁹ symeō pie suscipit il
lū. Hy⁹.
Nunciat angelus ṽginis ortū cre-
duli parētes fiūt fecūdi mox
anna cōcipit parit mariam.
Mulier vetula sed noua ma
ter auia dño iure nature hu
ius ꝛ filia maꝛ intacta. Hu-
milis ancilla nūcio credit tri
sti letitiā tribuit mūdo: vite
medicinā mortuis affert.
Exultat ipūs pergit ad alta
dñm inclusum miles adorat
ipm patriarchā lumen illu-
strat. Felices parētes vocis
ꝛ verbi oscula dulcia dulces
āplexus gratia dulcior gau
dia pura. Obseruat manda
tū lege soluta redēptorē mū
di sistit in tēplo symeon exul
tans suscipit illū. Filius ho-
norat matrē i celis desuper
angelos ipsā coronat nobis
pcātibus ppitiet. Sit patri
supremo parili ꝓli scō para
clito virt⁹ ꝛ honor ipe est dñs
trinus ꝛ vnus. Amē. Cpm.
Gaudēs gaudebo i dño
ꝛ exultabit aīma mea i
deo meo qꝛ iduit me vestimē
to salutis ꝛ idumēto iusticie
circūdedit me q̄si sponsā or-
natā monilibus suis decora
uit me corona. Deo g. ℟. Di
gnare me laudare te v̄go sa-
crata. Da mihi virtutē. Ad
bñ⁹ an. Btā es dei genitrix
maria que credidisti pfecta
sūt in te q̄ dicta sūt tibi: ecce
exaltata es sup choros an-
geloꝝ intcede ꝓ nobis. collā
Deus q̄ nos. vtā. Memo. de
dñica ꝛ de scō ꝯfen. Ad ho.
hymni sol. et in fine Maria
mater. Glia tibi dñe q̄ nat⁹.
añe de lau. Ad. i. ℟. Xpe fili
cum allā. ℣. Qui de virgine
Cetā more solito. Ad. iii. cā
Hec est speciosior sole et
sup oēm stellaꝝ disposi-
tionē luci cōparata inuenit
prior candor est eni lucis eter
ne ꝛ speculū sine macula dei
maiestatis. D. g. ℟. cū allā.

ni⁹ vigi. Colla vts. Ad vi. cp̄

VEni in ortū meū soror mea spōsa iam eni hyems transijt imber abijt et recessit flores apparuerunt in terra nostra tp̄s putationis aduenit. Ad. ix. cpm.

IN syō firmata sū et in ciuitate sanctificata similiter requieui et in hirlm potestas mea. Ad ij. vel. oms ac. velau. cū p̄. et hym. de p̄mis

ORnatā mo: Vel. cpm. nilibus filiā hierlm dn̄s cōcupiuit: et videntes eā filie syō beatissimā p̄dicauerunt dicētes vnguentū effusū nomen tuū. ℣. Ora p nobis sācta dei ge. Ad mgt. an̄. Aue virgo speciosa cōcepta sine macula xp̄m virgo ɔcipiēs et pariens incorrupta sup choros angelorū feliciter exaltata obtine nobis veniā vt regnemus per secula. Collā cū memo. vts. Cōpleto. vt heri.

¶ Hyrenei et abundi mart. totū de cōi plurimorū mart. cū legēda seqnte. Lec. i.

TErciodecimo die post passionē sancti ypoliti martyris venit qdam miles noīe porphiri⁹ ad quēdā cloacariū et sperās q̄ btā ɔcordia nutrix beati ipoliti aur/ aut gēmas haberet in vestimētis suis dixit ad eū. Si secretū custodieris diuulgabo arti tue magnū q̄stū. Cloacarius dixit. Secretū erit in corde meo tm̄ dicvitatē. L. ij

POrphirius dixit. Ante hos dies iussit valerianus p̄fectus in cōspectu suo quādā creditariā ipoliti xp̄ianā plūbatis deficere: q̄ duz mortua fuisset iussit corpus eius i cloacā iactari. Et spero q̄ hec in vestib⁹ margaritas habeat abscōsas vel aurū. Cloacarius aūt erat i occulto xp̄ian⁹ et dixit. Demōstra mihi locū et querā eā nocte dū iuenero nūciabo tibi. Nomē vo cloacarij hyrene⁹. Hic venit ad iustinū pbr̄m et nunciauit ei q̄ intimata fuerant a porphirio. Lec. iij.

BEatus iustin⁹ gratias agens deo oīpotēti cū lacrimis dixit. Pergamus noctu fili ad cloacā. Hyreneus dixit. Sine p̄us accedaz ad porphiriū. Perrexit aūt hyrene⁹ ad porphiriū q̄ demōstrauit ei locū. Noctu vo accesserūt simul ad locū: et iuenerūt scm̄ corpus incontaminatū. In vestimētis aūt eius gēmas vel aurū querētes nihil inuenerunt. Eadē nocte porphirius aufugit. Hyreneus aūt vocauit ad se quēdā xp̄ianū noīe abundū et tulerūt corp⁹ beate cōcordie ad beatum iustinū. M. 6

suscipiēs gr̃as egit deo ⁊ se-
pelliuit iuxta corpus sci ypo
liti cū socijs suis. Tu. Cetera
vt̃s ¶ Hermetis ⁊ rufi mar.
torū de cōi cū collcā ⁊ lec. se-
quenti. Collecta.

DEus qui btm̄ hermem mar-
tyrē tuū virtute cōstantie in
passiōe roborasti ex eius no-
bis imitatiōe tribue ꝑ amo-
re tuo ꝓspera mūdi despicē:
⁊ nulla ei⁹ aduersa formida-
re.

ADesto domine supplicationib⁹ nr̃is: ⁊
bti rufi martyris tui meritis
cōfidētes: nec minis aduer-
santiū nec vllo cōturbem̄ in-
cursu. Per. Ad mat. L. i.

BEatū hermetē vix illu-
strissimū: sanct⁹ alexā-
der pōtifex ⁊ martyr cū ess;
ꝑfectus vrbis rome baptisa-
uit cū vxore ⁊ filijs ac sorore
sua theodora: cūq₃ eo parit
mille ducētos id ē seruos ei⁹
vxores quoq₃ ⁊ filios eoꝝ p⁹
ingenuitate ei⁹ ꝯcessa. L. ii.

NOn multo post ab aure-
liano impatore trusus
in carcerē beato etiā alexan
dro in custodia posito tribu-
no qrino cōmendat. Qui di
xit ad btm̄ hermetem. Que
ratio vt illustris vite sacra iu
dicās: nō solū ad istā iniuriā
te redigi velis: verū etiā ꝑfe
cture honore ꝑuatus vinctis
tanq̄ ꝑuatū onerari te eq̄ni-
miter feras. Sctūs hermes
dixit. Ego ꝑfecturā nō ꝑdi-
di sed mutaui. Nā dignitas
terrena a terenis colit ⁊ ama
tur: dignitas vo celestis eter
na sublimitate subsistit. Tu

DIcit ei qrin⁹ Lec. iii.
Miror te prudentē vir
ad tātā stulticiā deuenisse vt
credas te extra istā vitā ali-
quid habituꝝ: postq̄ cineres
humani corporis ita ad ni-
hilum redigātur: vt nec ossa
ipa subsistāt. Btūs hermes
ait. Et ego ante hos annos
hec deridebā ⁊ istā carnalē
vitā vtilem esse dicebam. Di
cit ei quirinus. Fac et me ꝓ
bare si ita est sicut et tu cre-
didisti: ⁊ ego credam. Bea-
tus hermes dixit. Sanctus
alexāder q̄ habet in vinculis
hec me docuit. Cū itaq₃ sctūs
hermes qrinū de fide ⁊ scti-
tate bti alexandri pontificis
diligenter instruxisset: ipeq₃
eiusdē pōtificis signa ⁊ mira-
cula videret credidit qrinus
⁊ cum oī domo sua baptiza-
tus est. Tu. Cetera ⁊ ad ho-
ras de cōi cū dictis collectis.

¶ Augustini epi ⁊ ꝯfessoris
Ad ves. super ps fer. an.

LEtare mater nr̃a hierlm q
rex tu⁹ dispensatorē strenuū
⁊ ciuē fidelissimū de seruitu-
te babylōis tibi redemit au-
gustinū. a. Hui⁹ mater deuo

tissima quē carne ṗus pepe-
rat mūdo charitatꝫ viscerib⁹
postmodū multo semie lacri
marū genuit xp̄o. an. Distu
lit tñ diu baptismi gr̄am qꝛ
tumēs inani philosophia vo
lebat humana rōne compre
hendere qđ pia mēs viuaci-
tate fidei nitit̄ apꝑhendere
an. Surgēs aūt post multos
circuitus erroꝝ circuibat ci-
uitatē per vicos ꝛ plateas q̄-
rens veꝝ aie virum ꝓ quo ne
moreretur dignū iudicabat
mori: vt eius sp̄ inhereret a-
mori. an. Inuētus igit̄ a cu
stodib⁹ ciuitatꝫ ꝛ pallio vetu-
statis exut⁹ diligent̄ ptrac-
tata cū illis veritate quē de-
siderabat inuenit ꝛ castꝫ ei⁹
amplexib⁹ ardēter inhesit.
Hy⁹. Magne pater au-
gustine p̄ces nr̄as su-
scipe ꝑ eas ɔditori nos pla
care satage atqꝫ rege gregē
tuū summe decus presulum
Amatorē paupertatꝫ: te col
laudāt paupes: assertorē ve-
ritatꝫ amēt veri iudices: frā-
gis nob̄ fauos mellis de scri
pturis disserēs. Que obscu-
ra ṗus erant nobis plana fa
ciens tu de verbis saluatoris
dulcē panē ɔficis: ꝛ ꝓpinas
potū vite d̄ psalmoꝝ nectare
Tu de vita clericoꝝ scāꝫ scri
bis regulā: quā q̄ amāt ꝛ se-
quunt̄ viā tenent regiā: atqꝫ
tuo sctō ductu redeūt ad pa-
triā. Regi regum salus vita
decus et imperium trinitati
laus ꝛ honor sit ꝑ oīa scl̄m:
q̄ concиues nos ascribat sup
noꝝ ciuiū. amē. Cp̄m. Iust⁹
cor suū tradidit ℟. Volebat
eni ɔferēti estus suos vt pro-
ferret q̄s esset aptus modus
viuēdi sic affecto vt ipse erat
ad ambulādū in via dei. In
qua alius sic alius sic ibat ℣.
Displicebat ei q̄cq̄d agebat
in seculo pre dulcedine dei ꝛ
decore domus ei⁹. In q̄. ℣.
Ora ꝓ nobis btē p̄r august.
Ut dig. Ad mḡt. an. Adest
dies celebris quo solut⁹ ne-
xu carnis sctūs p̄sul augusti
nus assumpt⁹ est cū angelis
vbi gaudet cuꝫ ꝓphetꝫ letat̄
cū apostolis quoꝝ plen⁹ sp̄ū
q̄ predixerunt mystica fecit
nobis ꝑuia post quos secun-
da dispēsādi verbi dei p̄mus
Arefulsit gr̄a. Collecta
Adesto supplicatiōibus
nostrꝫ oīps deus: ꝛ q̄bus fidu
ciam sperāde pietatꝫ indul-
ges: int̄cedente btō augusti
no ɔfessore tuo atqꝫ pōtifice
ɔsuete mie tribue benignus
effectū. Per. Cōplet. solitū
Ad mat. Inuita. Magnus
dn̄s ꝛ laudabilis valde ꝛ sa-
piētie eius nō est numerus.
Qui de tenebris gentiū lu-
men ecclesie sue vocauit au-

gustinū. ps. Tesi. An. i. noc.
an. Aperuit augustin⁹ codi-
cē aplicū ꝛ cōiectis oculis ad
ꝑmū caplm legit induimi do
minū iesū xp̄m: ꝛ statim qua
si īfusa luce securitatꝫ ab eo
oēs dubietatꝫ tenebre diffu-
gerūt. ꝑl et ꝟ. vni⁹ ꝯfesso. an.
Insinuauit ergo per litteras
sctō viro ābrosio pn̄s votū su
um: vt moneret q̄d sibi de li-
bris sctis legēdū esset quo ꝑ
cipiēde xp̄iane grē aptioꝛ fi-
eret atq͡ʒ paratioꝛ. ā. At ille
iussit ysaiā ꝓphetā qꝺ pre ce
teris euāgeliū vocatiōis q͡ʒ gē
tiū sit ꝓnūciatoꝛ a ꝑrioꝛ. P. i.

Beatus augustin⁹ ex pro
uincia africana ciuita
te tagastensi de numero cu-
rialiū: parētibus honestis et
xp̄ianis est ꝓgenit⁹: alit q͡ʒ ac
nutritus eoꝝ cura et diligen
tia impensis q͡ʒ: secularib⁹ lit-
teris erudit⁹ est apꝑme: om-
nib⁹ videlicet disciplinis q̄s
liberales vocant. Tu. ℟. In
uenit se augustin⁹ longe esse
a deo in regiōe dissimilitudi-
nis tanq̄ꝫ audiret vocē dei de
excelso: cibus sū grādiū. Cre
sce ꝛ mādu cabis me. ℣. Nec
tu me mutabis in te sicut ci-
bū carnis tue: sed tu mutabe
ris in me. Cresce. Lec. scda.

Nam ꝛ grāmaticā prius
in sua ciuitate tagasto
videlicet ꝛ rethoꝛicā in affri-
ce capite kartagīe postea do
cuit. Cōseq̄nti etiā tp̄e trans
mare in vrbe roma ꝛ apꝺ me
diolanū vbi tūc imꝑatoris va-
lētiniāi iunioꝛis comitat⁹ fu
erat ꝯstitut⁹. ℟. Sensit igit
ꝛ expt⁹ ē nō esse mirꝫ qꝺ pala
to nō sano pena ē panis q̄ sa
no est suauis. Et oculis egris
odiosa lux q̄ puris est amabi
lis. ℣. Propter iniq̄tatē cor-
ripuisti hoīem ꝛ tabescere fe
cisti sicut araneā aīam eius.
ℛ ij. Et oculis. Lect. iij.

In q̄ vrbe mediolanēsi: tūc
episcopatū admīstrabat ac-
ceptissimus deo ꝛ in optimis
viris preclarissim⁹ sacerdos
ambrosius. Hui⁹ interea vbi
dei ꝑdicatoris: freq̄ntissimis
in ecclesia disputationibus
astans in ppl'o btūs augusti
nus intēdebat suspēsus atq͡ʒ
afflixus. ℟. Tūc vero iuisibi
lia dei ꝑ ea que fctā sūt intel
lecta cōspexit sed aciē figere
nō valuit. Quia nō secum fe
rebat nisi amantē mēoꝛiam
ꝛ quasi olefacta desiderātē ꝫ
que comedere nondū posset
℣. Quid aūt sacramti habe
ret verbuꝫ caro factū est nec
suspicari quidē poterat. Q
In. ij. noct. an. Uerūtamen
ꝑmā hui⁹ lectionē non intelli
gēs totū q͡ʒ talem arbitrans
distulit repetēdum exercita-
tioꝛ in diuīo eloquio. ā. In-

de vbi tempus aduenit quo nomen ei dare oporteret relicto rure mediolanum remeans baptizatus est a beato ambrosio fugitque ab eo sollicitudo vite preterite. an. Nec saciabatur illis diebus dulcedine mirabili considerare altitudinem diuini consilii super salutem generis humani. Lectio quarta.

Actum est autem diuina prestante opitulatione vt per illum tantum ac talem antistitem ambrosium: beatus augustinus et doctrinam salutarem ecclesie catholice et diuinum perciperet sacramentum. Mox ergo ex intimis cordis medullis spem omnem quam habebat in seculo dereliquit iam non vxorem non filios carnis non diuicias non honores seculi queres: sed deo cum suis seruire statuit: et cum his qui eidem adherebant deo viuebat: ieiuniis orationibus bonis operibus in lege dei meditans die ac nocte. Et de his que sibi deus cogitando atque orando intellecta reuelabat: et presentes et absentes sermonibus et libris docebat. Tu. R. Itaque auidissime legere cepit pre ceteris apostolum paulum. Et perierunt ille questiones in quibus aliquando visus est ei aduersari testimoniis legis et prophetarum textus sermonis eius. V. Et apparuit vna facies eloquiorum castorum: et exultare cum tremore didicit. Et. Lec. v.

Actum est deinde vt ordinaretur presbiter in ecclesia yponensi omnibus id vno consensu et desiderio fieri perficique petentibus: magnoque amore studio et clamore flagitantibus. Mox sibi monasterium intra ecclesiam instituit: et cum dei seruis viuere cepit secundum modum et regulam sub sanctis apostolis constitutam: maxime vt nemo quicquam proprium in illa societate haberet: sed eis essent omnia communia et distribueretur vnicuique sicut opus erat. R. Misit ergo dominus in mentem eius visumque est bonum in conspectu eius pergere ad simplicianum. Qui ei bonus apparebat seruus dei et lucebat in eo gratia diuina. V. Audierat enim quod a iuuentute sua deuotissime deo viueret et vere sic erat. Qui. Lectio vi

Interiecto autem tempore sancto episcopo valerio agente: omnibus gratulantibus atque id fieri ingenti desiderio clamantibus: episcopatum recipere suo viuente episcopo compulsus est atque coactus. Atque ita factum est: vt episcopus multo instantius ac feruentius maiori auctoritate verbum salutis eterne alacriter pullulante atque crescente domini ecclesia predicaret. R. Volebat enim conferenti estus suos: vts. in ves. In. iii. no. an. Fle

bat aũt vberrime in hymnis ⁊ cãticis suaue sonãtis ecclesie vocib⁹ vehemẽter affect⁹. an. Voces igit̃ ille influebãt aurib⁹ eius ⁊ eliquabat̃ veritas in cor eius et currebãt lacrime ⁊ bene illi erat cũ eis. an. Adiũctus inde nebridio et euodio remeabat ad affricam querẽs quis eos ad bene viuẽdũ locus haberet vtili⁹ sed cũ esset apud hostia tyberina pia mat̃ ei⁹ defũcta est. [Lectio. vij.

Vixit aũt scttũs augustin⁹ in clericatu siue episcopatu annis ferme quadraginta. Etatis illius ãni septuagita septem Verbũ dei vsq ad extremaz egritudinẽ inpermisse alacriter ⁊ fortiter ac sana mente sanoq cõsilio in ecclesia p̃dicauit: mẽbris omibus sui corpis icolumis itegro aspectu atq auditu ⁊ astantib⁹ ⁊ vidẽtib⁹ fratrib⁹ ⁊ orantibus obdormiuit cũ p̃ribus suis: enutritus in senectute bona Testamẽtũ nullũ fecit q: vñ faceret paup xp̃i nõ habuit. ℟. Vulnerauerat charitas xp̃i cor ei⁹ et gestabat verba ei⁹ in viscerib⁹ quasi sagittas acutas. Et exempla seruorũ dei quos de mortuis viuos fecerat tanq̃ carbões vastatores. ℣. Ascẽdẽti a ꝯualle ploratiõis ⁊ cantãti cãticũ graduum dederat sagittas acutas. Et exẽpla. Lec. octaua

Tercio obsidiõis mense nam ciuitas ei⁹ q̃ttuordecim mẽsibus cõclusa et obsessa est a vuangdalis alanis et aliis cõmixtis gentib⁹ decubuit febribus ⁊ illa vltima exercitat⁹ egritudine est beatus augustin⁹ ep̃us qui diuina spiritu in sctã dei eccl̃a tactus ad instructionẽ aiar fecit libros tractatus epistolas nũero mille trigita exceptis his qui nũerari non possũt: q: nec numerũ designauit eorũdẽ. Tu autẽ. ℟. Accepta baptismi gr̃a positus apud hostia tyberina cũ matre sua colloq̃batur soli valde dulciter: et inhiabãt ore cordis pariter in supna fluenta fontis vite. Vilescebatq mũdus iste iter vba cũ dilectationib⁹ suis. ℣. Tũc ait illa filio nulla re iaz delector i hac vita cũ te ꝯtempta felicitate terrena videã seruum xp̃i. Vilesce. Lectio nona.

In laude hui⁹ d̃s hac ip̃a scripturarũ numerositate dicit etiã btũs ysidorus marcus terenti⁹ varro inumerabiles libros scripsit. Deniq hieronim⁹ q̃nq milia libroꝝ ei⁹ legisse se fatet̃. Hoꝝ tamẽ omniũ studia augustin⁹ igenio vel sciẽtia sua deuicit. Nam

tanta scripsit vt dieb⁹ ac no-
ctibus non solū scribē libros
eius q̄sq̄ꝫ: sed nec legere qui-
dem occurrat Huius corpus
venerabile p̄mo ꝺ sua ciuita-
te ꝓpter barbaros sardiniā
translatū: postea a leubrādo
rege longobardoꝝ dato ma
gno p̄cio ticinni papie rela-
tū ꝛ honorifice ꝯditū est. ℟.
Uerbū dei vsq̄ ad ipam suā
egritudinē ipretermisse alacri
terꝛ fortit sana mente sano-
q̄ cōsilio in sctā eccliā p̄dica
uit. Mēbris oībus sui corpo
ris icolumis integro aspctū
atq̄ auditu corā positis fra-
trib⁹ ꝛ orātib⁹ dormiuit cum
p̄ribus suis. ℣. Testamētum
nullū fecit qꝛ vn̄ faceret pau
per xp̄i non habuit. Mēbris
Glia. Uerbū. Te deū. Ante
lau. ℣. Ora ꝓ nob btē p̄r au.
Post mortem [In laud. an.
matris reuersus est augusti-
nus ad agros ꝓprios vbi cū
amicis ieiuniis ꝛ orōnib⁹ va
cās scribebat libros et doce-
bat idoctos. ꝑ̄i sol. ā. Cōpta
autē ei⁹ fama btūs valerius
yponēsis ep̄us eū ad se accer
siri fecitꝛ licet inuitū pbr̄m
ordiauit. ā. Fctūs ergo pbr̄
monasteriū clericoꝝ mox isti
tuitꝛ cepit viuē ſm regulā a
sctis ap̄lis ꝯstitutā. ā. Scūs
aūt valeri⁹ ordiator ei⁹ exul-
tabat vberius hoīez sibi talē
datū diuit⁹ q̄ in doctrina sana
eccliaꝫ edificare esset ydone
us. ā. Codeꝫ tpe fortunatus
pbr̄ manicheoꝝ versutia plu-
rimos seducebat quē sc̄tus
augustin⁹ in cōuētu oīm dis-
putās publice supauit. hy⁹.
Magne p̄r augustine. vrs.
cō. Collaudabūt mlti. ℣. Ju
stus ger. sicut liliū. An bn̄⁹.
an. In dieb⁹ ei⁹ obsessa ē ciui
tas yponēs ab exercitu bar
baroꝝ int q̄ mala fuerūt au-
gustino lacrīe sue panes die
ac nocte atq̄ sub ħ euētu ad
extremā horā vēiēs obdormi
uit in pace. colt. Adesto. vrs
ad ves. Ad hor. aīe de laud'
cetra vni⁹ ꝯfes. ep̄i cū dcā colt
Adesto. vbi s. ¶ In decolla-
tiōe s. iohānis baptiste. Ad
p̄mas ves. sup p̄os fer. aīe. v
hy⁹. Nō fuit vasti. ꝛ cō. sicut
in ei⁹ nati. ℟. Puelle salt.
infra. ℣⁹. Gloria et honore.
An mḡt. ā. Arguebat hero-
dē iohānes ꝓpter herodiadē
quā tulerat frī suo philippo
Sancti [vxorē. Collcā.
iohānis baptisteꝛ mar-
tyris tui dn̄e quesumus vene
rāda festiuitas salutarē auxi
liū nobis p̄stet effectū. p dn̄m
Mēo. de scō augus. ā. Hodie
gloriosus pater augustinus
dissoluta hui⁹ habitatiōis do
mo domū manu fctām acce-
pit in celis quaꝫ sibi coopan

te dei gr̃a manu ligua fabre fecit in terris vbi iam q̃d siti uit infn̄ gustat eternum de corat⁹ vna stola securusq̃ de reliqua. ℣. Ora p̱. collã Adesto. vbi s̃. Itē in eo. de s. sabie mar. cõpleto. sol. Ad matut Inuit. Regē p̄cursoris dñm Venite ado. p̄. Ecñ. In p̄mo noct. an. Bti iohãnis virtus herodis feritas cũ refert cõfusa sũt viscera corda tremuerũt ⁊ oẽs corpis sensus stupēdo aufugerũt. p̄s ⁊ ℣. vni⁹ mar. ã. Precursor xp̄i iohãnes maior hoibus par angelis hic tantus datur incestui tradit adultere. ã. Herodes siccari⁹ in ciues occisor filiorũ iohãnis sanguinē piũ in poculo crudelitatis absorbuit. Sermo bti ioh. epi. Lect. i. HOdie nobis iohãnis virtus herodis feritas cũ refert cõfusa sũt viscera corda tremuert: caligauit visus ebuit intellect⁹: aufugit auditus. ℟. Misit herodes rex manus ac tenuit iohãnem ⁊ vinxit eũ in carcerē q̃r metuebat eũ p̱pter herodiadem: quã tulerat fr̃i suo philippo vxorē. ℣. Arguebat herodē iohãnes p̱pter herodiadem. Ut [Quã. Lectio. ij. Aquid cõstat in sensibus hũanis q̃n pdit virtutũ magnitudinez criminũ magnitudo: Herodes inquit tenuit iohãnē ⁊ alligãs eũ posuit in carcerē. Tu a ũt. ℟. Johannes baptista arguebat herodē p̱pter herodiadē quã tulerat fr̃i suo philippo vxorē. ℣. Herodes eni tenuit iohãnē ⁊ alligauit eũ ⁊ posuit in carcerē. Propt herod. Lectio. iij. IOhãnes scola virtutum: magisteriũ vite: sctitat forma: norma iusticie: virgitatis speculũ: pudicicie titulus: castitat exemplũ: penitētie via: pctõr venia: fidei disciplina. Johãnes maior homie par angelis: legis sũma euãgelij satio: apl'orum vox: silētiũ p̱phetarum: lucerna mũdi: p̄cursor iudicis: xp̄i metator: dñi testis: toti⁹ medius trinitatis. Et hic tantus dat incestui tradit adulte addicit saltatrici? Merito ergo cõfusa sũt viscera: corda tremuerũt Tu a ũt. ℟. Metuebat herodes iohannē sciēs eũ virũ iustũ ⁊ sctm̃. Et audito eo multa faciebat ⁊ eũ custodiebat ac libent audiebat. ℣. Misit herodes rex manus ac tenuit iohãnē: et vinxit eũ in carcerē q̃r metuebat eũ. Et au. In scdo noc. an. Herodes tepetit causa iohãnes iniuriatur: causã custodie qui reqrit in te inuenit quod puniat ⁊ in iohãne quod doleat. an. He-

rodem iohānes sctis monitꝭ non accusatione pulsauit vt: pote amator castitatis quez corrigere voluit nō perire. ā. Dicebat iohannes baptista quod erat legis quod iusticie quod erat salutis certe quod erat nō odij sed amoris. L. iiij

AT vero herodes ꝓphanauit templū: sacerdotium sustulit: cōfudit ordinē temerauit regnuz: corrupit quicquid erat religionis: qđ legis: quod vite: quod morū quod fidei: quod discipline ꝑdidit et cōfudit. Tu. Media ℟. sicut in alio festo. Lec. v.

HErodes sicarius i ciues occisor filiorum in nobiles latro: in socios pꝑkator in domesticos predo: plebis interēptor: in extraneos homicida: in ꝓpos parricida inebrians terram cruore: insiti sanguinis permanebat. Hinc est quod iohānis sāguinem piū in poculo crudelitatis absorbuit. Lectio sexta.

SEd ista lectio iaz loquatur. Herodes inquit tenuit iohannem et alligauit. Qui vincula soluerat pctōꝝ peccatoris vinclis alligatur vt vincta venia locum venie nō relinquat. Alligauit euz ꝛ posuit in carcerem. Herodes tu adulterium facis ꝛ in carcerez vadit iohānes: Sic iudicat sedēs in loco iudicis reus in loco vindicis inocentie ꝓsecutor. In. iij. noct. an Herodes facibꝰ libidis ardēs cogitabat tradere neci innocētem: quo xp̄o teste in natis mulieꝝ maior nō surrexit. ā. Allatū est caput btissimi iohānis i disco q̄ salutaria monita dabat icestuiꝛ illicita ꝓhibebat cōnubia. an. Hodie pluscꝙ ꝓphetā iohānē ab impio herode interemptū toto cordis affctū depꝓcemꝰ vt triūphās cū angelis assidua p̄ce roget xp̄m pro nobis. L. vij.

IN illo tp̄e [Scđꝫ math Audiuit herodes tetrarcha famā iesu ꝛ ait pueris suis. Dicē iohānes baptāꝛ ip̄e surrexit a mortuis. Et reliq.

Omelia vene. bede p̄sbiteri.

Natalem fratres carissimi beati iohānis diem celebrātes: oportet vt nō solum constantiam passionis illius pia deuotione recolamus: sed et eorum a quibꝰ passus est maliciam nobis in arma vertamus salutis. Tu autem. ℟. Puelle saltāti impauit mater nihil aliud petas nisi caput iohānis baptiste. Et contristatꝰ est rex propter iusiurandum et propter simul discumbentes. ℣. Domine mi rex da michi in disco caput iohannis baptiste. Et con:

tristatus est. Lectio octaua
Tanc eteni scripturꝫ san
ctis vtilit aim itēdimꝰ:
cum nō solas in eis virtutes
ac p̄mia iustoꝝ verumetiā vi-
tia vindictāq reproboꝝ ad i
citamēta nobis bene agēdi
ꝓponimꝰ. Tu. ℟. Iste ē de
sublimibꝰ celorū p̄potētibus
vnus quē manus dn̄i ꝯsecra
uit matris in visceribꝰ. Cuiꝰ
nos meritis adiuuari suppli
ces deposcimus. ℣. Iste est q̄
ante deū magnas virtutes
operatꝰ est ⁊ oīs terra doctri
na eiꝰ repleta est. Cuiꝰ. L. ix.
Hoc siq̄dē ⁊ ipīꝰ dn̄i docem̄
exēplo: q̄ vt humāe sup-
bie frangat ceruicē: ac subli
me nobis hūilitatꝫ iugū ipo
nat: nō sue tm̄ humilitatꝫ for
mā quā sequam̄ insinuat di-
cens. Discite a me qꝛ mitis
sū ⁊ humilis corde: sed etiaz
āgelice supbie deiectionem
quā caueamꝰ: ad memoriaz
nobis reuocet dicens. Uide
bā sathanā q̄si fulgur de ce-
lo cadentem: q̄tinus nō solo
sue diuine bonitatꝫ: sed ⁊ de
monice prauitatꝫ exēplo ad
obseruātiā sūme virtutꝫ accē
dat. Tu. ℟. Misso herodes
spiculatore p̄cepit amputari
caput iohānis i carcere quo
audito discipuli eius venerūt
⁊ tulerūt corpꝰ eius. Et posu
erunt illud in monumēto. ℣.

Accedentes discipuli scti io
hānis baptiste tulerunt cor-
pus eius. Et po. Gl'ia. Misso
Te deū. Añ lau. ℣. Magna
est gloria. In lau. an.
Herodes enī tenuit ⁊ alliga
uit iohānē ⁊ posuit in carce-
rem ꝓpt herodiadē. ā. Pu-
elle saltāti imperauit mater
nichil aliud petas nisi caput
iohānis baptiste. ā. Dn̄e mi
rex da mihi in disco caput io
hānis baptiste. ā. Da mihi i
disco caput iohānis baptiste
⁊ ꝯtristatus est rex ꝓpter iu-
iurandū. an. Misit rex incre
dulus ministꝝ detestabilem
⁊ amputari iussit caput iohā
nis baptiste. hyꝰ. Nō fuit va
sti. Cpm. Prius q̄ te forma-
rē. vbi s̄. ℣. Posuisti. Ante
bn̄ꝰ. ā. Misso herodes spicu-
latore p̄cepit āputari caput
iohannis baptiste in carcere
quo audito discipuli eiꝰ vene
rūt ⁊ tulerūt corpus eiꝰ ⁊ po
suerūt illud in monumento.
collā. Scti iohānis baptiste
vrā. Memo. sabine mart. de
cōi. Ad ho. diei añe de laud.
pi sol. sine Cōfitemini ad p̄
mā nisi sit dn̄ica. Ad. iij. vi.
⁊. ix. cp. ℟. ⁊ ℣. de alio festo.
Collecta de mar. Ad ij. vs ā
Beati iohānis virtus. cū. iiij
seq̄n. de. i. ⁊. ij. no. matu. pl.
Beatus vir q̄ ti. do. Credidi.
Ad dn̄m cū trib. Ad leua.

De pfundis. hym⁹. Nõ fuit vasti. cpm. Formans me. de alio festo. ℣ Gloria et hono. Añ mḡ. ã. In medio carceris stans beatus iohãnes voce magna clamauit et dixit dñe de⁹ me⁹ in te cõmendo spm meũ. Collã. Scti iohannis. vt̃s. Memo. sctõꝝ felicis ꝛ adaucti p an. Gaudẽt i celis. ℣. Iustoꝝ. Collecta

Maiestatẽ tuã dñe supplices depcamur: vt sicut nos iugiter sctõꝝ tuoꝝ felicis ꝛ adaucti cõmemoratiõe letificas: ita semꝑ supplicatione defendas. Per. ℂ Felicis ꝛ adaucti mar. Ad matu. ꝛ hor. totũ d cõi pꝛimoꝝ mar. cũ collã ꝓpa ꝛ legẽda. L. i.

Cum furoꝛ dyocletiani ꝛ maximiani sctõs dei diuersis penis inficeret duos fratres felices nomie et ope pbr̃os sãcte eccl̃ie catholice oblatos ipietati sue ad draccum vrbis p̃fectũ dirigi iussẽrũt dicẽtes: vt si sacrificare cõtẽnerẽt punirent. Lec. ij.

Interea vn⁹ ex ipis felix noie q̃ erat senioꝛ frater cũ ex iussiõe p̃fecti duct⁹ fuisset ad templũ serapis iuxta secretariũ vbi erat p̃fectus ꝛ cogeret ad sacrificiũ: exsufflauit i faciẽ statue eree ꝛ statim cecidit. Lec. iij.

Cum vero hoc nunciatũ fuisset ab officio dracco p̃fecto: iussit eũ ad eãdẽ viã duci: ꝛ in eodem loco decollari. Corpus vero ei⁹ ĩhumatũ lupis ꝛ canib⁹ derelinq̃. Quidã vero xp̃ian⁹ cũ sciret btm̃ felicẽ ad martyriũ duci clamauit dicẽs. Ex eadẽ lege sũ ego: ꝛ dñm iesũ xp̃m quẽ hic pbr̃ ꝯfitetur colo. Mox ꝛ ipe apphendit: ꝛ cũ beato felice decollat⁹ est. Cui⁹ nomen qꝛ nõ inuenerũt postmodũ xp̃iani adauctũ appellauerunt eo ꝙ scõ martyri felici auct⁹ sit ad coronam. Cetera vt̃s.

ℂ Paulini ep̃i et ꝯfesso. Ad vel. mat. ꝛ ho. totũ de cõi cũ noc. feria. ꝛ. iij. lec. de tpe.

ℂ Egidij abbatis. Ad vel. ãe pi fer. hy. cp. ℟. ℣. añ mḡ. ã et collã vni⁹ abbatis. Memo. p̃sci mar. p ã. ꝛ ℣. de cõi. coll.

Omps sempit̃ne de⁹ fortitudo certãtiũ ꝛ martyꝝ palma solẽnitatez hodierne diei ꝓpiti⁹ intuere: ꝛ ecclesiã tuã ꝯtinua fac celebritate letari ꝛ intercessiõe bti martyris tui p̃sci oĩm in te credẽtiũ vota pficias. Per d. Ad mat. Inuit. Iust⁹ florebit. In singulis noc. ãe pi ꝛ ℣. d cõi. L. i.

Sanctus egidi⁹ natione grec⁹ a p̃claris parentibus originẽ duxit. Extitit ei athenis oriũdus: p̃r videlicet theodoro noie: matre vo

pela gia: q̄ vterq̧ regia stirpe
ꝓgeniti: atq̧ licet inter primo
res totius patrie p̄clari xp̄ia
nã tñ duxerũt vitã. ix R̄. viiiꝰ

PRedictus [abbatꝭ. R̄. ij.
vo egidiꝰ euo tener ad li
beralia rudim̄ta dispositꝰ do
ctores suos p̄scientie grã in
breui eq̄ꝑauit in docili quoq̧
puero grã dei nõ defuit: eius
vitã om̄i moꝝ honestate ꝑor
nãs. Jam iã q̧ foris scintilla
bat īdiciis intꝰ succẽsa lãpas

QVadã [charitatꝭ. R̄. iij.
eni die dũ ad ecclesiã ꝑ
geret egidiꝰ: accidit vt q̄daꝫ
eger ĩ vrbis medie platea ia
ceret a trãseuntibꝰ alimoniã
petens Eiꝰ vocibꝰ miserãdis
sctũs puer compunctꝰ q̄uis
adhuc pedagogi sentẽtiã si-
bi formidabilẽ estimaret: tñ
extractã q̄ induebat tunicã
aliud q̄d oportuniꝰ daret nõ
habẽs egro tribuit. Eger ve-
ro eadẽ tunica indutꝰ ilico to
tius corporis sanitatẽ se re-
cepisse gauisus est. Lec. iiij.

AD domũ reuersus egi-
diꝰ ⁊ vbi tunicã amisis-
set vt puer interrogatꝰ respon
dit quẽdã nõ sibi satꝭ notũ il
lam abstulisse. Huiꝰ rei faci-
le sibi venia ꝯcedit q̄m a pa-
rentibꝰ q̄bꝰ vnicꝰ erat tener-
[rime diligebat. L. v.

NEc multũ post parẽtibꝰ
eius in pace defũctis [quoꝝ
obitũ parũ ante spũ reuelan
te p̄sciuerat] patrimoniũ sui q̄d
ei satis magnũ remanserat
xp̄m fecit heredẽ. Mirabili
quoq̧ modo pauperãdo dite
scebat: dũ ꝓ temꝑaliũ impẽdiis
[eterna lucraret. L. vi.

INterea quadã die dũ re
diret egidiꝰ ab ecclesia obui
us fuit ei q̄dã miserrima spe
cie q̄ nuꝑ a serpente ꝑcussus
tumente cute fatebatur sese
mortiferũ recepisse virꝰ. Hũc
vir sctũs oratione fusa ꝓ illo p̄sti
ne sanitati restituit: atq̧ ius-
sit vt inde grãs deo cuiꝰ erat
clemẽtia sanatus redderet.

DJe vero dñica [L. vij.
dũ sacra mysteria cele
brarent: forte q̄dã miser ar-
reptꝰ a demonio cepit terri-
bilibꝰ clamare vocibꝰ donec
fere tota turbaretur eccl̄ia.
Sed egidiꝰ q̄ ibi aderat mo-
re solito p̄us humi ꝓstratus
breuit orauit statiq̧ surgẽs
dñi pietate fretꝰ arrepticio
huc illucq̧ la bãti sese ꝯfiden
ter obiecit: et vt ab eo exiret
maligno spũi palã imꝑauit:
q̄ scti iꝑiũ trãsgredi neq̄ẽs
hoiem quẽ īuaserat horribi-
liter clamãs ac mugiẽs inco
[lumẽ reliq̄t. Lec. viij.

VEx vbi viri scti virtus p̄
magnitudine sua latere nõ
potuit: cõfluebant ad eũ plu
rimi corporis ⁊ aĩe remedia

postulātes. Cūq mira gesta laudū pconia sequerent eius q nomē per oēs grecie ptes magis ac mag inotesceret: timens ne sibi vento fauoris ptulū cūq minorarent merita: atq iudicās incautum esse leuis fame pcio bone cōsciētie thesaurū vēdicare natiuitatis sue patriā sua psentia viduaturus vt libert deo vacaret solitariā vitam expetēs trāsfetādū mare disposuit. Peruēit itaq diuinu- [L. ix] tu ad quēdā locuz haut lōge a rodani fluuij decursu i mare cui septiania vocabulum est fructectis et arborib obsitū solisq ferax lustr frequētatū. Ibiq quoddā repe riens antrū: iuxta cui introitū fōticulus vnda pura scatebat: ita let deo gras reddidit: acsi regij apparat aulam repperisset. Tu. Cetera ad lau. ho. et. iij. ves. totū d dicto cōi. ¶ Remacli epi et ofes Advs. mat. et ho. totū d cōi.

Ibit ex aqtanie p- L. i. tibus oriūdus fuit vir p oia vita et nomie venerabilis remacl parētib nobilis sed fide nobilior: quē sublimiter enutritū et iam bone indolis fructū ferentē ei parentes btō eligio viro in oib merit pferēdo tradiderūt: sacr institutiōibus monastice discipline imbuendū. Lec. ij.

Itaq eni adhesit scti viri monit vt in vigilijs p noxinoronib ptinu i abstinētia pcipu i vniuersa morx pbitate clar enitteret. Inter ea vir dei remacl spū scō plen ordināte dei puidētia subrogat tūgrensiū sedis epus vt vbi dei semia in plures diffūderet: q i semet diu manētia Quis [occultabat. L. iij. enī enarrare sufficiat q scte et iuste de reliquo puersatus sit qta ve illi solicitudo custodie debite fuerit: monē do scz oēs vt a lenocinijs blādiētis mūdi se obseruarēt a curis secularib gressū retraherēt: et i lege mādatorū dei phēnit durarēt? Tu. ¶ Bertini abbat totū d cōi cū no. fer. et iij. lec. de tpe. Hūberti epi et of. ad vs ae et pi fer. hy. Iste pfes. cp. Iust cor suū. R. Amauit. Ad mg. a. Iste ē q ait deū. Collā. Ds qs. de cōi Suffr. cōia. Ad ma. Inuit. Iust flore. p oēs no. ae pi et R. aū lc. d cōi vnl pf. pōt. L. i.

Tempib siqdē hilderici q int francigenas monarchiā tenebat regni sacerdos dñi emerit et pfessor claruit egregi scūs scz hūbert. Hic igenuis ort pgēitorib nobilior patuit fide et morib R. Euge ser. cū al. d cōi. L. ij

GEnitor quidē ei⁹ beatus
Geurard⁹: genitrix vero
popita clarã de stirpe frãcoꝝ
originē duxē. Porro paren
tes illi⁹ vt erãt xpianissimi ꝛ
reb⁹ mũdi q̃ plerisq̄ ad btitu
dinē dant ditissimi infãtulũ
sacrofonte statuerũt inouã-
dũ ꝛ xpi militie mãcipãdum
IAm vero qđ [Lectio. iij
in ceteri⁊ id etatis pueri⁊
nescias aduertē: quoꝝ q̃ppe
futuꝝ ingeniũ etatis adhuc
celat infirmitas: hic ab ipsis
puerilib⁹ ãnis egregia futu
re sctitatis dedit indicia pre
sētia scꝫ fastidire: nihil i mũ-
do appetere ꝯditoris amori
nil ꝑponere: sola q̃ fructũ bti
tudis pariãt ambiri. Tu ãt.
HIs ꝛ huiusce [Lec. iiij.
mõi documētis parētes
aduertētes puerũ suꝑna visi
tatiõe illustratũ: plane nõ si-
ne diuino ꝯsilio laudunensis
sedis adeũt vrbē: quo in loco
fideliũ turmã diuinis officiis
nouerat insudare: ibiq̄ pue-
rũ viris peritissimis ꝯmēdãt
liberalib⁹ ymmo catholici⁊ di
sciplinis imbuēdũ. Tu. L. v
SUmpto deniq̄ ecclesia-
stice habitu milicie: ip̃e
velut nazare⁹ dei ꝑciso crine
capitis: regia et sacerdotali
corona insignit. Parētibus
deniq̄ valefctõ: ꝛ ad ꝓpria re
meãtibus: venerandus puer
in mõasterio recludit: vbi sa-
cris disciplinis affatim istru
itur: moribus egregiis ador-
nat: ecclesiastici⁊ sctionib⁹ de
Scēter informat. Lec. vi
SIc itaq̄ ꝓficiēs etate ꝛ
gratia vir dñi hũbert⁹ ꝑ gra
dus singlos ad sacerdotij cul
men vsq̄ ꝓuehit. In quo gra
du tanto hũilitatis exemplo
sese exhibuit cũctis vt illum
oēs charitatis affctũ dilige-
rēt. Erat enī mire obediētie
custos: castitati⁊ amator: ho-
spitalitatis diligētissim⁹ cul-
tor: erga deũ ꝛ ꝓximũ necta
reo fragrãs incēdio. Lec. vij
EUoluto deniq̄ aliq̃ tem
poris spacio dũ quadã
die vt ei familiari⁊ erat cõsue
tudo in monasterio resideret
cepit in aĩo voluē possessiões
q̃ a ꝓgenitoribus sibi relicte
fuerant: qualit prouideri de
buisset. Unũ multũ diuq̄ deli-
berãs tandē dignũ eas req̃-
rere estimauit: non q: in eis
lucꝝ tꝑale spectaret: quippe
cui ip̃a rerũ tꝑaliũ ꝯcupiscē-
tia displicebat: sed vt eas do
mice familie impensis q̃sq̄
attributas faceret. Lec. viij
ACcepta igit ab epo bñ
dictõe: fratrũq̄ bēigna
ꝑmissione digressus ab vrbe
venit ad locũ quedã ditiõis
sue. In quē dũ paululũ decli
nasset: ꝛ circũiacētia lustra-

ret supuēit vir dñi scūs amā dus hñs i comitatu suo reuerētissimū virū noīe nichasiū q̄ vterq̧ peregrinatiōis iter carpebat. Hi videtes sanctū hūbertū mox vt aduertūt eū loci illius dñz rogāt vt hospitalitati bñficia sibi pstare deberet. At vir domi eos benigne suscepit ꝛ iuitauit ad cenam. Tu. Lectio nona.

Ipsis aūt refectis sctūs hūbertus diligēter eos alloquitur ffes inq̄ens carissimi cursus vr̄ quo tendat exponite. Cui btūs amādus. O frater te vtinā nr̄e pegrinatōis comitē habeam⁹ q̄ venerandā romane ecclesie sedem aggredim̄ apl̄oꝝ suffragia quesituri: si forte ānuerit supna dei clemētia. Porro iocūdū erit iter trinis cōmeantibus socijs: nec aberit sctē trinitatis btā ꝓtectio quibus fides spes caritas efficiēt cor vnuz et aīam vnam. Nec mora vir dñi paratum se ad oīa refert sicq̧ reliq̄t ea quib⁹ occupatus intēderat. Tu āt. Te deum. Añ laud. ℣. Os iusti: In lau. an. Ecce sacerd. magn⁹ cū alijs. hy⁹. cap. ℣. ꝛc. et ad hor. totū de cōi. Ad. ij. vesp. sola an. Ecce sacerdos. Sup mḡt. an. Cōfessor dñi hūberte. Le℞a de cōi. Mēo. de sctō euurtio p an. Iste ē. ℣. Iustū deduxit. collā. Adesto. d cōi cū suffra. Euurtū epi ꝛ ꝯfesso. nisi fiat de nr̄a dña. Ad matu. ꝛ hor. totū de cōi cū noct. fer. ꝛ trib⁹ lec. de tpe ac collā Da q̄s. ¶ In natiui. btē marie vgis. Ad vē. sup. v. laud. an. Sctā dei genitx int̄cede ꝓ nobis de cui⁹ vtero ꝓcessit redemptio mūdi allā. ā. Hec est regina vginū q̄ genuit regem velut rosa decora virgo dei genitx p quā reperimus deū ꝛ hoīem alma virgo īter cede ꝓ nobis oīb⁹. ā. Sctā maria genitrix dei vgo semper ꝛ bñdicta p te vēit ad nos salus p te redētio nr̄a tu pulchra es int̄ mulieres tu gloriosa in choro sctōꝝ te dep̄camur vt int̄cedas ꝓ nobis ad dñm iesū xp̄m. ā. Succurre alma genitrix xp̄i miserꝫ ad te ꝯfugientib⁹ adiuua ꝛ refoue oēs q̄ in te ꝯfidūt ora pro toti⁹ mūdi piaculis īteruenī ꝓ clero int̄cede ꝓ canonicoꝝ choro exora ꝓ sexu femineo an. Alma redēptoris mater q̄ peruia celi porta manes ꝛ stella maris succurre cadenti surgere q̄ curat poplo tu q̄ genuisti natura mirāte tuū sctm̄ genitorē virgo prius tu posteri⁹ gabrielis ab ore sumens illud aue peccatoꝝ miserere. Hymn⁹

Quem terra pontus ethera co

lunt adorāt pdicant trinā re
gentē machinā claustrū ma
rie baiulat. Cui lūa sol ꝛ oīa
deseruiūt p tpa perfusa celi
gr̄a gestāt puelle viscera. Be
ata mater mūere cuiꝰ supnꝰ
artifex mūdū pugillo conti-
nens vētris sub archa clausus
est. Btā celi nūcio fecūda sā
cto spū desideratꝰ gētibꝰ cu-
ius p aluū fusus est. Diuisio
O gl'iosa dn̄a excelsa supra
sydera q̄ te creauit, puide la-
ctasti sacro vbere. Quod eua
tristis abstulit tu reddis almo
germīe intrent vt astra flebi
les celi fenestra fctā es. Tu
regis alti ianua ꝛ porta lucis
fulgida vitā datā p virginem
gētes redēpte plaudite. Ma
ria mat̄ gr̄e. Gloria tibi dn̄e
q̄ natus es de virgine. Cpm.
Surge, ppera amica mea
formosa mea ꝛ veni iam
enim hyems transijt ymber
abijt ꝛ recessit: flores appa-
ruerūt in tra nr̄a: tp̄s puta-
tionis aduenit. D. g̃. R. So
lem iusticie vgo paritura su-
premū. Stella maria maris
hodie, pcessit ad ortū. V. Cer
nere diuinū lumē gaudete fi
deles. Stella. V. Hodie nata
est btā virgo maria. Ex pge
nie dd. An mg̃. ā. Felix nā-
q̄ es sacra vgo ꝛ oī laude di-
gnissima qz ex te ortꝰ est sol
iusticie xp̄s dn̄s deꝰ nr̄ allā.

Supplicationē [Colla.
seruoꝝ tuoꝝ deꝰ misera-
tor exaudi vt q̄ in natiuitate
dei genitricis ꝛ vginis marie
cōgregamr̄ eiꝰ intcessionibꝰ a
te de instātibꝰ piculis eruamr̄
Per eūd dō. Ad ople. super
nūc dimit. ā. Cū iocūditate
nati. btē ma. Cet̄a more sol.
Ad mat. inuita. Corde ꝛ voce
simꝰ xp̄m regē veneremr̄. Vir
ginis ꝛ matris iubilet nobilis
ortꝰ. p. Venite. In. i. no. an
Hodie nata est btā virgo ma
ria ex pgenie dauid per quā
salus mūdi credētibꝰ appa-
ruit. pi. p oēs no. vniꝰ virg. ā
Btissime vgis marie natiu
tē deuotissime celebremꝰ: vt
ipa p nobis intcedat ad dn̄m
iesū xp̄m. ā. Felix nāq̄ es be
ata virgo maria q̄ ꝛ genitri-
cis dignitatē obtinuisti ꝛ vir
ginalē pudiciciā nō amisisti
V. Hodie nata ē btā vgo ma-
ria. Ex pgenie dd. Lec. i.
Beata ꝛ gl'iosa virgo ma
ria priusq̄ nasceret̄ ora-
culis enūciata est ꝛ designa
ta miraculis. Nata vō pge-
nie diuitꝰ ordinata priuilegio
virtutū insignis enituit sal-
uatorē edidit. A quo glifica
ta i celo: nūq̄ terrigenis pa-
trocinari desistit. R. Hodie
nata est btā virgo maria ex
pgenie dauid per quā salus
mūdi credētibꝰ apperuit. Cu

lus vita gloriosa lucez dedit seculo. ℣. Felix certe ꝛ oĩ laude dignissima q̃ sine humão semie celestẽ seclo ꝓtulit pa[rtum]. Nata ẽ [domi]ne. Cui⁹. L. ij.

Nigit̃ btissima virgo maria sicut legim⁹ pr̃e nazareno mr̃e bethleemitica q̃s vrbes xp̄i natiuitati vel ↄuersationi destinatas esse ꝓphete nõ tacuerũt. Descẽdit aũt a radice illi⁹ fide p̃clari abrahe cui supna ꝓmissa fuerat bñdictio oĩm gẽtiũ i semie suo: ꝛ a stirpe dauid quẽ de⁹ ꝓpt̃ notam sibi ꝓbitatẽ egregia laude sublimauit dicẽs. Inueni vir᷑ s̃m coꝛ meũ. ℟. Beatissime ṽgis marie natiuitatẽ deuotissime celebrem⁹. Vt ip̄a ꝓ nobis int̃cedat ad dñm iesũ xp̄m. ℣. Dignũ nãq̧ est vt ei cũ sũma deuotiõe famulem̃ ꝑ quã nobis ṽginitatis isignia pullularũt. Ut

De regali nẽpe [tribu]. L. iij.

Dtribu simul ꝛ sacerdotali ṽgo duxit origĩẽ q̃ sũmũ regẽ atq̧ põtificẽ erat paritura. Nõ t̃ñ hec idcirco dixerim⁹ q̃ dñs q̃ pctõres vocare venit: dedignat⁹ sit mrẽm suam pctõꝛes habere cognatos: inter q̃s speciosa velut i[n]ter spinas lilium apparet.

Hec itaq̧ electa ꝛ isignis inter filias nõ fortuitu quidez aut solo placito parẽtũ vt ple[rumque] riq̧: sed diuina dispẽsatione nomẽ accepit ita vt ip̄a quoq̧ vocabl̃i sui figura magnũ quoddã inueret. ℟. Ad nutũ dñi nostr᷑ ditãtis honoꝛẽ. Sicut spina rosã genuit iudea mariã. ℣. Ut vitiũ virt⁹ op[er]iret gr̃a culpã. Sicut. In ij. no. ã. Hodie nata est virgo maria ex semie abrahe letãtur archãgeli: exultãt oẽs sci ↄgaudet oĩs mũdus. ã. Dignũ nãq̧ ẽ vt ei cũ sũma deuotiõe famulem̃ ꝑ quã nob̃ virginitatis isignia pulularũt. ã. Bñdicta ꝛ venerabil̃ sctã maria ṽgo dei gẽitrix cuius natiuitatẽ celebram⁹ int̃cessio ipi⁹ sit ꝓ nobis ad dñz. ℣. Natiuitas est hodie sctẽ marie ṽgis. Cui⁹ vita icli. cũ. il[lustrat].

Quid [sig]n[ificet] [lu]. ecc[les]ias. L. iiij.

Qergo mysticũ hec iterp̃tatio nomĩs gerat ꝑ silitudinem ostẽdam⁹. Nautꝫ q̧ppe mare trãseũtib⁹ notare op⁹ ẽ stellam haut lõge a sup̃mo cardine chorускantẽ ꝛ ex respectu illi⁹ estimare atq̧ dirigere cursũ suũ vt portũ destinatũ app̃hẽdere possint. Simili modo fratres oportet vniuersos xp̄icolas int̃ fluct⁹ hui⁹ seculi remigãtes attendere maris stellam hãc id est mariam que supremo reruz cardini deo proxima est ꝛ respectu exempli eius cursum.

vite dirigere Q d qui fecerit
nõ iactabit vane glie vento:
nec franget scopulis aduer-
sorꝫ: nec absorbebit scille a vo
ragine voluptatũ: sed ꝓspere
veniet ad portũ ꝗeris etne.
℟. Gloriose virginis marie
ortũ dignissimũ recolamus
Cuius dñs humilitatẽ respe
xit ãgelo nũciãte ꝯcepit cre-
atorẽ mũdi. ℣. Btissime vir-
ginis marie natiuitatem de
uotissime celebremꝰ. Cuius

[Lec. v.

Hic si qs intro
ger dicens. Quid ergo
putas q̃lis olim in aĩa fue
rit vel nũc sit hec ꝑsona q̃ sic
oibꝰ sctis spectãda atq̧ imi-
tanda ꝓponit: veracit respõ
demꝰ qꝛ longe ꝑfectior est q̃
nra orone demõstrari possit
Tñ ne ibi nihil dicere argua
mur vbi maior affluit copia
dicẽdorꝫ: saltẽ pauca dicamꝰ
suꝑ hoc: ⁊ q̃ facile ꝓbent au-
dita. ℟. Q̃n nata est virgo
sacratissima tũc illuminatꝰ ẽ
mũdus stirps btã radix sctã
Et bñdictus fructꝰ eius allã
℣. Pulchriores sũt oculi eiꝰ
vino ⁊ dẽtes eiꝰ lacte candi-
diores. Et bñ.

Lec. vi.

Hoc ergo in p̃mis astru-
ere fas est q̃ aĩa ipsius
⁊ caro quã elegit: ⁊ habita-
culũ sibi fecit sapiẽtia dei pa
tris: ab oĩ malicia ⁊ imũdi
cia purissima fuit Affirmãte
scriptura qꝛ in maliuolã ani
mã nõ introibit sapĩa nec ha
bitabit in corpe subdito pec-
catis. Itẽ ecõtra ꝯsidẽter as
serimꝰ qꝛ nullo virtutum gñe
vacabat hec virgo: cui pleni
tudinẽ gr̃e dei nunciꝰ assere-
bat inesse. Q d attestãte ar-
chãgelo q̃uis nemo sane mẽ
tis discredat: tñ si qs adhuc
pio desiderio q̃rat argumen
ta virtutũ ex verbis eiꝰ ⁊ fa-
ctis q̃ scriptura cõmemorat
tãto sibi facilꝰ occurrẽt q̃to
ipse i q̃rẽdo erit fidelior. Sũt
aũt ex eis q̃dam oĩ fere xpi-
ano ꝑspicua. ℟. Stirps iesse
virgã ꝓduxit virga q̧ florem
Et suꝑ hũc florẽ reqescit spi-
ritus almꝰ. ℣. Uirgo dei ge-
nitrix virga est flos filiꝰ eius
Et super. In. iij. no. ã. Nati
uitas est hodie scẽ marie vir-
ginis cuiꝰ pulchritudinẽ re
spexit deus ⁊ visitauit humi
litatẽ suã. ã. Ista est speciosa
electa a dño cuiꝰ natiuitatẽ
celebramꝰ ipsa intercedat ꝓ
nobis ad dñm iesũ xpm. an.
Q̃n nata est virgo sacratissi
ma tũc illuminatꝰ est mũdus
stirps btã radix sctã: ⁊ bñdi
ctus fructꝰ eiꝰ. ℣. Natiuitas
tua dei genitrix virgo. Gau
diũ annũciauit vniuerso mũ
do. Initiũ scti euãgelij. Se-

[cũdũ mattheũ

Liber
generatiõis iesu xpi fi-

lij dauid: filij abrahā. Et rel.

Omelia lectiōis eiusdem.

Prefatio toti⁹ opis p̄misit d quo dictur⁹ erat: idest de xp̄o per quē ascēdit ad dauid cui dictū est: de fructu vētris tui ponā sup sedē tuam. Et a dauid vsq3 ad abrahā cui p̄mis-sum est: in semie tuo bn̄dicē-tur oēs gētes terre: ad quez fuit p̄ncipiū p̄missiōis Ideo posuit eū euāgelista p̄ncipi-um narratiōis sue ⁊ p singu-las genealogias descendit ad xp̄m vt in eo idest i xp̄o se-ries generatiōis termiaret. R. Natiuitas gl'iose virgīs marie ex semine abrahe or-ta de tribu iuda clara ex stir-pe dauid. Cuius vita inclita cūctas illustrat ecclesias. V. Natiuitas est hodie sctē ma-rie virginis. Cui⁹. Lec. viij.

Ideoq3 initiū libri incipi-ebat q2 ille est initiū sa-lutis nr̄e ⁊ finis idest pfectio eterne beatitudinis. Nam ⁊ moyses libr̄ creatiōis celi ⁊ terre scripsisse se testat: in q̄ pituri hoīs originē texerat. Matthe⁹ libr̄ generationis iesu xp̄i se esse scriptur̄ p̄mi-sit: in quo salus generis hu-mani ostenderet q̄ in noīe ie-su sonat: q2 iesus saluator in-terp̄tat: ⁊ est nomē dignita-tis: q2 antiq̄s tp̄ib⁹ reges p-phete sacerdotes oleo sctifi-catiōis vngebant. R. Bea-ta es maria q̄ dn̄m portasti creatorē mūdi. Genuisti q̄ te fecit ⁊ ineternū p̄manes vir-go. V. Aue maria gr̄a plena dn̄s tecū. Genuisti. Lec. ix.

Ipse aūt xp̄us pre parti-cipib⁹ suis a deo vnctus dicit esse: q2 in eo oēm pleni-tudinē diuinitatis ihabitare cōplacuit: q̄ venit in mundū p electos patres ⁊ circūcisos. Nā electio in dauid ⁊ circū-cisio in abrahā demonstrat: etiā dauid manu fortis inter-p̄tat q̄ fortissimū pp̄lm so-lus aggredit vicit ⁊ occidit. Item bellator noster fortissi-mus xp̄s simul cum diabolo hoste atrocissimo certauit eū q3 supauit ⁊ dānauit. Et post hāc victoriā multor̄ pater ef-fectus est q2 abrahā pr̄ mul-tarū gentiū interp̄tat ⁊ sub-audit. Tu. R. Felix nāq3 es sacra virgo maria ⁊ oi laude dignissima. Q2 ex te ort⁹ est sol iusticie xp̄s de⁹ noster. V. Ora p pp̄lo interueni p cle-ro itercede p deuoto femieo sexu sentiāt oēs tuū iuuamē q̄cunq3 celebrant tuā natiui-tatē. Q2. Gloria. Felix. Te deū. Ante lau. V. Cū iocūdi-tate natiuitatē btē marie ce-lebrem⁹. At. In lau. an. Natiuitas gloriose virginis marie ex semie abrahe orta

de tribu iuda clara ex stirpe
dauid. a. Natitas est hodie
scte marie vgis cuiꝰ vita icli
ta cūctas illustrat ecclias. a.
Regali ex ꝓgenie maria ex
orta refulget cuiꝰ pcibꝰ nos
adiuuari mēte ꝛ spū deuotis
sime poscimꝰ. a. Corde ꝛ aio
xpo canamꝰ gliam i hac sac
solēnitate pcelse dei gēitricꝫ
marie. a. Cū iocūditate nati
uitatē btē marie celebremꝰ
vt ipa ꝓ nob intcedat ad do-
minū iesū xpm. hyꝰ. Quem
tra potꝰ ethe.

IN oibus requiē qsiui ꝛ i
hereditate dñi morabor tūc
precepit ꝛ dixit mihi creator
oim ꝛ q creauit me requieuit
in tabernaclo meo ꝛ dixit mi
hi in iacob inhita et in israel
hereditare ꝛ in electis meis
mitte radices. d g. Ꝟꝰ. Post
partū. An bnꝰ. a. Natiuita
tē hodiernā ppetue vgis ge-
nitricis dei marie solēnit ce-
lebremꝰ qua celsitudo throni
pcessit allā. Collecta.

FAmulis tuis qms dñe
celestis gre munus impartire:
vt quibꝰ btē virgis partꝰ exti
tit salutis exordiū natiuita-
tis eiꝰ votiua solēnitas pacꝭ
tribuat incremētū. Ad hor.
diei ane de lau. Ad pmā. R.
Xpe fili dei. cū all. Ꝟ. Qui de
vgie digtus es nasci All all
Cetera more solito. Ad iij. cp.

IN syon firmata sū: et in
ciuitate sctificata simili
ter requieui ꝛ in hierlm pote
stas mea. R. Hodie nata est
btā virgo maria. Allā all. Ꝟ.
Ex ꝓgēie dauid. All. Ꝟ. Na
tiuitas est hodie scē marie v-
ginis. collectā. Famulis. vts

RAdicaui [Ad vi. cpm.
in pplo honorificato et
in ptes dei mei hēditas illiꝰ
et in plenitudie sctōꝝ deten-
tio mea. R. Natitas est ho-
die scē marie vgis. Allā all.
Ꝟ. Cuiꝰ vita iclita cūctas illu
strat ecclesias. Ꝟ. Natiuitas
tua dei genitrix virgo gaudiū

IN plateis [Ad ix. cpm
sicut cynamomū ꝛ balsa
mū aromatizās odorē dedi:
qsi mirra elcā dedi suauitatē
odorꝭ. R. Natitas tua dei gen
trix Ꝟ. Al. al. Gau. ānū. v. m.
Ꝟ. Post ptū Coll. vts. Ad v
ves. āe. v. de l. sup pos. v. hy.

QUasi [Quē tra. Cpm
libanꝰ non incisus vapo
raui hitationē meā ꝛ quasi
therebintꝰ extēdi ramos me
os: ꝛ rami mei honoris ꝛ gre
Ꝟ. Hodie nata. An mgt. an.
Natitas tua dei genitrix vir-
go gaudiū ānūciauit vniuer
so mūdo ex te eni ortus ē sol
iusticie xpo deus noster qui
soluēs maledictōeꝫ dedit bñ
dictionē et cōfūdens mortē
donauit nobis vitā sempiter

nā. Collcā. Famulis. ā. Me mo. de sctō audomaro epō et cōfes. de cōi. Itē mēo. gorgo nii mar. an. Hic est vere mar tyr. ℣. Glia ꝛ hono. Collcā.
Sanctus dñe gorgonius sua nos intcessiōe letifi cet: et pia faciat solennitate gaudē. p do. Cōplet. vt heri
¶ Per oct. nat. btē vgīs q̄re subseqn. pᵒ offiñ scti adriani
¶ In natali bti adriani mar Ad pmas vš. sup pōs fer. ā.
Nathalia sctō ardēs flamīe oāmirādū pectus femie o a: drianū plusq̄ martyrē extē: dit totū ad icudē. an. Cesus ergo pūs pedes manᵒ deide nulli sctōꝝ ipar in certamine hic labor nathalie hoc eius studiū pcurrit adrianᵒ vite stadiū. ā. Post martyꝝ vesti gia pia currit nathalia vndā fluētis sanguis sūmissa veste suscipit tanq̄ salubri vnguie corpᵒ sigt assidue. ā. Abscisā manū martyrꝭ clā nathalia sustulit sup auꝝ ꝛ topaziō piū cōplexa spoliū. ā. Delibutā mirre cōdimie purpureo stri ctam velamie p caritate scti coniugis ceruicali supponit [capitis. Hyᵒ.
Iocū da ktris gaudia reduxit hec lux ānua adriani clarissima repsentans solēnia. Qui spe celestis patrie sctō repletᵒ nu mine cōtra regem pfidie pu gnauit armatᵒ fide: Crudes lis rex ꝛ impius pmissis ꝛ ter roribus minis tormētis gra uibus vrgebat negare xp̄m.
At xp̄i fortꝭ athleta iussa re: cusās impia tormēta nimis aspera excepit patiētia. Ui te phennis auidus sui corpo ris prodigus velox ad palme meritū cucurrit p martyriū
Santi victor certaminis cō: scendit ad sedē dei stella ful gens purpurea victrici cōptᵒ laurea. O celi felix incola a: driane nos adiuua te cordis affectu et voce nos obsecran tes respice. Ut pro nostrꝭ re atibus orātem audiat deus de cuius habes munere vt fi: at quod vis poscere. Hoc det pater et filius paclitusq̄ spi: ritus vt p nr̄is piaculis sis p exorabilis. amen. cō. Iustū deduxit. vniᵒ mar. nō pōtifi.
℟. Gsiosus xp̄i miles. ix. de matu. ℣. Ora p no. btē mar: tyr adriāe. Ut dig. Bñ mgt ā. O btē martyr adriāe tuos hūiles fuos respice roga xp̄ꝫ vt in libro vite celestis nos di gnet ascribē tueq̄ pticipes glie ꝯcedat vt simᵒ sine fine. [Collcā.
Omnips sēpitne deᵒ qui nos beati adriāi martyris tui natalicia cele: brare cōcedis tribue nob q̄s vt eius meritis et pcibus ab oīm mala peste ac languore

aīe ⁊ corporis atq̧ ab antici
patõe subitanee mortis nos
ſp ſaluare digneris. Per do
Mēo de nat. btē marie p an
Hec eſt regina vginū. ℣. Ho=
die nata eſt. collcā. Famulis
tuis. vtš. Cōple. cōe. Ad ma
tu. Inuit. Adorem⁹ xp̄m re=
gē coronā martyꝝ. Qui glo
ria ⁊ honore ſctm̄ coronauit
adrianū. ps. Veñ. In. i. noc
an. Btūs adrian⁹ nobili gñe
ortus ex genere ipioꝝ bonū
martyrij fructū deo obtulit.
pi ⁊ ℣. vni⁹ mar. an. Orta pſe
cutione ſub maxiano ceſare
multi xp̄ianoꝝ martyrio co=
ronati ſūt. an. Videns btūs
adrian⁹ ſctōꝝ ꝯſtātiam dixit
ad eos adiuro vos p deum vt
dicatꝭ mihi quā gloriā expe
ctatꝭ p his q̄ patimī tormētꝭ
Maximianus [Lect. i.
imperator ꝯſtituit quoſ=
dā q̄ diligēter inq̄rerēt p om
nē ciuitatē nichodemie: vt ſi
inuenirēt viros aut mulieres
in xp̄o credentes ſolicite eos
pducerēt ad iudicē: pponen
tes eis diuerſa tormenta vel
ignē amariſſimū ſi aliquem
occultarēt. Hi vero q̄ tales in
dicaſſēt: pcipēt a rege p̄mia
cōſtituta. Quo audito vicini
vicinos tradebāt, ppinqui p
pinquos: quidam attēdētes
dona p̄miorū quidā ppter ti
morē regꝭ ſuos māifeſtabāt
domeſticos. ℟. Btiſſim⁹ xp̄i
martyr adrianus in aula ro
mani p̄ncipis nobilis ⁊ prior
officio ex gente ⁊ ciuitate im
pioꝝ Tāq̄ roſa de ſpinis emi
cuit. ℣. Ut ſeip̄m hoſtiā mū=
dā deo ꝯſecraret. Tanq̄ roſa
Tunc ꝯſtituti a [Lec. ii.
rege nūciauerunt p̄nci
pi milicie dicentes. Ecce ſūt
hic quidā xp̄ianoꝝ abſcōditi
in ſpelūca: audiuim⁹ eñi eos
pſallētes in vigilia matutīa.
Audiētes vero q̄ erāt p̄mi in
palatio aſſumētes mltitudi=
nē militū circūdederunt ſpe=
lūcā. Et ꝯprehēſos triginta
tres pduxerūt in ciuitatē [in
qua erat rex] ferro vinctos ⁊
dixerūt regi. Circūeūtes oēm
ciuitatē īuenim⁹ cūctos ado
rantes deos magnos ⁊ tuis
obediētes p̄ceptis. Hi ſoli cō
tēnūt mādata tua ⁊ irrident
deos tuos. ℟. Cū videret be
atus adrianus martyrū xp̄i
vnanimē cōſtātiā aduerſus
tormēta exiliēs ſtetit in me=
dio eoꝝ et dixit. Et ego xp̄ia
nus ſum. ℣. Iuſſu impij ceſa
ris ferro vinctus ducebat ad
carcerem clamās ⁊ dicēs. Et
Dixit aūt [ego ſū. L. iii.
rex illis. Unde eſtiſ? At
illi dixerūt. Et q̄dem nati ſu
mus in hac patria: ſm̄ fidē
tñ galilei ſum⁹ Ad quos rex
Num audiſtiſ qualis pena di

ctata sit aduersus eos q̄ huius religiõis sūt? Illi dixerūt Audiuim⁹ et irrisim⁹ stultā tuā iussionem. Et rex ad eos Audetis dicē stultā iussionē nr̄am? Per deos magnos tormētis amarissimis consūmabo corpa vr̄a. Extendantur ait: et cedāt virgis. Tūc adducti sūt tres q̄stionarij: et cedebant eos neruis crudis ℟. Athleta dei adrian⁹ ducebat ad penas vinct⁹ retrorsū manib⁹ scti vero dicebant ad eū ecce adriane dign⁹ es Ut tollas crucē tuā et sequaris xp̄m. ℣. Ne te terreāt que vides: sed respice ad q̄ expectas. Ut. In. ij. noc. a. Non est r̄ndēt sci os nr̄m sufficiēs ad enarrandū q̄ merces reddet p his penis q̄ gloria dabit nobis. a. Ad hāc vocē beatus adrianus stetit et ait annotate me cū sctis dei quia et ego xp̄ian⁹ sū. an. Jussit eū cesar ferro vinctū ptrahi ad carcerē ↄstituēs diē in qua et ip̄m et sctōs audiret. Lec. iiij.

Martyres dixerūt. Adauge et alios tortores inimice dei: q̄ q̄nto adauxeris tormēta ampli⁹ multiplicas coronas nr̄as. Audiēs autē adrian⁹ q̄ erat p̄or officij militaris et vidēs eor̄ cōstantiam dixit ad martyres xp̄i Adiurovos p deū vestrū vt dicatis mihi q̄ est remuneratio quā expectat⁹ per ista tormēta? Cui illi dixerūt. Nec oculus vidit: nec auris audiuit: nec in cor hoīs ascēdit: q̄ p̄parauit de⁹ diligentib⁹ se. Cū hec audisset adrian⁹: statim exiliēs stetit in medio eorū et dixit. Annotate ↄfessionē meā cū his sctis ego iā xp̄ian⁹ sū Tu aūt. ℟. Sctūs adrian⁹ introduct⁹ in cōspcū cesar⁹ et cedi iussus ait ad tyrānū iā tibi dixi qm̄ recessi ab amentia. Et ideo parat⁹ sum vitā finire p xp̄o. ℣. Quāto enim in me multiplicas tormenta diuersa tanto amplias mihi multitudinē coronar̄ Et idō Uparatus. Lectio qnta

Et audiuit tyrān⁹ adrianū xp̄ianū factū et nolētē sacrificare: vinctū ferro i carcerem misit. Nathalia vero vxor sua audiēs eū incarceratū scidit vestimēta sua flens et eiulās: sed cū didicisset q̄ p̄pter fidē xp̄i hoc factū fuerat: gaudio repleta ad carcerem cucurrit: et vincla viri sui et alior̄ xp̄ianorū cepit osculari [Erat eni xp̄iana licet occulte] et dixit ad virū suū. Beatus es dn̄e mi: quia inuenisti diuitias quas tibi nō dimiserūt parētes tui. Perge ad xp̄m vt recipias promissa premia. Nō diuitie: nō iuuētus

non corporis pulchritudo te impediant: repone ante oculos tuos que sũt eterna. ℟. Beatissima nathalia confortabat virum suũ et dicebat ei beatus es domine meus Eo ꝙ effectus dignus es in nũero sanctorũ. ℣. Letare in domino quoniã nomẽ tuũ scriptũ est inter electos dei. Eo [ꝙ. Lectio vi.

Cum hec nathalia dixisset abijt i domũ suam. Cumqꝫ audisset adrianus quod post dies aliquantos fieret interrogatio eorꝫ: dixit ad sanctos martyres. Si acquiescitis mihi domini mei: pergam in domũ meam et adducam ancillã vestram sororem meã: vt p̃sens sit passioni nostre. Spopondi eni ei cũ iuramento dicẽs quoniã hora passiõis nostre accersiam te. Et dum acquiescerent: dedit munera custodibus et abijt dans fideiussorem cõgregationẽ sanctorũ martyrũ. Tu autem. ℟. Deprecamur te athleta dei adriane vt p̃ces nostras deo offeras: vt quomodo cõmunicauimus tibi in hac mortali vita. Ita tecum gaudere possimus i vita eterna. ℣. Memorare nostri in requie tua: vt sicut nũc veneramur tua sancta merita. Ita. In tercio noc. an. Beata nathalia ingressa carcerem procidit ad pedes viri sui dicẽs beatus es adriane qm̃ inuenisti tibi diuitias celestes. an. Beatus es egregie martyr adriane qr dignus effectus es in numero sanctorꝫ beatũ ẽ lumẽ tuum vt patiaris pro eo qui pro te passus ẽ. an. Athleta dei adrianus libẽtissime suscipiebat verba eius valde eni curabatur sermonib⁹ eius. Lec. vii.

Quidam autẽ de ciuibus illius ciuitatis vidẽs eũ nunciauit nathalie ꝙ absolutus esset vir eius: sed nathalia non credebat. Puer vero domesticus superueniens dixit ei. Domin⁹ me⁹ dimissus est. Illa hec audiens amarissime flebat: et videns euꝫ: velociter clausit contra ipsum ostiũ domus sue dicens Longe a me efficiaꝛ qui a deo corruit: nec contingat loqui ori illius ꝑ quod dominũ negauit. Dixitqꝫ: o sine deo miser pre omĩbus. Quis te coegit apprehendere opus qd non potuisti perficere? Dic michi quare fugisti anteꝗ̃ pugna fieret: quomodo vulneratus es necdũ emissa sagitta? ℟. Extendit sanctus adrianus manum suam sup incudem: tortores vero percutiẽtes ab sciderũt eam. Et statim emisit spiritum. ℣. Uinculis ver-

beribus et longa fame macera-
ratus multisque suppliciis ex-
cruciatus. Statim. Lec. viii
Audiens illaz beatus a-
drianus vehementer gau-
debat: admirans de femina
iuuene pulcherrima et nobili
quomodo talia loqui posset
et ex hoc ad martyrium arden
tior effectus dixit ei. Aperi
mihi domina mea nathalia
Non enim vt putas martyri
um fugi: sed te vt promisi vo-
care veni. Cui illa vide quomodo
seducit me transgressor quo-
modo mentitur alter iudas.
Fuge a me miser. Dum illa
supra modum affligereter di
xit ei. Aperi citius vadaz vti
que et vltra me non videbis. Fi
deiussores dedi sanctos mar
tyres Et si ministri me requi
rentes non viderint: sustine-
bunt sancti tormenta sua si-
mul et mea. Hoc audiens na
thalia aperuit: et sibi inuicem
prostrati: ad carcerem simul
abierunt. Tu autem domine.
℟. Iniecto corpori sancti adri-
ani in fornace ardenti subito
facta sunt tonitrua magna et
pluuie. Et extinctus est ignis
a multitudine ymbrium et tem
pestatis. ℣. Commota est et con-
tremuit terra et fundamenta ci
uitatis conturbata sunt quoniam ira
tus est deus. Et exti. Lec. ix
Cum igitur ingressi fuissent
carcerem procidit festinanter
ad pedes martyrum. Inuenit
enim corpora eorum putrefacta a
tormentis: et vermes inde sca
turientes Ipsa vero tergebat
omnem putredinem et colligabat
lintheis mundissimis pedes
sanctorum Venit autem tempus
interrogationis eorum. Addu-
ctusque est beatus adrianus in con-
spectu maximiani tyranni: cui
dixit. Adhuc tu permanes in
illa insania. Et adrianus im
mo recessi ab insania. Quo
audito iussit tyrannus eum for-
titer cedi Beata nathalia cu
currit ad carcerem dicens sanctis
martyribus. Dominus meus incho
auit martyrium. Et cum adri-
anus constanter tormenta per
ferret: et verbera paruipende
ret iussit tyrannus eum a quat-
tuor viris cedi validius ita vt
eius viscera effunderent. Tan-
dem abscissis super incudez
ab eo pedibus cruribusque ro-
gauit nathalia: vt ipse super
incudem preberet manuz vt
abscinderetur et esset compar
aliis sanctis qui plura passi
fuerant. Questionarii vero
manum eius super incudem
absciderunt. Quo facto san
ctus adrianus reddidit spiri
tum. Tu autem domine. ℟.
Gloriosus christi miles adri-
anus armis christiane fidei
precinctus post diros corpo-

ris sui cruciat⁹. Tādē beata
morte victor meruit a domi-
no stola imortalitatꝭ decora
ri ꝛ glīa ꝛ honore coronari.
℣. Ipse pius infuentor fiat ꝑ
nobis q̄ per multū laborē in
fide sua ꝓbatus ꝛ cognit⁹ fi-
delis. Tādē. Glia. Gtiosus.
Te deū. Ante lau. ℣. Ora ꝑ
nobis btē martyr. In lau. ā.
Cū beat⁹ adrian⁹ cederetur
dixit ad cesarē iam tibi dixi
qm̄ recessi ab amētia et ideo
paratus sū mori ꝓ xp̄o. an.
Audiēs tyrānus sermones
scti adriani irat⁹ est et iussit
eū ferro victū mitti in carce-
rem. ā. Scti martyres gau
dio repleti accedētes saluta
bant eū ꝛ festinabāt ei offer-
re pacē in osculo sctō. ā. Btā
nathalia detergebat sāguinē
bti adriani ꝛ superungebat eo
corpus suū. an. Corp⁹ sancti
adriani rapuerūt viri religi-
osi intactū ab igne ꝑ inunda-
tionē pluuie. hy⁹. Jocunda.
cp̄z. Custodiuit. ℣. Posuisti
dn̄e. Añ bn̄⁹. an Hodie flos
quē virgo edidit florē marty
rum celo intulit ꝛ de fide na
thalie fructificatam adriani
aīam coronā dat gestare ci-
uicā allā. Collā. Ops sempi-
terne de⁹ vt s̄ ad ves. Memo.
de natiui. btē marie per an.
Sctā maria genitrix dei. ℣.
Post partū. collā. Famulis
tuis. vt s̄. Ad hor. ā de lau.
p̄i soliti sine Confitemi. ad p̄
mā nisi fuerit dn̄ica. Cp̄. ℟.
cū allā. ꝛ ℣. de cōi vni⁹ mart.
nō pōtifi. Collā. Omps. vt s̄
Ad scdas ves. oēs añ d' lau.
supp̄os fer. hy⁹. Jocūda ter
ris. vt s̄. cp̄. Beatus vir cui⁹
capiti. vni⁹ mart. nō pōti. ℣.
Ora ꝑ nobis. Ante mḡ. an.
Scti martyris adriani solē-
nia scā deuote celebret eccle
sia q̄ per graues penas ꝛ sup
plicia a xp̄o victrici donatus
laurea. ꝛ honore coronatus
ꝛ gloria ꝑfruit᷑ regē sempit-
na. Collā. Ops. ā. Memo. d
natiuit. btē marie p ā. Suc
curre alma. ℣. ꝛ collā d festo
Item memo. ꝓthi et iacinti
mar. ā. Gaudēt i celis. ℣. Ju
Beatoꝝ ꝑ [stoꝝ. Collā.
Prothi ꝛ iacinti nos dn̄e fo
ueat p̄ciosa cōfessio ꝛ pia iu-
giter intercessio tueat᷑. Per d
¶ Per octa. natiui. btē ma
rie virgi. Ad mat. Inuit. In
honore beatissime marie vir
ginis. Jubilem⁹. p̄. Venite.
In noc. an. vna de noc. festi
in ordine sup. ix p̄. vni⁹ vgi.
℣. añ lec. de festo. lec. de can
ticis cāticoꝝ vt ifra. ℟. d fe-
sto dicunt᷑ p ordinē exceptis
iij. ꝛ vi. loco quoꝝ dn̄r seqn.
℟. Natiuitas tua dei geni-
trix virgo gaudiū annuncia
uit vniuerso mūdo: ex te eni

ort⁹ est sol iusticie. Xp̄s deus nr̄. Qui solueñs maledictionē dedit bñdictionē ꝛ cōfundēs mortē donauit nob̄ vitā sempiternā. ℣. Felix nāq̄ es q̄ sola ꝛ genitricis dignitatē obtinuisti ꝛ virginalē pudiciciam non amisisti. Qui. ℟. Adest nāq̄ festiuitas sacratissime v̄ginis que ex regali stirpe edita. Genuit xp̄m regem oīm ipsa orat pro pctīs nostris. ℣. Hodie nata est beata v̄go maria ex ꝓgenie dauid. Genuit. Te deū. Añ laū. ℣. Cū iocūditate. In lau. sola ā. vna de laudi. festi q̄ dñr succesi. hy⁹. O gloriosa dñā ꝯ. cp̄m. ꝛ ℣. de festo. Ad vh⁹ ꝛ mḡ. dicunt ꝑordinē ā e de ꝑmis ves. festi. collā. Famulis. vtš. Mēo. de scīo si ꝛc. Nota si festū dicte nati. btē v̄g. i dñica euene. euāg. dñi celeget fer. v. seqn. Ad ho. diei sicut in fes. Ad vš sola ā Natiuitas gl̄iose. super ꝑos fer. hy. Quē ṫra pōth⁹ ethe. vsq̄. O gloriosa dñā. Cp. de ꝑmis ꝛ scd̄is ves dñr successi. ℣. de festo. Sup magt. an. ꝛ collā vtš. Dñica infra oc. Sabbato pceð. ad ves. super ꝑos feri. sola an. Natiuitas gloriose. Hy⁹. Quē ṫra. vsq̄ O gloriosa. cp. de ꝑmis ves. cū ℣. de festo. Ad mḡ ā. vne de ꝑnota. Collectā. Famulis vtš. Memo. de tpe ꝛ de scīo si euene. Cōpleto. de festo. Ad mat. Inuit. In honore. In quolibet noc. sola ā. ꝑma cuiuslibet noc. festi pt ꝛ ℣. de festo. vi. lec. de cātic cāticoꝝ ꝛ iij. vltime lec. de euā. dñice Rēia de festo. excep. ṫcio ꝛ sexto: quoꝝ loco ṫcij scʒ dr̄ ℟. Natiuitas. et. vi. ℟. Adest nāq̄. vtš. Te deum. Añ lau. ℣. et i lau. sola ā. Natiuitas gloriose. ꝛc. vt supi⁹ ordinatū est. Memo. de dñica et de scīis si fuerint. Ad horas diei. totū vt in festo. Ad scd̄as ves. modo superi⁹ ordinato. Sequunṫ lec. de cātic cāticoꝝ de qb⁹ legiṫ ꝑ octa. vtš.

O Sculetur me osculo oris sui qꝛ meliora sūt vbera tua vino: ꝛ odor vnguētoꝝ tuorū sup omīa aromata fragrantia vnguentis optimis Oleū effusū nomē tuū: ideo adolescētule dilexerunt te. Vox eccl̄ie ad xp̄m. Trahe me post te: currem⁹ in odore vnguētoꝝ tuoꝝ. Vox sponsi ad adolescentulā. Introduxit me rex in cubiculū suum. Spōsa ad sponsā. Exultabimus ꝛ letabimī in te mēores vbeꝝ tuoꝝ sup vino. Recti diligūt te. Eccl̄ia de suis ꝑsecuṫ Nigra sum sed formosa filie hirl̄m sicut tabernacula cedar: sicut pelles salomonis.

Nolite me ꝯsiderare ꝙ fusca sũ: qꝛ decolorauit me sol. Vox synagoge. Filij matrꝭ mee pugnauerunt ꝯtra me: posuerũt me custodẽ in vineis: vineã meã non custodiui. Vox ecclesie ad xp̄m. Indica mihi quẽ diligit aĩa mea vbi pascas vbi cubes in meridie: ne vagari ĩcipiã post greges sodaliũ tuoꝝ. Alia die.

Vox xp̄i ad ecclesiã. Si ignoras te o pulcherrima ĩter mulieres: egredere ⁊ abi post vestigia gregũ: et pasce hedos tuos iuxta tabernacula pastorũ. Eq̃tatui meo in curribus pharaonis assimilaui te amica mea pulchre sũt gene tue sicut turturis collum tuũ sicut monilia. Vox amicorũ. Murenulas aureas faciem⁹ tibi: vmiculatas argẽto. Vox ecclẽie de xp̄o. Dũ esset rex in accubitu suo: nard⁹ mea dedit odorem suũ. Fasciculus myrre dilectus meus mihi: inꝫ vbera mea cõmorabiꝫ. Botrus cypri dilectus me⁹ mihi: ĩ vineis engaddi. Vox xp̄i. Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra oculi tui colũbarũ. Vox ecclesie. Ecce tu pulcher dilecte mi ⁊ decorus lectul⁹ noster floridus: tigna domoꝝ nostrarũ cedrina: laquearia nostra cypressina. Tu autẽ. Item alia die.

Vox christi. Ego flos cãpi: ⁊ liliũ cõuallium. Sicut liliũ inter spinas: sic amica mea inter filias. Vox ecclesie. Sicut malũ inter ligna siluaꝝ: sic dilectus meus inter filios. Sub vmbra illius quẽ desiderabã sedi: ⁊ fructus eius dulcꝭ gutturi meo. Introduxit me rex in cellaꝫ vinariã: ordinauit ĩ me charitatẽ. Fulcite me floribus: stipate me malis quia amore langueo. Leua ei⁹ sub capite meo: ⁊ dextera illi⁹ amplexabitur me. Vox christi. Adiuro vos o filie hierusalẽ ꝑ capreas ceruosq̄ camporum: ne suscitetis neq̄ euigilare faciatis dilectã quoadusq̄ ipsa velit. Vox dilecti mei. Ecce iste venit saliens in mõtibus transiliens colles. Similis est dilectus meus capree hinnuloq̄ ceruorũ. En ipse stat post parietẽ nostruꝫ respiciens per fenestras prospiciens ꝑ cancellos. Tu autem dñe. Item alia die.

Vox christi. En dilectus meus loquiꝫ mihi. Surge propera amica mea: formosa mea et veni. Iam enim hyems transiit ymber abiit ⁊ recessit: flores apparuerũt in terra nostra: tẽpus putationis aduenit. Vox turturis

audita est in terra nostra Ficus protulit grossos suos: vinee florētes dederūt odorem suū. Surge amica mea formosa et veni columba mea in foraminibus petre: in cauerna macerie ostēde mihi faciem tuam: sonet vox tua i auribus meis. Vox eni tua dulcis et facies tua decora. Vox aduersus hereses. Capite vobis vulpes paruulas: que demoliūtur vineas nā vinea nostra floruit. Vox ecclesie. Dilectus meus mihi et ego illi: qui pascitur inter lilia donec aspiceret dies et inclinentur vmbre. Reuertē: similis esto dilecte mi capree hynnuloque ceruorum super mōtes bethel.

Item alia die. Lectiones.

Vox ecclesie de gentibus. In lectulo meo per noctes quesiui quem diligit aīa mea. Quesiui illū et nō inueni. Surgā et circuibo ciuitatem p vicos et plateas q̄ram quē diligit aīa mea. Quesiui illū et nō inueni: inuenerūt me vigiles qui custodiūt ciuitatem. Ecclesia de xpo dicit Nū quē diligit aīa mea vidistis? Paululū cū ptransissem eos īueni quē diligit aīa. Tenui eū nec dimittā donec introducā eū i domū mřis mee et in cubiculū genitricis mee. Vox xpi. Adiuro vos filie hierusalē per capreas ceruosque camporum ne suscitetis neque euigilare faciatis dilectā donec ipsa velit. Synagoga de eccl'a. Que est ista que ascēdit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibus myrre et thuris: et vniuersi pulueris pigmentarii? Vox ecclesie. En lectulū salomonis sexaginta fortes ambiūt: ex fortissimis israel: oēs tenētes gladios et ad bella doctissimi: vniuscuiusque ensis sup femur suū pp̄ter timores noctnos. Vox ecclie de xpo. Ferculū fecit sibi rex salomō de lignis libani. Colūnas eius fecit argēteas: reclinatoriū aureū: ascēsū purpureū media charitate ꝯstrauit, ppter filias hierusalē. Vox ecclesie de xpo. Egredimini filie syō et videte regē salomonē in dyademate quo coronauit eū mař sua in die despōsationis illius et in die leticie cordis eius. Tu aūt

In exaltatiōe scte crucis. Ad vel. āñe et pl feri. Cetera omia vt in inuētiōe eius sine allā. et i fine hymni. Deo patri. Collecta.

Deus q nos hodierna die in exaltatiōe sctē cruc annua solēnitate letificas: presta quesumus vt cuius mysteriū i terra cognouimus: eiusdem redēptionis p̄mia cōsequamur.

Per dñm. Mēo. scõꝝ corne-
liĳ ⁊ cypͥani. ā. Insigniū viro-
rū miracula supplici voto ve
nerātes eoꝝ suffragia depo-
scim⁹ auete duces celestꝭ au-
le āgeloꝝ coeq̄les aplõꝝ con
sortes martyrū cōciues sctī
dei corneli ⁊ cypriane īterce-
dite ꝓ cūcto pplo dei allā. ℣.
INfirmi [Iustoꝝ. Collā.
tatē nrām q̄s dñe propi
cius respice et mala oīa q̄ iu-
ste meremꝰ: scõꝝ martyrum
tuoꝝ corneliĳ ⁊ cypriani inter
cessiōe auerte. P. Itē mēo. d
nati. btē marie ꝑ an. vna de
ꝑassigtis. ℣. ⁊ collcā. de festo
Ad cōplet. sup nūc dimittis
an. Euigila. Cetā more sol.
¶ Nota q̄ si hoc festū in dñi-
ca euen. ꝑma mēo. erit d na-
tiuita. btē marie. ĳ. de dñica
iĳ. de scō corne. et cypria. Et
legek euāge. dñice in feri. v.
seq̄n. Ad matu. Inuit. Veni
te adorem⁹ dñm. Qui suspē-
sus ē in ligno. ꝑ. Venite. In
ꝑmo noc. an. Nos aūt glori
ari oportet. cū aliĳs ⁊ ꝑs ac ℣
aū lect. vcš in festo. inuētōis
eiusdē. Lectio prima.
TEmpe illo postq̄ cōstā-
tino augusto cōtra maxcen-
tiū tyrānū ꝓperāte ad bellū
signū sctē crucis celitus fuis
set ostēsum ⁊ ipō feliciter ob-
tinēte triūphū ab helena iā
dicti principis matre sancta
crux fuisset inuēta: atq̄ ꝑ sa-
nitatē egroti: et resuscitatio
nem mortui fuisset euidenti
indicio virtus declarata: re-
gina voti compos effctā salu
tare lignuz fecit secari ꝑ me
diū: vt et crucem cōstantino
polim deferret ad filiū ⁊ cru-
cez hierosolimis thecis argē
teis conditam suo seruaret
in loco: sapienti vsa consilio:
scilicet vt vbi fuerat mēbris
dñicꝭ aptata supplicio ibidē
glificata veneraret a poplo.
Tu aūt. Tria ꝑma Rīa. de
alio festo sine allā. Lectio. ĳ.
MUltoꝝ ita q̄ tpm laben
te curriculo cū exigēte
mole peccaminuz flagellari
ꝑmitteret dñs populū xpia-
nū ꝑ seuiciam paganoꝝ: cos-
droe quidam ꝓphanus ⁊ im
pius regnū ē adeptus ꝑsaꝝ
Qui in tantam ꝓsꝑe au
sus est proteruiā: vt abinco-
lis vicinarū gentiū quos suo
nephādo subiugarat impio
coli se iuberet vt deū: et voca
ri se regem regum ⁊ dñm do
minātiū. Nec hoc ei suffecit
ad sue dānatiōis interitum:
sed cū syriā ⁊ palestinā ⁊ totā
egyptū suo subiugasset dña-
tui: ecclīas subuertit hieroso
limā adĳt: totā q̄ finitimā re
gionē vastauit incendit atq̄
ꝑdauit. Tu aūt. L. iĳ.
AD sepulchrū aūt domi

ni cū voluisset accedere terri
tus rediit: sed tñ ligni saluta
ris partē quā religiosa regi-
na ibi in testimoniū reliquę-
rat asportauit. Fecerat nā-
q sibi turrim argenteā: in q
interlucentibus gēmis thro
nū extruxerat aureū: vbi so-
lis quadrigam: et lune vel stel
larū ymaginē collocauerat:
ad quā per occultas fistulas
aque meatus adduxerat: vt
quasi deus pluuiā desup vi-
deret infūdere: et dū subter
raneo specu equis i circuitu
trahentib9 circūacta turris
fabrica moueri videbatur:
quodāmodo quasi rugitū to
nitrui iuxta possibilitatē ar
tificis mētiebat. Tu. In. ii.
noc. an. Salua nos xpe. cū
aliis et pl. vt i dcō fe. iuētiōis
V. Exultēt iu. Med. lec. de sā
Sanctus [ctis. Lec. iiii
cornelius epūs roman9
sub psecutiōe deciī cū psbite
ris et dyaconib9 centūcellis
exilio deputatus est: ad quē
cōfortādū multi xpianoꝝ ve
niebāt. Quo tpe btūs cypri
anus scripsit ei de quirino ce
lerino lectore quāta p fide et
pfessione xpi sustinuerit. De
cius cesar audito de btō cypri
ano qd ei multa scriberet: ro
gauit eum sibi exhiberi. R.
Btūs cornelius oriūdus ro-
me claro de gñe senatoꝝ tūc
tpis pm9 magnus xpi imita
tor esse pmeruit. Et ideo co-
rona inestimabili coronat9 est.
V. Ipse ē q a dn̄ deū magnas
virtutes opatus est et oīs ter
ra doctrina ei9 repleta ē. Et. R. v
Exhibit9 ergo btūs cor-
nelius decio interrogan-
ti cur a cypriano ptra rē pub
licā litteras accepisset respō
dit. Ego de corona dñi litte-
ras accepi nō ptra rem publi
cam. Iratus decius iussit vt
cū plūbatis os eius cederet
deinde ad templū martis vt
sacrificaret duceret: qd si cō
tempsisset ibi capite punire-
tur. Cumq duceret vnus ex
militib9 noīe cerealis roga-
re cepit btm̄ papā vt salustiā
vxorem ei9 visitaret q annis
qnq paralitica iacebat. R.
Cyprian9 dixit xpianus ego
sum et nullos alios deos noui
nisi vnū verū deū. Qui crea-
uit celū et trā mare et oīa q in
eis sūt. V. Huic deo nos xpia
ni seruim9 hūc deprecam diebus
ac noctib9 Qui crea. Lec. vi
Ingressus autē in domū
ei9 btūs corneli9 tenens
manū salustie dixit. In noīe
iesu xpi nazareni surge et sta
sup pedes tuos. Que proti-
nus erexit se clamās et dicēs
Vere xpus est filius dei et ba
ptizati sūt oēs ab eodem pa
pa btissimo. Audiens hec de

cius mittens tenuit eos oēs ⁊ iussit vt cuȝ beato cornelio ducerent ad sacrificandū: ⁊ si nollēt parere capitib⁹ plecterent. Ducti aūt foras muros porte apie expuentes in templū decollati sunt vna cū btissimo papa numero viginti ⁊ vn⁹ sed ⁊ cerealis cū vxore sua salustia sub die decio- octauo kalendarū octobriū

℟. Electi dei. plurimoꝝ ꝯfes In iij. no. ā. Adoram⁹ te xp̄e cū alijs. ⁊ p̄i ac ℣. añ lec. vt s̄ in alio festo. Lec. vij.

Eo itaq; tp̄e eraclius arcē tenebat impij vir armis strenuus: lingua eruditus corpore decor⁹. Et q̄uis seculari actui deditus: totus tamē erat fide catholic⁹ ⁊ erga dei cultores supplex: beniuolus ac deuot⁹. Pergēs itaq; fili⁹ cosdroe contra eracliū iuxta danubiū magnuȝ fluuiū cū suo cōsedit exercitu. Tria vltima ℟. de alio festo etiā sine allā. Lec. viij.

Tandem īspirāte clemētia saluatoris vtrisq; p̄ncipib⁹ placuit vt ipsi singuli ī medio pōte fluminis dimicaturi ꝯfligerent: ⁊ cui sors victoriā cōtulisset ipse sine dāno vtriusq; exercit⁹ imperiū vsurparet. Decretū etiā cuȝ iuramēto ꝓcessit vt si aliquis ex eorum populo p̄ncipi suo venire in auxiliū p̄sumpsissȝ cruribus excisis et brachijs ab eo in flumie mergeretur. Cūq; vtriq; pp̄lo hec pactio placuisset: inuicē vt dictū est dimicātes diu multūq; in pōtis medio sūt congressi. Tu.

Lec. ix. Tandēq; pulsatus dn̄s lacrimis xp̄ianoꝝ per virtutē sancte crucis cui se eodeȝ die memoratus p̄nceps attentius cōmēdarat: fideli suo eraclio xp̄s cōcessit ab hoste triūphum. Tātaq; mentis mutatio cosdroe excercitū inuasit vt nō solū p̄dictā pactionē nequaq̄ vellent transcēdere sed etiam voluntarij cū om̄i sua familia atq; ꝓle eraclio se subderent tam potestate q̄ fide. Quos ille bēigniter suscipiens: in hoc illis clementiā p̄stitit vt oēs ad baptismū cōuolarent: q̄ ita se facturos esse om̄s parit̄ spoponderūt. Tu aūt. Te deū. Ante lau. ℣. Adoramus te christe et benedicimus tibi. Quia p sanctam cruceȝ tuam redemisti mūdum. In laudib⁹ an.

O magnum pietatis opus mors mortua tūc est ī ligno quando mortua vita fuit. p̄i solū. ā. Ecce crucē dn̄i fugite partes aduerse vicit leo ð tribu iuda radix dauid allā. an. O crux admirabilis eua

cuatio vulneris restitutio sanitatis. an. Adoremus crucis signa culū per quod salutis sumpsimus sacramētum. an. Crux bñdicta nitet christus qua carne pepēdit atq cruore suo crimina nostra lauit. Hy⁹ cpm ℣. ⁊ añ bñ⁹ an. vt in alio festo. Collecta. Deus qui nos. vts. Memo. ō sanctis corne. ⁊ cypⁱano per an. Sctūs corneli⁹ ꝑpotēti ꝓsapia senatoꝝ exort⁹ ī celestib⁹ sublimatus refulget cui⁹ ꝑcibus adiuuari exoramus. ℣. Gloriosus deus. Collecta. Infirmitatē. vts. Item memo. de natiuit. beate marie vts. notatur. Ad horas diei āe de lau. pi sol. ⁊ ad pⁱmā. ꝑ. Cōfitemini. Cetera more solito. Ad terciā sextā et nonā capitula ℞. ⁊ ℣. vt ī dicto festo inuētiōis scē cruc. collā. Deus qui nos hodierna die. vts. ¶ In oct. natiui. beate marie virginis. Ad pⁱmas vesperas āñe ⁊ pi sicut in pⁱmis vesperis festi. Hy⁹. Quē terra ponthus ethera. vsq. O gloriosa. cp. ℞. ℣. ⁊ āte mḡ. an. vt in festo. Collecta. Famulis tuis. vts. Memo. de scā cruce. an. Sāctifica nos vts in inuētione. ℣. Hoc signum crucis erit in celo. collā. Deus qui nos hodierna die. vts. Itez. memo. de dñica si fuerit. Itē mēo. de scto ayco drio abba. per ā. Iste homo ab ado. ℣. Amauit. Collectā. Intercessio. Itē de sancto nichomede mar. per an. ⁊ ℣. 6 communi. Collecta.

Adesto dñe popl'o tuo vt beati nichomedis martyris tui merita ꝑclara suscipiens: ad impetrandā miaz tuā semper eius patrociniis adiuuemur. Per dominū. Completo. vt in festo natiu. Ad matu. Inui. In honore In singl'is noc. āe ⁊ pi sicut i dicto fes. nat. In pⁱmo no. ℣. Hodie nata ē btā. L. i.

Solēnitatē natiuitatis btē marie ꝑcipue venerantes: quāti celi plena munerib⁹ q̄ reuerēda sit āgelicis potestatib⁹: q̄ti etiā ab oīb⁹ scis extollēda honorib⁹ q̄tisq ab vniuersa eccl'ia frequētāda laudib⁹ ꝑut possum⁹ cōsideremus. ℞. Hodie nata. Scōm ū de festo. Lec. ij.

Sed ⁊ si rerū vniuersitas in ei⁹ laudē magnis succlamet vocibus: btissime tñ dei genitricis dignitatē ītelligētib⁹ surditas hoc vel silentiū apparebit mētib⁹. Quid igitur agēdū ē nobis: natiuitatis ei⁹ solēnia venerātib⁹: q̄ ei⁹ laudē digne extollere nequimus. ℞. Beatissime virg. Scōm ibidē. Lec. tercia.

Agnita deniqꝫ nr̄i conatus inefficacia ei⁹ sunt postulanda suffragia: eiusqꝫ imploranda pietatis viscera: vt per ei⁹ sctissima merita hūilitatis eius mereamr̄ seq̄ vestigia. Qđ nobis ei⁹ p̄stet fili⁹ q̄ cū deo patre in vnitate spiritus scti viuit ꝛ gloriat̄ vn⁹ deus amē. ℞. Natitas tua. vrs̄ īfra oct. In scđo noct. ℣. Iustū deduxit. De scō aycadrio medie lec. Lec. quarta.

Intra menia pictauis vrbis miles q̄dā alto parētum sanguie ort⁹: p̄diues opibus int̄ ꝯciues suos qđ rarū esse ꝯstat sine īuidia pollebat noīne auschari⁹. Huic erat vxor noīe ermena: clarꝫ ꝛ ip̄a orta natalib⁹: cui circa paupes ꝛ pegrinos officiosa sedulitas multiplicē apđ deum ꝛ hoīes grām acq̄rebat. Media ℞. vnt⁹ ꝯfes. Lec. v.

Eius dn̄s bonis opibus ꝯplacatus filiū ei dedit noīe aycadriū: q̄ sacro fonte īnouat⁹: ꝛ ītra patrios lares enutrit⁹: mox vt ānos ītellectuales attigit superna illustratiōe p̄uētus: qđ etas immatura nō dederat multiplici decore virtutū clar⁹ emicuit: sctis studijs deditus: in q̄bus est aīe nobilitas: morū honestas decus nature: laus discipline. Lec. sexta.

De illo pater ꝛ mater vario int̄ se sermone cōferebant: q̄ videlicet cultu: aut quo viuēdi ordine se puer egregius gerere deberet. Eo tp̄e venerādus dei sacerdos ꝛ abbas philibert⁹ gunesiensis cenobij ecclesiā regebat: vir mire abstinētie ꝛ doctrine: ac vite meritis decorat⁹: de quo liber vite ei⁹ int̄ cetera q̄ ab eo gesta narrat miracula: patiētiā ꝛ lōganimitatē ipsius tantā enumerat vt si ratio tp̄is ꝛ occasio carcerem: aut ignē aut certe gladiū exhibuisset: hic nō diffugisset. Substitut⁹ ergo pat̄ aychadri⁹ ei⁹ in loco qualēꝫ se quātūqꝫ in om̄i genere virtutū exhibuit: nō est singulariter explicare. In. iij. no. ā. Natitas t. dei ge. v̄go. Secūdū lucā.

In illo tp̄e. Exurgēs maria abijt in mōtana cū festinatiōe: ī ciuitatē iuda: ꝛ intrauit domū zacharie ꝛ salutauit elizabeth Et rel. Ome. b. ambrosij ep̄i

Et vnde hoc mihi vt veniat mat̄ dn̄i mei ad me? Nō q̄si ignorās hoc dicit elizabeth scit eni esse scti sp̄us grām ꝛ operationē: vt mat̄ ꝓphete a matre dn̄i ad ꝑfectū sui pignoris salutet̄: sed quasi nō humani hoc meriti sed diuine grē mun⁹ cogno-

scat ita dicit. Unde hoc mihi hoc est quãtũ bonũ mihi accidit vt mater dñi mei veniat ad me. ℟. Natiuitas gloriose virginis marie. vũ. de festo.

Non cognosco enĩ vnde hoc michi: q̃ iusticia: q̃b⁹ factis: aut ꝓ q̃bus meritis? Nõ vsitata hec officia feiaꝝ sũt: vt mater dñi mei veniat ad me. Miraculũ sentio: cognosco mysteriũ. Mater dñi verbo feta deo plena ẽ. Ecce enĩ vt facta est vox salutationis tue ĩ auribꝰ meis: exultauit in gaudio infãs in vtero meo. Et btã que credidisti. Uides nõ dubitasse mariaꝫ sed credidisse: et ideo fructũ fidei ↄsecutã. ℟. Btã es maria. L. ix.

Beata inq̃t q̃ credidisti: sed et vos beati q̃ auditis et creditis. Quecũqꝫ enĩ crediderit aĩa ↄcipit ⁊ generat dei verbũ ⁊ opa eiꝰ agnoscit. Sit ĩ singulis marie aĩa: vt magnificet dñm. Sit in singulis spiritus marie: vt exultet ĩ dño Si ꝯm carnẽ vna matꝰ ẽ xp̃i: ꝯm fidem tñ oĩm fructus est xp̃s. Oĩs enĩ aĩa accipit verbum dei: si tñ imaculata ⁊ imunis a vicijs castimoniam pudore custodiat. Quecũqꝫ enĩ talis esse potuerit aĩma magnificauit dñm: ⁊ exultauit spũs eius in deo salutari

Tu. ℟. Stirps iesse. vt. ꝺ festo q̃d reperiꝰ. Te deũ. An lau. ℣. ⁊ in lau. ãe oĩs. hyᵒ. O gl'iosa dña. Cp. ⁊c. sicut ĩ festo. Mẽo. de scõ ayca. pã. Simila bo. ℣. Justus germinabit. Collecta. Intercessio vniꝰ abbatĩ. Itẽ mẽo. nichomedis mar. ĩ cõi cũ col. ꝓpa Adesto. vrs. Nota si ṗsetes oc. in fer. iiij. q̃ttuor tp̃m eueñe. tres vlti. lec. erũt de euãgel. illius fer. euãgeliũ vero de octa. ĩ fer. ij. ṗcedẽ. legeꝰ Ad hor. diei: ⁊ scd̃as veſ. totũ vt in festo. Mẽo. eufemie ⁊ alioꝝ mar. per ã. ⁊ ℣. ꝺ cõi

Omnĩps sempiꝰne [Colla. deꝰ q̃ infirma mũdi eligĩ vt fortia q̃qꝫ cõfũdas: ↄcede ꝓpitiꝰ vt q̃ btẽ eufemie martyris tue natalicia colimus: eius apud te patrocinia sentiamus. Alia.

Presta dñe ṗcibꝰ nr̃is cũ exultatiõe ꝓuẽtũ vt quoꝝ passionis diẽ annua deuotiõe recolimꝰ: fidei ↄstantiã subseq̃m̃ Per dñm. ¶ Eufemie vgĩs Lucie ⁊ gemĩani mart. Ad mat. Inui. ⁊c. pl'ioꝝ mar. l. i

Erat aũt scã eufemia filia filofronis senatoris elemosinas faciẽs assidue ⁊ expectãs de celo mercedem supuenturã sibi. Quã ṗscus ꝓconsul arripuit existimans hoc quod sicut ipe infirmus

et inutilis erat infirmū vas inueniret. Tu aūt. Lect. ij.

Illa aūt diligēs xp̄m ⁊ a xp̄o dilctā gaudio repleta: extendit oculos ad celū ⁊ ait. Adiuua me christe spes mea: sustētatio mea: ne peream. Priscus aūt hec audiēs dixit ad illaȝ. Honora temet ipsā vt gn̄is tui nobilitatē vel noticiam nō amittas. Sed ⁊ si corrupta es verbis vt mulier: reuertere et sacrifica deo marti. Tu aūt. Lectio t̄cia.

Illa autem fortis ⁊ bona certatrix ait. Nō in natura corpis fortitudo certaminis est: sed in virtute spiritus infirmitas substātie ꝯfortat̄. Sed nec sensus deerit in forti certamie. Igit̄ corꝑe mulier: sensu aūt virilis asto: ⁊ parata sum patrū meoꝝ ꝓmissiones iplere. Tu. Cet̄a et ad hor. de dcō cōi. cū ꝓp̄ijs col. ⁊ suffr. cōib⁹. ¶ Et nota qn̄ si hoc fes. eufemie in aliq̄ feria iiij. t̄pȝ eue. ꝑtermittit̄ dcā legēda ⁊ legit̄ euāg. fer. Sil̄r si festa sctōꝝ lāberti aut mathei euāgel. eue. in aliq̄ fer. iiij. t̄pm. leget̄ euāg. fer. pro trib⁹ vlt̄. lec. ¶ Lamberti ep̄i et mart. Ad ves. añe ⁊ p̄i fer. hy⁹. cp̄. ⁊ ℣. de cōi. Ad mḡt. ā. Magna laude vox sonorate decet ꝓ oīa q̄ poli chorea gaudet aucta tali ꝯpare terra plaudit et resultat digna tanto presule o sacer lamberte martyr vota nr̄a suscipe.

Intercessio q̄s [Collectā. dñe btī lamberti martyris tui atq̄ pōtificis tuā nob nō desinat placare iusticiā ⁊ nostrū tibi deuotū efficere famulatū. ꝑ dñm. Suffr. cōia Cōple. ⁊ c̄. Ad matu. Inuit. Eternū trinū q̄ deū laudem⁹ et vnū. Qui sibi lābertū trāsuexit in ethera sctm̄. p̄. Ach In p̄mo noct. an. Orbita solaris p̄sentia gaudia ꝯfert p̄sulis eximij lamberti gesta reuoluēs. p̄s ⁊ ℣. vni⁹ marty. an. Hic fuit ad tēpus hyldrici regis in aula dilectus cunctis ⁊ vocis famīe dulcis. an. Sed post vt fidei deuotus dogmata sūpsit doctrīe cumulos illi sapientia vexit. Lec. i.

Quadaȝ nocte btūs lambertus pōtifex dignissim⁹ corona martyrij sublimādus: relictis in domo soporatis sodalib⁹: ad oronē prexit solitari⁹. Quā diutissime ꝓducēs et infatigabiliter ꝑsoluēs: ad lucis crepusculū vsq̄ protelauit totāq̄ spem suam in dn̄o cōmisit. Tu. ℟. Gloriosus martyr lambert⁹ ⁊ eterno regi sacerdos dilectissim⁹ Insigni ex prosapia traiectensi vico extitit oriūdus. ℣. Puer quidē [illegible] niteba

tur totis viribus fieri vir pfe-
ctus. Insigni. Lectio scda.
Igneus astrigeras iã sol
migrabat ad arces cri-
nibus et roseis tenebras au
rora fugabat: tũ pater mẽo
rabilis domũ repetijt: disci-
pulos a sõno excitauit: et vt
matutinales hymnos secũ
canerẽt eisdẽ ĩperauit. Qui
bus strenue et velut decebat
religiose cõpletis: ipse donꝰ
ieiunijs et oratiõibus nimiũ
erat fatigatus. Tu autẽ. ℟.
Sanctus lambertus parui-
pẽdebat p̄sentia veluti deuo-
uerat in puericia. Estimans
pro nihilo oĩa preter quod
erat eterne salutis gratia. ℣.
Celestibus animo inherens
sese in olocaustũ dño macta-
bat. Estimãs. Lectio tercia.
Qua de re famulis sug-
gerẽtibus ad lectum re
gredi est cõpulsus quatinus
lassitudinez vexati corporis
quãtisp quiete alleuiasset so
poris. Sed frustra ibi quere
bat leuamen vbi nullam vole
bat habere mollicie3. Corpꝰ
ereni suũ qd p diem sine int-
missiõe macerabat p noctez
sine remissiõe affligebat. ℟.
Sctm̃ dñi lambertũ ditatu3
honoribꝰ scimonie illustratũ
ꝯmercijs par symonie: plebs
traiectẽsiũ pariter cõgrega
ta Epm sibi fieri acclamauit
℣. Regalis etiã celsitudo et
pcerũ multitudo. Epm. In.
ij. noc. an. Is subiectus erat
feruẽti pectore xp̄o moribus
eximijs et vite clarꝰ ĩ actꝰ. an.
Dignus honore sacro doctri
ne lumĩe vbo iusticie cupidꝰ
recto nõ deuiꝰ villi. an. Fortꝰ
in aduersis hũilis p pspera
pacis nec terrore teri potuit
nec munere frangi. Lec. iiij
Cum autẽ dodo ferocissi
mus armis neqcie acci
ctus iũctis sibi nefãdis ꝯpli
cibꝰ: ad villã puenisset leodij
cepit minister malicie arma
cõcrepare: socios puocare: et
sctm̃ dei sacerdotẽ hac illac-
qꝫ bachando qrere. Hinc sa
tellites vesani lictoris iussis
obsecũdãtes: fractis foribꝰ
disruptisqꝫ sepibꝰ: sicut inter
oues lupi curtẽ attrocit sunt
ingressi. ℟. Almifluus p̄sul
dñi lãbertꝰ sortitꝰ culmẽ reli-
giõis ppetue studuit pietatꝰ
augere opa. Qui põtificali
auctus erat ĩfula. ℣. Macta
bat oĩ die olocaustũ dño non
ex pecore alieno sed ex corpe
pprio. Qui. Lectio. v.
Continuo lãbertꝰ dei ago
nitheta fortissimꝰ: armoru3
ꝯgressiõe expgefactus: a le-
cto surrexit: ensẽ manu cor-
ripuit: et ꝯtra hostes dimica
re deliberauit. Nec mora p̄-
oris animi mutauit sententi

am gladiū in terrā ꝓijciēs: ⁊ hec ī corde dicēs. Eripe me de inimicis meis deꝰ meus et ab insurgentibꝰ in me libera me. Tu aūt. ℟. Lambertus xpi athleta clemēter ferēs cū cta. Presulatꝰ liquit sceptr cōmēdās curā ouiū ei qui lauit baptismate ac redemit sā guine. ℣. Cūq discederet vir mitissimꝰ oīs eū poplus la mētabat. Presulatꝰ. L. vi.

Hec itaq cū lacrimis beato lamberto implorāte impij apparitores ꝓcacit fremebant ⁊ lanceas parietibus infigebāt. Ast duo nepotes ipius petrus videlicet et andoletꝰ fortiter eis resistebāt. Qui extimplo cedētibꝰ aduersariis martyrio digni diuinis cōspectibꝰ sūt imolati. Inde pater egregiꝰ ⁊ pōtifex cōstantissimꝰ pauimento soli in modū crucis prosternitur ⁊ misericordē deū hūilibꝰ ꝓcibꝰ deꝓcat. Tu āt. ℟. Sacerdos dei mitissimus ardebat plane interius flāma paracliti spūs. Idcirco exteriꝰ frigoris cōtempsit cruciatꝰ. ℣. Celū eiꝰ patuit ꝓcibꝰ ⁊ oratio ad supnos ꝑuenit auditꝰ Idcirco. In. iij. noc. an. Sollicitus plebis patrias lustrauit ⁊ vrbes cōfirmādo fidē trino de noīe sūptam: vt patris ac nati sctō cū flamīe numē esse deū credat iam quisqꝫ amauerit vnū. ā. Hic indeficiens dn̄i sub lege mānebat cuius nulla means suberat cōtagio carnis. an. Ultima nāq dies astabat semꝑ ocellis illius vnde bonuz fecit certamine cursum. Lectio septia.

Uerū quid felix aīa beati pontificis tūc deo fuerit locuta: que mortalis valet prodere ligua? Sed sine dubio talia petijt qualia statim impetrare ꝓmeruit. Ingressi āūt intrinsecus aduersarij furētes: interfecerūt oēs in ore gladij quoscūq reppererūt. Tu aūt. ℟. Egregius presul fratres bn̄dixit ⁊ inqt o deus oīps celestia lumīe cōplens. Nos exposco tuos bn̄dic ꝑ secula seruos. ℣. Protege ab insidijs serua virtutibus almis. Nos expo. L. viij.

Ibi deniq vnus ex crudelissimo agmine inflāmatus īmanissimi furoris rabie tectū desuꝑ subijt: ⁊ beatum pontificē terre ꝓstratū inspexit. Moxq dyabolico spū exagitatus: ꝑcussit telo victum in secula xpo Sic ꝓciosus domini sacerdos lambertus te stis gl'iosus felici ē martyrio cōsecratus: taliterq regnuz celorū qđ diu desiderauerat viuēs: tandē coronatus feliciter intrauit. Tu autem. ℟.

Iste miles emeritus vir pre
maxima tribulatiõe purga-
tus ouiũ suaꝝ vocibꝰ attollit
Et in cathedra traiectẽsium
decẽter recolat. ℣. In corde
illiꝰ sinceritas ⁊ legis plẽitu-
do: in ore illiꝰ veritas erat et
pulchritudo. Et. Lectio. ix.
Iacuit quippe bti viri cor-
pus exanime ꝓfusũ san-
guis sui ymbre. Sed aĩa ab
angelis in celũ est euecta: et
inter cõsortia ciuium supno
rũ collocata: vbi fruitur gau
dẽs ⁊ exultãs societate apo-
stolorũ glorificatiõe ꝓpheta
rũ cõfessiõe martyꝝ: cohere-
ditate cõfessoꝝ: integritate
virginũ: obtinetq palmã ꝑ-
hẽnis glorie: ⁊ stolam iocũdi
tatis etñe. Tu aũt. ℟. Pre
ciosus dñi sacerdos lamber-
tus fruit gaudẽs ⁊ exultans
societate aplõꝝ: glorificatõe
ꝓphetaꝝ: cõfessiõe martyrũ
cohereditate confessoꝝ: inte
gritate virginuꝫ. Obtinetq
palmã ꝑhẽnis glorie et stolã
iocũditatꝭ eterne. ℣. Exani-
mes artus nõ liquit celica vir
tus mõstrauit ꝑplis q̃nte fu-
erit bonitatꝭ Obtinetq. Glo
ria pri. Obtinetq. Te deũ.
Ań lau. ℣. Magna est glĩa.
Contigit [In laudibus. an
ergo virum celesti munere di
gnũ vrbis vicinas extra sece
dere partes vẽit ⁊ ad villã q̃ le
gia noĩe fert. ꝑ̃i sol. an. Qd
cũ ꝑ̃sciret praui dodõis ami-
ci cõplicibꝰ iũctis ꝑgũt ad fu
nera pris. an. Ecce ꝓpinq̃n-
tes ꝑ̃cingũt tecta domorũ ⁊
tũc lamberti quo sũt hĩtacu
la scti supra cõspiciũt crucis
admirabile signũ. an. Anus
et ex illis scandẽs sup ardua
celle hũc telo figẽs auxit sibi
vulnera culpe. an. Sic aĩam
claris celorũ reddidit astris
quã sacer angelicus deduxit
ad ethera cetus. hyꝰ. cap. ℣.
de cõi. vniꝰ martyr. põti. Ad
bñ. an. Ex hinc ꝑ̃claris an-
gloꝝ vocibꝰ almũ ecclesie tẽ-
plum reboabat dulce canoꝝ
solibus in ꝑ̃mis mansit cele-
bratio talis sctẽ tuo lamber-
te loco celestibꝰ hymnis. coll
Intercessio. vtš cũ suffra. Ad
hor. diei añe de lau. cꝑ. ℟. ⁊
℣. de dcõ cõi cũ collã vtš. Ad
scdas vel. sola. an. Contigit.
sup ꝑ̃os fer. hyꝰ. cp. ⁊ ℣. de di
cto cõi. Ad mḡ. an. Ex hinc
ꝑ̃claris. vtš. collã. Intercessio
Mẽo. ferreoli mar. nõ pont.
de cõi cũ suffrag. ¶ Ferreoli
mar. Ad mat. ⁊ hor. diei to-
tũ de cõi vniꝰ mar. nõ ponti.
cũ noct. fer. ⁊. iij. lect. de tpe
¶ In vigil. bti matthei euã.
nisi fiat de nr̃a dña. Ad vesp
mat. ⁊ hor totũ de tpe cũ. iij.
lec. de euãgel. seqn. Et notã-
dum q si hec vigil. in aliqua

fer. iiii. tpm eue. legetur euãg. hmõi ferie pretermittendo illo de vig. Si aũt in dñica eueñ tres vltie lect. erũt de euãg. vigi. Et euãg. dñice legetur in sabbo seqñ. Scdm mattheũ

In illo tẽpe. Vidit iesus hoiem sedentez in thelo neo mattheũ nomĩe et ait illi. Sequere me. Et rel. Omel. venerabilis bede presbiteri.

Legim⁹ apl'o dicẽte q2 omñs peccauerũt et egent grã dei iustificati gratis p gratiam ipsius. Lectio secũda.

Qui et iter inestimabilẽ eiusdẽ gratie magnitudinẽ cõmendãs ait. Ubi abundauit pctm̃ supabũdauit et grã quia nimir q̃ntũ grauiorez dñs in electis suis pctõr languorẽ curauit tanto ampliorem cũctis gratie potẽtiam mẽtis monstrauit. Lect. iii.

Uidet et ex lectiõe euangelica audiuim⁹ q2 sedẽtem in theloneo mattheũ ac temporalib⁹ curis intẽtũ repẽte dñs miserat⁹ vocauit et de publicano iustũ: et de thelonerio discipulũ fecit. Quẽ etiã pficientib⁹ eiusdem grẽ cremẽtis: de cõmuni discipulor numero ad apostolatus gradũ pmouit. Tu autem.

Matthei apli et euãg. Ad vesp. añe et pi fer. hy⁹. Exultet cl'm. Qui vicerit. R. In visione. V. In oẽm terram. Ad mgt. an. Ecce ego iohãnes. q̃re hec oĩa in cõi euã. Collã.

Da q̃s omps deus: vt beati matthei apli tui et euãgeliste quã pueuimus venerãda solẽnitas et deuotionẽ nobis augeat et salutem. Per do. Mẽo. nulla nisi eueñe. in dñica. Ad mat. Inuit. Regẽ euangelistar. In singulis noct. ãe et ps. et V. añ lec. de dcõ cõi. Lectio pma.

Quoniã deo cura ẽ de hominib⁹ plus aiar curã gerit q̃ corporũ: plerũq3 accidit vt leticia corporalis cũ sit temporalis i lubrico posita et magis desinẽdo incipiat q̃ manendo: eternã aĩe tribulationem infligat. Ex ipsa enĩ vniuersa pctã nascũtur. R. In visione dei vidi. cum aliis vt i dicto cõi euãgel. Lectio. ii.

Et ideo dixi deũ nostrũ plus aiarũ curã gerere q̃ corporũ: dum ex aliquo casu natas tristicias temporales que corporibus sunt moleste permittit in anima imorari vt ex ipsis eterna gaudia oriantur. Cura ergo vt inchoauim⁹ loqui deo nostro de hominibus magna est: et maioribus morbis maiora genera medicine pcurat. Lec. iii.

Erãt itaq3 duo magi zaroes et arphaxar: apud

ethiopes in ciuitate eorũ q̃ dicitur napdaber: i qua erat rex nomine egyppus. Hunc itaq; iudificabãt hi duo magi vt dicerent se esse deos: et credebat eis omnis populus et etiam ipse rex memorate vrbis. Et ibat opinio eorũ per totam ethiopiã: ita vt ex longinquis regiõibus ethiopie venirent et adorarent eos.

Faciebãt [Lectio. iiij. eni hominũ gressus subito figi: & tamdiu imobiles stare: q̃diu ipi voluissent. Similiter et visus hoim et auditus a suo officio refrenabant Imperabant serpentibus vt percuterẽt: quod et marsi facere solent. Et vt dici solet vulgo: malignis maior exhibetur reuerentia timoris: q̃ benignis amoris. Lectio q̃nta

Cura ergo vt sepe dictũ ẽ de⁹ hoim gerẽs matthe um cõtra hos apostolũ misit qui ingressus ciuitatẽ cepit detegere prestigia eorũ. Oẽs eni quos illi figebant: hic in nomine iesu xpi soluebat: q̃s illi cecabant hic illumiabat: quibus illi auditum tulerãt iste reddebat. Lectio sexta.

Serpentes etiã quos illi ad pcutiendos homĩes excitabant: hic conuertebat in somnũ: percussiões eorũ facto signo crucis dñi percurabat. Hunc cũ vidisset ethiops eunuchus cãdacis noĩe q̃ fuerat ab apl'o domi philippo baptizatus: pcidit ad pedes eius adorãs & dicẽs. Ut respexit deus ciuitatẽ istam vt liberaret eã de manu duorum magorũ horũ quos putant stulti homĩes deos esse.

Et suscepit [Lectio. vij eunuchus mattheũ apostolũ in domũ suã. Et veniebãt ad eũ amici candacis eunuchi: et audiẽtes verbũ vite credebãt iesu xpo domino nostro: et baptizabantur plurimi vidẽtes q̃ oĩa que faciebant magi mala homib⁹ hic dei apl's euacuaret. l. viij

Illi ergo ideo vulnerabãt quos poterant: vt vulneratos ipos reuocarent. Qui q; ideo curare putabãt quoniã a lesione cessabant. Mattheus aũt aplus xpi nõ solũ hos curabat q̃s illi ledebant sed etiã oẽs q̃ ad eũ afferebãtur infirmitatib⁹ diuersis oppressi. l. ix

Predicabat [pressi. l. ix aũt apl's ppl'o veritatẽ dei ita vt oẽs mirarẽt de eloquẽtia ei⁹. Hec et his similia multa cum mistico sermone dissereret apl's: venit q̃ diceret magos illos cũ singulis draconibus aduenire Tunc ɔsignãs se matthe⁹ aplus securus cepit exire Prohibebat

aũt illũ cãdacis clausis osti
is dicens: p fenestrã si iubes
loq̃re magis istis. Dicit illi
apl's. Tu mihi aperi et p fe-
nestrã cõsidera magoꝝ istoꝝ
audaciã. Tu. Ultimũ ℟. re-
petit. Te deum. Añ lau. ℣.
Dedisti hereditatẽ. In lau.
ã. Dilecti deo. cũ al. ⁊ p̃i sol.
hy⁹. Ortus phebi. Cã. Qui
vicerit. ℣. Annunciauerunt
Añ bñ⁹. an. In medio. vt in
p̃dicto cõi. Collecta.

Beati apostoli tui ⁊ euã
geliste matthei dñe p̃cib⁹ ad
iuuem̃ vt qd possibilitas nr̃a
nõ obtinet ei⁹ nobis intercel
sione donet. Per d. Memo.
nulla nisi ⁊c. Ad hor. dici ãe
de lau. Et ad p̃mã p̃s. Cõfite
mini. Cã. ℟. cũ allã. ⁊ ℣. de
cõi. Collecta vt s. Ad .ij. vesp.
oẽs ãñe de lau. sup p̃s de se
cũdis vesp. apl'oꝝ. Hy⁹. Exul
tet. Cãm. Qui vicerit dabo.
℣. In oẽm terrã. Añ mg. ã.
Tua sũt hec xp̃e opa. de cõi
euãgelistaꝝ. Collã de matt.
Memo. de scis ã. Triũphã
tes sãcti martyres xp̃i q̃ sub
maximião mortẽ decreuerũt
suscipere ⁊ cũ sctõ mauricio
regna celestia assumpserũt.
℣. Iustoꝝ aĩe. Collecta.

Deus q̃ nos thebeorum
martyꝝ btissimã legio
nem vitali mortis p̃cio voca-
sti ad celos: ⁊ pia fecisti pal-
ma florere certaminis: da po-
pulo tuo vt pura mẽte in lau
dũ tuarũ debit; dono resplẽ
deat diuinitatis. Per dñm

¶ Mauricij sociorũqꝫ eius
mart. Ad mat. Inui. Regẽ
martyꝝ. ãe p̃i ⁊ ℣. añ lec. fm
fer. de cõi p̃limoꝝ mar. L. i.

Temporib⁹ dyocletiani
quõdã romãe reipubli-
ce p̃ncipis: cum ad imperiũ
toti⁹ orbis fuisset elect⁹: oẽs
qꝫ pulcias turbari quorũdã
p̃sumptiõe p̃spiceret: ad con
sortiũ imp̃ij vel laboris: olim
sibi cõmilitonẽ herculũ ma-
ximianũ p̃ncipẽ fecit. Tu.
℟. Sctũs mauricius legio-
nem sctãm p̃monuit vt ad ce
lestia regna pperarẽt. Btũs
exuperi⁹ miles cãdidus ⁊ vi-
ctor: ⁊ btũs innocẽti⁹ iũctis
merit; se sociauerũt. ℣. Pre
ciosa sunt thebeorũ corpora
vulnerata sctĩ mauricij cũ so
cijs suis. Beatus. Lec. ij.

Quem cõtra amandũ et
elianũ q̃ in bagandarũ
nomen: seruili p̃sumptiõe ar
ma cõmouerãt ad galliã de-
stinauit. Cui ad supplemen-
tũ exercit⁹ legionẽ thebeaꝫ
ex oriẽtalib⁹ ire p̃cepit. Que
legio sex mille sexcẽtos ⁊ sex
aginta sex viros validos ani
mis ⁊ instructos armis anti
quoꝝ romanoꝝ habebat ex-
emplo. ℟. Sctã legio agau

nensiũ martyꝝ dum resiste-
rẽt aduersariis. Sacro duce
mauricio infueniẽte imorta
litatis compendiũ acqsierũt.
℣. Sãctoꝝ corpoꝝ sacer san
guis vndas ꝑfudit ꝑciosoꝝ
martyꝝ societas ꝯsecrauit.
Hier [Sacro. Lec.iii.
Hi ergo milites xp̄iane reli-
gionis ritũ orientali traditio
ne susceperãt ab hierosolimi
tane vrbis ep̄o: fideiꝙ sacre
virtutẽ armis omib⁹ ꝑpone-
bant. Erat ꝛ in eadẽ legione
ꝑmicerius mauric⁹: ꝛ signi
fer exuperius: ꝛ cãdidus se-
nator. Qui ita cõmilitonib⁹
suis ꝑerãt: vt amore poti⁹ di
uinitatis ꝙ terrore militari
obediẽtiã ꝑciperent: viri i re
bus bellicis strenui: et vtute
nobiles: sed in deo fide nobi-
liores. Tu aũt. ℟. Assũt no
bis gaudia venerãda sãctoꝝ
martyꝝ. Qui cũ sctõ mauri
cio oblatis corporib⁹ regna
celestia assumpserũt. ℣. Mo
dicũ passi exultãt in euũ scti
martyres xp̄i. Qui. Gloria
Qui. Ante lau. ℣ Iusti aũt
in perpetuũ. In lau. an.
Sanct⁹ mauricius legionez
scãm ꝑmonuit vt ad celestia
regna ꝑperarent beat⁹ exu-
peri⁹ miles cãdidus ꝛ victor
iũctis meritis se sociauerũt
an. Sãcta legio agaunẽsiũ
martyꝝ dũ resisterẽt aduer-
sariis sacro duce mauricio i-
teruenieẽte imortalitatis cõ-
pendiũ acqsierũt. an. Pre-
ciosa sũt thebeoꝝ corpa vul-
nerata sci mauricii cũ sociis
suis q̃ sub maximiano mor-
tem decreuerũt suscipe. an.
Ecce fact⁹ est sacer ille agau
nensiũ locus ꝑ suffragia scõ-
rũ salus ꝑsentiũ ꝑsidiũ futu
roꝝ. ã. Sanctoꝝ corpoꝝ sa-
cer sãguis vndas ꝑfudit ꝑci-
osoꝝ martyꝝ societas ꝯsecra
uit q̃ nobis rodanus iundã-
do effudit. hym⁹. Rex glorie
martyꝝ. ℣. Si corã hoibus
℣. Gloriosus de⁹. Ad bñ⁹. ã.
Fragrabat i btissimis mar
tyrib⁹ gloriosus odor: q: tru
cidati ferro colla submittũt
qui sub maximiano ꝑempti
sũt quos multitudo angelo-
rum cũ gaudio susceperunt.
Collã ꝓpa vt s. cũ suffr. cõi
bus. Ad ho. viei añe de lau
dib⁹. Lec̃ de cõi plurimoꝝ
marty. cum ꝑdicta collecta
Et nota ꝙ si ꝑsens festũ aut
festũ scte tecle in aliq fer. q̃t
tuor tp̃m euene. omittũt le-
gẽde scõꝝ ꝛ fiũt lec. d euãg.
fer. Silr de festo scti gauge
rici: si in aliq fer. q̃ttuor tp̃m
fuerit. tres vltime lec. erũt d
euãge. hmõi fer. ¶ Tecle vir
ginis nõ mar. Ad v̄s. ãeꝛ pi
fer. hym⁹. Uirginis proles.
fine xp̄e. Unde nec mortem

Lecta de cōi cū collā seqn. et suffr. Collā.

Deus qui nos hodie btē tecle virginis ānua solēnitate letificas: cōcede ꝓpitiꝰ vt eiꝰ adiuuemur meritꝭ cuiꝰ castitatis irradiamꝰ exēplis. Per dn̄m Ad mat. inuita. Regē vginū Lecta ⁊ ad ho. diei de dco cōi cū ꝓpa collecta ⁊ lec. Lec. i.

Tecla virgo venit antiochiā cum paulo aplō vt audiret verbuꝫ dei ab eo. Et ecce qdā noīe alexāder voluit eā amplecti: sed illa repugnās ait. Noli maculare ancillā xp̄i. Qui iratus obtulit eā p̄sidi. Tu. Lec. ij.

Tecla aūt tradita presidi missa est i fouea magna vbi erat leena seuissima: q linguā mittens lingebat pedes virginis: nec ei molestuꝫ ītulit tota die. Et occidit lea vrsum et leonē: q cū magno impetu venerant ad virginē deuorandam. Tu. Lec. iij.

Alterūqꝫ magnū leonē dimiserūt tyranni: sed huic lea fortiꝰ repugnās ambo mortui sūt Post hec ꝓducta est virgo nuda ad quādā piscinā: in q erāt bestie marine valde horribiles. Que dixit. In noīe pr̄is ⁊ filij ⁊ spiritus scti i die nouissimo ego baptisor. Mittēsqꝫ se i aquā ilico dscēdit ignis sicꝰ fulgur et oēs bestie marine mortue sūt. Tu. Vltimū R. Regnū mūdi. ¶ In trāslatōe sancti gaugerici epi ⁊ ↄfes. Ad vs. sup ps fer. an. Aue presul. cū aliis. vt in cōi vnius ↄfes. pōtifi. hyꝰ. Salue festa dies vrs i lau. alterius festi. cōm Iustꝰ cor suū. R. Alap xp̄i. vi. de matu. V. Ora ꝓ nobis Ad mḡ. an. Meritis sacris. Collā. Da nobis eterne cōsolatiōis pater. Qre s̄ in alio festo. Ad mat. Inuit. ⁊ in singulis noc. āe p̄i ⁊ V. añ lc. ibidem. L. i.

Festiuitatē hodiernā quā colimus fratres charissimi: trāslationis corporꝭ bti gaugerici ꝓuida piꝫ cōditoris dispositio ↄsecrauit. In hac siquidem die huius sāctissimi presulis gaudia rotato tpe venerāt quia dignū valde est vt obsequiis dn̄icis ac laudibus cōfessoris xp̄i tanto strictiꝰ mācipemur: quāto gratius plē solēnitatis susceptiōe letamꝰ Octo R. ia de alio festo. L. ij

Presul itaqꝫ dn̄i gaugericus annis circiꝰ triginta ⁊ nouē: cameracensiū rexit ecclesiā: plenusqꝫ dieꝝ populo quidē iā ad fidē catholicam mācipato in pace quieuit. Quippe in basilica quā iuertice mōtis tūc temporis extra muros non ꝓcul ab vrbe

ipse construxit summa cū devotione sepultus. Post cui⁹ dormitionē in eodē loco multa miracula visa sūt. L. iij.

S Epulto itaqꝫ patre sanctissimo gaugerico successit eps̄ nomīe bertoaldus Qui dormitoriū vbi sanctus aīam exalauit sibi faciens: lectū btī gaugerici dimouit atqꝫ suū ibi collocauit. L. iiij.

Q Uadā siquidē nocte apparuit ei vir sanct⁹ in visu: ꝛ tanq̄ de iniuria leniter questus eū his verbis affat. Cuā fili muta sententiā ꝛ aliorsū tibi cubiculū querens ab hac cella secedas. Hic autem loco quē statuerat ꝓpulsato: cubile sāctissimū quasi a sordibus emūdauit: ꝛ ꝓut decuerat erecto altari: postqꝫ sctōꝝ pigneribus sācti patris memorie in ꝑpetuū consecrauit vbi vsqꝫ in hodiernū diem sacrosancta mysteria celebrant: ꝛ xp̄o vota soluun[tur]. Lec. v.

Q Uidā homo in monasterio sācti gaugerici seruiēs hyldebertus noīe quē post lōgā egritudinē meritis sctī gaugerici sospitatū cognouimus hic nimirū per totū anni circulum nescio cui⁹ generis morbo adeo angebatur vt maxima corporis parte ꝑmortua circa humanoꝝ vsuū studia: nullo officio fūgeret. L. vi.

A D hoc pater eius sanū ꝛ salubre cōsiliū repperit vt beati videlicet gaugerici expeteret medicīale suffragiū. Sane vbi īfirmi persepe solerēt accipere sanitatem: energumini et lunatici sanarent. Statim ergo facta deliberatiōe egrotū vehiculo impositū ad monasterium attulit: ponēsqꝫ an̄ sepulchrum btī pōtificis ipm̄ quidem si saluti redderet obseqꝫ is beati gaugerici ī ꝑpetuū mancipandū deuouit. Qui paululū ibidem iacuit diuine medele grām adept⁹. S. lu.

I N illo tēpore. Designauit dn̄s ꝛ alios septuaginta duos discipulos: et misit illos binos ante faciē suam in omnē ciuitatem et locum quo erat ip̄e venturus. Et dicebat illis. Messis quidem multa operarij autem pauci Et reli. Omē btī greg. pape

D ominus ꝛ saluator noster fratres charissimi aliquādo nos sermonibus aliquando operib⁹ ammonet. Ipa etenim precepta eius facta sūt quia dum aliquid tacitus facit quid agere debemus innotescit. Lec. octaua

E Cce enim binos in p̄dicatiōnē dn̄i mittit discipulos. Q ꝛ enim duo sūt pre

cepta charitatis: dei videlicet amor et pximi: et minus q̄ inter duos charitas haberi nō potest: nemo eni ad semetipsum habē caritatē dicit: sed dilectiōe se in alterū tēdit vt esse charitas possit: binos ad p̄dicādū discipulos mittit q̄tinus hoc nobis tacitus īnuat: q2 q̄ charitatē in alterum nō habet: p̄dicatiōis officiuz nullaten⁹ suscipe debēt. l.ix.

Bene autē dicit q2 misit eos añ faciē suā in oēm ciuitatē et locū quo erat ipse vēturus. Predicatores eni suos dñs sequit: q2 p̄dicatio p̄uenit. Et tūc ad mētis nr̄e habitaculū venit dñs cū v̄ba exhortatiōis p̄currūt atq3 p hec veritas in mente suscipit. Hinc nāq3 eisdē p̄dicatorib⁹ ysaias dicit. Parate viā dñi rectas facite semitas dei nr̄i. Ultimū R. Sint lūbi. vnius ɔfes. qđ repetitur. Te deum. Añ laud. V. Ora pro nobis. In lau. ā. Sctūs vir dñi gaugericus. cū al. hy⁹. Cōfessor dñi vir venera. cp̄. V. et añ bn̄⁹ an. Pōtifex xp̄i. cū coll. Da nobis et̄ne cōso. pf. et ad ho. dici vt̄s i alio festo. ¶ Firmini epi et marty. Ad ves. super p̄os fer. an. Sctūs firminus insignis ac strenu⁹ ab infantia xp̄o est ɔsecratus. ā. Erat enim studēs oīb⁹ in actib⁹ quo xp̄o dn̄o placē quiuisset. an. Cūq3 diu talibus floreret auspicijs ad xp̄m poplos cōuertit pietate suprema. an. Quē tandem sacer honoratus dignū fore p̄scribens ad sūmuz eum p̄mouit ordinis gradū. an. Qui pontifex tātus post mirabiliter refulsit: vt p eū dñs apostolica patraret insignia. hy⁹. cp̄m. de cōi vni⁹ mart. ponti. R. Laudemus dñm in bt̄i antistitis firmini meritis gloriosū. Ad sepulchrū eius egri veniūt et sanātur. V. Uere mirabilē deū qui assiduis btm̄ firminū miraculis coruscare facit. Ad. V. Gl̄ia et hono. Añ mḡt. an. Ueneranda est solēnitas xp̄i martyris firmini q̄ in ɔfessione vere fidei instāter p̄sistēs post īmanitatē tormētorum fretus consortio sctōꝝ felix et exultās triumphat in regno celoꝝ allē. Collecta.

Deus qui es sctōꝝ tuorū splendor mirabilis: quiq3 hodiernā diem bt̄i firmini martyris tui atq3 pontificis sanguine cōsecrasti: da ecclesie tue semp de ei⁹ natalicio letari: vt apud misericordiam tuā et exemplis eius p̄tegamur et meritis. Per dominū. Mēo. de scō gaugerico pan. Pontifex xp̄i. V. Ora p nob. collcā. Da nobis et̄ne cōsola

vbi s. Comple. tpis. Ad ma tut. Inuita. Adorem⁹ saluatoris venerātes gratiā Qui phēnē scō firmino largit⁹ est coronā. ps Venite. In pmo noct. an. Inclitus ingenuus cluens ꝛ noie firmus firmi ni genitor mater ꝛ eugenia. pt ꝟ. vnt⁹ marty. an. Fana docens refugi iouilio doctor honestus instruxit firmum dogma theologicū. ā. Quā secrā seruas diuum vel quod tibi numē qui ꝑ prisca patrū fana colēda negas. Lect. i.

Temporib⁹ priscis qbus fides xp̄iana illustrante spūs scti gfa ꝑ diuersa orbis climata cepit florere: vnde pſidoꝝ tyrānica rabies ī ppłm xp̄ianū seuiebat: erat in vrbe hyberiensi nūcupata pampilona vir vite honeste venerabilis gñe ꝛ ordine primus inter senatores noie et opere firmus: eratq; illi vxor moribus ꝛ venustate similis noie eugenia. Tu autem. ℟. Vir iste dilectus a deo ꝛ hoībus firminus epus digne in laude manet eterna. Qm̄ erogando verbi diuini semia ab ipo nostra refulget eccłia ꝟ. Martyris xp̄i firmi merita recolētes in hac sacra solēnitate deo dicam⁹ laudes ꝛ gratiarum actiōes. Quoniam. Lectio secunda.

Erant enim ambo secūdum seculi dignitatem incliti facultatib⁹ et diuitūs locupletes. Qui cū in dieb⁹ illis scdm ritus gētiliū ad fanū iouis adorādū pcederēt: quadaȝ die ibidem supuenit sacerdos quidā xp̄ianus honestus nomine. ℟. Erat eni spiritu feruēs dño seruiēs spe gaudēs in tribulatiōe posit⁹ Cū hylaritate subueniēs. ꝟ. Nā vt deū sibi faceret ppiciū resoluebat inopiam egētiū. Cū hylaritate. Lect. iij.

Cumq; idem sacerdos libera pdicatiōis voce in populo execrāda ydola pclamaret: accessit ad eū firmus vir clarissim⁹ et ait illi. Si dīj nostri vt asseris ydola sūt q̄s venusta antiq̄tas et romani pncipes a seculo coluerūt: dicito ergo quā religioneȝ aut queȝ deū colēdū poti⁹ nobis inducere velis? Cui honestus rñdēs ait. Factorē celi ꝛ terre et oīm que in eis sūt: hūc noueris verum deū esse: ꝑ queȝ oīa i quo sūt oīa et sine ipo nulla creatura cōsistē potest Ipe est eni dñator mortis ꝛ vite. Tu aūt. ℟. Honest⁹ vero pſbiter dū in senectute eēt aggrauatus firminū dirigebat ad suburbana ciuitatis. At predicatiōis verbo populum iam deo deuotū cōfirma-

ret. ℣. Firminus vero q̄uis
in iuuētutis floribus existe-
ret populuz ad christiane re
ligionis studiū prouocabat
Ut predicatio. In .ii. no. an.
Cuctipotens sator atq; sat⁹
et amor sibi talis rite colēd⁹
inest ter sine iā numero. an.
Sanctus honoratus presul
talem sibi sanctū firminū fe
cit gradibus apostolicis. an
En gaude fili domio vas nē-
pe sacratum nomīe pro cui⁹
te scio multa pati. Lec. iiii.

Erat itaq; prefatus fir-
m⁹ primatū tenēs ppli
⁊ senat⁹ honestate ⁊ religiōe
ceteris ciuibus suis p̄clar⁹ ⁊
huic erat vxor noīe eugenia
ex qua genuit firminū ⁊ fau
stum ⁊ eusebiam sororē eoꝝ
Tu autem. ℟. Post domini
iesu christi glīficationē mar
tyr insignis firminus vrbez
ambianensiū. Ad veram fi-
dem perduxit p̄mus. ℣. In fi
de robustus in tormentis in
uictus pontificali dignitate
p̄clarus. Urbem. Lec. v.

Saccedente vero tempo
re prefatus firmus cuz
esset fide ⁊ opere catholicus
tradidit filiū suū primogeni
tum nomine firminū hone-
sto presbytero: vt eum libera
libus ⁊ christiana disciplina
imbueret qui in baptismo fi-
lius eius erat. Firminus ve
ro decem et septem annorū
litteris ⁊ doctrina catholica
instructus: cepit religionis
studio proficere. Nam ad ec
clesias horis singulis inhiā
ter laudes ⁊ honorē deo ⁊ sā
ctis eius reddere assidue p-
perabat. ℟. Martyr christi
firminus genere hyspanus
arte ⁊ eloquētia facūdissim⁹
et omni prudētia gloriosus.
Predicabat nō esse aliū de-
um in celo ⁊ terra nisi deum
christianorū dn̄m iesū xp̄m.
℣. Hunc dicit oīpotentem
super oēs deos. Predica.

Lec. vi.

Cumq; proficeret annis fere septez in
religionis studio et sapiētie
gradib⁹ ⁊ hoc magister eius
honestus cōsideraret q̄ vide
licet in ip̄o spiritalis gratia
in verbo ⁊ doctrina magis ac
magis accrescebat direxit eū
ad honoratum tholosane vr
bis ep̄m vt eū in episcopatus
gradu impositis manib⁹ cō-
secraret. Quem vt vidit ho-
noratus episcopus cognouit
in eo quia ad hoc p̄destinat⁹
⁊ electus esset a dn̄o ordina
uit eum ep̄m: vt verbū vite et
salutis gratiam in gentibus
predicaret. Tu autem. ℟.
Inuictus xp̄i martyr firmi-
nus diro carceris ergastulo
clausus in confessione deita
tis stetit immobilis. Atq; p-

enne gloriā per temporalē⁊ meruit penā. ℣. Hoste supa-to firmin⁹ martyr antiquo laureat⁹ supez peruenit palatiū. Atq. In .iij. noct. an. Sāctus apostolice firminus cosmica spernēs ethereū solū legit amore graui. ā. Tu ne es tēpla deū qui destruis ore nefādo cathegorās xp̄m verbera nil metuēs. ā. O p̄ses tormēta necis nō ip̄e tremisco cui dyadema dedit p̄petuum dn̄s. Lec. septima.

Cum igit̄ sctūs honoratus episcopus beatū firminū ep̄m ordinasset eū coram omnibus his verbis allocutus est. Gaude fili qm̄ vas electionis deo esse meruisti. Perge itaq̄ in dispersionē gentiū: accepisti enim a dn̄o gratiam ⁊ apostolatus officium. Noli timere quoniam dn̄s tecum est. In omnibus enim scias quia oportet te p̄ nomie eius multa pati quatinus ad coronā glorie p̄ueniās. Tu autem. ℟. Firminus enim pontifex beluacēsem ciuitatē peruenit. Ubi ⁊ multa pro nomie dn̄i tormēta in carcere ⁊ vinculis sustinuit. ℣. Ip̄e beatus firmin⁹ ep̄s velut athleta xp̄i euāgelium predicare nō desinens. Ubi et. Lec. octaua

Adiens itaq̄ beat⁹ firminus ep̄s qm̄ valerius preses in galliis beluacensi ciuitate tyrannicā prauitatē erga xp̄ianos exerceret: multosq̄ illis in finibus diuersis penarū cruciatibus affligeret: ip̄se velut athleta christi validissim⁹ beluacēsem ciuitatē p̄uenit: vbi p̄rimas p̄secutorꝫ sustinuit isidias. Nā i carcerē trusus vincula atq̄ flagella nōnulla passus est die nocteq̄ euāgeliū predicare non desinēs. Tu autem. ℟. Ingressus beatus firminus ambianēsem ciuitatē. Faustinianū senatorē et tria milia hominū in nomine domini baptizauit. ℣. Receptusq̄ beatus firminus episcopus a faustiniano senatore attiliam agripini quondā clarissimā coniugē cū liberis famulis ⁊ famulabus. Faustinia. Lec. ix.

Postmodū ve p̄o sergio p̄side subitaneo ictu defuncto a christiano populo beatus firminus de carcere exsoluit̄: euāgelium veritatꝫ libero verbo cunctis annūciās. Qui ⁊ ecclesiā bt̄i p̄thomartyrꝫ stephani in loco cōstituit: ⁊ p̄rimos ibidē pp̄los ad cognoscēdū lumē veritatꝫ a cultura ydolorꝫ reduxit. Deinde veniēs ad opidū ambianēsiū ciuitatē ingressus est. Receptusq̄

a faustiniāo senatore domū ipius ad baptismi grām aduocauit: ipm̄qꝫ faustinianū cū trib⁹ fere milib⁹ vtriusqꝫ sexus ad ꝑfectionē grē baptismatis ꝑduxit. Tu aūt. ℞. O btm̄ viꝝ firminū antistitē ꝙ mādata dei prudent᷑ adimpleuit. Et ad xp̄m felicit᷑ peruenit. ℣. Ecce vere israhelita i quo dolus nō fuit. Et. Glia. O btm̄. Te deū. Añ lau. ℣. Magna est glīa. In lau. an. Scūs firminus. cū alijs vrs̄ in ves. hym⁹ cp̄m ꝛ ℣. de cōi. Añ bn̄⁹ an. Insignib⁹ ꝑconiis martyris xp̄i firmini merita recolētes in hac sacra solēnitate dignas deo dicamus laudes ꝛ grāꝝ actōes. coll'a Deus ꝗ es. vrs̄. Memo. nulla nisi i dn̄ica fuerit. Ad ho. dici añe de lau. Cetra de cōi. vnius marty. pōtifi. cū allā. ad ℞. ꝛ dctā collā. Ad scdas ves. oēs añe de p̄mis ves. sup ꝑos fer. cp̄m hy⁹ ꝛ ℣. de dctō cōi. Añ mḡ. ā. Scte martyr firmine tuū nobis ꝑsta subsidiū cuius solēne celebram⁹ martyriū vt per te obtinere mereamꝰ veniā delictoꝝ ꝗ factus es socius suꝑnoꝝ ciuiū Collā vrs̄. Memo. nulla. cōpleto. solitū. ¶ Cosme et damiani mar. Ad ves. āe ꝛ p̄s ferial. hy⁹. Sanctoꝝ meritis. cp̄m. Justoꝝ aīme. de cōi. ℞.

O cōstātia mart. ℣. Justorū aīe. Añ mḡ. ā. Gaudēti cel'. [Collā.

Presta ꝗs oꝑs deus vt ꝗ sanctoꝝ martyrū tuoꝝ cosme et damiani natalicia colim⁹: a cūctꝭ malis imminētib⁹ eoꝝ intercessionibus liberemꝰ. Per d. Memo. nulla. Ad mat. Inuita. Mirabilē deuz. In singulis noc. añe p̄i ꝛ ℣. añ lec. de cōi plurimoꝝ marty. Lec. p̄ma.

Quedā mulier fuit benedicta timēs deū nomie theodota: ꝗ nō deseruit oīb⁹ dieb⁹ vite sue ꝑgere in mandatis dei faciēs elemosinas ꝛ mūdo corde deū diligens. Pergebat aūt recta via sm̄ ꝑceptuz dn̄i religiosissima ꝛ sāctissima vita viuēs. ℞. Absterget de⁹. cū. vij. sequē. de dicto cōi. L. ij.

Hec cō[cepit et peperit duos filios cosmā et damianū: quos natos nutriuit i oī studio bone vite. Docti sūt aūt famuli dei a reuelatiōe spūs sācti scientia medicine ꝛ curabāt sm̄ diuinā scripturā oēs infirmitates ꝛ solitā mercedē impense medicine nō ꝗrebant. [L. iij.

Hecis lumen in nomie dn̄i iesu xp̄i ꝑstabāt: vsū ambulādi reddebāt demones expellebāt ꝛ alias infirmitates curabāt ꝑ gratiā que illis a dn̄o data erat

Nec solū hoīes sed et aīalia sanabāt vt adimpleret̃ prophetica vox dicēs: homies ⁊ iumēta saluabis dñe. L. iiii.

Fuit aūt in tpe illo q̄dā mulier grauit̃ infirma noīe pallida q̄ oēm substātiā suā expēdit in medicos itroeūtes ad se q̄ nihil eam iuuare potuerunt. Peruenerūt tandem ad eam curatōnes quas faciebāt sanctissimi viri. Que accessit ad eos cum omi fide: sperās ab eis vt visitaretur. Tu aūt. Lec. v.

Uidētes aūt serui dei fidem mulieris: eam in noīe dñi nr̃i iesu xp̄i curauerunt. Agnoscens ergo mulier q̄ per int̃cessiones eoꝝ sana facta est laudē deo dedit. Scti vero nihil exigebāt memores p̄cepti saluator. Occulte vō obtulit mulier sācto damiano oua tria: et cū nollet accipe voluebat se ad pedes eius. Tu aūt. Lec. vi.

Sacramētis igit̃ terribilibus ꝯstrictus suscepit sāctus damian⁹ munusculū eius: ne spernere videret̃ nomen dei per qd̄ adiurat⁹ est. Hoc cū scīts cosmas ꝯperisset valde cōtristatus est: ⁊ p̄cepit vt nō corp⁹ eius vna cū ipō sepulture mandaret̃. In eadē nocte apparuit seruo suo cosme dñs dicēs. Quare sic locutus es propter oua illa tria? Non mercedis grā sz ꝑpter nomē meū suscepit ne sp̄nēt fidē sacramēti. L. vii.

Multis igit̃ signis et mirabilib⁹ ꝑ eorū manus gestis ꝑsistebant non solū in ciuitate verūetiā per rura ⁊ heremū medicine celestī curā exercentes non solū erga hoīes sed etiā iumētis ꝯsuetam opē ferētes: ita vt multi curatiōis gratia post ipos ꝑgerēt. L. viii.

Cum ergo ad quēdā locū venissent: iuenerūt camelū debilitatū arte dyabolica quē sanū restituētes illesum abire iusserūt. Multa itaq̄ signa ⁊ mirabilia tā in ciuitate q̄ in deserto ꝑ eos dñs ꝑficiebat. Q̄ videtes ydoloꝝ cultores relicto impietatī errore: dño iesu xp̄o credebāt q̄ regnat ī secula seculoꝝ. Lec. ix.

Audiēs igit̃ hec p̄ses dirigēs quosdā de officio deduci scōs ad se p̄cepit. Sācti vero martyres cū añ tribunal eius stetissent hylari vultu: aspiciēs eos ipīssim⁹ lisias p̄ses dixit. Quare vos circueūtes ꝑuincias et ciuitates q̄ plurimos cogitī recedere a sacratissimis dīs. Nisi acq̄eueritis mihi ⁊ dīs ꝓpitīs sacrificaueritis seuissimis tormētis vos cruciabo

Sctī vero martyres dixerūt
Vehemēter erras pses nam
tormēta tua valde ɔtēnētes
nō timem⁹ minas tuas. Tu
autem. ℟. O cōstantia mar
tyꝝ. qd repetitur. Te deum.
Añ lau. ℣. Justi aūt. In lau
dib⁹ añe. hy⁹. cp̄. ⁊ ℣. d dicto
cōi pꝛioꝝ mart. Añ bñ⁹. an.
Hec est vera fratꝛnitas. collā.
Pꝛesta q̄s. vt s̄. Ad ho. dicī
torū de dicto cōi cū alleluya
ad ℟. ⁊ collcā vt s̄. Ad. ij. vs.
oēs añe de laud. sup̄ ps̄ fer.
hy⁹. cp̄. ℣. ⁊ añ mḡt. s̄. Mar
tyres scti. de cōi. coll. pp̄a s̄.
¶ Michaelis archāgeli Ad
ves. āe ⁊ p̄i fer. excep. v. ā. q̄ē
In cōspectu. cū p̄. Cōfitebor
ij. nisi sit feria. vi. Hymnus.
Tibi xp̄e splendor patrꝭ
vita virtus cordiū in cō
spectu angelorum votis voce
psallimus alternātes concre
pādo melos damus vocibus
Collaudem⁹ venerātes oēs
celi milites: sed p̄cipue p̄ma
tem celestꝭ exercitus micha-
elem in virtute conterentem
zabulon Quo custode procul
pelle rex xp̄e pijssime om̄e ne
fas inimici mūdos corde et
corpore paradiso redde tuo
nos sola clemētia. Gloriam
patri melodis resonem⁹ voci
bus gloriā xp̄o canamus glo
riam paraclito qui de⁹ trin⁹
et vnus extat añ secula amē

Significauit ¶ Capłm.
deus q̄ oportet fieri cito
loquens per angelum seruo
suo iohāni qui testimoniū p-
hibuit verbo dei: et testimoni
um iesu xp̄i quecūqꝫ vidit. ℟
Te sctm̄ dn̄m. vi. de mar. ℣.
Stetit angelus iuxta aram
templi. Habens thuribulum
aureum in manu sua. Ante
mḡ. an. Dum sacrū mysteri
um cerneret iohānes archā-
gelus michael tuba cecinit
ignosce dn̄e de⁹ noster q̄ ape
ris librū ⁊ soluis septē signa
cula eius allā. Collecta
Deus qui miro ordīe an
gelorū ministeria hominūqꝫ
dispensas cōcede propicius:
vt a quibus tibi ministrātib⁹
in celo semp̄ assistitur ab his
in terra vita nostra muniat.
Per dominū. Mēo. nulla ni
si in dn̄ica euene. cōple. tpīs
Ad matu. Inuita. Regē ar-
changeloꝝ dn̄m. Venite ad
oremus. In p̄mo noc. ā. Ste
tit angelus iuxta aram tem
pli habens thuribulū in ma-
nu sua. ps. Dn̄i est terra. an.
Data sūt ei incensa multa vt
adoleret ea añ altare aureū
qd est añ oclos dn̄i. p̄. Affer
te de. an. Ascendit fum⁹ aro
matū in cōspectu dn̄i de ma
nu angeli. p̄. De⁹ nr̄ refugi.
℣. Stetit āgel⁹ iuxta arā tē-
pli. Hn̄s. S. b. greg. pa. L. i

Nouem angelorũ ordines dicimus: quia videlicet esse testante sacro eloquio scimus angelos archãgelos virtutes: potestates: principatus: dominationes: thronos: cherubin atq; seraphin Tu autẽ. ℟. Factum est silentiũ in celo duz cõmitteret bellum draco cũ michaele archangelo ⁊ audita est vox milia miliũ dicẽtiũ. Sal⁹ honor ⁊ virtus oĩpotenti deo. ℣. Et proiect⁹ est ille draco magn⁹ q̃ seducit vniuersũ orbẽ et facte sunt voces magne in celo dicentes. Salus. Lect. scd̃a.

Esse nãq; angelos atq; archangelos pene oẽs sacri eloquij pagine testant. Cherubin vero atq; seraphin sepe vt notũ est libri prophetarum loquũtur. Quattuor quoq; ordinũ nomina paul⁹ apostolus ad ephesios enumerat dicens. Supra omnẽ principatum ⁊ potestatez ⁊ virtutem ⁊ dominationem. Tu autem. ℟. Stetit angel⁹ iuxta aram templi hñs thuribulũ aureũ in manu sua ⁊ data sunt ei incensa multa. Et ascendit fumus aromatũ in cõspectu dñi de manu angeli. ℣. Factũ ẽ silẽtiũ ĩ celo: et accepit angelus thuribuluz et impleuit illud de igne altaris. Et ascẽd. Lectio tercia.

Qui rursus ad colossẽses scribens ait. Siue throni siue dñationes siue principatus siue potestates. Dñationes vero principatus ac potestates iam ad ephesios loquẽs descripserat: sed ea quoq; colossensib⁹ dicturus premisit thronos: de quib⁹ necduz quicq̃ fuerat ephesijs locut⁹. ℟. In cõspectu angelorũ psallam tibi ⁊ adorabo ad templuz scm̃ tuũ. Et cõfitebor nomini tuo dñe. ℣. Deus me⁹ es tu ⁊ cõfitebor tibi de⁹ me⁹ es tu et exaltabo te. Et. In. ij. no. añ. Archãgele michael cõstitui te principẽ sup oẽs aĩas suscipiẽdas. ps. Magnus dñs. an. Michael prepositus paradisi quẽ honorificãt angelorũ ciues. ps. Quã dilectã. an. Michael archãgele veni in adiutoriũ pp̃lo dei. ps. Qui hitat. ℣. Ascẽdit fumus aromatũ in cõspectu dñi de manu angeli. Lectio quarta.

Tam ergo illis quattuor que ad ephesios dixit: idest principatibus potestatibus virtutibus atq; dominationibus cõiũgũtur throni: qui quinq; sunt ordines qui specialiter exprimuntur quibus dum angeli et archangeli cherubin et seraphin adiũcta sunt proculdubio nouem esse angelorum ordines inueniunt

℞. In cõspectu gẽtiũ nolite
metuere vos eni in cordibus
vřis adorate ⁊ timere dñm.
Angelus eni ei⁹ vobiscũ est.
℣. Uos eni submissi querite
faciẽ ei⁹ semꝑ qui vobis sola-
mẽ ꝯtulit mirabile. Angel⁹.

[Lectio. v.
Vide ⁊ ipsi
angelo q̃ p̃mus cõdit⁹
est: ꝑ ezechielẽ ꝓphetã dicit
Tu signaculũ similitudinis
plenus sapiẽtia ⁊ ꝑfectus de
core i delicijs paradisi dei fu
isti. Quo notandũ ꝙ non ad
similitudinẽ dei factus sed si
gnaculũ similitudĩs dicitur
vt quo i eo subtilior est natu-
ra: eo in illũ ymago dei simi-
lius insinueť exp̃ssa. Tu aũt
℞. Michael archãgelus p̃n
ceps militie angeloꝝ. Cuius
honor p̃stat bñficia populoꝝ
⁊ oratio ꝑducit ad regna ce-
loꝝ. ℣. Michael archãgelus
p̃nceps vester erit mĩster vř.

[Cui⁹. Lect. vi.
Quo in
loco mox subdiť. Omĩs
lapis p̃ciosus opimẽtũ tuũ:
sardi⁹ topasius ⁊ iaspis: cri-
solit⁹ onix ⁊ berillus: saphir⁹
carbũculus ⁊ smaragd⁹. Ec-
ce nouem dixit noĩa lapiduꝫ
qꝛ profecto nouẽ sũt ordĩes
angeloꝝ. Quib⁹ nimiꝝ ordi
nibus ille p̃mus angel⁹ ideo
ornatus ⁊ opertus extitit qꝛ
dũ cũctis angelorũ agmini
bus p̃latus est: ex eorũ cõpa
ratiõe clarior fuit. Tu autẽ.
℞. Te sctm̃ dñm in excelsis
laudãt omẽs angeli dicẽtes
Te decet laus et honor dñe.
℣. Cherubin q̃ꝙ et seraphin
sctũs ꝓclamãt ⁊ omĩs celic⁹
ordo dicẽs. Te decet. In. iij.
noct. an. Cõcussũ est mare ⁊
ꝯtremuit ťra vbi archangel⁹
michael descendebat de celo
ps. Cantate. i. an. Gloriosus
apparuisti in cõspectu domi
ni ꝓpťea decorẽ iduit te dñs
ps Cantate. ij. an. Bñdicite
dño oẽs ãgeli ei⁹ mĩstri ei⁹ q̃
facitꝭ volũtatẽ ei⁹ benedicite
dño. p. Bñdic. i. ℣. In ꝯspcũ
angeloꝝ psallã tibi de⁹ me⁹.
Adorabo ad tẽplũ t. ⁊ cõfite
bor noĩ tuo. Scdm matthe.

In illo tp̃e. Accesserũt di
scipuli ad iesũ dicentes.
Quis putas maior est in re-
gno celoꝝ? Et aduocãs iesus
paruulũ: statuit eũ in medio
eoꝝ ⁊ dixit: Amẽ dico voƀ. Ni
si cõuersi fueritꝭ: et efficiami
ni sicut paruuli: nõ intrabitꝭ
in regnũ celorũ. Et reliqua.

Omelia beati maximi epi.
Si diligẽter audistis euãge-
licã lectionẽ intelligere pote
stis qꝛ ministris et sacerdoti
bus dei reuerẽtia debeať: vl
qꝛ ip̃os clericos iuicem hũili
tate se oporteat ꝯuenire. Tu
autem. ℞. Uenit michael ar
chãgel⁹ cũ mĩtitudĩe ãgeloꝝ

cui tradidit dñs aīas sctōrū. Ut pducat eas in paradisuz exultatiōis. ℣. Emitte domine spm tuū de celis spm sapientie ⁊ intellect⁹. Ut. L. viii.

Ait eni dñs pcūctantibus discipulis qs eorū in regno celoꝝ maior esset futurus statuto corā omnibus puerulo: quicūq humiliauerit se sicut puer iste: hic maior erit in regno celoꝝ. Unde itelligim⁹ q humilitate puenit ad regnū simplicitate penetratur celum. Tu aūt. ℟. In tēpore illo ꝯsurget michael pnceps vester q stat p filijs vr̄is Et veniet tps quale non fuit ex eo ex quo gētes esse ceperūt vsq ad tēpus illud. ℣. In tpe illo saluabit populus tu⁹ oīs qui scriptus est ī libro vite. Et. Lectio nona.

Quisquis ergo cupit diuinitatis tenere fastigia: humilitat ỹma sectet. Quicūq vult fratrē puenire regnādo: prius illum pueniat obsequēdo: sicut ait apls: honore inuicem puenīētes Uincat eū officijs vt possit vincere sāctitate. Si eni te nō lesit fratris obsequm: meret vt diligas Quod si forsan lesit: meretur vt vincas. Hec eni nr̄e xpianitat sūma est: vt amātib⁹ vicissitudinē: ledentibus patiētiā repēdam⁹. Qui ergo fuerit patientior ad iniuriam potentior constituetur in regno. Non eni ad iperiū celoꝝ puenit: supbia: diuitijs pfectura: sed humilitate: paupertate: lenitate. Tu autē. ℟. Fidelis sermo ⁊ oī acceptiōe dignus michael archangel⁹ pugnauit cuz dyabolo. Gra dei ille victor ī celis extitit et ille hostis antiquus passus ē ruinam magnā. ℣. Gaudent angeli letant archangeli exultāt scti glificāt martyres. Gra. Glia. Fidel. Te deum. Añ lau. ℣. Angeli eoꝝ. Sēper vidēt faciē patr. In lau. Dū pliaret michael archāgelus cū dracone audita est vox dicētiū salus deo nr̄o allā. pi sol. an. Dū ꝯmitteret bellū draco cū michaele archangelo audita est vox milia miliū dicētiū salus deo nr̄o allā. ā. Michael gabriel cherubin ⁊ seraphin q nō cessant clamare quotidie dicētes dign⁹ es dñe accipe gloriā allā. an. Laudemus dñz quē laudāt angeli quē cherubin ⁊ seraphin sctūs sanctus sctūs pclamāt. ā. Angeli archangeli throni et dñatiōes pncipatus ⁊ potestates virtutes celoꝝ laudate dñm de celis. hy⁹. Tibi xpe splēdor patris. Cp.

Gratia vobis et pax ab eo qui est et q

erat et qui venturus est et ab iesu xpo qui est testis fidelis pmogenitus ex mortuis: et pnceps regū terre. Deo gr̃. ℣. Adorate dn̄m. Om̄s angeli ei⁹ allā. An̄ bn̄⁹. an. Factuz est silētiū in celo dū draco cō=mitteret bellū et michael pugnauit cū eo℞ fecit victoriaz allā. collā. De⁹ q̄ miro ordine vrs̄. Ad ho. diei an̄e de laud psalmi solita sine. Confitemi ad pmā nisi sit dn̄ic̄. Ad tciā

Vidi angelum [Capm. fortē descēdētē de celo amictū nube et iris in capite ei⁹: et facies ei⁹ erat vt sol: et pedes ei⁹ tāq̄ colūna ignis. D. g̃. ℟. Stetit angel⁹ iuxta arā tēpli. Allā all. ℣. Habēs thuribulū aureuz in ma. sua Allā allā. ℣. Ascēdit fumus aro. collā. De⁹ q̄ miro ordine

Ange [vrs̄. Ad. vi. Cp. lus tuba cecinit: ⁊ fctē sūt voces magne in celo dicē tes. Fctm̄ est regnū hui⁹ mūdi dn̄i nr̄i iesu xpi ⁊ regnabit in secula seculo℞. ℟. Ascēdit fum⁹ aromatū in ɔspctū dn̄i Allā allā. ℣. De manu angeli. Allā. ℣. In ɔspctū angelorum psallam tibi deus me⁹. Adorabo. Collā s̄. Ad ix. cp

Factum est preliū in celo michael ⁊ āgeli eius preliabātur cum dracone: et draco pugnabat ⁊ angeli ei⁹ et nō valuerūt neq̄ locus eorum inuētus est amplius in celo. Deo gr̃as. ℟. In cōspectu angelorum psallam tibi deus me⁹. Allā allā. ℣. Adorabo ad tēplū sctm̄ tuū et cōfitebor noī tuo. Allā. ℣. Adorate dn̄m. Om̄s angeli ei⁹ collā. Deus qui miro ordine. vrs̄. Vespe fient de scō hieronimo. ⁊c̄. Hieronimi psbiteri ⁊ ɔfesso. Ad ves. an̄e ⁊ ps fer. hy⁹. Iste ɔfessor. cap. Iustus cor suū. ℟. Magnificauit. ℣. Iustū dedux. ℣. Amauit. An̄ mg̃. an. In medio ecclesie. q̄re oīa in cōi. Collcā.

Deus qui nobis p beatū hieronimū cōfessorē sacerdotem q̄ tuū scripture scē veritatē ⁊ mistica sacramēta reuelare dignatus es: presta qm̄s: vt cuius natalicia colimus: ei⁹ sem p ⁊ erudiamr̄ doctrinis ⁊ merit adiuuemur. Per do. Mēo. de scō michaele pan. Archāgele xpi per grām quā meruisti depcamr̄ te p vnigenituz dn̄m nr̄m vt eripias nos de laqueo mort allā. ℣. Stetit āgelus iuxta: collā. Deus qui miro. ⁊c̄. Ad mat. Inuit. Iust⁹ flo. an̄e ps et ℣. an̄ lec. p oēs noc. de cōi vni us cōfes. ponti. Lectio pma.

Hieronimus noster i oppido stridōis qd̄ a gothis euersum est dalmatie quon=

dam pannonieq; confiniu fuit patre eusebio nat9 est: veste xpi puer rome suscepit: ibiq; litteris grecis et latinis apprime eruditus est. In arte quidem gramatica donatu habuit preceptore: in rethorica aut victorinu oratore. R. Euge

P Ostq; vero mu̅da [R. ii nar studiu litterar adeptus est: probatissimor quoq; monachor habitu factusq; imitat9 est. Cupiditate siqde aie iugi sinceritate calcans voluptate corpis perheni frangens ieiunio: plerosq; bonoru religiosoru meliores fore suo docuit instituto. R. Iust9 germi. ii. vni9 mar. Lect. iii.

Q Uoda igit tepe dum ex more idem hieronimus diuina ad legendu panderet volumina et mortalem bibliothece sue auctorem tulliu recordaret: mox celit9ne tales qnq; reuolueret libros: salutifero castigatus est verbere Tu autez. R. Desideriu aie eius. vni9 abbis. Lectio. iiii.

I Ta eni ipe hieronimus ad eustochiu virgine de se scribes asserit. Cum ante annos plurimos domo paretibus: sorore cognatis: et qd his difficilius est psuetudine lautioris cibi propter celorum regna me castrassem: et hierosolimam militaturus pgerem: bibliotheca quaz rome cu summo studio ac labore confecera carere no potera. Tu aut. R. Posui adiutoriu sum.

I Taq; [per por. Lect. v. miser ego lecturus tulliu ieiunabaz: post noctium crebras vigilias: post lacrimas quas mihi preteritor recordatio pctorum ex imis visceribus eruebat plato sumebat in manibus. Siqn in memetipm reuersus pphetas legere cepissem: sermo horrebat incultus: qr lumen cecis oculis no videbam: no oculor culpam putabam: sed solis. Tu aut. R. Iste est. Lectio sexta

I Nterea hieronimus romane eccle psbiter: ofdam asi sacerdotis: sacre bibliothece scrutator: diuinoru disertor voluminu dum per trienniu cotinuu carus acceptusq; a popularibus veneratur oim q; iudicio dign9 esse summo sacerdotio decernit: qda ex clericor monachoruq; ordinib9 petulatia pcq; ingluuie discursates: vrbe hieronimu ad effugadum [qui vtrorq; eoru scribens vicia dephederat] insidias parauert. R.

U Eru [Iste ho. Lec. vii eni viru huc ego felice dixerim hui9 fuge euetu corrigetis xpi iudicio magis dispensatu q prauor hoim per

secutione paratū fore existi mo: scilicet vt romana eccl'a petri istituta regimine oīm veteris testamēti librorꝝ xpo deo volēte: ⁊ hieronymo desudāte hebraicam quoqꝫ habeat vitatē ⁊ grecorꝝ. Quorūdem vero leuitas: q̄ sibi romanos a se oīs scripturas diuinitꝰ inspiratas accepisse plaudebat: eos habere quod ipa non habet recognoscat. ℟. Amauit eū. Lec. viij.

Igitur hieronymꝰ roma egressus ad orientē tēdēs ꝓfectus est ad gregoriū nazāzenū cōstātinopolitane vrbis epm: vbi ita ꝓficere studuit vt sāctaꝝ scripturaꝝ studijs erudiret. Supplex docibilisqꝫ discipulus adijt pceptorē eūqꝫ in cōstātinopolitana vrbe obſuabat. Hoc discipulatu hieronymꝰ pacto in syriam prexit. Tu. ℟. Magnificauit. ℣. Justū deduxit

L. ix. Christi itaqꝫ gr̄a hieronymꝰ fidē adeptꝰ: litterisqꝫ grecis ac latinis ⁊ hebraicis doctꝰ cūcta hebreorū volumina q̄ canonice cōtinentur ex veteri testamēto vera editōe in latinā linguā vertit eaqꝫ oia cōmētatꝰ est Danielē quoqꝫ caldaico sermone locutum: romano stilo descpsit. Matthei nihilominus euangeliū ex hebreo fecit esse romanū: qđqꝫ cōpendiosa potius q̄ fastidiosa explanatione studiosis lectoribus interptatꝰ est. Tu autē. ℟. In medio ecclesie. qđ repetit. Te deum. Añ lau. ℣. Os iusti. In lau. ā. Fidelis sercū alijs vniꝰ abbat. Hyꝰ. Ad sacrū. Cap. Collauda būt. ℣. Justus ger. Añ bñꝰ an. Impleuit: Collā. Deus q̄ nobis. vrā. Memo. nulla nisi dñica Ad hor. diei āe de lau. Leca de cōi cū allā. ad ℟. et dicte collā. Ad ij. vesp. v. āe de lau. sup pos fer. hymnꝰ. Iste cōfessor. Cap. Btūs vir q̄ suffert tēta. ℣. Amauit. Añ mḡ. ā. Iste ē q̄ an deū. de cōi. colla ꝓpa ū. Memo. de sctō remigio ⁊ alijs pan. Isti sunt viri sctī quos elegit dñs in charitate nō ficta ⁊ dedit illis gloriam sempiternā quoꝫ doctrina fulget ecclesia vt sol ⁊ lūa allā. ℣. Justoꝫ aie. Collecta

Deus q̄ nos sctōꝫ ꝯfessorū tuoꝫ pariterqꝫ pōtificū remigij vedasti germani bauonis piati et vulsulphi cōfessionibꝰ gloriosis circundas ⁊ ptegis: da nobis eorū imitatiōe ꝓficere ⁊ intercessione gaudere. Per do. ¶ Remigij vedasti ⁊ alioꝫ. Ad matu. Inuita. Mirabilē deum. āe pi. ⁊ ℣. p noc. de cōi pluoꝫ mart. Sermo btī augu. epi.

SJ diligẽter attẽdit; fratres charissimi oẽs sacerdotes dñi nõ solum epõs sed etiã pbrõs et ministros ecclesiaꝝ in grandi piculo esse cognoscit;. Ipsis eni ꝯtestat spũs sctũs dicẽs. Clama ne cesses: q̃si tuba exalta vocez tuã et annũcia pplo meo peccata eoꝝ. Tu. ℟. Absterget de⁹ oẽm lacry. pmũ plurimo ꝝrũ mar. L. ij.

ET iteꝝ Si nõ annũciauer; iniquo iniq̃tatẽ suã: sanguinez eius de manu tua reqrã. De ipis etiã apłus dicit. Obedite ppositis vestris et subiicite vos eis. Ipsi eni puigilãt tã q̃ rationẽ reddituri de aĩabus vestr;. Tu. ℟. Scti mei qui. viij. ibidẽ. Lec. iij.

SJ eni p se fratres charissimi vnusquisq; vix poterit i die iudicij reddere rationẽ qd de sacerdotib⁹ futuꝝ est a qbus sũt oĩm aĩe reqrende? Et ideo ꝯsiderãtes periculũ nostrũ: orem⁹ vt cõmissis nobis gregib⁹: ita spiritualia pascua studeam⁹ iugit pui derevt p eis bonã rõnẽ reddere mereamũ. ℟. In circuitu tuo. vltimũ ibidẽ. Lec. iiij.

QReator et dñs oĩm fratres charissimi: ideo nos ad imaginẽ suam fecit: et ob hoc ipẽ dei filj⁹ de sede patr; descendẽs venit i hũc mũdũ vt exẽplis suis atq; documẽtis nos istrueret ipam imaginẽ ei⁹ digne et reuerenter obseruare: ita vt imitatores efficiamũ volũtatis ei⁹ et ꝯuersatiõis. ℟. Tollite iugũ me. secundũ de apłis. Lec. v.

IN hoc enim sumus imago ei⁹ vt bonũ qd nobis cõmẽdauit per mãdatum et apd nos bonũ sit: et malũ qd nobis phibuit sciamus eternum malũ esse. Et ideo caueam⁹: et cũ eius adiutorio laborem⁹ ne malũ qd phibuit faciam⁹. Tu. ℟. Uidi cõiũ. vi. hñ. splẽ. iiij. ibidẽ. L. vi.

QUi aũt dño humilitatẽ docẽte supbiam aut iactantiã aut etiã auariciã studet retinere: nec de his sibimet cauet: nõ obseruat in se imaginẽ xp̃i. Et qui dño docente btm̃ esse q̃ ppter spm̃ sctm̃ et ppter amorẽ regni celestis pauperẽ se hui⁹ mundi desiderijs atq; diuitijs facit si sup hoc diuitiaꝝ et delectationũ huius scłi amator esse cõuincit: repellit a se oẽm similitudinẽ xp̃i. Non est ver⁹ discipulus q̃ nõ imitat magistrum: nec est vera imago q̃ similis nõ est auctori. Tu. ℟. Concede nob dñe q̃s. de cõi pñmoꝝ ꝯfes. S. lucã.

IN illo tẽpe. Dixit iesus discipulis suis. Sint lũ-

bi vestri p̄cincti ⁊ lucerne ar
dētes i manib⁹ vestrꝭ. Et re.
Omelia bti gregorij pape
Sācti euāgelij f̄res charissi=
mi a p̄ta vobis ē lectio recita
ta: sed ne aliq̄b⁹ ip̄a ei⁹ plani
cies alta fortasse videat̄: eā
sub breuitate trāscurrimus:
quatinus eius expositio ita
nescientibus fiat cognita vt
tamē sciētib⁹ nō sit onerosa.
Tu. ℟. Electi dei pōtifices.
Quia vi [ibidē. L. viij.
Oris luxuria i lumbis sit:
femis in vmbilico testat̄ dn̄s
qui de dyabolo ad beatū iob
loq̄t̄ dicēs. Uirtus ei⁹ in lum
bis eius: ⁊ fortitudo illius in
vmbilico vētris eius. A p̄nci
pali igit̄ sexu lumborū noīe
luxuria designat̄ cū dn̄s di=
cit. Sint lūbi vestri p̄cincti.
Lūbos enim p̄cingim⁹ cum
carnis luxuriā p cōtinētiaȝ
coartam⁹. ℟. Isti sūt viri scī
vij. de apostolis. Lec. ix.
SEd q2 minus est malū
nō agere: nisi etiā quis=
q̄ studeat ⁊ bonis opibus in
sudare: ꝓtinus addit̄: et lu=
cerne ardētes in manib⁹ ve=
stris. Lucernas q̄ppe arden
tes in manib⁹ tenemus: cuȝ
per bona opa ꝓximis nostrꝭ
lucꝭ exempla mōstram⁹. De
q̄bus ꝓfecto opibus dn̄s di=
cit. Luceat lux vestra coram
hoībus vt videāt opa vestra
bona: ⁊ glorificēt patrē vr̄m
qui in celis est. Duo aūt sūt
que iubent̄ ⁊ lumbos restrin
gere: ⁊ lucernas tenere vt ⁊
mūdicia sit castitatis in cor
pore: ⁊ lumē veritatꝭ in opa=
tiōe. Tu. ℟. Sint lūbi vestri
vltimū vntus ꝯfes. Te deum
Aū lau. ℣. Iusti aūt in ppe=
tuū vi. In lau. ā. Scim⁹ q̄m
diligētib⁹ deū. cū aliis. hy⁹.
Rex gl̄iose p̄sulū. Cpm. In=
duēt scī. ℟. Gloriosus deus
Ad bn̄⁹ an. Sint lūbi. de cōi
p̄lmoꝝ ꝯfes. Collā. De⁹ qui
nos sāctoꝝ ꝯfessoꝝ tuorum.
vt̄s. ad ves. cū suffꝝ. cōibus.
Ad ho. diei aūe de lau. Cp.
℟. ⁊ ℣. de cōi p̄lmoꝝ ꝯfes.
cū dicta collecta. De⁹ q̄ nos
Ad ves. sola ā. Scimus q̄m.
sup p̄os fer. hy⁹. Rex glorio
se p̄sulū. ⁊c. Cp. Spūs rī. de
um. ℣. Iustorum. Ad mg̃. ā
Fulgebunt iusti. vt in dicto
cōi. Collecta vt̄s. Memo. le=
odegarij epi ⁊ martyris per
an. ℣. et collā de cōi cū suffꝝ.
¶ Leodegarij epi ⁊ marty.
Ad matu. Inuitato. aūe pl
℣. ante lec. cū ℟. fm feriam
Et ad ho .rotū de cōi. L. i.
BEatus leodegari⁹ epi
scopus cupiebat cū ger
mano vitā finire vt simul me
rerentur futurā ac beatā ad
ipisci coronā: sed ebroynus
differre volens eius exitum:

vt per penas lõge dilatas ei prepararet eternas: et ne coronam acciperet martyrũ: quin potius careret premijs glorie sempiterne: iussit eũ nudis gressibus per quãdã piscinam trãsducere: in qua erant petre quasi claui incidentes acuti. Lec. secunda

Deinde euulsũ terre prostratum ĩcidere linguã labiaq; precepit: et oculos eruere: vt dum oculi ablati pedes iam forati: lingua ac labia essent incisa: et dum sibi cerneret omnẽ facultatẽ mẽbrorũ ablatam corporisq; pariter vires vndiq; patuissent negati duz nec oculis cernere callein: nec pedibus incedere viam: nec lingua officium dante laudare nequiuerit creatorẽ: ac per hoc cedere blasphemie desperãs auferendo sibi salutẽ quam laudando celitus adipisci meruisset ingentẽ. Lec. iij

Sed qui absq; vocib⁹ cordium est auditor dñs: magisq; optat cor contritũ q̃ elocutionẽ supborũ: suscepit vocẽ tacẽtiũ magis q̃ elate loquẽtiũ. Postulat sibi auxilium: nõ sono vocis sed hũilitate cordis. Nã cũ se cognouisset presidiũ oĩe amisisse humanũ: totis viribus sibi petijt adesse diuinũ. Nã q̃tum impietas humana reuocare cupiebat ab alto: tñ pietas diuina sociare fecit cũ celo. Tu. ¶ Euuoldorũ pbrorũ totũ de coi plimorũ mar. cũ no. fer. et iij. lc. de tpe. ¶ Francisci cõfes. ad vs. ãe et ps fer. hy Iste cõfessor. cp. Iust⁹ cor suũ ℟. Magnificauit. cũ ℣. Iustũ deduxit. ℣. Amauit. Ad mgt. ã. Iustũ deduxit dñs p [vi. re. de cõi. Collã.

Deus q̃ ecclesiã tuã beati frãcisci meritis fetu noue plis amplificas: tribue nob ex ei⁹ imitatiõe terena despicere: et celestiũ donorũ pticipatiõe gaudere. Per d. Memo. nulla nisi etc. Ad matu. Inui. Iust⁹ flo. In no. ãe ps. et ℣. añ lec. d cõi vni⁹ cõfes. põt [L. i.

Uir erat in ciuitate assisij q̃in finibus vallis spolitane sita est nomine franciscus qui a primeuo etatis sue anno a parẽtibus secũdũ seculi vanitatem nutritus est insolenter: et ipsorũ miserã vitam diu imitatus et mores: vanior ipe atq; insolẽtior est effect⁹. Tu autem. ℟. Euge serue bone. de cõi. Uoni. Lec. secunda.

Quam hec pessima consuetudo apd eos qui christiano censentur nomine sic vndiq; inoleuit: et perniciosa doctrina hec velut lege publica ita

vbiq; firmata est et pscripta vt ab ipis cunabulis remisse nimis et dissolute filios suos studeãt educare. ℟. Justus ger. vni⁹ marty. Lectio scta.

PRimo nãq; cum fari vel balbutire icipiũt turpia quedã ⁊ execrabilia valde si-gnis ⁊ vocib⁹ edocẽt puerulivix nati. Et cũ tps ablactationis aduenerit queda; luxu et lasciuia plena nõ solũ fari sed ⁊ opari cogunt. ℟. Desideriũ aie ei⁹. in cõi. Lec. iiii.

NOn audet aliquis illoꝝ etatis timore coactus honeste se gerere: qm̃ duris ex hoc subiaceret disciplinis Ideo bene ait secular; poeta Quia int exercitatiões parentũ creuim⁹ ia; a pueritia nos om̃ia mala sequunt. ℟. Posui adiuto. Lectio qnta.

IAm eni; cũ semicincijs inuolut⁹ pgeret frãcisc⁹ qui quondã scapulaticis vtebatur: et p quandã siluã laudes dño lingua francigena decãtaret: latrones sup eum subito aduenerũt. Quibus ferali aio eũ qs esset interrogãtibus: confidenter vir dei plena voce respondit dicens Preco sũ magni reg; Quid ad vos? ℟. Jste est q añ. l. vi.

ET illi pcutiẽtes eũ i defosso loco pleno magnis niuib⁹ piecerũt dicẽtes. Jace rustice pco dei. Jpe vero se huc atq; illuc reuoluẽs niue a se discussa illis recedẽtibus de fouea exiliuit: et magno exhilarat⁹ gaudio cepit alta voce p nemora laudes creatori oim psonare Tu aut. ℟. Jste hõ ab adoles. sua. L. vii.

TAndẽ ad quoddã claustrũ monachoꝝ veniẽs p plures dies i sola vili camisia q̃si garcio in coquina existẽs: cupiebat vl de brodio saturari. Unde cũ oi misatiõe substracta: nullũ posset vel vetustũ acqre vestimẽtũ nõ motus ira: s; necessitate coact⁹ inde pgrediẽs: puẽit ad egubij ciuitatẽ vbi a quodã olim amico ei⁹ sibi tuniculã acquisiuit. Tu ãt. ℟. Amauit eũ.

POst hec aũt [Lec. viij. modico tpe iã elapso: cũ viri dei vbiq; fama crebresceret: ⁊ nom̃ ei⁹ diuulgaret in ppłis: pꝛoꝛ mõasterij supradicti qd fcm̃ fuerat in virũ dei recolẽs ⁊ intelligẽs venit ad eũ: ⁊ ob reuerẽtiã saluatoris a beo supplicit p se suisq; veniam postulauit. Tu autẽ. ℟. Magnificauit. cãx. vrg. l. ix.

DEniq; vero toti⁹ hũilitatis sctũs amator se trãstulit ad leprosos: erat q; cu; eis diligẽtissime seruiẽs omibus pp̃ter deũ. Et lauãs putredinẽ oẽm ab eis: vlcerum

etiã saniez detergebat: sicut
ipe in testamẽto suo loquit di-
cẽs. Quia cũ essem in pctis
nimis amarũ mihi videbatur vi
dere leprosos: et dñs duxit
me iter illos et fecit mĩam cũ
illis. ℟. Sint lũbi. qd reperi
tur. An laudes. ℣. Os iusti.
In laud. an. Fidelis seruus.
cũ aĩ. vnĩ abbis. hy. Ad sa
crũ. cp. Collaudabũt. ℣. Iu-
stus ger. An bñ. an. Iste co
gnouit iusticiã. in cõi. Collã.
vts. Ad vs. Meo. nlla nisi fu
erit voc. Ad hor. ãe 8 k. ceta
de cõi cũ allã. ad ℟. et dicta
collcã. Ad. ij. vel sola an. Fi
delis seru. sup pos fer. hy.
Iste cõfessor. cpz. Btũs vir qui
suffert. ℣. Iustũ deduxit. An
mgt. an. Amauit eũ. collcã.
Deus qui eccle. tuam. Memo.
nulla nisi etc. ¶ Fidis vgis et
marty. Ad vel. matu. et hor.
totũ de cõi. Lectio prima.

Sancta igit fides agẽnẽ
siũ ciuitate oriũda fuit
et ex parentibus clarissimis
splẽdidissima ples pcreata:
alũna loci illi' in ortu factrõa
in passiõis obitu nobilis quo
qz veterũ stirpe parentũ sed
facta est xpi munere nobilior
quia stola virginitatis induta
fulgẽs fide in dño iesu xpo o-
dorem bone suauitatis ptulit

Hec nãqz pma [Lec. ij
in ciuitate agẽno decus
et exemplũ magni martyrũ
cũctis xpi fidelib' fuit: Uitã
namqz tpalem pdere voluit:
vt possidẽt etnã: quia ab ipis
infãtie cunabulis dñm iesuz
xpz dilexit et suũ dixit esse au
ctorem. Pulchra erat facie:
sed pulchrior mẽte: virgita-
tis quoqz candore fortissima
vultusqz hylaritate serena.

Igitur eo tpe [Lectio. iij
cũ preses sceleratissim'
dacianus dira xpianis infer
ret tormẽta iussit satelitibus
suis vt sctãm virginẽ in ofessi
one nois xpi cõstanter pma-
nentẽ inferrẽt in lectũ ferre-
um: ignemqz supponi pcepit
vt eius tenera membra tam
crudeli disrũperẽt supplicio
Tu aũt. ℟. Regnũ mundi.

¶ Marci pape et cõfess. mar-
celli et apulei mar. Ad vesp.
totũ de cõi pmoz mart. cũ. ij.
collect. seqn. et suffra. Collcã

Exaudi dñe qsms preces
nostras: et interueniẽte
beato marco cõfessore tuo at
qz pontifice supplicatões no
stras placatus intende

Sanctoz martyrũ tuoz
nos dñe marcelli et apulei be-
ata merita prosequantur: et
tuo faciãt sẽper amore feruẽ
tes. p do. Ad matut. et hor.
totũ de dcõ cõi sine noc. sz cũ
lec. de tpe ac dict; duab' coll.
¶ Regenfredis vginis. Ad

vespas āe ꝛ p̄i fer. hy⁹. Uir-
ginis ꝓles. omisso. ℣. Unde
nec mortē. ℞. Regnū mun-
di. Ceta de cōi. Collecta.
I Nteruenlat ꝓ nobis q̄s
dn̄e sctā ragēfredis vir-
go suppliciter orādo: que ti-
bi grata semꝑ extitit sctē ca
stitatis obsequio: ꝛ ꝑseuerā-
tie studio glorioso. Per do.
Mēo. benedicte ꝛ valerie vir
ginū pā. Sike est regnū ce-
loꝝ sage. ℣. Iustoꝝ. Collecta
Deus q̄ nos i tātꝫ. d cōi. Ad
matu. Inuit. Agnū sponsū
virginū. Uenite adoremus
dn̄m iesū xp̄m. In. i. no. an.
O q̄ pulchra ē casta. p̄i ꝛ ℣.
F Uit ex [vni⁹ virg. L. i.
p̄clarissimo gn̄e frāco-
rū vir illustris: opib⁹ ꝛ p̄dioꝝ
affluētia dilatat⁹ noīe alde-
bert⁹ q̄ ꝓcreāde sobolꝫ ꝓuoca
t⁹ amore: neptē pippini regꝫ
frācoꝝ noīe reginā: in vxorē
sibi expetijt: cuius cōiugale
ꝯsortiū mox impetrauit. ℞.
Q [Diffusa. de cōi. L. ij.
Ui q̄m de facultatibus
suis opp̄ssis ꝛ idigētib⁹ abū-
de mistrabāt [celestib⁹ man-
datꝫ ꝑoia placere cupiētes]
ex eoꝝ sctā ꝯnexione ꝓcessu
tp̄is: nata est eis ꝓpago ꝛ so
boles veneranda: decē videlꝫ
v̄gies scē. ℞. Pulchra facie
P Aternis [ibidē. L. iij.
igit maternisq̄ moribus
nō dissimiles effecte: mutue
dilectiōis se federātes vicu-
lo: celibē vitā elegerūt: attē-
dētes q̄ pulchra est casta ge
neratio cū charitate. Inter
has ergo v̄go ragēfredis sā
ctitate claruit p̄cipua: q̄ mē-
tis puritatē sēꝑ retinēs: deo
seruire iugit studuit. ℞. Ue
ni elcā. In ij. no. ā. Spe tua.
M Emo [p̄i ꝛ ℣. v̄gē. L. iiij.
rati siq̄dē parētes eaꝝ
supra scaldem fluuiū i loco q̄
dononiū dicit ad honorē gēi
tricis dei marie: cenobiū cō-
struxerūt. Quo i loco: scē de
cē v̄gies ip̄e xp̄o militare stu
duerūt: tādēq̄ diuin⁹ sibi fa-
cta ispiratiōe: ꝓ regno celo-
rū relictꝫ oib⁹ ꝛ parētū affe-
ctu: ad inq̄rēda scōꝝ loca: vo
lūtariā peregrinationē ag-
gresse sūt. ℞. Spe tua. L. v.
I Git romā ꝑuenietes: ec
clesias ꝛ sepulchra scōꝝ
ibi lustrātes maiore deside-
rij feruore ad cultū dn̄ici fa-
mulatus: seip̄as accēderūt.
Un̄ q̄nq̄ ex eis t'rā repromis
siōis adeūtes: ibidē i pace q̄
euerūt. ℞. Hāc v̄ginē. L. vi
B Eata v̄o ragēfredis vt
ad patriā repedaret ce
litus admonita: cū ad hoc se
accingeret: p̄fecti fili⁹ cepit
[multa repromittēs] ad ei⁹
āplex⁹ anhelare. Mox spōsa
xp̄i talia ꝑhorrēs itrauit ec-

clesiā oratura: sed īpudic⁹ il-
le iuuenis īpatiēt' ai estuās
ardore: cū eā ɔtingere vellet
int temerarios cōplex⁹: mē-
tum ei⁹ ita scapule sue adhe
sit: vt īmani vexat⁹ āgustia:
sacre v̄ginis auxiliū coact⁹
sit iplorare: reat⁹ sui veniam
supplicit petēs. Illa ꝓtinus
illi cōpatiēs [exēplū se p̄bēs
patiētie] ꝓ malis bona repē
dens: celeri eū sanitati resti-
tuit. ℞. Regnum mūdi. In
iii. no. ā. Añ thoꝝ hi ℞. vtš
Ut aūt iclita [Lec. vii.
virgo ragēfredis se ꝓ-
genitorib⁹ orbatā agnouit:
ad p̄fatū cenobiū i donnonio
remeās: cū igēti gaudio ab
oib⁹ suscipit. Quib⁹ itineris
sui narrauit ordinē ad imi-
tationē v̄tutis: ducatū sp ad
celestia pādēs. Erat eni vul-
tu placida suauis alloq̄o: et
quā dei bonitas oī genere
scitatis cōdierat: ab oibus
amabat. ℞. Propt v̄itatē.
Hec est ragē- [L. viii.
fredis virgo scā q̄ q̄m
elemosinas idigētib⁹ erogā
do: miseris in necessitatibus
succurrēdo: cetāq; pietatis
exequēs opa recte cōmēdat
ob hoc eni diuine bonitati cō
placuit Signa aūt humane
admiratiōis si q̄s in ea curi-
osus inquirit: sciat q2 cui tot
spiritaliū sūt ɔcessa virtutū
carismata: miraculis quoq;
euidētib⁹ nequāq̄ visa est in-
decora: q̄ppe q̄ cūct' pene lā
guidis sacr' p̄cib⁹ opē salut'
cōtulit. ℞. Hec ē v̄go sa. L. ix
Omni tādē scā ragenfre
dis genere virtutū ador
nata: ifirmitate corpis pre-
grauata: carnis relinquens
sarcinā defungit: et ad celos
letātib⁹ āgelis euehit. Nōs
itaq; nos o scā v̄go humilit
te petim⁹ vt apō oipotēt' di
miam idulgētiā peccaminū
[orone scā] nobis obtineas
nosq; in hui⁹ icolat⁹ exilio: ꝓ
viā iusticie iducas amē. ℞.
Induit me dñs. q̄d repetit.
Te deū. Ante lau. ℣. Elegit
In laudibus an. Ueni sp̄osa
cū aliis. hy⁹ cpm ℣. et an bn⁹
an. totū de cōi vni⁹ virg. mar
tyris. Collecta vtš. Memo.
de sanctis v̄ginibus per an.
℣. et collecta de cōi. Ad hor.
de cōi vnius virginis cū allā
ad ℞. et collecta propa vtš.
¶ Dyonisii socioꝝ q; ei⁹ mar
tyr. Ad vespas añe et p̄i fe-
riales. Hymnus. Sanctorū
meritis. Cpm. Iustoꝝ aīm e
℞. Uir inclitus scūs dyoni
sius. vnius martyris. ℣. Iu
storū. de cōi. Ante mgt. an.
Insignes p̄conijs alme tue
nobilitatis consona voce col
laudātes v̄bo supplici ꝓseq̄-
mur: aue inclite martyr rāge

loꝝ cõsors aploꝝ soci⁹ ꝑphe
tarũ ↄciuis ⁊ martyꝝ cohe-
res scẽ dyonisi cũ socijs tuis
intcede ꝓ nostra oĩmꝗ; salu-
te. Collecta.
Deus q̃ hodierna die beatũ dy
onisiũ martyrẽ tuũ vtute cõ
stantie ĩ passiõe roborasti: q̃-
q; illi ad p̄dicãdũ gẽtib⁹ glo-
riam tuã rusticũ ⁊ eleutheri
um sociare dignatus es: tri-
bue nobis q̃s ex eoꝝ imitati
one ꝓ amore tuo ꝓspera mũ
di despicere. ⁊ nulla eius ad-
uersa formidare. Per. Me-
mo. ragẽfred. p̃ã. Simile ẽ
regnũ celoꝝ sagene. ℣. Dif-
fusa. Collecta. Interueniat
vrã. Ad matuti. Inuitato.
Mirabilẽ deũ ĩ scĩs suis. Ve
nite adorem⁹ collaudantes.
In. i. no. an Scũs dyonisi⁹
q̃ tradente beato clemẽte pe
tri apli successore: verbi diui
semia gẽtib⁹ erogãda susce-
perat. ps. ⁊ ℣. pploꝝ mart. ã.
Quo amplius gẽtilitat; fer
uere cognouit errorẽ illuc in
trepidus ⁊ calore fidei arma
tus accessit ⁊ parisi⁹ dño du-
cẽte ꝑuenit. ã. Nõ veritus ĩ-
credule gẽtis expetere feri-
tatẽ q; virtutẽ suã p̃teritarũ
p̄eaꝝ recordatio roborabat.
Preciosus xp̄i mi [R. i.
les dyonisi⁹ cũ arcis ro
mane menibus sui [auspice
xp̄o] p̄sentiã inferret: beatũ
clementẽ põtificẽ scẽ ⁊ sum-
me apostolice sedis iã apicẽ
gubernãtẽ iuenit: a quo idẽ
dñi gloriosus athenẽsiũ ar-
chiep̄us dyonisius moꝝ vt se
potuerũt salutare: digno est
cũ honore suscept⁹ ⁊ ꝓ scitita
tis ac eruditiõis reuerentia
seu anterior; fraternitat; cõ
iũctiõe loco maxime venera
tionis est habitus. Tu. R.
Post passionẽ dñi in vniuer
sis gẽtib⁹ p̄dicatio ꝓfutura
successit: ita vt fide crescente
multi mererentur fieri ↄfes-
sores. Quos catholica post-
modũ gaudet eccl̃ia ꝓmeru
isse martyres. ℣. Qui cũ im
minere suas cernerẽt passio
nes quas dño iesu xp̄o docẽ
te didicerãt repleri spũs scti
gr̃a docuerũt. Quos. L. ij.
Cum quo etiã ꝓ mutua
collocutiõe apostolicaꝝ
sanctionũ ⁊ dulcedine spũal
dilectõis aliquãdiu familia
rissime conuersatus ĩmodici
amor; vterꝗ; vinculis sese cõ
strinxerunt. Sed cũ de⁹ op̄s
veri solis dñi videl; iesu xp̄i
radio splẽdidissimo ⁊ oriẽta
li idest sctissimo dyonisio oc-
cidentales tenebras vellet
sua gr̃a illustrare: bti clemẽ-
tis cor tetigit: vt istiusmodi
verbis dyonisiũ alloqueret.
R. Gr̃as tibi dñe q̃ ifestãtis
inimici iacula ꝓbationẽ fide

lium tuorũ p̄stitisti esse ⁊ non vulnera sed talē tuis martyribus tribuis ꝓ labore mercedem. Ut nullũ tuorũ fuisse gaudeat hostꝫ ī bellē. ℣. Qui imo ꝑpetuũ eis largirꝫ triũphum vt ecclie tue semꝑ sint ī exemplũ. Ut nul. Lec. iij.

Vides sctĩs clemēs ait mi charissime macha ri dyonisi: q̄ta est messis dñi ce satiōis: ⁊ q̄ pauci sũt operarij. Tu ergo catholice pietatis es sufficienter edoct⁹: et oī xpiana virtute et religiōe admodũ roborat⁹: ꝑge ī nomine dñi: ꝑtes aggrediens occidētis ⁊ vt miles bon⁹ p̄liare p̄lia dñi dei tui. Atq̄ sicut dñs iesus xp̄s petro tradidit: et ego sctē hereditatꝫ iure tibi trado ligandi atq̄ soluēdi auctoritatē: vt semꝑ presto tibi sit diuīa potestas nostris oronib⁹ comitatus ⁊ sāctorũ apl'orũ intercessiōib⁹ roboratus. Tu. ℟. Btissimus dyonisius xp̄i martyr tradēte btō clemēte ꝑturiēda gētibus semīa diuina suscepit. Et quo amplius gētilitatis errorem feruere cognouit illuc intrepidus ⁊ calore fidei armat⁹ accessit. ℣. Et parisius dño ducēte ꝑuenit nō veritus incredule gentis expetere feritatē. Et q. In. ij. no. a. Tātas per illũ dñs dignabatur exercere virtutes vt rebelliũ corda nō min⁹ miraculis q̄ p̄dicatiōib⁹ obtineret. an. Dũ sacrũ mysteriũ btũs dyonisi⁹ celebraret ī carcere apparuit ei cũ multitudine angelorũ dñs iesus xp̄us. a. Dānsq̄ illi sctā dixit accipe hc care me⁹ qđ mox cōplebo tibi vna cũ p̄re meo. L. q̄rta.

Hsitur cũ beat⁹ dyonisi⁹ apud parisius verbũ dei p̄dicaret: furore atrocissimo mīstris crudelitatꝫ accensis vnus ex illis sctm̄ virũ dei cũ magna cordis seueritate alloquit̃ dicens. Tu ne es ille nefandissim⁹ senex q̄ diceris dyonisius ionicus ⁊ cognominaris macharius q̄ etiã deorũ nostrorũ culturã euacuas ⁊ īuictissimi principis decreta cōtēnis. Dic ergo cui⁹ te asserꝫ esse culture: aut quā cōfessionē tue ditiōi ascribis Tu. ℟. Dũ sacrũ mysteriũ sctũs dyonisi⁹ celebraret in carcē apparuit ei dñs iesus xp̄us cũ multitudine angelorũ. Dansq̄ illi sctā dixit accipe hoc care meus qđ mox cōplebo tibi vna cũ p̄re meo ℣. Mecũ ē enī maxima merces tua et his q̄ audierint te salus in regno meo. Dansq̄

Lec. v.

Ad hoc sctũs dyonisius ac beatissimi viri rustic⁹ et eleutherius

ei assistẽtes quasi ex vno ore
tale dederũt responsũ. Condi
tio nr̃a xp̃iane legi noscit fa
mulari. Quẽ vero cõfitemur
liquide tuis auribus intima
mus. Confitem̃ enĩ patrem
et filiũ ꝛ spiritũ sctm̃ vnũ verũ
deum esse: patrẽ ingenitum:
filiũ a deo patre genitũ: sp̃m
sctm̃ ab vtroq; credimus ꝓce
dentem. ℟. Mecũ est enim
maxima merces tua ꝛ his q̃
audierit te sal⁹ in regno meo
Nũc facies fortiter ꝛ erit no
mẽ tuũ in laude. ℣. Dilectio
et benignitas quã habes sẽ-
per ꝓ quibuscũq; petier; im-
petrabis. Nũc fa. Lectio. vi

IMpius ꝑsecutor hec au
diens beatos interrogat
sctõs. Ergo ṗncipum a vobis
iussa cõtẽnũtur: et nõ vestra
confessio inuictissimorũ deo
rũ ire respõdet? Nolite ĩ hac
secta false religionis ꝑdura-
re: q̃ hucvsq; detenti diis no-
stris obedire negligit;. San
cti martyres dixerũt Ut pre
fati sumus xp̃m dei filiuz na
tum ex maria virgine cũctis
populis certis pronũciam⁹
assertionib⁹ credimus et con
fitemur et ore nõ desistimus
collaudare. Tu aũt. ℟. Ad-
est nãq; beati dyonisii sacra-
tissima dies in qua triũphãs
agonẽ expleuit. Et coronaz
victorie accipe meruit d̃ ma
nu dñi. ℣. Quẽ dñs post apo
stolos sic honorauit vt omnẽ
galliã ei⁹ apostolatui ĩsigni-
ret: quiq; eã suo sanguie cõse
crauit. Et coronã. An. iii. no.
an. Mecũ enim est maxima
merces tua ꝛ his q̃ audierint
te salus ĩ regno meo. ã. Nũc
facies fortiter et mẽoria tua
erit in laude ac sẽp pro q̃bus-
cũq; petieris impetrabis. ã.
Ad hanc vocẽ xp̃i martyres
dyonisi⁹ rusticus ꝛ eleutheri
us ĩ agonia roborati post ni-
mia tormenta gloriosũ mar
tyriũ ꝯpleuerũt. Lectio vii.

IN hac ergo fidei cõstan-
tia sctis dei ꝑmanẽtib⁹:
seui lictores nõ longo spacio
diferẽtes eoꝝ felicia colla ꝓ
fide xp̃i submissa mucrõe trũ
cauerũt: reddẽtes t̃re corpa
btãs celo animas intulerũt
Nam ad ostendendũ marty
ribus collatã esse victoriã cũ
a corꝑib⁹ abcissa capita vide
rent: eorũ vt poterãt dñz lin
gue fatebant. O vere btissi-
ma ꝛ deo nr̃o grata societas
o vere sctã et laudãda frat̃ni
tas: iter quos nec ṗm⁹ nec se
cũdus potuit esse nec terci⁹
sed scẽ trinitatis fidem ꝛ glo
riã cõfitentes vno ampli⁹ ab
vrbe miliario paruo in mõti-
culo meruerunt martyrio co
ronari. Tu autez. ℟. Uir in
clit⁹. in cõi vni⁹ mar. L. viii.

Iacebant denicq3 in verti ce mõtis abscissa corpa gl'iosa implebāt in martyribus xp̄i q̄ olim pphete dixerūt esse futura vt in ꝯspcū domini p̄ciose pmanerent mortes sctōꝝ. Namq3 ad celebrāda martyris ⁊ sacerdot⁊ p̄mi merita gloriosa: vt p quez salutifer fructus p̄mo ceperat oriri: eo āplius gloriosus ipius pateret triūphus: btī dyonisij pontificis venerādi sanctum exanime cadauer erigit. Tu autem. ℟. Tres isti viri sctē trinitatis fidem studiose p̄dicātes Hodierna die trinū martyriū cōsecuti sūt pariter. ℣. Btūs dyonisi⁹ rusticus ⁊ eleutherius in hac fidei cōstantia permanentes Hodierna. Lectio nona.

Beata igitur manus sācti dyonisij: caput a corpore trūcatum cepit pedulū vectitare: atq3 ab ipo mont⁊ cacumine duobus fere milibus firmis gressib⁹ asportauit. Nouo p̄us ⁊ inaudito miraculo: exanime corp⁹ more viuentis cepit currere: et hōiam mortuus firmis plantis incedere. Quod videntes et audiētes inumeri ppl'i ⁊ multi etiā psecutorū in dño crediderūt: cui est laus ⁊ gloria in secula seculorū amen. Tu aūt. ℟. Btūs dyonissus rusticus ⁊ eleutheri⁹ i hac ergo fidei ꝯstātia pmanētes Reddētes fre corpa btās celo aīmas cū gaudio intulerūt. ℣. Btōꝝ aīe sctōꝝ dyonisij rustici ⁊ eleutherij relict⁊ glebis secuti sūt redemptorē. Reddētes. Gloria. Btūs. Te deum

In laudibus. an. Ante laud. ℣. Justi autē. Hi sancti viri a btī dyonisij nūq̄ sustinuerūt abesse presētia quos in vnū interrogatio pcussor⁊ inuenit. an. Tali nācq3 a dño meruerūt professiōe migrare vt amputatis capitib⁹ adhuc putaretur lingua palpitās dn̄m cōfiteri. an. In hac ergo fidei constātia pmanētes reddētes fre corpa btās celo animas itulerūt. ā. Beata nimium ⁊ deo nr̄o grata societas inter quos nec p̄m⁹ alter potuit esse nec tercius: sed trinitatem cōfitentes trino meruerunt decorari martyrio. an. Et facta est comes multitudo celestis exercitus exanimi corpis beati dyonisij caput propūm deportantis laudans deum et dicens gloria tibi dñe. hy⁹. cp̄m. ⁊ ℣ de cōi plioꝝ marty. Ad bn̄⁹. tora ante. an. Adest nācq3 beati dyonisij sacratissima dies in q̄ triūphans agonē expleuit et coronā victorie accipe meruit de manu dñi. coll'. s̄.

Ad hor. diei añe de lau. cetera de cõi pl'ior mar. cũ coll'. pro pa vtš. ¶ Gisleni epi et cõfes. Ad võmas vel. sup pos fer. ã. Aue p̃sul. cũ al. hy⁹. et cp̃. de cõi vni⁹ cõfes. põt. ℟. Magnificauit. cũ ℣. Statuit. ibid. ℣. Iustũ deď. Añ mĝ. ã. Amauit eũ dñs. collcã. Da qm̃s. de dcõ cõi. mẽo. de scõ dyonisio p an. Adest namq;. vtš. Ad bñdictus. an. Iustorum collcã. Deus q̃ hodierna die. vtš. Itẽ mẽo. gereõis sociorum q; ei⁹ marty. de cõi. Ad mat. hor. et vel. totũ de cõi vni⁹ cõfesso. pont. cũ lect. seqn. L. i.

Venerande igit' mẽorie cõfessor xp̃i gislenus ď xp̃ianissima gẽte grecor feliciter exortus a diuina mĩa que cui vult miseretur misericorditer est electus: atq; in vinea dñi quã fideliter vult excolere fidelis ĩ quo nõ ẽ iniquitas destinat⁹ est o patoz fidelissimus. Lectio scđa.

Et quia a puericia spũs scti gr̃a sibi fauente: xp̃iano nomi studuit inseruire: visũ est parẽtibus suis cõsiliũ esse salubre vt sub scolalares alas athenis vbi videbat' esse fons sapiẽtie eũ relinqrẽt sub xp̃i noie: quatinus litter imbueret' plene quod est speculũ vite. Lec. iii.

Litteris vero puer traditus orabat assiduis precibus vt in se veniret altissimi spũs: qui liberaret eũ a cũctis erroib⁹ et faceret incedere p iusticie gressus. Deniq; q; vigilans assedit sapiẽtie foribus ducatu scti spũs meruit illaz que dignos se circuit q̃rens illaz inuenire celeri⁹. Lectio. iiii.

Disciplinis igit' liberalium artiũ pfecte eruditus ne malicia mutaret intellectũ eius: monente philosophia matre a seculi fluctibus est raptus: atq; ĩtra claustra monasteriũ clausus gratissimũ portũ se ĩuenisse est letatus vbi scđm regulã scti basiliũ aliq̃nto tpe degẽs vigili ingenio explorabat q̃ erant optima atq; in canistro mẽti recondẽs queq; dulcia: oĩb⁹ fratrib⁹ erat norma salutis p̃bens cũctis dulcia colloq̃a et totius bonitatis exempla. Tu autẽ. Lectio q̃nta.

His itaq; armis a dextris et a sinistris circũamict⁹ nullaten⁹ est ab aduersariis superatus: q; ad illicita perpetranda nec oculor nec auriũ patuit aditus. Unde vt infirmorũ mẽtibus salubris esse posset medicus deo oĩa disponẽte in quo ẽ sal⁹ feliciter ad eccl'iasticos grad⁹ gradatim est pmot⁹. Lect. vi.

Factus ergo dei gratia

sibi aspirante inter deū ⁊ homines medius: vinū cū oleo pvidebat mentiū vulnerib⁹ nō auferēs superiorē aut iferiorē molam in pign⁹: quia spem de misericordie pře cū timore diuini iudicij pdicabat omibus. Tu aūt. L. vij.

His qppe et aliis modis nobilitatē gener̄ excedens nobilitate mētis cepit ptractare mente sagaci qualiter per omnia oculis placeret supni arbitri Talia quippe btō gisleno tractāti occurrit gratia spūs scti que inspirauit illius menti vt imitat⁹ fidem fidelis abrahe: de fra et de cognatiōe sua dño iubēte exeūtis: romā adiret causa orationis vbi nouerat esse pncipes seculi ⁊ vera mūdi lumina. Tu aūt. Lectio. viij.

Percepta namq licētia abbatis ⁊ toti⁹ ɔgregationis cū celesti bñdictiōe romam tādem puenit fideli ardens fide ⁊ claro lucēs opere Quis eni sermo q̄ve lingua hoim digne valeat reserare q̄pia oscula liminib⁹ ac pauimētis sctōꝝ studebat infigere: nunc adiens rosaria nūc adiens lilia cū lacrimarū flu Sancto [mine. Lec. ix. igitur desiderio satiat⁹ diuina ammonitione est monitus vt causa predicatiōis gallice genti esset peregrin⁹ veraciter qd i pago haynau prouisus sibi esset locus reqetionis a deo q̄ rustice vocabatur vrsdūg⁹ in quo quia a deo erat electus suo labore i hōre aplōꝝ petri ⁊ pauli fabricaretur domus. Tu autē. Ad vesp. totū d cōi vt dictū ē. Memo. de sctō venātio abbate p an. Iste homo. V. Iustū de d. collā. Intcessio. d cōi. ¶ Venantij abbis totū de cōi cum noc. fer. ⁊ iij. l. de tpe. ¶ Donatiani archiepi ⁊ cōfes. Ad vespas sup ps feriales. an.

Claris ortus natalibus donatianus emicat quē fecunda virtutib⁹ vita sctis parificat. a. Iste nou⁹ in frib⁹ quos vnus partus edidit nobilitatem morib⁹ nobiliorē reddidit. an. Inspiratā diuinitus puer odorans grām currit q̄ trahit spiritus amplectēs innocētiā. an. Deus ei⁹ insigni bus signū dedit pcipuū dux sub aquis rapacib⁹ viuus pegit triduū. an. Rota reptus indice mox in xpo renascit ⁊ a sūmo pontifice psul remis inungitur. Hymnus.

Christo coherens concio deo laudes altissimo donaciani psulis soluat piis solēniis Precordioꝝ abdita concentuū pconia dulci frequentāt gloria tanti patroni gratia.

Hic carne vixit angelus ar-
chos patrũ sctissim⁹ in spiri-
tu ꝓpheticus magnis nitẽs
virtutib⁹. Apostoloꝝ ꝑditus
auctoritate viuida dono sup
ni spũs soluit reorũ vincula.
Ad martyꝝ ꝯsortia crucꝫ tẽ
dens victoria sacerdotũ pre
fulgida est poderatus ĩfula.
Nec serta desũt virginũ nec
gẽma piũ celibũ agnũ dĩ pa
tris piũ cũ cantico seq̃ntiũ.
Hui⁹ redemptor inclita nos
protegant solẽnia vt ei⁹ in re
gno tuo cõicem⁹ ꝑmio. Deo
pr̃i sit gl̃ia eiusq; soli filio cũ
spũ paclito ꝛ nũc ꝛ i ꝑpetuũ
Am̃. Cp̃. d cõi. R. Viuꝝ vtu
te miraculoꝝ clarissimũ q̃ di-
uina ꝑueniẽte clem̃tia. Para
litici dissoluta solidauit mẽ-
bra. V. Medicũ vniuersitatꝫ
fidelis dispensator e vestigio
secut⁹. Paralitici. V. Ama-
uit. Añ mg̃t. an. Solẽnitatẽ
btĩ donaciani debitꝫ ꝑueniẽ-
tes laudib⁹ te dñe supplices
deꝑcamur vt nobis indulgẽ-
tiã scelerũ eius sctissimis tri
buas ꝑcibus quatin⁹ digne
tibi famulari et tua piissima
defensione mereamur semp
[muniri. Collectã.

Omñps sempit̃ne deus tuorũ co-
rona fideliũ da nobis famu-
lis tuis in hac btĩ donatiani
ꝯfessorꝫ tui atq; põtificis solẽ
nitate mẽtis ꝛ corpis gaudi-
um ac illo iugit̃ int̃cedẽte pa
cis augmentũ: ꝛ sine fine cũ
angelis triumphũ. Per do.
Mẽo. nulla. cõplet. vt s. Ad
mat. Inui. Xp̃m regẽ regũ
ꝛ dñm adorem⁹ cũctoꝝ. Qui
btm̃ donatianũ ꝯfessorẽ san-
ctissimũ in regno coronauit
celoꝝ. p̃. Venite. In. i. no. ã.
Btũs donatian⁹ remoꝝ pon
tifex sctissim⁹ ideo in lege dñi
est meditat⁹ q̃m ab ipa ĩfan-
tia a dño est bñdict⁹. p̃. Btũs
vir. an. Seruiẽs ita dño in ti
more vt exultaret ei cum tre
more apphẽdit disciplinã in
puericia dñi nr̃i iesu xp̃i. ps.
Quare fre. ã. Susceptor igi
tur oim ad se cõfugiẽtiũ xp̃s
btm̃ quoq; donatianũ adole
scentẽ pudicissimũ suscepit
ꝓpicius. p̃. Dñe q̃d multi. R.
Amauit. Lectio ꝑma.

Empib⁹ aureliĵ ꝑncipis
q̃ post augustũ octau⁹ ah ve-
ro deciũ septim⁹ extitit. Cor
nelius in vrbe roma ꝑnceps
q̃dã opib⁹ ꝛ gn̄e clarissim⁹ cũ
vxore sua licinia noĩe ab vr-
be ꝓgressus: ꝛ ex ꝯsultu toti⁹
senat⁹ ad gallias ꝓpt̃ quorũ
dã ĩportunitates ꝯpescẽdas
cũ exercitu magno destinat⁹
est. R. Cõfessor dñi donatia
nus ab vtero ĩ sinu m̃ris eccle
exceptus. Diuine legis pre-
cordialiter extitit emul⁹. V.
Cũq; sacre infantie inspira-

ret xps sitire fontē scti spūs.

Post ve- [Diuine. L.ii.

Pro multas victorias post multos honores armis et sapiētia acqsitos: vēd ertiā vrbem tūc opulētā iuxta fluuium marne sitā puēit: vbi dyademate capiti ipostito: rex eidē vrbi necnō oib' puicijs circūadiacētib' pficit quas oi tpe vite sue armis strenue protexit: honorib' atqz facultatib' ampliauit: psilio robo rauit. R. Puer dni pciosus sctē inocētie et pie simplicitatis dulgēs. In virū pfectum quotidiano virtutū augmēto erat pficiēs. V. Aio benign' corpe pudic' smone facūd'.

Huius facta [In. L.iii.

Hinsignia cū nri narratione eloquij ad plenū nequeant explicari: hoc vnū saltez fauēte dno in lucē pferre cupim' quō videlicet gloriosuz antistitē et eterni regis militē sctm donatianū genuerit qz mirabilis postmodū extiterit eiusdē scti pfessoris ort' et vita. Tu aūt. R. Virū sanctū atqz religiosū dei gratia pijs semp moribus reddidit decop. At honore sacerdotū fugēdū ecclesie sue pncipem pparare reuerēdū. V. Quē dns spūs sui munē ditauit. et carismatū affluētia perfudit. At ho. In. ij. noct. ā. Mirifica deitas beatū donatianum efficatia mirificauerat miraculorū statim eni vt clamasset misericorditer exaudiebat illū. ps. Cū iuocarez an. Introierat eni siqn in domo dni ita psallebat intente vt mens non dissonaret a voce. ps. Verba. an. Eleuataz sup celos magnificentiā xpi intētiōis gressibus sequebatur vt gloria et honore coronari imppetuū mererek. p. Domine dns nr. V. Iustū dedu.

Quadaz itaqz [Lec. iiii.

Qdie dum pfatus rex venandi studijs inseruiret: relatū est ei a quodā suorū lycinā vxorē suam graui dolore partus afflictā pueros septē peperisse: eāqz in extrema vite cōstitutam mortē vix euadere posse. Tu. R. Dei nāqz electione in pncipatū ecclesie assumptus in clara remorum metropoli septimus surrexit episcopus. V. Diuia vnctione perfusus et septiformi gratia spiritu sancti replet'

At In clara. Lectio qnta

At ille supra modū rem admirans: iurat nunqz a seculo tale quid audisse: miratur vnum patrē tot infantes vno tempore posse simul generare Quinymo asseuerat et improbat singulos pueros singulos patres habuisse.

Sed qd mirũ? Nihil est apd
deũ impossibile vt ait psalmi
sta: omia q̃cũqȝ voluit dñs fe
cit in celo ꝛ in t̃ra. Tu autẽ.
R. Gaude ꝛ letare virgo ma
ter ecclesia bti donatiani p̃
sulatu gloriosa. Cui⁹ precũ
suffragijs eterne salutis au-
ctori feliciter interis. V. Ex
ulta clara francia ꝛ oĩs gal-
lia tãti viri põtificatu nobili-
tata. Cui⁹ precũ. Lec. vi.

Rursus idẽ beatissimus
rex ꝛ ꝓpheta: dñi mag
nificẽtiã operũqȝ excellẽtiã
admirãs ait. Quis de⁹ ma-
gnus sicut deus noster? Tu
es eni deus qui facꝫ mirabi-
lia: q notã facꝫ in populis vir
tutẽ tuã. Uere huic regi po-
puloqȝ ei⁹ dñs noster virtutũ
suarum mirabilia nota fecit
dũ ꝯtra naturalẽ vsũ ꝑiendi
septẽ licinia pareret filios: q̃
si tm̃ duos aut forte tres q̃rũ
dã more peperisset stupẽduȝ
satꝫ ꝛ admirabile iudicaret.
Tu aũt. R. Uenerãdus xp̃i
põtifex inter tremẽda sacre
eucharistie sacramẽta semet
ip̃m hostiã deo viuẽtẽ mactã
do. Ut decebat virũ apostoli
cũ redemptiõis nostre hono
rabat archanuȝ. V. Factus
deo viuũ verũqȝ sacrificiũ et
templũ inhabitationi diuie
dignissimũ. Ut decebat. In
ij. noc. an. Trãsmigrauerat
iã tũc de terrenis aĩo ad ce-
lestia trãsitoria despiciẽs ꝑ-
ennia cõcupiscẽs. p. In dño
cõfido. an. In tabernaculo
dñi officio sublimatus pasto
rali opatus ẽ iustitiã vt mer
cedẽ reciperet sempiternaȝ.
ps. Dñe qs habitabit. a. Ui
tam petijt a dño eternã non
inanẽ seculi gloriã ideo desi
deriũ cordis illius cõpleuit
miserator ꝛ misericors dñs.
ps. Dñe in virtute. V. Iustus
vt palma florebit i domo dñi.
Lec. vij.

Igitur rex vt
supra diximus stupefa-
ctus ob talis euẽtus ammi-
rationẽ partusqȝ nouitatẽ:
q̃lit hec ita ꝯtingere possent
apud se cogitabat. Iãqȝ ly-
ciniã alios p̃ter se amatores
hr̃e suspicat⁹: arcti⁹ solito de
inceps custodiri p̃cepit: ꝛ ab
oĩ hoĩm colloq̃o per vni⁹ ãni
spaciũ neq̃d mali de ea suspi
cari posset prohibuit. Infra
quẽ terminũ vt erat ipe soli-
tus spe ꝓcreande ꝓlis ad eã
ingressus est vtqȝ mirabilia
dei opa mirabiliorib⁹ inno-
tescerẽt: plures p̃oribus no-
uẽ videlicet genuit filios. R.
Adest dies sũme exultatõis
in qua sacer p̃sul donatian⁹
peracto cursu certamis glo-
riosi. Celestis regni cõscẽdit
soliũ cũ gaudio et gloria. V.
Michaelicꝫ suscept⁹ obsequis

⁊ angelo℞ ascriptus collegiis. Celestis regni. Lec. viij.
Cum sūt tp̄s pariēdi venisset: eosq͡ȝ simul regina peperisset: regi sermo innotuit: reuoluēsq͡ȝ in animo q̄ diligenter eā per annū custodierit: ⁊ ab om̄i tactu alieno secluserit: cōperit hoc nō adulterinū fuisse vitium: sed potētie diuīe miraculū. Sicq͡ȝ dei volūtate factū est vt q̄ p̄us septē filio℞ geniturā deputauerat ad cōtumeliā iaȝ cū gratiarū actiōe: nouē nuper edito℞ natalē commutaret in gloriā. Qui fuerūt lothorius/patutius/saturni⁹/victori⁹/landricus/gabert⁹/franbert⁹/gundulphus/donatianus. Tu. ℟. O sāctissime p̄sul xp̄i donatiane angelo℞ choris ascripte ⁊ electo℞ dei gaudijs addicte Defēde nos continua intercessione ab hostili aia℞ ⁊ corpo℞ impugnatiōe. ℣. Exaudi p̄ces coram te fusas et suscipe vota ad te suspirātiū. Defē. L. ix
Nec vacat a mysterio p̄us septē postmodū nouem pueros natos fuisse: q͡ȝ q̄ꝺ septiformis sp̄ūs sci gr̄a ad laudē ⁊ honorē suū semel ꝯdiderat. Hoc nimirū sācta trinitas q̄ nouenario distinguitur numero: ne p̄fato regi q̄cq͡ȝ apud deū impossibile videret: secūdo mirabili⁹ declararet. Deniq͡ȝ puerilibus ānis domi transact͡ȝ: cū iuuētutis flore p̄mo p̄les regia pubesceret: ⁊ ad militaria studia vt mos est faciles aīos inclinaret: solus donatianus q̄ sursum sūt sapecupiens: nō q̄ super terrā: oculos cordis q̄uis adhuc gētilis ad deū semꝑ intentos habebat. Et licet etate iuuēis antiquo℞ t̄n sapiētiā diligēter exq̄rebat. ℟. B̄ndict⁹ es dn̄e deus in tantis p̄conio℞ insignib⁹ q̄bus beat⁹ donatianus tuo munere extat magnificus. Queȝ ecclesie tue dignissimū pōtificē in kris ⁊ pi̇̄ssimū intuentorē p̄parasti in celis. ℣. Nūc ergo dn̄e gaudet in cōspectu tuo et sicut sol fulget in regno tuo. Quē. Gloria. B̄ndict⁹. Te deū. ℣. Os iusti. In lau. an.
Sanctus donatian⁹ nomis sui p̄sagio dign⁹ donatū se a dn̄o fidelibus doctrina monstrabat et morib⁹. p̄i sol. an.
Erat eni̇̄ sapiētia pollēs virtute clarescēs. a. Proficuus cūct͡ȝ amabilis vniuersis. a.
Benedicebat dn̄m in oī tp̄e nō t̄m sermone q̄tū sincerissima volūtate atq͡ȝ pi̇̄ssima actiōe. a. Uir laudabilis donatian⁹ nunq̄ diuinis cessabat a laudibus dn̄i ⁊ silēs ore

desiderij resonaret clamore.

Presul magnifi= [Hy⁹ cus donatianus cui⁹ de meritis: sol hodiernus solē= nis rutilat tpa vite vtutū ti= tulis extulit apte Hinc arcē solij pōtificalis saluator dñs contulit illi clara metropoli gallia tota qua spectabilis ē orbi vniuerso. Pastor solli= citus p grege xpi sacris ex= cubijs inuigilauit aduentū dñi puigil orās et desiderio mētis anhelās. O felix nimi= um quē vigilātē iuenit dñs quē venerādo occursu pcerū celicolaruȝ hoc lucis iubare trāstulit ad se. Astris āge= licis associatus ⁊ vultus deici luce locatus nobis obtineat gaudia regni destinata tuis conditor orbis. Hoc largire pater luminis omis natum per ppriū flamine sacro qui tecū nitida viuit in ethra re= gnans ac moderans secula cūcta. Amen. Cpm. Collau dabūt. ℣. Justus ger. Ante bñ⁹ ā. Preciosus ɔfessor dñi donatian⁹ miles eterni regis inuictus carnis relinquens tuguriū celestē hodie meru= it paradisū vbi cū sctis sine fine iubilat omibus benedi= ctus per secula deus. Collā. Omps sempiterne deus. vts. Memo. nulla nisi ⁊c. Ad ho ras diei āe de lau. cetera de cōi vni⁹ cōfes. pōtifi. cū allā. ad ℟. ⁊ dicta coll. Ad. ij. vs. oēs aīe de lau. sup pos fer. Hy⁹ de pmis vel. cpm. Btūs vir q̄ suf. ⁊ ℣. d cōi. Ad mā. ā. O christi pietas dulci mo dulāda voce q̄ suū famulum mersū aqs triduo viuū sanū= q3 cōseruat hinc plebs omis dī gloriā narrat dignisq3 vo cibus laudat. Collā d. Me mo. calixti pape ⁊ mar. an. Hic est ve martyr. ℣. Gloria et

Deus q̄ nos [Collā. cōspicis ex nr̃a ifirmi= tate deficere: ad amorē tuū nos misericordit per sctōrū tuoȝ exempla restaura. p d. Cōplet. soli. ¶ Calixti pape ⁊ mar. ad mat. Inuit. Regē martyrȝ. āe pi ℣. aīi lec. cū ℟ fm fer. totū de cōi vni⁹ mar. pontifi. et cū sequen. Lec. i.

Beatus calixt⁹ eps iussu alexandri in quodā lo= co iuxta vrbem rauēnensiū in custodia mācipatus ieiu= niis ⁊ oronib⁹ psistens: non cessabat orare in eodē loco. Erat ibidē q̄dā miles noie p uat⁹ q̄ erat vlcerib⁹ plenus. Hic misit se ad pe [℟. d des bti calixti dicēs ei. Sana me ab vlcerib⁹ meis: q2 credo dñm iesū xpm ipm deū viuū ⁊ verū q̄ potens est me saluare. Respōdit ei bea tus calixt⁹. Si credis ex to=

to corde fili ꝛ baptisat⁹ fuerꝫ in noīe trinitatꝫ mūdaberꝫ. Respōdit p̄uat⁹ [R. iij. Ego credo quia saluat me dn̄s iesus xp̄us in baptismo per manū tuā. Qui cū baptizatus fuisset omni vlcere vel morbo quo tenebatur mūdatus est. Tūc cepit clamare p̄uat⁹ miles. Deus verus est ꝛ sc̄ūs dn̄s iesus xp̄s quē beatus calixtus ep̄s p̄dicat quia idola vana ꝛ surda ꝛ muta cōsumātur ab oībus. Deus enim eternus est Tu. Añ lau. xv. ꝛ in lau. sola añ. ꝛc. cū suffr. et ad hor. de cōi. Collecta ppria. ¶ Basolicōfes. Ad mat. ꝛ hor. totū de cōi vni⁹ ꝯfes. nō ep̄i cū no. fer. iij. lec. de tēpe ac suffr. ¶ Luciani mar. Ad v̄s matuti. ꝛ hor. totū de cōi vnius marty. nō ep̄i cū suffr. no. feria. ꝛ. iij. lec. de tpe. ¶ Luce euāgeliste. Ad v̄s añ eꝛ p̄i feriales. hy⁹. Exultet celū laudibus. Cap̄m. Qui vicerit. de cōi euāge. R. Quattuor aīa. vi. ibidē. v. In oēm terrā. Añ mḡ. ā. Ecce ego iohēs. Interueniat p nobis q̄s dn̄e [vt in cōi. Collā. sctūs tu⁹ lucas euāgelista q̄ crucis mortificationē iugit in suo corpore p tui noīs honore portauit. Per dn̄m. Memo. nulla nisi ꝛc. cōple. solitū. Ad matu. Inuitato. Regem euāgelistaꝝ. In singulis no. ā. Cōuocatꝫ iesus. ꝛ alie de cōi sup pos cū v. añ lec. de apostolis. Lec. p̄ma.

Plures fuisse qui euangelia scripserūt ꝛ lucas euāgelista testat dicēs. Qm̄ quidē conati sūt multi ordinare narrationē reꝝ q̄ in nobis ꝯplete sūt sicut tradiderūt nobis q̄ ab initio viderūt sermonē ꝛ mīstrauerūt ꝛ pseuerātia vsq ad presens tp̄s monimēta declarāt. Dia R. de cōi p ordinē. Lec. ij.

Que a diuersis auctoribus edita diuersaꝝ heresū fuere p̄ncipia vt est illō iuxta egyptios thōe: ꝛ mat thei: duodeci apl'oꝝ: ꝛ basilidis atq apellis et reliquorū quos enumerare lōgissimū est: cū hoc tm̄ impresentiaꝝ necesse sit dicere extitisse q̄sdā qui sine sp̄ū ꝛ gr̄a dei conati sūt magꝫ ordinare narrationē q̄ hystorie texere veritatē. [R. iij.

Quibus iure potest illud ppheti cū coaptari. Ve q̄ pphetant de corde suo q̄ ambulāt post spiritū suum: qui dicūt dicit dn̄s: ꝛ dn̄s nō misit eos. De qbus ꝛ saluator in euāgelio loquit. Omnes qui ante me venerunt fures fuerūt ꝛ latrones. Qui venerūt nō qui

missi sūt. Ipse eni aït. Veniebant et ego nō mittebā eos. Invenientibus presūptio temeritatis: in missis obsequū servitutis est. Tu. Lect. iiii.

Ecclesia autē que supra petrā dñi voce fūdata ē quā introduxit rex in cubiculū suū: et ad quā per foramē descēsionis occulte misit manū suam similis damule hynnuloq; ceruorū quattuor flumia paradisi instar eructās quattuor angulos et anulos habet per quos quasi archa testamēti et custos legis dñi lignis mobilib⁹ vehit. L. v.

Primus eni matthe⁹ est publican⁹ cognomento levi q̄ euāgelium in iudea hebreo sermone edidit ob eorū vel max[ime] causā qui credide rant ex iudeis: et nequaq̄ legis vmbra succedēte euāgelij veritatē servabāt. Secundus marcus īterpres apostoli petri et alexādrine ecclesie p̄mus ep̄us q̄ dñm quidē salvatorē ipse nō vidit: sed ea q̄ magistrū audiuerat p̄dicantem iuxta fidē magis gestorū narrauit q̄ ordinē. L. vi.

Tercius lucas medicus natiōe syrus anthiocēsis: cui⁹ laus est in euāgelio: q̄ et ipse discipul⁹ ap[osto]li pauli in achaye bitimieq; partib⁹ volumē ꝯdidit q̄dā altius repetēs vt ipse in p̄hemio cōfitet audita magis q̄ visa describēs. Ultim⁹ iohānes ap[osto]lus et euāgelista: quē iesus amauit plurimū q̄ supra pect⁹ domini recūbens purissima doctrinarū fluēta potauit: et qui sol⁹ de cruce dñi meruit audire: ecce mater tua. Tu autem Euāgeliū. Conuocatis iesus. q̄re s. fer. v. p[ost] pēth. Te deū. Ad laud. V. Dedisti hereditatē. In laud. ā. Dilecti deo et hoībus. cū aliis vt i. dcō cōi. hy⁹ Ortu phebi iā p̄rimo. Cpm Qui vicerit. V. Annūciauerūt op[er]a. Ad bh⁹. an. In medio et i circuitu se. de cōi. coll. p̄p[ri]a vtē. Ad hor. diei vt i cōi euāgelistarū cū dicta collectā. Vespe fiet de scō amato ep̄o

Amati epi et cōfes. Ad primas vesp. sup p̄os fer. ā. Confessor dñi amate astā. ple. corro. et c. vt in cōi. an. Dic amore dei tact⁹ ac timore castigatus prauus q̄q; vilipēdit sc̄tis vacās opib⁹. an. Post adeptam p̄sulat⁹ dignitatē a dño prudēs seru⁹ ac fidelis sapiēter mistrauit. ā. Documētis et exēplis velut gēmis emicuit multis larg⁹ sibi parc⁹ pi⁹ x[rist]pi paupibus. an. Aue p̄sul gloriose. hy⁹. Iste confessor. Cpm. Iustus cor suū tradit ad vi. vt i cōi. Re. Presul x[rist]pi amatus vernulis suis nesci=

entib⁹. Massam ferri portabat supra pectus pro sui corporis afflictiõib⁹. ℣. Innocẽtie simplicitate vestitus ieiuniis et orõnibus insistebat attenti⁹. Massam. ℣. Amauit eũ. Ad mḡ. aã. Amabilis sui psulis amati sibi deuotaȝ respiciẽs humilitatẽ inspector mentiũ de⁹ fecit illi magna quia potens est in omnibus vt euãgelizaret cũctis infidelibus sctm̃ et terribile nom̃ ei⁹

Sancti cõfesso [Collectã. ris tui atq põtific[is] amati merita venerantes q̃s clemẽtiam tuã omps et misericors deus vt cui pro premiis donasti semp interesse festis supnoꝝ ciuiũ: eius sacr[is] orationibus des nobis leuamẽ nostroꝝ criminũ. Per dñm. Mẽo. de sctõ luca p an. Tua sũt hec xp̃e opera. vt s in cõi euãgelistaꝝ. ℣. In oẽȝ terrã Collectã. Interueniat. s. Ad matu. Inuit. Deũ viuũ adoremus fideliter in quo viuũt oẽs scti felicit. Qui presulẽ phẽniter regnaturũ gloriose sctm̃ coronauit amatũ. ps Uenite. In pmo noc. aã. Deitatis hũc parẽtes voluntate genuere q: iusti ac fideles digna prole sũt felices. ps et ℣. vni⁹ cõfes. an. Amatur⁹ hic dñm et amandus a dño consignatus baptismate iuste dictus est amatus. aã. Puer ad huc deũ cepit magnanimis cognoscere atq verus cultor ei⁹ et amator existere. Lec. i.

Sacer igitur xp̃i presul amatus parentib⁹ xp̃ianissimis feliciter ortus: feliciꝰ educatus est. Hic iam ineunte etatis pmordia cũctis amabilis deum amaturus et ab ip̃o amãdus asserebatur: vnde nõ immerito sed felici presagio dictus est amatus. ℟. Nobis cõfert ãni ciclus et solaris ambitu s. Confessoris celebrãda amati tripudia. ℣. Que decẽter paptate mãdemus mẽorie. Cõfessor[is]. L. ii.

Ab annis igit puerilib⁹ sacrarũ studiis tradit⁹ litterarũ: inter scolares sibi coeuos in laudib⁹ discipline nõ cõputabat extrem⁹. Metas itaq puericie nõdũ egressus iã in diuine legis obseruatiõe die nocteq meditãs ab oĩ malicia se facẽ studuit alienũ. ℟. Hic dũ i pfctã maneret infãtia fruebat vice senis Amatus amabilis ℣. Cepit xp̃m poptare terrena despicere. Amatus. Lectio tcia.

Desiderãs deniq iter coheredes xp̃i posse numerari signũ dñice sortis in clericũ tonsus accepit. Tũc vero in dei ope feruẽtior effectus sũptis q̃busdã aliis sctẽ

matris ecclesie gradib⁹ ad vir
tutū culmen in singulis nite
batur ordinib⁹. Passim igi
tur bonitat; ei⁹ rumore dif-
fuso magni meriti estimaba
tur a poplo. R. Vir nihil ipē
dens ꝛ trāsitoria spernēs vt
cepit fortis. Sic pspera du-
xerat actis. V. Ut fuit in vo-
to sūmo fuire patrono. Sic
In. ii. no. an. Quē parētes
vt viderūt sctitati dispositū
īformādū; disciplinis scolis
eū tradiderūt. a. Sup oīs
disciplinas vitā volēs possidē
tota mēte sibi deū preelegit
diligere. a. Christo sp quem
amabat hic amatus presēs
erat iussis nāq; sctis eius vi-
gilant insistebat. Lec. iiij.

Interea vocatiōis sue tē
pore determinato senonē
sis eps migrauit a seclo. Cō
fluentib⁹ igit vicinarū vrbiū
pōtificib⁹ ad statuēdū ibidē
aiar pastorē: beat⁹ amatus
a cūctis vnanimit eligitur:
ꝛ licet haut mediocrit inut⁹
in oculis oīm psentat. Attū
acclamātib⁹ vniuersis epis-
copatu dignū esse amatum
sublimat⁹ est ad sūmū sacer
dotij gradū. R. Cū puect⁹
in maiore sctitatis opere p-
sulat⁹ sūpsit sceptr. Stās o-
uili egregio. V. Quo sic xpo
lucro foret dum oues accre-
sceret. Stans. Lec. v.

Accepta igit ouilis dñi
ci cura ne oues sibi cre
ditas dyabolica sineret icur
siōe lacerari: super gregē su
um peruigili sollicit⁹ intēde-
bat custodia. Nō tm celestis
doctrine pabulū eis mistra-
bat: verūetiā boni opis exē-
plum seipm pbebat. Tu. R.
Presul clarus in virtutū dū
clareret solio deprauat a the
drico. Direct⁹ exilio. V. Qui
puenit camera cū disponēte
dño. Directus ex. Lec. vi.

Ea vero tēpestate theo-
doricus rex francoꝝ ne
qssimus fili⁹ lodouei filij da-
goberti in pmores regni sui
suā moliebat exercere tyrā-
nidem. Qui diu psequētes
eū tādē captū ꝛ violēter iiu-
rijs affectu; sub monachali
habitu in monasterio indu-
dunt: ꝛ fratrē ipsius hylderi
cū surrogant in regnū. Tu.
R. Peruia cū tēpli successit
limina sācti ex timplo. Sca
pulis birrus piect⁹ ab almis
V. Suspensus solis radio fa
mulāte pepēdit. Scapulis.
In. iij. no. a. Vigilādo ꝛ orā-
do carnē suā macerabat ce-
lebrādo ieiuniū demonia su
perabat. a. Vir beat⁹ intel-
lectū vt euasit puerilē iā vir
fact⁹ concupiuit clericat⁹ di
gnitatē. an. Eleuatus sorte
scā clero digne cōiūctus est

sanctiore sublimatus episcopus sacratus est. Lec. vij.

SEd et ipso hylderico ob nefandoꝝ actuū insolētiam a francis īterfecto fratre quoq; ei⁹ lothario dudū adhuc iuuene defūcto theodoric⁹ regalē nuper amissā recupauit dignitatē. In cui⁹ sceptri monarchia plurimis dissētiētib⁹ ꝛ ptib⁹ diuersis hac ꝛ illac vacillātib⁹: sctūs pōtifex amat⁹ ab īimicis iusticie quasi īfidelis apud regem accusaꝫ. Unde nec in causam ductus: nec aliquid super hoc interrogatus a ppria sede subito sublatus exulare iubeꝫ. ℟. Presul strictus gerens ferrū corporis per mediū. Pecuali nō macello mactabat sed pprio. ℣. Medicari celi sūm⁹ quo valeret medicus. Pec. L. viij.

BEatus igitur amatus oues sibi creditas sctē trinitati cōmendās: de psecutiōe gr̄as agēs: gregi vero derelicto cōdolēs vt quondā ioseph ppria dignitate spoliatus inocentie aūt simplicitate vestit⁹ ad locū sibi deputati libētissime pgebat exilij. ℟. Christi miles gloriosus victor vict; hostib⁹ Gaudet sūmis sociari pfruēs cō mercijs. ℣. Inꝫcessor quo p nr̄i reatu sit crimis Gaudet

PEronā igiꝫ q̄ in [L. ix. territorio viromandoꝝ sita est pductus: sub venerabili abbate vltano ibidem custodie mācipat⁹ est. Cui⁹ pro solamīe tētationū turbines patiēter ferēs: īiurias ignominie sibi illatas cōstāti aīo sustinebat: sciēs scriptū per multas tribulatiōes intrandū esse regnū celoꝝ. Tu aūt ℟. Ordine ꝯspicuus celesti gaudet amat⁹. In ꝫris cui⁹ rutilat plucida virt⁹ demonstrās pplo carus fuerit ne supremo. ℣. Ad tumulū tacta cui⁹ prestante cathena egri multiplicē plures meruēꝫ salutē. In ter. Glia. Ordine. Te deū. Ante lau. ℣. Os iusti mediꝫ. In laudi. an.

MAgnus dn̄s nr̄ cui⁹ ī celo sedes parata ē quiq; firmauit orbē terre ipe p̄dilectum suum confessorem amatum decorauit virtutibus. a. Beatus sacerdos amatus laudando nomen dei suaue meruit in confessiōe eius atria intrare. an. Assidue vigilās sanctus pontifex amatus sitiuit ī deo aīma eius q̄ multipliciter et caro illius ideoq; domini sui dextera illum suscepit. an. Ecce quia spiritu humilis beatus extitit amatus cum sacerdotibus sacris felix sacerdos deum in

ethere benedixit. an. Gloria sctõꝝ deꝰ quẽ celoꝝ machina ꝛ oĩs laudat creatura suũ p̃dilectũ cõfessorẽ amatũ pro meritis corã homibꝰ magnifice honorauit cuiꝰ p̃cibꝰ adiuuari q̃s vt in seculũ a nobis digne laudet. Hyꝰ. Iesu redemptor oĩm. cp̃. Collaudabũt. ℣. Justus germinabit. Ante bñꝰ an. Ad dandã scientiã salutis oĩbꝰ incredulis per beatũ põtificẽ amatũ visitauit eos oriẽs splẽdidissimꝰ illumiare in tenebris et i vmbra mortis sedẽtibus vt i viã pacis dirigeret eoꝝ gressus sol iusticie xp̃us in secla bñdictus. Collecta. Scti cõfessoris tui. vts. i ves. Ad horas diei añe de lau. Ceta de cõi cũ allã. ad ℟. ꝛ dicta collecta. Ad. ij. vs. omẽs añe 𝔡 lau. sup p̃os fer. hyꝰ. cp̃. ꝛ ℣. de dicto cõi. Ante mgt. an. O beate cõfessor dñi amate quẽ sibi sacerdotẽ magnum ipe dignatus es eligere vota q̃s nostra pia intcessiõe ꝓsequere vt ꝛ hic delictorũ oĩm veniã ꝛ in futurũ tecũ vitam cõsequi mereamur eternam. Collã vts. Memo. de sctõ caprasio mart. per ã. ℣. ꝛ coll. de cõi vniꝰ mart. nõ põtificis.

¶ Caprasii mar. Ad matu. Inuitat. Regẽ martyrum. cet̃a ꝛ ad ho. de dicto cõi. L. i.

Eo igit tp̃e quo beata fides patereẽ: a deo electus martyrq̃ futurus sctũs caprasius cũ ceteris xp̃icol ꝑsecutionẽ daciani sacrilegi p̃sidis declinãs: ad septẽtrionalem vrbis plagã sub foramine cuiusdã rupis latebat ꝛ cũcta que itra muroꝝ ambitus gerebant clara oculoꝝ acie ꝯspiciebat. Lec. ij.

Ab eiusdẽ q̃ppe diei articulo ab ip̃o spelũce foramine ad vrbis ꝓpugnacula aspectũ dirigẽs vidit sanctam virginẽ fidẽ sup carbonũ incẽdia impioꝝ imanitate torreri. Eleuatis igit oculis intuẽs in celum orationẽ dño ꝓfusis pedibꝰ effũdebat vt famulã suã in p̃senti certamine faceret esse victricem. [Lec. iij.

Rursusq̃ ath leta xp̃i eleuãs oculos celũ tota mẽtis auiditate cõspexit: et iteꝝ humo ꝓstratꝰ petebat a dño: vt ei celestem ostẽderet virtutẽ. Sicq̃ petitionis sue desideratũ assecutus effectũ vidit de nubibus colũbam vt niuẽ candidã descẽdere: ꝛ coronã int lucẽtibus gẽmis supra solis splendorẽ rutilantẽ celestibꝰ margaritis refulgentẽ sup caput gloriose martyris ponẽ. Tu.

¶ Xi. miliũ virginũ. Ad primas vs sup p̃os feria. an.

Christi spōse simul isti cete ro-
mam statim expetūt hinc e-
gresse xp̄o duce coloniā repe
tunt. an. Ipsam vrbē dux hu
noꝝ obsidebat grauit ferro
flāma fame cuncta populās
hostiliter. an. Sicut oues lu
pi graues nō parcētes strā-
gulāt sic sic huni spōsas xp̄i
occidētes iugulāt. ā. Ferro
cese cent ponunt recto gra-
du celū petunt ipm deū iam
visure τ cū xp̄o ꝑmā sure. an
Virginib⁹ cesis τ passim di-
laniatis gens fugit isida su
perū pugnāte caterua. hy⁹
Iesu corona virginū per
quē vndena milia ab oī
labe criminū mūda sunt sup
lilia. In eaꝝ mēoria tibi de-
uote psallim⁹ pro collata vi-
ctoria quā iocūde recolim⁹.
Ardēti desiderio venientes
coloniam: coronant marty-
rio per hunoꝝ insaniā. Sed
ipsis quas occiderāt hostes
coacti cedere ab vrbe quam
obsederāt fuga certant eua
dere. Gaudet mater britan
nia sed maius habet gaudi
um gregis hospes colonia p
quam euasit gladiū. Presta
beata trinitas vt eaꝝ suffra
gio tua nos seruet bonitas
a peccati contagio. Amen.
Cp. de cōi plurimaꝝ vgi. R.
Millibus vndenis. Uij. de ma
ni. V. Iustoꝝ aīe. Ad mḡ. ā.
O clemēs deitas tibi psallē-
tiū voces ne asperneris q̄s cū
laudes sāctaꝝ annue recoli-
mus virginū q̄ tuo mune tri
umphātes seculū cū palma
martyrij celi hodie meruerūt
ingredi thalamū vbi magni
ficant nomē tuū in eternum
Da nobis q̄ [Collecta.
sumus dn̄e deus nr̄ sā-
ctarū vndecim miliū vginū
martyrūq̧ tuarū palmas i-
cessabili deuotiōe venerari:
vt q̄s digna mente nō possu
mus celebrare: humilib⁹ sal
tem frequentem⁹ obsequijs
Per d. Memo. nulla nisi τc
Ad matu. Inuit. Agnū spō
sum virginū. Venite adore-
mus dn̄m iesū xp̄m. ps. Ve-
nite. In. i. noc. ā. Virgineos
flores celesti rore madentes
de croco dn̄i famosa britan-
nia misit. pi. ps. ōnis noc. plu-
rimoꝝ mar. an. In cunis po
site baptismi fonte renate τ
fide vere sūt legib⁹ iniciate.
ā. Mas deitatis amor sibi fe
derat ordine miro dū retra-
hit mundo festinat reddere
celo. V. Iustoꝝ aīe. Lec. i.
Beata virgo vrsula filia
regis britonū: cū suis
cōuirginibus limina beato-
rum apostoloꝝ in vrbe iuxta
pium votū visitatura cū apō
coloniā puenisset: τ post vesp
tinā refectionē se sopori de-

differ: vidit in somnis angeli ce claritatis ⁊ autoꝛitatis vi rū q̄ ab ea an vigilaret inqui sinit. Tu autē. ℟. Ecce bri tānia mittit ad ethera xenia clara floꝛida germīa labe ca rentia. Soꝛte btā. ℣. Ciuib⁹ angelicis solēniter associan- tur. Soꝛte beata. Lectio. ij.

Q

Uem cū virgo illa subi- to visu puellarit̄ exhoꝛ- resceret: ille timoꝛē ei⁹ blan- de cōpescens: scito inq̄t filia quia q̄d multum cōcupieras in ꝓtectione dei celi cum dul cissimo hoc soroꝛum tuaꝝ cō tubernio romā ꝑuenies: per actisq̄ votis integro comitū tuaꝝ numero iteꝝ huc reuer teris in pace. Hic ergo requi es vobis in seculū seculi ꝑde- stinata est: hic in pace pausa bitis. Tu aūt. ℟. Uirginib⁹ sacris fit vox ꝑnūcia moꝛtis signatur tellus. Gladius toꝛ toꝛq̄ cruentus. ℣. Pectoꝛa virginea nō frangūt talia di cta. Gladius toꝛtoꝛq̄. L. iij.

E

T quia bonū certamē certastis: cursū consū- mastis fidem seruastis de ce tero superest vobis coꝛona iu sticie quā vt a iusto iudice ple nam accipiatis: pro bona ei⁹ noīs cōfessione ceruices per cussoꝛi dabitis depositisq̄ huc coꝛruptibilibus coꝛpoꝝ sar cinis: ad celestem thalamū cū gloꝛia martyrū ꝑuenietis. His dictis vir q̄ loquebat̄ di- sparuit. ℟. Milibus vndēis pro xp̄i noīe passis v̄ginib⁹ sacris. Soluam⁹ munia lau dis. ℣. Occurrit sponsus red dens sponsalia letus. Solua mus. In. ij. noc. ā. Tandem decursis pariter puerilib⁹ an nis vt xp̄o placeāt tota virtu te laboꝛāt. an. Illā miliciam tūc vrsula sctā regebat mili- bus vndenis cōstāti soꝛte be ata. ā. Filia regis erat brito num qui sceptra tenebat di- ues opum felix q̄ tali ꝓle vi rebat. ℣. Exultēt iusti. L. iiij

A

T beata vꝛsula nihil de oꝛaclo tāte auctoꝛitatis ambigēs: mox cōuocata vir ginū contione: que audierat et viderat auribus oīm inno tescit. His auditis cōmunis exultatio facta est: q2 digne habite essēt pro noīe iesu ꝯtu melias pati: imolatisq̄ lau- dum hostiis vnanimi delibe- ratione statuerūt iter hoc fe stinātius peragere cupiētes videlicet iam dissolui: et esse cum xp̄o. ℟. Clara deo sobo- les cōmuni laude ferēda. In teneris membꝛis dn̄o fuire studebat. ℣⁹. Hec generatio floꝛida natio recta reqrens.

E

T ne [In. Lectio q̄nta quam diuine predestīa tioni moꝛam facerēt: secūdo

vento velificantes basileam applicuerunt: religatisq3 ibi trierib⁹: pedestri itinē romā peruenerunt vbi cum per dies aliquot perlustratis vbiq3 diuersis sanctorū liminibus peruigiles in orone deo animas suas cōmendarēt lacrimisq3 interiorem habitū iaz quasi ad eterni regis tricliniū processure studiosius cōponerent: peractis tandem votis: itinere quo venerant basileā reuerse sūt. Tu aūt. ℟. Uirginitatis honor dec⁹ ecclesie patrieq3 libertas Capitur trūcatur dilaniatur. ℣. Hunorum gladijs grex floridus atq3 fidelis. Capit. Lect. vi.

AScensis quoq3 nauib⁹ per decursum rheni ꝓno alueo defluentes ⁊ armis spiritualibus tam cōtra spirituales nequicias q̄ contra omnes persecutionū pressuras se premuniētes tandem coloniam applicuerūt. Aderat ibi tum barbara hunorū gens que peccatis hominū exigentibus tam galliarum q̄ germanie et ytalie terras cedibus iam vastauerat ⁊ incendijs: ita vt euersis vrbib⁹ ecclesijs concrematis: religionis diuine vix aliquatenus remanerent relique. ℟. Uirgineos flores varios que fertis honores vincere que nostis sed vinci nō valuist[is]. Reddite placatum nobis quē sēper amastis. ℣. Jam vox vr̄a sonat noua cantica laude sonora. Reddite. Gl'ia. In tercio noct. an. Agmina virginea sacro spiramine plena: terrea despiciūt pro xp̄o cuncta relinquūt. an. Accensis animis pugnant cum principe mūdi quo iaz deuicto currūt ad premia celi. ā. Agmina celica dant iubilamia cūcti potenti virginib⁹ sacris q̄ prestat gaudia celi. ℣. Leta Adem [mini. Lect. vij.

EIitaq3 barbaries cū per idem tp̄us ingenita feritate etiam vrbem coloniam arta obsidione vallaret: nondum hoc aduenientibus ꝓdente fama: virgines iam p̄dē cognita humanitate incolarꝫ: sine omi huiusmodi suspitione in terrā egresse sūt. Et ecce barbari more suo ꝑ velocissimos discursores explorata re subito cum clamore super eas irruerunt: et quasi lupi in ouilia agnorꝫ irruptiōe facta infinitam illam multitudinez inhumana crudelitate peremerunt. ℟. Uirginei cetus centeno fenore fructū dū referunt. Fuso sanguine celsa petūt. ℣. Ecce puellarꝫ sacra corpa dum lacerātur. Fuso.

Lectio octaua.

Cumqꝫ beluina illa rabies ad btām vrsulam iugulādaȝ puenisset: satellites mortis āmirabili eiꝰ pulchritudine ꝯspecta manū aīmqꝫ presserūt: ipseqꝫ ṗnceps scelerū libidinis feruore perculsus deposito paululū rigore: cepit ad blandicias descēdē Uere inquit forma tua magnū dat specimē qḋ de ingenuis magnisqꝫ puella natalibus orta es Jurauitqꝫ ī dijs suis dicēs: qꝛ si pridem ad intercedēdū accessisses nullaȝ in comitatu tuo iacturā ptulisses. Sed cōsulare ⁊ gaude dilecta qꝛ digna es me totiꝰ europe victorē quē etiam romanū tremit imperiū habē maritum. ℟. Clara colonia dulcia pignora leta meretur sanguīe sctāꝝ roseo. Super astra locaṫ. ℣. Jllas q̄ sequiṫ q̄ corde pio veneraṫ Su. l. ix. Uirgo aūt cogitās q̄ domini sūt hmōi sponsuȝ liberrima vocis ⁊ habitus indignatiōe quasi ṗncipem tenebrarū exsufflauit: sed barbara mens: feraliṫ īfremuit ⁊ repulsā suam nō sufferēs in btām virgineȝ q̄ iam dissolui cupiebat et esse cū xp̄o: mortis sētētiam dictauit. Sicqꝫ candidissimi exercitus regina ictu sagitte trāsuerberata: sup nobilem comitū suaꝝ aceruū velut celeste margaritū corruit: purpureoqꝫ sanguīe quasi secūdo baptismate dealbata cū tot victricibꝰ turmis ad celeste palatium laureata migrauit supplens fideliter que deerāt in corpe suo passionibꝰ xp̄i. Tu autē. ℟. Uirgineas mentes ṗuenit spūs almus. Has sibi mūdauit mūdādo scīficauit. ℣. Uictrices mundi felici dote beantur. Has. Gla. Uirgineas. Te deū. Ante lau. ℣. Justi autem. In laudibus. an. In agone sponsaꝝ xp̄i testimonia tua deꝰ facta sūt credibilia. ṗi sol. an. Jntrarunt regis filie portas eiꝰ in ꝯfessione hinc oīs terra iubilet dño. an. Sponsaruȝ xp̄i aīa adhesit dño ⁊ iam dexta eiꝰ suscepte laudātur dū iurant in eo. ā. Uirginū vndena milia vicerunt flāmas fornacis babilōis inde oīa bñdicūt dominū. an. Laudate dñm de celis q̄ exaltauit cornu virginalis ppl̄i. hyꝰ. Jesu corona virginū p quē. vꝰs. cp. de cōi pl̄iaꝝ virg. ℣. Gl̄osus deus. Ad bñꝰ. an. In regiōe viuorū sponsū cubātē in meridie inuenerūt cū quo iā recepta vna stola feliciter requiescūt quousqꝫ iusticia cōuertaṫ in iudiciū. Coll. vꝰs. de cōi. Ad hor. diei aīe de lau. cetā ad

pma more sol. ad. iij. vi. et. ix. cp. de cõi pluriũ virg. R. cum alla. et V. pluriũ mar. coll. vts Ad. ij. ves. aie de lau. pi fer. hy. vts. cp. de dicto cõi. V. Justoꝝ aie. A i mgt. an. O sacra virgitas deo cara et angelis in cui odore currẽtes adolescentule mundi gloriã calcauerũt horrẽda mortis supplicia nõ expauerũt ideo hodie letãtes ciues eis obuiam pcesserũt dicẽtes gloria tibi dñe. colleã. vts. Seuerini epi et cõfes. Ad ves. mat. et hor. diei totũ de cõi. Lec. i.

Dominus et redemptor noster btm̃ seuerinũ virum honeste vite et per cũcta laudabilez cui hodierna die festa pcolimus agripinẽsi pdestinatũ ecclesie: electiõe et cõsensu cleri totius ac populi pesse misericorditer voluit. Qui tpe [Lectio scda. Qarriãe heresis lorica dominice fidei idut in dei ope spectabilis fuit adeo vt cõuenientib ad synodale cõsiliũ ex tota pene gallia aliarũq puinciarũ partibus catholicis et orthodoxis fidei xpiane doctoribus: eufrata agripine colonie non pastore sed mercenario pro prelibate pestis pfidia destituto: idem sãctissimus dei famulus seuerinus: vt infusam maliciã eliminare debuisset: a cũctis aptissime acclamaret. Tu aũt.

Vnde fctm̃ [Lectio. iij. est mira dei omipotẽtis dispensatiõe vt eufrate scelestissime puersitatis doctori seuerinus eterni iudicis preco succederet: ac pestiferi seminis auctore repulso: xpiane fidei ppugnator vigilantissimus existeret: quatin pspicaci discretõe quod male pullulauerat: resecando decessoris monimẽta reintegraret. Tu aũt. Crispini et crispiniani mar. Ad ves. totũ de cõi cum Quesumus [Collecta. Oõps deus: vt nos geminata leticia hodierne festiuitatis excipiat que de beatorũ crispini et crispiani glorificatione pcedit: quos eadem fides et passio vere fecit esse germanos. Per do. Suffr. cõia. Ad mat. et hor. totũ de dicto cõi cũ pdicta coll. et lec. Cum sub [Lectio pma. maximiano et dyocletiano [qui ambo ipers potiti potestate eadez malicia xpi conati sũt expugnare ecclesiã] psecutio seua i orbe fere vniuerso pstreperet/ quintinus/ lucianus/ rufinus/ valerius/ eugenius/ rome claris orti natalibus in gallias predicaturi aduenerũt. Qui sancti laboris cursum ɔsummantes

martyrio triũphatores insi-
gnes migrauerunt ad dñm.
Tu autẽ. Media R̃la. pluri
morũ martyrũ. Lectio scda

Q Uos secuti eadem fidei
deuotiõe paresq; nata-
lium nobilitate crispin⁹ ꝛ cri
spinianus suessionis ciuita-
tem hospiciuz sue peregrina
tiõis elegerũt: i qua ita p̃ua
luit error gẽtiliũ vt hospiciũ
eis eo ꝙ essẽt xp̃iani negare-
tur. Audiẽs aũt hec maxia-
nus impius ɔcite ad perqui-
rẽdos eos rictiouaꝝ sue dire
xit ipietatis ministꝝ. A quo
exquisiti: sunt in p̃dicta vrbe
reperti. Lectio tercia.

Q Uibus accersitꝫ ait ricti
ouarus. Crispine ꝛ crispinia
ne cui⁹ dei culture estis? Sci
vero dixerũt. Nos vnũ verũ
deũ oĩm creatorem colimus
et adoramus: ydola vero qui
bus gẽtiles decepti sũt sper-
nimus ꝛ execramur. His au
ditis rictiouar⁹ ira repletus
dixit. Per virtutes deorũ: si
in hac stulticia perdurauerĩ-
tis multis vos afflictos ma-
le ꝑdam tormentis. Sancti
martyres dixerunt. Non po
tes nos inferẽdis terrere mi
nis: quibus viuere xp̃s est et
mori lucruz. Tũc rictiouar⁹
preclaros martyres extẽsos
troclea cedi fustibus iussit.
Tu autem. Ad bñ⁹. an. Hec
est vera fraternitas. cet. aṽs

Amandi epi ꝛ cõfesso. Ad
vs̃. ꝛc. totũ de cõi. Lec. p̃ma

Q Uadã nocte dũ vir dñi
amãdus sol⁹ vt illi mos
erat oraret: immũdus spiri-
tus vnum e famulis ap̃hen
sa manu trahebat ad mare
volẽs eũ demergẽ: sed isdem
puer qui trahebat magnis
cepit vocib⁹ clamare dicens.
Xp̃e adiuua me Xp̃e adiuua
me. Tu. Lectio secũda

S Ed malignus spũs eidẽ
insultando respondit. Qua-
lis xp̃us? Sed dũ puer q̃ tra
hebatur minime respõderet
ait sctũs amãdus. Dic illi fi-
li. Xp̃us filius dei viui crucifi
xus. Statimq; ad vocem illi
us iimicus vt fum⁹ euanuit.

N Ec multo [Lect. scia.
post cũ vir sctũs quadã
die ꝑ mare nauigaret: nau-
tasq; verbũ moneret dñi: sub
ito inopinata orta est tempe
stas: nauis vero cassata huc
illucq; ferebatur. Statimq;
naute ad seruũ dei cucurrerũt
amãdum rogãtes vt dñm de
p̃caret quatinus eos ab imi
nẽti liberaret periculo. Mox
ip̃o orãte tẽpestas sedata est
ꝛ reddita tranq̃litas magna.
Alia quidẽ multa sũt q̃ per
dñs operari dignat⁹ ẽ. Nam
et mortuis vitã cecis visũ: pa
raliticis gressũ: leprosis mũ

diciam: surdis auditū: a demonibus oppressis restituit sanitatem. Tu autē. ¶ Desiderii epi et cōfessoris. Ad vš matuti. et hor. totū de cōi cū noct. fer. et iii. lec. de euāge. vigilie Simōis et iude. Ego sum vitis vera. quere supra i cōi apłorum. Et nota qsi hoc festū sācti desiderii in dñica euenerit fiet de tpe Et erunt sex pme lect. de hysto. curre. Media R. de scō et iii. vltime lect. de euangel vigilie. Euāgeliū vero dñice legek in aliqua fer. seqn. ¶ Simonis et iude apłorum. Ad vesp. añe et psi fer. hy⁹. cp. R. Gregem tuū et V. de cōi. Ante mg. a. Isti sūt due oliue et duo candelabra lucētia ante dñm habēt potestatem claudere celū nubibus et aperire portas eius quia lingue eorū claues celi [facte sūt. colł

Concede quesum⁹ oṕs deus vt sicut apostolorum tuorū simonis et iude gl'iosa natalicia puenimus sic ad tua bñficia promerenda maiestatē tuā pro nobis ipi preueniāt. Per do Mēo. nulla. Ad matu. Inuita. et per oms noct. añe psi et V. ante lec. de cōi. Lec. pma

Simon itaqꝫ chananeus et iudas zelotes apostoli domini iesu xpi: cū per reuelationē spūs scti persidis fuissent regionē ingressi: iuenerunt ibi duos magos: zaroen et arphaxat qui a facie sācti matthei de ethiopia fugerant. Tu autem. R. Ecce ego mitto vos. cū. vii. seqnt. de dicto cōi. Lect. scđa.

Erat autē doctrina eorum praua: ita vt deum abraham et deum ysaac et deum iacob blasphemātes: deū dicerent tenebrarū: moysen dicerent maleficū: oms pphetas dei a deo tenebrarū missos assererēt: animā homis partem dei habere dicerēt Corporis vero figmētū a deo malo factum: et ideo contrariis sibimet diuersisqꝫ substantiis in quib⁹ letak caro aia cōtristatur: et in quibus exultat aia corpus affligik. Lectio tcia.

Solēt lunā deorū nūero applicātes aliquā simul deitatē habere dicebāt. Dei autē filiū dñm nostrū iesum xpm fantasticū fuisse: nec verū hoiem ex vera virgine natum: nec vere tētatū: nec vere passum: nec vere sepultū: nec vere tercia die resurrexisse a mortuis. Tu aūt. Lect. iiii.

Hac pdicatiōe polluta psidis: post zaroen et arphaxat magnū meruit inuenire doctorem p btōs apostolos simonē et iudā: idest dñm nostrum iesum christum qui

se diceret spm̄ sanctū de ce-
lo missurū iuxta ꝓmissū dn̄i
dicētis. Uado ad patrem et
mittā vobis spm̄ paraclytū.
Sed rex astriachim licet gē
tilis dixit eis. Oībus notū ē
iudeos crucifixisse iesū ⁊ die
tcia illū resurrexisse: ⁊ ideo
pene vniuersus orbis credi-
dit hūc deū esse: qꝛ nō solum
resurrexit verūetiā in celos
[ascēdit. L. v.

Sancti itaqꝫ apostoli xp̄i iudas
zelotes et symō chananeus
cū ingressi fuissent ꝑsidē oc-
currit eis prefectus vuara-
dach dux exercitus regꝭ ba
biloniorū cui nomē erat xer
ses. Hic aūt ↄtra indos q̄ fi-
nes persidis inuaserāt susce
ꝑat bellū. In comitatu autē
eius erāt sacrificatores ⁊ ari
oli ⁊ magi ⁊ incantatores: q̄
ꝑ singulas māsiones sacrifi
cātes demoniis dabāt respō
sa fallacie sue. Lec. vi.

Illa aūt die cōcidentes
se ⁊ sanguinē suū effūdē
tes nullū penitus dare potu
ere responsū. Perrexerunt
aūt ad fanū vicine ciuitatis
⁊ illic cōsulētibꝰ demonia de
dit mugitum demon ⁊ dixit
Dii q̄ vobiscū comitabantur
eūtibus ad ꝓliū nō possūt vo
bis dare responsū: qꝛ aposto
li dei ibi sūt: vnꝰ dicit simon
⁊ alius dicit iudas. Isti aūt
tātā virtutē ↄsecuti sūt a deo
vt nullus deꝰ audeat illis ꝓ-
[scribꝰ loq̄. L. vii.

Tunc vvaradach dux exerci
tus regis xersis fecit eos in
q̄ri. Quos cū inuenisset ce-
pit ab eis q̄rere vnde essent:
aut q̄ essent: aut q̄re venisset
Cui scūs simō apostolꝰ dixit
Si genꝰ q̄ris: hebrei sumus
Si cōditionem q̄ris: serui su
mus iesu xp̄i. Si causā q̄ris
salutis vestre causa venimꝰ:
vt relicto errore simulacroꝝ
deū q̄ in celis ē possitꝭ agno-
[scere. L. viii.

Qui respō dens vvaradach dux ex
ercitus dixit. Nunc interim
ad ꝓliū vado idoꝝ: eo q̄ ꝓpo
suerūt fines ꝑsidis iuadere:
⁊ medoꝝ secū auxilia cōtra
nos ꝓmouerūt: ⁊ nō ē opor-
tunū mihi vt de his discutiā
Dū felix fuerit in reuertēdo
successus audiaꝫ vos. Dixit
ei scūs iudas ep̄us. Modo
magis cōgruū est te cognos
scere illū cuiꝰ ope et auxilio
possis victor existere: vel cer
te eos q̄ rebelles existūt pa-
catissimos iuenire. Lec. ix.

Dixit vvaradach dux a-
postolis. Ecce video de
os nr̄os nō esse ausos vobis
corā positꝭ nobis dare respō
sum: vos nobis futura p̄dici
te: vt quos belli exitus habi
turi sumus possimꝰ scire. Di

xit ei sctūs simon apostolus
Ut cognoscas errorem hoꝝ
quos putas tibi futura p̄dice-
re: dam⁹ illis potestatē re-
spōdendi tibi vt dū dixerint
q̄ ignorāt ꝓbem⁹ eos per oīa
esse mētitos. Tu. ℟. Isti sūt
due oliue ꝛ duo cādelabra lu-
centia an̄ dn̄m habēt pote-
statē claudere celū nubibus
ꝛ apire portas eius. Et lin-
gue eoꝝ claues celi facte sūt
℣. In oēm terrā exiuit son⁹
eoꝝ ꝛ in fines orbis terre ver-
ba eoꝝ. Et. Gl̄ia. Isti sunt.
Te deū. ℣. Dedisti heredi-
tatē. In lau. an. Hoc est p̄ce-
ptū. cū alijs. hy. cp̄m. ꝛ ℣. d̄
cōi apl̄oꝝ. Ante bn̄⁹. an. Hij
sūt ecclesiaꝝ colūne quos vi-
ta sctissima venerabilem du-
xit ad mortē ꝛ gloriosus oc-
casus fecit eē ꝑpetuos. Col.
Deus q̄ nos ꝑ btōs apo-
stolos tuos simonē ꝛ iu-
dam ad c̄gnitionē tui sci no-
minis venire tribuisti: da no-
bis eoꝝ gloriā sempiternā ꝛ
proficiendo celebrare: ꝛ cele-
brādo ꝓficere. Per. Ad ho.
torā de dicto cōi cū eadē col-
lecta. Ad. ij. vš. ā. Iurauit.
cū alijs. ꝛ p̄i ac hym⁹. cp̄m.
ꝛ ℣. vt ibidē. Aū magt. an.
Gloriosi p̄ncipes t̄re quō in
vita sua dilexerūt se ita ꝛ in
morte nō sūt separati. Collā
vš. Cōplet. solitū. ¶ Quin-
tini mart. Ad vš. añ ꝛ p̄i fe-
riales. hy⁹. ꝛ cp̄m vni⁹ mar.
nō epi. ℟. Uir inclit⁹. d cōi.
Aū mḡ. ā. Hic est vere martyr
vt ibidē. collā.
Adesto
dn̄e supplicationib⁹ no-
stris: vt q̄ ex iniq̄tate nr̄a re-
os nos esse cognoscim⁹ bea-
ti q̄ntini martyris tui inter-
cessiōe liberemr̄. Per dn̄m.
Meo. sc̄i foilliani epi ꝛ mar.
an. Iste sctūs. ℣. Letabitur
Collā. Uotiuos nos q̄s dn̄e.
vt in cōi. Ad matu. Inuita.
Iust⁹ flo. In singulis no. ā e
p̄i ꝛ ℣. ante lec. de cōi vnius
mar. L. i.
Isdē illo tp̄e
sub maximiano impa-
tore mlt̄i xp̄iani ꝑsecutionē
patiebant̄ ꝓpter regnū dei
ꝛ fidē dn̄i nostri iesu christi.
Multi enim in spelūcis et in
mōtibus se abscōdebāt: alij
q̄dem absconsi suffocabant̄.
Tu aūt. Octo p̄ma ℟ia in
ordine de dcō cōi. L. ij.
Sanctus vero q̄ntinus
martyr vna cū btō luciano
q̄ ꝛ ip̄e dei martyr ꝓbat⁹ ef-
fectus est ab vrbe roma se in
hāc trāstulerūt regionē. Nō
illi causā martyrij renuētes
sed vt xp̄s nobis ꝓ delict; no-
stris eos intcessores largiri
dignaret̄. L. iij.
Cum
igit̄ ītra gallias ambi-
ennēsiū ciuitatē ꝑuenissent
locū in quē habitarēt elege-

runt. Sāctus vero q̄ntinus
martyr ābianis resedit: bea
tus autē lucian⁹ beluacū ex
petijt vt per signa ⁊ orōnes
eoꝝ multoꝝ aīmas saluare
possent. Cecos illumīabant
⁊ cruc꜠ signaculo paralitico
rū mēbra p̄stinā recipiebāt
sanitatē: ieiunijs ⁊ orationi
bus instātes tanq̄ monachi
oībus horis dn̄m dep̄cabantur. Lec. iiij.

Factū ē
autē in illis dieb⁹ vt p̄se
cutio insurgeret xp̄ianoꝝ p
vniuersū orbē terraꝝ. Ricti
ouarus p̄fect⁹ expetijt a ma
ximiano impatore vt intra
gallias p̄fecture ageret po
testatē. Veniēs itaq̧ basile
am ciuitatē vbi arola fluui⁹
in rhenū ingredit̄ ibidē mul
tos xp̄ianos demersit quoꝝ
tumuli sub aqua in futuro se
culo in testimoniū reseruant̄.
Sic per vniuersa loca facta
est inquisitio xp̄ianoꝝ. Tu. Lec. v.

Peruenit aūt
rictiouarus ad ambien
nēsiū ciuitatē. Audiēsq̧ de
beati q̄ntini fama q̄d pluri
ma per eū dn̄s demōstraret
in pp̄lo: eū app̄hēdi p̄cepit.
Cūq̧ comp̄hēsus ⁊ cathena
tus esset beat⁹ q̄ntinus iussit
eū rictiouarus in carcerem
mācipari. Et dū in carcerē
duceret̄ psallebat dicēs. Co
gitauerūt aduersū me deus
nē derelinq̄s me ne forte ex
altent̄. Et cōpleto psalmi isti
us fine iterū dixit. Dn̄e deus
meus eripe me de manu pec
catoris ⁊ de manu cōtra le
gem agētis ⁊ iniq̄: qm̄ tu es
patientia mea dn̄e dn̄e spes
mea a iuuētute mea. L. vi.

Sequenti vero die rictio
uarus p̄fectus iussit si
bi tribunal p̄sterni in cōsisto
rio: et scm̄ q̄ntinū martyrē
sibi exhiberi p̄cepit. Et cum
fuisset adductus: ait ad eum
rictiouarus p̄fectus. Quod
tibi nomē est? Sctūs quinti
nus respōdit. Christian⁹ sum
⁊ xp̄m cōfiteor: ⁊ tn̄ si certis
sime scire vis nomē meū: q̄n
tinus vocor. Tūc rictiouar⁹
dixit. Ex qua p̄genie es na
tus? Sctūs quītin⁹ respōdit
Vrbe roma oriūdus sū: ⁊ fi
li⁹ sū zenonis senatoris. L. vij.

Rictiouarus p̄fectus di
xit. Accede nūc q̄nti
ne ⁊ sacrifica dijs: nā si nolu
eris: per deos iuro: q2 diuer
sas penas de te faciā. Scūs
q̄ntinus dixit Per deū iuro
q̄ fecit celū ⁊ terram mare ⁊
oīa que in eis sunt q2 nō pti
mesco minas tuas. Celeri⁹
fac q̄d vis Carnē meā habes
in potestatē: aīam vō nō ha
bet nisi solus de⁹ q̄ dedit eā.
Tūc rictiouar⁹ p̄fect⁹ furo
re cōmotus iussit eū tēdi ⁊ q̄

ternionibꝰ cedi ꝑcepit. ℟. viij

Cumqꝫ cederet sctūs qn tinus: eleuās oculos suos ad celū dixit. Dñe deꝰ meus qui oīa nosti āteq̄ fierēt: grās ago tibi ꝑ gloriā virtutis tue qꝛ ꝓpter nomē sctm̄ tuū hec patior. Sed tu dñe deus meꝰ da mihi īdigno et pctōri fortitudinez dextere tue q̄tinꝰ possim oīe telū itmici supare: ꝛ te iubēte ꝯfūdere tribunal rictiouari ꝑfecti vt magnificet nomē tuū in gētibus qđ est bñdictū in scl'a. Et vox de celo audita ē dicēs. Quintine famule meus cōstās esto ꝛ viriliter age ego aūt adero tibi. Lec. ix.

Tunc factū est vt q̄ eum cedebant sup pedes suos stare nō possēt: sed magꝭ ab angelis torq̄bant. Et clamabāt ꝑfecto dicētes. Dñe adiuua nos: nā magis cedimur ꝛ igne cremamur vt iā nec loqui nec stare possimꝰ. Scūs vō q̄ntinus nihil mali sentiebat quē spūs scūs suo defēdebat auxilio. Alia die iussit rictiouarꝰ oleū cādens ꝛ picē ꝛ adipē feruentē desuper dorsū eius infūdi. Insuper ꝛ lampades cādētes ad latera eius applicari. Deinde in scti ceruicē: similit et ī digitos eius cādētes carincas infigi ꝑcepit. Et ad vltimum iussit eū capitalē subire sentētiā. Qui orōne fctā percussoribus ceruicē obtulit. At illi abstracto gladio caput eiꝰ amputauerūt. Et audita est vox de celo dicēs. Quintine famule meus veni accipe coronā quā tibi ꝑparaui in eternū. Tu autē. Vltimū ℟. Vir inclitus. qđ repetit. Te deū. Ad lau. ꝟ. Magna est glia. In lau. an Qui me ꝯfes. cū aliis. hymꝰ cp. ꝟ. ꝛ an bñ'a. Nisi granū de cōtvniꝰ mar. nō pōti. Coll Adesto. ā. Mēo. de sctō folli ano vniꝰ epī mar. Ad ho. totum de cōi cū dicta collecta.

¶ In solēnitate scōꝝ oīū. ad ꝑmas vel. sup pos. v. lau. an Uindica dñe sanguinē sanctoꝝ tuoꝝ qui effusus est. an Sanctū ꝛ verū lumen ꝛ admirabile ministrās lucē his q̄ permāserūt in agone certaminis recipiūt ab ipō splēdorē sempiternū in quo assidue felices letant. an. Fulgebūt. plurimoꝝ cōfes. an. Gaudēt in. plurimoꝝ mar. ā Isti sūt. plurimoꝝ confessoꝝ

[Hymꝰ.

Iesu saluator seculi redemptꝭ ope subueni et pia dei genitrix salutem posce miseris. Cetus omnes angelici patriarcharum cunei et prophetarum merita nobis ꝑcent veniam

Baptista xp̄i preuius et claui
ger ethereus cū ceteris apo
stolis nos soluat nexu crimi-
nis. Chorus sacratus mar-
tyrū ꝯfessio sacerdotū ac vir
ginalis castitas nos a pctis
abluant. Monachoꝝ suffra-
gia oẽsqꝫ ciues celici annuāt
votis supplicū et vite poscant
p̄mium. Laus honor tibi sit
xp̄e vna cū regnāte patre sā-
ctoqꝫ cū spiramīe vni sub tri-
no noīe. Amen. Capitulum

Magna et mirabilia sunt
opera tua dn̄e deꝰ omi
potēs iuste et vere vie tue dn̄e
rex gētiū: quis nō timeat et
det claritatez noī tuo: qm̄ tu
solus sctūs et pius es: et om̄s
gentes venient et adorabunt
sub oculis tuis: quoniā iusti-
cie tue manifeste sūt. Deo grā.
℟. Beata vere mater ecclīa
quā sic honor diuine dignati
onis illuminat quā victorio-
sorū gloriosus martyrū san
guis exornat. Quā iuiolate
cōfessiōis candida induit vir
ginitas. ℣. Floribꝰ eius nec
rose nec lilia desūt. Quaz. ℣.
Iustoꝝ aīe. Ad mgt. aā. O q̄
gloriosū est regnū in quo cū
xp̄o regnant oēs scti amicti
stolis albis sequūtur agnuz
quocumqꝫ ierit. Collecta.

Domine deus nr̄ multi-
plica sup nos gratiam
tuam: et quorum p̄uenimus
gloriosa solēnia: tribue subse
qui in sctā professione leticiā
Per dn̄z. Mēo. nulla nisi sit
dn̄ica. Complet. sol. Ad ma-
tut. Inuit. Regē regū dn̄m
venite adoremꝰ quia ipe est
corona sctōꝝ oim. ℣. Venite.
In p̄mo noc. an. Nouit dn̄s
viam iustoꝝ qui in lege eius
meditāt die ac nocte. ℣. Be-
atus vir. aā. Mirificauit dn̄s
scōs suos et exaudiuit eos cla
māteſ ad se. ℣. Cū inuocarē
an. Admirabile est nom̄ tuū
dn̄e qr gloria et honore coro-
nasti sctōs tuos et cōstituisti
eos sup opa manuū tuaꝝ. ℣
Dn̄e dn̄s nr̄. ℣. Iustorū aīe.

Legimus in [Lec. p̄ma
ecclesiasticis hystoriis
q sctūs bonifacius q quartꝰ
a btō gregorio romane vrbis
episcopatū tenebat: suis p̄ci
bus a focha cesare impetra-
rit donari ecclesie xp̄i tēpluz
rome qd ab antiquis pāthe-
on antea vocabat: qr hoc q̄si
simulachrū oim videret esse
deoꝝ. In quo eliminata omi
spurcicia: fecit ecclesiā sācte
dei genitricis atqꝫ oim mar
tyrum christi: vt exclusa mul
titudine demonum multitu-
do ibi sanctoꝝ a fidelibus in
mēoriam haberetur et plebs
vniuersa in capite kalendaꝝ
nouembrium sicut in die na-
talis dn̄i ad ecclesiam omni-

bus sanctis cōsecratam con-
ueniret. ℟. Sūme trinitati
simplici deo vna diuinitas e-
qualis gloria coeterna maie
stas patri ꝓliq; sanctoq; fla-
mini. Qui totū subdit suis or
bem legibus. ℣. Prestet no-
bis grāz deitas btā patris ac
nati pariq; spūs almi. Qui
Ex hac ꝗ ꝯsuetu- [L. iij.
die scē romāe eccle: cre
scēte religiōe xpiana decre-
tū est: vt in ecclesijs dei q̄ per
orbē terraꝝ longe lateq; con
struuntur: honor ⁊ memoria
oīm scōꝝ haberet in die quā
ꝑdiximus: vt quod humana
fragilitas ꝑ ignorātiam vel
negligentiā seu per occupa-
tionem rei secularis ī solēni-
tatibus sāctoꝝ minus plene
peregisset in hac sacra obser
uatiōe solueretur: quatinus
eoꝝ patrocinijs protecti ad
superna poloꝝ gaudia ꝑue-
nire valeamus. ℟. Ad nutū
dn̄i nostrū ditantis honorē.
Sicut spina rosam genuit iu
dea mariā. ℣. Ut viciū virt⁹
opiret gratia culpaz. Sicut
Hanc [spina. Lect. iiij.
fratres in oīm ꝑmordi-
is sctōꝝ nos noīare: laudare
et glorificare cōdecet eū qui
cūctos cōdidit sctōs per quē
facta sūt oīa per quem cū-
cta subsistūt elemēta: cuius
maiestas nec incipit nec desi
nit in secula: vt merito oīs
creature ꝑncipiū et finis no
mier. Cui⁹ potestatē atq; vir
tutē apls: spū sctō ꝑuentus
supramodū esse inuestigare
humanū ꝯsiderabat dicens.
O altitudo diuitiaꝝ sapiētie
et scientie dei: q̄ incōprehen
sibilia sūt opa ei⁹ ⁊ iuestiga-
biles vie eius. Quis enim co
gnouit sensū dn̄i: aut qs cō-
siliarius ei⁹ fuit: aut quis pri
or dedit illi ⁊ retribuetur ei?
Qm̄ ex ipo ⁊ per ipm̄ ⁊ in ipo
sūt oīa ipsi gloria in secula
seculoꝝ amē. Qui supna ce-
loꝝ regna spiritib⁹ angelicis
ad laudē ⁊ gloriam ⁊ honorē
sui noīs ac maiestatis imꝑpe-
tuum miro ordine collocauit
Tu aūt. ℟. Te sctm̄ dn̄m in
excelsis laudāt oīs angeli
dicētes. Te decet laus et ho-
nor dn̄e ℣. Cherubin q̄q; ⁊ se
raphin sctūs ꝓclamāt ⁊ oīs
celicus ordo dicēs. Te decet
In. ij. noct. an. Dn̄e qui ope-
rati sūt iusticiā habitabūt in
tabernaculo tuo ⁊ requiescent
in mōte sctō tuo. ps. Dn̄e qs
habitabit. an. Hec est gene-
ratio q̄rentiū dn̄m q̄rentiuz
faciē dei iacob. ps. Dn̄i ē tra
an. Timete dn̄m oēs scti ei⁹
qm̄ nihil deest timentib⁹ euz
ecce ocl̄i dn̄i sup iustos et au
res ei⁹ in ꝑces eoꝝ. ps. Bene
dicam. ℣. Exultēt in. ℟. iiij.

Adhuc aliqd de hac eadē tā pulchra atq decora festiuitate loq icipiam⁹ q nō solū angelo spiritibus: ve etiam sanctis oībus: q in terra sunt ab exordio mūdi procreati honorabilit dedicata consistit. E quibus fuerunt patriarche viri religiosi in vita sua/patres pphetarū ⁊ apostolo quo memoria nō derelinquet: et nomē eo manet in eternū: qr deo digni inuēti sūt fide preclari hospitalitate pcipui astuti i sensu: sapientes in opere: rebus secularibus locupletes: Hos sequitur electio pphetā cum quibus locutus est deus: ⁊ ostendit illis secreta sua vt ea que ventura erant quasi presentia spiritu sācto illuminati agnoscere atq enūciare potuissēt: principes populorū predicando facti. Hos oīs proculdubio venenerāda huius diei festiuitate nullomodo puatos: sed cōsortes esse speram⁹. R. Inter natos mulierū non surrexit maior iohāne baptista Qui viā dn̄o pparauit in heremo V. Fuit homo missus a deo cui nomē iohānes erat Qui [viam. Lec. v.

Nūc re uertamur ad eos quos vnda baptismatis et effusio sanguinis christi ab errore ⁊ squalore vetuste gētilitatis in nouo testamēto per grā baptismatis ⁊ spūs scti infusionem abluēdo purgauit. Quo oculi beati qui xp̄m i carne venientē videre meruerūt. Huius tam pclare visionis iohānes baptista q eodem angelo [quo xp̄s] denūciāte cōceptus est i exordio pdicatiōis atq baptismatis pmatū tenebat ⁊ iesū peccata mūdi tollentē intuēdo agnouit et digito mōstrauit: q inter natos mulierū maior nō surrexit xp̄o attestante. Huic athlete dei electo concordat duodenus apostolo numerus quos a pmis miraculo virtutib⁹ ad componēdū noue fidei fūdamētū: erigēdūq adhuc tenere statū ecclesie diuina pudētia ex oībus quos capiebat mūdus elegit: vt in oēm terrā sonus eo predicatiōis exiret: ⁊ in fines orbis fre eo pcederēt verba. Talib⁹ vt credim⁹ patronis hec dies subiecta declarat. R. Gregē tuū pastor eterne ne deseras sed p btōs apl'os tuos. Perpetua defēsiōe custodias. V. Ut a nr̄is reatib⁹ absolutos a cunctis nos q̄q piculis. Perpetua.

His subiectū [Lec. vi. est marty triumphale nomē qui per diuerso tor

mentoꝝ genera/ xp̄i passionem nō lacescētibus p̄cordiorum mētibus imitabant. Alij ferro perempti: alij flāmis exusti: alij flagris verberati: alij vectibus perforati: alij cruciati patibulo: alij pelagi pickoꝛ: alij viui decoriati alij viculis mācipati: alij linguis p̄uati: alij lapidib⁹ obruti: alij frigore afflicti: alij fame cruciati: alij vero truncatis manib⁹ siue ceterꝫ cesis membris spectaculū ɔtumelie in popłos nudi ꝑpter dn̄m portātes. Hi sūt trium phatores ⁊ amici dei: q̄ contēnētes sceleratoꝝ iussa p̄ncipū modo coronant ⁊ accipiunt palmas laboꝝ: qꝛ fundati erāt supra firmā petraꝫ idest xp̄m. De talibus hmōi apostolus mēte cōpunct⁹ ingemiscēs ait. Scti ludibria ⁊ verbera experti: insuper ⁊ vincula ⁊ carceres: lapidati sūt: secti sūt: tētati sūt: in occisiōe gladij mortui sūt. R. O ɔstātia martyꝝ laudabilis o charitas inextinguibilis o patiētia inuincibilis: q̄ licet inter p̄ssuras ꝑsequētium visa sit despicabilis inuenietur in laudē ⁊ gloriā ⁊ honorem. In tp̄e retributiōis. V. Nobis ergo petimus p̄ūs subueniat meritis honorificati a patre q̄ est in celis. In

In. iij. no. a. Dn̄e spes sctōꝝ ⁊ turris fortitudinis eoꝝ dedisti hereditatē timētib⁹ nomen tuū ⁊ ĩhabitabūt in tabernaculo tuo ĩ scła. Ps. Exaudi de⁹ dep̄. a. Bti q̄s elegisti dn̄e habitabūt ĩ atrijs tuis: etenim clamabūt ⁊ hymnum dicent. P. Te decet. an Qui diligitis dn̄m letamini ĩ dn̄o ⁊ ɔfitemini mēorie sctitatis ei⁹. P. Dn̄s reg. exul.

C V. Letamini. Lec. vij. Christi vero sacerdotib⁹ atq; doctorib⁹ siue ɔfessorib⁹ hui⁹ festiuitatē diei nō ignotam esse credim⁹ q̄ corda fideliū spiritualiter q̄si imbribus irrigarūt celestib⁹: vt feliciter ꝑferre ĩmarcessibilē bonoꝝ operum possint fructū. Qui talenta sibi credita nō solū reddere verūetiā cū vsura sine fraude āplificare ꝓmeruerūt: qꝛ bonū qd̄ ꝑ gratiā spūs scti ĩtelligēdo didicerūt: nō sibimet tm̄mō profuturū: sed ⁊ alioꝝ subiectorum mētibus s̄m apostoli p̄ceptum arguēdo: increpando: obsecrādo curāq; faciendo: inserere nitebant. Quorum mēs lucidissima: man⁹ vero plene sunt mūdicia: eo qd̄ in mēsa altaris sacro scā xp̄i corporis ⁊ sāguinis mysteria celebrātes ⁊ in sui cordis penetralibus hostiam vi

uam deoq; placentē: idest semetipos sine macka aut ammixtiōe praui operis offerre nō desistāt. ℟. Cōcede nob dn̄e q̄s veniā delictoꝝ ⁊ īkcedētib⁹ sctis quoꝝ hodie solēnia celebram⁹ talē nobis tribue deuotionē. Ut ad eoꝝ ꝑuenire mereamꝰ societatem. ℣. Adiuuēt nos eoꝝ merita quos ꝓpria īpediūt scelera excuset inkcessio accusat q̄s actio: ⁊ q̄ eis tribuisti celestꝫ palmā triūphi nob veniā nō deneges peccati. Ut. L. viij

Beata dei genitrix ⁊ sp virgo maria templum dn̄i ī sacrariū spūs sācti: v̄go aū partū ⁊ virgo post partū p̄sētis solēnitatis cū suis virginibus expers nullomodo credēda est. Que dei poplm faciendo perituri monebat spernere luxus seclī: ac lenocinia mortalis nature declinare: carnis pudiciciā cū virginitatis honore ītra cordis hospitia obseruare. Eamq; oīm virtutū reginā fructuz salutis ꝑpetue: sociā esse angeloꝝ suis affirmabat exemplis: ita vt īnumerabilis vtriusq; sexus multitudo ei⁹ sequeretur vestigia: ⁊ relicta nuptiarū copula spretaq; liberorū ꝓpagine: spōso q̄ in celis est: ꝑhēni mēte actu ⁊ habitu applicari maluerūt: oro-

nibus: insistētes: ieiuniȷs adherētes: vigilias sacras adamātes: elemosinas sectantes: paupes recreātes: īfirmos visitātes: ī tribulatione gaudētes: ī cōtumeliȷs patientes: ī augmēto sue ꝑfectionis humiles: in dāno rerū tpaliū deo gr̄as agētes. ℟. Audiui vocē de celo dicētem venite virgines sapiētissime Oleū recōdite ī vasis vestris dū spōsus aduenerit. ℣. Media nocte clamor factus est ecce spōsus vēit. Oleū. L. ix

Hodie dilectissimi omnium scōꝝ sub vna solēnitate celebram⁹ festiuitatem quoꝝ societate celū exultat quoꝝ ꝑtocinȷs terra letak: quoꝝ triūphis ecclesia scā coronak: quorū cōfessio q̄to in passiōe fortior tāto est in honore clarior: q2 dū creuit pugna: creuit ⁊ pugnātium gloria: ⁊ martyrū triūphus multiplici passionuz genere adornak: per quez grauiora tormēta grandiora fuere ⁊ p̄mia: dū catholica mak ecclesia ꝑ totū orbē longelateq; diffusa: in ipso capite suo xp̄o iesu edocta: cōtumelias cruces / ⁊ mortē non timere magisq; roborata: nō resistēdo sed ꝑferēdo vniuersos q̄s agmine inclito carcer penalis inclusit: pari ⁊ simili calo

re virtutis ad gerendum certamen gloria triumphalis inspirauit. O ve beata mater ecclesia quam sic honor diuine dignationis illuminat: quam vincentium gloriosus martyrum sanguis exornat: quam inuiolate confessionis candida induit virginitas: Floribus eius nec rose nec lilia desunt. Tu

℟. Beati estis sancti dei omnes qui meruistis consortes fieri celestium virtutum et perfrui eterne claritatis gloria. Ideoque precamur vt memores nostri intercedere dignemini pro nobis ad dominum deum nostrum. ℣. Gaudete iusti et exultate ecce enim merces vestra multa est in celis. Ideoque. Gloria. Patri. Te deum. An. lau. ℣. Gaudete iusti in domino. Rectos decet collaudatio. In lau. an. Uidi turbam magnam quam dinumerare nemo poterat ex omnibus gentibus stantes ante thronum. an. Et omnes angeli stabant in circuitu throni et seniorum et ceciderunt in facies suas et adorauerunt deum alleluia. an. Redemisti nos deo in sanguine tuo ex omni tribu et lingua et populo et natione et fecisti nos deo nostro regnum. an. Omnes sancti dei benedicite dominum et omnes serui eius hymnum dicite ei. an. Gloria hec est omnibus sanctis eius. hymnus. Jesu saluator seculi. Capitulum.

Audiui vocem angelorum multorum in circuitu throni et animalium et seniorum: et erat numerus eorum milia milium voce magna dicentium: dignus est agnus qui occisus est accipere virtutem et diuinitatem et sapientiam et honorem et fortitudinem et gloriam et benedictionem in secula seculorum amen. Deo gratias. ℣. Exultabunt sancti in gloria. Letabuntur in cu. su. An. bn. an. Beati estis sancti dei omnes qui meruistis fieri consortes celestium virtutum et perfrui eterne claritatis gloria: ideoque precamur vt memores nostri intercedere dignemini pro nobis ad dominum deum nostrum. Collecta.

Omnipotens sempiterne deus qui nos omnium sanctorum merita sub vna tribuisti celebritate venerari quesumus vt desideratam nobis tue propitiationis abundantiam multiplicatis intercessoribus largiaris. Per dominum.

Ad horas diei an. de laudibus. ps. soliti. et ad primam Confitemini. Ad. iij. capitulum.

Dignus es domine accipere librum et aperire signacula eius quoniam occisus es et redemisti nos deo in sanguine tuo ex omni tribu et lingua et populo et natione et fecisti nos deo nostro regnum et sacerdotes. ℟. et ℣. plurimorum marty. Ad. vi. capitulum.

Omnes angeli stabant in circuitu throni et senioꝝ et quattuor animaliũ et ceciderũt in facies suas in ɔspcũ throni et adorauerũt deũ dicentes amen bñdictio et claritas et sapiẽtia et gratiarũ actio: honor virtus ꝛ fortitudo deo nostro in secła seculorũ amen. Ad nonam. Cpm.

Christo datus est ṗncipatus ꝛ honor regni oĩs populus tribus et lingue seruiẽt ei inetnũ. Ad .ii. vesp. an Scim⁹ qm̃ diligẽtib⁹ deũ oĩa coopant in bonũ his q̃ scđm propositũ vocati sũt sancti. ṗs Cõfitebor. .i. an. Sapiẽtiam sctõꝝ narrent populi ꝛ laudẽ eoꝝ pronũciet oĩs ecclesia. ṗs Credidi. an. Reddet de⁹ mercedẽ laboꝝ sctis suoꝝ et deducet eos in via mirabili. ṗs In ɔuertẽdo. an. Laudẽ dicite deo nr̃o oẽs scti ei⁹ et q̃ timetis eum pusilli ꝛ magni qm̃ regnabit dñs de⁹ nr̃ oṗs gaudeamus ꝛ exultem⁹ ꝛ demus gloriã ei. ṗs. Eripe me dñe ab hoĩe malo. an. Gloria hec est oĩbus sctis eius. ṗs Laudate dñm in sctis eius. hy⁹ Jesu sal. secu. .x. Capm.

Uidi turbam magnam quam dinumerare nemo poterat ex omnibus gentibus et tribubus et populis et linguis stantes ante thronum: ꝛ in ɔspcũ agni amicti stolis albis: et palme in manibus eoꝝ: et clamabãt voce magna dicẽtes: salus deo nostro qui sedet sup thronum ꝛ agno. Deo gr̃as. ℣. Justorũ aĩe. In mg̃t. an. Saluator mũdi salua nos oĩs sctã dei genitx ṽgo semp maria ora ꝑ nobis precib⁹ quoqꝫ sctõꝝ apłoꝝ martyꝝ ꝛ ɔfessoꝝ atqꝫ sctãꝝ ṽginũ suppliciter petimus vt a malis oĩbus eruamur bonisqꝫ omnibus nũc ꝛ semp ꝑfrui mereamr. collectã. Oṗs. vt s. Mẽo. de dñic. si fu erit. Et nota q si ɔmẽoratio aiaꝝ in dñic. eue. nihil fiet de dñica nisi mẽo. ad ves. Euan ge. vero dñice leget fer. scda seqñ. ꝛ tũc fiet mẽo. de dñica ad mat. Seqt ad ves. mortuoꝝ sicut in vigil. excepto q̃ ã. ad mag. dicit tota añt p⁹ et etiã post ṗm Lauda. dicit sola collã Fideliũ. ɔpler. sol.

¶ In cõmẽoratiõe aiarũ ad mat. incipit. Inui. Circũdederũt me gemit⁹ mortis. Dolores inferni circũdederunt me. ṗs. Uenite. cetera vt in officio defũctoꝝ. sed .iii. ꝛ .vi. ℟ iterãt. an. ad bñ⁹ bis dicẽda Item post ṗm. De profũdis dicit collã Fideliũ de⁹ cetera Ad primã incipit. ṗs Deus in noĩe. ṗs Beati imaculati et ṗs Retribue. in fine cuiusli

bet. Requiez. quib⁹ dictis sequitur. ℟. Credo. cū suo. ℣. et repetitur. ℣. A porta. Pr noster. Et ne nos. Oremus p cūctis fidelibus. Requiē eternam. A porta inferi. Domine exaudi. Dñs vobiscū. Oremus. collcā. Fidelium. Preciosa est. Oremus. Scta maria. postea. Pater noster. Et ne nos. Respice. collcā. Dirigere. ⁊ sic in ista ofone terminatur pma. post primā dicūtur Cōmendationes p vt habētur supius nisi q loco coll. Deus cui soli. dicit hodie collecta. Fideliū. Ad tciā. vi. ⁊ nonā dicūtur ṗl soli. ⁊ in fine cuiuslibet. Requiem. Ad terciā. ℟. Deu mihi. ℣. In mēoria. preces ⁊ collā. vt ad pmā. Ad. vi. ℟. Qui lazarum. ℣. Audiui. Ad nonā. ℟. Libera me. cū ℣. Dies il. ℣. A porta. Vespe erūt de sancto eustacio. nisi esset sabbatuz vel dñica quia tūc fieret de omībus sctis vt infra. ¶ Eustacij sociorumq; eius marty. Ad vespas totū de cōi plurimoꝝ marty. Mēo. de scō huberto epō ⁊ cōfes. in cōi. Item mēo de omībus sāctis vt infra notatur. Ad mat. Inui. Regē martyrū. sola. an. Secus decursus. sup nouem ṗos cū ℣. añ lec. ⁊ tria. ℟. fm feriā de dicto cōi pluꝝ mar. L. ectī. i.

In diebus traiani imperatoris erat quidā magister militum nomine placidas: cui cum consueto more ad montes venari cum omni exercitu pergeret: apparuit grex ceruoꝝ depascēs. L. ij.

Sanctis vero militib⁹ circa captionem ceruoruz occupatis apparuit ei vnus ceruus magnus ⁊ speciosus. Quem videns placidas: omnibus lassatis qui cum illo erant: solus eum insequitur. Ceruus autem ille rupes occupans: stetit desup. Lec. iij.

Diu vero stante placida et aspiciente ceruum: vidit inter cornua cerui formam sancte crucis: et in medio cornium ymaginē domini iesu christi. Qui dixit ei. O placida: ego sum christus quem tu ignorans colis. Veni ostendere me tibi. Perge igitur ad iohānem episcopū ⁊ quere ab eo baptismū gratie. Oportet enī te multa sustinē vt accipias coronā victorie. Et post hec ascēdēs in celū dixit. Modo vis accipe tētationē: an ī extremis dieb⁹ Dixit eustachius. Supplico dñe: nobis modo tētationez accipere iube. Tu aūt. ℣. añ laudes et in laudib⁹ totuz de cōi. Mēo. de sctō huberto et de omīb⁹ sanctis. Ad horas

diei totũ ꝺ dicto cõi. ¶ Per
octa. Ad vesp. sup ps fe. sola
an. Uidi turbam magnam.
hy⁹. cp. de pmis ⁊ scdis vesp.
successi. ⁊ ℣. de festo ad mgt.
et bñ⁹. vel p mẽo. dicũt añe
de pmis ⁊ scdis ves. festi exce
pta pma de pmis ves. scilicet
Uindica. q̃ nũq̃ dicit. collcã
Oĩps sempiterne de⁹ vts. Me-
mo. nulla nisi de sctis patrib⁹
¶ Uvinnoci abbatis suo die
mẽo. ꝺ cõi. ¶ Uuilbrordi epi
cõfesso. mẽo. de cõi. Per di-
etas octa. Ad matu. Inuit.
Mirabilem deũ in sctis suis
Uẽite adorem⁹ collaudãtes
In noc. sola an. de noct. festi
in ordine sup nouẽ ps. et ℣.
añ lec. sm fer. de festo lec. de
legẽda subscripta. prima. ℟
Absterget. Scti mei. In cir
cuitu. de cõi plior mar. Me
dia. ℟. Tollite iugum. Uidi
cõiũctos. Isti sunt viri sancti
de cõi aplor. vltima ℟. Bea
ta vere mr ecclesia. in ves. fes.
Scti tui dñe. iiij. pl. martyr
Cõcede nobis. vij. de fes. Te
deũ. Añ lau. ℣. Gaudete iu-
sti in dño. In laud. sola an. p
ordinẽ. hy⁹. cp. ℣ de lau. fes.
Ad bñ⁹ vel p mẽo. an. vna ꝺ
pmis aut scdis ves. fes. collã.
Oĩps. ⁊c. Mẽo. nulla nisi ꝺ
sctõ psen. Ad hor. diei totuz
vt in festo. ¶ Dñica infra oct.
Sabbato pcedẽ. Ad vs. vts

p octa. notatur mẽo. de ger
de sctõ si acciderit. Ad mat.
Inuit. Mirabilẽ. In singlis
noct. an. sola pma cuiuslibet
noc. cũ ps ⁊ ℣. de festo. vi. lec.
de legẽda subscripta. Et si in
eadẽ dñica acciderit fes. scti
eustachij. mẽo. lect. cũ ℟. fiet
de eodẽ sctõ. Quo casu. viij.
℟. erit. Isti sunt viri sancti.
vij. de aplis loco ℟. Sancti
tui. qd actũ ẽ de scõ eustacio
iij. vltie lec. de euãge. dñice.
℟. vt p octa. Te deũ. Ante
lau. ℣. Gaudete iusti. de festo
In laud. sola an. Uidi turbã
cetera vt dctm est mẽo. de dñicẽ
et de sctõ si fuerit. sequit legen
da p oct. Ser. bti greg. pape

Quia longius ab vrbe di
gressi sum⁹ ne ad reuer
tendũ nos tardior hora pre
diat: necesse est vt expositio-
nem scti euãgelij breuior ser
mo trãscurrat. Dñs ac redẽ-
ptor noster perituri mũdi p-
currentia mala denũciat: vt
eo minus pturbent veniẽtia
quo fuerint prescita. Minus
enĩ feriũt iacula que puiden
tur: ⁊ nos tolerabilius mũdi
mala suscipimus: si ptra hec
clipeo psciẽtie munim. ¶ Ec
ce enĩ dñs dixit. Cũ audieri-
tis prelia ⁊ sediciones nolite
terreri: oportet pmũ hec fie-
ri: sed nõdũ statim finis. Pe
sanda sũt verba redẽptoris

nostri p que nos aliud interi us aliud exteri⁹ passuros de nũciat. Bella quippe ad hostes ptinent: seditiões ad ciues. ¶ Ut ergo nos indicet interius exteriusqꝫ turbari: aliud nos fateꝛ ab hostibus: aliud nos a fratribus ppeti. Sed his malis pueniẽtib⁹ qꝛ nõ statim finis sequaꝛ adiũgit. Surget gens ꝯtra gẽtem ꝛ regnũ aduersꝰ regnũ: ꝛ terremotus magni erũt per loca ꝛ pestilẽtie: et fames terroresqꝫ de celo: et signa magna erũt.

Sed cum tot signa erũt ꝑturbatiões dicte sint: oportet vt eaꝝ cõsideratione breuiter per singula pstringamus: qꝛ necesse ẽ vt alia e celo: alia e terra: alia ab elemẽtis: alia ab hoibus patiamꝛ. Ait eniꝫ dñs. Surget gens cõtra gentẽ. Ecce ꝑturbatio hoim. ¶ Erũt terremot⁹ magni per loca. Ecce respectus ire desuper. Erũt pestilentie Ecce ineq̃litas corpoꝝ. Erit fames. Ecce sterilitas terre. Terroresqꝫ de celo ꝛ tẽpestates. Ecce inequalitas aeris. ¶ Quia ergo oĩa cõsummãda sũt: añ ꝯsũmationẽ ꝑturbãtur oĩa. Et qui in cũct/ deliquimus in cunctis ferimꝰ: vt impleaꝛ qd dicíꝛ: pugnabit p eo orbis terraꝝ ꝯtra insensatos. ¶ Oĩa namqꝫ que ad vsũ accepim⁹ vite: ad vsũ cõuertim⁹ culpe. Sed cũcta q̃ ad vsũ prauitatis inflexim⁹ ad vsum nobis vertũꝛ vltiõis ¶ Tranquillitatẽ quippe humane pacis: ad vsũ vertim⁹ vane securitatis Perigrinationẽ terre p habitatiõe dilex imus patrie. Salutẽ corporũ redigimus in vsũ vitiorũ. Ubertatis abũdantiã nõ ad necessitatẽ carnis sed ad peruersitatẽ itorsimus voluptatis. Ipa serenissima blandimẽta aeris: ad amorẽ nobis fuire cogim⁹ terrene delectatiõis. ¶ Iure igiꝛ restat vt simul nos oĩa mala feriãt: q̃ simul oĩa viciis nostr/ subacta seruiebãt: vt quot pus in mũdo incolumes habuim⁹ gaudia: tot de ipo postmoduꝫ cogamur sentire tormẽta

Sequiꝛ. Trademi a parẽtib⁹ et fratrib⁹ ꝛ cognatis ꝛ amicis ꝛ morte ex vobis afficient. Minorẽ dolorẽ mala ingerũt: q̃ ab extraneis inferũtur: plus vero in nobis ea tormẽta seuiũt q̃ ab illis patimur de quorũ mentib⁹ psumebamus: qꝛ cũ dãno corporis: mala nos cruciãt amisse charitatis. ¶ Hinc est enim quod de iuda traditore suo p psalmistã dñs dicit. Et qdeꝫ si inimicus me⁹ maledixisset michi: sustinuissem vtiqꝫ. Et

rursum: homo pacis mee in quo sperabam: ⁊ qui edebat panes meos: ampliauit sup me supplantationē. Ac si de traditore suo apertis vocibꝰ dicat. Trāsgressionē eiꝰ tanto grauius pertuli: q̄nto hāc ab eo qui meꝰ esse videbatur sensi. ¶ Oms ergo electi: q̄ summi capitis mēbra sūt: caput quoqꝫ suū in passionibus sequūt vt ipos aduersarios in sua morte sentiāt: de quorū vita p̄sumebant: et tanto eis crescat merces opis q̄nto eis virtutis lucrum ꝓficit ex aliene dāno charitatꝭ. Sed q̄ dura sūt que p̄dicūtur de afflictione mortis: ꝓtinꝰ consolatio subditur Capillus de capite vestro nō peribit. Scimus q̄ caro incisa dolet: capillus incisus non dolet. Ait ergo martyribꝰ suis. Capillus de capite vestro nō ꝑibit. Uidelicet aꝑte dicens. Cur timetis ne pereat qđ incisū dolet: q̄n ⁊ illud in vobis perire nō potest quod incisū non dolet. Sequit. In patientia vestra possidebitꝭ aīas vr̄as Jdcirco aīe possessio in v̄tute patiētie ponitur q̄ radix oīm custosqꝫ v̄tutū patiētia est. Per patiētiā vero possidemus aīas nr̄as: q̄ nobisipis dn̄i dn̄ari discimꝰ h̄ ipm incipimꝰ possidere qđ sumus. ¶ Patiētia vero ē aliena mala eq̄nimiter ꝑpeti: cōtra eū quoqꝫ q̄ mala irrogat nullo dolore morderi. Nā q̄ sic ꝓximi mala portat: vt tn̄ tacitus doleat: et tēpꝰ digne retributōis querat: patiētiā nō exhibet: sed ostēdit. Scriptum quippe est. Charitas patiēs est: benigna est. Patiens nāqꝫ est: vt aliena mala toleret: bēigna vero est: vt ipos etiā quos portat amet. ¶ Hic nāqꝫ ꝑ semetipam veritas dicit. Diligite īimicos vestros: bn̄ facite his qui vos oderūt Orate ꝑ ꝑseq̄ntibus et calūniantibꝰ vos. Uirtus itaqꝫ est corā hoibꝰ aduersarios tolerare: sed virtus corā deo diligere: q̄ hoc solū deꝰ sacrificiū accipit qđ ante eiꝰ oculos in altari boni operis flāma charitatꝭ incēdit. Tu aūt. ¶ In oct. oim sctōꝝ Ad vš. sola an. Fulgebūt. Al. de ꝑmis vel. fel. ꝑl. hyꝰ. cp. Ꝟ. et ad mat. an. vt ibid. coll. Omnipotēs. mēo. quattuor coronatoꝝ ꝑ an. Gaudēt in celis Ꝟ. Exultēt iusti. Collā. Presta q̄s oēs deus: vt q̄ gloriosos martyres claudiū nichostratū simphorianū castorium atqꝫ simpliciū necnō seuerū ⁊ seuerianū carpoforꝫ ⁊ victorinū fortes in sua confessiōe cognouimꝰ: pios apd

te in nostra intercessione sentiamus. Per dñm. Cõplet. cõe. Ad mat. Inuit. Regem regum. de festo. In pmo no. sola an. Nouit dñs. pi ꝛ ℣. de festo. Tres pme lec. d sermone btĩ grego. pa. Lec. pma.

SCiendũ est pterea quod tribus modis virt⁹ patientie exerceri solet. Alia nã q̃ sũt q̃ a deo: alia q̃ ab antiquo aduersario: alia q̃ a pximo sustinem⁹ A proximo nã ꝙ psecutiones dãna ꝛ contumelias. Ab antiquo enĩ aduersario tẽtamẽta: a deo autem flagella toleramus. Tu. ℟. Absterget de⁹ oẽm lacri. pmũ pꝛioꝝ martyꝝ. Lect. ij.

SEd in omĩb⁹ tribus his modis vigilanti oculo: semetipsam debet mẽs circũspicere: ne ꝯtra mala pximi ꝯtrahatur ad vindictã vel retributionẽ mali: nec cõtra tẽtamenta aduersarij seducat ad delectationẽ vel cõsensuz delicti: nec ꝯtra flagella opificis: ad excessũ pruat murmuratõis. Tu aũt. ℟. Scti mei q̃ i hoc. viij. ibid. Lec. iij.

PErfecte enĩ aduersari⁹ vincit qñ mens nostra et inter tentamenta ei⁹ a delectatione atq̃ cõsensu et inter ꝯtumelias proximi custoditur ab odio: et inter flagella dei cõpescitur a murmuratione. Nec hec agẽtes retribui nobis presentia bona requiramus. Nam pro labore patiẽtie bona sperãda sũt sequẽtis vite: vt tũc pmiũ nostri laboris incipiat qñ oĩs iam labor funditus cessat. Unde et p psalmistam dicit. Nõ in fine obliuio erit pauperis patiẽtia pauperũ nõ peribit in finẽ. ℟. In circuitu tuo. vltimũ ibidẽ. In. ij. noc. an sola. Dñe q̃ opati sũt iu. pi et ℣. de fes. Med lec. de scis ꝛc. l. iiij.

REdiens dyoclecian⁹ ex smirnẽ post menses vndecim ingressus est romam Et statim iussit in termis traiani templũ asclepij edificari et in eum symulachruz fieri ex lapide pconissimo. Tu. Media ℟. pꝛioꝝ mar. L. v.

QUod cum factuz fuisset pcepit oẽs cura in eodẽ templo in pconias eneas cũ caracteribus insigi. Et iussit vt om̃es militie veniẽtes ad simulachruz asclepij ad thurificandũ sacrificijs cõpellerẽtur maxime vrbane prefecture milites. Tu autẽ dñe.

QUamq̃ om̃es [Lect. vi. vt dictũ est ad sacrificia cõpellerẽtur quattuor q̃dem cornicularij quorum nomia sũt hec seuerus / seuerianus carpoforus / ꝛ victorinus hij compellebãtur ad sacrifican

dum sed ipsi relucrātes erāt
nec oīno assensū ipῢs p̄bēres
Quod nūciatū est dyocleti-
ano ipatori. Quos ilico ius-
sit ante ip̄m simulachꝝ icti-
bus plūbataꝝ deficere Qui
cū diu cederenť emiseřt sp̄m
Tu aūt. In. iij. noc. sola an.
Domine spes. p̄i ⁊ ℣. de festo.
In illo tp̄e [S. lucam.
Eleuatis oculis iesus in
discipulos suos dicebat Bti
paupes qm̄ vestrū est regnū
dei. Et reł. Omē. ven. bed p.
Et si generaliť oīb⁹ loquiť:
speciali⁹ tn̄ oculos saluatoꝛ
in discipulos leuat: vt his q
verbū intēta cordis aure p-
cipiūt: latius saporis intimi
lumē aperiat. Tu. ℟. Brā
vere mať ecclia. vbi s. l. viij
Cui simile ē qd̄ mat-he⁹
ait. Et cū sedisset acces-
serūt ad eū discipli ei⁹ ⁊ ape
riens os suū docebat eos di
cens. Bti pauperes sp̄ū Nā
qbus os in mōte sedēs apit
vt magna sublimiť audiāt.
in eos oculos stās in cāpo di
rigit: vt audita patēter itel-
ligāt. ℟. Cōcede nobis q̄s.
viij. de festo. Lec. ix.
Beati itaq̄ paupes nō
vtiq̄ oēs: sed illi tm̄modo: q
oīne p̄sentis seculi: tā et si al
tū videať p nihilo culmē du-
cunt Qui merito regni cele
stis phibētur munere digni
q2 dilectiōis humane p̄ban-
tur cupiditate nudati. Qua
lem se rex dauid pauperiem
sustinuisse declarās ait. Ego
vero egenus sum ⁊ paup. Et
alibi. Michi aūt adherē deo
bonū est: ponere in dn̄o deo
spem meā. Tu. ℟. Bti estis
scti dei oīes. vlti. ibidē. Te
deū. Ante lau. ℣. Gaudete
iusti. In laudi. sola an. Uidi
turbā. hy⁹. cp̄m ℣. ad bn̄⁹. ā.
⁊ collā de festo. Mēo. q̄tuoꝛ
coronatoꝝ p ā. Istoꝝ est enī
regnū celoꝝ. ℣. Gloriosus de
Collcā. Presta q̄s. vt3. Ad
hor. diei vt i festo. Ad scdas
ves. sola ā. Scim⁹ qm̄ diligē-
tibus deū. in scdis ves. festi.
p̄i. Cōfitebor. cū aliis vt ibi
hy⁹. cp̄. ℣. ad mḡt. ā. cū collā
vt in eisdē scdis ves. Mēo. de
scto theodoro mar. p an. ⁊ ℣.
Deus [de cōi. Collecta.
q nos bti theodori mar
tyris tui ꝯfessiōe gl'iosa cir-
cundas ⁊ pregis: p̄sta nobis
ei⁹ imitatiōe p̄ficere ⁊ ōone
fulciri. Per do. ¶ Theodo-
ri mar. Ad mat. laud. ⁊ hor.
diei totū de cōi vni⁹ mart. nō
pōtificł. cū dicta coll. ⁊ suffr
ac sequēti legēda. Lec. i.
Sanctus theodor⁹ mar-
tyr tpib⁹ maximiani et
maximi impatoꝝ passus est
Qui cū esset miles ⁊ vē xp̄i-
anus duct⁹ est ad brincā p̄e

positū legiōis a quo dilatōe accepta vt sentētiā fidei mutaret: cū in sētētia irreuocabiliter pmaneret: iudici popilio sistit: q iussit eū mitti i carcerē et signari ostiū eius. vbi diuisa visitatiōe cō solat. Post aliquot dies Lec. ii. iterū adduct' aū psidē suspēsus est in ligno: et vngulis ferreis latera ei' rasa sūt quousq coste eis nudarent. Deide dictauit sētētiā dicēs Theodorū nō obtpantē precepti iuictissimorū impatorū: potentieq deorū iubeo igni. Sanctus tradi. Lc. iii. Sigit theodorus signaculo crucis munit': manib' post tergū ligati in focos ppellit. et circūspiciēs vidit in turba lacrimantē cleonicū q cū eo tiro adduct' fuerat: et exclamās dixit. Cleonice ex pecto te: festina et seqre me. Et cū flāmarū globis vallaretur vndiq btūs martyr: orōnem fudit: laudās et glorificās patrē et filiū et spm sctm. Sicq scām aīam xpo reddidit: qnto idus nouēbri. Tu. ¶ Martini pape et ɔfes. totū de cōi vni' ɔfes. pōtificis: sine no. fer. sed cū suffr. et iii. lec. de tpe. ¶ Martini epi et cōfes. Ad pmas vesp. sup psalmos feria. ā. Aue presul gloriose cū aliis. ac hy. et cp. vt in cōi R. Cū videret btūs martin' vi. de matu. V. Ora p nobis Ad mgt. ā. O beatū virū cuius aīma paradisū possidet vnde exultāt āgeli letātur archāgeli chor' sctōrū pclamat turba virginū inuitat mane nobiscū i eternū. Collecta. Deus qui cōspicis qr ex nulla nostra vtute subsistimus cōcede ppiti': vt itercessiōe bti martini ɔfessoris tui atq pōtificis cōtra oīa aduersa muniamr. Per dñz Memo. mēne mar. nō epi & cōi. Complet. cōe. Ad mat. Inuita. Adorem' xpm regē ɔfessorū dñm. Qui eterna sāctū martinū coronauit gloria p. Vēite. In. i. no. ā. Sctūs martin' obitū suū lōge aū p sciuit q et discipulos i vnū cōgregauit atq sui dissolutionem iminere pdixit. ps. et V. per oīs noc. vni' cōfesso. ā. Tūc repente virib' corporis cepit destitui tūc meror et luctus oīz fit vox plāgētiū vna q pcātiū ne pastor oues deseras. ā. Scimus qdē te pat desiderare xpm sed salua tibi sūt pmia tua nr̄i poti' miserere quos deseris. Lec. i. Martin' sabarie pānoniorū opido oriūdus fuit: sed itra italiā tycini alit' est: parētib' sm seculi dignitatem nō ifimis gētilib' tn̄.

Pater eius miles p̄mū post
tribunus militum fuit. Tu.
℟. Hic ē martinus elect⁹ dei
pontifex cui dn̄s post aplos
tātā grām cōferre dignat⁹
est. Ut in v̄tute trinitatꝫ dei
fice mererēt fieri triū mortu
orū suscitator magnific⁹. ℣.
Scē trinitatis fidē martin⁹
cōfessus est. Ut i. Lec. ij.

IPse armatā miliciā in
adolescētia secutus: inter
scalares alas sub rege cōstā
tio: dehinc sub iuliano cesa-
re militauit: nō tn̄ sponte: q̄r
a p̄mis fere ānis diuinā poti
us seruitutē sacra illustrꝫ pu
eri spirauit īfātia. Nā cum
esset annoꝝ decem inuitꝫ pa
rētibus ad ecclesiā cōfugit:
seqꝫ cathecuminum fieri po-
stulauit. Tu. ℟. Btūs mar-
tinus obitū suū lōge an̄ p̄sci
uit dixitqꝫ fratrib⁹ dissolutio
nem sui corporis imminere.
Q̄r iudicabat se iam resolui
℣. Virib⁹ corꝑis cepit repē-
te destitui tūc meror ⁊ luct⁹
oīm fit vox vna plāgentium.
Quia iudicabat. Lec. iij.

MOx mirꝫ immodū tot⁹
in dei opere conuersus
cum esset annorū duodecim
heremū cōcupiuit: fecissetqꝫ
votis satꝫ si etatis īfirmitas
non obstitisset. Animus tn̄
ei⁹ aut circa monasteria aut
circa ecclesiā semꝑ intētus:
meditabat̄ adhuc i etate pu
erili q̄d postea deuot⁹ imple-
uit. Tu. ℟. Dixerūt discipu
li ad beatū martinū cur nos
pater deseris aut cui nos de
solatos relinq̄s. Inuadēt eni
gregē tuū lupi rapaces. ℣.
Scimus q̄dē desiderare te
xp̄m sed salua sūt tibi tua p̄
mia nec dilata minuētur no
stri potius miserere quos de
seris. Inuadēt. In .ij. no. a.
Dn̄e iam satis est q̄d hucus-
qꝫ certaui sed quoad ip̄e ius-
serꝫ militabo sed si parcꝫ eta
ti bonū est mihi hos q̄bus ti
meo ip̄e custodies. a. Artus
febre fatiscētes spiritui ser-
uire cogebat stratuqꝫ suo il-
lo nobili cilicio recubēs nec
terrā videre iā dignatus ce-
lo totus inhiabat. a. Sinite
me inq̄t celū videre vt spūs
dirigat̄ a dn̄o nihil in me re-
periet inimic⁹ sed sin⁹ abra-
he me suscipiet. Lec. q̄rta.

CUm autem edictū esset
a regibus vt veterano-
rum filij ad miliciam ascribe
rentur: prodēte patre qui fe
licibus eius actibus inuide-
bat: martinus cum esset an-
norum quindecim raptus ⁊
cathenatus sacramētis mi-
litaribus implicatus est vno
tantum seruo contētus: cui
tamen viceuersa domin⁹ ser-
uiebat: adeo vt plerūqꝫ ei et

calciamēta detraheret ⁊ ipse detergeret: cibum vna caperent: ⁊ huic sepius ministraret. Tu autem domine. ℟. Dñe si adhuc populo tuo sum necessarius non recuso subire propter eos laborē. Fiat voluntas tua. ℣. Sed si adhuc in eodem labore pro castris tuoꝝ stare me precipis nō recuso nec fatiscentē causabor etatem. Fiat volūtas tua. Lectio quinta.

Triennitū fere āte baptisma in armis fuit: integer tñ ab his vicijs quibus illud hominū genus implicari solet. Multa fuit illi circa cōmilitones benignitas: mira charitas: patiētia vero atqꝫ humilitas vltra humanū modum. Nam frugalitatem in eo laudari non est necesse qua ita vsus est vt iam illo tēpore nō miles: sed monachꝰ esse putaretur. Quibus rebus ita sibi omēs commilitones suos deuicerat: vt eum miro venerarent affectu. ℟. O beatum virum martinū antistitem. Qui nec mori timuit nec viuere recusauit. ℣. Igitur cum per aliquot dies vi febrium teneretur nec tamen a dei opere cessabat beatus ille. Qui nec. Lec. vi.

Necdū tñ regeneratus in xp̄o agebat quēdā bonis operibus baptismatis cādidatum: assistere scilicet laborātibus: opem ferre miseris: egētes alere vestire nudos. Nihil sibi ex milicie stipēdijs preter q̄tidianū victū reseruabat. Iam tūc euāgelij nō surdus auditor: de crastino nō cogitabat. ℟. Cum videret beatus martinus discipulos suos flentes motus his fletibus cōuersus ad dominū dixit. Dñe si adhuc populo tuo sum necessarius nō recuso laborē. ℣. O virū ineffabilē nec labore victum nec morte vincēdū q̄ nec mori timuit nec viuere recusauit. Domine. In. iij. noct. ā. Media nocte dñica sanctus discesserat tunc in eius trāsitu multi audierūt voces in sublime ipse vitro purior niue candidior carne quoqꝫ mōstratus est gemma sacerdotum. an. Adest multitudo monachorum ac virginum hi speciali gloria p̄cipue flebāt cū sentirent magis esse gaudendū si ratione vis doloris admitteret. ā. Ecce martini non dicant funeris sed triumphi nam greges suos qui ductu eius mundum vicerant agebat ante se pastor extinctus qui corpus ad sepulchrū sequentes psallebant ⁊ flebāt Lectio septima.

Quodam itaqꝫ tpe cum
iam nil btũs martinus
p̃ter arma ⁊ ſimplicē milicie
veſtem haberet: media hye-
me q̃ ſolito aſperioꝛ inhoꝛru-
erat: adeo vt pleroſqꝫ vis al-
goꝛis extigueret: obuiũ ha-
buit in poꝛta ambianenſiũ
ciuitatꝭ paupem nudũ. Qui
cũ p̃tereũtes vt ſui misererē-
tur oꝛaret: oĩſqꝫ miſerũ p̃te
rirēt: intellexit vir deo plenꝰ
ſibi illum aliĳs miam nō p̃ſtā
tibus reſeruari. Quid tamē
ageret? Nil p̃ter clamidem
qua indutus erat hēbat. Ar
repto itaqꝫ ferro: mediā diui
dit partemqꝫ eiꝰ pauperi tri-
buit: reliqua rurſus īduitur.
R. Oculis ac manibꝰ in celũ
ſemꝑ intētus. Inuictum ab
oꝛone ſp̃m non relaxabat. V.
Sinite inquit ſinite me ffēs
celũ potius reſpicere q̃ terrā
vt ſuo iaꝫ itinē ſpũs iturꝰ ad
deũ. Inuictũ. Lec. viij.

Interea de circũſtātibꝰ
riſē nōnulli: qꝛ deformis eēt
et trũcatus habitu videret.
Multi quidē quibꝰ erat mēs
ſanioꝛ altiꝰ gemuere q̃ nihil
ſimile feciſſent: cũ vtiqꝫ plus
habentes veſtire paupem ſi-
ne ſui nuditate potuiſſēt. No
cte igit̃ inſecuta cũ ſe ſopori
dediſſet vidit xp̃m clamidis
ſue qua paupem texerat par
tem veſtitum. Intuēs diligē
tiſſime dñm: veſtēꝫ quā dede
rat iubetur agnoſcere. Mox
ad angeloꝝ circũſtantiũ mł
titudinē audit ieſũ clara vo-
ce dicētē. Martinus adhuc
cathecuminus hac mē veſte
cōtexit. R. Martinꝰ abꝛahe
ſinu letus excipit̃. Martinꝰ
hic paupꝛ modicus celuꝫ di-
ues ingredit̃ hymnis celeſti
bus honoꝛatur. V. Martinꝰ
ep̃us migrauit a ſeculo viuit
in xp̃o gemma ſacerdotum:
Martinus. Lectio nona.

Vere memoꝛ dñs dictoꝝ
ſuoꝝ: q̃diu feciſtꝭ vni ex
minimis iſtis michi feciſtis:
ſe ī paupem ꝓfeſſus eſt fuiſſe
veſtitum. Et ad cōfirmandũ
tam boni operis teſtimoniũ
in eodē ſe habitu quem pau-
per acceperat dignatus eſt
oſtendere. Quo viſo btũs vir
nō in gloꝛiam elatus eſt hũa
nam: ſed bonitatē dei in ſuo
cognoſcens opere: cum eſſet
annoꝛũ duodeuiginti ad ba
ptiſma cōualuit: nec ſtatim
milicie renunciauit tribuni
ſui precibus euictus cui con
tuberniũ familiare p̃ſtabat.
Tu autē. R. O quātus erat
luctus omniũ q̃nta precipue
merentiũ lamēta monacho-
rum. Quia et pium eſt gau-
dere martino et piũ eſt flere
martinũ. V. Beati viri coꝛpꝰ
vſqꝫ ad locum ſepulchri hym

nis canora celestibus turba psequitur. Ma. Hka. O quantus Te deum. V. Ora pro nobis Dixerunt [In laudibus. an discipuli ad beatum martinuz cur nos pater deseris aut cui nos desolatos relinquis inuadent enim gregem tuum lupi rapaces. pi soliti. an. Domine si adhuc populo tuo sum necessarius non recuso laborem fiat voluntas tua. an. O virum ineffabilem nec labore victum nec morte vincendum quod nec mori timuit nec viuere recusauit. a. Oculis ac manibus in celuz semper intentus inuictum ab oratione spiritum non relaxabat. an Martinus episcopus migrauit a seculo viuit in xpo gemma sacerdotum. hy. cp. et V. de com. Ad bn. an. O quantus luctus omnium quanta precipue lamenta monachorum et virginum chorus quia pium est gaudere martino et pium est flere martinum. colla. Deus qui conspicis. vts. meo. menne marty. non epi. de com. Ad hor. diei an. de lau. pi sol sine Confitemini. Ad pmam nisi sit dnica. cp. R. cum alla. et V. de com. cum dca colla. Deus qui conspicis. Ad scdas ves. dnq an. de pmo et scdo noc. matu sup pos fer. hy. cp. de dicto com. V. Ora pro nobis. Ante magt. an. O btm pontificez qui totis visceribus diligebat xpm regem non formidabat imperii principatum o martine dulcedo medicamentum et medicero scitissima aia quam et si gladius psecutoris non accepit tamen palmam martyrii non amisit. Coll. vts. meo. nulla nisi sit dnica. Ad comple. hy. Xpe qui lux es et dies. quod dicitur deinceps et cetera more soli.

¶ Per oct. quando fit de sco martino. Ad mat. Inuit. Regez confess. In noc. sola an. vna de noc. vnius confes. per ordinem super ix. ps. et V. secundum feriam de com. Tres lect. de legenda subscripta post festum marcellendis cum iis. R. de dicto com. in ordine excepto. ix. loco cuius dicitur R. Desiderium. non dicitur Te deum. Ante lau. V. Ora pro nob. In lau. sola. an. Dixerunt discipuli. et alie de lau. festi per ordinem et successiue. hy. cp. et V. de com. Ad bn. et mgt. vel pro meo. dicuntur an. sequentes. an. Martinus abrahe sinu letus excipitur martinus hic pauper et modicus celum diues ingreditur hymnis celestibus honoratur. a. Martinus adhuc cathecuminus hac me veste contexit. a. Sce trinitatis fidem martinus confessus est baptismi gratiam percepit. an. Ego signo crucis non clipeo protectus aut galea hostium cuneos penetrabo securus. a. Tetradius cognita dei

virtute baptismi gr̄am pcepit. ā. Cōfido in dn̄o ꝙ filia mea p̄cib⁹ tuis reddita sit sanitati. ā. O ineffabilē virū p quē nobis tāta miracula choruscāt. ā. Dn̄s iesus xp̄s nō se induit purpuratum nec dyademate renitentē se venturꝫ esse p̄dixit. ā. Sacerdos dei martine pastor egregie ora ꝓ nobis deū. an. Sacerdos dei martine aperti sūt tibi celi ⁊ regnū patris mei. an. O martine o pie ꝗ̃ piū est gaudere de te o martine ꝓphetꝫ compar apostolis cōsors p̄sulū gēma fide ⁊ meritꝫ egregie pietate: misericordia caritate ieffabilis: succurre nobis nūc ⁊ añ deū. Collā. Deus qui cōspicis. vt̄s cū suffꝛ. Ad horas vt in fes. sine allā. ad ℞. Ad vs̄. sola ā. Dixerūt discipuli. sup p̄os ferial. hy⁹ cp̄m. successi. ⁊ ℣. de festo. Ad mḡ. ā. vna d̄ p̄dictꝫ coll. vs̄. cū suffꝛ. Completo. cōe

¶ Dn̄ica ifra oct. scti martini. Sabbō ad vs̄ sola ā. Dixerūt. hy⁹. cp̄. de cōi. ℣. Ora ꝓ nobis. Ad mḡ. ā. vna de prenotatis collā. De⁹ q̄ cōspicꝫ. Mēo. de dn̄ica ⁊ de sctō si acciderit cū suffꝛ. Cōpl. solitū. Ad matu. Inui. Iust⁹ flore. In q̄liber noc. sola ā. p̄ma cuiuslibet noc. cū p̄is ⁊ ℣. añ sc d̄ cōi vi. l. d̄ legēd p⁹ maxellēdis cū ℞. cōi. Et si sctūs fuerit medie lec. cū ℞. erūt d̄ eodē scō. tres vlti. lec. de euāgelio dn̄ice. Te deū. Añ lau. ℣. Ora p. In lau. ā. Dixerūt discipuli. sola sup p̄os sol. cetera ad hor. diei vt per octa. Et nota ꝙ si festū oīm scōꝝ euene. in dn̄ica in hac dn̄ica infra octa fiet de tp̄e ꝓpter hystoriā de ꝓphetis: ⁊ mēo. tm̄ de sctō martino cū suffꝛ. ad scōas vs̄. vt supi⁹ ordinatū ē.

¶ Maxellēdis virg. ⁊ mart. Ad ves. āe. ⁊ p̄i fer. hy⁹ ⁊ cp̄. de cōi. ℞. Beata v̄go maxellēdis ꝓgenitorib⁹ ait deo cōsecraui virginitatē meā. Et ideo preter eū sponsū nō admittā. ℣. Cui semper dum vixero inuiolatā fidē cōseruabo. Et ideo pret. ℣. Diffusa. Añ mḡ. an. Beatissime virginis maxellēdis annuā solēnitatem recolam⁹ que per mortꝫ triumphū ad gaudia trāsiuit angeloꝝ. Collā. Deus qui īter cetera. de cōi. memo. de sctō brictio p̄ā. Post decessuz btissimi martini ep̄i btūs brict⁹ cathedrā episcopalem accepit. ℣. Amauit. Collā. Da q̄s. de cōi. Itē memo. de sctō martino vt̄s. Et si dn̄ica fuerit p̄mo fit mēo. de sctō martino. scdo de dn̄ica. tercio de sctō brictio. Cōplet. vt̄s. Ad matu. Inuita.

Auctorē vginitatꝫ xp̄m ado remus. Quo btā maxellendis coronat. ps. Venite. In p̄mo no. ā. Virgo tua maxellēdis dn̄e deus noster in odo reunguētoꝝ tuoꝝ cucurrit ⁊ periter passionis ad te ptrāsiuit. pi per oēs noc. vni⁹ virginis. ā. Legē dn̄i imaculatam virgo imaculata custodiuit ⁊ ideo in celestibus assumpta thalamis retributionem multā ꝑcepit. an. Innocēs manib⁹ ⁊ mundo corde sacra virgo in mōtem dn̄i ascēdit ⁊ in loco scō ei⁹ ꝑmanebit. ℣. Diffusa. Lec. pma.

Contigit quadam die vt inuitati a quodā amico pater ⁊ mater sācte virginis maxellēdis: q̄ ab infantia soli dn̄o iesu christo se sponsaꝫ perpetualiter esse mansuram propria volūtate spoponderat: pariter irent ad cōuiuiū ducētes secum maximā partem familie sue. Tu autem. ℟. Gloriosa virgo maxellendis nuptiaꝝ copulā contempsit in terris. Dū sese mallet applicari spōso q̄ regnat ī celis. ℣. Mūdū cū suis delicijs calcans celestibus īherebat Dum sese mallet. Lec. ij.

Illa vero remansit domi vt solita erat quia semꝑ ex quo inter bonū ⁊ malū discernere potuit: cōuiuia ⁊ deliciarū ꝑrandia sūmo studio deuitare cōsueuit. ℟. Audita itaqꝫ nōnulli excellētꝫ puelle fama atqꝫ ꝓbitatis ꝯstātia. Volebant eam sibi sumere in coniugiū. ℣. Cū ferme pubertatis annos pollēs virgo contingeret multi insurgentes. Volebāt. Lec. iij.

Nolebat eni his esse cōuenticulis: precipue q̄dem ꝓpter turpia siue amatoria ⁊ friuola verba que nō solum appellāda sūt ociosa: sed nociua ⁊ pene criminalia que in conuiuijs sepe narrātur: ne forte quādo strictius dn̄m deprecari vellet ⁊ intentius sancte oratiōi insistere: mentē eius turpiū verboruꝫ fantasia ad memoriā redeūdo grauaret. Sciebat nāqꝫ veraciter esse dictū illō quod aliquādo ī lectiōe audierat. corrumpūt bonos mores fabulationes pessime. ℟. Virgo prudētissima acceptꝫ desponsatiōis sue īducijs. Orōnibus īcessant incūbēs ꝑcabat deū. ℣. Vt mereret acceptabile respōsū īuenire ꝑ q̄d vgitatꝫ sigillū ꝯseruare posset. Orōni. In. ij. no. ā. Dilexisti iusticiā scā maxellēdis ꝓpterea oleo letitie ꝑuncta triūphas in celis. ā. Deū adiutorē habēs ī tribulatiōib⁹ cūctis īsidiatorē virgitatis

sue fidelit deuicit. aĩ. In sup-
na ciuitate syõ sctã virgo cu
piẽs ciuis adesse nil caducũ
reqrebat i hui⁹ mũdi ꝯualle
℣. Iustũ deduxit. De scõ bri
ctio medie lec. Lec. iiij.
POst decessũ bti martini
epi turonice ciuitat sũmi et
incõparabilis viri sctũs bri-
ctius ad epatũ succedit. At
vero hic brictius cũ esset pri
me etatis iuuẽis: sctõ marti
no adhuc viuẽti i corpore ml
tas ferebat insidias ꝓ eo ꝙ
ab eodẽ sctissimo viro plerũqȝ
argueretur quod faciles res
sequeretur Tu. Media R̃ia
vnius cõfes. R. v.
QVadam tñ die dũ īfirmus
qdã medicinã a btõ martino
expeteret: brictiũ adhuc dy-
aconũ iuenit. Cui bricti⁹ ait
Si delirũ illũ qris ꝓspice: ec
ce emin⁹ ad celuȝ solito sicut
amẽs respicit. Cũqȝ paup il-
le occursu reddito qđ petie-
rat impetrasset: brictiũ dya-
conum vir btũs alloquit. En
ego bricti delir⁹ tibi videor.
CVnqȝ ille cõfu- [R. vi.
sus hec audiens dixisse
se denegaret: ait sctũs mar-
tin⁹. Nõne aures mee ad os
tuũ erãt qñ tu hec emin⁹ loq
baris? Amẽ dico tibi qm̃ ob-
tinui apõ deũ: vt post me ad
põtificatus honorẽ accedas
sed noueris te i episcopio mul
ta passurũ aduersa. Igit tri-
cesimo ordinatiõis sãcti bri-
ctij ãno oritur ꝯtra eũ lamẽ-
tabilis causa ꝓ crimine. Nã
mulier ad quã cubicularij e-
ius vestimenta deferebãt ad
ebluẽdũ: q sub specie religio
nis erat veste mutata ꝯcepit
et pepit. Qua de re surrexit
populus turonorũ i irã ꝛ totũ
crimẽ sup episcopũ obijciũt.
In. iij. noct. aĩ. Psallite dño
omis terra ꝛ bñdicite noi ei⁹
q beate maxellẽdi hodierna
die victorie palmã ꝯtulit. aĩ.
Custodiuit dñs aiam scẽ vir
ginis sue ꝛ de manu pctõris
liberãs collocauit i sede luci
eterne. aĩ. Recordat⁹ est dñs
mie sue qui p sue virgis me-
ritũ ꝑcussori ceco lumen red
didit oculorũ. ℣. Adiuuabit
eã. R. vij.
COmperiẽs
aũt qdã harduin⁹ noie
quẽ beata virgo maxellẽdis
recusauerat habere maritũ
qđ scilicȝ ipa sola remãsisset
i domo q ꝛ semp oportunita
tem qrebat qualiter eã sine
defẽsorũ solatio reperiret colle-
cta equitũ nõ modica multi-
tudine: venit ad domũ vbi il
la erat. Tu. R. Sacram dei
puellã e manib⁹ tenẽtiũ elap
sam funestus ꝑsecutor adũt
Eãqȝ iterimit. ℣. Fortis vgo
iã manus tenẽtiũ euaserat:
sed icestus iuuẽis solus pur

gebat. Eamq. L. viij.

Ipsa vero statī vt hoc audiuit expauit vehemētissime: et pre āgustia spūs nesciebat quid de se ageret vel vbi se verteret quo īsidias īminētis hostis euadere subito potuisset. Aduocās itaq nutricē suā ait ad illā. Abscō de me in aliquo loco quo scis tutius me latere posse vt nō īueniar: et exi occurrētibus si sic forte arbitrēt me cū parētibus esse. Tu. R. Igitur sacrate virgīs iterēptor dei iudicio obcecatus sctō corpori obui⁹ occurrit qui culpā pfitēs et veniā petēs. Mox visū recepit. V. Cui⁹ pridē merit lumē amiserat p eiusdē rursus virgīs reparatus suffragia. Mox visū. Lec. ix.

Tunc assūpsit illā nutrix sua et posuit in quadā archa q erat in īteriori ꝯclaui: operuitq eā vestib⁹ atq obserauit ostiū cubilis: et abiit foras: vt faceret qđ ei fuerat īperatū. Illi aūt nihil audius q virginē qrētes: vallauerūt vndiq domū et nō īuenerūt illā. Dū ergo iam frustrata spe reuerterētur venit vnus eor doctus a dyabolo et dixit. Cur nō a puistis hāc archā? Forsitā ei ītus latet: qđ nos laborādo querimus Accedētes igit aperuerunt illam et īuenerūt puellā vestimētis opertā: eāq traxerūt foras cum eiulatu magno: licet illi exultarēt de īuētione eius. Tu. R. Felix virgo maxellēdis hodierna die cū corona passiōis Ad ethereū supni regis puenit thalamū. V. Quā michael gaudēs cū angelis deduxit et maria assūpsit cū virginū choris. Ad ethereū. Gloria. Felix vgo. Te deum.

Añ lau. V. Elegit eā de⁹ et dilexit eā. Et habitare eā facit ī tabernaculo suo. In lau. ā. Alma virgo maxellēdis decore virtutū īduta erga pauperes misericordie opa exercebat. pl. soliti. ā. In letitia dño seruiēs et in ꝯfessiōe portas eius introiēs ꝯseruabat mētis et corpis ītegritatem ā. Uniuersa carnis voluptate calcata sitiebat semper ī dño vt videret vtutē et gloriā eius in celi palatio. ā. Inter choros angelor feliciter cōgregata dñm bñdicit quem ī terris posita tota deuotiōe dilexit. ā. In psperis et ī aduersis laudabat dñz de celis et ideo cū māsuetis in salutē exaltata ī eternū exultabit in glīa. hy⁹ cpm. et V. de cōi. Añ bñ⁹. ā. Lumīe diuino rutilās clarissima virgo maxellēdis adesto pūs votī et ad aures xpī trāsferto vt per te me

reamur ab ip̄o cōcreta scele-
rū nr̄oꝝ sorde piari. coll. De
us q̄ inter ceta. de cōi. Mēo.
de sctō brictio. a̅. Tricesimo
ordinatiōis sue āno orit con
tra eū lamētabile crimē naꝫ
quedā mulier q̄ cubicularūs
vestimēta abluebat cōcepit
et peperit ⁊ totū crimē super
ep̄m obiciūt. x̄. ⁊ collā. de cōi
Item mēo. de sctō martino.
Ad hor. añe de laud. ceta de
cōi. Ad ii. vel. sola. a̅. Alma
virgo maxellēs. sup p̄os fer.
hy⁹. cp̄. x̄. de cōi. Añ mār. a̅
Magnifica virgo maxellen-
dis nr̄is veniam obtineas ex
cessibus vt in deo salutari no
stro tecū spexultem⁹. collcā.
vrā. Mēo. de sctō brictio. an
Populis aūt nō credētibus
⁊ ab ep̄atu eū ꝓiciētibus ro
mā petijt flens ⁊ eiulās atq;
dicēs merito hec patior quia
peccaui in sctm̄ dei. Itē mēo
ria de sctō martino. Sequit le
gēda de scō martino q̄ñ fit d̄
eodē p eius octa. Lectiones

Martinus obitū suū lon
ge ante p̄scinit dixitq;
fratrib⁹ dissolutioneꝫ sui cor
poris iminē. Interea causa
extitit qua cādatensem dyo-
cesim visitaret. Nā clerici in
ter se ecclesie illi⁹ discordāti-
bus pacē cupiēs reformare
licet finē dieꝝ suoꝝ non igno
raret ꝓficisci tn̄ ob isti⁹ modi
causam nō recusauit bonam
hāc virtutū suaꝝ cōsūmatio-
nem existimās: si pacē eccle
redditā reliquisset. ¶ Ita pro-
fect⁹ cū suo illo vt sp frequētis-
simo sanctissimoq; comitatu
mergos in flumie ꝯspicat pi
sciū p̄dam sequi: ⁊ rapacē in
gluuiē assiduis vrgere captu
ris. Forma inquit hec demo
nū est: insidiātur incautis: ca
piūt nesciētes: captos deuo-
rāt: exsaturariq; nequnt de-
uoratis. ¶ Imperat deinde
potēti virtute verboꝝ vt eum
cui inatabāt gurgitem relin
quētes: aridas peterēt deser-
tasq; regiones. Eo nimiruꝫ
circa aues illas vsus imperio
quo demones fugare cōsue-
uerat. Itaq; facto grege om
nes in vnū ille volucres ꝯgre
gate: relicto flumine: mōtes
siluasq; petierūt: nō sine am-
miratiōe multoꝝ: qui tātam
in martino virtutē viderant
vt etiam auibus imperaret.

Aliquādiu ergo in vico
illo vel i ecclesia ad quā
ierat cōmoratus pace inter
clericos restituta: cū iam re-
gredi ad monasteriū cogita
ret: viribus corporis cepit re-
pente destitui. Conuocatisq;
discipulis idicat se iam resol-
ui. Tūc meror et luctus oim
fit vox vna plangētium. Cur
nos pater deseris: aut cui nos

desolatos relinqs? Inuadent eni gregē tuū lupi rapaces. Scimus quidē te desiderare xp̄m: sed salua sūt tibi p̄mia tua nec dilata minuētur: nisi potius miserē quos deseris. ¶ Tūc btūs martin⁹ motus discipulorū fletib⁹: vt tot⁹ semper in dn̄o mīe viscerib⁹ afflu ebat: lacrimasse p̄hibet. Cōuersusq ad dn̄m: hac tantuz flentibus voce r̄ndit. Dn̄e si adhuc populo tuo sū necessarius nō recuso laborem: fiat volūtas tua. ¶ Itaq cū per aliquot dies vi febriū tenet nō tamē a dei ope cessabat. Pernox in orōnib⁹ & vigiliis fatiscētes artus sp̄ui seruire cogebat nobili illo stratu suo in cinere & cilicio recubās Et cū a discipulis rogaret vt saltem vilia sineret stramīta supponi: nō decet inquit filij xp̄ianum nisi in cinere et cilicio mori. Ego si aliud vobis exēplum relinquo: ip̄e peccaui.

Beatus aūt seuerin⁹ coloniēsis ciuitatis episcopus vir honeste vite & p cūcta laudabilis: dum die dn̄ico loca sctā ex consuetudine post matutinas cum suis clericis circuiret: illa hora qua vir beatus obijt: audiuit chorū canētium in sublimi: vocatoq archidiacono interrogat si aures ei⁹ percuterent voces quas ille attentius audiret. Respōdit nequaq̄. Tūc ille diligenter inqt ausculta. Archidyacon⁹ aūt cepit sursuz colluz extēdere: aures erigē et sup sūmos articulos baculo sustentante stare. Sed credo eū nō fuisse equalis meriti: a quo hec nō merebat audiri. ¶ Tūc p̄strati terre ip̄e pariter & btūs ep̄us: dn̄m deprecātur vt hoc ei diuina pietas audire permitteret. Eis aūt erectis rursū interrogat. Quid audis? Qui ait. Voces psallētiū tanq̄ in celo audio: sed qd sit prorsus ignoro. Cui ille. Ego tibi quid sit narrabo. Dn̄s me⁹ martin⁹ ep̄us migrauit ex hoc mūdo et nūc angeli canendo eū deferūt in excelsū. Et vt parū p mora esset vt hec audirentur dyabolus cū iniquis angelis eum retinere tentauit nihilq suum in eundem repperiens: confusus abcessit. Quid ergo de nobis peccatoribus erit: si tantum sacerdotē voluit pars iniqua nocere. Nec episcopo loquēte notatū tp̄s archidyaconus turonis misit velociter: q hec diligenter inqreret. Qui veniēs eo die horaq manifeste cognouit trāsisse btm̄ virū quo sanct⁹ seuerinus audiuit psallētiū chorum. Tu autem domine

Dum itaq3 tpe btūs ābro-
sius cui⁹ flores eloquiĵ p
totā ecclesiā redolent medio
lanēsi ciuitati p̄erat ep̄s Cui
celebrāti festa dn̄ice diei ista
erat cōsuetudo vt veniens le-
ctor cū libro nō antea legere
p̄sumeret q̄ sctūs nutu iussis
set. Factū est autē vt illa die
dn̄ica ꝓphetica lectiōe iā le-
cta ante altare stante q̄ lecti-
onē beati pauli apl̄i ꝓferre
deberet beatissimus ātistes
ambrosi⁹ sup sctm̄ altare ob
dormiret. ¶ Quod vidētes mł
ti cū eū excitare nullus esset
ausus transactis fere duarū
aut triū horarū spacijs exci-
tauerūt dicētes. Jam hora
p̄terijt Jubeat dn̄us lecto-
ri lectionē legē expectat enī
popul⁹ valde iam lassus. Re-
spondens aūt btūs ambrosi
us. Nolite inq̄t turbari Mul
tum enī mihi valet sic obdor-
misse cui tale miraculū dn̄s
ostendisse dignat⁹ est. Et sub
iūxit Nouerit frātrem meū
martinū sacerdotē egressū
fuisse de corpe me aūt huius
funeri obsequiū p̄buisse Per
actoq3 ex more seruicio ca-
pitellū tm̄ vobis excitātibus
nō expleui. ¶ Tūc illi stupe-
facti pariter ⁊ admirātes diē
et tempus notāt sollicite req̄
rentes. Qui ipsam diem tem
pusq3 repperiūt quo btūs cō-
fessor dixerat se eū exequias
deseruisse. O btm̄ virū in cu-
ius transitu sctōꝝ canit nūe
rus angeloꝝ: exultat chorus
dyabolus p̄sūptiōe ꝯfundit:
ecclesia virtute roboratur sa
cerdotes reuelatione glori-
ficātur. Quē michael assum
psit cū virginū choris: para-
disus retinet letū cū sanctis
Tu aūt. ¶ Aniani epi ⁊ con
fes. Ad vs. aie et pi fer. cetā
de cōi. Mē. de sctō martino
cū suffr. Ad mat. Inuit. Re
gem ꝯfes. Sola an. Beat⁹ vir.
ix. ps. v. aie lec. cū R. de sctō
cōi. Lec. pma

In illo tpe
Cum hunoꝝ exercitus a
partibus oriētis ad depopu
landā oēm prouinciā exisset
et cū sceleris eorū aduersus
galliā dira procella detona
ret: eo tpe sctissim⁹ ac btissi-
mus anianus ep̄us aurelia-
nēsiū ciuitatis vt bon⁹ pastor
ouiū amore tenebat. Lec. ij.

At ille cultu religiōis et
spū sctō repletus: atq3
dō omipotētis infusionē pa-
racliti: que euenire deberēt
prescius: metuens sue plebis
excidiū: diuinū exorās nutū
suo ouili nō cessabat petē sub
sidiū: qui sibi credentib⁹ om
nia prestat. Lectio tcia.

Itaq3 btissimus anian⁹
in cellula reclusus oratiōi di-
ebus noctibusq3 puigilans

incūbebat: diuinam exorās miam: vt a rapacibus feris caulas suas circueūtib⁹ gregem suū cōseruare dignaretur illesū. Tunc celitus inspiratus sctūs anianus ymbrē validissimū emisit ac triduo quatriduoq͂ ingens diluuiū cu3 ventis procacib⁹ miscuit vt nullus se hunorū vlla parte auderet mouere: donec angelū suū dn̄s exhiberet Nec multo post fugiētes [magna ipꝫ hunoꝫ parte demersa] vir sctūs reliquos iuxta omī potentis dei virtutē suis ofo nibus effugauit: ita vt nomē eoꝫ nec auditu amplius vsq͂ nūc penitus mēorent. Tu āt.
Ad lau. et hor. totū de dicto cōi cū mēo. de sctō martino ꝛ suffr. ¶ In oct. scti martini. Ad ves. sola. an. Dixerūt discipuli. sup p̄os fer. hy⁹. cp̄m ꝟ. et ad mgt. an. O beatum virū. collā. Deus q̄ conspicis de fe. cū suffr. ¶ Et nota q̄ si hee oct. in dn̄ica eueñ. nihil fiet d ip̄is nisi mēo. tātū. sed fiet de tp̄e pp̄ter hysto. de ꝓphetis ꝛc. Ad mat. Inuita. Regē cōfessoꝫ. sola ā. Scūs martinus. p̄ma de p̄mo noc. festi sup ix. p̄os cū ꝟ. añ lect. sm feriā vni⁹ ꝯfes. Lec. p̄ma
ARchadio ꝛ honorio ꝯsulibus sctūs martin⁹ turonoꝛū ep̄us plenus ꝟtutib⁹ et sctitate prebens infirmis multa beneficia octogesimo p̄mo etatis sue āno episcopatus aūt vicesimosexto apud candatēsem dyocesis sue vicum excedēs feliciter migrauit ad xp̄m. Transiit autem media nocte q̄ dn̄ica habebatur accito cesareoq͂ cōsu[libus. Lec. ij
MUlti enī [libus.] in eius transitu psallētium voces audierūt in celo quod in libro virtutū eius est plenius expositū. Nam cu3 primū sctūs dei apud candatēsem vt diximus vicū egrotare cepisset: pictaui populi ad eius transitum sicut turonici cōuenerūt. Dicebāt enī pictaui: noster est monachus nobis abbas extitit: nos requirimus cōmēdatū. Sufficiat vobis quod dum esset in mūdo eius vsi fuistis colloq͂o participastis cōuiuio: firmati estis benedictiōibus: insuper ꝛ virtutib⁹ iocūdati. L. iij.
AD hec turonici respondebāt: Si virtutib⁹ nobis facta sufficere dicitis: scitote q꞉ vobiscū positus āpli⁹ est q̄ hic opatus Nam vt pretermittam⁹ plurima: vobis suscitauit duos mortuos nobis vnum: ꝛ vt ip̄e sepe dicebat: maior ei virtus ante ep̄atum fuit q̄ post episcopatū. Ergo necesse est vt quod nobiscum

non impleuit viuus: expleat vel defunctus. Nobis eniz est ablatus: nobis a deo donatus. His ergo litigantibus sole ruente dies clauditur corpusque in medio positum ab vtroque populo custoditur: vt mane facto per violentiaz auferretur a pictauis. Sed deus omnipotens vrbem turonicaz a proprio noluit frustrari patrono. Denique nocte media pictaui somno comprimuntur: turonici vero beatissimi viri corpus apprehensum et positum in naui: ad vrbem turonicam cuz magnis laudibus dirigunt. Tu. Tria feria de fes. sm feriam. sine Te deum. Ad laud. V. Ora pro nobis. In lau. sola an. Dixerit cetera de festo cum suffr. et ad horas dici vt pocta. ¶ In depositione scte elizabeth cotl. Ad primas vesp. sup ps fer. an.

Letare germania claro felix germine nascentis elizabeth ex regali semine. an. Que nexu coniugii data viro socia suaue iugum dni tulit ab infantia. an. Apta tandem viri votis sicut creuit viribus ita pius sic deuotis excreuit virtutibus. an. Si fulgebat i aspectu exculta decentius paupertatem cum affectu colebat attentius. an. Quanto sese deprimebat humilis nobilitas tanto magis elucebat nobilis humilitas. Hy.

Nouum sydus emicuit error vetus conticuit nouo splendore rutilat plebs nouas laudes iubilat. In cuius nunc preconia linguaz soluat ecclesia noue preconis gloriam promat sperando veniam. Dies solennis agitur dies salutis colitur in quo spes que promittitur hac attestante redditur. Ergo o dei famula elizabeth per secula christo conregnans veniam nobis poscas et gratiam. Deo patri sit gloria eiusque soli filio cuz spiritu paraclito et nunc et imperpetuum. Amen. Cpm. Mulierem fortem. in col. R. Olampas ecclesie. ix. de matut. V. Diffusa. Ante mgt. an. Gaude celum terra plaude: dies adest digna laude: plena dies gloria qua elizabeth antiquum castitatis inimicum elisit victoria pia mater et matrona tuis sacris precibus infuentrix et patrona sis pro nobis omnibus. colla

Tuorum corda fidelium deus miserator illustra et beate elizabeth precibus gloriosis fac nos prospera mundi despicere et celesti semper consolatione gaudere. p dom. Mem. nulla nisi fuerit dnica. Cpler. sor. Ad matu. Inuit. Regi deo iubilantes laudum p insignia. Exultemus venerantes elizabeth solennia. p. Ven. In i. no. an. Ex

ore lactētiū laudē deo pficit infātes egētiū dū q̄si nutrix reficit. pl ꝛ ℣. p oēs noc. vni⁹ virg. ā. A calore caritatꝭ calefacti pauꝑes iuxta prunas nuditatꝭ letātur imeōres. ā. Indignari manus sorde repu tās delicias infirmoꝝ mūdo corde tractat imūdicias. ℟. i.

Beata elizabeth filia regis hungaroꝝ in palatio et in purpura nobilit educata: ībuta fide catholica ꝑmos īfantie flosculos argumēto bone idolis ꝛ flore mie decorabat. Tu autē. ℟. De pauꝑtatis palea dum quasi granū germinat elizabet in signis Hereses ab area fidei disterminat meritis ꝛ signis ℣⁹. Aures surdis reserat cecis visum reparat et claudis incessum. Hereses. Lect. ij.

Nam cū esset iuuencula et per spiritum sapiētie in timore dei ꝓficeret: ludos theatrales ꝛ choreas ꝑce frequētans: ludis anulorū erat intenta: nec tamē a ludo delusa: decimam partem de lucro suo dabat pauperibus vt sic animam suam lucraretur Tu autem. ℟. Ista regis filia hec cōtemptibilia mundi non elegit: sed seipā fortior Seseꝗ sublimior se sibi subegit. ℣. Spiritum ieiunio carnem sub cilicio ingiter castigans. Seseꝗ. Lectio tercia

Sed tādem nubilis elizabeth super regū scemata suam regalē exaltās progeniem: a parentib⁹ suis nupta viro: virum habuit ducē thuringorum. Cui sicut sara abrahe dn̄m eum vocans: in omnibus obediebat. Et erāt duo in carne vna: quaꝫ deus coniunxit: quia caput mulieris vir: caput viri christus. ℟. O mirandā huius mulieris fortitudinem qua in se vires veteris sic occidit hominem Et potestates aeris vertit in formidinem. ℣. Hec pugnatura stadio mente virū induit femur cingens gladio. Et potestates. In scđo noct. an Abintus regis filie omīs decoꝛ glorie nihil appetit foris laudis ꝛ honoris. ā. Omniū refugio fortiter adherēt dn̄ viri solacio vidua careret. an Habens celo fūdamētū suꝑ aurum et argentum pruden ter edificat dn̄ pauperes leti ficat. Lectio quarta.

Ex tūc siquidez mie memoꝛ ampli⁹ ꝛ super afflictos pia gestans viscera miseroꝝ mat sese varie paupum miserie ꝯformabat. Tu. ℟. Assignata seculū generosi sanguinis paruipēdit titulū. Appꝛehendēs eni fusuꝫ manuū cōsilio victus querit vsuꝫ. ℣. In

gazophilatiū vidua cū vidua totū mittēs pciū. A pp. L. v

Beata itaq; elizabeth tā q̄ lignū fructiferū sec⁹ decursus aquaꝝ plātatū de radice humilitat; fruct⁹ germinans misericordie: duos pueros ẜm carnē masculū ⁊ feminā viro suo peperit. R. Egens egenis largiens sibi nil retinuit. Celeste regnum ambiēs hic presens om̄e respuit. V. Fide grādis spe secura manū mittit ad futura In quoꝝ [Celeste. L. vi.

In purificatiōibus vt sistēt eos dn̄o: ad tēplū deferens istar btissime virginis dei genitricis marie nudis pedib⁹ ⁊ ꝓprijs gestās in vlnis cum mysticis luminis ⁊ agni muneribus offerebat. R. Ceco nato cui nec sedes erāt oculoꝝ instrumenta lucis dedit ⁊ nature dec⁹ redit. Per momēta temporꝝ. V. Nouū hoc spectaculū idē isti vetus xp̄i renouat miraculū. Per. In iij. no. an. Deo decantēt oīa q̄ vitam reddit mortuis elizabeth suffragijs et fuget demonia. A. Juste lux orta gr̄e late spargēs radiū rect; corde studiū īgerit letitie. an. Deus palā oībus reuelās iusticiā salutarē gētibus ꝑ hāc [infudit gr̄am. Lec. vij

Sub cōrardo dei viro quē timebat metu miro cū trib⁹ vel q̄ttuor ācillis suis: griseū induēs habitū: iā dudū fecerat obedientiam: ⁊ si marito suo supuiueret vouerat castimoniā ⁊ vidua ꝑmanere Tu R. Famulis se famulā fecit hec beata codne squalorib⁹ gaudens deturpata. Et corgerēs idefessū debiles debilioꝝ portat ad secessū. V. Sic sedula paupcula lauit istos illis strauit. Et cor. L. viij

Huius venerabilis viri seꝑius vt ꝓbaret verbis exagitata ⁊ verberib⁹ flagellata ꝓbataq; tētatiōibus tātam eius p̄cepto corpori suo indixit penuriā: q̄ cibos de mēsa dn̄i sui q̄ de q̄stu officia toꝝ ⁊ rapina [ↄsciētia teste] ꝓuenerāt: tāq̄ ydolaticū ex ecrans ⁊ illicitū iudicās: parca cū ancillis suis alimonia ꝓpt̄ ↄscientiā ⁊ tm̄ licit; vte ret. Tu. R. Aman ī patibulo cū hester appendit olofernis dexterā in caput extendit. Et suū ꝑiculo ꝑpl̄m defēdit. V. Manū mittēs ad fortia sic vicit inocētia. Et. L. ix

Videres eā tanq̄ alterā magdalenā humilitate turritā semꝑ ī cena dn̄i lotioni pauperꝫ insistentē ⁊ pedes eoꝝ instar pedes dn̄i recumbētis in domo simōis leprosi lacrimis suis lauantē:

⁊ capitis sui velo tergentem. O et si videres eā in croceis nutritā cū vlcerosis pauperibus in sterq̄linio paupertatꝫ versari: ⁊ stulta mūdi eligere vt sapiētiā inflātē ꝯfūderet: sapientē eius stultitiā sup̄ salomonis sapientiā mirareris ⁊ fleres. Tu. ℟. O lampas ecclīe riuos fūdēs olei medicina gr̄e nutrimētum fidei. Tutelā p̄sta pauidis calorē min⁹ feruidis languidis medelā. ℣. Tu dei saturitas oliua fructifera cui⁹ lucet puritas ⁊ resplēdēt opera. Tute. Glīa. O lampas. Te deum. Ante lau. ℣. Elegit eā deus ⁊ dilexit eā. In laud. an. Dn̄s elizabeth īduit decore cui⁹ nūc parata est sedes in honore. ā. Deo cū letitia seruiēs puella sub magistri manib⁹ sustinet flagella. ā. Nec ad deū sitiēs et currēs in siti carnis desiderijs didicit reniti. an. Domo rebus dū ablatis mēdicat hospitiū in camino paupertatꝫ benedicit dn̄m. an. In tātis virtutibus famule fidelis laudet oīs spiritus dn̄m de celis. Hy⁹. Nouum sidus emicuit. Cp̄. Mulier timens. ℣. Specie tua. Añ bn̄⁹. ā. Cornu salutis hodie ī turrib⁹ ecclesie dn̄s erexit: quo de manu philistei castra p̄trexit fidei ac inviā gr̄e pacꝫ ⁊ iusticie p̄mos direxit. Collectā. Tuoꝝ corda fideliū vt s̄. Ad hor. diei añe d' lau. Ad. iij. cp̄. Sapiā vincit maliciā. vnius cōfes. ℟. cū allā. ⁊ ℣. vni⁹ virg. Collā vt s̄. Ad sextā cp̄. Liberasti me de p̄ditiōe. Ad. ix. cp̄. Cōfitebor tibi dn̄e rex. Ad scd̄as vesp. oēs añe de lau. sup̄ ps feri. hy⁹. Nouū sydus. vt s̄. cp̄m Mēorata sū mīe tue. l' cōi. ℣ Diffusa. Añ mḡ. ā. O beata spōsa xp̄i elizabeth q̄ meruisti apud regē āgeloꝝ suscitatrix mortuoꝝ fieri ꝙ pluriuꝫ felix tui depressio sup̄bis fit rep̄ssio ⁊ robur humiliū tu p̄ nobis mater pia roga regem oīm vt post hoc exiliū det nobis vera gaudia. Colla. Tuorū corda fi. vt s̄. Nota p̄oc. scē elizabeth fit mēo. de ead ad mat. ⁊ vesp̄as per hāc. ā. Inuēta vna p̄ciosa margarita dedit oīa sua ⁊ cōparauit eā. ℣. vni⁹ vgi. Collā. Tuoꝝ corda fi. vt s̄. ¶ Cecilie vgīs ⁊ mart. Ad v s̄. añe. ⁊ p̄i fer. hy⁹ ⁊ cp̄. de cōi. ℟. O btā cecilia. viij. de matu. ℣. Diffusa est. Añ mḡ. ā. Virgo glīosa semp̄ euāgelium xp̄i gerebat in pectore suo nō diebus neq₃ noctib⁹ a colloquijs diuinis ⁊ orōne vacabat. Coll. de lau. vt īfra. Memo. d' scā elyzabeth. Ad matu. Inui.

Xp̄m venerātes deū adore-
mus. Qui ī celis cecilie pal-
mam hodie dedit eternā. ps
Venite. In p̄mo no. ā. Cilicio
cecilia mēbra domabat deū
gemitibus exorabat. viij. p̄-
mi p̄ī vniꝰ mart. ā. Expansis
manibꝰ orabat ad dn̄m vt eā
eriperet de inimicis. ā. Fiat
dn̄e cor meū ꝛ corpꝰ meū im
maculatū vt nō cōfūdar. ℣.
Diffusa est grā. Lec. i.
Quotidie clamat xp̄us.
Venite ad me om̄es qui la-
boratis ꝛ onerati estis ꝛ ego
reficiā vos. Huius vocē audi-
ens cecilia virgo clarissima:
absconditū semꝑ euangeli-
um xp̄i gerebat in pectore ꝛ
nō diebꝰ neqꝫ noctibus a col-
loquijs diuinis ꝛ orōne cessa
bat. Tu. ℟. Virgo gloriosa
semper euangeliū christi ge
rebat in pectore. Et non die
bus neqꝫ noctibus vacabat a
colloquijs diuinis ꝛ oratiōe
℣. Cilicio cecilia mēbra do-
mabat deum gemitibus ex-
orabat. Et nō. Lec. ij.
Hec valerianū quēdā iu
uenē habebat sponsuꝫ:
Qui quidē iuuenis in amo-
rem virginis perurgens ani
mū: diem constituit nuptiaꝝ.
Cecilia vo subtus ad carneꝫ
cilicio induta: desuꝑ auratis
vestibus tegebat. Parētuꝫ
enim tanta vis ꝛ sponsi circa
illam erat exestuans: vt non
posset amorē sui cordis ostē-
dere: ꝛ ꝙ solū diligeret xp̄m
indicijs euidētibus aperire.
℟. Cantātibꝰ organis ceci-
lia virgo ī corde suo soli dn̄o
decātabat dicens. Fiat dn̄e
cor meū ꝛ corpꝰ meū imacu
latū vt nō ꝯfundar. ℣. Bidu-
anis ꝛ triduanis ieiunijs o-
rans suā dn̄o pudicitiā com-
mēdabat. Fiat dn̄e. Lec. iij
Quid multū? Venit dies
in quo thalamꝰ colloca
tus est. Et cantātibus orga
nis illa in corde suo decāta-
bat dicens. Fiat cor meū et
corpꝰ meū imaculatū vt non
cōfūdar. Et biduanis ac tri
duanis ieiunijs orās cōmen
dabat dn̄o q̄d timebat. In-
uitabat angelos precibꝰ: la-
chrymis interpellabat apo-
stolos: ꝛ scā oīa xp̄o famulā
tia exorabat vt suis eaꝫ dep̄
catiōibꝰ adiuuarēt: suā dn̄o
pudiciciā cōmēdarent. Tu.
℟. Cecilia me misit ad vos
vt ostendatis mihi scm̄ verba
num. Qr ad ip̄ꝫ habeo secre
ta que perferā. ℣. Tunc vale
rianus perrexit gaudens et
dixit eis cecilia famula xp̄i
misit me ad vos. Quia ad.
In secūdo no. an. Tūc vale-
rianus perrexit ad antistitē
ꝛ signo quod acceperat ine-
nit scm̄ vrbanū. an. Dn̄e le-

su xp̄e seminator casti consi
lij suscipe seminū fructus q̄s
in cecilia semiasti. ā. Cecilia
famula tua dn̄e q̄si apes ti-
bi argumentosa deseruit. ℣.
Audi filia et vide. Lec. iiij.

Almachius vrbis prefe
ctus audiēs ceciliā xp̄i
anā esse: eam sibi presentari
iussit: cui et dixit. Jam depo-
ne audaciā tuam et sacrifica
diis. Cecilia respondit. Ne-
scio vbi oculos amiseris. Nā
quos tu deos dicis: ego et om-
nes qui oculos sanos habe-
mus saxa videmus et eramē
tum et plūbū. Almachius di
xit. Meas iniurias philozo
phādo ɔtempsi: sed deoꝝ fer
re nō possum. Tu. ℟. Dn̄e ie
su xp̄e pastor bone semiator
casti ɔsilij suscipe seminū fru
ctus quos in cecilia semiasti
Cecilia famula tua q̄si apes
tibi argumētosa deseruit. ℣.
Nam spōsū quē quasi leonē
ferocem accepit ad te quasi
agnum mā suetissimū desti-
nauit. Cecilia. Lec. q̄nta

Cecilia respondit. Ex eo
q̄d os aperuisti: nō fuit
sermo quē non probarē iniu
stum stultū et vanū. Vo si iu-
bes cōsilium: mitte manū tu
am et tangēdo disce saxū esse
quos deos dicis si vidēdo nō
nosti. Omnes enim sciūt de
um in celis esse. Istas autē
figuras saxeas per ignē me
lius in calcem posse cōuerti:
nec si i ignem mittant sibi
poterūt subuenire. Tu aūt.
℟. Ceciliā intra cubiculum
orantē inuenit et iuxta eā stā
tem angelū dn̄i. Quē vidēs
valerian⁹ nimio terrore cor-
reptus est. ℣. Angel⁹ dn̄i de
scēdit de celo et lumē refulsit
i habitaculo. Quē. Lec. vi.

Tunc iratus vehemēter
almachius iussit beatā
ceciliā ad domū suam redu-
ci: et flammis balnearijs cō-
cremari. Cūq̄ fuisset in calo
re balnei inclusa: et subter in-
cendia nimia lignoꝝ pabu-
la ministrarēt: die integro et
nocte tota: quasi in frigido
loco illibata perstitit sanita-
te: ita vt nec vna pars mem-
broꝝ eius saltim sudoris si-
gnum laxasset Tu autē. ℟.
Beata cecilia dixit tyburtio
hodie te fateor meū esse co-
gnatū. Quia amor dei te fe
cit esse contemptorē ydoloꝝ
℣. Vnde qr parat⁹ es ad cre
dēdum vade cū fratre tuo vt
purificationē merearis. Qr
In. iij. no. an. Beata cecilia
dixit ad tyburtiū hodie fate
or te meū esse cognatū quia
amor dei te fecit esse contem
ptorē ydoloꝝ. an. Non scien
tes sctm̄ nomē domini om̄i-
no negare non possum⁹. an.

Cecilia virgo almachiũ exsu-
pabat tyburciũ et valerianũ
ad coronas vocabat. ℣. Cru-
ciauit. ℣. Adiuuabit eã. L. vij.

AVdiẽs almachi⁹ ꝙ bea-
ta virgo cecilia ĩ balne-
is sana ⁊ illibata persisteret:
misit qui eã in ipis balneis
decollaret. Quaz spiculator
t'cio ictu pcussit: et caput ei⁹
amputare nõ potuit. Sic au-
tẽ seminecem eã cruẽtus car-
nifex dereliquit. Cui⁹ sãgui-
nẽ bibleis lintheaminib⁹ po-
puli q̃ p eam crediderũt ext'-
gebant. Tu. ℟. Cilicio ceci-
lia membra domabat deum
gemitibus exorabat. Alma-
chiũ exsuperabat tyburtiũ
et valerianũ ad coronas vo-
cabat. ℣. Non dieb⁹ neq̃ no-
ctibus vacabat a colloquiis.
diuinis ⁊ orõne. Almachiũ

[Lectio. viij.

PEr triduũ
aũt quo supuixit nõ ces-
sauit om̃s quos nutrierat in
dñica fide cõfortare: quibus
et diuisit vniuersa q̃ habuit:
et sctõ vrbano pape tradidit
cõmẽdatos. Cui ⁊ dixit. Ad
hoc triduanas poposci indu-
cias vt et istos tue btĩtudini
traderẽ: et hanc domũ meã
ineternum ecclesie noĩe cõse-
crarẽ. Tu autem. ℟. O bea-
ta cecilia. Que duos fratres
cõuertisti almachiũ iudicem
superasti vrbanũ epm in vul-
tu angelico demonstrasti. ℣.
Btã es v'go gl'iosa ⁊ bñdict⁹
sermo oris tui. Que du. L. ix.

TVnc sctũs vrbanus cor-
pus ei⁹ auferẽs: eam in-
ter collegas suos episcopos
nocte sepeliuit: vbi sũt ꝯfesso-
res ⁊ martyres collecti. Do-
mũ aũt ei⁹ ineternũ ecclesie
cõsecrauit: in qua bñficia do-
mini exuberant ad mẽoriaz
btẽ cecilie ineternũ amẽ. Tu
aũt. ℟. Dum aurora finem
daret cecilia dixit. Eya mili-
tes xp̃i abicite opa tenebra-
rũ et induimĩ arma lucis. ℣.
Bonũ certamẽ certastis cur-
sum ꝯsũmastis fidẽ seruastis
ite ad coronã quam dabit vo-
bis iustus iudex. Eya. Glã.
Cũ aurora. Te deũ. Ad lau-
des ℣. Elegit eã de⁹. In l. an.

CAntantib⁹ organis cecilia
virgo dño decãtabat dicens
fiat dñe cor meũ imaculatũ
vt nõ cõfũdar. an. Est secre-
tũ valeriane q̃d tibi volo dicẽ
angelũ dei habeo amatorez
q̃ nimio zelo custodit corpus
meũ. ã. Ualerian⁹ in cubiclo
ceciliã cũ angelo orantez in-
uenit. ã. Bñdico te pater do-
mini mei iesu xp̃i quia p filĩ-
um tuuz ignis extinctus est
a latere meo. an. Credimus
xp̃m filiũ dei verũ deum esse
q̃ sibi talẽ elegit famulã. hy⁹
cp. ⁊ ℣. de cõi vni⁹ virg. mar.

Ante bñ. a. Dū aurora finē daret cecilia dixit eya mili-tes xpi abijcite opera tene-brarum et induimini arma lucis

Deus qui nos an [Collā. nua beate cecilie virgi nis et martyris tue solēnitate letificas: da vt quā veneramur officio etiā pie cōuersatiōis sequamur exēplo. Per dñm.

Mēo. de sctā elyzabeth vt s. Ad ho. dietāe de lau. cp. R. cū allā. et R. de cōi. Collā vt s.

Clemētis pape et mar. Ad vesp. āe et ps. fer. hy. et cp. de cōi vni mar. pōti. R. Phebus et cornelius. vltimū de mar. R. Glia et hono. Añ mg. an. Dedisti dñe habitaculū mar tyri tuo clemēti in mari in mo dū tēpli marmorei angelicis manibus pparatū iter pbens pplo terre vt enarrēt mirabi

Deus qui [lia tua. Collā. nos bti clementis mar tyris tui atqȝ pōtificis annua solēnitate letificas: cōcede p pitius vt cuius natalicia co-limus virtutē quoqȝ passiōis imitemur. Per dñm. Mēo. de sctā cecilia p a. Dū aurora vt s. R. Diffusa. Collectā vt s. Itē mēo. de sctā felicitate p an. Simile est regnū celorum sagene misse. R. Audi filia et

Presta q [vide. Collā. sumus ops deus vt bea te felicitatis martyris tue so-lēnia recensentes et meritis ipsius ptegamur et pcibus. Per xpm. Item memo. sctōrum sarii et trudonis cōfes. a. Fulgebūt iusti. R. et collecta plurimorum cōfesso. Itē de sancta elyzabeth. Ad matu. In uita. Justus florebit. In pri mo noc. an. In lege domini et alie. viij. cū ps de cōi. R. Gloria et hono. Lec. pma

Tercius romane eccle-sie prefuit episcopus cle-mens: qui disciplinā aposto-li petri secutus: ita morum or-namēto pollebat vt et iudeis et gētilibus cōplaceret. Tu. R. Iste sanctus. cum duobus sequen. de cōmuni. Lec. ij.

Diligebant enim eū gē tiles: qm nō execrādo sed rationē reddendo ex eorum libris et cerimonijs ostende-bat vbi nati et vnde nati essēt hij quos deos esse putarent: et colerēt: et qd egissent vel q̄-liter defecissēt euidētissimis documētis astruebat. Ipos vero gentiles posse indulgē tiam a deo consequi: si ab eo rum cultura recederēt. L. iij.

Ideorum autē hoc ordine gratia vtebatur quod pa-tres eorū amicos dei assere-ret legē eorum sanctam et inui-olatissimā memoraret: pri-mumqȝ locū apud dñm ha-bituros astrueret: si legis sa

cramenta seruārēt in eo q̄d
promissum abrahe hereditā
das promiserit omnes gen-
tes ⁊ quod dixerit ad dauid
de fructu ventris tui ponam
super sedem tuā: et q̄ p ysai-
am confirmauerit quod vir-
go in vtero conciperet filiuz
et vocaretur nomē eius ema
nuel. Tu autem. In secūdo
noc. ℣. Audi filia. Medie le-
ctio. de sctā felicitate. L. iiij.

Adest beata felicitas cu
ius hodie natalicia ce-
lebramus: credendo extitit
ancilla christi et predicando
extitit martyr xp̄i. Septem
quippe filios sicut i gestis e-
mendatiorib᷒ legitur sic post
se timuit viuos in carne reli-
quere sicut carnales paren-
tes solent metuere ne mortu
os premittāt. ℟. Diffusa est
gratia. in cōi. Lectio q̄nta.

In p̄secutionis eni labo-
re deprehensa filiorū cor
da in amorez superne patrie
predicando roborauit: ⁊ par
turiuit spū: quos carne pepe
rerat mūdo. Cōsiderate fra
tres mei carissimi in femieo
corpore virile pectus: ad mor
tez stetit imperterrita: amit
tere se in filijs lumen verita-
tis timuit si non fuisset orba
ta. ℟. Ueni electa mea. scīs
de cōmuni. Lectio sexta

Nunquid ego hāc femi-
nam martyrē dixerim? Cer-
te dn̄s cum de iohāne loque-
retur dixit. Quid existis in
desertum videre? Prophetā
Etiā dico vobis ⁊ plusq̄ pro-
pheta. Non ergo hanc fe-
minaz martyrem: sed plusq̄
martyrem dixerim: q̄ septez
pignoribus ad regnū p̄miss-
sis ante se: totiens moritura
ad penas p̄ma venit: sed p̄ue
nit octaua. Aspexit mater ⁊
cruciata ⁊ imp̄territa filiorū
mortem. Spei gaudiū debu
it: dolorem nature. Optauit
nullū post se relinquere: nisi
quē haberet sup̄stitez: posset
habere cōsortem. Tu autem
℟. Regnum mūdi. vi. ibidē
In tercio no. ℣. Corona au-
[Lectio. vij.
Prefectu-
ram administrante mā
mertino sedis vrbane: facta
est seditio populi romani de
nomine clemētis inter se in-
uicem contendētis. Quidā
autē dicebāt. Quid eni ma-
li fecit: aut quid boni non ex-
ercuit? Quicūq ad eum tri-
stis aduenit: gaudēs abces-
sit. Nulli vnq̄ nocuit: cū om
nibus profuerit. Alij spiritu
dyabolico inflāmati dicebāt
Magicis artib᷒ ista faciens
deorum nostrorum culturaz
euacuare dicitur: aut sacrifi
cet dijs nostris: aut ip̄e inter
eat. Tu aūt. ℟. Orante sctō

clemēte apparuit ei agnus dei. De sub cui⁹ pede fons viuus emanat flumīs impet⁹ letificat ciuitatē dei. ℣. Cūq3 orationē cōplesset et hinc inde circūspiceret vidit agnu3 stantem. De sub cui⁹. R. viij.

Tunc māmertinus populi seditionem non ferens iussit adduci clemētem. Quem cum secrete audisset missa relatiōe ad impatore3 traianū dixit. Clemētē hūc a populo seditiosa vociferatione accusatū: cōperi qđ nulla digna possit accusatiōe dānari. Tunc traian⁹ impator rescripsit aut debere eum sacrificijs cōsentire: aut transpontum mare in heremo qđ adiacet ciuitati xersone subire exiliū. Tu aūt. R. Dedisti dñe habitaculu3 martyri tuo clemēti in mari in modū tēpli marmorei angelic3 manib⁹ pparatū Iter pbens populo terre vt enarrēt mirabilia tua. ℣. Hoc domīe ad laudem ꝛ gloriā noīs tui fieri voluisti. Iter. Lectio nona.

Quod cū fuisset iussu traiani firmatum: cepit iudex cū eo agē dū nollet spontaneū clementem exiliū petere sed magis dīs libamia exhibere. Sed btūs clemēs conabatur etiam ipius iudicis animū ad fidē christi adducere: ꝛ appetere poti⁹ exilium ꝙ timere. Tantam deniq3 dñs clemēti gratiam attribuit vt fleret māmertinus et diceret Deus tuus quē pure colis ipē te adiuuet in hac relegatōe exilij: ꝛ delegauit ei nauē: et omib⁹ necessarijs supimpositis dimisit eū. Tu aūt. R. Phebus et corneli⁹ discipuli bti clemētis dixerūt ad poplm. Oremus oīs ad dñm vt ostendat nobis martyris sui corpus. ℣. Cum autem cōuenisset turba fideliū exhortabantur eos dicētes Oremus. Gloria. Phebus. Te deum. Ante laudes. ℣⁹. Magna est gloria eius in salutari tuo. In laudibus. an. Nō meis merit3 ad vos me misit dñs ad vr̄as coronas ꝑticipē me fieri. a. Orem⁹ oēs ad dñm iesū xp̄m vt cōfessoribus suis fontis venas aperiat. an. Orante sancto clemēte apparuit ei agnus dei. an. Uidi supra montem agnu3 stantem de sub cui⁹ pede fōs viuus emanat. a. De sub cuius pede fons viuus emanat fluminis impetus letificat ciuitatem dei. hy⁹. cap. ℣. vt de cōi. Añ bñ⁹. an. Inuenerūt in modu3 templi marmorei habitaculum a deo paratu3 conctā vt s. ad vesp as. Meo. de sancta felicitate mar. pā

Simile est regnū celoꝝ hos
nego. ℣. Specie tua. Collā.
Presta q̄s. vrs̄. Item sarū ⁊
trudonis v an. Corpora sctō
rum. ℣. Gloriosus. Collā plu
rimoꝝ cōfesso. Itē de scā ely
zabeth. Ad ho. aīe de laud
cp̄. ℟. cū allā. ⁊ ℣. de cōi. col
lecta vrs̄. Ad secūdas vs̄. so
la an. Nō meis meritis sup
p̄os feria. hym⁹. cp̄m ⁊ ℣. de
cōi. Ante mḡ. an. Om̄es gē
tes per gyrū crediderūt do
minū iesū xp̄m. Collectā vrs̄.
Memo. de sācto grisogono
martyre per an. ⁊ versum de
cōi vnius marty. Collecta.

Adesto dn̄e supplicatio
nibus nr̄is: vt q̄ ex iniq̄
tate nostra reos nos esse co
gnoscim⁹ bti grisogoni mar
tyris tui intcessiōe liberem̄.
Per. Itē mēo. de sctā eliza.
¶ Grisogoni mar. Ad mat.
laud. ⁊ hor. totū de cōi vnius
mart. nō epi cū sequē. legē
da. Memo. de scā elizabeth
⁊ suffr. Lec. i.

Dyocle
tianus in aqleyensib⁹
partib⁹ positus cū intficeret
xp̄ianos: relatio cucurrit de
xp̄ianis omibus p̄fecture vr
bane: tunc p̄cripsit impator
debere om̄es xp̄ianos inter
fici: ad severo solum grisogo
num destinari. Lectio. ii.

Hanc p̄secuta sctā ana
stasia cū esset nobilis ⁊
delicatissimi corporis femia
ita viriliter agebat: vt apud
aqleyam sctis faceret obse
quia meliora q̄ fecerat ro
me. Lec. iii.

Interea
grisogonū noīatissimū:
scelestissimus dyocletianus
sibi rep̄sentari iubet. Cui cū
diceret. Accipe p̄fecture di
gnitatē: sume etiam cōsula
tum ob dignitatem generis
tui deos adorās ⁊ sacrificās
eis cum decore: grisogonus
respondit. Unum deū men
te adoro: corde colo: sincer
actibus veneror. Istoꝝ autē
deoꝝ dearū q; simulachrum
quia demonū thecas noui
esse in quibus demones ma
nent: execror atq; accepta
potestate cōminuo Potesta
tes vero a te p̄missas acsi lu
tum quod pedibus calcatur
abiício. Tūc iussit dyocletia
nus eū duci ad locū qui dici
tur ad aquas gradatas: ⁊ ibi
decollari. Tu aūt. Cetā vrs̄.
¶ Katherine v̄ginis ⁊ mar.
Ad p̄mas vesp̄as super p̄os
feriales. antiphona.

Passionem gloriose virgi
nis katherine deuote plebs
celebret fidelis q̄ sui memo
res deo commēdat meritis et
iuuat beneficiis. ā. Post plu
rima supplicia martyr alma
ad decollādū est ducta ad ce
lum oculos et manus tēdēs

collū submittit gladio orans dat gloriā deo ā. Expecto ꝑ te gladium iesu xp̄e bone tu meum da paradiso spm̄ ⁊ fac miam: meā a gētib⁹ mēoriā. an. Uox de celis insonuit veni dilecta mea veni intra thalamū sponsi tui qđ postulas impetrasti ꝑ quibus oras salus erit. ā. Nos ⁊ deuotis laudibus tua solēnia virgo recolimus o btā catherina ora ꝑ nobis quesumus. Hymnus.

C Atherine collaudemus virtutū insignia cordis ei p̄sentem⁹ et oris obsequia vt spe certa respirem⁹ p eius suffragia. Nulta fide catherina iudicem maxentiū non formidat lex diuisa sic firmat eloquium: quod confutat ex doctrina: doctores gentilium. Uicti christi cōfitentur relictis erroribꝰ: iudex iubet vt cremētur: nec pilis aut vestibus: nocet ignis sed torrētur iniustis corporib⁹. Uelut aurū comprobauit fornacis adustio: nam quos foris conseruauit xp̄us ab incēdio corpit intus ⁊ purgauit fides et cōfessio. Post hec blādis rex molitur virginē seducere nec ꝓmissis emollitur nec terretur verbere compedit custodit tetro clausa carcē. Clausē lumē ne claudatur illucet porphirio qui regine federatur fidei signaculo quoꝝ fidē imitatur ducentena concio. Huius ergo cōcionis cōcordes constantia vim mūdane passiōis pari patientia superemus vt cuꝫ bonis letemur in gloria Amen. Cp̄m. Dñe deus exal. sup ter. de cōi. R. Uirgo flagellatur. vl. de matuti. V. Diffusa est. Ante magnific. an. Inclita sancte virginis catherine solennia suscipiat alacriter pia mat ecclesia aue virgo deo digna aue dulcis et benigna obtine nobis gaudia q̄ possides cuꝫ gloria. Collecta.

D Eus qui dedisti legem moysi in summitate montis synai: et in eodem loco p sanctos angelos tuos corp⁹ beate catherine virginis et martyris tue mirabiliter collocasti: tribue nobis qs: vt ei⁹ meritis ⁊ intercessiōe ad mōtem qui christus est valeam⁹ peruenire. Qui tecum. Memo. de sancta elizabeth. Cōpleto. cōe. Ad matu. Inuit. Adoretur virginū rex in secula seculorum. Uirgini q̄ catherine ꝯtulit celestia. p. Uenite. In p̄mo noc. an. Uirgo sācta catherina grecie gemma vrbe alexandrina costi regis erat filia. pl ⁊ V. ante lec. per oēs noct. vnius virginis an. Specie corporis decora

nimis enituit sz fide pulchri-
oꝛ sponso supno placuit. an.
Que vgo speciosa clarioꝛ sy-
deribus cuius vultum ꝛ deco
rem cōcupiuit dn̄s fūde pre-
ces creatori ꝓ tuis supplici-
[bus. Lec. pma
In vrbe
alexandrinoꝝ erat que-
dam puella annoꝝ duodeui
ginti speciosa valde: sed qꝺ
pluris est religiosa fide: q̄ co-
sti regis filia vnica: patre iaz
defūcto filie nomē amiserat
nomine catherina. Hec parē
tum oꝛbata solatio tenera li-
cet etate familiā que successi
one hereditaria sibi inhese-
rat puigili cura gubernabat
nō quia seruoꝝ aut ancillaꝝ
numerosa turba qꝺ inter pri
ma moꝛtales putāt delecta-
batur: sed quia nō sine crimi
ne esse putabat: si parentum
censū auide retinens famē ꝛ
inedia quēlibet eoꝛuz perire
paterer. ℟. Nobilis ꝛ pulcra
prudēs catheria puella. Fla
grat amoꝛe dei spernit vaga
gaudia mūdi. ℣. Cui rex car
ne pater fuerat regiaqꝫ ma-
ter. Flagrat. Lectio secūda

Quippe que nihil cū mū
do habē cōmune decre-
uerat de his tantuz sollicita
ex omni substātia patris pau-
luluz sibi reseruabat: cetera
in vsus pauperum cōsumen-
do patrios thesauros penitꝰ
exhauserat. Nō ipa puellares
iocos nō amatoꝛia carmina
videre aut audire volebat: di
uinis tantūmodo ꝛ his attē
tius scṗturis insistebat. Hāc
pater ab annis puerilibꝰ stu-
dijs liberalibus imbuēdam
tradiderat: quibus decenter
oꝛnata tunc tempoꝛis nulla
sophistice artis argutia po-
terat supplantari. Et q̄uis
multi experiendi studio litte
rati obiectis eam questioni-
bus attentassent: stultos se
et ydiotas recognoscētes eā
sane insuperabilem reliquē-
rūt. Tu. ℟. Martyrium siti
ens libamina cesaris hoꝛrēs
Exclamat xp̄m preter quez
nil venerādum. ℣. Demonijs
plena sūt hec ait ydola tēpli
Exclamat. Lectio tercia.

Ob hoc misit impatoꝛ lit-
teras ad om̄es rethoꝛes
et grāmaticos adiacentis ꝓ-
uincie vt hi ad ptoꝛiuz alexā
drinum sine recusatōe occur
rant erga virginem disputa-
turi. Venientes igitur quin
quaginta viri qui se in omni
doctrina et sapiētia mūdi ex
cellere vltra oēs asserebant:
hos btā virgo sciētia supera-
uit: et ad xp̄i fidem cōuertit:
Qui tandez iussu ipatoris in
focos missi iter estuantes flā
mas incendij dn̄m cōfitētes
felici martyrio coronati ad

dñm migrauerūt. In quib⁹ cōparauit isigne miraculuꝫ vt indumēta eoꝝ aut capilli capitū ipoꝝ nullā ab igne su stinerēt lesionē. Unde multi cōuersi crediderūt iter quos regina porphirius ꝛ aliȷ̄ plu res martyrio felicit coronāt. ℟. Hec qnq̄genos oratores supatos Dirigit ad celos au rum velut igne probatos. ℣. Efficiens testes fidei quos ꝑ tulit hostes Dirigit. In scdo no. an. Tradit ergo a patre doctoribus eximiȷ̄s imbuēda liberalib⁹ studiȷ̄s. a. Maxen ti⁹ astat ipius cū ydoloꝝ cul torib⁹ puella voce libera hec sūt clamat demonia ꝛ te solū xp̄e deū p̄dicat os virgineū. an. Cesar electos cōuocat re thores ꝛ grāmaticos aduer sus illam disputaturos quos vincens virgo xp̄i fidem do cuit ꝛ martyres deo dignos exhibuit. Lectio quarta.

Postera die sedens ꝓ tri bunali maxēcius impi issimus tyrānus necdū mar tirum sanguie saciatus bea tam catherinā iubet sibi pre sentari. Cui sic ait Quamq̄ omniū hoꝝ rea sis: quos an te te arte magica damnatos mortis compendiū subire fe cisti: si tamen ab erroris pro posito animū reuocares po teras nobiscum feliciter re gnare et prima in regno no stro nominari. Nos ergo di utius ne ꝓtrahas. Quod vis e duobus vnuꝫ elige: aut ma turius aris libamia inferas aut hodie de ceruice gladio caput auulsum miserabile p̄ bebit videntibus spectaculū. ℟. O q̄ felices per te sctissi ma plures. Quos iubet occi di pro christo turbidus hostꝫ ℣. Cū duce porphirio fit mar tyr cesaris vxor. Quos iubꝫ. Lectio qnta.

Cui virgo respondens: non inquit miserabile spectaculū cui de occasu ortus succedit glorio sus: de morte imortalitas: 9 merore iocunditas: de tristi cia gaudia eterna. Te ergo protrahere diutius tyranne nō quero. Fac quecūq; in aī mo cōcepisti: paratā me esse videbis ad omnia sustinēda q̄ mihi inferre potueris dum regem meū videre ꝛ virginū choris agnū seq̄ntibus iter esse merear. Sic affatam ty rann⁹ furiali spiritu debria tus: christi virginē a ꝯspectu suo abstractam iubet extra portā ciuitatis decollari. ℟. Impius hāc cesar sisti iubet ante tribunal. Hanc vt puer tat sicut dracho vꝫ leo certat ℣. Illa manet cōstās nec blā da nec aspera curans. Hanc Lectio sexta.

QVe cū ad locuȝ paſſioni
preſixum ꝓperaret: re-
ſpiciens vidit turbam viroꝛū
ac mulierū ſequentiū ſe atqꝫ
plangētium: inter quos pre
cipue virgines ⁊ matrone la-
mētabātur. Cōuerſa igiť ad
illaſ dixit. O generoſe matro
ne o virgines clariſſime noli-
te obſecro paſſionē meam la
mentabili planctu onerare:
ſed ſi nature pietas vos vlla
erga me incitat ad miſerati
onem: cōgaudete mihi potiꝰ
qꝛ video xp̄m me vocātem ꝗ
eſt amoꝛ meus rex ⁊ ſponſus
meus qui eſt merces copioſa
ſanctoꝛum decus et coꝛona
virginū. Vos vero planctuȝ
iſtum lamētabileȝ quem ina
niter in me diſperditiſ: in voſ-
ip̄as cōuertite ne vos in hoc
gentilitatis errore ſupꝛema
dies dep̄hendat: pꝛo quo fle-
tus eť nos ſubeatis. ℟. Vir-
go flagellatur crucianda fa-
me religatur carcere clauſa
manet lux celica fuſa reful-
get. Fragrat odoꝛ dulces cā
tant celi agmina laudes. ℣.
Sponſus amat ſponſam ſal
uatoꝛ viſitat illam. Fragrat
In tcio noct. an. Glorioſā vir
ginem tyrānus imperat cru
ciandam fame in carcere re
trudi cui eſcam per colūbaȝ
xp̄s fecit miniſtrari. an. Illa
deo dum agit gratias ī tene
bꝛis lux emicat fragrat odoꝛ
vincēs balſama adeſt et con
cio angelica lacero coꝛpi ce-
leſtia adhibens medicamīa
an. Cum cetu virgineo adue
niēs ſaluatoꝛ ſponſus ſpōſā
pie viſitat conſolatur ⁊ robo-
rat conſtās eſto ait filia tecū
ego ſum nil paueas. Lec. viij

HEc locuta ſctā catheri-
na a percuſſore oꝛandi
ſpacium indulgeri ſibi popo
ſcit. Quod cuȝ ſpiculatoꝛ an
nueret ip̄a eleuatis in celum
oculis oꝛauit dicēs. O deus
⁊ ſalus credētiū: o ſpes ⁊ glo
ria virginum ieſu bone gra-
tias tibi ago quia intra colle
gium ancillarū tuarū me di-
gnatus es numerare. Fac er
go cū ancilla tua obſecro mi
ſericoꝛdiā: vt quicūqꝫ in lau-
dem ⁊ gloꝛiam tuā paſſionis
mee memoꝛiam egerint ſiue
in exitu aīe ſue aut etiam in
quacūqꝫ tribulatione me in-
uocauerint: celerem pꝛopici
ationis obtineāt effectū. Fu
giat ab eis peſtilētia ⁊ fames
moꝛbꝰ ⁊ clades ⁊ auraꝝ vni-
uerſa intēperies: fiat in fini-
bus eoꝝ fecūda terre meſſio
aer ſalubꝛioꝛ et ſecūdum ele
mentoꝛum gratiam iocūda
fructuū vbertas. Ecce iā ex-
pleto certaminis mei agone
dn̄e ieſu xp̄e ferientis gladi-
um expecto: tu quod carni-

fex tollere non potest precor suscipe spiritum meu3 et per manus sanctorum angelorum in eterne quiete sede cum sanctis virginibus confoueri iubeas. ℟. Horrendo subdenda rotarū machinamēto virgo deū clamat de celis angelus astat. Ecce repētinā dāt plebsq rotecq ruinā. ℣. Tanquam caldeis quōdā fornax babilonis. Ecce. Lec. viij.

Necdum orationē beata virgo compleuerat: et ecce vox huiusmodi de sublimi nube emissa ad eam redditur. Ueni dilecta mea speciosa mea: ecce tibi beatitudinis ianua aperitur: ecce quietis eterne mansio tibi parata aduentū tuū expectat iam in occursum tuū chorus virgineus sanctorū exultantibus aīmis cum triumphali aduētat corona. Ueni ergo et ne sollicitere de bonis que postulas: nam et his qui passionē tuam deuotis mentib⁹ celebrauerint et qui ī periculis et necessitatib⁹ suis te īuocauerint p̄sidia optata et opē celerem de celo pmitto. Facta autē hac voce christi virgo lacteā ceruicem ptendēs spiculatori ait. Ecce ego vocor a dn̄o meo iesu xp̄o: tu iā impiger age et redde expletū qd a tyrāno accepisti mādatum. Mox ille exurgens decollauit eam. ℟. Percussa gladio dat lac p sanguine collo. Quā manus angelica sepeliuit vertice syna. ℣. Mēbris virgineis olei fluit vnda salubris. Quā ma. Lec. ix.

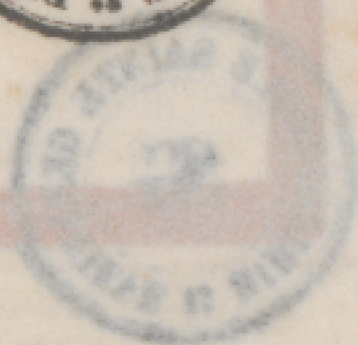
Duo ex factō due res memoria digne apparuerunt: vna quia lac p sanguine in testimoniū virginalis īnocētie de corpore eius effusum terrā vberius irrigauit. Altera quia mox angeli accesserūt et assumptū corpus per altū in aera subuehētes in monte synai deposuerūt. Qui mōs a loco occisiōis distat itinere viginti et eo amplius dierum. Quo in loco īnumera ad laudē dei fiūt miracula. Inter que et hoc vnū cōstat insigne miraculum quod de sepulchro ipsius riuus olei indeficiēter manare videtur. Nam et de minutis ossib⁹ ipsius qui de sacrofago cum oleo effluunt vbicunq asportātur: salutaris olei liquor stillare nō desinit. Ex quo puncta debilium corpora celeris medicine opē reportāt. Passa est ergo beata katherina mense nouembris vicesima quinta die feria sexta hora tercia seruans videlicet diem et horam qua christus ad passionem pro mūdi redemptiōe

properauit. Cui est honor et
gloria p eterna secula amē.
Tu autē. ℞. O mater nostra
ter sctā quaterq; beata. Cū
prece deuota famulātū susci
pe vota. ℣. Iaz christo iūcta
spōsoq; tuo sociata. Cū pce.
Gloria. O mater. Te deum.
Ante lau. ℣. Elegit eam de-
us et. In laudibus. an.
Eterno regi celo terraq; po-
tenti seruans morte fidē vir
go conregnat ibidē. psalmi
soliti. an. Atria hierusalē pe
netrans et luminis arcē hec
iubilat spōso seruit cui celic9
ordo. an. Ad laudes vigilem
fontēq; deū sitientē xpus su
scepit cui virgo fidelis adhe-
sit. an. Ignib9 extinctis ca-
nit hymnū vox puerilis sic
nece consumpta spōsi kathe
rina subvmbra. ā. Ordo pu-
ellarū q felix cādidularū cū
quibus hec virgo cantat no-
ua cantica xpo. Hymnus.
PAnge lingua gl'iose vir
ginis martyriuz gēme
iubar preciose descendat in
mediū vt illustret tenebrose
mētis domiciliū. Virgo pe-
nis iam attrita rotarū pati-
bulo presentatur pmunita fi
dei signaculo genu flectit o-
rat ita circūstante populo.
Ut confirmes spem tuor et
honorē nomis et elidas sup-
bor vim vtute numinis stru

em deus hāc lignor ictu frā
ge fulminis. Vox cōpletur
mox iūctura rotar dissoluit
astans mollis expssura pars
populi terit: pars baptismū
susceptura virgini ɔiūgitur.
Fide fidens occultata regis
vxor emicat deos regis ex-
probrata xpm regez pdicat
tortq; māmis cruciata spe cō
stanti dimicat. Decollari cū
iubet caput offert gladio pe
tit sibi suffragetur virginis
oratio ex defectu ne fraude-
tur palme sue pmio. Huius
ergo celebremus deuote suf
fragia mentes ita confirme
mus katherine gratia vt re
gine ɔregnem9 in celesti pa-
tria. Amē. Cpm. Laudabo
nomē tuū assidue. de cōi. ℣.
Specie tua. Ante bn̄9. an.
Bn̄dictus deus rex celestis
qui per merita beate kathe-
rine virginis medelā langui
dis pstat sanitatq; ipsius cor-
poris oleo fidelit peruncti9.
Collā. Deus qui dedisti legē
moysi. vtš. Memo. de sācta
elyzabeth. Ad hor. diei añe
de lau. Cetera de cōi cū allā
ad ℞. et dicta collctā. Ad se-
cūdas ves. omēs añe de lau.
super pos fer. Hy9 Katheri-
ne collaudem9. vt in primis
ves. Cpm. Memorata sū mi
sericordie tue. de cōi. ℣. Dif-
fusa est. Ante mḡ. an. Pru-

dens ⁊ vigilās virgo qualis
es cum sponso illo qui te ele-
git de mūdo ꝙ pulchra ꝙ mi
rabilis quanta luce specta bi
lis inter syō iuuēculas ⁊ hie
rusalem filias thalamo gau
dens regio cōiūcta dei filio.
Collecta vts. Memo. sancti
lini pape ⁊ mart. de cōi. Itē
sctē elyzabeth. Cōple. solitū
¶ Nota ꝙ si festū katheri-
ne cecilie vel clemētis in dñi
ca euene. euāgeliū ¶ Cū sub-
leuasset. qd debet legi dñica
ꝓxima añ aduentū legetur
feria quarta sequē. ¶ Lini
pape ⁊ mar. Ad matu. ⁊ ho
ras totū de cōi sine noct. sed
cum tribus lec. de tempore.
Memo. de sancta elizabeth
cum suffr. ¶ Vitalis ⁊ agri
cole marty. totū de cōi cum
noct. feriali. iij. lec. de tempe
et suffr.

¶ Finit pars estiualis bre-
uiarij ad modernū vsum ec-
clesie Cameracen. castiga-
te satis ⁊ accurate correcti.
Impssi Parisius opa Udalri
ci gering/ ⁊ magistri Berch
toldi rembolt Anno domini
M.cccc.xcvij. vltima vo die
mensis martij.

B R
Xẽρẽ θḣXi

